

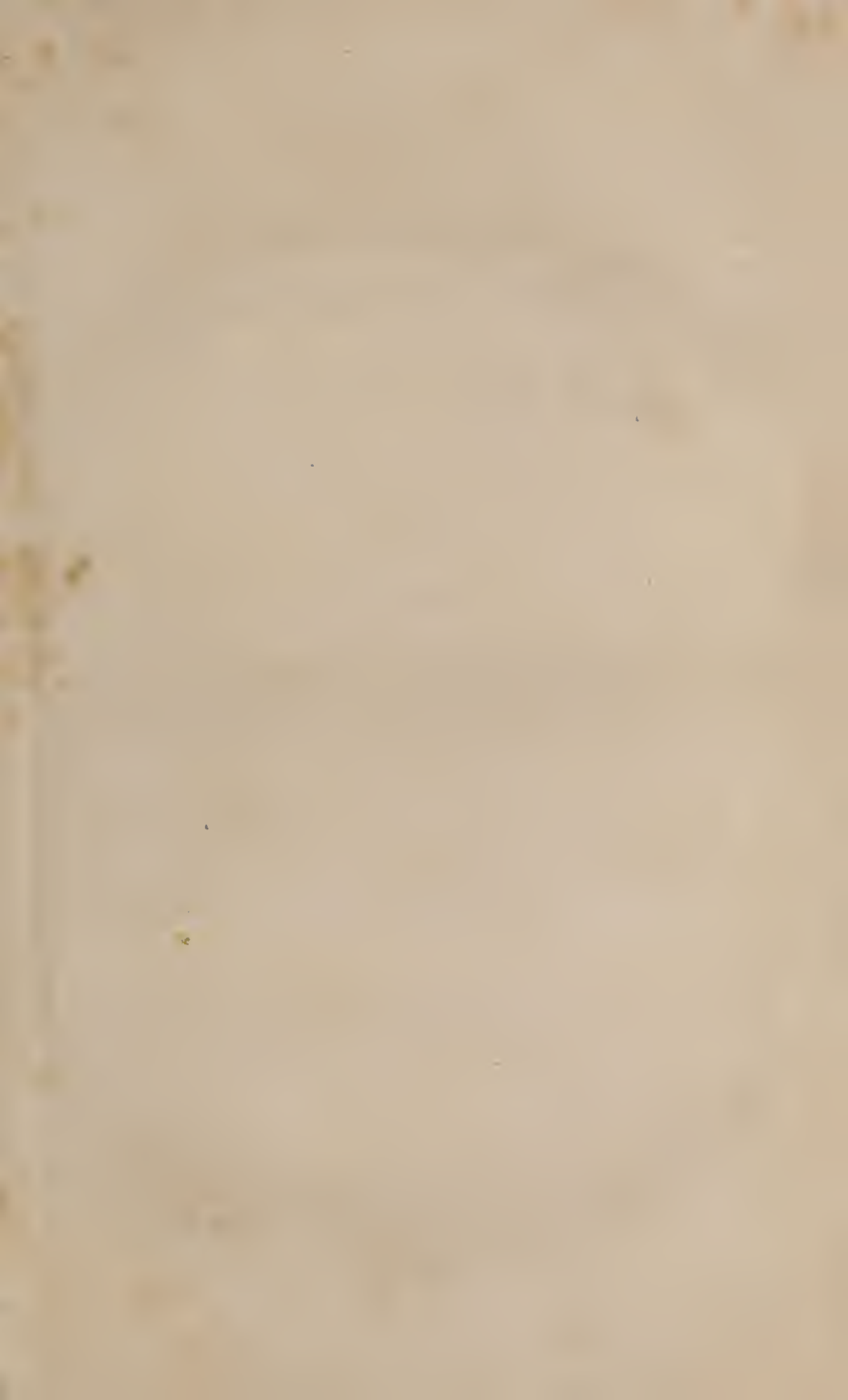
Library of the Theological Seminary,

PRINCETON, N. J.

Presented by Calcutta Auxiliary Bible
Society, Sept. 1880.

Division..... SCC
Section 3281
Number....

Shelf.....

✓ Bible. N.T. Gujarati. 1864

ઈજલ-ઈ-મુકદસ.

ધમ્માને

આપણા ખોદાવંદ તથા તારનાર

ઈસુ ખરીસતનો નવો બંદોબસત.

મુંબઈની બઈબલ સોસાઈટી સા રૂ

એક્સચેન્જ છાપખાનામાં છપાઈગ્યા.

૧૮૬૪.

THE NEW TESTAMENT,
IN GUJARÁTI,

ADAPTED TO THE

USAGE OF THE PÁRSIS AND OTHERS.

Bombay Auxiliary Bible Society.

BOMBAY:

PRINTED AT THE "EXCHANGE PRESS," FORT.

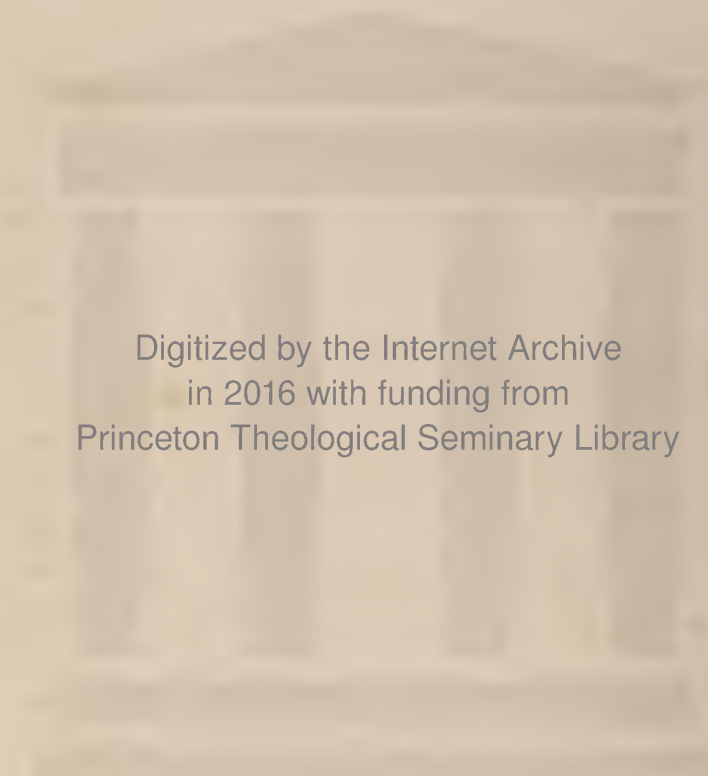

1864.

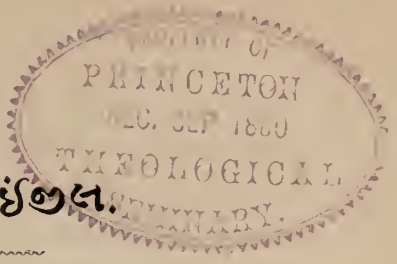

ઁજલની કીતાબોનું સાંકલીઁ.

	બાબ.	પાનું.
માતથી.....	૨૮..	૧
મારક	૧૬..	૬૫
લુક	૨૪..	૧૦૪
ઁબ્બોહાન.....	૨૧..	૧૭૦
રસુલોનાં કામ.....	૨૮..	૨૨૨
રૂમી ઁબ્બોને પતર	૧૬..	૨૮૭
કરીંથી ઁબ્બોને પેહેલું પતર	૧૬..	૩૧૩
કરીંથી ઁબ્બોને બીજું પતર.....	૧૩..	૩૩૮
ગલાતી ઁબ્બોને પતર.....	૬..	૩૫૫
ઁબ્બેસી ઁબ્બોને પતર	૬..	૩૬૪
શીલબી ઁબ્બોને પતર	૪..	૩૭૨
કલ સી ઁબ્બોને પતર	૪..	૩૭૮
થે સસાલોનીકી ઁબ્બોને પેહેલું પતર	૫..	૩૮૪
થે સસાલોનીકી ઁબ્બોને બીજું પતર	૩..	૩૮૯
તીમોથીને પેહેલું પતર	૬..	૩૯૨
તીમોથીને બીજું પતર.....	૪..	૩૯૯
તીતસને પતર.....	૩..	૪૦૪
શીલમોતને પતર	૧..	૪૦૭
હેબરી ઁબ્બોને પતર	૧૩..	૪૦૯
ઁબ્બાકુબનું પતર.....	૫..	૪૨૮
બીતરનું પેહેલું પતર	૫..	૪૩૫
બીતરનું બીજું પતર.....	૩..	૪૪૨
ઁબ્બોહાનનું પેહેલું પતર	૫..	૪૪૬
ઁબ્બોહાનનું બીજું પતર.....	૧..	૪૫૩
ઁબ્બોહાનનું તીજું પતર.....	૧..	૪૫૪
ઁહુદાનું પતર.....	૧..	૪૫૫
પરગરપલુ.....	૨૨..	૪૫૭

Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Princeton Theological Seminary Library

માતથીની ઇજ્જલ.

બાબ પેહેલો.

ઇસુ ખરીસત જે દાઉદનો બેટો, જે ઇબ્રાહીમનો બેટો, તેનું નસલનામું.
 ૨ ઇબ્રાહીમે ઇસહાકને જનમાવીઓ, ને ઇસહાકે ઇઆકુબને જનમાવીઓ,
 ને ઇઆકુબે ઇહુદને તથા તેના ભાઇઓને જનમાવીઓ ; ૩ ને ઇહુદએ
 યામારને પેટે ફારસને તથા જરાને જનમાવીઓ, ને ફારસે હેસરોને જનમા-
 વીઓ, ને હેસરોને આરામને જનમાવીઓ ; ૪ ને આરામે અમીનાદાબને
 જનમાવીઓ, ને અમીનાદાબે નાહસોનને જનમાવીઓ, ને નાહસોને સલ-
 મોનને જનમાવીઓ ; ૫ ને સલમોને રાહાબને પેટે બોઆજને જનમાવીઓ,
 ને બોઆજે રૂથને પેટે આબેદને જનમાવીઓ, ને આબેદે ઇસીને જનમા-
 વીઓ ; ૬ ને ઇસીએ દાઉદ પાદશાહેને જનમાવીઓ, ને દાઉદ પાદશાહે ઉરી-
 આની જે બહમ્બર હતી તેને પેટે સુલીમાને જનમાવીઓ ; ૭ ને સુલીમાને
 રહબઆમને જનમાવીઓ, ને રહબઆમે આબીઆને જનમાવીઓ, ને
 આબીઆએ આસાને જનમાવીઓ ; ૮ ને આસાએ ઇઆરાફાને જનમા-
 વીઓ, ને ઇઆરાફાને ઇઆરામને જનમાવીઓ, ને ઇઆરામે ઉજુઆને
 જનમાવીઓ ; ૯ ને ઉજુઆએ ઇઆથામને જનમાવીઓ, ને ઇઆથામે
 આહાજને જનમાવીઓ, ને આહાજે હજકીઆને જનમાવીઓ ; ૧૦ ને
 હજકીઆએ મનાસાને જનમાવીઓ, ને મનાસાએ આમોનને જનમાવીઓ,
 ને આમોને ઇઆસીઆને જનમાવીઓ ; ૧૧ ને ઇઆસીઆએ ઇકોની-
 આને તથા તેના ભાઇઓને બાબેલમાં લઇજવાને વખત જનમાવીઓ ;
 ૧૨ ને બાબેલમાં લઇજાયા પછી ઇકોનીઆએ સલાથીએલને જનમા-
 વીઓ, ને સલાથીએલે જહ્યાએલને જનમાવીઓ ; ૧૩ ને જહ્યાએલે
 અબીઉદને જનમાવીઓ, ને અબીઉદે એલીઆફીમને જનમાવીઓ, ને
 એલીઆફીમે આબેરને જનમાવીઓ ; ૧૪ ને આબેરે સાદોકને જન-
 માવીઓ, ને સાદોકે આહીમને જનમાવીઓ, ને આહીમે એલીઉદને જન-

માવીઓ ; ૧૫ ને ઝમ્લીઉદે ઝમ્લેઆબરને જનમાવીઓ, ને ઝમ્લેઆબરે માથાને જનમાવીઓ, ને માથાને ઇઆકુબને જનમાવીઓ ; ૧૬ ને ઇઆકુબે મરીઅમના વર ઇઉસફને જનમાવીઓ ; જે મરીઅમે ઇસુ જે ખરીસત કહેવા ઝમે છે, તેને જનમાવીઓ.

૧૭ વાસતે ઇબરાહીમથી દાઉદ સુધી સઘલી મલીને ચઉદ પેહેડી ; ને દાઉદથી બાબેલમાં લઈ જવાઈઆ સુધી ચઉદ પેહેડી ; ને બાબેલમાં લઈ જવાઈઆથી ખરીસત સુધી ચઉદ પેહેડી.

૧૮ હવે ઇસુ ખરીસતનો જનમ એમ થઈઓ કે, તેની મા મરીઅમની માગણી ઇઉસફ સાથે થઈ, ને તેઓના એકઠાં થઈઆ અગાઉ પાક-રહથી તે હમલવાલી જણાઈ ; ૧૯ ને તેનો વર ઇઉસફ રાસત હતો, ને તેને જાહેરાંત એઆબર કરવા ન આહાતાં તેણે છુપી રીતે તેને છોડી દેવાનું ધારીલું. ૨૦ પણ એ બાબત તે વીચારતો હતો, તારે જીઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ તેને બાબમાં જાહેર થઈને કહીલું કે, ઇઉસફ, દાઉદના દીકરા, તારી બહાઈર મરીઅમને કબુલ કરવાથી ના ડર ; કાંજે તેમાં જે હમલ છે તે પાક-રહથી છે. ૨૧ ને તે બેટો જણુરો ; ને તેનું નામ તું ઇસુ [એવે તારનાર] પાડશે ; કેમકે તે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારશે. ૨૨ હવે એ બધું એ વાસતે થઈલું કે ખોદાવંદે નબીની મારફતે જે કહીલું હતું તે પુરું થાયું કે, ૨૩ “જીઓ, કુંઆરી હમલ ધરશે, ને બેટો જણુરો, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડશે,” જેની માએની એ છે કે, ખોદા-આપણી-સાથે. ૨૪ તારે ઇઉસફે ઉંઘમાંથી ઉઠીને ખોદાવંદના ફીરશતાએ જેમ તેને હુકમ આપીઓ હતો તેમ કીધું, ને પોતાકી બહાઈરને કબુલ કીધી. ૨૫ ને તે પોતાનો પેહેલો બેટો જણી તાંહાં સુધી તેણે તેને જણી નહીં ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડીલું.

બાબ બીજો.

અને હેરોદ સાહના દાહાડઓમાં ઇહુદના બેથલહમમાં ઇસુ જનમીઓ હતો, તારે જીઓ, મજીસીઓએ ઉગમણથી ઇરસાલેમમાં આવીને કહીલું કે, ૨ ઇહુદઓનો જે પાદશાહ જનમીઓ છે તે કાંહાં છે ? કેમકે હમે ઉગમણમાં તેનો સીતારો જોઈઓ, ને તેની બંદગી કરવાને આવીઆ છાએ. ૩ ને હેરોદ શાહ એ શાંબલીને ગબરાઈઓ, ને આપું ઇરસાલેમ તેની સાથે [ગબરાઈ]. ૪ પછી તેણે સઘલા મુખી કાહીનોને તથા લોકોના રાસતરીઓને એકઠા કરીને

તેઓને પુછીઉં કે, ખરીસત કાંહાં જનમે? ૫ તારે તેઓએ તેને કહીઉં કે, ઇહુ-
 દાના એથલહમમાં, કેમકે નખીએ એમ લખીઉં છે કે, ૬ “ ઇહુદા મુલકના
 એથલહમ, તું ઇહુદાના સુયાએમાં સહુથી પુરું નાહાનું નથી, કેમકે તારામાંથી એક
 હાકીમ આવશે, જે મારા ઇસરાએલ લોકોની પરવરરા કરશે.” ૭ તારે હેરોદે
 તે મજુસીએને છુપી રીતે તેડીને પકી ખખર કાહાડી કે, સીતારો કઈએ વખતે
 દેખાઈએ? ૮ ને તેણે તેઓને એથલહમમાં મોકલતાં કહીઉં કે, તમે જઈને
 તે આલકની તલારા રારી પડે કરો, ને જડીએ પર મને ખખર કોહો, એ સાહ કે
 હું પણ આવીને તેની અંદગી કરું. ૯ તારે તેઓ સાહનું સાંભલીને ગઈ-
 એ, ને જુએ, જે સીતારો તેઓએ ઉગમણમાં દીહો હતો તે તેઓની આગલ
 ચાલતો ગઈએ, ને જે જગીએએ આલક હતું તેના ઉપર આવીને થંબીએ.
 ૧૦ ને તેઓ સીતારને જોઈને મોટી ખુશીથી ખુશ થઈએ. ૧૧ તારે તેઓ-
 એ ઘરમાં જઈને આલકને તેની મા મરીએમની સાથે દીહો, ને તેની આગલ
 પડીને તેની અંદગી કીધી. પછી તેઓએ પોતાનાં જોહોણાં છોડીને સુંનું તથા
 લોખાન તથા બોલનું તેને નજરાણુ કીધું. ૧૨ ને તેઓ હેરોદની ગમ પાછા ન
 જવાને ખાખમાં વારેલા થઈને ખીજે રસતે પોતાને મુલક પાછા ગઈએ.
 ૧૩ ને તેઓ પાછા ગઈએ પર, જુએ, ખોદાવંદના ફીરરાતાએ ખાખમાં
 ઇહુસફને દેખાઈને કહીઉં કે, તું ઉક, ને આલકને તથા તેની માને લઈને મીસરમાં
 નાહારી જ, ને હું તને કહું તાંહાં લગી તાંહાંજ રહે, કેમકે હેરોદ આલકને મારી-
 નાંખવા સાહ તેનો શોધ કરવાનો છે. ૧૪ તારે તે ઉકીને આલકને તથા તેની માને
 રાતે લઈને મીસરમાં ગઈએ. ૧૫ ને હેરોદના મરવા સુધી તાંહાં રહીએ, એ
 માટે કે ખોદાવંદે નખીથી જે કહીઉં હતું તે પુરું થાએ કે, “ મીસરમાંથી મેં
 મારા એકને તેડીએ છે.”

૧૬ જરે હેરોદે જોઈઉં કે મજુસીએએ તેને છેતરીએ, તારે તે ઘણો
 ગુસે થઈએ, ને એથલહમમાં તથા તેની સઘલી સીમમાં મોકલીને તેણે મજુ-
 સીએને જે વખત ખાખત વીગતવાર પુછીઉં હતું તે પરમાણે જે વરશનાં
 તથા તેથી નાહાનાં સઘલાં છોકરાંએને મારી નાંખાવીએ. ૧૭ તારે ઇરેમીએ
 નખીએ જે કહીઉં હતું તે પુરું થઈઉં કે, ૧૮ “ શોકનો તથા રડવાનો તથા મોટા
 માહતમનો શોર રામામાં સાંભલાઈએ, રાહલ પોતાનાં ફરજોને સાહ રેડે, ને
 દોલારો નથી આહાતી, કાંજે તેઓ નથી.”

૧૯ એને હેરોદ મરણુ પામીએ પછી, જુએ, ખોદાવંદના ફીરરાતાએ

મી સરમાં ઇલિસફને આખમાં દેખાઈને કહીલું કે, ૨૦ તું ઉક, ને આલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિરાએલ મુલકમાં જા, કેમકે જેઓએ આલકનો જીવ લેવાની તલાશ કરીધી તેઓ મરી ગઈયા છે. ૨૧ તારે તે ઉઠીને આલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિરાએલ મુલકમાં આવીઓ. ૨૨ પણ આરખેલાસ પોતાના આપ હેરોદને ડેકાણે ઇલુદામાં હકુમત કરેછે, એ શાંબલીને તે તાંહાં જવાને બીધો, તો પણ આખમાં વરેલો થઈને ગાલીલની તરફ રવાના થઈઓ. ૨૩ ને, “તે નાજરી કેહેવારો,” નખીઓનું એવું કહેલું પુરું થવા સાથે નાજરેથ કેહેવાએલાં શેહેરમાં તે આવી રહીઓ.

આખ તીજો.

એને તે દાહાડાઓમાં ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર વાત પરગટ કરતો, તથા ઇલુદાના રાનમાં ૨ એમ કેહેતો આવીઓ કે, તમે તોઆ કરો, કેમકે આરામાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૩ કારણ કે ઇસાઈઆ નખીએ જેની આખત કહેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તદ્યાર કરો, તેના રસતા સીધા કરો,” તે એજ છે. ૪ ને એ ઇઓહાનનાં લુગડાં ઉંટનાં રૂઆનાં હતાં, ને તેનો કમરબંદ ચામડાનો પટકો હતો, ને ઠીડો તથા રાનીમધ તેનો ખોરાક હતો.

૫ તારે ઇશાલિમના તથા ઇલુદાના સરવ લોક, તથા ઇઅરદનની ચારે ગમના લોક, તેની પાસે આહાર ગઈઓ. ૬ ને પોતીકાં પાપ કચ્છલ કરીને ઇઅરદનમાં તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૭ પણ ફેરોરીઓમાંના તથા સાદુકીઓમાંના ઘણાને તેના આપતીસમાને સાથે આવતા જોઈને તેણે તેઓને કહીલું કે, એ સાપોનાં ખયાઓ, આવનાર ગજબથી નાહાસવાને તમને કોણે વારીઓ? ૮ તો તોઆને લાએક ફૂલ લાવો. ૯ ને એમ કેહેવાનું તમારાં મનમાં ન ધારો કે ઇઅરાહીમ હમારો આપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે આ પથરોમાંથી ખોદા ઇસિરાહીમને સાથે ફરજદો પેદા કરીશકે. ૧૦ ને હવે જાહાડોની જડ પર કુહાડી મુકી છે, માટે જે હરેક જાહાડ શાઈ ફૂલ નથી આપતું તે કપાએછે, ને આગમાં નંખાએછે. ૧૧ તોઆને સાથે હું પાણીએ તમારું આપતીસમા કહું છું ખરો, પણ જે મારી પાછલ આવેછે તે મારા કરતાં સમરથ છે, તેનાં ચપલ ઉંચકવાને લાએક હું નથી, તે તમારું આપતીસમા પાક-રહ તથા આગથી કરશે. ૧૨ તેનું મુપકું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખલીને પુરી સાક કરશે, ને પોતાનાં ઘઉં ભંડારમાં ભરશે, પણ બુથુ ન હોલવાનાર આગમાં આલી નાંખશે.

૧૩ તારે ઇસુ ઇમ્મોહાનથી બાપતીસમા પામવા સારૂ ગાલીલથી ઇમ્મરદન પર તેની પાસે આવીઓ. ૧૪ પણ ઇમ્મોહાને તેને મને કરતાં કહીહં કે, તારાથી મને બાપતીસમા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે આવેછે? ૧૫ પછી ઇસુએ જવાબ આપતાં તેને કહીહં કે, હમણા થવા દે, કેમકે બધી રાસતી એમ પુરી કરવી આપણને મુનાસીબ છે. તારે તેણે તે થવા દીધું. ૧૬ ને ઇસુ બાપતીસમા પામીઓ તારે પાણીથી ઉપર આવીઓ; ને જુઓ, તેને સારૂ આરામાન ઉઘડાઈ, ને ખોદાના રહેને અચ્ચતરની પડે ઉતરતાં ને પોતા પર આવતાં તેણે દીક્ષો. ૧૭ ને, જુઓ, આરામાનથી આવાજ આવીઓ કે, આએ મારો પીઆરો બેયો છે, એને લીધે હું બહુ ખુશ છઉં.

બાબ ચોથો.

તારે શેતાનથી તેની અજમાએશ થાએ મારે ઇસુ રહથી રાનમાં લઈ જવાઈઓ. ૨ ને તેણે ચાલીશ રાત-દાહાડા અપવાસ કીધો, પછી તેને ભુખ લાગી. ૩ ને અજમાએશ કરનારે તેની પાસે આવીને કહીજી કે, જો તું ખોદાનો બેયો છે, તો આ પથરો શેટલી થઈએ વાસતે હુકમ કર. ૪ પણ તેણે જવાબ આપતાં કહીહં, એમ લખીહં છે કે, “આદમી ફકત શેટલીથી નહીં, પણ જો હરેક કલામ ખોદાના માહોમાંથી નીકલેછે તેથી જીવરો.” ૫ તારે શેતાન તેને લખને પાક શેહેરમાં જાએ, ને મંદીરના ખુરજ પર તેને બેસાડેછે; ૬ ને તેને કહેછે કે, જો તું ખોદાનો બેયો છે, તો પોતાને હેકલ પાડી નાંખ; કેમકે એમ લખીહં છે કે, “તે પોતાના ફીરશતાએને તારી બાબત હુકમ કરશે, ને તેઓ હાથો પર તને જીલીલી લેશે, રખે કદી તું પોતાનો પગ પથર પર અકલાવે.” ૭ ઇસુએ તેને કહીહં, એ પણ લખીજી છે કે, “ખોદાવંદ જો તારે ખોદા તેની અજમાએશ તું ના કર.” ૮ વલી શેતાન તેને લખને ઘણા ઉંચા પાહાડ પર જાએ, ને જમીન પરની કુલ પાદશાહતો તથા તેઓની જહોજલાલ તેને દેખાવેછે; ૯ ને તેને કહેછે, જો તું પગે પડીને મારી બંદગી કરે, તો આએ સમ્રાજું તને આપું. ૧૦ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, અરે શેતાન, હીઆંથી જ, કેમકે એ લખીજી છે કે, “ખોદાવંદ જો તારે ખોદા તેની બંદગી તું કર, ને તેની એકલાનીજ ખીદમત કર.” ૧૧ તારે શેતાન તેને મુકેછે, ને જુઓ, ફીરશતાએએ પાસે આવીને તેની ખીદમત કીધી.

૧૨ એને ઇસુએ સાંભલીજી કે ઇમ્મોહાન બંધીવાન કરાઈઓ, તારે તે ગાલી-

લમાં ગઈગ્યાં. ૧૩ ને નાનરેથ મુકીને જમ્બુલોનની તથા નકુથાલીમની હદો-
માંના દરીઆ પાસેના કાપેરનાહુમમાં આવી રહીગ્યાં. ૧૪ ગ્મે સાહે કે ઇસાઈગ્યા
નખીગ્મે જે કહીકેં હનું તે પુરૂં થાગ્મે કે, ૧૫ “ જમ્બુલોનના પરાંતના તથા નકુ-
થાલીમના પરાંતના, ઇમ્મરદન પાસેના દરીઆના રસતામાં, ગ્મેગ્મે ગેરકોમોની
ગાલીલમાંના ; ૧૬ જે લોક અંધારામાં બેઠેલાગ્મે મોટી શેરાની દીડી, ને
મોતના મુલક તથા છાઈગ્યામાં બેઠેલાગ્મે પર શેરાની ચમકી છે.” ૧૭ તે
વખતથી ઇસુ વાત પરગટ કરવા તથા ગ્મે કેહેવા લાગીગ્યા કે, આરામાનની
પાદશાહત પાસે આવી છે, વાસતે તમે તોઆ કરો.

૧૮ ગ્મે ઇસુ ગાલીલના દરીઆ કાંકે ચાલતો હતો, તારે તેણે બે ભાઈગ્મેને
ગ્મેગ્મે સીમોન જે પીતર કેહેવા ગ્મેછે, તેને તથા તેના ભાઈ ગ્મેગ્મેગ્મે દરીઆમાં
જાલ નાંખવા દીડા, કેમકે તેગ્મે માછી હતા. ૧૯ તારે તે તેગ્મેને કેહેછે કે,
મારી પાછલ આપો, ને હું તમને માણસ પકડનાર કરીશ. ૨૦ ને તેગ્મે જાલો
મુકીને તુરત તેની પાછલ ગઈગ્યા. ૨૧ ને તેણે તાંહાંધી આગલ જતાં ખીજ
બે ભાઈગ્મે, જેબેદીના દીકર ઇગ્મેકુઅને તથા તેના ભાઈ ઇગ્મેહાનને,
તેગ્મેના આપ જેબેદીની સાથે હોડીમાં પોતાની જાલો સાંધતા જોઈને તેગ્મેને
પણુ તેડીગ્યા. ૨૨ તારે તેગ્મે હોડીને તથા પોતાના આપને મુકીને તુરત તેની
પાછલ ગઈગ્યા.

૨૩ ગ્મે ઇસુ તેગ્મેના ગ્મેબાદતખાનાગ્મેમાં તાલીમ આપતો, તથા પાદ-
શાહતની ખુરાખખર જાહેર કરતો, ને લોકોના હરેક રોગ તથા હરેક દુખ
ચાલતો, આખી ગાલીલમાં ફરીગ્યો. ૨૪ તારે આખા મુરીગ્યામાં તેની ફીરતી
ફેલી ગઈ, ને તેગ્મે સઘલા માંદાગ્મેને, ઇગ્મેને તરેહ તરેહના રોગીગ્મેને તથા
દરદીગ્મેને તથા દેવબંદીગ્મેને તથા ફેફગંવાલાગ્મેને તથા પકરશાધાતીગ્મેને
તેની પાસે લાવીગ્યા ; ને તેણે તેગ્મેને સમા કીધા. ૨૫ ને ગાલીલથી તથા
દકાપલીસથી તથા ઇશરાલિમથી તથા હહુદાથી તથા ઇમ્મરદનને પેલે પારથી
ધણુ લોક તેની પાછલ ગઈગ્યા.

બાબ પાંચમો.

તારે લોકની ભીડ જોઈને પાહાડ પર તે ચહડીગ્યા ; ને બેઠા પર તેના
શાગીરદો તેની પાસે આવીગ્યા. ૨ તારે તે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેગ્મેને
તાલીમ આપવા લાગીગ્યા કે, ૩ રૂહમાં જેગ્મે ગરીબ તેગ્મે મુખારક છે, કેમકે

આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૪ જોઓ ગમગીન તેઓ મુખારક છે, કેમકે તેઓ દીવારો પામરો. ૫ જોઓ હલીમ તેઓ મુખારક છે, કેમકે તેઓ જમીનના વારસ થરો. ૬ જોઓને રાસતીની ભુખ તથા તરસા છે તેઓ મુખારક છે; કેમકે તેઓ ધરારો. ૭ જોઓ રહીમ તેઓ મુખારક છે; કેમકે તેઓ રહમ પામરો. ૮ જોઓ ખાલિસ દીલના તેઓ મુખારક છે; કેમકે તેઓ જાદાને જોરો. ૯ જોઓ સલાહ કરાવનારો તેઓ મુખારક છે; કેમકે તેઓ જાદાનાં ફરજંદો કહેવારો. ૧૦ રાસતીને સાહ જોઓની સતાવણી કરાઓ છે તેઓ મુખારક છે; કેમકે આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૧૧ જોરે [લોક] તમારી નીંદા કરશે, ને પુઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારે ઉલટી હરેક ભુડી વાત જુઠાધથી કહેશે, તારે તમે મુખારક છો. ૧૨ તમે ખુશ થાઓ તથા ઘણા હરખાઓ; કેમકે આરામાનમાં તમારું ફલ મોટું છે; કેમકે તમથી અગાઉના નખીઓની પુઠે તેઓ અમજ લાગીઆ હતા.

૧૩ તમે જમીનનું નમક છો; પણ જો નમક ખેલજત થઈ તો તે શાથી આહં કરારો? આહાર ફેંકાવવા તથા માણસોથી છુંદાવવા વગર તે ફરી ખીજ કંઈ કામનું નથી. ૧૪ તમે દુનીઆની રોશની છો. પાહાડ પરનું વસાઓનું રોહર સંતાહ રાકતું નથી. ૧૫ ને ચેરાગ કરીને તેને માપા તલ નહીં, પણ ચેરાગદાની પર મુકે છે; તારે ધરમાંનાં બધાંને તે રોશની આપે છે. ૧૬ તમે તમે તમારી રોશની લોકની આગલ ઓવી ચમકાવો કે તેઓ તમારાં નેક કામો જોઓ, ને આરામાનમાંના તમારા બાપની સીતાઓરા કરે.

૧૭ તોરેત કે નખીઓની વાતો રદ કરવાને હું આવીઓ છઉં, ઓમ ન ધારો; રદ કરવાને નહીં, પણ પુરી કરવાને આવીઓ છઉં. ૧૮ કેમકે હું તમને ખચીત કહું છઉં કે આરામાન તથા જમીન ઠલી જાઓ તાંહાં સુધી બધાં પુરાં થઈઆ વીના તોરેતમાંથી ઓક કાહાનો કે માતર પણ જનાર નથી. ૧૯ વાસતે આઓ હુકમોમાંથી ઓક બહુ નાહાનો પણ જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને તેમજ શીખવશે, તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે બહુજ નાહાનો કહેવારો, પણ જો કોઈ પાલશે ને શીખવશે તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે મોટા કહેવારો. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છઉં કે રાસતરીઓની તથા ફોરારીઓની રાસતી કરતાં જો તમારી રાસતી વધારે ના હોઓ તો આરામાનની પાદશાહતમાં તમે નહીં પેસરો.

૨૧ તમે શાંભલીઉં છે કે આગલના લોકોઓ કહીઉં છે કે, ખુન ન કર, ને

જે કોઈ ખુન કરે તે ઇનસાફમાં તકસીરદાર કરશે. ૨૨ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ પોતાના બાઈ પર અમથો કરો'ય કરે છે, તે ઇનસાફમાં તકસીરદાર કરશે; જે જે પોતાના બાઈને પાછું દેશે, તે ઇનસાફની મીજલસમાં સજા લાગે છે થશે; જે જે તેને દેશે કે તેનું મુરખ છે, તે જાહાનમની આગને સજાવાર થશે. ૨૩ અમે સાફ જો તેનું પોતાનું ઘન કુરખાનગાહ પાસે લાવે છે, જે તેનાં તને ઇઆદ આવે કે તારો બાઈ તારે ઉલટું કંઈ રાખે છે, ૨૪ તે પોતાનું ઘન તેનાં કુરખાનગાહ સાહામાં મુકીને જ, પેહેલાં પોતાના બાઈ સાથે મલ, તારપછી આવીને પોતાનું ઘન ચહડાવ. ૨૫ જ્યાં સુધી તેનું પોતાના માગનારની જોડે રસતામાં છે તેનાં સુધી તેની સાથે વહેલો મલી જ, ૨૬ કદી માગનાર તેને હાકીમને સોંપે, જે હાકીમ તેને ચોખદારને સોંપે, જે તેનું કેદખાનામાં નંખાવે. ૨૭ હું તેને અચીત કહું છું કે જ્યાં લગી તેનું છેલ્લું દમડી ચુકવી આપે તેનાં લગી તેનાંથી આહાર નીકલનાર નથી.

૨૭ તમે શાંબલીડં છે કે આગલના લોકોએ કહીડં છે કે, તેનું જાન ન કર. ૨૮ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ રોહવતથી કોઈ અમારત ઉપર નેગાહ કરે તે પોતાનાં દીલમાં તેની સાથે જાન કરી ચુકીએ. ૨૯ જે તે તારી જમણી આંખ તેને ઢાકર અચડાવે તે તેને કાહાડી નાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી અમકનો નારા થાએ તે તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાવે, અમે તારે સાફ બેહતર છે. ૩૦ જે તે તારો જમણો હાથ તેને ઢાકર અચડાવે તે તેને કાપીનાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી અમકનો નારા થાએ, જે તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાવે, અમે તારે સાફ બેહતર છે.

૩૧ જે કોઈ પોતાની અમરને મુકી દે તે તેને કારગતી લખી આપે, અમે પણ કહીડં હતું. ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે જાનાનાં કારણ વગર જે કોઈ પોતાની અમરને મુકી દે તે તેથી જાન કરાવે છે, જે જે કોઈ તે મુકી દીધેલીની સાથે લગન કરે તે જાન કરે છે.

૩૩ વલી આગલના લોકોએ જે કહીડં હતું તે તમે શાંબલીડં છે કે, તેનું ખોટા સોગંદ ન ખા, પણ ખોટાવંદ સાથે તારા સોગંદ પુરા કર. ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે હરગેજ સોગંદ ન ખાએ. આરામાનના નહીં, કેમકે તે ખોટાનું તખત છે. ૩૫ જે જમીનના નહીં, કેમકે તે તેનું પાઈઆસન છે. જે ઇશાલેમના નહીં, કેમકે તે ખુજરગ પાદરાહનું રોહ છે. ૩૬ જે

તું પોતાનાં માથાના પાણુ સોગંદ ન આ, કેમકે તારાથી એક નીમાલાને સફેદ કે કાલો નથી કરાતો. ૩૭ પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોએ, કેમકે એ કરતાં અતકું જે છે તે ભુંડાઈથી છે.

૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું, એ તમે શાંભલીડું છે. ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે તમે ભુંડાની સામે ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે તેની ગમ ખીળે પણ ફેરવ. ૪૦ ને જે કોઈ તારો અંગરખો લેવા સાર તારા પર દાવો કરે, તેને તારું અંગવસતર પણ લેવા દે. ૪૧ ને જે કોઈ જોરાવરીએ તને એક મઠલ લઈવે, તેની સાથે બમણું જ. ૪૨ જે તારાથી માગે તેને આપ, ને જે તારી પાસે ઉછીનું લેવા આહે, તેનાથી મોઢો ના ફેરવ.

૪૩ તું પોતાના પડોશી પર પીઆર, ને પોતાના દુશમન પર અદાવત રાખ, એમ કહેલું હતું, એ તમોએ શાંભલીડું છે. ૪૪ પણ હું તમને કહું છું કે તમે પોતાના દુશમનો પર પીઆર કરો, જે તમને બદદુઆ દે છે, તેઓને દુઆ દો, જે તમારી દુશમની કરે છે તેઓનું બલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સાર દુઆ માગો. ૪૫ એ સાર કે તમે આસમાન-માંના તમારા આપનાં ફરજંદ થાઓ, કેમકે તે પોતાના સુરજને ભુંડા તથા બલા પર ઉગાવે છે, ને રસતો તથા નારાસતો પર વરશાદ વરશાવે છે. ૪૬ કેમકે જે તમારા ઉપર પીઆર કરે છે તેઓ પર જે તમે પીઆર કરો છો, તો તમને શું ફલ છે? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૭ ને જે તમે એકલા પોતાના બાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે વધતું શું કરો છો? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ સાર આસમાનમાંનો તમારો આપ જેવો કામીલ છે, તેવા તમે કામીલ થાઓ.

આબ છઠો.

માણુસો જુએ વાસતે તેઓ આગલ તમારી ખેરાત કરવાથી અખર-દાર રહેજે, નહીં તો આસમાનમાંના તમારા આપથી તમને ફલ નહીં મલશે. ૨ એ વાસતે જરે તું ખેરાત કરે, તારે જેમ ઢોંગીઓ એવા-દતખાનાઓમાં તથા રસતાઓમાં માણુસોથી વખાણુ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગલ તુરી ન વજડ; હું તમને અચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફલ પામે છે. ૩ પણ તું ખેરાત કરે તારે તારો જમણો

હાથ જે કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે. ૪ ઝમે સાઈ કે તારી ખેરાત ગુપતમાં થાઝમે, ને ગુપતમાં જોતાર તારો બાપ પોતે પરગઠમાં તને ફૂલ ભરી આપશે.

૫ ઝને જરે તું દુઝ્મા માગે તારે ઢોંગીઝ્મોના જ્યો ન થા, કાંજિ માણસો તેઝ્મોને જુઝમે વાસતે ઝમેબાદતખાનાઝ્મોમાં તથા રસતાઝ્મોનાં નાકાંઝ્મો પર ઉભા રહીને દુઝ્મા માગવાને તેઝ્મો આહેઝે; હું તમને ખચીત કહુંછઉં કે તેઝ્મો પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૬ પણ જરે તું દુઝ્મા માગે તારે પોતાની ઝોરડીમાં ખેસ, ને તારું બારણું બંધ કરીને ગુપતમાંના તારા બાપથી દુઝ્મા માગ, ને ગુપતમાં જોતાર તારો બાપ તને પરગઠમાં ફૂલ ભરી આપશે. ૭ ને તમે દુઝ્મા માગો તારે ગેરકોમીઝ્મોની પેઠે ઝમથો લવાશે ન કરો, કાંજે તેઝ્મો સમજેછે કે ઘણું બોલવાથી તેઝ્મોનું શંભલાશે. ૮ વાસતે તમે તેઝ્મોના જ્યો ન થાઝ્મો, કેમકે તમારાં માગીઝ્મા પેહેલાં તમારો બાપ જાણેછે કે તમને કેઈ કેઈ ચીજોની જરૂર છે. ૯ ઝમે વાસતે તમે ઝમેમ દુઝ્મા માગો કે, ઝ્મો ઝ્માસમાનમાંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાઝમે; ૧૦ તારી પાદશાહત ઝાવિ; જેમ ઝ્માસમાનમાં તેમ જમીન પર તારી મરજી મુઝ્માફક થાઝમે. ૧૧ હમારી શેજની શેટની આજ હમને આપ. ૧૨ ને જેમ હમે હમારા કરજદારોને માફ કરીઝમેછઝમે તેમ તું હમારાં કરજ હમને માફ કર. ૧૩ ને હમને ઝજમાઝમેશમાં નનાંખ, પણ હમને બુરાથી છોડાવ. કેમકે પાદશાહત, તથા કુદરત, તથા બુજરગી હમેશાં તારી છે. ઝ્મામીન. ૧૪ કેમકે ઝ્માદમીઝ્મોની તકસીર જે તમે તેઝ્મોને માફ કરશો, તો તમારો ઝ્માસમાની બાપ તમને પણ માફ કરશે. ૧૫ પણ ઝ્માદમીઝ્મોની તકસીર જે તમે તેઝ્મોને માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ તમારી તકસીર પણ માફ નહીં કરશે.

૧૬ વસી જરે તમે અપવાસ કરો તારે ઢોંગીઝ્મોની પેઠે લેવાઈગિઝમેલાં મોહોના ન થાઝ્મો, કેમકે લોકોને અપવાસી દેખાડવા સાઈ તેઝ્મો પોતાનાં મોહો કસાણાં કરેછે. હું તમને ખચીત કહુંછઉં કે તેઝ્મો પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૧૭ પણ તું અપવાસ કરે તારે પોતાનાં માથા પર તેલ ઝોપડ, ને પોતાનું મોહો ધો. ૧૮ ઝમે સાઈ કે તું માણસોને નહીં, પણ ગુપતમાંના તારા બાપને અપવાસી દેખાઝમે, ને ગુપતમાં જોતાર તારો બાપ તને પરગઠમાં ફૂલ ભરી આપશે.

૧૯ જમીન પર પોતાને સાઈ દોલત ઝમેકઠી ન કરો, જાંહાં કીડા તથા કાઠ ખરાબ કરેછે, ને જાંહાં ઝોરો ખાતર પાડીને ઝોરેછે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાઈ ઝ્માસમાનમાં દોલત ઝમેકઠી કરો, જાંહાં કીડા કે કાઠ ખરાબ નથી કરતા,

ને જાંહાં ચેરો ખાતર પાડીને ચેરતા નથી. ૨૧ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે તાંહાંજ તમારાં ચીત પણ હોરો. ૨૨ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસતે જો તારી આંખ સાફ હોગ્મે, તો તાં આંખું બદન રોશનીથી ભરેલું થરો. ૨૩ પણ જો તારી આંખ ખુરી હોગ્મે, તો તાં આંખું બદન અંધારાગ્મે ભરેલું થરો; ગ્મે સાઈ તારામાં જો રોશનો છે તે જો અંધારું હોગ્મે, તો તે અંધારું કેટલું મોટું!

૨૪ કોઈથી બે ધણીની આકરી કરાગ્મે નહીં, કેમકે ગ્મેકની દુરામની તે કરશે, ને ખીજ પર ખીઆર કરશે; ઇઆ ગ્મેકની ગમનો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરશે; ખોદાની તથા દોલતની આકરી તમથી કરાગ્મે નહીં. ૨૫ ગ્મે સાઈ હું તમને કહુંકે કે તમારા જીવને વાસતે ચીંતા ન રાખો કે, હમે શું ખાઈશું? શું પીશું? ને તમારાં બદનને વાસતે પણ નહીં કે, શું પેહેરીશું? જીવ ખોરાક કરતાં, ને બદન ખોરાક કરતાં, શું બેહતર નથી? ૨૬ આસમાનનાં પંખિઓને જીવો, તેઓ વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તો પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ તેઓની પરવરશ કરેછે; તો તેઓ કરતાં તમે શું બેહતર નથી? ૨૭ ને ચીંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાની જાંદગીને ગ્મેક હાથભર વધારી શકેછે? ૨૮ ને ખોરાક બાબત તમે કેમ ચીંતા કરોછો? ખેતરનાં ફુલોનો વીચાર કરો, કે તેઓ કેવાં વધેછે; તેઓ મેહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતવાં પણ નથી: ૨૯ તો પણ હું તમને કહુંકે કે સુઝીમાન પણ પોતાના બધા જહોજલાલમાં તેઓમાંના ગ્મેકના જો પેહેરેલો નહીં હતો. ૩૦ વાસતે ખેતરનું ધારા જે આજ છે, ને કાલે બહીમાં કુંકાગ્મેછે, તેને જો ખોદા ગ્મેવું પેહેરવેછે, તો ગ્મે કમ-ગ્મેતકાદો, તમને શું ગ્મેથી જીઆદ નહીં પેહેરાવરો? ૩૧ ગ્મે સાઈ ચીંતા ના કરો કે હમે શું ખાઈશું, ઇઆ શું પીશું, ઇઆ શું પેહેરીશું. ૩૨ કેમકે ગ્મે સઘડી ચીજોની તદ્દારા ગેરકોમીઓ કરેછે; પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ જાણેછે કે ગ્મે બધી ચીજોનો તમને ખપ છે. ૩૩ પણ તમે પેહેલાં ખોદાની પાદશાહત તથા તેની રાસતીની તદ્દારા કરો, ને તેની સાથે ગ્મે બધી ચીજો પણ તમને અપારો. ૩૪ ગ્મે વાસતે કાલને સાઈ ચીંતા ન કરો, કેમકે કાલ પોતે પોતાની ચીજોની ચીંતા કરશે. આજનું દુખ આજનેજ સાઈ ખસ છે.

બાબ સાતમો.

તમારા ઉપર દોરા ન સુકાગ્મે વાસતે તમે દોરા ના સુકો. ૨ કેમકે જો દોરા તમે સુકશો તેવો તમારા ઉપર દોરા સુકારો; ને જે માપાથી તમે માપી

આપોછો તેથીજ તમારે સારૂ પાઘું માપી આપારો. ૩ ને તું પોતાની આંખ-
માંનું મુસલું ધીઆનમાં ન લાવતાં, તારા બાઈની આંખમાંનું તણુપ્પલું કેમ
જુઝ્યેછે? ૪ ઈઆ તું તારા બાઈને કેમ કેહેરો કે તારી આંખમાંથી તણુપ્પલું મને
કાઠાડવા દે, પણ જો, તારી આંખમાં મુસલું છે? ૫ ઝો હોંગી, પેહેલાં તું પોતાની
આંખમાંથી મુસલું કાઠાડ, તારપછી તારા બાઈની આંખમાંથી તણુપ્પલું
કાઠાડવાને તને શારી પડે શુજરો.

૬ જે પાક તે કુતરાંઓને ન નાંખો, ને તમારાં મોતી ભુંડેની આગલ ન
ફેકો; રખે તેઓ પોતાને પગે તે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડીનાંખે.

૭ માગો, તો તમને આપારો; શોધો, તો તમને જડરો; ઠોકો, તો તમારે
સારૂ ઉઘડારો. ૮ કેમકે જે હરેક માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જડેછે,
ને જે ઠોકેછે તેને સારૂ ઉઘડારો. ૯ તમારામાં ઝ્યેવું માણુસ કહીઈં છે કે જે
પોતાનો દીકરો તેની પાસે રોટ્લી માગે, તો તે તેને પથર આપે? ૧૦ ઈઆ જે
માછલી માગે, તો તે તેને સાપ આપે? ૧૧ તારે તમે જુરા છતાં જે પોતાનાં છો-
કરાંઓને શારી ચીજો આપી જણોછો, તો તમારો આસમાનમાંનો આપ કેટલી
જુઆદા શારી ચીજો જેઓ તેની પાસે માગેછે તેઓને આપરો? ૧૨ વાસતે
જેવું તમે આહોછો કે ખીજાં માણુસ તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો,
કેમકે તોરેત તથા નખીઓ [નો સાર] ઝ્યેજ છે.

૧૩ તમે સાંકડા દરવાજાથી પેસો, કેમકે જે દરવાજો હલાકતમાં પોહોંચોડે,
તે પોહોલા છે. ને તેનો રસતો ચોડો છે, ને ઘણા તેથી પેસેછે. ૧૪ કેમકે
જે દરવાજો જુંદગીમાં પોહોંચોડે તે તંગ છે, ને તેનો રસતો સાંકડો છે, ને
જેઓને તે જડેછે તેઓ થોડા છે.

૧૫ જે જુહા નખીઓ ગેટાંને વેરો તમારી પાસે આવેછે, પણ બાતીનમાં
ફાડીખાનારાં વરૂ છે, તેઓથી તમે હુશીઆર રોહો. ૧૬ તેઓનાં ફૂલથી તેઓને
તમે ઝોલખરો. શું લોક કાંટાનાં જહાડ ઉપરથી દરાખ, ઈઆ ઉંટકટારી-
થી અંજીર, તોડેછે? ૧૭ તેમજ હરેક શારૂ જહાડ શારૂ ફૂલ લાવેછે, ને નહારૂ
જહાડ નહારૂ ફૂલ લાવેછે. ૧૮ શારૂ જહાડથી નહારૂ ફૂલ લવાતાં નથી, ને નહારૂ
જહાડથી શારૂ ફૂલ લવાતાં નથી. ૧૯ હરેક જહાડ જે શારૂ ફૂલ નથી લાવતું
તે કપાઝ્યેછે, ને આગમાં નંખાઝ્યેછે. ૨૦ વાસતે તેઓનાં ફૂલથી તેઓને
તમે ઝોલખરો.

૨૧ જે કોઈ મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, કેહેછે તે આસમાનની પાદશાહતમાં

નહીં પેસરો, પણ આસમાનમાંના મારા બાપની મરજી પરમાણુ જે કરેછે તે પેસરો. ૨૨ તે દાહોડે ધણા મને કેહેરો કે, ઓ ખોદાવંદ, ઓ ખોદાવંદ, શું હમો-એ તારે નામે નશ્તુઆત નથી કીધી ? ને તારે નામે દેવોને નથી કાહાડીઆ ? ને તારે નામે ધણા મોજેજ નથી કીધા ? ૨૩ તારે હું તેઓને કહીરા કે, મેં તમને કદી જાણીઆ નથી ; ઓ બદકારો, તમે મારી પાસેથી દુર જાઓ.

૨૪ એ સાઝ જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પલિછે, તેને હું એક દાનાવ આદમીના સરખો ગણુંછુંકે, કે જેણે પોતાનું ઘર પથર પર બાંધીકે ; ૨૫ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાજેહોડાં થઈઆં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, પણ તેનો પાઈઓ પથર પર નાંખેલો હતો વાસને તે પડીકે નહીં. ૨૬ ને જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલતો નથી, તે એક એવકુદ આદમીના જેવો ઠરરો, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધીકે ; ૨૭ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાજેહોડાં થઈઆં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, ને તે પડી ગઈકે ; ને તે પાએમાલ થઈ ગઈકે.

૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈકે કે લોકો તેની તાલીમથી દંગ થઈ ગઈઆ ; ૨૯ કેમકે તેણે તેઓને શાસતરીઓની પેડે નહીં, પણ એખતીઆરવાલાની તોરથી શીખવીકે.

બાબ આઠમો.

એને પાહાડ પરથી તે ઉતરીઓ તારે ધણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ. ૨ ને જુઓ, એક કોહોડીઆએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીકે કે, ખો-દાવંદ, જે તું ચાહે તો મને સાફ કરી રાકે. ૩ તારે ઇસુએ હાથ લાંબો કરી-ને તેને આડકીને કહીકે, હું ચાહુંછુંકે, તું સાફ થા. ને તુરત તેનો કોહોડ જતો રહીઓ. ૪ પછી ઇસુ તેને કેહેછે કે, જે તું કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાહી-નને પોતાનું બદન દેખાડ, ને જે દાન મુસાએ ઠરાવીજે છે તે આપ, કે તેઓને ગહવાઈ મલે.

૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં પેકો તારે એક સુમેદાર તેની પાસે આવીઓ, ને તેની મીનત કરતાં તેણે કહીજે કે, ૬ ખોદાવંદ, મારો ચાકર ઘરમાં પકશાધાતી પેડલો છે, ને તેને ધણી પીડા થાએછે. ૭ તારે ઇસુ તેને કેહેછે કે, હું આવીને તેને સમો કરીરા. ૮ ને સુમેદાર જવાબ આપીને કહીકે કે, ખોદાવંદ, તું

મારાં છાપરાં તલે આવે એવો હું લાગ્યેક નથી; પણ તું કકત એક સુખન કેહે, ને મારો ચાકર સમો થરો. ૯ દેમકે હું પણ એપતીઆરવાલો છઉં, ને સીપાહીઓ મારા એપતીઆરમાં છે; એકને હું કહુંછઉં કે જા, ને તે જાએ; ને બીજાને, આવ, ને તે આવે; ને મારા ગોલામને, એ કર, ને તે કરે. ૧૦ તારે ઇસુ તે શાંમકીને તાગુમ થઈઓ, ને પાછલ આવનારાઓને કહીઉં, હું તમને અચીત કહુંછઉં કે આવોમોથો એતકાદ મેંઈસરા એલમાં પણ જોઈઓ નથી. ૧૧ ને હું તમને કહુંછઉં કે પુગથી તથા પરાચીમથી ઘણા લોક આવરો, ને ઇબરાહીમની તથા ઇસાહાકની તથા ઇઆકુબની સાથે આસમાનની પાદશાહતમાં બેસરો. ૧૨ પણ પાદશાહતનાં ફરજો આહારનાં અંધારામાં નંખારો, જંહાં રડવું ને દાંત પીસવું થરો. ૧૩ ને ઇસુએ તે સુમેદારને કહીઉં કે, જા, ને જો એતકાદ તે કીધો તેવુંજ તને થાએ. ને તેજ ઘડી તેનો ચાકર સમો થઈઓ.

૧૪ એ ઇસુએ પીતરનાં ઘરમાં આવીને તેની શાશુને તલે માંદી પડેલી દીકી. ૧૫ ને તેણે તેનો હાથ પકડીઓ કે તેનો તલ ગઈઓ, ને તેણે ઉડીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૧૬ એને સાંહાંજ પડી તારે ઘણા દેવઅંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે કલામથી દેવોને આહાર કાહાડીઆ, ને સંધા માંદાઓને સમા કીધા; ૧૭ એવા કે ઇસાઈઆ નખીએ જે કહીઉં હવું તે પુરં થાએ કે, “તેણેજ હમારી નમલાઈઓ લીધી, ને હમારી ખીમારીઓ ઉઠાવી.”

૧૮ એને ઇસુએ મોટી બીડ પોતાની આસપાસ દીકી તારે પેલે પાર જવાનો હુકમ આપીઆ. ૧૯ ને એક શાસતરીએ પાસે આવીને તેને કહીઉં કે, ઉસતાદ, જંહાં કહીં તું જઈશ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૨૦ તારે ઇસુ તેને કેહેછે કે, લોકડાંને કોતર છે, ને આસમાનનાં પંખેરૂઓને માલા છે; પણ આદમીના બેઝને માથું સુકવાને ઠામ નથી. ૨૧ ને તેના શાગીરદોમાંથી બીજાએ તેને કહીઉં કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ, કે હું પેહેલાં જઈને મારા આપને ગાઈં. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહીઉં કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને ગારવા સાર રહેવા દે.

૨૩ એને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે તેના શાગીરદે તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૪ ને જુઓ, દરીઆમાં એવું મોટું તુફાન થઈઉં કે મોજાઓથી હોડી ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઉંચતો હતો. ૨૫ તારે તેના શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને જગાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, હમને અમાવ; હમે હલાક થઈએછઈએ. ૨૬ ને તે

તેઓને દેહેછે, ઓ કમ-એતકાદો, તમે કેમ ખીચેલા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા દરીઆને ધમકાવીઆ; ને મોટું એન થઈ ગઈ. ૨૭ તારે તે માણુ-સોએ તાજુબ થઈને કહીઈ કે, એ શી તરેહનું આદમી છે કે, પવન તથા દરીઆ પણુ એનું માનેછે!

૨૮ એને પેલે પાર ગરગેશીઓના મુલકમાં તે પોહોંચીઓ તારે દેવબંદી બે માણુસ કપરોમાંથી નીકલતાં તેને મલીઆં, તેઓ એવા તુંદ મીબસના હતાં કે તે રસેત કોઈથી જવાતું નહીં હતું. ૨૯ ને જુઓ, તેઓ એવુમ પાડતાં કહીઈ કે, ઈસુ, ખોદાના બેગ્ર, હમારે તારી સાથે શું છે? વખતની અગાઉ શું તું હમને દુખ આપવાને હીઆં આવીઓ છે? ૩૦ ને તેઓથી બહુ આણું ડુકરોનું એક ઠોસું ચરતું હતું. ૩૧ તારે દેવોએ તેની આજુ કરીને કહીઈ કે, જો તું હમને કાહોડેછે તો ડુકરોનાં ઠોલામાં હમને જવા દે. ૩૨ ને તેણે તેઓને કહીઈ કે, જાઓ. પછી તેઓ નીકલીને ડુકરોનાં ઠોલામાં ગઈઆ, ને જુઓ ડુકરોનું આણું ઠોસું કરાડાપરથી દરીઆમાં ધસી પડીઈ, ને પાણીમાં મરી ગઈ. ૩૩ તારે ચરાવનારા નાહાડા, ને રોહરમાં જઈને તેઓએ સમ્રતું જણાવીઈ, ને દેવબંદી-ઓને શું થઈતું તે પણુ કહીઈ. ૩૪ તારે જુઓ, આણું રોહર ઈસુને મલવાને બાહાર આવીઈ; ને તેને જોઈને તેઓએ તેની મીનત કીધી કે, હમારી સીમા-માંથી જ.

બાબ નવમો.

તારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગઈઓ, ને પોતાનાં રોહરમાં આવીઓ. ૨ ને જુઓ, એક પકરાધાતીને આટલા પર શુઆડીને તેઓ તેની પાસે લા-વીઆ, ને ઈસુએ તેઓનો એતકાદ જોઈને પકરાધાતીને કહીઈ કે, દીકરા, ધીરજ રાખ, તારાં પાપ તને માફ થઈઆં છે. ૩ તારે જુઓ, શાસતરીઓમાંના ફેટલાએકે પોતાનાં મનમાં કહીઈ કે, એ કુફર બકેછે. ૪ ને ઈસુએ તેઓના વીચાર જાણીને કહીઈ કે, તમે પોતાનાં મનમાં કેમ બદયુમાની કરોછો? ૫ કેમકે શું વંતું રોહલ છે, એ કેહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થઈઆં, ઈઆ એ કેહેવું કે ઉઠીને ચાલ! ૬ પણુ આદમીના બેગ્રને જમીન પર પાપો માફ કરવાનો એવ-તીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; [તારે તેણે પકરાધાતીને કહીઈ કે,] ઉઠ, તારો આટલો ઉકાવીને તારે ઘર ચાલીઓ જ. ૭ તે ઉઠીને પોતાને ઘર ચાલી-ઓ ગઈઓ. ૮ ને તે જોઈને લોકો તાજુબ થઈઆ, ને ખોદાની તારીક કરવાલાગીઆ કે તેણે ધનિસાને એવી કુદરત અપ્પરી.

૯ અને ઇમ્મુએ તાંહાંથી જતાં માતથી નામે એક માણુરોને મેહસુજ લેવાની ચોકી પર બેઠો દીઠા; ને તેણે તેને કહીજીં કે, તું મારી પાછલ આવ : તારે તે ઉડીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૦ ને એમ થઈ કે ઇમ્મુ ધરમાં ખાવા બેઠો, તારે જુઓ, ઘણા મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓ આવીને તેની તથા તેના સાગીરદોની સાથે બેઠા. ૧૧ ને ફરોશીઓએ એ બેઠને તેના સાગીરદોને કહીજીં કે, તમારો ઉસતાદ મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ આવ્યો છે? ૧૨ ને ઇમ્મુએ એ સાંભલીને તેઓને કહીજીં કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો ખપ નથી, પણ માંદાંઓને છે. ૧૩ પણ તમે જઈને એની માએની શોખો કે, “કુરખાની કરતાં રહમ હું આહુંધું;” કેમકે રાસતોને નહીં, પણ યુનાહગારોને તોખાને સારૂ તેડવાને હું આવીઓ છું.

૧૪ તારે ઇમ્મોહાનના સાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીજીં કે, હમે તથા ફરોશીઓ કેમ ઘણી વાર અપવાસ કરીએ છઈએ, પણ તારા સાગીરદ અપવાસ નથી કરતા? ૧૫ તારે ઇમ્મુએ તેઓને કહીજીં કે, જાંહાં સુધી વર જનઈઆઓની સાથે છે. તાંહાં સુધી શું તેઓ શોક કરી રાકે છે? પણ એવા દાહાડા આવરો કે વર તેઓની પાસેથી લેવારો. ને તારે તેઓ અપવાસ કરરો. ૧૬ જુનાં લુગડાંમાં કોરાં લુગડાંનું થીગલું કોઈ નથી દેતું, કેમકે તે થીગણથી તે લુગડું ખેંચાયે છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વડી, નવો વઈન જુની મરાકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જે ભરે, તો મરાકો ફાટી જાય, ને વઈન વહી જાય. ને મરાકો ખરાબ થાય; પણ નવો વઈન નવી મરાકોમાં ભરે છે, તેથી બેહુ બચે છે.

૧૮ તે તેઓને આ વાતો કહેતો હતો, તારે જુઓ, એક હાકીમે આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજીં કે, મારી દીકરી એટલાંમાં તો મરી ગઈ હશે, પણ તું આવીને તારો હાથ તે પર મુક, ને તે જીવતી થશે. ૧૯ તારે ઇમ્મુ ઉડીને પોતાના સાગીરદો સુધાં તેની પાછલ ગઈઓ.

૨૦ અને જુઓ એક ઓરત જેને આર વરરા થઈમાં લોહી વેહેતું હતું, તે તેની પાછલ આવી, ને તેનાં લુગડાંની કોરને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાનાં મનમાં કહીજીં કે, જે હું એકલા એનાં લુગડાંને અડકું તો સમી થઈ જઈશ. ૨૨ તારે ઇમ્મુએ પાછા ફરીને તથા તેને બેઠને કહીજીં કે, દીકરો, ધીરજ રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી; ને તે ઓરત તેજ ઘડીથી સમી થઈ. ૨૩ પછી ઇમ્મુએ તે હાકીમનાં ઘરમાં આવીને વાંશાલી વખડનારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીઠા. ૨૪ તારે તેણે તેઓને કહીજીં કે, આઘા ખરો; કેમકે છોકરી

મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘે છે. ને તેઓએ તેની મસખરી કીધી. ૨૫ ને લોકોને બાહાર કાઢાડીઆ તારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડીઓ; ને તે છોકરી ઉડી. ૨૬ તારે તેની કીરતી તે આપ્યા મુલકમાં ફેલી ગઈ.

૨૭ અને ઈસુ તાંહાંથી જતો હતો તારે બે આંધલાએ તેની પાછલ જઈને ખુમ પાડતાં કહીઈ કે, દાઉદના બેઠા, હમારા ઉપર રહમ કર. ૨૮ ને ઘરમાં તે ગઈઓ તારે તે આંધલાઓ તેની પાસે આવીઆ, ને ઈસુ તેઓને કહે છે કે, હું એ કરી શકું છું, એવો એતકાદ શું તમે કરો છો? તેઓ તેને કહે છે કે, હા ખો-દાવંદ. ૨૯ તારે તેણે તેઓની આંખોને અડકીને કહીઈ કે, તમારા એતકાદ પરમાણે તમને થાઓ. ૩૦ ને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઈસુએ તેઓને વારતાં કહીઈ કે, ખબરદાર, કોઈ જાણે નહીં. ૩૧ પણ તેઓએ બાહાર જઈને તે આપ્યા મુલકમાં તેની કીરતી ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બાહાર ગઈઆ પર, જુઓ, દેવબંદ એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને દેવ કહડાડાએ તારે તે મુંગો બોલીઓ, ને લોકોએ તા-જુબ થઈને કહીઈ કે, ઇસરાએલમાં કદી પણ એવું દીકું નહીં હતું. ૩૪ પણ ફેરોસીઓએ કહીઈ કે, દેવોના સરદારથી દેવોને તે કાહડે છે.

૩૫ અને ઈસુ તેઓનાં એઆદતખાનાઓમાં તાલીમ આપતો ને પાદશા-હતની ખુશખબર કહેતો, ને લોકોનું હરેક માંદ તથા હરેક રોગ યલતો, સઘલાં રોહોરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગઈઓ. ૩૬ ને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને રહમ આવીઓ; કેમકે તેઓ પાલક વગરનાં ગેટાંના જેવા હેરાન તથા વેરાઈ ગએલા હતા. ૩૭ તારે તે પોતાના શાગીરદોને કહે છે કે, પાકેલી ખેતી ધણી છે ખરી, પણ મજુરો થોડા છે. ૩૮ એ વાસને ખેતીના ધણીની તમે આજજ કરો કે પોતાની ખેતીને સાઈ મજુરોને તે મોકલે.

બાબ ૧૧મો.

પછી તેણે પોતાના આર શાગીરદોને પાસે તેડીને નાપક રહોને કાહડવાને તથા હરેક તરેહનું માંદ તથા હરેક તરેહની ખીમારી યલવાને તેઓને કુદરત ખખરી. ૨ ને તે આર રસુજોનાં નામ એ છે: પહેલો, સીમોન જે પીતર કહે-વાએ તે, ને તેનો બાઈ આંદર; જેબેદીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા તેનો બાઈ ઇઓહાન; ૩ શીલપ તથા ખારથલમા; થોમા તથા મેહસુલ લેનાર માતથી; અલશીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા લેખી જેની અટક થાદી હતી તે; ૪ સીમોન

કાનાની, તથા ઇહુદા ઇરાકારીઓત, જ્યે તેને પકડાવીઓ તે પણ. ૫ ઇસુઓ તે બારેને ઓવો હુકમ આપીને મોકલીઓ, ગેરકોમીઓને રસતે તમે ના જતા, ને સમારીઓનાં કોઈ રોહરમાં ના પેસતા. ૬ પણ તે કરતાં ઇસરાઓલનાં ઘરનાં ખોવાઓનાં ગેટાંની પાસે જઓ. ૭ ને તમે જતાં વાત પરગટ કરો કે, આસમાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૮ માંદાઓને સમા કરો, કોહોડીઓઓને શુધ કરો, મોઓલાઓને ઉહાડો, દેવોને કાહાડો, તમે મહત પામીઓ છો, મહત આપો. ૯ શુંનું કે રૂપું કે તાંબું પોતાના કમરબંધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાકરીને સાઈ જોહોણું કે બે ઝંગરખા કે જોડા કે લાકડીઓ પણ ના લો; કેમકે મજુર પોતાના ખોરાક લાઓ કે. ૧૧ ને જ જ રોહરમાં કે ગામમાં તમે જઓ તેમાં લાઓ કોણુ છે. ઓ પુછો; ને તાંહાંથી નીકલવા સુધી તેને તાંહાંજ રોહો. ૧૨ ને તમે જ ઘરમાં જઓ તેને સલામ કરો. ૧૩ ને જો તે ઘર લાઓ હોઓ તો તમારી સલામ તે પર જઓ, પણ જો તે લાઓ નહીં હોઓ તો તમારી સલામ તમારા પર પાછી આવે. ૧૪ ને જો કોઈ તમને કબુલ નહીં કરે ને તમારી વાતો નહીં શાંમલે, તો તે ઘરમાંથી ઇઓ તે રોહરમાંથી નીકલતાં તમે પોતાના પગની ધુલ ખંખેરો. ૧૫ હું તમને ખચીત કહુંછું કે ઇનસાફને દાહો સદોમ તથા ગમોરા સુલકનો હાલ તે રોહરના કરતાં વધતો રોહલ થરો.

૧૬ જુઓ, વરઓનાં ગેટાં સરખા હું તમને મોકલુંછું; વાસતે તમે સાપના જોવા હોશીઓ, તથા કબુતરના જોવા સાલરા થઈરોહો. ૧૭ પણ તમે માણુસોથી ખચરદાર રોહો; કેમકે તેઓ તમને ઇનસાફની મીજલ સમાં સોંપરો, ને પોતાનાં ઓઆદતખાનાઓમાં તેઓ તમને દારઝ મારરો. ૧૮ ને મારે લીધે હાકીમીની તથા પાદશાહોની ઓગલ તમે લઈ જવારો, ઓ સાઈ કે તેઓને તથા ગેરકોમીઓને શાહેદી થાઓ. ૧૯ પણ જરે તેઓ તમને પકડવે તારે તમે ઓંતા ન કરો કે શી તરેહ ઇઓ શું કહીઓ? કેમકે શું કેહેવું તે તેજ ઘડી તમને આપરો. ૨૦ કેમકે જ બેલેછે તે તમે નહીં, પણ તમારા આપનો જ રહ તે તમારામાં બેલેછે. ૨૧ ને બાઈ બાઈને, તથા આપ દીકરાને, માતને સાઈ સોંપરો; ને છોકરાઓ મા-આપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનખાવરો. ૨૨ ને મારાં નામને સાઈ સહુ તમારા ઉપર દુરામની કરરો, પણ જ દોઈઓખર સુધી ટકરો તે ખચરો. ૨૩ ને જરે તેઓ ઓક રોહરમાં તમારી પુઠે લાગે તારે તમે બીજામાં નાહાશી જઓ, કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે આદમીનો બેટો આવે તાંહાં સુધી ઇસરાઓલનાં સઘલાં રોહોમાં તમે ફરી

રેહેરો નહીં. ૨૪ શાગીરદ ઉસતાદથી મોટો નથી, ઇઆ વાકર તેના રોઠ કરતાં મોટો નથી. ૨૫ શાગીરદ પોતાના ઉસતાદ જેવો, ને વાકર પોતાના રોઠ સરખો હોય્મિ તો તે ઘણું છે. જો તેય્મિયમ ધરના ઘણીને આલજેબબ કહીય્મિ છે, તો તેનાં ધરના લોકોને કેટલા જુઆદા કેહેરો? ૨૬ ય્મિસાર તેય્મિથી તમે ના બીહો; કેમકે જે ઉઘાડું નહીં કરારો ય્મિયું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને જે જણવારો નહીં ય્મિયું કંઈ ગુપત નથી. ૨૭ હું તમને અંધારામાં જે કહુંછઈ તે તમે અજવાલામાં કોહો, ને તમે ધ્રને જે શાંબલોછો તે ધાખાં ઉપર પરગટ કરો. ૨૮ ને બદનને જે મારીનાંજેછે, પણ રહને મારી રાકતા નથી, તેય્મિથી ના બીહો; પણ રહ તથા બદન બંનેની હલાકી જાહનમમાં કરી રાકેછે તેથી બીહો. ૨૯ પઠસાની બે ચલી શું વેચાતી નથી? તો પણ તમારા બાપ[ની મરજી]વીના તેમાંથી ય્મિક પણ જમીન પર પડનાર નથી. ૩૦ ને તમારાં માયાંના નીમાલા પણ બધા ગણેલા છે. ૩૧ વાસતે બીહો ના; ઘણી ચલીય્મિ કરતાં લમે બહુ મુલવાન છે. ૩૨ ય્મિ સાર માણસોની આગલ જે કોઈ મને કમ્બલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ કમ્બલ કરીરા. ૩૩ પણ માણસોની આગલ જે કોઈ મને નાકમ્બલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ નાકમ્બલ કરીરા. ૩૪ જમીન પર સલાહ કરવાને હું આવીય્મિ છઈ ય્મિમ ન ધારો; સલાહ નહીં, પણ તલવાર ચલાવવાને હું આવીય્મિ છઈ. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દીકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વહુને તેની શાશુને ઉલટી ફેરવવાને હું આવીય્મિ છઈ. ૩૬ ને માણસના દુરામન તેનાં ધરમાંનાજ થરો. ૩૭ જે મારા કરતાં બાપ કે મા પર વધતો પીઆર કરેછે, તે મારે લાગ્મિક નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વધતો પીઆર કરેછે, તે પણ મારે લાગ્મિક નથી. ૩૮ ને જે પોતાનો કસ જિંચકીને મારી પાછલ આવતો નથી, તે મારે લાગ્મિક નથી. ૩૯ જે પોતાનો જીવ અચાવેછે, તે તેને ખોરો; ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ આગ્મિ છે, તે તેને અચાવરો. ૪૦ જે તમને કમ્બલ કરેછે, તે મને કમ્બલ કરેછે; ને જે મને કમ્બલ કરેછે, તે મારા મોકલનારને કમ્બલ કરેછે. ૪૧ નબીને નામે નબીને જે કમ્બલ કરેછે, તે નબીનું ફલ પામરો; ને રાસત આદમીને નામે રાસત આદમીને કમ્બલ કરેછે, તે રાસત આદમીનું ફલ પામરો. ૪૨ ને ફકત શાગીરદને નામે જે કોઈ આ નાહાનામાંના ય્મિકને થંડાં પાણીનું પીઆલું પીવાને આપરો, તો હું તમને અચીત કહુંછઈ કે તે પોતીકું ફલ નહીંજ ખોરો.

બાબ અગીઆરમો.

અને જરે ઇસુ પોતાના બાર શાગીરદોને હુકમ આપી ચુકીઓ, તારે અમ થઈકું કે તારીમ આપવાને તથા સુનાદી કરવાને તાંહાંથી તેઓનાં રોહેરામાં તે ગઈઓ. ૨ તારે ઇઓહાને કેદખાનામાં અરીસતનાં કામો બાબત શાંબલીને પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને મોકલીને તેને પુછાવીકું કે, ૩ જે આવનાર તે તુંજ છે, કે હમે ખીજની વાટ જોઈએ? ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, તમે જે જે શાંબલોછો, ને જીઓછો, તે જઈને ઇઓહાને કહી દેખાડો, ૫ કે, આંધલા દેખતા થાએ, ને પાંગલા ચાલતા થાએ; કોહાડીઆ શુધ કરાએ, ને બેહેરા શાંબલતા થાએ; મુએલા ઉઠડાએ, ને દરીદરીઓને ખુરાખખર કેહેવાએ. ૬ ને જે કોઈ મારી બાબત ઠોકર નથી આતો તે મુઆરક છે. ૭ ને તેઓ ગઈઆ પર ઇસુ ઇઓહાને બાબત લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ? શું પવનથી હાલતા છોડવાને? ૮ પણ તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું જીહીણાં લુગડાં પેહેરેલા માણસને? જીઓ, જે જીહીણાં [લુગડાં] પેહેરે છે તેઓ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું નખીને? હા, હું તમને કહુંછું કે નખીથી જે વધતો તેને. ૧૦ કેમકે જેની બાબત એ લખીજી છે કે, “જીઓ, હું મારો પેગંબર તારા મોહો આગલ મોકલુંછું જે તારી આગલ તારો રસતો તઈઆર કરશે,” તે એજ છે. ૧૧ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આરતોથી જે જનમીઆ છે તેઓમાંથી ઇઓહાને આપતીસમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો પેદા થઈઓ નથી, તો પણ આસમાનની પાદશાહતમાં જે બહુ નાહાનો તે તેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ ને ઇઓહાને આપતીસમા કરનારના દાહાડાઓથી હમણા સુધી આસમાનની પાદશાહત જરે ખચે, ને જોશવરો જોરથી તે લે છે. ૧૩ કેમકે બધા નખીઓએ તથા તોરે તે ઇઓહાને લગી નખુઅત કીધી. ૧૪ ને જે તમે માનવા આહો તો એલીઆ જે આવનાર હતો તે એજ છે. ૧૫ જેને શાંબલવાને કાન છે, તે શાંબલે. ૧૬ પણ આ લોકોને હું શાની તમસીલ આપું? એઓ તે છોકરાંઓના જેવા છે, કે જેઓ ચહુટાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કેહે છે, ૧૭ હમે તમારી પાસે વારાકી વળડી, પણ તમે નાચીઆ નહીં; હમે તમારી પાસે રોક કીધો, પણ તમે રડીઆ નહીં. ૧૮ કેમકે ઇઓહાને આતો પીતો નથી આવીઓ, ને તેઓ કેહે છે કે, તેનામાં દેવ છે. ૧૯ આદમીનો બેટો આતો પીતો

આવીઓ, ને તેઓ કહેછે કે, જુઓ, આવરો ને દાર્યાજ માણસ, મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓનો ઘોસત; પણ દાનાઈ પોતાનાં ફરજંદોથી રાસત ઠરેછે.

૨૦ તારે જે રોહિરોમાં તેના બહુ મોજેજ થઈઆ હતા, તેઓએ તોઆ નહીં કીધી, વાસતે તે તેઓને મલામત કરવા લાગીઓ કે, ૨૧ ખોરાજન, તને અફ-સોસ; બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે મોજેજ તમારામાં કીધા તે જે સુર તથા સીદોનમાં કીધા હતે, તો તેઓએ તાટ તથા આકમાં કાહારની તોઆ કીધી હતે. ૨૨ વહી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ ઠરવાને ઘહોડે સુર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સેહેલ પડશે. ૨૩ ને કાપરનાહમ, તું જે આસ-માન સુધી ઉંચું કરાઈછે તે તું પાતાલ સુધી નીચું નંખારો; કેમકે જે મોજેજ તારામાં કીધા તે જે સદોમમાં કીધા હતે, તો તે આજ લગી રહીઈ હતે. ૨૪ વહી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ ઠરવાને ઘહોડે સંદોમ સુલકને તારા કરતાં સેહેલ પડશે.

૨૫ તે વેલા ઈસુએ બોલતાં કહીઈ કે, આપ, આસમાન તથા જમીનના આ-વંદ, હું તારી સોતાએરા કહુંછું, કેમકે દાનાવો તથા અકલ મંદોથી તે આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. ૨૬ હા, ઓ આપ, કેમકે તારી નજરમાં એમજ શાઈ લાગીઈ છે. ૨૭ કુલે ચીજ મારા આપે મને સોંપી છે; ને આપ વીના બેઠાને કોઈ જાણતું નથી, ને બેઠા વીના, તથા જેની પાસે બેઠો તેને પરગટ કરવા આહેછે તે વીના, આપને કોઈ જાણતો નથી. ૨૮ ઓ થાકેલાઓ તથા બોજથી લાદેલાઓ, તમે સઘલા મારી પાસે આવો, ને હું તમને આરામ આપીરા. ૨૯ મારી જુહુશરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીઓ, કેમકે હું હલીમ તથા દીલનો ફરોતન છું, ને તમે પોતાના જીવમાં આરામ પામશો. ૩૦ કેમકે મારી જુહુશરી સેહેલ; ને મારો બોલે હલકો છે.

બાબ બારમો.

તે વખત ઈસુ સખતને ઘહોડે ઘણાનાં ખેતરોમાંથી જતો હતો, ને તેના શાગીરદ ભુખીઆ થઈઆ, ને ઘણાનાં કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગીઆ. ૨ તારે ફરોશીઓએ જેહને તેને કહીઈ કે, જો, સખતને ઘહોડે જે કરવું લાએક નથી તે તારા શાગીરદ કરેછે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહીઈ કે, જરે ઘહોડ તથા તેના સાથીઓ ભુખીઆ હતા તારે તેણે જે કરીજ તે શું તમે વાંચીઈ નથી? ૪ તેણે ખો-દાનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટકી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા

લાજમ નહીં હતી, પણ ઝમ્કલા કાહીનોને હતી, તે તેણે ખાધી. ૫ ઈચ્છા શું તોરેતમાં તમે ઝમ્ નથી વાંચીશો, કે સખતને દાહોડે મંદીરમાં કાહીનો સખતને રદ કરીને બેગુનાહ છે ? ૬ પણ હું તમને કહું છું હીચ્છા ઝમ્ક છે કે જે મંદીર કરતાં મોયે છે. ૭ વસી, “કુરખાનો કરતાં રહમ હું ચાહું છું,” ઝમ્ની માઝમ્ની જે તમે જાણુને, તો બેતકસીરદારોને તમે તકસીદાર નહીં ઠરાવતે. ૮ કેમકે આદમીનો બેયો સખતના દાહાડાનો પણ ખોદાવંદ છે.

૯ ઝને તે તાંહાંથી નીકલીને તેઓનાં ઝમ્આદતખાનામાં આવીચ્છા. ને જીઓ, શુકાઈ ગમ્મલા દાતવાલો ઝમ્ક માણુસ તાંહાં હતો. ૧૦ તારે તેઓઝમ્ તેના પર બયો મુકવા સાઈ તેને પુછતાં કહીશો કે, શું સખતને દાહોડે રામો કરવો રવા છે ? ૧૧ તારે તેણે તેઓને કહીશો કે, તમારામાં ઝમ્ક કહીશો માણુસ હરો, કે જેને ઝમ્ક ગેટું છે, ને સખતને દાહોડે તે જે ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને બાહાર નહીં કાહાડરો ? ૧૨ તો માણુસ ગેટાં કરતાં કેટલું બેહતર છે ? ઝમ્ સાઈ સખતને દાહોડે સાઈ કરવું રવા છે. ૧૩ તારે તે માણુસને તે કેહેછે કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો. ને તે હાથ ખીજના જેવો સમો થઈચ્છા. ૧૪ તારે ફરોશીઓઝમ્ નીકલીને તેને ઉલયો મનમુખો કીધો કે તેઓ તેને કહી રીતે મારીનાંબે. ૧૫ પણ ઈસુ ઝમ્ જાણુને તાંહાંથી નીકલીચ્છા; ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈચ્છા; ને તેણે બધાને રામા કીધા. ૧૬ પણ તેઓ તેને પરગટ ન કરે વાસતે તેણે તેઓને વારતાં હુકમ કીધો. ૧૭ ઝમ્ સાઈ કેદરિશાઈચ્છા નખીચ્છે જે કહીશો હતું તે પુરું થાચ્છે, કે, “જીઓ, મારો બંદો, જેને મેં પસંદ કીધો; ૧૮ મારો પીઆરો. જેના પર મારો જીવ બહુ રાજી છે; તેના પર હું મારો રૂઠ મુકીરા; ને ગેરકોમીઓને શરીઅત તે જાણુવરો. ૧૯ તે જઘડો નહીં કરરો, ને શોર નહીં પાડરો; ને તેનો આવાજ રસતાઓમાં કોઈ નહીં શાંબલરો. ૨૦ જાંહાં લગી શરીઅતને તે ગાલેબ નહીં કરે તાંહાં લગી છુંદેલું બંદે તે ભાંજી નહીં નાંખરો; ને ધુંઆતું સણુ પણ તે નહીં હોલવરો. ૨૧ ને ગેરકોમીઓ તેનાં નામ પર બરોશો કરરો.”

૨૨ તારે તેની પાસે ઝમ્ક દેવબંદ આંધલો મુંગો માણુસ લવાઈઓ; ને તેણે તેને રામો કીધો, ઈચ્છાને જે આંધલો તથા મુંગો હતો તે બોલતો તથા દેખતો થઈઓ. ૨૩ ને સઘલા લોકોઝમ્ તાજીબ થઈને કહીશો કે, શું ઝમ્ દાહોડનો બેયો નથી? ૨૪ પણ ફરોશીઓઝમ્ તે શાંબલીને કહીશો કે, બાલજેબબ દેવોના સરદારની મદદ વીના દેવોને ઝમ્ કાહાડતો નથી. ૨૫ તારે ઈસુઝમ્ તેઓના

વીચાર જાણીને તેઓને કહીજી કે, હરેક પાદશાહત જેમાં કુટ પડે તે તુટી પડેછે; ને હરેક રોહર ઇચ્છા ધર જેમાં કુટ પડે તે આબાદ નહીં રહેશે. ૨૬ ને જો શો-તાન શોતાનને કાહોડેછે તો તે પોતે પોતાની સામે થઈઓ, તારે તેની પાદશાહત કેમ કાઓમ રહેશે? ૨૭ ને જો હું બાલજોબબની મદદથી દેવાને કાહાડુંછી, તો તમારા દીકરા કોણથી કાહોડેછે? વાસતે તેઓ તમારો ઇનસાફ કરશે. ૨૮ પણ જોહું ઓદાના રહથી દેવાને કાહાડુંછી તો ઓદાની પાદશાહત તમારો પાસે આવી પોહોંચી છે. ૨૯ નહીં તો જોરાવરનાં ઘરમાં જઈને પેહલાંથી તે જોરાવરને બાંધી-આ વીના તેનો સામન કોઈથી કેમ લુટાઓ? પણ તેને બાંધીઆ પછી તે તેનું ઘર લુટી શકે. ૩૦ જે મારી ગમ નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે ઓકડું નથી કરતો, તે વેરી નાંઓછે. ૩૧ ઓ સાફ હું તમને કહુંછી કે હરેક પાપ તથા કુફર માણસોને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કુફર તે માણસને માફ નહીં કરારો. ૩૨ ને આદમીના બેટને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ નહીં કરારો, ઓઓ જહાનમાં નહીં, ને આવતી જહાનમાં પણ નહીં. ૩૩ જહાડ શાર્, ને તેનું ફલ શાર્ ગણો; ઇચ્છા જહાડ નકાર્, ને તેનું ફલ પણ નકાર્ ગણો; કાંજે જહાડ ફલથી ઓબાલઓછે. ૩૪ ઓ સાપોનાં બચાંઓ, તેમ બુરા છતાં બલી વાત શી તરેહ કહી શકો? કેમકે દીલનાં બરપુરપણામાંથી મોહો બોલેછે. ૩૫ શાર્ માણસ દીલના શાર બબનામાંથી શાર્ કાહોડેછે, ને નકાર્ માણસ નકારા બબનામાંથી નકાર્ કાહોડેછે. ૩૬ પણ હું તમને કહુંછી કે જે હરેક નકામી વાત માણસો કેહરો તે બાબત ઇનસાફ ડરવાને દાહોડે તેઓને જવાબ દેવા પડ-શે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું રાસત ડરાવારો; ઇચ્છા તારી વાતોથી તકસીર-દાર ડરાવારો.

૩૮ તારે શાસતરીઓમાંના તથા કુરોશીઓમાંના કેટલાઓએ જવાબ આપીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે તારાથી ઓક નીરાણી જોવા આહીઓછાઓ. ૩૯ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, બદ તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગે-છે, પણ ઇચ્છાના નખીની નીરાણી શીવાઓ કોઈ નીરાણી તેઓને નહીં આપા-શે. ૪૦ કેમકે જેમ ઇચ્છોના તરણુ રાત દાહાડા મગરમછનાં પેટમાં રહીઓ, તેમ આદમીનો બેટો પણ તરણુ રાત દાહાડા જમીનનાં પેટમાં રહેશે. ૪૧ નીન-વેનાં માણસ ઇનસાફ ડરવાને દાહોડે આ લોકની સાથે ઉઠી ઉભા રહેશે, ને ઓઓને તકસીરદાર ડરાવશે, કેમકે ઇચ્છોનાઓ મુનાદી કીધાથી તેઓઓ તો-

બા ક્રીધી, પણ, જીવ્યા, ઇચ્છાના કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષણની રાણી આ લોકોની સાથે ઇનસાફ ઇસ્વાને દાહોડે ઉઠી ઉભી રહેશે, ને એચ્છાને તકસીરદાર ઇસ્વરો; કાંજે જમીનને છેડેથી સુન્નીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને તે આવી, પણ, જીવ્યા, સુન્નીમાન કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૩ જરે નાપાક રૂઠ માણસમાંથી જોએએ, તારે તે ઉજડમાં આરામ શોધતો ફરેએ, પણ નથી પામતો. ૪૪ તારે તે ફેહેએ કે, હું જોમાંથી નીકલીએ તેજ મારાં ઘરમાં પાછો જઈશ; ને જરે તે આવેએ તારે તે તેને ખાલી તથા વાલેલું તથા શોભાવંત જીવેએ. ૪૫ પછી તે જઈને પોતા કરતાં ખીજ સાત ખુરા રૂઠને પોતાની સાથે લાવેએ, ને તેએ તેમાં પેસીને તાંહાં રહેએ, તારે તે માણસને છેલો હાલ પહેલા કરતાં ખુંડે થાએએ. તેમ આ ખુરી પહેડીને પણ થશે.

૪૬ એને લોકોને તે ફેહેતો હતો, તારે જીવ્યા, તેની મા તથા તેના બાઈબાહાર ઉભા હતા, ને તેની સાથે વાત કરવા આહતા હતા. ૪૭ તારે કોઈએ તેને કહીએ કે, જો, તારી મા તથા તારા બાઈબાહાર ઉભા છે, ને તેએ તારી સાથે વાત કરવા આહેએ. ૪૮ પણ જોએ તેને કહીએ તેને તેણે જવાબ આપીને કર્હીએ કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈ કોણ છે? ૪૯ પછી તેણે પોતાના રાગીરદોની ગમ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહીએ કે, જીવ્યા મારી મા, તથા મારા બાઈ. ૫૦ કેમકે મારા આસમાનમાંના આપની મરજી પરમાણે જો કોઈ આલેએ તેજ મારો બાઈ તથા બેહેન તથા મા છે.

બાબ તેરમો.

એને તેજ દાહોડે ઇસુ ઘરથી નીકલીને દરીઆ કાનારે બેઠો. ૨ ને એવી મોટી ભીડ તેની પાસે એકઠી થઈ, કે એક હોડી પર તે ચહડી બેઠો; ને બધા લોક કાંડે ઉભા રહીઆ. ૩ ને તેણે તમસીલોમાં ખોલતાં તેએને ઘણી વાતો કહી કે, જીવ્યા, વાવનાર વાવવાને બાહાર ગઈએ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે ફેટલાંએક [ખી] રસતાની ફોરે પડીઆં; ને પરંદાએએ આવીને તેએને ખાઈ નાંખીઆં. ૫ ને ફેટલાંએક પથરની ભાંએ પર પડીઆં, જંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેએને માટીનું ઉંડાણ ન હતું મોટે વેહેલાં ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર તેએ સીમલાઈ ગઈઆં, ને જડ નહીં હતી વાસતે શુકાઈ ગઈઆં. ૭ ને ફેટલાંએક કાંઠાનાં જાહડમાં પડીઆં; ને કાંઠાનાં જાહડેએ વધીને તેએને ગુંથીનાંખીઆં. ૮ પણ ખીજાં શારી ભાંએ પર પડીઆં, ને ફક્ક લાવી-

આં; કેટલાંએક શોગણાં, ને કેટલાંએક શાકગણાં, ને કેટલાંએક તીરાગણાં.
૯ જેને શાંભલવાને કાન છે તે શાંભલે.

૧૦ પછી શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને કહીજિં કે, તું તેએને તમસીલોમાં કેમ કેહેછે? ૧૧ તારે તેણે જવાબ આપીને તેએને કહીજિં કે, આસમાનની પાદશાહતના ભેદ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેએને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેને બહુ ધરો; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો. ૧૩ એ સારું હું તેએને તમસીલોમાં કહુંછું; કેમકે તેએ દેખતાં, નથી દેખતા; ને શાંભલતાં, નથી શાંભલતા; ને સમજતા નથી; ૧૪ ને ઈસાઈએની નવુંઆત તેએ આખતની પુરી થઈ, જે કેહેછે કે, “તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ નહીં સમજશો, ને દેખતાં તમે દેખશો, પણ તમને નહીં શુજરો. ૧૫ કાંજે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈ ગઈએ છે, ને કાનોએ એએ ધીમે શાંભલેછે, ને એએની આંખો એએએ મીચેલી છે, રજે કદી એએ આંખોએ જુએ, ને કાનોએ શાંભલે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું એએને સમા કરું.” ૧૬ પણ મુખારક છે તમારી આંખો, કેમકે તેએ દેખેછે; તથા તમારા કાનો, કેમકે તેએ શાંભલેછે. ૧૭ કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે જે જે તમે જુએછો, તે ઘણા નબીએએ તથા રાસતોએ જેવા આહીઆં, પણ જેધઆં નહીં; ને જે જે તમે શાંભલોછો તે શાંભલવા આહીઆં, પણ શાંભલીઆં નહીં. ૧૮ તો વાવનારની તમસીલ તમે શાંભલો. ૧૯ જરે પાદશાહતની વાત કોઈ શાંભલેછે, ને નથી સમજતો, તારે ખુરો આવેછે, ને તેનાં દીલમાં જે વાવેલું તે તે લઈ જાએછે; રસતાની કોરે ખી જે પામીએ તે એજ છે. ૨૦ ને પથરની ભોંએ પર ખી જે પામીએ તે એ છે કે વાતને શાંભલીને તુરત ખુશીથી તેને માનીલેછે. ૨૧ તો પણ તે પોતામાં જડ નથી રાખતો; વાસતે એકકી થોડી વારજ રહેનાર છે, કાંજે વાતને લીધે સંકટ ઈઆ સતાવણી આવેછે, તારે તુરત તે ઠોકર ખાએછે. ૨૨ ને કાંઠાનાં જહાડોમાં ખી જે પામીએ તે એ છે કે, વાત શાંભલેછે, પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા દોલતના ફરેખ વાતને યુંથી નાંખેછે, ને તે એકલ થઈ જાએછે. ૨૩ પણ શાગી ભોંએ પર જે ખી પામીએ તે એ છે કે, વાત શાંભલેછે, ને સમજેછે, ને તેમાં નીરાએ ફલ લાગેછે, કોઈમાં શોગણાં, કોઈમાં શાકગણાં, ને કોઈમાં તીરાગણાં.

૨૪ તેણે તેએને ખીજી તમસીલ આપીને કહીજિં કે, આસમાનની પાદશાહત

એક માણસના સરખી છે જેણે પોતાનાં એતરમાં શાઈ ખી વાવીઈ. ૨૫ પણ માણસો ઉંઘતાં હતાં તારે તેના દુરામને આવીને ઘઉંમાં કડવા દાણા વાવીઆ, ને આવીઆ ગઈઆ. ૨૬ પણ જરે છોડવા ઉગીઆ, ને ચમરી આવી, તારે કડવા દાણા પણ દેખાઈઆ. ૨૭ તારે તે ઘરખારીના આકરોએ પાસે આવીને તેને કહીઈ કે, સાહેબ, તે શું તારાં એતરમાં શાઈ ખી વાવીઈ નહીં હતું ? તો તેમાં કડવા દાણા કાંઠાંથી આવીઆ? ને તેણે તેઓને કહીઈ કે, કોઈ દુરામને એ કરીઈ છે. ૨૮ તારે આકરોએ તેને કહીઈ કે, તારીમરજી હોએ તો હમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ તેણે કહીઈ કે, ના, તમે કડવા દાણા એકઠા કરતા રખે ઘઉંને પણ તેની સાથે ઉખેડો. ૩૦ ફસલ સુધી ખેડુને સાથે વધવા દો; ને કાપતી વેલા કાપનારાઓને હું કહીશ કે, તમે પેહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને ખાલવા સાઈ તેના ભારા ખાંધો, પણ ઘઉં મારી વખારમાં ભરો.

૩૧ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ આપીને કહીઈ કે, આસમાનની પાદશાહત પીલુનાં ખી સરખી છે, જેને એક જણે લઈને પોતીકાં એતરમાં વાવીઈ. ૩૨ તે સઘલાં ખી કરતાં નાહાનું છે, પણ વધીઆ પછી [સરવ] છોડવા કરતાં તે મોટું છે, ને એવું જાહાડ થાએ છે કે આસમાનનાં પરંદાઓ આવીને તેની ડાલીઓ પર રહે છે.

૩૩ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ કહી કે, આસમાનની પાદશાહત ખમીરના જેવી છે, જેને એક ય્યારે લઈને તે અંધું ખમીરવાલું થાએ તાંહાં સુધી આગ્રના તરણ માપામાં ધાવી મુકીઈ.

૩૪ એ બધી વાતો ઈસુએ લોકોને તમસીલોમાં કહી; ને તમસીલ વગર તેણે તેઓને કહીઈ નહીં. ૩૫ એ સાઈ કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરું થાએ, કે “હું માઈ મોહોનું તમસીલોથી ઉઘાડીશ, ને દુનીઆનો પાઈઓ નાંખવાથી જે ગુપતમાં રખાઈઆ છે તે હું પરગટ કરીશ.”

૩૬ તારે ઈસુ તે બીડને રવાના કરીને ઘર ગઈઓ; પછી તેના શાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીઈ કે, એતરમાંના કડવા દાણાની તમસીલની માએની હમને કહે. ૩૭ તારે તેણે જ્યાં આપીને તેઓને કહીઈ કે, શાઈ ખી જે વાવે છે તે આદમીનો ખેટો છે; ૩૮ ને એતર દુનીઆ છે; ને શાગાં ખી પાદશાહતનાં ફરજંદો છે; પણ કડવા દાણા ખુરાનાં ફરજંદો છે; ૩૯ ને જે દુરામને તેને વાવીઆં તે શેતાન છે; ને ફસલ દુનીઆની આખર છે; ને કાપનારા શીરશતાઓ છે, ૪૦ વામતે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાએ છે, ને આગમાં ખલાએ છે,

તેમ આ દુનીઆની આપ્તે થશે. ૪૧ આદમીનો બેઠો પોતાના શીરશતાઓને મોકલશે, ને તેઓ અધાં ઠોકર અવડવનારાંઓને તથા ખુરાઈ કરનારાંઓને તેની પાદશાહતમાંથી ઝમકડાં કરશે. ૪૨ ને તેઓને આગના કુંડમાં નાંખી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થશે. ૪૩ તારે રાસતો પોતાના આપની પાદશાહતમાં આક્રતાયના સરખા નુરાની થશે. જેને સાંભલવાને કાન છે તે સાંભલે.

૪૪ વસી આસમાનની પાદશાહત ખેતરમાં સંતોડેલા અજનાના સરખી છે, જેને કોઈ માણસ જોઈને છુપો રાખે છે, ને તેની ખુશીને લીધે જામ્પે છે, ને પોતાનાં જોડલાં છે તે અધાં વેચી નાંખીને તે ખેતર વેચાતું લે છે. ૪૫ વસી કોઈ વેપારી જે શારાં મોતીને રોધે છે તેના સરખી આસમાનની પાદશાહત છે, ૪૬ જેને ઘણી કીમતનાં ઝમક મોતીની રોધ લાગીઆથી તેણે જામ્પેને પોતાનું અધું વેચી નાંખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વસી આસમાનની પાદશાહત જલના જેવી છે, જેને લોકે દરીઆમાં નાંખી, ને હરેક તરેહનું તેમાં સમેઠાઈ. ૪૮ ને તે ભરાઈ ગઈઆ પર તેઓ તેને કીનારે ખેંચી લાવીઆ, ને બેસીને જે શાઈં હતું તે વાસણોમાં ઝમકું કીધું, ને નહાઈં ફેંકી દીધું. ૪૯ ઝમજ દુનીઆની આપ્તે થશે. ફીરશતાઓ આવીને રાસતોમાંથી ખુરાઓને આહાર જુદા કરશે. ૫૦ ને તેઓને આગની ભઠ્ઠીમાં ફેંકી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થશે.

૫૧ ઇસુ તેઓને કહે છે, કે, શું તમે ઝમે અધી વાતો સમજ્યા? તેઓ તેને કહે છે, હા ખોદાવંદ. ૫૨ તારે તેણે તેઓને કહીઈં કે, જે હરેક શાસતરી આસમાનની પાદશાહત આખત શીખેલો છે તે ઝમક ધરખારીના સરખા છે, જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા જુની ચીજો કાહોડે છે.

૫૩ અને ઝમેમ થઈઈં કે ઇસુ ઝમે તમસીલો કહી રહીઓ, તારે તાંહાંથી આલીઓ ગઈઓ. ૫૪ ને પોતાના મુલકમાં આવીઆ પર તેણે તેઓનાં ઝમેઆદત-ખાનામાં ઝમેની તાલીમ આપી કે તેઓ તાજુબ થઈને બોલીઆ કે, ઝમેને આ દાનાઈ તથા કરામતો કાંહાંથી? ૫૫ શું ઝમે સુથારનો બેઠો નથી? ઝમેની મા શું મરીઝમ નથી કહેવાતી? ને ઝમેના ભાઈ શું ઇમ્માકુમ તથા ઇમ્માશી તથા સીમોન તથા ઇહુદા નથી? ૫૬ ને ઝમેની સઘલી બેહેનો શું આપણી પાસે નથી? તો આ અધું ઝમેને કાંહાંથી મલીકું? ૫૭ ઝમેમ તેઓએ તેની આખત ઠોકર આધી, પણ ઇસુએ તેઓને કહીઈં કે, નથી પોતાના મુલકમાં તથા પોતાનાં ધરમાં

ન હતાં ઈજ્જત વીનાનો નથી. ૫૮ ને તેઓના બેચ્છિતકાદને લીધે તેણે તાંહાં ઘણી કશમતો નહીં કીધી.

બાબ ચઉદમો.

તે વખતે હેરોદ શાહે ઇસુની તારીફ શાંભલી. ૨ ને પોતાના આકરોને કહીજી છે, ઇઓહાન જે બાપતીસમા કરનાર તે ઝોજ છે, તે મરી ગમ્મલાઓ-માંથી ઉડીઓ છે, વાસતે તેનાથી મોજેજ બનેછે. ૩ કેમકે હેરોદે પોતાના બાઈ શીત્રપનો બઈચ્છિર હેરોદીઆને લીધે ઇઓહાનને પકડી ઝો હતો, ને તેને બાંધીને ઢેદાપ્નાનામાં નાંખીઓ હતો. ૪ કાંજે ઇઓહાને તેને કહીજી હતું કે, તે તારી થાચ્છે ઝે રવા નથી. ૫ ને તે તેને મારીનાંખવા આહાતો હતો, પણ લોકો-થી તે ખીંચો, કેમકે તેઓ તેને નખી ગણતા હતા. ૬ પણ હેરોદની વરરાગાંડ આની, તારે હેરોદીઆની દીકરીએ તેઓની આગલ નાચીને હેરોદને ખુશ કીધો. ૭ તારે જે કુંઈ તે માગે તે તેને આપવાનું તેણે શમ આઈને કમ્બલ કીધું. ૮ તારે પોતાની માતા અગાઉંથી શીખવીઆ ઉપરથી તે ખોલી છે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારનું માયું હીઆં ઝેક કથરોટમાં મને આપ. ૯ તે પર શાહ દલગીર થઈઓ, તો પણ શમને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેસનારાઓને લીધે તેણે તે આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૦ ને તેણે ઢેદાપ્નાનામાં મોકલીને ઇઓહાનનું માયું કપાવીજી. ૧૧ પછી તેનું માયું ઝેક કથરોટમાં લવાઈજી, ને તે છોકરીને અપાઈં, ને તે પોતાની માની પાસે લઈગઈ. ૧૨ તારે તેના શાગીરદોએ પાસે આનીને તેનું મુડું ઉઠાનીને દાટીજી, ને જઈને ઇસુને ખખર કહી. ૧૩ તારે ઇસુ ઝે શાંભલીને તાંહાંથી હોડીએ ઉજડ ઠેકાણે ઝેકલો ગઈઓ, ને લોકો તે શાંભલીને રોહેરોમાંથી પગ રસતે તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૪ અને ઇસુએ નીકલીને મોટી ભીડ દીઠી, તારે તેણે તેઓ પર રહમ કરીને તેઓમાંના માંદાઓને સમા કીધા. ૧૫ ને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીજી છે, આ ઠેકાણું ઉજડ છે, ને હવે વખત ગઈઓ છે, વાસતે લોકોને રવાના કર કે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સાર ખાવાનાં વેચાતાં લે. ૧૬ પણ ઇસુએ ઝેઓને કહીજી છે, તેઓને જવાનું કારણ નથી, તમે તેઓને ખાવાને આપો. ૧૭ ને ઝેઓએ તેને કહીજી છે, પાંચ રોટલી ને બે માંછલી વગર હીઆં હમારી પાસે કુંઈ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજી છે, તે હીઆં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પછી તેણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાનો હુકમ

આવીઓ, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઇને આસમાનની ગમ જોઇને દુઆ માગી, ને રોટલી ભાંજીને શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [વીરશી]. ૨૦ ને તેઓ સઘલા આઇને ધરાઇઆ પછી વધેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉડાવી. ૨૧ ને તેઓએ આપું તેઓ ઓરત બચાં ઉપરાંત પાંચ હજારને શુભારે મરદો હતા.

૨૨ અને ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે, હું પોતે લોકોને રજા આપું તેટલામાં તમે હોડીમાં બેસીને મારી અગાઉ પેલેપાર જાઓ. ૨૩ ને લોકોને તેણે રવાના કીધા, તારે તે દુઆ-માગવાને એક પાહાડ પર એકલો ગઇઓ, ને સાંહાંજ પડીઆ પર તાંહાં તે એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વખત હોડી દરીઆમાં છતાં જાળઆથી ડામોડાલ કરાઇ, કેમકે પવન ઉલગે હતો. ૨૫ ને રાતના ઓથા પોહોરે ઇસુ દરીઆ પર ચાલતો તેઓની પાસે ગઇઓ. ૨૬ જારે શાગીરદોએ તેને દરીઆ પર ચાલતો દીઠો, તારે તેઓએ ગમરાઇને કહીજી કે, એ છાઇઓ છે, ને ખીલીકથી જુમ પાડી. ૨૭ પણ તરતજ ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, ધીરજ રાખો, એ હું છજી, ખીહો ના. ૨૮ તારે પીતરે તેને જવાબ આપીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, એ જો તું છે, તો તારી પાસે પાણી પર આવવાને મને હુકમ આપ. ૨૯ ને તેણે કહીજી કે, આવ. તારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલીએ. ૩૦ પણ પવન જબરો દીઠા પર તે ખીધો, ને ડુબવા લાગીઓ, તારે તેણે જુમ પાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, મને બચાવ. ૩૧ ને ઇસુએ તુરત હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહીજી કે, ઓ કમ એતકાદી, તું કેમ શક લાવીઓ? ૩૨ ને તેઓ હોડીમાં આવીઆ પર પવન બંધ પડીઓ. ૩૩ તારે હોડીમાં જ હતા તેઓએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજી કે, ખરાખર તું ખોદાનો બેથો છે.

૩૪ અને તેઓ પાર ઉતરીને ગનેસારત મુલકમાં આવીઆ. ૩૫ ને તે મકાનના લોકોએ તેને ઓલખીઓ, ને તે આપ્યા મુલકમાં આરો ગમ મોકલીને બધા ખીમારોને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૬ ને કુકત તેનાં લુગડાંની ડોર અડકવા સાર તેઓએ તેની આજી કીધી; ને જોટલા અડકીઆ તેટલા સમા થઇઓ.

બાબ પંદરમો.

તારે ઇશિરાલિમમાંના શાસતરીઓએ તથા ફોશીઓએ ઇસુની પાસે આવીને કહીજી કે, ૨ તારા શાગીરદ જુજરગોની રવાઇઓને શા વાસે

૨૬ કરેછે? કેમકે તેઓ શેઠની આગ્રહથી તારે પોતાના હાથ ધોતા નથી. ૩ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજાં કે, તમે પોતાની સ્વાધિક્ષિતોથી જોવાના હુકમો શા વાસતે ૨૬ કરોછે? ૪ કેમકે જોવાઓ હુકમ આપીઓ છે કે, તું પોતાનાં મા-આપને આગ્રહ આપ, ને આપ ઈચ્છા મા ઉપર જે ડોઝ લાનત નાંખે, તે જનથી મારીઓ જાઓ. ૫ પણ તમે જોહોછે કે જે કોઈ આપને કે માને કેહે છે, જે કંઈ મારાથી તને લાભ થાઓ તે દાન છે, ૬ ને પોતાના આપનો કે પોતાની માની આગ્રહ તે નહીં ગણે, [તો કંઈ સુખદો નહીં]. ઈ પરમાણે તમે પોતાની સ્વાધિક્ષિતોથી જોવાનો હુકમ ૨૬ કીધો. ૭ ઈ ડોંગીઓ, ઈસાઈઓ તમારી આગ્રહ વાજાની નબુદત કીધી કે, ૮ “ઈ લોક પોતાનાં જોહોથી મારી પાસે આવેછે, ને હોહોથી મને આગ્રહ આપેછે, પણ ઈઓનાં દીલ મારાથી દુર છે. ૯ ને તાલીમ કરવામાં ઈનસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેફાઓવા મારી પરસતરા કરેછે.”

૧૦ પછી તેણે જોહોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહીજાં કે, તમે શાંબલા ને સમજો કે, ૧૧ જોહોમાં જે જાઓછે તે આદમીને નાપાક નથી કરતું, પણ જે કંઈ જોહોમાંથી નીકલેછે તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૨ તારે તેના શાગીરોઓ પાસે આવીને તેને કહીજાં કે, કુશીઓ આ વાત શાંબલાને ડોકર આધી ઈ તું જાણેછે કે નહીં? ૧૩ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીજાં કે, જે હરેક રોપ મારા આસમાનમાંના આપેરોપીઓ નથી, તે ઉજારો. ૧૪ તેઓને રહેવા દો, તેઓ આંધલા આંધલાઓને દોરનારા છે, ને જે આંધલા આંધલાને દોરે તો બંને આડામાં પડરો. ૧૫ પછી પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજાં કે, આઓ તમ-સીલનો માઓની હમને કેહે. ૧૬ તારે ઈસુઓ કહીજાં કે, શું તમે પણ હજી સુધી બેસમજ છો? ૧૭ શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ જોહોમાં પેરેછે તે પેટમાં જાઓછે, ને સંડારામાં આહાર નંખાઓછે. ૧૮ પણ જે જે જોહોમાંથી નીકલેછે તે દીલમાંથી આવેછે, ને તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૯ કેમકે ખુરા વીચાર, ખુન, જતા, હરામકારી, ચોરી, જુઠી સાહેબી, તથા કુશર દીલમાંથી નીકલેછે. ૨૦ આદમીને નાપાક કરેછે તે ઈજાં; પણ ન-ધોઓ હાથે આતું આદમીને નાપાક કરતું નથી.

૨૧ તારે ઈસુ તાંહાંથી નીકલીને સોર તથા સીદોનની હદોમાં ગઈઓ. ૨૨ ને જુઓ ઈક કનાતી ઈરેતે તે હદોમાંથી આવીને ખુમ પાડતાં તેને કહીજાં કે, જોવાવંદ, દાઉદના બેઠા, મારા ઉપર રહમ કર; મારી દીકરી દેવથી બહુ પીડા

પામે છે.” ૨૩ પણુ તેણે તેને કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં; ને તેના શાગીર-
દોષને પાસે આવીને અરજ કરતાં તેને કહીઈ કે, તેને રવાના કર, કેમકે તે આ-
પણી પાછલ ખુમ પોડે છે. ૨૪ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીઈ કે, ઇસિરાએલનાં
ધરનાં જાવાએલાં ગેટાંની પાસે હું મોકલાઈએ છું; ખીજ પાસે નહીં.
૨૫ પછી તેણે આવીને તેનો સજ્જા કીધો, ને કહીઈ કે, ઓદાવંદ, મારી મદદ
કર. ૨૬ પણુ તેણે જવાબ આપીને કહીઈ કે, છોકરાંએની શેઠલી લઈને કુત-
રાંને નાંખવી મુનાસીબ નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીઈ કે, ઓદાવંદ અહં, તો પણુ
કુતરાં પોતાના ધણીએની મજ પરથી જે કકડા પેડે છે તેમાંથી આએ છે.
૨૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, એ આરત, તારે અતકાદ
મોય છે, જે તું આહે છે તે તને થાએ. ને તેજ ઘડીથી તેની દીકરી સમા થઈ.

૨૯ તારે ઇસુ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલના દરીઆ પાસે આવીએ, ને
પાહાડ પર ચહડીને તાહાં બેઠો. ૩૦ ને બહુ લોકો લંગડએને, આંધલાએ-
ને, મુંગએને, ટુંડએને, તથા ખીજ ધણુને પોતાની સાથે લઈને તેની
પાસે આવીએ, ને તેએએ તેએને ઇસુના પગ પાસે મુકીએ,
ને તેણે તેએને સમા કીધા. ૩૧ એવા કે મુંગએને બોલતા, ટુંડએને
સમા, લંગડએને ચાલતા, ને આંધલાએને દેખતા કીધા. એ જેઈને
લોકો તાજુબ થઈએ ને ઇસિરાએલના ઓદાની તારીફ કીધી. ૩૨ પછી
ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને કહીઈ કે, એ લોકો પર મને રહમ
આવે છે, કેમકે આજ તરણુ દાહાડા થઈએ એએ મારી સાથે રહીએ છે, ને એ-
એને આવાને કંઈ નથી, ને એએને બુખીએ મોકલી દેવાને હું નથી આહાતો,
રએ રસતામાં એએ નાતાકત થઈએ. ૩૩ ને તેના શાગીરદ તેને કહે છે કે,
એટલા બધા લોકો ધરાએ તેટલી શેઠલી રાનમાં હમારી પાસે કાંહાંથી? ૩૪ તારે
ઇસુ તેએને કહે છે કે, તમારી પાસે કેટલી શેઠલી છે? તારે તેએએ કહીઈ કે,
સાત, ને નાહાની માછલી થોડીએક છે. ૩૫ તારે તેણે તે લોકોને જમીન
પર બેસવાનો હુકમ કીધો. ૩૬ ને તે સાત શેઠલી તથા માછલી લઈને દુઆ
માગીને બાંજી, ને પોતાના શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [પીરશી].
૩૭ તારે સરવે આધું ને ધરાઈએ; પછી બચેલા કકડાએની ભરેલી સાત
થેપલી તેએએ ઇલાવી. ૩૮ ને એએએ આધું તેએ આરતો બચાએ
શીવાએ ચાર હજાર મરદ હતા. ૩૯ ને લોકોને રવાના કરીએ આદ હોડીમાં
બેસીને માગદાલાની હદમાં તે આવીએ.

બાબ શોલભો.

અને ફોરશીઆએ તથા શાદુકીઆએ આવીને તેની અજમાએ કરતાં માગીકું કે, હમને આસમાનથી નીરાણી દેખાડ? ૨ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, સાંહાંજ પડેછે તારે તમે કોહોછો કે ઉધાડ થશે, કાંજિ આસમાન લાલ છે. ૩ ને રાહવારે કોહોછો કે, આજ જડી થશે, કાંજિ આસમાન લાલ તથા અંધરાએલું છે. આ હોંગીઆ, તમે આસમાનની સુરત પારખી જાણોછો ખરા, પણ વખતો નીરાણીઆને શું તમે પારખી નથી શકતા? ૪ ખુરા તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગેછે, પણ ઈઆના નખીની નીરાણી શીવાએ ખીજી નીરાણી તેઓને નહીં દેખાડારો: પછી તે તેઓને મુકીને ગઈઆ.

૫ અને તેના શાગીરદો પેલે પાર આવીઆ, પણ રોટલી લેવાને વીસરી ગઈઆ. ૬ તારે ઈસુએ તેઓને કહીકું કે, ફોરશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત તમે ખબરદારી રાખો, ને હોશીઆર રોહો. ૭ તારે તેઓએ માહોમા વીચાર કરીને કહીકું કે, આપણે રોટલી નથી લીધી વાસતે [તે એમ કહેછે]. ૮ ઈસુએ એ જાણીને તેઓને કહીકું કે, આ કમએતકાદીઆ, તમે રોટલી નથી લીધી તે સાંઝ માહોમા કેમ વીચાર કરોછો? ૯ શું હજી સુધી તમે નથી સમજતા? પાંચ હજારની પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, તે શું ઈઆદ નથી રાખતા? ૧૦ વલી ચાર હજારની સાત રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, શું તે પણ [ઈઆદ નથી]? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, ફોરશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત હોશીઆર રોહો, એવું જ મેં તમને કહીકું તે રોટલી બાબત નથી કહીકું. ૧૨ તારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર બાબત નહીં, પણ ફોરશીઆ તથા શાદુકીઆની તાલીમ બાબત હોશીઆર રહેવાનું તેણે કહીકું હતું.

૧૩ અને ઈસુએ શીલપની કાઈશારીની હદમાં આવીને પોતાના શાગીરદોને પુછીકું કે, આદમીનો ખેટો જો હું, તે હું કોણુ છઉં, લોકો શું કહેછે? ૧૪ તારે તેઓએ કહીકું કે, કેટલાએક કહેછે કે, ઈઆહાન બાપતીસમા કરનાર છે, ને કેટલાએક કે એલીઆ, ને કેટલાએક કે ઈરેમીઆ, ઈઆ નખીઆમાંનો એક છે. ૧૫ તે તેઓને કહેછે, પણ તમે શું કોહોછો? હું કોણુ છઉં? ૧૬ તારે સીમોન ખીતરે જવાબ આપીને કહીકું કે, જીવતા ખોદાનો ખેટો ખરીસત તું છે. ૧૭ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, સીમોન, ખારખિના, તું

મુખારક છે, કેમકે ગોરાત તથા લોહીએ નહીં, પણ આસમાનમાંના મારા બાપે તને એ જણાવીકે છે. ૧૮ ને હું તને કહુંકે કે, તું પીતર છે, ને આ પથર પર હું મારી મંડલી ઉભી કરીશ, ને તેના ઉપર દોજખના દરવાજા કૂતેલ નહીં પામરો. ૧૯ ને આસમાનની પાદરાહતની કુંચીએ હું તને આપીશ, ને જમીન ઉપર તું જે કંઈ બાંધરો, તે આસમાનમાં બંધારો; ને જમીન ઉપર જે કંઈ તું છોડરો, તે આસમાનમાં પણ છોડારો. ૨૦ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને હુકમ આપીએ કે, ઇસુ જે ખરીસત તે હું છું, એ તમારે કોઈને કહેવું નહીં.

૨૧ તાર પછી ઇસુ પોતાના શાગીરદાને જણાવવા લાગીએ કે, તેને ઇશ્રાએલમાં જવું, ને વડીલા તથા મુખી કાહીનોથી તથા શાસતરીએથી બહુ દુખ ઉડાવવાં, ને મારીએજવું, ને તેને દાહાડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૨૨ તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈએ, ને તેને જાણીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, એ તારાથી દુર રહે, એ તને નહીં થરો. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહીજે કે, એ શોતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ઠોકર ખવડાવનાર છે; કેમકે ખોદાની ચાતો નહીં, પણ આદમીએની તું આહે છે. ૨૪ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે છે, તો તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો ક્રૂસ ઊંચકાને મારી પાછલ આવે. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે છે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવરો. ૨૬ કાંજે માણસ જે આખી જહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોએ, તો તેને શો કાએદો થઈએ; ઇઆ માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપરો? ૨૭ કેમકે આદમીનો એટો પોતાના બાપની જલાલ તથા પોતાની શીરશતાએ સાથે આવરો; ને તારે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ભરી આપરો. ૨૮ હું તમને ખચીત કહુંકે કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએટ એવા છે કે આદમીના એટને પોતાની પાદરાહતમાં આવતો જોરો તાંહાં સુધી મોતને નહીંજ આપરો.

બાબ સતરમો.

એને છ દાહાડ પછી ઇસુએ પીતરને તથા ઇઆકુબને તથા તેના ભાઈ ઇઓહાનને સાથે લીધા, ને તે તેઓને એક ઊંચા પાહાડ પર એકાંત લઈ ગઈએ. ૨ ને તેની શીકલ તેઓની આગલ બદલાઈ ગઈ, ઇઆને તેનો ગેહિરો આકુ-

તાબતા સરખો ચત્રકીઓ, ને તેનો પોશાક નુરતા જોવો સંકેદ થઈ ગઈઓ.
 ૩ તારે જીઓ, મુસા તથા ઝિંદીઆ તેની સાથે વાત કરતાં તેઓને દેખાઈઆ.
 ૪ તારે પોતરે બોલતાં ઇસુને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, આપણે હીઆં રહેવું સારું છે,
 જો તારી મરજી હોય તો હીઆં હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે
 સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક ઝિંદીઆને સાર. ૫ તે કહેતો હતો
 ઝિંદીઆમાં જીઓ એક ચલકતી વાદલીએ તેઓ પર ધાઈઆ કીધી; ને જીઓ
 વાદલીમાંથી આવાજે કહીઈ કે, એ મારો પીઆરો બેગો છે, જોનામાં
 હું બહુ ખુશ છું; એનું તમે સાંભલો. ૬ ને સાગીરદો એ સાંભલીને ઉંધા
 પડીઆ, ને ઘણા બીધા. ૭ તારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને અડકીને કહીઈ
 કે, ઉઠો, ને બીહો ના. ૮ તારે તેઓએ પોતાની આંખો ઉંચી કરીને ઇસુ
 વીના કોઈને દીક્ષા નહીં. ૯ ને તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે ઇસુ
 એ તેઓને હુકમ આપીને કહીઈ કે, આદમીનો બેગો મરીગએલાઓમાંથી
 પાછો ઉડે તાંહાં સુધી આ જો તમે દીકું તે કોઈને ના કહેતા. ૧૦ તારે તેના
 સાગીરદોએ તેને પુછતાં કહીઈ કે, તો સાસતરીઓ કેમ કહેછે કે, ઝિંદીઆને
 પેહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીઈ કે,
 ઝિંદીઆ પેહેલો આવરો ખરો, ને બધો બંદોબસત કરરો; ૧૨ પણ હું તમને
 કહુંછું કે, ઝિંદીઆ આવી સુકીઓ છે, ને તેઓએ તેને ઓલખીઓ નહીં,
 પણ જો કુંઈ તેઓએ આહીઈ તે તેને કીધું; તેમજ આદમીનો બેગો પણ તેઓથી
 [દુખ] સેહેરો. ૧૩ તારે સાગીરદો સમજીઆ કે ઇઓહાન આપતી સમા કરનાર
 આખત તે તેઓને કહેતો હતો.

૧૪ એને તેઓ બીડતી પાસે આવીઆ, તારે એક રાખસે તેની પાસે આ-
 વીને તેની આગમ ધુટીએ બેસીને કહીઈ કે, ૧૫ ખોદાવંદ, મારા દીકરા પર
 રહમ કર, કાંજો તે ફેરવાવો છે, ને ઘણી પીડા સેહેછે; કેમકે તે વારેવાર આગ-
 માં, ને વારેવાર પાણીમાં પડેછે. ૧૬ ને તેને હું તારા સાગીરદોની પાસે લાવી-
 ઓ હતો, પણ તેઓ તેને સમો કરી નહીં રાકીઆ. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ
 આપીને કહીઈ કે, ઓ કમએતકાદી તથા વાંકી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું
 તમારી સાથે રહીરા? કાંહાં સુધી હું તમારી બરદાશત કરું? તેને મારી પાસે હીઆં
 લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે દેવને ધમકાવીઓ; ને તે તેમાંથી નીકલીઓ,
 ને તે છોકરો તેજ ઘડી સમો થઈઓ. ૧૯ તારે સાગીરદોએ એકાંત ઇસુ પાસે
 આવીને કહીઈ કે, હમે તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૦ તારે ઇસુએ તેઓને

કહીજી કે, તમારા કમચ્છેતકાદને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછી કે તમને પીલુના દાણા જેટલો ચ્છેતકાદ હોચ્છે તો તમે આ પાહાડને કોહોકે, તું હીઆંથી તાંહાં ખરી જા, ને તે ખરોગરો; ને તમને કંઈ ચ્ચરાક્રીચ્ચ થરો નહીં. ૨૧ પણ દુઆ તથા અપવાસ વગર ચ્ચે જાત નીકલતી નથી.

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં ફરતા હતા તારે ઇસુચ્ચે તેઓને કહીજી કે, આદ-મીનો બેટો માણુસોના હાથમાં સાંપારો; ૨૩ પછી તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉકરો. તારે તેઓ બહુ દલગીર થઈઆ.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવીઆ, તારે કર લેનારાઓચ્ચે પીતરની પાસે આવીને કહીકે કે, શું તમારો ઉસતાદ કર નથી આપતો? તેણે કહીકે કે, હા આપેછે. ૨૫ ને ઘરમાં તે આવીઓ તારે તેના બોલવા અગાઉ ઇસુચ્ચે કહીકે કે, સીમોન, તેને શું લાગેછે, જમીનપરના પાદશાહે કોણુથી કર ઇઆ મેહસુજ લેછે? પોતાનાં છોકરાંઓ પાસેથી કે પારકાઓથી? પીતરે તેને કહીકે કે, પારકાઓથી. ૨૬ ઇસુચ્ચે તેને કહીકે, તારે છોકરાંઓ તો આજાદ છે. ૨૭ તો પણ આપણે તેઓને ડોકર ન ખવડાવીચ્ચે વાસતે તું દરીઆ પાસે જઈને ગલ નાંખ; ને જે માછલી પેહેલી ઉપર આવે તે પકડીલે, ને તેનું મોહો ઉઘાડીઆ પર તેને રૂપીઓ મલરો, તે લઈને મારેને તારે સાઈ તેઓને આપ.

બાબ હરાડમો.

તેજ વખતે શાગીરોચ્ચે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે કે, આસમાનની પાદશાહતમાં મોટું કોણુ છે? ૨ તારે ઇસુચ્ચે ચ્ચેક બાલકને પાસે તેડીને તેને તેઓની વચે રાખીજી; ૩ ને કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, તમે જે ફરીઆ નથી, ને બાલકોના સરખા થઈઆ નથી, તો આસમાનની પાદશાહતમાં તમે નહીંજા પેશરો. ૪ વાસતે જે કોઈ પોતાને આ બાલકના સરખો ફેરતન કરરો, તેજ આસમાનની પાદશાહતમાં મોટો છે. ૫ જે કોઈ મારે નામે ચ્ચેવાં ચ્ચેક બાલકને કચ્ચુલ કરેછે, તે મને કચ્ચુલ કરેછે. ૬ પણ જે નાહા-નાઓ મારા પર ચ્છેતકાદ કરેછે, તેઓમાંના ચ્ચેકને જે કોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને સાઈ ચ્ચે બેહતર છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટે બંધા-ચ્ચે, ને તે દરીઆનાં જીડાણુમાં ડુબાડચ્ચે. ૭ ડોકરોને લીધે દુની-આને અફસોસ છે; ડોકરો આવવાની જરૂર તો છે, પણ જે માણુસ-થી ડોકર આવેછે તેને અફસોસ છે. ૮ વાસતે જે તારો હાથ ઇઆ તારો પગ

તને ઠોકર અવડાવે છે, તો તેને કાપીનાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ કે બે પગ છતાં તું હમિરાની આગમાં નંખાઈ, ઝમિ કરતાં લંગડા ધમ્મા ઢુંડા થઈને છુંદગીમાં પેરાવું તારે સાઈ બેહતર છે. ૯ ને જો તારી આંખ તને ઠોકર અવડાવે છે, તો તેને કાઢાડી નાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું જાહાનમની આગમાં નંખાઈ, ઝમિ કરતાં કાણુ થઈને છુંદગીમાં પેરાવું તારે સાઈ બેહતર છે. ૧૦ આ નાહાનાંઓમાંના ઝમિકને તમે નવખોડો વાસતે અબરદાર રહેજો, કાંજે હું તમને કહું છું કે આસમાનમાં તેઓના ફીર-શાનાઓ મારા આસમાનમાંના આપનું મોહો હમિરા જોઈએ. ૧૧ કેમકે જે ખોવાઈને તેને અચાવવાને આદમીનો ખેટો આવી ગયા છે. ૧૨ તમે શું ધારો છો, જે કોઈ માણસને શો ગેટાં હોઈ, ને તેમાંથી ઝમિક બુલું પડે, તો શું નવાણું પાહાડ પર સુકોતે તે બુલાં પડેલાંને શોધવાને તે જરો નહીં? ૧૩ ને જો તે તેને જોડે તો હું તમને અચીત કહું છું કે જે નવાણું બુલાં નહીં પડી આંહતાં તેઓ કરતાં તેના પર તે વધતો હરખાઈ છે. ૧૪ ઝમિક આ નાહાનાંઓમાંથી ઝમિકની હલાકી થાઈ ઝમી તમારા આસમાનમાંના આપની ઠાણ નથી.

૧૫ વહી જો તારો ભાઈ તારે ઉલટો વાંક કરે, તો તું જા, ને તું તથા તે ઝમિક ઠા થઈને તેને ઠપકો આપ; જો તે તારું શાંભવે, તો તું તારા ભાઈને પામીઓ છે. ૧૬ પણ જો તે નહીં શાંભવે, તો ઝમિક બે જણુ ખીજા તારી સાથે જ, ઝમે સાઈ કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ શાહેદોનાં મોહોથી સાખીત થાઈ. ૧૭ ને જો તે તેઓનું નહીં માને, તો મંડલીને કેહે, ને જો તે મંડલીનું પણ ન માને, તો તેને ગેરકોમી તથા મેહમુલ લેનારના જેવો ગણુ. ૧૮ હું તમને અચીત કહું છું કે જે કંઈ તમે જમીન પર અંધરો, તે આસમાનમાં અંધરો; ને જે કંઈ તમે જમીન પર છોડરો, તે આસમાનમાં છોડરો. ૧૯ વહી હું તમને કહું છું કે જે જમીન પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત આખત ઝમિક ચીતના થઈને માગરો, તો મારા આસમાનના આપથી તેઓને સાઈ તે કરારો. ૨૦ કેમકે જાંહાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે ઝમિક ઠા થઈને હોઈ તેઓની વચમાં હું છું.

૨૧ તારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, મારો ભાઈ મારે ઉલટો ફેટલી વાર વાંક કરે ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ ઠમિએ તેને કહીડું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કેહેતો, પણ શીતર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ ઝમે વામને આસમાનની પાદશાહત ઝમિક પાદશાહના સરખી છે જેણે પોતાના આકરોથી હીસાખ લેવા આહીયા. ૨૪ ને તે હીસાખ લેવા બાગીયા

તારે દશ હજાર તાલંતનો ઝ્મિક કરજદાર તેની પાસે લવાઈઓ. ૨૫ પણ ઝ્મદા-
કરવાનું તેની પાસે નહીં મલીઈં, તારે તેના આવંદેહુકમ ક્રીધો કે તે તથા તેની
અઈઝ્મિર તથા તેનાં છોકરાં તથા જે કુલે તેનું હતું, તે વેચાઝ્મિ, ને કરજ
ઝ્મદા કરાઝ્મિ. ૨૬ વાસતે તે ચાકરે તેને પગે પડીને ઝ્મરજ કરતાં કહીઈં કે.
આવંદ, સખર કર, ને હું તારું અધું વાલીશ. ૨૭ તારે તે ચાકરના આવંદે રહમ
કરીને તેને મુક્રી દીધો, ને કરજ તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે આહાર
જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના ઝ્મિકને દીશી, જે તેના શો દીનારનો દેવાદાર
હતો, તારે તેણે તેનો યોયે પકડીને કહીઈં કે, તારા પર જે માઈં લેહેણું છે,
તે વાલ. ૨૯ તારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે પડીને તેની ઝ્મરજ કરીને
કહીઈં કે, સખર કર, ને હું તારું સધલું વાલીશ. ૩૦ તો ઝ્મિ તેણે માનીઈં નહીં,
પણ જઈને તે કરજ ઝ્મદાકરે તાંહાં લગી તેને કેદખાનામાં તાંખીઝ્મો.
૩૧ તારે જે જે થઈજી તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થઈઝ્મા, ને
તેઓઝ્મિ જઈને જે થઈજી તે અધું પોતાના આવંદને કહીઈં. ૩૨ તારે તેના આ-
વંદે તેને પાસે તેડીને તેને કહીઈં કે, ઝ્મો ખુરા ચાકર, તેં મારી ઝ્મરજ ક્રીધી
વાસતે મેં તને તે અધું કરજ માફ કીધું. ૩૩ મેં તારા પર જેવો રહમ ક્રીધો તેવો
રહમ શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવો લાજમ નહીં હતો? ૩૪ ને તેના આ-
વંદે યુસે થઈને તે તેનું અધું કરજ ઝ્મદા કરે તાંહાં મુધો રાજ દેનારાઝ્મોને તેને
સોંપીઝ્મો. ૩૫ ઝ્મિ પરમાણે જે તમે પોતાના ભાઈઝ્મોના વાંક પોતાનાં દીલથી
માફ નથી કરતા, તો મારો ઝ્માસમાનમાંનો બાપ પણ તમને ઝ્મિમજ કરશે.

બાબ ઝ્મોગણીશમો.

ઝ્મને ઈસુઝ્મિ ઝ્મિ વાતો પુરી ક્રીધી, તારે ઝ્મેમ થઈજી કે, ગાલીલથી તે
નીકલીઝ્મો, ને ઈઝ્મિરદનને પેલે પારની ઈહુદાની હદોમાં આવીઝ્મો. ૨ તારે
ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઝ્મા, ને તાંહાંતેણે તેઝ્મોને સમા ક્રીધા.

૩ ઝ્મને ફરોશીઝ્મોઝ્મિ તેની પાસે આવીને તેની ઝ્મજમાઝ્મિરા કરતાં તેને
કહીઈં કે, શું હરેક કારણથી માણસે પોતાની અઈઝ્મિરને મુક્રી દેવી રવા છે ?
૪ ને તેણે જવાબ આપીને તેઝ્મોને કહીઈં કે; શું તમે ઝ્મિ નથી વાંચીઈં કે જેણે
રાઈમાં તેઝ્મોને પેદા ક્રીધાં; તેણે તેઝ્મોને મરદ ઝ્મોરત પેદા ક્રીધાં; ૫ ને કહીઈં
કે, ઝ્મિ સાઈ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુક્રે, ને પોતાનો અઈઝ્મિર સાથે મલીઝ્મો
રહે, ને તે અંનો ઝ્મિક તન થશે. ૬ વાસતે હવેથી તેઝ્મો જે નથી, પણ ઝ્મિક

તન છે. એ વાસને ખોદાએ જે જોડીએ છે તેને માણસે જીવું ન કરવું. ૭ તેઓ તેને કહે છે કે, મુસાએ એવો હુકમ કેમ આપીએ કે ફારગતી આપીને તેને મુકી દેવી. ૮ તે તેઓને કહે છે કે, મુસાએ તમારાં સખત દીલને લીધે તમને પોતાની બધાએનો મુકવા દીધી, પણ શરૂથી એમ નહીં હતું. ૯ ને હું તમને કહું છું કે જના શીવાએ જે કોઈ પોતાની બધાએને મુકી દેશે, ને ખીજને પરણશે, તે જના કરે છે, ને તે મુકી દીધેલી સાથે જે પરણે છે, તે જના કરે છે. ૧૦ તેના શાગીરદો તેને કહે છે કે, જે બધાએ આખત મરદનો હાલ એવો હોએ, તો પરણવું શાં નથી. ૧૧ તારે તેણે તેઓને કહીએ કે, સરવથી એ વાત બનીશકતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથી બનીશકે છે. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓ માનાં પેટથી એવા જનમીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે, જેઓને માણસોએ ખોળ બનાવીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આસમાનની પાદશાહતને લીધે પોતાને ખોળ કીધા; જેનાથી આએ બની શકે, તે કરે.

૧૩ તારે બાલકો તેની પાસે લવાઈઆં, એ સારૂ કે તે તેઓ પર હાથ મુકીને દુઆ માગે, પણ શાગીરદોએ તેઓને ધમકાવીઆં. ૧૪ વાસને હસુએ કહીએ કે, બાલકોને આવવા દો, ને મારી પાસે આવવાને તેઓને મને ના કરો, કેમકે આસમાનની પાદશાહત એવાઓની જ છે. ૧૫ પછી તે તેઓ પર હાથ મુકીને તાંહાંથી ગઈઓ.

૧૬ એને જીવો, એ કે પાસે આવીને તેને કહીએ કે, નેક ઉસતાદ, હમે-રાંની જીંદગી પામવા સારૂ હું શું શાં કરું? ૧૭ તારે તેણે તેને કહીએ, તું કેમ મને નેક કહે છે? એક, હઆને ખોદા, તે શીવાએ નેક કોઈ નથી; પણ અગર તું જીંદગીમાં દાખલ થવાચાહે, તો હોકમો પર અમલ કર. ૧૮ તે તેને કહે છે કે, કીઆ? તારે હસુએ કહીએ કે, તું ખુન ન કર, તું જના ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જીવો શાહેદી ન પુર; ૧૯ પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવો ખીઆર કર. ૨૦ તે જીવ્યાને તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં મારાં નાહાનપણથી પાલીઆં છે, હવે હું કેમ આખત અંબુરો છું? ૨૧ હસુએ તેને કહીએ કે, જે તું કામીલ થવાચાહે છે, તો જહને જે કંઈ તારું છે તે વેચી નાંખ, ને દરીદરીઓને આપીદે, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, ને આસમાનમાં તેને દોલત મલશે. ૨૨ પણ તે જીવ્યાને એ વાત શાંબલીને દલગીર થઈને ચાલી ગઈઓ, કેમકે તેની મીલકત ઘણી હતી.

૨૩ તારે ઈસુએ પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે , હું તમને અચીત કહું-
છી કે દોલતમંદોને આસમાનની પાદશાહતમાં પેરાવું કહણુ છે. ૨૪ વલી હું
તમને કહુંછી કે દોલતમંદને ખોદાની પાદશાહતમાં પેરાવાકરતાં સોએનાં નાકા-
માંથી ઉંટને જવું સેહેલ છે. ૨૫ તારે તેના શાગીરદો એ શાંભલીને ઘણા
તાગુમ થઈઆ, ને કહીઉં, તો કોણુ તારણુ પામી શકે? ૨૬ તારે ઈસુએ
તેઓની સામું જોધને કહીજી કે, માણુસોથી એ થઈનથી રાકતું, પણ ખોદા-
તાલાથી અધું થઈશકેછે. ૨૭ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, જો હમે
અધું મુકીને તારી પાછલ ચાકીએછઈએ, વાસને હમને શું મલશે? ૨૮ ને
ઈસુએ તેઓને કહીજી, હું તમને અચીત કહુંછી કે જરે નવી પેદાએરામાં
આદમીનો એટો પોતાની જલાલનાં તખત પર એસશે, તારે તમે જે મારી પાછ-
લ આવીઆ છો, તે તમે પણ ઇસરાએલના આરે શીરકાઓનો ઇનસાફ કરવાને
આર તખતો પર એસશો. ૨૯ ને જે કોઈએ ધરોને, કે ભાઈએ, કે
એહેનોને, કે આપને, કે માને, કે અઈએરને, કે છોકરાંને, કે એતરોને મારાં
નામને લીધે મુકી દીધાં છે, તે શોગણું પામશે, ને હમેશાની જીંદગીનો વારસો
પામશે. ૩૦ પણ ઘણા જે પેહેલા, તેઓ છેલા થશે; ને જે છેલા, તેઓ
પેહેલા થશે.

બાબ વીશમો.

કેમેકે આસમાનની પાદશાહત એક ઘરઆરીના સરખી છે, જે પોતાની
દરાખવાડીને સાઈ મજુરો પઠવાને આમદાદને વખત આહાર ગઈઓ. ૨ ને તેણે
મજુરોની સાથે રોજવું એક દીનાર પકીને પોતાની દરાખવાડીમાં તેઓને મોકલી-
આ. ૩ ને પોહોર દાહોડો ચહડતે આહાર જઈને તેણે ચકલા પર ખીજઓને
નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે પણ દરાખવાડીમાં
જઓ, ને જે કુંઈ વાજખી હશે, તે હું તમને આપીશ; તારે તેઓ ગઈઆ. ૫ વલી
અપોરે તથા તીજે પોહોરે આહાર જઈને તેણે તેજ પરમાણે કીધું. ૬ ને અગીઆર
કલાકે પણ તેણે આહાર જઈને ખીજઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; તારે તે તેઓ-
ને કહેછે કે, આખો દાહોડો તમે કેમ હીઆં નવરા ઉભા રોહોછો? ૭ તેઓ તેને
કહેછે કે, કોઈએ હમને રોજે રાખીઆ નથી તે સાઈ: તે તેઓને કહેછે કે, તમે
પણ દરાખવાડીમાં જઓ, ને જે કુંઈ વાજખી હશે, તે તમે પામશો. ૮ ને
સાંહાંજ પડીઆ પર દરાખવાડીનો ઘણી પોતાના કારભારીને કહેછે કે, મજુ-

રોને બોલાવ, ને છેલાથી માંડીને પેહેલા સુધી તેઓની મજૂરી આપ. ૯ તારે આગીઆર કલાકવાલા આવીઆ, ને તેઓ હરેકને એક એક દીનાર મળીજી. ૧૦ પછી પેહેલા આવેલાઓ આવીઆ, તારે તેઓએ ધારીહું કે તેઓને વધતું મલશે, પણ તેઓ પણ એકજ દીનાર પામીઆ. ૧૧ ને તેઓએ તે લઈને ઘરઘણીને ઉલટી કચકચ કરીને કહીહું કે, ૧૨ આ પાછલાઓએ એકજ કલાક કામ કીધું, તો પણ હમે આપ્યા દાહાડાની મેહનત કરનાર તથા તડકું સેહેનારની બરાબર તે તેઓને કીધા. ૧૩ તારે તેણે તેઓમાંના એકને જવાબ આપીને કહીહું કે, દોસત, હું તારા પર ગેરવાજબી નથી કરતો, શું તેં મારી સાથે એક દીનાર પકીજી નહીં હતું? ૧૪ તારું લઈને આવીઓ જ; પણ જેમ તને તેમ એ છેલાઓને હું આપીશ. ૧૫ જે માંહે છે તેને મારી મરજી પરમાણે વાપરવાને શું મને રવા નથી? હું નેક છજી વાસતે શું તારી નજર બુરી થઈ છે? ૧૬ એમ જે છેલા તેઓ પેહેલા, ને જે પેહેલા તેઓ છેલા થશે; કેમકે તેડેલા ધણા છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૭ એને ઇસુએ ઇશ્રાલિમમાં જતાં, રસતે બારે શાગીરદોને એકાંત લઈ-જઈને તેઓને કહીજી કે, ૧૮ જુઓ, આપણે ઇશ્રાલિમમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો બેટો મુખી કાઠીતોને તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર મોતનો દંડ ઠરાવશે. ૧૯ ને મરાખરી ઠરાવવાને, તથા કોરડા મરાવવાને, તથા કચસ પર જાવવાને, તેઓ તેને ગેરકોમીઓને સોંપશે; ને તેજે દાહોડે તે પાછો ઉરશે.

૨૦ તારે જેએદીના દીકરાઓની માએ પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તેનો સજદો કરીને તેની પાસે કુંઠ માગીજી. ૨૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, તું શું આહેરે? તે તેને કેહેછે કે, તારી પાદશાહતમાં મારા આ બે દીકરાઓમાંથી એકને તારી જમણી ગમ, ને બીજને તારી ડાબી ગમ બેસવાનું કેહે. ૨૨ પણ ઇસુએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તમે જે માગોછો તે તમે સમજતાં નથી; જે પીઆણું હું પીનાર છજી તે પીવાને, તથા જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી તે બાપતીસમા લેવાને શું તમે સમરથ છો? તેઓ તેને કેહેછે કે, હમે સમરથ છઈએ. ૨૩ પછી તે તેઓને કેહેછે કે, અલબત્તાં તમે માંહે પીઆણું પીશો, ને જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી, તે તમે લેશો; પણ જેઓને સારૂ મારા બાપથી ઠરાવાઈછે તેઓ પીના મારી જમણી ગમ કે ડાબી ગમ બેસવા દેવું એ માંહે નથી. ૨૪ ને દરો એ શાંભલીજી તારે એ બે બાઈ પર તેઓ ગુમે

થઈઆ. ૨૫ પણ ઈસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહીજી કે, તમે જાણોછો કે ગેર-કોમીઓના પાદશાહો તેઓ પર હકુમત ચલાવેછે, ને જે મોટા છે તેઓ એઓના પર એઓનીઆર બતાવેછે. ૨૬ પણ તમારામાં એવું ન થાય; અગર તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાય; ૨૭ ને જે કોઈ તમારા સુખીએ થવા ચાહે, તે તમારો ગોલામ થાય. ૨૮ જેમ આદમીનો બેટો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીએ છે.

૨૯ અને તેઓ ઈસીઓથી જતા હતા, તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ચાલી-આ. ૩૦ ને, જુઓ, બેઆંધલા રસતાનો કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઈસુનું પાસેથી જવું શાંભલીને જુમ પાડતાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૧ ને તેઓના ઘુંગા રહેવા સારૂ લોકોએ તેઓને ધમકાવીઆ, પણ તેઓએ વધતી જુમ પાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૨ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેડીને કહીજી કે, મારાથી શું કરાવવા તમે ચાહોછે? ૩૩ તેઓ તેને કહેછે કે, ખોદાવંદ, હમારી આંખો ઉઘડીજાય. ૩૪ તારે ઈસુ રહમ કરીને તેઓની આંખોને અડકીઆ; ને તુરત તેઓની આંખો દેખતી થઈ; ને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

બાબ એકવીશમો.

અને જરે તેઓ ઈરિશાલેમ પાસે પોહ્યાંઆ, ને જહતુનના પાહાડની પાસે બેથકાજમાં આવીઆ, તારે ઈસુએ બે શાગીરદોને મોકલતાં કહીજી કે, ૨ તમે તમારી સાંહાંમાંના ગામમાં જાઓ, ને બાંધેલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બચું તુરત દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસેલાવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કંઈ કહે, તો તમે કોહો કે, ખોદાવંદને એઓનો અપ છે, ને તે તેઓને તુરત મોકલી દેશે. ૪ એ બધું એ સારૂ થઈજી કે નખીએ જે કહીજી હતું તે પુરૂ થાય છે, ૫ “સીઆનની દીકરીને એમ કોહો કે, જા, તારો પાદશાહ ફરોતનીથી ગધેડા પર, તથા બોજ લઈ જનાર ગધેડાનાં બચાં પર, બેઠેલો તારી પાસે આવેછે.” ૬ તારે શાગીરદોએ જહને જ્યો ઈસુએ તેઓને હકુમ આપીઆ હતો તેવું કીધું; ૭ ઈઆને તે ગધેડીને બચાં સુધાં લાવીઆ, પછી તેઓએ પોતાનાં લુગડાં તેઓ પર નાંખીને તેને તેઓ પર બેસાડીઆ. ૮ ને ઘણા લોકોએ પોતાનાં લુગડાં રસતામાં પાથરીઆં, ને ખીજાઓએ જાહોડા-

પરથી ડાકીઓ કાપીને રસનામાં પાથરી. ૯ ને જે લોક આગલ ચાલતા ને પાછલ આવતા હતા તેઓએ મુમ પાડતાં કહીડું કે, દાઉદના ખેટાને હોરાના, ખોદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુઆરક છે; સહુથી ઉંચામાં હોરાના. ૧૦ ને ઇશ્લામમાં તે આવીઓ તારે આપ્યાં શેહેરે ખમલીને કહીડું કે, એ કોણ છે? ૧૧ તારે લોકોએ કહીડું કે, ઇસુ નખી જે ગાલીલના નાગરેયનો તે એ છે. ૧૨ પછી ઇસુ ખોદાનાં મંદીરમાં ગઈઓ, ને મંદીરમાં જે વેચાતું આપતા હતા, તથા જે વેચાતું લેતા હતા, તે સરવને તેણે બહાર કાઢાડીઆ; ને નાણાવટીઓના બાજ, તથા કચ્છર વેચનારાઓનાં ખેસવાનાં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૩ ને તેઓને કહીજા કે, “મારું ઘર પરશરથનાનું ઘર કહેવારો,” એમ લખેલું છે, પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૪ પછી આંધલા તથા લંગડા તેની પાસે મંદીરમાં આવીઆ, ને તેણે તેઓને સમા કીધા. ૧૫ ને જે મોજેજ તેણે કીધા, તથા મંદીરમાં છોકરાંઓ મોટે આવાજે દાઉદના ખેટાને જે હોરાના કહેતાં હતાં, એ જરે મુખી કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ જોઈડું; તારે તેઓ બહુ યુસે થઈઆ. ૧૬ ને તેને કહીજા કે, એઓ શું કહેછે, તે શું તું શાંબલેછે? તારે ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હા, “છોકરાંઓનાં તથા ધાવણાઓનાં મોહોથી તે તારીક પુરી કરાએવી છે”, એ શું તમે કદી નથી વાંચોજ? ૧૭ પછી તે તેઓને મુકીને શેહેર બહાર ખેટાનીઆમાં ગઈઓ, ને તાંહાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ એને મહવારે તે પાછો શેહેરમાં આવતો હતો તારે મુખીઓ થઈઓ; ૧૯ ને એક અંજીરીને રસતા પર જોઈને તે તેની પાસે અવીઓ, પણ ફકત પાતરાં વીના તેણે તે પર કંઈ ન જોઈને તેને કહીજા કે, હવેથી તારા પર કદી ફલ ન લાગો; ને તેજ વખત તે અંજીરી શુકાઈ ગઈ. ૨૦ ને એ જોઈને શાગીરદો તાજુબ થઈઆ, ને બોલીઆ કે, અંજીરી કેવી જલદી શુકાઈ ગઈ. ૨૧ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજા કે, હું તમને અચીત કહુંછું, જે તમને એતકાદ હોએ ને શક નહીં લાવો, તો આ અંજીરીને જે કીધું તેજ ફકત તમે નહીં કરશો, પણ જે તમે આ પાહાડને કહેશો કે, તું ખસેડાઈ જ, ને દરીઆમાં પડ, તો તેમજ થશે. ૨૨ ને એતકાદ રાખીને તમે જેકંઈ દુઆમાં માગશો, તે બધું પામશો.

૨૩ પછી મંદીરમાં તે આવીને તાલીમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહીજા કે, તું કીઆ એખતીઆરથી એ કામો કરેછે? ને એ એખતીઆર તને કોણે આપીઓ? ૨૪ તારે ઇસુએ

જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછઉં, તે જો તમે મને દેહેરો, તો હું કીઆ એપતીઆરથી એ કામો કરુંછઉં, તે હું પણ તમને કહીરા. ૨૫ ઇઓહાનનું આપતીસમા કાંહાંથી થઈ? આસમાનથી ઇઆ માણુસોથી ? તારે તેઓએ માહોમાં વીઆરીને કહીજી, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી તો તે આપણને દેહેરો કે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૨૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણુસોથી, તો લોકોથી આપણે બીહીએ-છઈએ, કેમકે ઇઓહાનને નબી જ્યો સહુ માનેછે. ૨૭ પછી તેઓએ ઇસુને જવાબ આપીને કહીજી કે, હમે નથી જાણુતા? તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, કીઆ એપતીઆરથી હું એ કામો કરુંછઉં તે હું પણ તમને નથી દેહેતો. ૨૮ પણ તમે શું ધારોછો; એક જાણુને બે દીકરા હતા, ને તેણે પેહેલા પાસે આવીને કહીજી કે, દીકરા, તું આજ મારી દરાખવાડીમાં જઈને કામ કર. ૨૯ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી મરજી નથી; તોપણ પછી તે તોઆ કરીને ગઈએ. ૩૦ ને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહીજી, તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી, સાહેબ હું જાઉંછઈ, તો પણ તે ગઈએ નહીં. ૩૧ તો તે બંને-માંથી કોણે આપની મરજી પુરી કીધી? તેઓ તેને કહેછે કે, પેહેલાએ. ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હું તમને ખચીત કહુંછઉં કે મેહસુલ લેનારા તથા કરાબેણો તમથી અગાઉ ઝાદની પાદશાહતમાં જાએ. ૩૨ કેમકે ઇઓહાન રાસતીની રાહે તમારી પાસે આવીએ, તોપણ તમે તેના પર એતકાદ નહીં કીધો; પણ મેહસુલ લેનારાએ તથા કરાબેણોએ તેના પર એતકાદ કીધો; ને એ જોઈઆ પછી પણ તમે તેના પર એતકાદ કરવા સાર તોઆ કીધી નહીં.

૩૩ તમે એક બીજી તમસીલ શાંબલા; એક ધરખારી હતો જેણે દરાખવાડી રોપા, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં ઝાદીને કુંડ કીધો, ને માણુ બનાવીએ, પછી તે વાડી માલીએને સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈએ. ૩૪ ને ફૂલની મોસમ આવી તારે ફૂલ લેવા સાર પોતાના આકરોને તે માલીએની પાસે તણુ મોકલીઆ. ૩૫ તારે તે માલીએએ તેના આકરોમાંના એકને પકડીને મારીએ, ને એકને મારીનાંબીએ, ને એકને પથરે મારીએ. ૩૬ વલી તેણે પેહેલાં કરતાં વધતા બીજા આકરોને મોકલીઆ, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ તારે છેલાં તેણે પોતાના બેટાને તેઓની પાસે મોકલીને કહીજી કે, મારા બેટાથી તેઓ દબરો. ૩૮ પણ માલીએએ બેટાને જોઈને માહોમાં કહીજી કે, વારસ એ છે, આવા આપણે એને મારીનાંબીએ, ને એનો વારસો

લઈએ. ૩૯ તારે તેઓએ તેને પકડીએ, ને દરાખવાડીમાંથી આહાર કાઢીને મારીનાંખીએ. ૪૦ વાસતે જરે દરાખવાડીનો ધણી આવશે તારે તે માલીએને તે શું કરશે? ૪૧ તેઓ તેને કહેછે કે, તે બદકારોને પુરા હલાક તે કરશે; ને જે બીજા માલીએ તેની માસમે ફૂલો તેને પોહોંચાડશે, તેઓને દરાખવાડી સાંપશે. ૪૨ ઇસુ તેઓને કહેછે કે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાએ તેના પસંદ કીધો, તે ખુણાનું મથાલું થઈએ, એ આદાવંદથી બનીઈ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ છે,” એ શું તમે કીતાબમાં કદી નથી વાંચીઈ? ૪૩ એ સાચું હું તમને કઈંઈક કહે, આદાની પાદશાહત તમારી પાસેથી લેવાશે, ને જે સુલકના તેનાં ફૂલ આપશે, તેઓને અપાશે. ૪૪ ને આ પથર પર જે પડશે, તે બંજરો; પણ જે પર તે પડશે, તેનો ચુરો કુરશે. ૪૫ ને સુખી કાઠીનોએ તથા ફૂરોશીએ તેની તમસીલા શાંભલીને બળાઈક કહે તે તેઓ સંબંધી કહેછે. ૪૬ પણ જરે તેઓએ તેને પકડવા આહીએ તારે લોકોથી તેઓ બીધા, કાંજે લોકો તેને નખી જેવો માનતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

તારે ઇસુએ જવાબ આપીને વલી તેઓને તમસીલોમાં કહીઈક કહે, ૨ આસમાનની પાદશાહત એક પાદશાહ સરખી છે, જેણે પોતાના ખેટનાં લગન કીધાં. ૩ ને લગનને સાચ મેહમાનોને તેડવા સાચ તેણે પોતાના આકરોને મોકલીએ, પણ તેઓએ આવવા નહીં આહીઈ. ૪ તેણે વલી બીજા આકરોને મોકલીને કહીઈક કહે, મેહમાનોને ઢોહો, જુઓ, મેં આનું તઈઆર કીધું છે, મારા બલદ તથા પુરાટ જનાવરો કાપીએમાં છે, ને બધું તઈઆર છે, લગનમાં આવો. ૫ પણ તેઓએ એ ગણકાવીઈ નહીં; ને એક પોતાના ખેતરમાં, ને બીજા પોતાના વેપાર પર ગઈઓ; ૬ ને આખીનાએ તેના આકરોને પકડીએ, ને સતાવીને મારીનાંખીએ. ૭ તારે પાદશાહ શાંભલીને ગુસે થઈઓ, ને પોતાનું લશકર મોકલીને તે ખુનીઓને મારીનાંખીએ, ને તેઓનું શહેર આલીનાંખીઈ. ૮ પછી તે પોતાના આકરોને કહેછે કે, લગનની તઈઆરી થઈ છે ખરી, પણ જેઓને બોલાવીએ તેઓ નાલાએક હતા. ૯ વાસતે તમે રસતા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મલિ તેટલાને લગનમાં બોલાવો. ૧૦ ને તે આકરોએ રસતાઓમાં આહાર જઈને બુંડા તથા બલા જેટલા તેઓને મલીએ તે બધાને એકસ કીધા, ને મેહમાનોથી લગનની ભરતી થઈ. ૧૧ ને મેહમાનોને જેવા સાચ પાદશાહ માંહે આવીએ, તારે તેણે તાંહાં લગનનો લેખાસ પેહેરીએ વીનાના એક રાખસને

દીકો. ૧૨ તારે તે તેને કહે છે કે, દોસત, તું લગનનો લેઆસ પહેરી આવીના હીઆં કેમ આવીઆ? ને તે મુગો રહીઆ. ૧૩ તારે પાદશાહે આકરોને કહીજી કે, આના હાથ પગ બંધીને આને લઈઆઓ, ને આહારના અંધારામાં ફેંકી દો; તાંહાં ૨૩૫ ને દાંત પીસવું થરો. ૧૪ કેમકે તેડલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૫ તારે કુરોશીઆઓએ જાહને મનસુખો કીધો કે તેને તેની વાતમાં શી તરેહ કુસાવવો. ૧૬ પછી તેઓએ પોતાના શાગીરદોને હેરોદીઓ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએ છઈએ કે તું સાચો છે, ને સાચાઈથી આદાની રહ બતાવે છે, ને તું કોઈની પરવા નથી રાખતો, કેમકે માણુસોનાં મોહોની ગમ તું નથી જોતો. ૧૭ વાસતે તું શું ધારે છે? કાઈસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? આ હમને કહે. ૧૮ પણ હસુએ તેઓનો જુરાઈ જાણીને કહીજી કે, આ ઢોંગીઓ, તમે મારી અજમા-એશા કેમ કરો છો? કરવું નાણું મને દેખાડો. ૧૯ તારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવીઆ. ૨૦ તારે તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત ને શીકો કોહોનો છે? તેઓ તેને કહે છે કે, કાઈસારનો છે. ૨૧ તારે તે તેઓને કહે છે કે, જે કાઈસારનાં, તે કાઈસારને, તથા જે આદાનાં તે આદાને ભરી આપો. ૨૨ ને આ શાંભલીને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને તેને મુકીને આલીઆ ગઈઆ.

૨૩ તેજ દાહોડે સાદુકી જે કહે છે કે, રસતાએજ નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી, ૨૪ ઉસતાદ, મુસાએ કહીજી છે, જે કોઈ એઓલાદ મરી જાએ, તો તેનો બાઈ તેની બધાએને પરણે, ને પોતાના બાઈને સાર નસલ ઉપજાવે. ૨૫ તો હમારામાં સાત બાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી-ગઈઓ, ને તેને ઓલાદ નહીં હતી વાસતે પોતાની બધાએને પોતાના બાઈને સાર મુકી ગઈઓ. ૨૬ તે પરમાણે બીજો તથા ત્રીજો સાતમા સુધી મરી ગઈઆ. ૨૭ ને સહુથી છેલી તે ઓરત પણ મરી ગઈ. ૨૮ આ સાર રસતાએજમાં પેલા સાતોમાંના કોહોની બધાએને તે થરો? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ તારે હસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, કીતાબ તથા આદાની કુદરત ન જાણીઆથી તમે મુકો છો. ૩૦ કેમકે રસતાએજમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના આદાના ફીરશતા સરખા છે. ૩૧ ને મરી ગઈલાઓના પાછા ઉઠવા બાબત આદાએ જે તમને કહીજી તે શું તમે નથી વાંચીજી? ૩૨ કે, “હું બિરાહીમનો આદા તથા ઈસિહાકનો આદા તથા

ધર્યાકુળનો ખોદા છર્ગી;” ખોદા મુઝ્મિલાઝ્મિનો ખોદા નથી, પણ જીવતા-
ઓનો છે. ૩૩ તારે લોકો શાંભલીને તેની તાલીમથી તાજુબ થઈયા.

૩૪ અને ફરોશીઓઝ્મિ શાંભલીઁ કે તેણે સાદુકીઓનું મોહો બંધ કીધું, તારે
તેઓઝ્મિ કહા થઈયા; ૩૫ ને તેઓમાંથી ઝ્મિક શાસતરીઝ્મિ તેનો અજમાઝ્મિરા
કરવા સાર તેને પુછતાં કહીઁ કે, ૩૬ ઉસતાદ, તેરેતમાં કહીઝ્મિ હુકમ મોટો છે? ૩૭
તારે ધસુઝ્મિ તેને કહીઁ કે, ખોદાવંદ જે તારો ખોદા તેનાં પર તું તારાં
આખાં દીલથી ને તારા આખા જીવથી, ને તારી આખી સમજથી પેઆર
કર. ૩૮ પેહેલો ને મોટો હુકમ ઝ્મિ છે. ૩૯ ને બીજો ઝ્મિના સરખો છે
કે, જેવો તું પોતા પર તેવો પોતાના પડેરી પર પેઆર કર. ૪૦ આખી
તોરેતતો તથા નખીઓનો બોજ આ બે હુકમો પર રહેછે.

૪૧ અને ફરોશીઝ્મિ ઝ્મિકહા મલેજા હતા તારે ધસુઝ્મિ તેઝ્મિને પુછતાં
કહીઁ કે, ખરીસત બાબત તમે શું ધારોછો? ૪૨ તે કોણનો બેટો છે? તેઝ્મિ
તેને કહેછે કે, દાઉદનો. ૪૩ તે તેઝ્મિને કહેછે, તો દાઉદ રહથી તેને ખોદા-
વંદ કેમ કહેછે? ૪૪ કે, “ખોદાવંદે મારા ખોદાવંદને કહીઁ કે, તારા દુરામ-
નોને હું તારું પાઝ્મિઆસત કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમની ગમ બેરા.”
૪૫ હવે જે દાઉદ તેને ખોદાવંદ કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે? ૪૬ ને
તેને ઝ્મિક બોલતો જવાબ પણ કોઈથી અપાઝ્મિ નહીં, ને તે દાહોડેથી
કોઈઝ્મિ ફરી તેને પુછવાની હીમત નહીં કીધી.

બાબ તેવીશમો.

તારે ધસુઝ્મિ લોકોની બીડને તથા પોતાના શાગીરદોને કહીઁ કે,
૨ શાસતરીઝ્મિ તથા ફરોશીઝ્મિ મુસાની ગાત્રી પર બેસેછે; વાસતે જે બધું
તેઝ્મિ તમને પાલવાનું કહે, તે પાલો ને કરો; ૩ પણ તેઝ્મિનાં કામ પર માણું
ન કરો, કાંજે તેઝ્મિ કહેછે, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે ભારી તથા ઈચ્કવાને
મુશકિલ બોજ તેઝ્મિ બાંધીને માણસોની બાંધો પર મુકેછે, પણ તેઓ પોતે
પોતાની ઝ્મિક આંગલીઝ્મિ તેને ઉચ્કવા આહાતા નથી. ૫ ને લોકો જુઝ્મિ
તે સાર તેઝ્મિ પોતાનાં બધાં કામ કરેછે; તેઓ પોતાનાં તાલીજ ચોડાં બના-
વેછે, ને પોતાનાં લુગડાંનાં ડુમતાં પણ મોટાં કરેછે. ૬ વલી મીજબાનીઝ્મિમાં
ઈચ્ચી જગાઝ્મિ, તથા ઝ્મિબાદતખાનાઝ્મિમાં પેહેલી બેકો, તથા ચહુટાઝ્મિમાં
સજામો, ૭ ને માણસોથી રખી રખી કહેવાવાનું તેઝ્મિ આહેછે. ૮ પણ

તમે રખી ન કહેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરૂ ખરીસત છે, ને તમે બધા ભાઈ છો. ૯ ને જમીન પર તમે કોઈને પોતાનો બાપ ન કહો, કાંજી એક, જે આસમાનમાં, તે તમારો બાપ છે. ૧૦ ને તમે ગુરૂ ન કહેવાઓ, કેમકે એક, જે ખરીસત, તે તમારો ગુરૂ છે. ૧૧ પણ તમારામાંનો જે મોયિ. તે તમારો ખીદમતગાર થાઓ. ૧૨ ને જે કોઈ પોતાને જીઓ કરશે, તે નીચો કરારો; ને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે જીવિયા કરારો. ૧૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે આસમાનની પાદશાહત લોકોની સામાં તમે બંધ કરોછો; કાંજી તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેસેછે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી.

૧૪ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે રાંડેશીઓનાં ઘેરોને તમે આઈજીઓછો, ને ઢાંગથી લાંબી દુઆ માગો છો; એ સાર તમે વધતી સજા પામશો. ૧૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે એક શાગીરદ કરવા સાર દરીઆ તથા જમીનનો ઘેરો તમે ધાલોછો; ને જરે તે થઈઓ, તારે તમે તેને પોતાથી બમણો જહાનમનું ફરજદ બનાવોછો. ૧૬ ઓ આંધલા દોરનારઓ, તમે જે કહોછો કે જે કોઈ મંદીરનાં સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ જે કોઈ મંદીરનાં શુંનાનાં સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે, તે તમને અફસોસ. ૧૭ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? શુંનું, કે મંદીર જે શુંનાને પાક કરેછે તે? ૧૮ ને જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ તે પર અહગવેલાં દાનના જે કોઈ સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે. ૧૯ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? દાન, કે દાનને પાક કરનારી કુરબાનગાહ? ૨૦ એ સાર જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા બધાં તે પર છે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૧ ને જે કોઈ મંદીરના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા તેમાં જે રહેછે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૨ ને આસમાનના સોગંદ જે આઓ, તે ખાદાનાં તખતના તથા તે પર બેસનારના પણ સોગંદ આઓ. ૨૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે કુદનાનો તથા વરીઆલીનો તથા જીરાનો દશમો ભાગ તમે આપોછો; પણ શરીરખતના મોટા હુકમો, ઈમાને ઈનિસાફ, તથા રહમ, તથ ઈમાનને, તમે પડતા મુકીઓ છે; એ તમારે બજાવવા હતા, તે પેલા તમારે મુકવા નહીં હતા. ૨૪ ઓ

આંધલા દોરનારો, તમે મહરને ગાત્રી કાઢાડો, પણ જિંદને ગલી જાઓ. ૨૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કાંજી તમે પીઆહું રકાબી આહારથી સાફ કરો, પણ અંદરથી તેઓ જુલમ તથા ખુરાઈ ભરેલા છે. ૨૬ ઓ આંધલા ફેરોશી, તું પેહેલાં પીઆહું રકાબી અંદરથી સાફ કર કે આહારનું પણ સાફ થાઓ. ૨૭ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે ધોલેલી કબરોના જેવા તમે છો, જે આહારથી શોભાવાન દેખાઓ ખરી, પણ અંદર મુડદાનાં હાડકાંઓએ તથા હરેક તરેહની ગત્રીથી ભરેલી છે. ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આગલ આહારથી શાસત દેખાઓ ખરા, પણ આતીનમાં ઢોંગે તથા શારતથી ભરેલા છો. ૨૯ ઓ શાસતરીઓ, તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે નબીઓની કબરોને આંધો, ને શાસતોની કબરોને શોભાવાન કરો; ૩૦ ને કહો છો કે, અગર હમે હમારા આપ દાદાઓના દાહાડાઓમાં હોતે, તો તેઓની સાથે નબીઓના ખુનમાં હમે શરીફ નહીં થતે. ૩૧ એ તરેહ તમે પોતા પર શાહેદી આપો છો કે નબીઓને મારીનાંખનારોનાં ફરજંદ તમે છો. ૩૨ તો તમે પોતાના આપ-દાદાઓનું આપ પુરું ભરો. ૩૩ ઓ સાપો, ઓ સાપોનાં બચાંઓ, જાહનમના આજબથી તમે શી તરેહ છુટો? ૩૪ એ સાફ જુઓ, નબીઓને તથા દાનાવોને તથા શાસતરીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, ને તમે તેઓમાંનાને મારો નાંખશો, ને કહશ પર જડશો, ને તેઓમાંનાને તમારાં યજાદતખ્સનાઓમાં તમે કોરડા મારશો, ને રોહિરે રોહિરમાં તેઓની પુડે લાગશો; ૩૫ કે શાસત હામેલનાં લોહીથી તે આરખીઆના દીકરા જાખરીઆ, જેને મંદીરની તથા કુરઆનગાહને દરમીઆન તમે મારીનાંખીઓ હતો, તેના લોહી સુધી જે બધા શાસતોનું લોહી જમીન પર વેહેવડાવીઈ હતું તે તમારી ઉપર આવે. ૩૬ હું તમને અચીત કહું છું કે એ બધું આએ પેહેડી પર આવશે. ૩૭ ઓ ઈશાલિમ, ઈશિરાલિમ, નબીઓને મારીનાંખનાર, ને જેઓને તારી પારો મોકલીઆ તેઓને પથરે મારનાર, જેમ મુરધી પોતાનાં બચાંને પાંખો તલે એકઠાં કરે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાનું મેં કેટલીવાર આહીઈ, પણ તમે માનીઈ નહીં? ૩૮ જુઓ, તમારે સાફ તમારું ઘર ઉજડ રેહેવાનું છે. ૩૯ કેમકે હું તમને કહું છું કે ઓદાવંદને નામે જે આવે છે તેમુખારક છે, એમ તમે કેહેરો તાંહાં સુધી હવેથી તમે મને નહીં જાઓ.

આબ ચોવીશમો.

૫૬ ઈસુ મંદીરમાંથી બાહાર ગઈઓ, ને તેના શાગીરદો તેને મંદીરની બાંધણીઓ દેખાડવાને પાસે આમ્મિવીઆ. ૨ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, શું તમે એ બધાં નથી જોતા? હું તમને ખચીત કહુંછું કે, પડારો નહીં એવો પથર પર પથર એક પણ હીઆં રેહવા દેવારો નહીં.

૩ પછી તે જઈતુનના પાહાડ પર બેઠો હતો તારે શાગીરદોએ એકાંત તેની પાસે આવીને કહીડું કે, એ કાહારે થરો, ને તારા આવવાની તથા જમાનાની આખરની નીશાણી શી થરો, તે હમને કહે. ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીડું કે, ખખરદાર કે કોઈ તમને ગુમરાહ નહીં કરે. ૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવરો કે, હું ખરીસત છું, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૬ ને લડાઈઓ તથા લડાઈઓની ખખરો તમે સાંભલરો; તારે ખખરદાર, ગભરાતા ના, કેમકે એ બધું થવાની જરૂર છે, પણ એટલામાં આખર નહીં આવરો. ૭ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો, ને દકાલો તથા મરકીઓ તથા કેટલેએક ઠેકાણે ધરતીકંપાર થરો. ૮ એ બધું મુસીબતોની રાજઆત છે. ૯ તારે તેઓ તમને દુખને સાહ સોંપરો, ને તમને મારીનાંખરો, ને મારાં નામને લીધે બધી કોમો તમારી પર દુરામની કરરો. ૧૦ ને તે વખત ઘણાઓ ઠોકર ખારો, ને એક બીજને પકડાવી આપરો, ને એક બીજ પર કીનો રાખરો. ૧૧ ને જુદા નખીઓ ઘણા ઉઠરો, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૧૨ ને બદી બહુ વધીઆથી ઘણાઓને પીઠઆર થંડો થઈ જરો. ૧૩ પણ આખરલગી જે ઠકરો તે તરરો. ૧૪ ને બધી કોમોને રાહેદી યવા સાહ પાદશાહતની આ ખુરાખખરની મુનાદી આપી દુનીઆમાં થરો; ને તારે આખર આવરો. ૧૫ એ સાહ ઉજડની ગંદી-ચીજ જે બાખત દાનીએલ નખીએ કહેલું છે, તેને જરે તમે પાક મકાનમાં ઉભેલી જુઓ, (જે વાંચે તે સમજે.) ૧૬ તારે જે ઇહુદામાં હોએ તે પાહાડે પર નાહારો; ૧૭ ધાબા પર જે હોએ તે પોતાનાં ધરમાંથી કંઈ લેવાને ન ઉતરે; ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોએ તે પોતાનાં લુગડાં લેવાને પાછો ન કરે. ૧૯ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે, તથા જે ધવોડછે, તેઓને અફસોસ. ૨૦ પણ તમારું નાહારાવું શીઆલામાં કે સખત દાહોડ ન થાએ વાસેત તમે દુઆ માગો. ૨૧ કેમકે તે વખત એવી મોટી મુસીબત થરો કે દુનીઆની રાજથી હમણા મુઘી થઈ નથી, ને કદી થરો પણ નહીં. ૨૨ ને અગર તે દાહાડા ઓછા નહીં

કરાએ તો કોઈ પણ અચી નહીં રાકે; પણ પસંદ કરેલાઓને સારૂ તે દાહાડા ઓછા કરારો. ૨૩ તારે જો કોઈ તમને કહે છે, જુઓ, ખરીસત હીઆં છે તાંહાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખી-ઓ ઉઠરો, ને એવા મોઠા મોજેજ તથા કરામતો દેખાડરો છે જો બની રાકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ બુલાવરો. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહીઉં છે. ૨૬ એ સારૂ જો તેઓ તમને કહે છે, જુઓ, તે રાનમાં છે, તો આહાર ન જતા; જુઓ, તે ઓરડામાં છે, તો ન માનતા. ૨૭ કેમકે જોમ વીજલી પુરવથી નીકલીને પસચમ મુઠી ચમકે છે, તેમજ આદમીના ખેટાનું આવવું થરો. ૨૮ કેમકે જાંહાં મુડું છે, તાંહાં ગીદો એકઠા થરો. ૨૯ ને તે દાહાડાઓની મુસીબત બાદ તુરત મુરજ અંધરાએલા થઈ જરો, ને આન પોતાની રોરાની નહીં આપરો, ને આસમાનથી સીતારા પડરો, ને આસમાનની કુવતો હલી જરો. ૩૦ ને તારે આદમીના ખેટાની નીરાણી આસમાનમાં દેખારો, ને તારે જમીન પરનાં બધાં કુટુંબો શોક કરરો; ને આદમીના ખેટાને કુવત તથા મોઠા જલાલ સાથે આસમાનનાં વાદલાં પર આવતો તેઓ જોરો. ૩૧ ને રણુસીંધડાના મોઠા આવજ શુધાં તે પોતાના શીરરાતાઓને મોકલરો; ને તેઓ તેના પસંદ કરેલાઓને આરોતરકથી આસમાનના એક છેડાથી બીજા છેડા મુધી એકઠા કરરો. ૩૨ હવે અંજુરના જહાડની તમસીલ શીખો. જારે તેની ડાલી કુમલી છે; ને પાતરાં નીકલે છે, તારે તમે જાણો છો કે ઉનાલો પારો આવીઓ. ૩૩ એમજ જારે તમે એ બધાં જુઓ તારે જાણો કે તે [વખત] પારો, બલકે આરણા આગજ જ છે. ૩૪ હું તમને ખચીત કહું છું કે એ બધાં પુરાં થરો તાંહાં મુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જરો. ૩૫ આસમાન તથા જમીન ઠલી જરો, પણ મારી વાતો હરગેજ ઠલી નહીં જરો.

૩૬ પણ તે દાહાડા તથા તે ધડીને મારા આપ શીવાએ કોઈ જાણવું નથી; આસમાનના શીરરાતાઓ પણ નહીં. ૩૭ ને જોમ જુહના વખતમાં થઈ જો તેમજ આદમીના ખેટાનું આવવું પણ થરો. ૩૮ કેમકે જોમ રેલ આવવાની અગાઉ જુહ વાહાણમાં ચહડી ખેડો તાંહાં મુધી તેઓ ખાતા ધીતા, ને પરણતા પરણવાતા હતા; ૩૯ ને રેલ આવીને સહુને તાણી લઈ ગઈ તાંહાં મુધી તેઓ ન સમજ, તેમજ આદમીના ખેટાનું આવવું પણ થરો. ૪૦ તારે જે માણસ

ખેતરમાં હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતો મુકરો. ૪૧ બે ઝોરતો ધંટીઝમે દલતી હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતી મુકરો,

૪૨ વાસતે જગતા રહો, કેમકે તમારો ખોદાવંદ કહી ધડીઝમે આવરો ઝમે તમે જાણુતા નથી. ૪૩ પણ ઝમે જાણો કે, ઝોર કહે પોહોરે આવેછે, ઝમે જે ધરખારી જાણુતો હતે, તો તે જગતો રહેતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૪ ઝમે સાહ તમે પણ તહમ્માર થઈ રહો; કેમકે જે વખતે તમે ધારતાં નથી, તે વખતે આદમીનો ખેતો આવરો. ૪૫ તો જે ચાકરને તેના ધણીઝમે પોતાના ધરનાંને ઠીક વખત પર ખાવાનું આપવાને રાખીઝમે તે દીઝમા-નતદાર તથા હુશીઝમાર ચાકર કોણુ છે? ૪૬ મુખારક છે તે ચાકર જેને તેનો ધણી આવીને ઝમેમ કરતાં જોરો. ૪૭ હું તમને ખચીત કહુંછું કે તે તેને પોતાનાં બધાં પર મુખતીઝમાર ઠરાવરો. ૪૮ પણ જે તે ભુંડા ચાકર પોતીકાં મનમાં કેહેરો કે મારો ધણી ઝવતાં વાર લગોડેછે; ૪૯ ને પોતાની સાથેના ચાકરોને મારવા તથા પીધેલાઝમેની સાથે ખાવા પીવા તે લાગરો; ૫૦ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણુતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવરો; ૫૧ ને તેને કાપીનાંખરો, ને તેનો ભાગ ઢોંગીઝમેની સાથે ઠરાવરો; તાંહાં રડવું ને દાંત પીરાવું થરો.

બાબ પચીશમો.

તારે ઝસમાનની પાદરાહતને દરા કુંઝમારીઝમેની તમસીલ ઝ-પારો, કે જે પોતાની મશાલો લઇને વરને મલવા સાહ ખાહાર ગઈ. ૨ ને તેઝોમાંની પાંચ દાનાવ, ને પાંચ નાદાન હતી. ૩ ને નાદાનોઝમે પોતાની મશાલો લીધી, પણ સાથે તેલ નહીં લીધું. ૪ પણ દાનાવોઝમે પોતાનાં વાસણોમાં તેલ પોતાની મશાલોની સાથે લીધું. ૫ ને વરને વાર લાગી ઝમેઠ-લામાં તે સરવે જોકા ખાઈને ઊંધી ગઈ. ૬ ને અરધી રાતે યુમ પડી કે, જુઝમેનાં, વંર આવેછે, તેને મલવાને નીકલો. ૭ તારે તે સઘલી કુંઝમારીઝમે-ઝમે ઉઠીને પોતાની મશાલો તહમ્માર કીધી. ૮ ને નાદાનોઝમે દાનાવોને કહીજી કે, તમારાં તેલમાંથી હમને આપો, કેમકે હમારી મશાલો હોલવાઈ ગઈ છે. ૯ પણ દાનાવોઝમે જવાબ આપીને કહીજી કે, કદાચ હમને તથા તમને પુહં નહીં પડરો; વાસતે ખેહતર તમે વેચનારાઝમેની પાસે જાઝમે, ને પોતાને સાહ વેચાનું લો. ૧૦ ને તેઝો વેચાનું લેવા ગઈ ઝમેઠલામાં વર આવી

ખોહાંચીચ્ચો, ને જ્ઞેઓ તમઆર હતી તેચ્ચો તેની સાથે વેહેવાના ધરમાં ગઈ, ને આરણું અંધ કરાઈઈ. ૧૧ પછી તે ખીજી કુંઆરીચ્ચોચ્ચે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, હમારે સાર ઉઘાડ. ૧૨ પણ તેણે જ્ઞવાખ આપીને કહીઈ, હું તમને અચીત કહુંછઈ કે હું તમને નથી આલખતો. ૧૩ વાસતે તમે જાગતા રેહો, કેમકે જે દાહોડે ધચ્ચા જે ઘડીચ્ચે આદમીનો ખેટો આ-વરો ચ્ચે તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવવું] કોઈચ્ચેક માણસના જેવું છે, જેણે સફરે જતી વખતે પોતાના આકરોને તેડીને પોતાનો માલ તેઓને સોંપીચ્ચો. ૧૫ ચ્ચેકને તેણે પાંચ તાલંત, ને ખીજને ખે, ને તીજને ચ્ચેક, હરેકને તેની શકતી પર-માણે આપીચ્ચાં; ને તુરત સફર કરવાં તે ગઈચ્ચો. ૧૬ પછી જે પાંચ તાલંત પામીચ્ચો હતો તેણે જઈને તેથી વેપાર કરીને ખીજાં પાંચ તાલંત ખેલવીચ્ચાં. ૧૭ તેમજ જે ખે [પાંખીઓ હતો] તેણે પણ ખીજાં ખે ખેલવીચ્ચાં. ૧૮ પણ જે ચ્ચેક પામીઓ હતો તેણે જઈને જમીન ખોદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મુકીઈ. ૧૯ ને લાંબી મુદત પછી તે આકરોનો ધણી આવીઓ, ને તેચ્ચો પાસેથી હીસાખ લેવા માંડીચ્ચો. ૨૦ તારે જે પાંચ તાલંત પાંખીચ્ચો હતો તે ખીજાં પાંચ તાલંત પણ લેતો આવીઓ, ને તેણે કહીઈ, ખોદાવંદ, તેં મને પાંચ તાલંત સોંપીચ્ચાં હતાં; જ્ઞે, હું તે ઉપરાંત ખીજાં પાંચ તાલંત ક-માઈચ્ચો. ૨૧ તારે તેના ધણીચ્ચે તેને કહીઈ કે, અચ્ચે નેક તથા દીઆ-નતદાર આકર, શાખારા; તું થોડાંમાં દીઆનતદાર નીકલીચ્ચો; હું તને ધણી ચીજો પર ચ્ચેખતીઆર આપીશ; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૨ ને જે ખે તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, તેં મને ખે તાલંત સોંપીચ્ચાં હતાં; જ્ઞે, તે ઉપરાંત ખીજાં ખે તાલંત મેં ખેલવી-ચ્ચાં. ૨૩ તેના ધણીચ્ચે તેને કહીઈ કે, અચ્ચે નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડાંમાં દીઆનતદાર નીકલીચ્ચો; હું તને ધણી ચીજો પર ચ્ચે-ખતીઆર આપીશ; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૪ પછી જે ચ્ચેક તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, જ્ઞેહાં તેં નથી વાવીઈ તાંહાંથી તું કાપનાર, ને જ્ઞેહાં તેં નથી વીખરીઈ તાંહાંથી તું સખે-ઠનાર છે, ચ્ચેવા સખત મીજજનો મેં તને જ્ઞણીચ્ચો; ૨૫ વાસતે હું ખીધો, ને જઈને તારાં તાલંતને મેં જમીનમાં દાટી મુકીઈ; જ્ઞે, જે તાં તે મોજુદ છે. ૨૬ ને તેના ધણીચ્ચે જ્ઞવાખ આપીને તેને કહીઈ કે, અચ્ચે બદ તથા સુસત

ચાકર, જાંહાં મેં નથી વાવીજીં તાંહાંથી હું કાપુંછજીં, ને જાંહાં મેં નથી વીખે-
રીજીં તાંહાંથી હું સમેટ કરુંછજીં, ઝમિમ તે જાણોજીં. ૨૭ તો મારું નાણું તારે
નાણાવટીઝમિને આપવું જોઈતું હતું, કે હું આવીને વીઆજ સુધાં મારું પામી-
લેતે. ૨૮ ઝમિવાસતે ઝમિની પાસેથી તાલંત લઈને જોની પાસે દશ તાલંત
છે તેને આપો. ૨૯ ક્રમકે જે હરેકને છે, તેને અપારો, ને તેનું ધણું થરો;
પણ જેને નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લીધામાં આવરો. ૩૦ ને
તે નકામા ચાકરને બાહારના અંધારામાં કાઢાડી મુકા; તાંહાં રડવું ને દાંત
પીશવું થરો.

૩૧ અને જરે આદમીનો બેટો પોતાના જલાલમાં કુલ પાક ફીરશતાઓ
સુધાં આવરો, તારે તે પોતાના જલાલનાં તપ્પત પર બેસરો. ૩૨ ને બધી
કોમો તેની આગલ અંકડી કરારો; ને જેમ પાલક ગેરાંને બકરાંથી જીદાં પાડે-
છે, તેમ તે તેઓને અંક બીજાંથી જીદાં પાડરો. ૩૩ ને ગેરાંને તે પોતાની
જમણી ગમ, ને બકરાંને ડાબી ગમ, રાખરો. ૩૪ તારે પાદશાહ પોતાની
જમણી ગમનાઓને કેહેરો કે, અઝમે મારા આપના મુબારકો, આવો, જે
પાદશાહત દુનીઆનો પાઈઝમો નાંખીઆ અગાઉ તમારે સાઈ તઈઆર કીધી
છે તેનો વારસો લો. ૩૫ ક્રમકે હું બુખીઓ હતો, તારે તમે મને આવાને
આપીજીં; હું તરશીઓ હતો, તારે તમે મને પાઈજીં; હું પરદેશી હતો, તારે તમે
મને પહરોણો રાખીઓ; ૩૬ હું ઉધાગે હતો, તારે તમે મને પેહરોણીઓ; હું
માંદો હતો, તારે તમે મને મલવા આવીઆ; હું કેદમાં હતો, તારે તમે મારી
પાસે આવીઆ. ૩૭ તારે રાસતો તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, ૩૮ આદાંવદ,
ફીઆરે હમે તને બુખીઓ જોઈને ખવાડીજીં, ઈઆ તરશીઓ જોઈને પાઈજીં?
ને ફીઆરે હમે તને પરદેશી જોઈને પહરોણો રાખીઓ, ઈઆ ઉધાગે જોઈને
પેહરવાનું આપીજીં? ૩૯ ને ફીઆરે હમે તને માંદો કે કેદમાં જોઈને તારી પાસે
આવીઆ? ૪૦ તારે પાદશાહ જવાબ આપીને તેઓને કેહેરો, હું તમને
અચીત કહુંછજીં, કે આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાંહાંનાઓમાંથી અંકને જે
તમે કીધું તે મનેજ કીધું. ૪૧ પછી ડાબી ગમનાઓને પણ તે કેહેરો કે,
અઝમે લાનતીઓ, જે હમેરાંની આગ, શેતાન તથા તેના ફીરશતાઓને સાઈ
તઈઆર કીધી છે, તેમાં તમે મારી આગલથી જાઓ. ૪૨ કાંજે હું બુખીઓ
હતો, પણ તમે મને આવાને આપીજીં નહીં; હું તરશીઓ હતો, પણ તમે મને
પાઈજીં નહીં; હું પરદેશી હતો, પણ તમે મને પહરોણો રાખીઓ નહીં; ૪૩ ઉ-

ધાડે, પણ તમે અને પેહેરાવીજી નહીં; માંદો તથા કેદમાં, પણ તમે અને જોવા નહીં આવીઆ. ૪૪ તારે તેઓ પણ તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, જોદા-વંદ, કારે હમે તને ભુખીઓ કે તરરીઓ, ઈઆ પરદેશી કે ઉધાડો, ઈઆ માંદો કે કેદમાં, જોધને તારી સેવા કીધી નહીં? ૪૫ તારે તે તેઓને જવાબ આપીને કેહેરો, હું તમને ખચીત કહુંહું કે તમે આ બહુ નાહાનાઓમાંથી ઝમેકને જ નહીં કીધું, તે મનેજ નહીં કીધું. ૪૬ ને ઝમેઓ હમેશાંની સખમાં જરો, પણ રાસતો હમેશાંની જુંદગીમાં જરો.

બાબ છવીશમો.

ઝને ઈસુએ ઝે બધી વાતો પુરી કીધી તારે ઝમેમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી, ૨ તમે જાણોછો કે બે દાહાડ પછી પાસખા જસન છે; તારે આદમીનો બેટો કહસે જડાવવા સાહ સોંપારો.

૩ તારે મુખીએ કાહીનો તથા શાસનરીઓ તથા લોકોના વડીલા કાઆકા નામે સરદાર કાહીનની કચેરીમાં ઝમેકહા થઈઆ; ૪ ને ઈસુને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા સાહ મનસુખો કીધો. ૫ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં; રખે લોકોમાં ગડબડ થાએ.

૬ ઝને ઈસુ બેથાનીઆમાં સોમોન કોહોડીઆનાં ઘરમાં હતો. ૭ તારે ઝમેક ઝોરત તેની પાસે આએવી, જેની પાસે આલાબાસનરની શીરીમાં ઘણું કીમતી અતર હતું, ને તે જમવા બેઠો તારે તેનાં માથા પર તેણે તે રેડીડું. ૮ પણ તેના શાગીરદોએ દીડું તારે ગુસે બરાબને કહીજી કે, ઝમે બરબાદી શા વાસતે? ૯ કેમકે ઝમે અતર ઘણું મુલે વચાતે, ને દરીદરીઓને અપાતે. ૧૦ તારે ઈસુએ ઝમે જણીને તેઓને કહીડું કે, ઝમે ઝોરતને તમે કેમ તસદી દોછો? કાંજે ઝમેણે તો મારે સાહ નેક કામ કીધું છે. ૧૧ કેમકે દરીદરી હમેશ તમારી સાથે છે, પણ હું તમારી સાથે હમેશા નથી. ૧૨ તેણે ઝમે અતર મારાં બદન પર રેડીજી ઝમે તો મારા દાટવાને સાહ તેણે કીધું. ૧૩ હું તમને ખચીત કહુંહું કે આએ ખુરાંખખર આખી દુનીઆમાં જંહાં કહીં પરગટ કરારો તાંહાં ઝમેણે જ કીધું તે પણ ઝમેની ઈઆદીને સાહ કેહેવારો.

૧૪ તારે ઇહુદા ઈશાકારીઓત કેહેવાએલા તે બારમાંના એકે મુખી કાહીનો પાસે જાધને કહીડું કે, ૧૫.હું તેને તમને પકડી આપું તો તમે મને શું

આપરો? ને તેઓએ તેની સાથે તારા રૂપીઆ પડીઆ. ૧૬ ને તારથી તેણે તેને સોંપવાનો વગ રોધીઆ કીધો.

૧૭ અને એખમીરની રોટકીને પહેલે દાહાડે શાગીરદોએ ધસુની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, હમે તારે સારૂ પાસખાનું ખાવાનું કાંદાં તઢમ્માર કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૮ તારે તેણે કહીજી કે, રોહરમાં કૂલાણાની પાસે જઢને તેને કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મારો વખત નજદીક આએવો છે, હું મારા શાગીરદો સુધાં તારે ઘેર પાસખા પાકીરા. ૧૯ ને ધસુએ શાગીરદોને જે હુકમ આપીઆ હતો, તેમ તેઓએ કીધું, ને પાસખાં તઢમ્માર કીધું. ૨૦ ને સાંદાંજ પડીઆ પર આરોની સાથે તે ખાવા બેઠો. ૨૧ ને તેઓ ખાતા હતા તારે તેણે કહીજી, હું તમને ખચીત કજીછડું કે તમારામાંનો એક મને પકડવરો. ૨૨ તારે તેઓ ઘણા દલગીર થઈઆ, ને તેઓમાંનો હરેક તેને પુઢવા લાગીઆ કે, ખાદાવંદ, શું તે હું છડું? ૨૩ ને તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી સાથે થાલીમાં જે હાથ ધલિછે, તેજ મને પકડવરો. ૨૪ આદમીના બેટા આવત જેમ લખેલું છે તેમ તે જમ્મે છે. ખરો; પણ જે માણસથી આદમીનો બેટો પકડાએ છે તેને અફસોસ. અગર તે રાખસ પેદા નહીં થઈઆ હતે તો એ તેને સારૂ બેહતર હતે ૨૫ તારે તેને પકડવનાર ઢહુદાએ જવાબ આપીને કહીજી, ઉસતાદ, શું તે હું છડું? તે તેને કેહેછે કે, તેં પોતેજ કહીજી.

૨૬ અને તેઓ ખાતા હતા તારે ધસુએ રોટકી લીધી; ને શુકર કરીને તોડી, ને શાગીરદોને આપીને કહીજી કે, લખ્યા, આએ, એ મારું બદન છે. ૨૭ ને પીઆલું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપતાં કહીજી કે, તમે બધા એમાંથી પીઆ. ૨૮ કેમકે નવા બંદોખરાતનું મારું લોહી, જે ઘણાએનાં પાપોની માફીને સારૂ વેહેવડાવાએ છે, તે એ છે. ૨૯ ને હું તમને કહુંછડું કે હું મારા આપની પાદશાહતમાં તમારી સાથે નવો પીધરા તે ઘઠાડા શુધી આ દરાખનો રસ હું હવેથી પીનાર નહીં.

૩૦ પછી તેઓ ગીત ગાઢને જઢતુનના પાહાડ પર ગઢઆ. ૩૧ તારે ધસુ તેઓને કેહેછે કે, તમે સહુ આજ રોતે મારે લીધે ઢોકર આરો; કાંજે એમ લખીજી છે કે, “હું પાલકને મારીરા, ને ઢોલાનાં ગેટાં વીખરાઈ જરો.” ૩૨ પણ મારા ઉઢીઆ પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઢશ. ૩૩ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, અગર બધા તારે લીધે ઢોકર આએ, તો પણ હું કદી ઢોકર નહીં આઢરા. ૩૪ ધસુએ તેને કહીજી, હું તને ખચીત કહુંછડું કે આજ રોતે

મુરઘો બોલીઆ આગાઉ તરણુ વાર તું મારો ઇંકાર કરો. ૩૫ પીતરે તેને કહીઈ, જો તારી સાથે મારે મરતું પડે તો અપણુ હું તારો ઇંકાર નહીં કરીશ. બધા શાગીરદો અપણુ અમજ કહીઈ.

૩૬ તારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાની કેહેવા અમેલે કેકાણે આવેછે, ને શાગીરદોને કેહેછે કે, હું તાંહાં જઈને દુઆ માયું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૭ ને પીતરને તથા જ્યેઘેના બે દીકરાઓને સાથે લઈને પોતે ગમગીન તથા ઘણો દલગીર થવા લાગીઆ. ૩૮ તારે તે તેઓને કેહેછે કે, મારો જીવ ઘણો ગમગીન, બલકે મરવાની હાલતમાં છે, તમે હીઆં રહીને મારી સાથે જાઓ. ૩૯ પછી તે થોડો દુર ગઈઆ ને ઉંધે જાહેને પડીને દુઆ માગી કે, અમ્મે મારા બાપ, જો બની શકે તો આ પીઆલું મારાથી દુર કર; તોપણુ મારી મરજી પરમાણે નહીં, પણ તારી મરજી પરમાણે થાઓ. ૪૦ પછી શાગીરદો પાસે તે આવીઆ, ને તેઓને ઉંધતા જોઈને પીતરને કેહેછે, શું તમે અમ્મેક ધડી પણ મારી સાથે જાગતારહી નથી શકતા? ૪૧ તમે અજમાઓશમાં ન પડો અમે સાજ જાગતા રહો, ને દુઆમાગો; રહને આહેસ છે ખરી, પણ બદન નબલું છે. ૪૨ વડી બીજીવાર તેણે જઈને દુઆ માગી, અમ્મે મારા બાપ, અગર આ પીઆલું મારા પીધા વીના મારી પાસેથી દુર થઈ નથી શકતું, તો તારી મરજી થાઓ. ૪૩ તારે તેણે આવીને બીજીવાર તેઓને ઉંધતા જોઈઆ; કેમકે તેઓની આંખો ઉંધથી ભારી હતી. ૪૪ પછી તેણે તેઓને મુકીને વડી જઈને ત્રીજીવાર તેજ વાત કેહેતાં દુઆ માગી. ૪૫ તારે તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીને તેઓને કેહેછે કે, હવે ઉંધીઆ કરો, ને આરામ લેઓ; જીઓ, ધડી નજવીક આવીએ, ને આદમીનો બેટો પાપીઆના હાથમાં સોંપાઓ. ૪૬ ઉઠો, આપણે જઈઓ; જીઓ, જે મને પકડાવેછે તે પાસે આઓવા છે.

૪૭ અને તે અમ્મે કહેતો હતો, તારે, જીઓ, તે ખારમાંનો એક ઇઆને ઇહુદા આઓવા; ને તેની સાથે મુખી કાહીનોની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોઝા લઈને આવીઆ. ૪૮ તારે તેને પકડાવનારે તેઓને નીશાણી આપતાં કહીઈ કે, હું જેને ચુમુ તેજ તે છે; તેને પકડી લો. ૪૯ ને તુરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહીઈ, ઉસતાદ, સલામ; ને તેને ચુમીઆ. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીઈ કે, દોસત, તું શા વાસતે આવીઓ છે? તારે તેઓ પાસે આવીઆ, ને ઇસુ પર હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જીઓ, ઇસુના સાથીઓમાંના અમેકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની

તલવાર કાઢાડી, ને સરદાર કાઠીનના આકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાંખીઓ. ૫૨ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, તારી તલવાર તેનાં મીઝાનમાં પાછી ધાલ; કેમકે જે સઘલા તલવાર પકડેછે, તેઓ તલવારથીજ મારીઆ જશે. ૫૩ શું તું ઝમિયું ધારેછે કે હું હમણા મારા આપ પાસે માગી નથી રાકતો, ને તે ફીરશતાઓની ખાર ફેજથી વધારે મારી પાસે તુરત મોકલી ન દે? ૫૪ પણ ક્રીતાઓમાં લખેલું છે, ઝમિયું થવાની જરૂર છે, તે કેમ પુરું થશે? ૫૫ તે વેલા ઇસુએ લોકોને કહીજી છે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડ્યા આહાર આપવાછો? હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે બેસીને તાલીમ આપતો હતો; ને તમે મને નહીં પકડીઓ. ૫૬ પણ નખીઓની ક્રીતાઓમાં લખેલું પુરું થવા સારું એ અધું થવું જોઈએ. તારે બધા સાગીરદો તેને મુકીને નાહાસી ગઈઓ.

૫૭ પછી જેઓએ ઇસુને પકડીઓ હતો તેઓ જાંહાં શાસતરીઓ તથા વડીલો એકઠા થઈઓ હતા તાંહાં કાઆફા સરદાર કાઠીનની પાસે તેને લઈ ગઈઓ. ૫૮ ને પીતર દુર દુર તેની પાછલ સરદાર કાઠીનનાં ઘર સુધી ચાલીઓ ગઈઓ, ને અંદર જઈને ચાકરોની સાથે આખર શું થાય તે જોવાને બેઠો. ૫૯ ને મુખી કાઠીનોએ તથા વડીલોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુ પર જુદી ગવાહી શોધી કે તેને મારીનાંએ, પણ તેઓને નહીં જડી. ૬૦ જુદા શાહેદો ઘણા આવીઓ, તોપણ નહીં જડી; આખરે બે જુદા શાહેદોએ આવીને કહીજી છે, ૬૧ એણે કહીજી છે કે, આદાનાં મંદીરને પાંડી નાંખવાને, તથા તરણ દાહાડામાં તેને પાછું બાંધવાને હું કુવતમંદ છઈ, ૬૨ તારે સરદાર કાઠીને ઉઠીને તેને કહીજી, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? એઓ તારી ઉપર શી ગવાહી પુરેછે? પણ ઇસુ ચુપજ રહીઓ. ૬૩ તારે સરદાર કાઠીને જવાબ આપીને તેને કહીજી, હું તને જીવતા આદાના કરામ ધાલુંછઈ કે ખરીસત જે આદાનો બેટો તે તુંજ છે કે નહીં, એ હમને કહે. ૬૪ ઇસુ તેને કહેછે કે, તે કહીજી તેજ; લોકોને હું તમને કહુંછઈ કે હવે પછી આદમીના બેટને કુદરતના જમણા હાથ પર બેડલો તથા આસમાનનાં વાદલો પર આવતો તમે જોશો. ૬૫ તારે સરદાર કાઠીને પોતાનાં લુગડાં ફાડીને કહીજી કે, એ કુરૂર બંધે; આપણને બીજા શાહેદોની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એનું કુરૂર શાંભલીજી છે. ૬૬ તમે શું ધારોછો? ને તેઓએ જવાબ આપીને કહીજી કે, એ મોતની સજા લાગેક છે. ૬૭ તારે તેઓએ તેના મોહો પર થુકીને તેને મુકીઓ મારી, ને

બીજાઓએ તેને થયડાકો મારતાં કહીજે કે, ૬૮ અમે ખરી સત, હમને કેહે કે કોણે તને મારીએ છે?

૬૯ અને પીતર બાહાર ચોકમાં બેઠો હતો, તારે એક ચાકરડીએ તેની પાસે આવીને કહીજે કે, તું પણ ગાલીલના ઈસુની સાથે હતો. ૭૦ પણ તેણે સહુની આગલ ઇંકાર કરીને કહીજે કે, તું જે કેહેછે તે હું કંઈ જાણતો નથી. ૭૧ તે પરસાલમાં તે બાહાર આવીએ, તારે બીજાએ તેને જોઈને તાંહાં જે હતા તેઓને કહીજે કે, એ પણ ઈસુ નાજરીની સાથે હતો. ૭૨ પણ તેણે સોગંદ ખાઈને વહી ઇંકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી. ૭૩ તે થોડીવાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાસે આવીને પીતરને કહીજે કે, બેરાક તું પણ તેઓમાંનો છે, કાંજે તારી બોલી તને જાહેર કરેછે. ૭૪ તારે તે લાનત નાંખવા તથા સોગંદ ખાવા લાગીએ કે, હું તે માણસને જાણતો નથી. તે તુરત મુરઘો બોલીએ. ૭૫ તે જે વાત ઈસુએ પીતરને કહી હતી કે, મુરઘો બોલીએ આગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇંકાર કરશે, તે તેણે ઈમાદ કીધી; તારે તે બાહાર જઈને બહુ રડીએ.

બાબ સતાવીશમો.

એને સહવાર થઈ તારે સઘલા મુખી કાહીનોએ તથા લોહોના વડી-લોએ ઈસુને મારીનાંખવા સાઈ મનસુઓ કીધો. ૨ પછી તેઓએ તેને બાંધી-એ, ને તેને લઈજઈને પંતીઅસ પીલત હાકીમને સાંપીએ. ૩ તારે તે તકસી-રદાર ડરાવાએ, એ જોઈને તેને પકડાવનાર ઈહુદાએ તોબા કીધી, ને તે તીરા રૂપીએ મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવ્યાને કહીજે કે, ૪ બે-તકશીરદાર લોહી સાંપવાથી મેં પાપ કીધું છે; તારે તેઓએ કહીજે કે, હમારે શું? તે તું જાણ. ૫ પછી મંદીરમાં રૂપીએ ફેંકીદઈને તે નીકલીએ, ને જઈને તેણે પોતાને ફાંસી દીધી. ૬ તારે મુખી કાહીનોએ તે રૂપીએ લઈને કહીજે કે, એ લોહીની કીમત છે, વાસતે તીજોરીમાં એ મુકવા રવા નહીં. ૭ પછી તેઓએ મનસુઓ કરીને ગેરકામીએને દાટવા સાઈ કુંભારનું ખેતર તેથી વચ્ચાતું લીધું. ૮ એ સાઈ આજ મુધી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કેહેવાએ. ૯ ઈસુએ નખીએ જે કહીજે હતું તે તારે પુરૂં થઈજે કે, “કીમત ડરાવેલાના, જેની કીમત ઈસરાએલનાં લોકે ડરાએવી, તેના તીરા રૂપીએ તેઓએ લીધા; ૧૦ ને જેમ ખોદાવંદે મને હુકમ કીધો તેમ કુંભારનાં ખેતરને સાઈ આપીએ.”

૧૧ તારે ઇસુ હાકીમની સાંહાંમાં ઉભો રહીએ, ને હાકીમ તેને પુછતાં કહીજી કે, તું શું ઇહુદીએનો પાદશાહ છે? તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું કેહેછે તેજ. ૧૨ ને મુખી કાહીનો તથા વડીલા તેના પર અચે મુકતા હતા તારે તેણે કંઈ જવાબ નહીં આપીએ. ૧૩ તારે પીલત તેને કેહેછે કે, એએ તારી ઉપર કેહેવી કેહેવી ગવાહી આપેછે, એ શું તું નથી સાંભલતો? ૧૪ પણ તેણે તેને એક જોલનો પણ જવાબ નહીં આપીએ; એથી હાકીમ ઘણો તાનુબ થઈએ.

૧૫ હવે હાકીમનો દસતુર હતો કે જસનમાંજે એક અંધીવાનને લોકો આહે તેને તેએને સાહ તે મુકી દીએ. ૧૬ ને તે વખતે આરાઆસ કેહેવાએલો તેએનો એક મરાહુર અંધીવાન હતો. ૧૭ વાસતે તેએ એકા થઈએ તારે પીલતે તેએને કહીજી, તમે કોહોને આહેછો કે હું તમારે સાહ મુકી દઈ? આરાઆસને કે જે અરીસત કેહેવાએછે તે ઇસુને? ૧૮ કેમકે તેણે જાણીજી કે તેએએ દુરામનીથી તેને સાંપીએ હતો. ૧૯ ને ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠો, તારે તેની અહએરે તેને કેહેવાડી મોકલીજી કે, તે રાસતને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજે આખમાં તેને લીધે હું ઘણી તસદી પામીછઈ. ૨૦ પણ મુખી કાહીનોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમજએવા કે તેએ આરાઆસને માગે, ને ઇસુને મારીનંઆવે. ૨૧ હકીમે જવાબ આપીને તેએને કહીજી કે, તમે તે બેમાંથી કોણને આહેછો કે હું તમારે સાહ મુકી દઈ? ને તેએએ કહીજી કે, આરાઆસને. ૨૨ પીલત તેએને કેહેછે કે, ઇસુ જે અરીસત કેહેવાએછે, તેને હું શું કરું? સહએ તેને કહીજી કે, તે કરસે જડએ. ૨૩ તારે હાકીમે કહીજી, શા વાસતે? તેણે શું બદીકીધી છે? પણ તેએએ વહતી બુમ પાડીને કહીજી કે, તે કરસે જડએ. ૨૪ ને પીલતે જોઈજી કે પોતાનું કંઈ ચાલતું નથી, પણ વંધતી ગડબડ થાએછે, તારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગલ પોતાના હાથ ધોઈને કહીજી કે, આએ રાસત રાખસના લોહી આખત હું પાક છઈ, તમે જાણો. ૨૫ તારે બધા લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, એનું લોહી હમારા પર તથા હમારી નસલ પર આવે. ૨૬ પછી તેણે આરાઆસને તેએને સાહ મુકી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાવીને કરસ પર જડવવા સાહ તેએને સાંપીએ. ૨૭ તારે હકીમના સીપાહએ ઇસુને દીવાનખાંનામાં લઈ જઈને આખી યોલી તેની આસપાસ એકા કીધી. ૨૮ પછી તેએએ તેનાં લુગડાં ઉતારીને કીરમજી ડગલો તેને ખેહેરાનીએ. ૨૯ ને કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા

પર મુકીઈ, ને તેના જમણા હાથમાં સોટી આપી, ને તેની સાંહાંમાં ઘુંટણીએ
એસીને તેની મરાખરી કરીને કહીજી કે, અએ ઇહુદીએના પાદશાહ, સલામ.
૩૦ પછી તેએ તેના પર ઘુંટીઆ, ને સોટી લઈને તેના માથા પર મારી.
૩૧ ને તેની મરાખરી કરી રહીઆ, તારે ડગલો તેના પરથી ઉતારીને તેનાંજ
લુગડાં તેને પહેરાવીઆં; પછી કૃસ પર જડવાને તેએ તેને લઈ ગઈઆ.
૩૨ ને તેએ આહાર જતા હતા તારે કુરેનીનો સીમોન નામે એક રાખસ
તેએને મળીએ, તારે તેએ તેનો કૃસ તેની પાસે વેડે જીવકાની લઈ
ગઈઆ.

૩૩ એને ગલગથા નામે એક જગા, જે ખોપરીની જગા કહેવાએ છે,
તાંહાં પોહાંચીઆ. ૩૪ તારે તેએએ પીત ભેલો સરકો તેને પીવાને આપીએ,
પણુ તેણે આખીને પીધો નહીં. ૩૫ ને તેને કૃસ જડીઆ પર તેએએ ચીડી
નાંખીને તેનાં લુગડાં વેહંચી લીધાં, એ સાડ કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરં
થાએ કે, “મારાં લુગડાં તેએએ માહોમાં વેહંચી લીધાં, ને મારા ડગલા પર
ચીડી નાંખી.” ૩૬ પછી તેએએ તાંહાં એસીને તેની ચોકી કીધી.
૩૭ ને તેની તોહોમત લખીને તેના માથાની ઉપર ચોહાંટાડી કે, ઇસુ જે
ઇહુદીએનો પાદશાહ, તે એજ છે. ૩૮ તારે તેએએ તેની સાથે એ ચોરને
કૃસ પર જડીઆ, એકને જમણી ગમ, ને ખીજને ડાખી ગમ.

૩૯ એને પાસેથી જનારાએએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં તથા તેની થકા
કરીને કહીજી કે, ૪૦ મંદીરના પાડનાર, તથા તેને તરણુ દાહાડામાં બાંધનાર,
તું પોતાને બચાવ; જે તું ખોદાનો બેટો છે, તો કૃસ પરથી ઉતરી આવ. ૪૧ ને
તેજ તરેહ મુખી કાહીનોએ પણુ શાસતરીએ તથા વડીલો મુખાં મરાખરી
કરીને કહીજી કે, ૪૨ ખીજએને એણે બચાવીઆ, એ પોતાને બચાવી નથી
શકતો; જે એ ઇસરાએલનો પાદશાહ છે, તો હમણુ કૃસ પરથી ઉતરી આવે,
ને હમે એના પર એતકાદ કરીએ. ૪૩ એણે ખોદા પર ભરોસો કીધો, જે તે
એને ચાહે છે તો હમણુ એને છોડાવે; કેમકે એણે કહીજી છે કે, હું ખોદાને
બેટો છું. ૪૪ ને જે ચોરા તેની સાથે કૃસ પર જડાઆ હતા તેઓએ પણુ
એમજ તેની મરાખરી કીધી.

૪૫ એને અપોરથી તીજ પોહોર મુખી આખા મુલકમાં અંધકાર થઈએ.
૪૬ ને તીજ પોહોરને આશરે ઇસુએ મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને કહીજી
કે, એલી, એલી, લામા શાખાખયાની, ઇએને અએ મારા ખોદા, મારા

ખોદા, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૪૭ ને જે તાંહાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાઓએ શાંભલીને કહીહું કે, ઝમ્લીઆને ઝમ્ હાંક મરેછે. ૪૮ ને તુરત તેઓમાંથી ઝમ્ કે દોડીને ધસિપંજ લઈને સરકાથી ભીંજવીહું, ને લાકડી પર આંધીને તેને ચુરાવાને આપીહું. ૪૯ પણ ખીજાઓએ કહીહું કે, રહેવા દો, આપણે જોઈએ કે ઝમ્લીઆ ઝમ્ને છોડાવવાને આવેછે કે નહીં. ૫૦ પછી ધસિએ ખીજા વાર મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને પરાન કાંહાડીઓ. ૫૧ તારે જુઓ, મંદીરના પડદાના ઉપરથી તલે મુઠ્ઠી ફાટીને એ ભાગ થઈ ગઈઆ, ને ધરતી કાંપી, ને પથરો ફાટી ગઈઆ, ૫૨ ને કબરો ઉઘાડાઈ, ને ઉંઘેલા પાક લોદાની ઘણી લારો ઉઠા, ૫૩ ને તેના પાછા ઉઠીઆ પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકલીને પાક શેહેરમાં ગઈઆ, ને ઘણાઓની પાસે પરગટ થઈઆ. ૫૪ તારે જમાદારે તથા તેની સાથે જોલા ધસિની ચોકી કરતા હતા તેઓએ, ધરતીકંપારો તથા જે જે થઈહું તે જોઈને અહુ ખીજીને કહીહું કે, ખરા ખર ઝમ્ ખોદાનો ખેયે હતો? ૫૫ તાંહાં ઘણી ઝમ્મરતો દુરથી જોઆ કરતી; હતી, જોઆ ધસુની ખીદમત કરતી ગાલીલથી તેની પાછલ આએવી હતી; ૫૬ તેઓમાં મરીઅમ માગદાલીન, ને ધઆકુબની તથા ધમ્મીશીની મા મરીઅમ તથા જોએદીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ ઝને સાંહાંજ પડી તારે ઈસક નામે આરીમથાહનો એક દોલતમંદ શખસ જે ધસિનો શાગીરદ હતો તે આવીઓ. ૫૮ તેણે પીલત પાસે જઈને ધસિની લારા માગી. તારે પીલતે લારા આપવાનો હુકમ કીધો. ૫૯ પછી ઈસકે લારા લઈને સણુને ઉજલે લુગડે તે વીટાલી; ૬૦ ને પથરમાં ખોદાવેલો પોતાની નવી કબરમાં તેને મુકી, ને એક મોહોટો પથર કબરના મોહો પર ગચડાવીને તે ચાલીઓ ગઈઆ, ૬૧ તારે મરીઅમ માગદાલીન, તથા ખીજા મરીઅમ તાંહાં કબરની સાંહાંમાં ખેઠી હતી.

૬૨ ઝને તઈઆરીના દાહાડાને ખીજે દાહાડે મુખી કાહીનો તથા ફુરોશીઓએ પીલત પાસે એકઠા થઈને કહીહું કે, ૬૩ સાહેબ, હમને ઈઆદ છે કે તે ઠગ જીવતો હતો તારે તે કેહેતો હતો કે તરણુ દાહાડા પછી હું ઉઠીશ. ૬૪ ઝ સાહે તરણુ દાહાડા મુઠ્ઠી કબરની ચોકી કરવાનો હુકમ કર, રખે તેના શાગીરદો રાતે આવીને તેને ચોરી લઈજાએ, ને લોદાને કેહેકે, મરીઅમલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ છે, તેથી છેલી લુલ પહેલી કરતાં મોહોટી થરો. ૬૫ તારે પીલતે તેઓને કહીહું કે, ચોકીદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારી સમજ

પરમાણુ ચોકી મુકો. ૧૬ પછી તેઓએ જાહેને પથર પર મોહોર કીધી, ને ચોકીદારોથી કબરની ચોકી કરાવેવી.

બાબ અઢવીશમો.

અને સમત પછી હપવાને પેહેલે દાહોડે બામદાદને વખત મરીઅમ માગદાલીન તથા ખીજી મરીઅમ કબર જોવાને આગમીવી. ૨ ને, જુઓ, મોહોટો ધર-તીકંપારો થઈઓ, કેમકે ખોદાવંદનો શીરરાતો આસમાનથી ઉતરીઓ, ને પાસે અધીને [કબરનાં] મોહો પરથી પથરને ગચડાવીને તે પર બેઠો. ૩ તેનો ચહેરો વીજાજો જ્યો, ને તેનો પોશાક બચ્કના જ્યો સફેદ હતો. ૪ ને તેના ડરથી ચોકીદારો ધુજીઆ, ને મરતોલ થઈ ગઈઆ. ૫ તારે શીરરાતોએ જવાબ આપીને તે આરતોને કહીડું, તમે ના ખીહો; કેમકે કહસપર જડાએલા ઈસુને તમે રોધો-છો, એ હું જાણુંછું. ૬ તે હીઆં નથી, કેમકે તેણે જેમ કહીડું હતું તેમ તે ઉઠીઓ છે; તમે આવો, જાંહાં ખોદાવંદ સુતો હતો તે જગીઆ જુઓ. ૭ ને વેહેલાં જાહેને તેના શાગીરદોને કહો કે, મરીગએલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ છે, ને જુઓ, તે તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જાએ છે, તાંહાં તમે તેને જોરો; જુઓ, મેં તમને કહીડું છે. ૮ તારે તેઓ ખોડ તથા ઘણી ખુશી સાથે કબર પાસેથી જાલદી રવાના થઈને તેના શાગીરદોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ ને તેઓ તેના શાગીરદોને ખબર આપવા જતી હતી એટલામાં જુઓ ઈસુએ તેઓને મક્કીને કહીડું, સલામ; તેઓએ પાસે આપીને તેનાં કદમ પકડીઆં, ને તેનો સજદો કીધો. ૧૦ તારે ઈસુ તેઓને કહેછે કે, ખીહો ના, જાઓ, મારા ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાએ, ને તાંહાં તેઓ મને જોરો.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, તારે, જુઓ, ચોકીદારોમાંથી કેટલાએકે શહેરમાં જાહેને જે જે થઈજો તે બધું મુખી કાહીતોને કહીજો. ૧૨ તારે તેઓએ વડીલા મુઘાં એકઠા થઈને તથા મનસુખો કરીને તે સીપાઈઓને ઘણા રૂપીઆ આપીને કહીજો કે, તમે એમ કહો કે, ૧૩ હમે ઊંઘમાં હતા તારે તેના શાગીરદો રોતે આવીને તેને ચોરી લઈ ગઈઆ. ૧૪ ને જે એ વાત હાકીમના કાનપર પડશે, તો હમે તેને સમજાવીને તમને બચાવશું. ૧૫ પછી તેઓએ રૂપીઆ લીધા, ને શીખવીઆ પરમાણુ કીધું; ને આજ મુઘી એ વાત ઠહુદીઓમાં મરાહુર છે.

૧૬ તારે અગીઆર શાગીરદો ગાલીલમાં એક પાહાડ પર જાંહાં ઈસુએ

તેઓને અતાવીઈ હું તાંહાં ગઈઆ. ૧૭ ને તેઓએ તેને જોઈને તેનો સજ્જો કીધો, પણ ક્રેટલાએકો રાક લાવીઆ. ૧૮ તારે ઈસુએ પાસે આવીને તેઓને કહીઈ કે, આસમાન તથા જમીન પરનો કુલે ગીપ્તીઆર મને આપાએ છે. ૧૯ વાસતે તમે જઈને અધી ક્રેમને શાગીરદ કરો; આપ, તથા ખેટા, તથા પાક-રૂઠને નામે તેઓને આપતીસમા આપો. ૨૦ મેં તમને જે જે હુંકમો કીધા તે અધા પાલવાનું તેઓને શીખવો, ને જુઓ, જમાનાની આપર સુધી હું હમેશ તમારી સાથે છઈ. આમીન.

મારકની ઇંજલ.

બાબ પેહેલો.

ખોદાના બેટા ઇસુ ખરીસતની ઇંજલની રાખ્યાત. ૨ જોમ નખી-
ઓની કીતાબોમાં લખેલું છે કે, “જો, હું મારા પેગંબરને તારી આગલ મોકલું-
છઈ, તે તારી આગલ તારો રસતો તઠમ્માર કરશે. ૩ રાનમાં એક પોકારના-
રનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તઠમ્માર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;”
૪ તેમ ઇઓહાન રાનમાં આપતીસમા આપતો, તથા ગુનાહોની માફીને સાર તો-
આનું આપતીસમા જાહેર કરતો આવીઓ. ૫ તારે આપ્યા ઇહુદા મુલકના
તથા ઇશાલેમના રહેનારઓ તેની પાસે આહાર ગઈઓ, ને પોતાનાં પાપ કચ્ચલ
કરીને ઇમ્મરદન નદીમાં બધા તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૬ ને ઇઓહાન
ઈંટનાં રૂઆનાં લુંગડાં પેહેરતો હતો, ને પોતાની કમરે સામડનો પટો રાખતો
હતો, ને ટીડ તથા રાની મધ તે ખાતો હતો. ૭ ને તેણે શીખવતાં કહીઈ કે,
મારી પાછલ મારા કરતાં કુદરતવાલો એક આવેછે, તેનાં ચપલની વાધરી પણ
વાંદા વધીને છોડવાને લાએક હું નથી. ૮ મે પાણીથી તમાઈ આપતીસમા
કીધું ખરું, પણ તે પોતે પાક-રહથી તમાઈ આપતીસમા કરશે. ૯ ને તે દાહા-
ડઓમાં એમ થઈ કે ઇસુ ગાલીલના નાજરેથથી આવીઓ, ને ઇમ્મરદ-
નમાં ઇઓહાનથી આપતીસમા પામીઓ. ૧૦ ને પાણીમાંથી ઉપર આવતાંને
વાર તેણે આસમાન ઉઘોડવું જાહેરું, ને રહને કચ્ચતરની પઠે પોતા પર ઉતરતાં
દીઠા. ૧૧ ને આસમાનથી આવાજ આવીઓ કે, તું મારો પીઆરો બેટો
છે, તારાથી હું બહુ ખુશા છઈ. ૧૨ ને રહ તેને તુરત રાનમાં લઈ ગઈઓ.
૧૩ ને તાંહાં રાનમાં આલીસ દાહાડા સુધી રોતાને તેની અજમાએશા કીધી, ને
જંગલી જનવરોની સાથે તે હતો, ને શીરશતાઓએ તેની ખીદમત કીધી.
૧૪ અને ઇઓહાન કેદમાં નંખાઈઓ બાદ ઇસુ ગાલીલમાં આવીઓ, ને
ખોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતાં કહીઈ કે, ૧૫ વખત પુરો થઈઓ,
ને ખોદાની પાદશાહત પાસે છે; તમે તોઆ કરો, ને ખુશખબર માની લેઓ.

૧૬ અને ગાલીલના દરીઆકાંઠે તે ચાલતો હતો તારે તેણે સીમોનને તથા તેના ભાઈ આંદરૂને દરીઆમાં જલ નાંખતાં દીઠા, કેમકે તેઓ માછી હતા-
૧૭ ને ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, મારી પાછલ આવો, ને હું તમને માણુસોના પકડનારા કરીશ. ૧૮ ને તુરત તેઓ પોતાની જલો મુકી દધને તેની પાછલ ચાલીઆ. ૧૯ પછી તે તાંહાંથી યોડું આગલ ગઈઓ, તારે જ્યેદીના દીકરા ઇઆકુબ તથા તેના ભાઈ ઇઓહાનને પણ હોડી પર પોતાની જલો સાંધતા તેણે દીઠા. ૨૦ ને તુરત તેણે તેઓને બોલાવીઆ. ને તેઓ પોતાના આપ જ્યેદીને મજુરોની સાથે હોડીમાં મુકીને તેની પાછલ ગઈઆ.

૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં પેઠા, ને તે તુરત સખતને દાહોડે ઓઆદત-ખાનામાં જઈને તાલીમ આપવા લાગીઓ. ૨૨ ને તેઓ તેની તાલીમથી તાજુબ થઈઆ; કેમકે જ્યેને ઓખતીઆર હોએ છે તેની પેડે તેણે તેઓને તાલીમ આપી, શાસતરીઓની પેડે નહીં. ૨૩ તાંહાં તેઓનાં ઓઆદતખાનામાં નાપાક-રેહ વલગેલો એક શખસ હતો; ૨૪ ને તેણે જુમ પાડી, ને કહીજી કે, એએ ઇસુ નાજરી, હમને રેહેવા દે; હમારે તારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવા આવીઓ છે? તું કોણ છે, એ હું જાણુંછુંજી; આદાનો પાક વુજુદ. ૨૫ તારે ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજી કે, તું ચુપ રેહે, ને એમાંથી નીકલ. ૨૬ પછી નાપાક-રેહ તેને મરોડીને, તથા મોઘા આવાજથી જુમ પાડીને તેમાંથી નીકલીઓ. ૨૭ ને તેઓ બધા તાજુબ થઈઆ, એવા કે માહોમા પુછવા લાગીઆ કે એ શું છે? એ કેવી નવી તાલીમ છે? કેમકે નાપાક-રેહોને પણ એ ઓખતીઆરથી હુકમ કરેછે, ને તેઓ એને માનેછે. ૨૮ ને તુરત તેની કીરતી ગાલીલની ચારો ગમ ફેલાઈ ગઈ.

૨૯ અને તેઓ ઓઆદતખાનામાંથી નીકલીને ઇઆકુબ તથા ઇઓહાન મુઘાં સીમોનના તથા આંદરૂનાં ઘરમાં તુરત પેઠા. ૩૦ ને સીમોનની શાસુ તાવે બીમાર પડેલી હતી, ને તુરત તે આખત તેઓએ તેને કહીજી. ૩૧ પછી તેણે પાસે આવીને, તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડી; ને તુરત તેનો તાવ ગઈઓ; ને તેણે તેઓની ખીદમત કીધી. ૩૨ ને સાંહાંજે સુરજ જુખીઆ પછી, બધા બીમારો તથા દેવબંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને આરણુ આગલ આખું રોહર એકડું થઈજી. ૩૪ ને તરેહ તરેહની બીમારીઓમાં પડેલા ઘણાઓને તેણે સમા કીધા, ને ઘણા દેવાને કાઠાડીઆ, ને દેવાને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ તેને ઓખતતા હતા.

૩૫ અને મોટે પેરોડીએ હજી રાત છતાં તે ઉઠીને આહાર ગઈએ; ને ઉજડ ડેકાણે જઈને તાંહાં તેણે દુઆ માગી. ૩૬ ને સીમાન તથા તેના સાથીએ તેની પાછલ ગઈઆ. ૩૭ ને તેએ તેને મલીઆ, ને તેને કહીઈ કે; સહુ તેને શોધે. ૩૮ ને તેણે તેએને કહીઈ કે, આપણે પાસેનાં શહેરોમાં જઈએ, કેહું તાંહાં પણ વાત શંભલાવું; કેમકે એજ સારું આવીએ છઈ. ૩૯ ને આખી ગાલીલમાં તે તેએનાં એવાદતખાનાએમાં વાતો શંભલાવતો તથા દેવાને કાહાડતો ગઈએ.

૪૦ અને એક ડોહોડીએ તેની પાસે આવીએ, ને તેની મીનંત કીધી, ને તેની પાસે ધુણે પડીને કહીઈ કે, જો તું આહે તો મને સાફ કરી શકે. ૪૧ તારે ઇસુએ રહમ કીધો, ને હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીએ, ને તેને કહીઈ કે, હું આહુંછઈ, તું સાફ થા. ૪૨ ને તેના કહીઆથી તુરત તેનો ડોહોડ ગઈએ; ને તે સાફ થઈ ગઈએ. ૪૩ ને તેણે તેને તાકીદથી હુકમ આપીને જલદી મોકલી દીધો; ૪૪ ને કહીઈ કે, ખબરદાર, ડોઈને કંઈ કેહેતો ના; પણ જઈને પોતાને કાહીનને દેખાડ, ને પોતાના સાફ થવાને સારું જે સીજો મુસાએ ફરમાવી છે તે આપ કે તેએને ગહવાઈ મલે. ૪૫ પણ તે આહાર જઈને તે વાતને બહુ જાહેર તથા મરાહુર કરવા લાગીએ, એવી કે ઇસુ જાહેરાંત શહેરમાં આવી નહીં રાકીએ, પણ આહાર ઉજડ ડેકાણામાં રહીએ; ને હરેક તરફથી લોક તેની પાસે આવીએ.

બાબ બીજો.

અને કેટલાએક દાહાડ પછી તે ફરી કાપરનાહુમમાં આવીએ, ને ખબર થઈ કે ઘરમાં તે છે. ૨ ને તુરત એટલા ઘણા એકઠા થઈએ કે આરણ્ય આગલ પણ સમાઈ રાકીએ નહીં, ને તેણે તેએને વાત પરગટ કીધી. ૩ ને એક પકશાઘાતીને આર માણસો પાસે જઈકાવીને તેએ તેની પાસે લઈ આવીએ. ૪ ને જરે બીડને લીધે તેએ તેની નજદીક આવી રાકીએ નહીં, તારે જાંહાં તે હતો તાંહાંનું છાપઈ તેએએ ઉપેડી કાહાડીને જે આટલા પર તે પકશાઘાતી મુતો હતો તે ઉતારીએ. ૫ ને ઇસુ તેએનો એતકાદ જઈને પકશાઘાતીને કેહે છે કે, દીકરા, તારાં પાપ તેને માફ થઈયાં છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસતરીએ તાંહાં ખેડા હતા તેએ પોતાનાં દીલામાં વીચાર કરવા લાગીએ કે, ૭ એ કેમ એવું કુફર બકે છે? ખોદા શીવાએ પાપ ડોણ માફ કરી

રાકે છે ? ૮ ને તેઓ પોતામાં એવા વીચાર કરે છે. એ ઇસુએ પોતાના રહમાં તુરત જાણીને તેઓને કહી જા છે, તમે પોતાનાં દીલામાં એવા વીચાર કેમ કરો છો ? ૯ શું વધતું રોહિલ છે, પકરાધાતીને એ છેલ્લું કે તારાં પાપ માફ થઈએ, ઇમા એ છેલ્લું કે ઉઠ, ને તારો આટલો ઊંચકીને ચાલ ? ૧૦ પણ આદમીના એકને જમીન ઉપર પાપો માફ કરવાનો એ અતીચાર છે એ તમે જાણો વાસતે; (તારે તેણે પકરાધાતીને કહી જા છે,) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉઠ, ને તારો આટલો ઉઠવાને તારે ઘેર ચાલીઓ જ. ૧૨ ને તુરત તે ઉઠીઓ, ને આટલો ઉઠવાને સહુની સામણે નીકલી ગઈઓ, ને સહુ દંગ થઈ ગઈઓ, ને ઓદાની તારીફ કરતાં કહી કે, હમે ચાલું કદી દીકું નહીં હતું.

૧૩ એને ફરી દરીઆકાંઠે તે ગઈઓ, ને બધી બીડ તેની પાસે આવી, ને તેણે તેઓને તાલીમ આપી. ૧૪ ને રસતે જતાં ચલકીના દીકરા લેવીને મેહસુલની ચોકીપર એકલો જોઈઓ, ને તેને કહી જા, તું મારી પાછલ આવ; તારે તે ઉઠીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૫ ને ઇસુ તેનાં ઘરમાં જમવા બેઠો હતો, તારે એમ થઈ જા કે ઘણા મેહસુલલેનારઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના શાગીરદોની સાથે બેઠા; કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેઓ તેની પાછલ ચાલતા હતા. ૧૬ ને શાસતરીઓએ તથા ફોરોશીઓએ તેને મેહસુલલેનારઓ તથા પાપીઓની સાથે જમતો જોઈને તેના શાગીરદોને કહી જા કે, મેહસુલલેનારઓ તથા પાપીઓની સાથે તે કેમ આવે પીએ છે ? ૧૭ તારે ઇસુ શાંભલીને તેઓને કહે છે કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાઓને છે; રાસતોને નહીં, પણ પાપીઓને તો આ સાફ હું તેડવા આવીઓ છું. ૧૮ ને ઇચ્છાહાન તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરતા હતા, તેથી તેઓએ આવીને તેને કહી જા કે, ઇચ્છાહાનના તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરે છે, પણ તારા શાગીરદો શા વાસતે અપવારા કરતા નથી ? ૧૯ તારે ઇસુએ તેઓને કહી જા કે, લગનના ઘરમાં જાંઠાં સુધી વર જનઈઓ સાથે છે તાંઠાં સુધી શું તેઓ અપવારા કરી રાકે છે ? વર તેઓની સાથે છે તાંઠાં લગી તેઓ અપવારા કરી રાકતા નથી. ૨૦ પણ એવા દાહાડા આવરો કે વર તેઓની પાસેથી લેવારો; ને તારે તેઓ તે દાહાડાઓમાં અપવારા કરશે. ૨૧ વહી, કોરાં લુંગડાંનું થીગલું જુના લુંગડાંને કોઈ નથી દેતું; જો દે, તો તે કોઈ થીગલું જુનાને એવે છે, ને કાઠ વધતી અરાખ થાએ છે. ૨૨ વહી, નવો વહન જુની મરાદોમાં કોઈ નથી ભરતું; જો ભરે, તો નવા

વધનથી મરાકો ફાટી જાય છે, ને વધન વહી જાય છે, ને મરાકો ખરાબ થાય છે; પણ નવો વધન નવી મરાકોમાં ભરી રાખવો જોઈએ.

૨૩ અને એમ થઈ છે કે સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, તારે રસતે ચાલતાં તેના શાગીરદ દાણાનાં કણુરાલાં તોડવા લાગીયા. ૨૪ તારે ફરોશી-એએ તેને કહીએ કે, જો, સખત દાહોડે જે કરવું રવા નથી, તે તેએ કેમ કરે-છે? ૨૫ તારે તેણે તેએને કહીએ કે, જરે દહિદને ખપ હતો, હએને તે તથા તેના સાથીએ બુખીયા હતા, તારે તેણે શું કીધું તે બાબત શું તમે નથી વાંચીએ? ૨૬ આખીઆથર સરદાર કાહીનના દાહોડમાં ખોદાનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલીરોટલી જે કાહીનો શીવાએ ખીજ દોઢને ખાવા રવા નથી, તે તેણે ખાધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી. ૨૭ વલી તેણે તેએને કહીએ કે, સખ-તનો દાહોડો આદમીને વાસતે છે, પણ આદમી સખતના દાહોડને વાસતે નહીં. ૨૮ કેમકે આદમીનો એટો સખત દાહોડનો પણ ખોદવંદ છે.

બાબ તીજો.

અને એબાદતખાનાએમાં તે પાછો ગઈએ, ને તાંહાં એક સુકાએ-લા હાથવાલો માણસ હતો. ૨ ને તેની નાલિરા કરવા સાર તેએએ તેના ઉપર નજર રાખી, કે સખતને દાહોડે તે તેને સમો કરશે કે નહીં. ૩ પછી સુકા હાથવાલા માણસને તે કહેછે કે, વચમાં ઉભો થા. ૪ ને તે તેએને કહેછે કે, સખતને દાહોડે શાં કરવું કે માંડું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારીનાંખવો? કીએ રવા છે? પણ તેએ ચુપ રહીયા. ૫ ને તેણે તેએનાં સખત દીલને લીધે ગમગીન થઈને ગુશાથી તેએની તરફ જોઈને તે માણસને કહીએ કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો; ને તેનો હાથ ખીજ હાથ જેવો સમો થઈ ગઈએ. ૬ ને ફરોશીએએ બાહાર જઈને તુરત હેરોદીએની સાથે તેને ઉલટો મનસુખો કીધો કે, શી તરેહ તેને કતલ કરવો. ૭ અને ઈસુ પોતાના શાગીરદો મુધાં નીકલીને દરીયા તરફ ગઈએ; ૮ ને ગાલીલથી તથા ઇલુદાથી તથા ઇરિસાલિમથી તથા એદા-મથી તથા ઇમ્મરદને પેલેપારથી ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; ને સોર તથા સીદોનની આસપાસના ઘણા લોક તેણે જે મોટાં કામ કીધાં તે બાબત શાંબલીને તેની પાસે આવીયા. ૯ ને બીડને લીધે, તેએ તેને દાખી ન નાંખે, વાસતે પોતાને સાર એક હોડી રાખવાનું તેણે પોતાના શાગી-

રદોને કહીજી; ૧૦ કેમકે તેણે ધણાંએ સમા કીધા હતા, એવા કે જેઓ ખીમાર હતા તેઓ તેને અડકવા સારૂ તેના પર તુટી પડતા હતા. ૧૧ ને નાપાક-રહે એ જરે તેને દીઠા, તારે તેને પગે પડીને યુમ પાડતાં કહીજી કે, તું ખોદાનો બેટો છે. ૧૨ ને તેણે તેઓને સખત હુકમ આપીએ કે તેઓએ તેને જાહેર નહીં કરવો. ૧૩ ને તેણે પાહાડ પર જઈને જેઓને આહીઆ તેઓને પાસે તેડીઆ, ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ. ૧૪ પછી તેણે બાર જણને ઠરાવીઆ કે, તેઓ તેની સાથે રહે, ને કે તેઓને વાગ્યે જ કરવાને તે માકલે, ૧૫ ને કે તેઓને ખીમારીઓ ઠાલવાનો તથા દેવો કાહાડવાનો એખતીઆર તે આપે. ૧૬ સીમાનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૭ ને જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબને, તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાનને, જેઓની અટક તેણે ઓઆનેરગેસ પાડી, ઇઆને ગરજનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદરૂ તથા શીલપને; ને બારથલમાં તથા માતથીને; ને થોમા તથા અલશીના દીકરા ઇઆકુબને; ને થાદી તથા કનાની સીમાનને; ૧૯ ને ઇહુદા ઇસિકારીઓતને, જેણે તેને પકડાવીએ હતો.

૨૦ અને તેઓ ઘેરે આવીઆ, ને લોક ફૂરી એવાં એકઠા થઈઆ કે તેઓ ખાણું પણ ખાઈ નહીં શકીઆ. ૨૧ ને તેનાં સગાંઓ શાંબલીને તેને પકડવા બાહાર ગઈએ, કેમકે તેઓએ કહીજી કે તે ઘેલા છે. ૨૨ પણ જે શાસતરીઓ ઇશિરાલિમથી આવીઆ હતા તેઓએ કહીજી કે, તેને બેલજબુલ વલગીઓ છે, ને દેવાના સરદારની મદદથી દેવાને તે કાહાડે. ૨૩ તારે તેણે તેઓને બોલાવીને તમસીલામાં તેઓને કહીજી કે, રોતાન રોતાનને શી તરેહ કાહાડી શકે? ૨૪ ને અગર કોઈ પાદશાહતમાં પુટ પડી, તો તે પાદશાહત કાએમ રહી નથી શકતી. ૨૫ ને અગર કોઈ ઘરમાં પુટ પડી. તો તે ઘર કાએમ રહી નથી શકતું. ૨૬ ને અગર રોતાન પોતે પોતાની સામે ઉઠે, ને પુટ પાડે, તો તે કાએમ રહી નથી શકતો; પણ તેની આખર થાય છે. ૨૭ કોઈ જોશવરના ઘરમાં પેસવાને, તથા તેનો સામન લુટવાને, પેહેલાં તે જોશવરને બાંધીઆ વગર, કોઈ શકતો નથી; તાર પછી તે તેનું ઘર લુટશે. ૨૮ હું તમને ખચીત કહું છું કે માણસોના દીકરાઓનાં બધાં પાપ, તથા જે જે કુફર તેઓ કરશે, તે તેઓને માફ કરશે. ૨૯ પણ પાક-રહેને ઉલટું જે કોઈ કુફર કરશે તેની માફી હરગેજ થનાર નથી; પણ તે હમેશાના દંડ લાએક છે. ૩૦ કેમકે તેઓએ કહીજી હતું કે, તેને નાપાક-રહે છે. ૩૧ તારે

તેના ભાઈ તથા તેની મા આવીઆં, ને આહાર ઉભાં રહીને તેને તેડવા
 ઝાકલીઆ. ૩૨ તારે જોડો તેની આસપાસ બેઠા હતા, ને તેઓએ તેને
 કહીજી કે, જો, તારો મા તથા તારા ભાઈ તેને આહાર શોધે છે. ૩૩ ને તેણે
 તેઓને જવાબ આપીને કહીજી, મારી મા કે મારા ભાઈ ડોણુ છે? ૩૪ ને
 તેણે પોતાની આસપાસ જો બેઠા હતા તેઓની ગમ જોધને કહીજી, જુઓ,
 મારી મા તથા મારા ભાઈ. ૩૫ કેમકે જોદાની મરજી પરમાણે જો ચાલે છે,
 તે મારો ભાઈ, તથા મારી બેહેન, તથા મા છે.

બાબ ચોથો.

અને ફરી દરીઆકાંઠે તે તાલીમ આપવા લાગીઓ, ને ઝાટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ હતી, વાસતે દરીઆમાં એક છોડી પર તે ચડી બેઠો, ને
 આખી ભીડ દરીઆકાંઠાને ઉભી રહી. ૨ તારે તેણે તમસીલાથી તેઓને
 ઘણી વાતો શીખવી, ને પોતાની તાલીમમાં તેઓને કહીજી કે, ૩ શાંભલો,
 જુઓ, વાવનાર વાવવાને આહાર ગઈઓ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે એમ
 થઈજી કે કેટલાંએક [ખી] રસતાની કોરે પડીઆં, ને આસમાનનાં પરંદા-
 યોએ આવીને તેઓને આઈનાંખીઆં. ૫ ને કેટલાંએક પથરની ભોંએ
 પર પડીઆં, જાંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેઓને માટીનું ઊંડાણ
 નહીં હતું, વાસતે વેહેલા ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર
 તેઓ ચીમલાઈ ગઈઓ, ને તેઓને જડ નહીં હતી વાસતે સુકાઈ ગઈઓ. ૭ ને
 કેટલાંએક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઆં, ને કાંઠાનાં જાહોડાએ વધીને તેઓ-
 ને ગુંથી નાંખીઆં, ને તેઓ ફૂલ નહીં લાવીઆં. ૮ પણ ખીજાં શારી ભોંએ
 પર પડીઆં, ને ઉગી નીકલીઆં, ને વધીઆં, ને ફૂલ લાવીઆં, કેટલાંએક
 તીરા-ગણાં, ને કેટલાંએક શાહ-ગણાં, ને કેટલાંએક શો-ગણાં. ૯ ને તેણે તે-
 યોને કહીજી કે, જોને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલે. ૧૦ ને તે જરે એકાંત
 હતો તારે આરો સુધાં જોએ તેની આસપાસ હતા તેઓએ તેને એ તમસીલ
 બાબત પુછીજી. ૧૧ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જોદાની પાદસાહતનો ભેદ
 જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ જોએ આહારના છે તેઓને બધી વાતો તમ-
 સીલામાં કહેવાએ છે. ૧૨ એ સાર કે તેઓ જોતાં જુઓ, પણ જાણે નહીં;
 ને શાંભલતાં શાંભલે, પણ સમજે નહીં; રજે કદી તેઓ ફરે, ને પાપ તેઓને માફ
 થાએ. ૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, શું તમે એ તમસીલ નથી સમજતા ?

તો અધી તમસીલા કેમ સમજશો ? ૧૦ વાવનાર વાત વાવે છે. ૧૫ ને રસ-
તાની કેરે જાહાં વાત વવાઈ, તાંહાંના ઝમ્ઝા છે, કે જરે સાંભલે છે તારે શોતાન
તુરત આવે છે, ને તેઝાનાં દીલમાં જે વાત વવાઈ તે ધીનવી લઈ જાવે છે.
૧૬ ને તે પરમાણે પથરની ભોંઝમમાં જે વવાઈઆ, તેઝા ઝમ્ છે, કે જરે વાત
સાંભલે છે તારે તુરત ખુશીથી તેને માની લે છે ; ૧૭ તોપણ તેઝા પોતાનામાં
જડ નથી રાખતા, વાસતે થોડી વારજ રહે છે ; પછી વાતને લીધે દુખ કે સતા-
વણી આવે છે તારે તુરત ડોકર આઝમે છે. ૧૮ ને કાંઠાનાં જાહોડામાં જે વવા-
ઈઆ, તેઝા ઝમ્ છે કે, વાતને સાંભલે છે; ૧૯ પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા
દોલતના ફરેખ તથા ખીજી ચીજોની લાલચ દાખલ થઈને વાતને ગુંથી નાંખે-
છે, ને તે બેફલ થાવે છે. ૨૦ ને શારી ભોંઝમમાં જે વવાઈઆ, તેઝા ઝમ્
છે, કે વાતને સાંભલે છે, ને માની લે છે, ને ફલ લાવે છે, કેટલાઝમ્ક તીરા-ગણાં,
ને કેટલાઝમ્ક સાહ-ગણાં, ને કેટલાંઝમ્ક શો-ગણાં. ૨૧ ને તેણે તેઝાને
કહીજે કે, શું ચેરાગ માપાં તલે કે પલંગ તલે મુકવાને લવાવે છે? શું ચેરાગદાની
પર મુકવાને નહીં ? ૨૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો, ઝમ્બું કંઈ ગુપત નથી ;
ઈઆ પરગટપણામાં જે નહીં આવરો, ઝમ્બું કંઈ ઢંકાવેલું નથી. ૨૩ જે ડો-
ઈને સાંભલવાને કાત છે, તો તે સાંભલે. ૨૪ ને તેણે તેઝાને કહીજે કે, તમે
શું સાંભલો છો તે ધારો ; જે માપાંથી તમે માપી આપો છો, તેથીજ તમારે સાહ
માપી અપારો; ને તમ સાંભલનારાઝમ્ને જીઆદા અપારો. ૨૫ કેમકે
જેની પાસે છે, તેને અપારો ; ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની
પાસેથી લઈ લવારો.

૨૬ અને તેણે કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહત ઝમ્વી છે કે જેમ ઝમ્ક
રાખસ ભોંઝમમાં ખી નાંખે. ૨૭ ને રાત દાહોડો જિંધે તથા જાગે, પણ તે ખી કેમ
ઉગીને વધે છે ઝમ્ તે જાણતો નથી. ૨૮ કેમકે ભોંઝમ પોતાની મલે ફલ
આપે છે; પેહેલાં તો પીલા, પછી કણુરાલાં, પછી કણુરાલાંમાં પુરા દાણા.
૨૯ પણ જરે દાણા પાકા થાવે છે, તારે તુરત તે દાતકું લગાવે છે, કાંચે કાપણી
આવી છે.

૩૦ અને તેણે કહીજે કે, ખોદાનો પાદશાહતને શાની મીસાલ આપી ઝમ્ ?
ઈઆ તેને શા સાથે સરખાવી ઝમ્ ? ૩૧ તે પીલુનાં ખી સરખી છે, જરે ભોંઝમમાં
તે વવાવે છે તારે ભોંઝમનાં સરખ ખી કરતાં નાહાનું છે. ૩૨ પણ વવાઈઆ
પર તે ઉગી નીકલે છે, ને અધા છોડવા કરતાં મોટો થઈ જાવે છે, ને ઝમ્વી માટી

ડાલીઓ કાઢીએ છે એ આસમાનનાં પરંદાંઓ તેની છાંય્યા તલે વાસો કરી શકે. ૩૩ ને ઓવી ઘણી તમસીલોમાં જોમ તેઓ શાંભલી શકીઓ તેમ તેણે વાત કરી. ૩૪ પણ તમસીલ વચર તેણે તેઓને કંઈ કહીઉં નહીં; ને તેઓ ઓકાંત હતા તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને સઘલી વાતોનો ઓલાસો કીધો.

૩૫ અને તેજ દાહડે સાંહાંજ પડી તારે તે તેઓને દેહે છે કે, આપણે પેલે-પાર જઈઓ. ૩૬ તારે લોકોને મોકલી દઈને જોવા તે હોડી પર હતો તેવોજ તેઓ તેને લઈ ગઈઓ; ને ખીજી નાહાની હોડીઓ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ ને પવનનું મોટું તુકાન થઈજી, ને મોનં હોડી પર ઓવાં તો ઉછલી આવીઓં કે તે તુરત ભરાઈ ગઈ; ૩૮ ને હોડીનાં મુકાન પાસે તકીઓ પર તે ઉંઘતો હતો; તારે તેઓઓ તેને જગાડીને તેને કહીઉં કે, ઉસતાદ, હમે હલાક થઈઓછઈઓ તેની તને શું કંઈ ઓંતા નથી? ૩૯ તારે તેણે ઉકીને પવનને ધમકાવીઓ, ને દરીઓને કહીજી કે, ધંડો પર, ડર; ને પવન અંધ થઈઓ, ને મોટું ચેન ધઈ ગઈજી. ૪૦ અને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે ઓવડા ખીધેલા કેમ છો? તમે શા વાસતે ઓતકાદ નથી રાખતા? ૪૧ તારે તેઓ બહુ ખીધા, ને મોહોમા બોલીઓ, તો આ કોણ છે? કે પવન તથા દરીઓ પણ ઓનું મને છે.

બાબ પાંચમો.

અને દરીઓને પેલેપાર ગાદારીઓના મુલકમાં તઓ આવીઓ. ૨ ને હોડી પરથી તે ઉતરીઓ તારે નાપાક-રહ વલગેલો કબરસતાનમાંથી ઓક જણુ તેને મલીઓ. ૩ તેનું રેહડાણુ કબરસતાનમાં હતું, ને સાંકલોઓ પણ કોઈ તેને બાંધી નહીં શકીઓ. ૪ કેમકે તે ઘણીવાર બેડીઓઓ તથા સાંકલોઓ અંધાઈઓ હતા; પણ તેણે સાંકલો તોડી નાંખી, ને બેડીઓ ભાંજી નાંખી; ને કોઈતેને વસ કરી નહીં શકીઓ. ૫ ને તે નીતે રાત દાહડો પાહોડોમાં તથા કબરોમાં જુમ પાડતો, તથા પથરોઓ પોતાને ઘાઓલ કરતો હતો. ૬ પણ ઈસુને દુરથી જોઈને તે દોડતો આવીઓ. ૭ ને તેનો સજદો કીધો, ને મોટા આવાજથી પોકારીને કહીજી કે, ઓઓ ઇસુ, જોદાઓતાલાના બેટા, મારે તારે શું છે? હું તને ઓદાના કસમ ધાલું છઈ કે, તું મને દુખ ન દે. ૮ (કેમકે તેણે તેને કહીજી હતું કે, ઓઓ નાપાક-રહ, ઓ માણુસમાંથી નીકલ.) ૯ ને તેણે તેને પુછીજી કે, તારું નામ શું? તારે તેણે જવાબ દઈને કહીજી કે, મારું નામ ફાજ, કેમકે હમે ઘણા છઈઓ. ૧૦ ને તેણે તેની બહુ આજી કીધી કે તે

તેઓને મુલુકમાંથી નહીં કાઢાડે. ૧૧ ને તાંહાં પાહાડોની પાસે કુકરોનું
 માકું યોલું ચરતું હતું. ૧૨ તારે બધા દેવોએ તેની આજીવ કરીને કહીકે કે
 હમે તે કુકરોમાં પેશીએ વાસતે હમને તેઓમાં માકલ. ૧૩ ને તુરત ઇસુએ
 તેઓને રજા આપી, ને તે નાપાક-રહે નીકલીને કુકરોમાં પેકા, ને તે યોલું
 કરાડા પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજી, તેઓ બે હજારને આરારે હતાં, ને દરી-
 આમાં ગુંગલાહને મરીગઈમાં. ૧૪ પછી કુકરોના ચરાવતારાઓ નાહાસી
 ગઈઆ, ને રોહરમાં તથા ગામડાંઓમાં ખચર આપી, ને શું થઈજી તે જોવાને
 તેઓ નીકલીઆ. ૧૫ ને તેઓ ઇસુની પાસે આવીઆ, ને જોને જોજી હતી
 તે દેવબંદને તેઓએ બેઠેલો, તથા પેહરેલો, તથા હોરામાં આવેલો જોઈઆ,
 ને બીધા. ૧૬ ને જોઓએ દીકું હતું તેઓએ તે દેવબંદ પર વીતલું, તથા
 કુકરો આપતનું તેઓને કહીજી. ૧૭ ને તેઓએ તેની મીનંત કીધી
 કે, હમારી સીમામાંથી જ. ૧૮ ને હોડી પર તે ચહડીઆ તારે જ દેવબંદ
 હતો તેણે તેની આજીવ કીધી કે, મને તારી સાથે આવવા દે. ૧૯ પણ ઇસુએ
 તેને રજા નહીં આપી. પણ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઓ પાસે તારે ધર જા,
 ને ખોદાવંદે તારા પર રહમ કરીને તારે સાર જ કીધું તે તેઓને કહે. ૨૦ તારે
 તે આલીઓ ગઈઓ, ને ઇસુએ તેને સાર જ કીધું હતું તે દકાપલીસમાં
 જાહેર કરવા લાગીઓ, ને સહુ તાજીબ થઈઆ.

૨૧ અને ઇસુ હોડીએ પેલપાર પાછો આવીઓ, તારે માટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ, ને તે દરીઆ પાસે હતો. ૨૨ ને જીઓ, એઆદત-
 આનાના હાકેમોમાંનો ઇઆહર નામે એક આવીઓ, ને તેને જોઈને તેનો
 સજદો કીધો. ૨૩ ને તેનો ઘણી આજીવ કરીને કહીજી કે, મારી નાહાની
 દીકરી મરવા પડી છે, આવ, ને તારો હાથ તે પર મુક, કે તે સમી થાએ, ને તે
 જીવશે. ૨૪ તારે તે તેની સાથે ગઈઓ, ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ,
 ને તના પર ભીડ કીધી.

૨૫ અને એક આરતને આર વરરાથી લોહી વેહેતું હતું. ૨૬ ને તેણે ઘણા
 વહોદાથી બહુ રોરીજી હતું, ને પોતાની બધી પુંજી ખચી હતી, પણ કંઈ ગુણ
 પામી નહીં, બલકે ઉલટી જીઆદા ખચી થઈ. ૨૭ ઇસુની ખચર શાંભલીને
 ભીડમાં તેની પાછલ તે આવી, ને તેનાં લુંગડાંને અડકી. ૨૮ કેમકે તેણે
 કહીજી કે, જો હું એકલાં એનાં લુંગડાંને અડકું, તો સમી થઈશ. ૨૯ ને
 તુરત તેનું લોહી વેહેતું બંધ થઈ ગઈજી; ને તેણે પોતાનાં બદનથી જાણીજી કે

એ રોગથી તે સમી થઈ. ૩૦ ને પોતામાંથી કુવત નીકલોઈ એ હસુએ તુરત જાણીઈ, ને ભીડની તરફ ફરીને કહીઈ કે, ઢોણ મારાં લુંગડાને અડકીઈ ? ૩૧ તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીઈ કે, તું જીએએ કે, લોઢો તારા પર ભીડ કરેએ, તો તું કેમ કેહેએ કે, ઢોણ મને અડકીઈ ? ૩૨ પછી જોએ એ કીધું હતું તેને જોવા માટે તેણે આરો તરફ જોઈઈ. ૩૩ ને તે એમરત પોતાનામાં જો થઈઈ તે જાણીને ખીહીતી તથા ધુજતી આવી, ને તેની આગલ પડીને તેણે તેને બધું ખરું કહીઈ. ૩૪ તારે તેણે તેને કહીઈ કે, દીકરી, તારા ધમાને તને સમી કીધી, સલામત જ, ને તારી ખીમારીથી બચી રહે. ૩૫ તેના એ બોલતાં એઆદતખાનાના હાકેમને તાંહાંથી લોઢો આવીને કેહેવા લાગીઆ કે, તારી દીકરી મરીગઈ, ઉસતાદને જીઆદા તસદી શા વાસતે આપેએ ? ૩૬ ને હસુ તે કહેલી વાત શાંબલીને તુરત એઆદતખાનાના હાકેમને કેહેએ કે, તું ખીહી ના, ફકત ધમાન રાખ. ૩૭ ને તેણે પીતર તથા ધઆકુબ તથા ધઆકુબના ભાઈ ધઆહાન વગર ખીજ કોઈને પોતાની સાથે જવા દીધા નહીં. ૩૮ ને એઆદતખાનાના હાકેમને ઘર તે આવેએ, ને ગડબડ તથા રડનારાએને તથા બહુ માતમ કરનારાએને જીએએ. ૩૯ તારે તે માંહે આવીને તેએને કેહેએ કે, તમે કેમ ગડબડ કરોછો, ને રોએ ? છોકરી મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેએ. ૪૦ ને તેએ તે પર હસીઆ. પણ સહુને આહાર કાહાડીને છોકરીનાં માઆપને તથા જો પોતાની જોડે હતા તેએને લઈને જાંહાં તે છોકરીને સુઆડકી હતી તાંહાં તે પેસેએ. ૪૧ પછી છોકરીનો હાથ પકડીને તે તેને કેહેએ કે, તાલીયાકુમી, એની માએની એ કે, છોકરી, હું તને કહુંછી, ઉ. ૪૨ ને તુરત તે છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે તે આર વરશની હતી. ને તેએ ઘણા તાજુબ થઈઆ. ૪૩ ને કોઈ તે ન જોએ વાસતે તેણે તેએને બહુ તાકીદથી હુકમ કીધો, ને તેને ખાવાનું આપવાનું તેણે કરમાવીઈ.

બાબ છઠો.

એને તે તાંહાંથી નીકલીને પોતાનાં વતનમાં આવીએ; ને તેના શાગીરદો તેની સાથે આવીઆ. ૨ ને સખત દાહાજે આવીએ તારે એઆદતખાનામાં વાએજ કુરવા લાગીએ, ને ઘણાએ શાંબલીને ડંગ થઈને કહીડું કે, એને આ વાતો કાંહાંથી ? ને એને કેવી દાનાઈ અપાઈએ કે આવી ભારી કરામતો એના હાયોથી બનેએ ? ૩ મરીએમનો બેટો સુતાર, જો ધઆકુબનો તથા ધઆસી-

નો તથા ઇહુદાનો તથા સીમોનનો ભાઈ, તે શું ઝમે નથી ? ને ઝમેની બહેનો પણ શું આપણી સાથે હીઝાં નથી ? ઝમે તેઓઝમે તેની બાબત ઢોકર આધી. ૪ તારે ઇમુઝમે તેઓને કહીજી છે, નખી પોતાનાં વતનમાં તથા પોતાનાં સગાં-ઝમામાં તથા પોતાનાં ઘરમાં નહતાં ઇજત વીનાનો નથી. ૫ ને તેણે થોડાઝમેક ખીમારીઝમા પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા; ઝમે શીવાઝમે ખીબને મોલેલે તાંહાં તે દેખાડી નહીં રાકીઝમા. ૬ ને તેઓની બેઠિમાનીને બીધે તે તાજુબ થઈઝમા; ને આસપાસનાં ગામોમાં વાઝમેજ કરતો ફરીઝમા.

૭ ઝમે તે બારિને પાસે તેડીને બબેને તે મોકલવા લાગીઝમા, ને તેઓને નાપાક-રહોપર ઝમેખતીઝમાર આપીઝમા. ૮ ને તેઓને હુકમ કીધો છે, મુસાફરી-ને સારૂ લાકડી વગર ખીજુ કંઈ નલો, જોહોણું નહીં, રોટલી નહીં, કમરબંધમાં નાણું ખી નહીં. ૯ પણ ચપલ પેહેરો, ને બે ઝંગરખા ના પેહેરો. ૧૦ ને તેઓને કહીજી છે, જાંહાં તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, તાંહાંથી નીકલીઝમા મુઘી તાંહાં રેહેજો. ૧૧ ને જો કોઈ તમને નહીં માનરો, ને તમારૂં નહીં સાંભલરો, તેઓને ઉલટી સાહેદીને સારૂ તાંહાંથી જતી વેલા પોતાના પગ તલેની ધુલ ખંખરો; હું તમને ખચીત કહુંછજી છે ઇનિસાફને દાહાડે તે રોહર કરતાં સદોમ તથા ગમોરોને વધનું રોહલ થરો. ૧૨ ને તેઓઝમે જઈને મુનાદી કીધી છે, તોબા કરો. ૧૩ ને ઘણા દેવોને કાહાડીઝમા, ને ઘણા ખીમારીઝમાને તેલ ચોલીને સમા કીધા.

૧૪ ઝમે હેરોદ સાહે સાંભલીજી, (કેમકે તેનું નામ મરાહુર થઈજી થતું,) ને કહીકે છે, ઇઝ્મોહાન બાપતીસમા કરનાર મરીગઝમેલા ઝમામાંથી ઉડીઝમા છે, વાસતે તેથી જાજોજઝમા થાઝમે છે. ૧૫ કેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે ઝમેલીઝમા છે; ને કેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે નખી છે, ઇઝમા નખી ઝમામાંના ઝમેકના જોવા છે; ૧૬ પણ હેરોદે સાંભલીને કહીકે છે, જો ઇઝ્મોહાનનું માથું મે કપાવીનાંખીકે તે ઝમે છે, તે મરીગઝમેલાઝમામાંથી ઉડીઝમા છે. ૧૭ કેમકે હેરોદે પોતાના ભાઈ શીલપની વહુ હેરોદીઝમાને પરણી હતી, તેને લીધે કોઈને મોકલીને ઇઝ્મોહાનને પકડવી ઝમા, ને કેદખાનામાં તેને કેદ કીધો હતો. ૧૮ કેમકે ઇઝ્મોહાનને હેરોદને કહીકે હવું છે, તારા ભાઈની વહુ તારી થાઝમે ઝમે તને લાઝમેક નથી. ૧૯ ઝમે સારૂ હેરોદીઝમાઝમે તેના પછર દુરામની રાખી, ને તેને મારીનાંખવાનું આહીકે, પણ તે શકી નહીં. ૨૦ કેમકે હેરોદે ઇઝ્મોહાનને રાસત તથા પાક માણસ જાણીને તેથી ખીકીતો હતો, ને તેને સાચવી ઝમા, ને તેનું સાંભલીને તેણે ઘણું પાલીજી,

ને ખુશીથી તેનું શાંભલીજી. ૨૧ ને વગનો દાહોડો આવી ગ્મો, તારે હેરોદે પોતાની વરરાગાંઠને દાહોડે પોતાના ઉમરાવોને તથા ફેજના સરદારોને તથા ગાલી-લના અમીરોને જીઆફત આપી; ૨૨ તારે તે હેરોદીઆની દીકરીએ માહે આવીને તથા નાચીને હેરોદને તથા તેની સાથે બેસનારાએ ખુરા કીધા; ને શાહે તે છોકરીને કહીડું કે, જો કંઈ તું આહે તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ. ૨૩ ને તેણે શમ આધા કે, મારા અડધા રાજ સુધી જો કંઈ તું મારી પાસે માગે તે હું તને આપીશ. ૨૪ તારે તેણે આહાર જઈને પોતાની માને પુછીજી કે, હું શું માયું? ને તેણે કહીજી કે, ઇઆહાન આપતીસમા કરનારનું માયું, ૨૫ ને શાહ પાસે તુરત તે વેલેલી માહે આવી, ને માગતાં બોલી, હું આહુંકું કે ઇઆહાન આપતીસમા કરનારનું માયું એક કથરોટમાં હમણા તું મને આપે. ૨૬ તારે શાહ બહુ દલગીર થઈગ્મો, તોપણ સમને લીધે તથા સાથે બેસનારાએ લીધે તેણે તેને ના કહેવાનું આહીજી નહીં. ૨૭ તારે શાહે ગરદન મારનારને તુરત મોકલીને તેનું માયું લાવવાનો હુકમ કીધા, ને તેણે કેદખાનામાં જઈને તેનું માયું કાપીનાંખીજી. ૨૮ ને તેનું માયું કથરોટમાં લાવીને છોકરીને આપીડું, ને છોકરીએ પોતાની માને તે આપીડું. ૨૯ ને તેના શા-ગીરોદે તે શાંભલીને આવીઆ, ને તેએએ તેનું મુડું ઉંચકીને કબરમાં મુકીજી.

૩૦ અને રસુલો ઇસીની પાસે એકલા થઈઆ, ને જો કંઈ તેએએ કીધું, ને જો શીખવીડું, તે સઘલું તેએએ તેને કહીજી. ૩૧ ને તેણે તેએને કહીજી, તમે પોતે એકાંત ઉજડ ઠેકાંણે આવો, ને થોડા આરામ લેએ; કેમકે તાંહાં ઘણા આવતા જતા હતા, ને તેએને આણું આવાની પણ ફરસુદ નહીં હતી. ૩૨ તારે તેએ હોડીએ ઉજડ ઠેકાંણે એકાંત ગઈઆ. ૩૩ ને લોકોએ તેએને જતાં દીઠા; ને ઘણાએ તેને આલખીએ, ને શેહેરામાંથી સરવ પગરસતે તાંહાં દોડતા ગઈઆ, ને તેએથી આગલ જઈ પોહોંચીઆ, ને તેની પાસે એકલા થઈઆ. ૩૪ ને ઇસુએ આહાર આવીને ઘણા લોકને જોઈઆ, ને તેને તેએ પર રહમ આવીએ, કેમકે તેએ પાલક વગરનાં ગેટાં જ્યા હતા; ને તે તેએને બહુ વાતો શીખવવા લાગીએ. ૩૫ ને દાહોડો ઘણો ઢંકીએ તારે તેના શાગીરોદ-એ તેની પાસે આવીને કહીડું કે, આ ઠેકાંણું ઉજડ છે, ને વખત ઘણો ગઈએ છે. ૩૬ તેએને રવાના કર, કે તેએ આસપાસનાં ગામડાંએમાં તથા ગામોમાં જઈને પોત પોતાને સાફ રોટલી વચાવી લે, કેમકે તેએની પાસે આવાનું કંઈ નથી. ૩૭ પણ તેણે તેએને જવાબ દઈને કહીજી કે, તમે તેએને આવાને

આપો. તારે તેઓ તેને કહેછે કે, શું હમે જાહેને ખરો દીનારની રોટલી વચ્ચા-
તી લઈને તેઓને ખાવાને આપીએ ? ૩૮ તારે તે તેઓને કહેછે કે, તમારી
પાસે કેટલી રોટલી છે ? જાહેને જુઓ. ને જાહેઆ પછી તેઓ કહેછે કે,
પાંચ, ને એ માછલી. ૩૯ તારે સરવને લીલાં ધારા પર હારકતાર એ સાડવાનો
તેણે તેઓને હુકમ આપીઓ. ૪૦ ને તેઓ શો શો ને પચાશ પચાશ હાર-
કતાર એડા. ૪૧ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા એ માછલી લઈને આસમાનની
ગમ જાહેને દુઆ માગી, ને રોટલી બાંજીને તેઓને પીરસવા સાફ પોતાના
શાગીરદોને આપી, ને એ માછલી પણ સડુને વેહેંચી આપી. ૪૨ ને સરવે ખાધું,
ને ધરાઈઓ. ૪૩ તારે [રોટલીના] તથા તે માછલીના કકડાઓની બરેલી
બાર ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૪૪ ને જાહેએ તે રોટલી આધી તેઓ આશરે
પાંચ હજાર મરદો હતા. ૪૫ ને તુરત તેણે પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે,
લોકોને હું રવાના કરું એટલામાં તમે હોડી પર ચહડીને પેલેપાર એથસાઈદામાં
જાઓ. ૪૬ ને તેઓને રવાના કરીને પાહાડ પર દુઆ માગવાને તે ગઈઓ.
૪૭ ને સાંદાંજ પડીઓ પર હોડી દરીઓ વચે હતી, પણ તે એકલો જમીન પર
હતો. ૪૮ ને તેણે તેઓને હલેસાં મારવાની બહુ મેહેનત કરતા દીઠા,
કેમકે પવન તેઓને ઉલયો હતો; તારે પાછલી પોહોર રાતરે દરીઓ
પર ચાલતો તે તેઓની પાસે આવીઓ, ને તેઓથી આગલ જવાનું
કીધું. ૪૯ પણ તેઓએ તેને દરીઓ પર ચાલતો જાહેને ધારીઈ કે એ
ઠાઈઓ છે, ને જુમ પાડી. ૫૦ કેમકે સડુ તેને જાહેને ગભરાઈઓ, ને તુરત
તે તેઓની સાથે બોક્ષીને તેઓને કહેછે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છર્જી, ખીલો
ના. ૫૧ પછી તે તેઓની પાસે હોડી પર ચહડીઓ, ને પવન થંભીઓ, ને તેઓ
પોતામાં બહુ અચરત પામીને તાજુબ થઈઓ. ૫૨ કેમકે તેઓએ રોટલી ખાખ-
તનું ધીઆનમાં રાખીઈ નહીં, કારણ કે તેઓનાં મન સખત હતાં. ૫૩ ને
તેઓ પાર જાહેને ગનેસારત મુલકમાં પોહોંચીને કીનારે લાગીઓ. ૫૪ ને તેઓ
હોડીમાંથી ઉતરીઓ કે તુરત લોકોએ તેને ઝીલખીઓ. ૫૫ ને તે આખી
સીમની આરોગમ દોડીને બંદાં તેઓએ શાંભલીઈ કે તે છે તાંદાં ખીમારી-
ઓને ખાટલાઓ પર લઈ જવા લાગીઓ. ૫૬ ને ગામોમાં કે શહેરોમાં કે
ગામડાંઓમાં બંદાં તે પેઠા તાંદાં ખીમારીઓને તેઓએ ચકલાઓમાં રાખી-
ઓ, ને એકલા તેનાં લુંગડાંની કોરને અડકવાની તેઓએ તેનો આજીજી
કીધી, ને જાહે તેને અડકીઓ તેટલા સમા કરાઈઓ.

બાબ સાતમો.

અને, ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓમાંના ફેટલાઓક ઇશિરાલેમથી આવીને તેની પાસે ઝેંકદા થઈઆ. ૨ ને તેઓએ તેના શાગીરદોમાંના ફેટલાઓકને નાપાક ઇઆને અણુધોએલે હાથોએ રોટલી ખાતા દીઠા, તારે તેઓએ વાંક કાહાડીઓ. ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા હહુદી યુજરગોની રવાઈએતો પર અમલ કરીને જો મુઠીએ હાથો તેઓ ધોએ નહીં, તો ખાતા નથી. ૪ ને અહુઘમાંથી આવીને નાહીઆ વીના તેઓ ખાતા નથી; ને તેઓએ પાલવાનું જો કયુલ કરીજું તે બીજું ઘણું છે, એટલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ તથા તાખાંનાં વાસણો તથા ખાટલાઓ ધોવા. ૫ તારે ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ તેને પુછીજું કે, તારા શાગીરદો યુજરગોની રવાઈએતો પરમાણુ કેમ આલતા નથી. પણ અણુધોએલે હાથોએ રોટલી આએ છે? ૬ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજું કે, તમે ઢોંગીઓ બાબત ઇસાઈઓએ ઠીક પેશીનગોઈ કીધી, જેમ લખીજું છે કે, “એ લોક મને હોઠોથી આપર આપે છે, પણ એઓમાંનાં દીલ મારાથી દુર રહે છે. ૭ ને તાલીમ કરવામાં ઇનિસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેકાએદા મારી પરસતરા કરે છે.” ૮ કેમકે ઓદાના હુકમો રદ કરીને આદમીઓની રવાઈએત તમે રાખો છો, મોસાલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ વીચલવાં; ને બીજું એવું તમે ઘણું કરો છો. ૯ ને તેણે તેઓને કહીજું કે, તમે પોતાની રવાઈએત રાખવા સાર ઓદાના હુકમો પુરા રદ કરો છો. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહીજું કે, “તારાં મા-બાપને માન આપ, ને જો ઢોહ બાપની કે માની નીંદા કરે તે મારીઓ જાએ;” ૧૧ પણ તમે ઢોહો છો કે, જો ઢોહ પોતાના બાપને કે માને ઢોહે કે, તને મારાથી જો લાભ થતે તેનું કુરબાન ઇઆને અરપણુ થઈજું; ૧૨ ને તમે તેને તેના બાપ સાર કે તેની મા સાર બીજું કંઈ કરવા દેતા નથી. ૧૩ એમ તમે પોતાની રવાઈએતથી ઓદાના કલામને રદ કરો છો; ને એવું તમે ઘણું કરો છો. ૧૪ ને તેણે બધા લોહાને પાસે તેડીને તેઓને કહીજું કે, તમે હરેક માઈં શાંબલો, ને સમજો. ૧૫ આદમીની બાહાર એવું કંઈ નથી કે જે તેનામાં પેસીને તેને નાપાક કરી શકે; પણ જે તેનામાંથી નીકલે છે તેજ આદમીને નાપાક કરે છે. ૧૬ જો ઢોહને શાંબલવાને કાન છે, તો તે શાંબલે. ૧૭ ને લોહાની પાસેથી ઘરમાં તે પેઠા તારે તેના શાગીરદોએ તેને એ તમસીલ બાબત પુછીજું. ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજું કે, તમે પણ

શું ઝમવા નાદાન છે? તમે શું જાણતા નથી કે જે સઘલું બાહારથી આદમીમાં પેસે છે તે તેને નાપાક કરી નથી રાકતું? ૧૯ કેમકે તે તેનાં દીલમાં નહીં, પણ પેટમાં જ ઝમ્મે છે, ને તેમાંથી સઘલા બેરાકનો કુચો સંડારામાં બાહાર જ ઝમ્મે છે. ૨૦ ને તેણે કહીજી કે, આદમીમાંથી જે નીકલે છે તે જ આદમીને નાપાક કરે છે. ૨૧ કેમકે માહિથી ધમ્માને આદમીઝ્માંનાં દીલમાંથી યુરા વીચાર, જના, હરામકારી, ખુન, ૨૨ ચેરી, લોભ, બદી, કપટ, કામાતુરપણું, બદનજર, કુફર, હંકાર, તથા નાદાની નીકલે છે. ૨૩ ઝમ્ બધી યુરી ચીજને માહિથી નીકલે છે, ને આદમીને નાપાક કરે છે.

૨૪ પછી તે તાંહાંથો ઉઠીને સોરની તથા સીદાનની સીચામાં ગઈઝ્માં, ને ઝમ્ક ધરમાં પેસીને તેણે ચાહીઈ કે કોઈ ન જાણે, પણ તે છાંનો રહી નહીં રાકીઝ્માં; ૨૫ કેમકે ઝમ્ક ઝ્મારત જેની નાહાની દીકરીને નાપાક-રૂહ વલગેલા હતો; તે તેની ખબર સાંભલીઝ્માં પર આવીને તેના પગ પાસે પડી. ૨૬ ને તે ઝ્મારત ધઉનાની સુરકૈનીકીની હતી, ને તેણે પોતાની દીકરોમાંથી તે દેવ કાહાડવાની તેની ઝ્માંજી કીધી. ૨૭ પણ ઇસુઝ્મ તેને કહીઈ કે, પેહેલાં બચ્માંઝ્માને ધરાવવા દે, કાંજે બચ્માંઝ્માની શેટલી લઈને કુતરને નાંખવી દીક નથી. ૨૮ તારે તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, હા, બોદાવંદ, પણ મેજ તલે બચ્માંઝ્માથી પેડલા કકડાઝ્માંમાંથી કુતરાં ખાઝ્મે છે. ૨૯ તારે તેણે તેને કહીઈ કે, ઝમ્ વાતને કીધે જ, તારી દીકરીમાંથી દેવ નીકલીઝ્માં છે. ૩૦ ને તે પોતાનાં ધરમાં ગઈ, તારે તેણે જોઈજી તો દેવ નીકલીઝ્માં, ને તેની દીકરી ખાટલા પર સુતેલી છે.

૩૧ ઝને ફરી સોરની તથા સીદાનની સીચામાંથી તે નીકલીને દકાપલીસની સીચામાં થઈને ગાલીલના દરીઝ્માની પાસે આવીઝ્માં. ૩૨ ને ઝમ્ક બે-હેરા બોબડાને તેઝ્માં તેની પાસે લાવે છે, ને તે પર હાત લગાડવાને તેની ઝ્માંજી કરે છે. ૩૩ તારે તેણે તેને લોહામાંથી ઝમ્ક ગમ લઈજઈને તેના કાંનોમાં પોતાનાં ઝાંગલાં ધાલીઝ્માં, ને થુકીને તે તેની જીભને ઝડકીઝ્માં. ૩૪ ને ઝાસમાનની ગમ જોઈને તથા નીશાસો મુકીને તેને ડેહે છે કે, ઝમ્કશા, ધમ્માને, ઉધડી જ. ૩૫ ને તુરત તેના કાન ઉધડી ગઈઝ્માં, ને તેની જીભની ગાંઠ છુટીગઈ, ને તે સાક બોલીઝ્માં. ૩૬ ને તેણે તેઝ્માને મના કીધા કે કોઈને કેઈ નહીં કેહે, પણ જેટલા તેણે તેઝ્માને મના કીધા તેટલા જીઆદ મરાહુર કરવા લાગીઝ્માં. ૩૭ ને તેઝ્માંઝમ્ બહુ તાજુબ થઈને કહીજી કે, તેણે સઘલાં શારાં કીધાં; બેહેરાઝ્માને સાંભલતા, તથા મુંગાઝ્માને બોલતા તે કરે છે.

બાબ આઠમો.

તે દાહાડાઓમાં ઘણા લોકોની ભીડ મલી, ને તેઓને આવાને કંઈ નહીં હતું, તારે ઇસુ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહે છે કે, ૨ લોકો પર મને રહમ આવે છે, કેમકે તરણુ દાહાડા થઈ ગયા તેઓ મારી સાથે રહી ગયા છે, ને તેઓની પાસે આવાને કંઈ નથી. ૩ ને જો હું તેઓને ભુખી ગયા તેઓને ઘર મોકલું, તો રસતામાં તેઓ કમજોર થઈ જશે, કેમકે તેઓમાંના કેટલાએક દુરથી આવી ગયા છે. ૪ ને તેના શાગીરદોએ તેને જવાબ દીધો કે, હીઆં રાનમાં એટલાઓને કોઈ કાંઈથી રોટલી પુરી પાડી શકે? ૫ ને તેણે તેઓને પુછી જો કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? ને તેઓએ કહી જો કે, સાત. ૬ ને તેણે લોકોને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપી ગ્યો, ને તે સાત રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને પીરસવા સાથે પોતાના શાગીરદોને આપી, ને તેઓએ લોકોને પીરસી. ૭ ને તેઓની પાસે કંઈએક નાંહાંની માછલી હતી, ને તેણે શુકર કરીને તે પણ પીરસવાનો હુકમ આપી ગ્યો. ૮ તારે તેઓ આઠને ધરાઈ ગયા, પછી બચેલા કકડાઓની સાત ટોપલી તેઓએ ઉઘાવી. ૯ ને તેઓએ આંધું હતું તેઓ ચાર હજારને આરે હતા; પછી તેણે તેઓને રવાના કીધા.

૧૦ અને તુરત તે પોતાના શાગીરદો સુધાં હોડી પર ચહડીને દાલમનુથાની શીમામાં આવી ગ્યો. ૧૧ તારે ફરોશીએ નીકલી ગ્યા, ને તેની ઈમતેહાન કરતાં તેનાથી આસમાનથી નીશાની માગીને તેની સાથે હુજત કરવા લાગી ગ્યા. ૧૨ ને તેણે પોતાનાં દીલમાં મારી નીશાસો ખેંચીને કહી જો કે, આ પેહેડી નીશાની કેમ માગે છે? હું તમને ખચીત કહું છું કે આ પેહેડીને નીશાની નહીં દેખાડરો. ૧૩ પછી તે તેઓને મુકીને ફરી હોડી પર ચહડીને પાર ગઈ ગ્યો. ૧૪ પણ તેઓ રોટલી લેવાને વીસરી ગ્યા હતા, ને તેઓની સાથે એક રોટલી વગર હોડીમાં કંઈ નહીં હતું. ૧૫ ને તેણે તેઓને હુકમ આપીને કહી જો કે, ફરોશીઓનાં ખમીર તથા હેરોઠીઓનાં ખમીરથી ખબરદાર રહેજો. ૧૬ ને તેઓએ માહોમાં ચુકતેગો કરીને કહી જો કે, આપણી પાસે રોટલી નથી વાસતે [તે એમ કહે છે]. ૧૭ ને ઇસુ એ જાણીને તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રોટલી નથી વાસતે તમે કેમ વીચાર કરો છો? હજી સુધી શું તમે નથી જાણતા? ને નથી સમજતા? હજી શું તમે પોતાનું દીલ સખત રાખો છો? ૧૮ છતાં

આંખોએ શું તમે નથી જોતા? ને છતે કાનોએ શું નથી સાંભળતા? ને શું તમે ઇચ્છાદ નથી કરતા? ૧૯ જરે મેં પાંચ રોટલી પાંચ હજારને સાર ભાંજી, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તેઓ તેને ફેરે છે કે, બાર-૨૦ ને જરે ચાર હજારને સાર સાત, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તારે તેઓએ કહીજી કે, સાત. ૨૧ ધણી તેણે તેઓને કહીજી, તો તમે કેમ નથી સમજતા?

૨૨ અને એકસાઇદામાં તે આવે છે, ને તેઓ તેની પાસે એક આંધલાને લાવે છે, ને તેને અડકવા માટે તેની આજ્ઞા કરે છે. ૨૩ તેથી તે આંધલાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામ બહાર લઈ ગઈઓ. ને તેણે તેની આંખોમાં યુંકીને તથા તે પર પોતાના હાથ મુકીને તેને પુછીજી કે, શું કંઈ સુજે છે? ૨૪ તારે તેણે ઉચું જોઈને કહીજી કે, આદમીઓ જાહાડના જેવાં ચાલતાં મને દેખાએ છે. ૨૫ ને તેણે તેની આંખો પર ફરી હાથ મુકીને તેને ઉચું જોવડાવીજી, તારે તે સમા થઈઓ; ને તેણે સઘલાં શારીરકે દીઠાં. ૨૬ ને તેણે તેને ઘર માકલતાં કહીજી કે, ગામમાં ન જા, ને ગામમાંના કોઈને ફેરે પણ ના.

૨૭ અને ઇસુ તથા તેના શાગીરદ ફીલપી કાઇસારીનાં ગામોમાં ગઈઓ, ને રસતામાં તેણે પોતાના શાગીરદોને પુછતાં તેઓને કહીજી કે, લોકો શું કહે છે કે હું કોણ છું? ૨૮ તારે તેઓએ જવાબ દીધા કે, ઇચ્છાહાન બાપતી સમા કરનાર, પણ ફેટલાએક કે એલીઓ. ને ફેટલાએક કે તખીઓમાંનો એક. ૨૯ તારે તે તેઓને ફેરે છે, પણ તમે મને કોણ કહે છો? ને પીતર જવાબ દઈને તેને ફેરે છે કે, તું ખરીસત છે. ૩૦ તારે તેણે તેઓને બહુ મના કીધા કે, મારી બાબત કોઈને કંઈ ના ફેરેતા.

૩૧ અને તે તેઓને શીખવવા લાગીઓ કે, જરૂર છે કે આદમીનો બેટો બહુ રંજ ઉઠાવે, ને વડીલોથી, તથા વડા કાહીનોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકચુલ કરાએ, ને મારીઓ જાએ, ને તીજે દાહાડે પાછો ઉઠે. ૩૨ ને તેણે એ વાત સાક કહી, તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈઓ, ને તેને જાજરવા લાગીઓ. ૩૩ પણ તેણે ફરીને પોતાના શાગીરદોને ધારીને પીતરને ધમકાવીને કહીજી કે, રોતાન મારી પછવાડે જા, કેમકે જોદાની ચીજને નહીં, પણ આદમીઓની ચીજને તને ગમે છે.

૩૪ અને તેણે પોતાના શાગીરદો સુધાં લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આવે છે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો

કરૂંસ ઊંચકીને મારી પાછલ આવે. ૩૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવા ચાહેછે, તે તેને ખોરો ; પણ જે કોઈ મારે તથા ઇંજીલને લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને અચાવશે. ૩૬ કાંતે જે આદમી આખી જાહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ આપ્યે, તો તેને શો ફાયદો થઈય્મો? ૩૭ ઈઆ આદમી પોતાના જીવને અદલે શું આપશે? ૩૮ કેમકે આ જનાકાર તથા ગુનેહગાર પેહેડીમાં જે કોઈ મારાથી તથા મારી વાતોથી શરમારો, તો જરે આદમીનો બેટો પોતાનાં આપની જલાલમાં પાક ફીરતાય્મો સાથે આવશે, તારે તે સંબંધી શરમારો.

બાબ નવમો.

અને તેણે તેમ્મને કહીલું કે હું તમને ખ્યાત કરુંછું કે હીઆં જે ઊભા રહેછે, તેમ્મામાંના જ્જલાય્મક ચ્મવા છે કે, આદાની પાદશાહત કુદરતથી આવતાં નહીં જોરો તાંહાં સુધી માતને નહીં આપરો.

૨ અને છ દાહાડા પછી ઈસુ પીતરને, તથા ઈઆકુબને, તથા ઈઆહાનને સાથે લેછે, ને તેમ્મને ચ્મક હંચા પાહાડ પર ચ્મકાંત લઈજાય્મછે ; ને તેમ્મની આગલ તેની શીકલ અદલાઈ. ૩ ને તેનો પોશાક અહુ ચલકતા અરૂના જવો થઈગઈય્મો, ચ્મવો કે દુનીઆમાં કોઈ ધોભી સફેદ કરી નહીં શકે. ૪ ને ચ્મલીઆ મુસા સુધાં તેમ્મને દેખાઈય્મો, ને તેચ્મો ઈસુની સાથે વાત કરતા હતા. ૫ તારે પીતરે બોલતાં ઈસુને કહીલું કે, ચ્મચ્મે ઉસતાદ, હીઆં રેહેલું આપણે વાસતે બેહતર છે ; ને હમે તરણ માંડવા બનાવી ચ્મે, ચ્મક તારે વાસતે, ને ચ્મક મુસાને વાસતે, ને ચ્મક ચ્મલીઆને વાસતે. ૬ કેમકે શું બોલવું, ચ્મે તેને સુજીઈ નહીં, કાંતે તેચ્મો અહુ બીચેલા હતા. ૭ તારે ચ્મક વાદલીચ્મે આવીને તેચ્મો પર ઘાઈઆ કીધી, ને વાદલીમાંથી આવાજ નીકલીચ્મો કે, ચ્મ મારો પીઆરો બેટો છે, ચ્મેનું તમે શાંબલો. ૮ ને તુરત તેચ્મોચ્મે ચ્મરો ગમ જાઈઈ, તારે ચ્મકલા ઈસુ વગર પોતાની સાથે બીજા કોઈને ન દીધા. ૯ પછી તેચ્મો પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે તેણે તેમ્મને હુકમ આપીચ્મો કે, આદમીનો બેટો મરીગચ્મેલાઓમાંથી પાછો ઉઠે તાંહાં સુધી જે તમે દીઠાં તે કોઈને ના જણાવતા. ૧૦ ને તેચ્મોચ્મે ચ્મે વાત મનમાં રાખીને માહેમાં તજવીજ કીધી કે, મરીગચ્મેલાઓમાંથી પાછા ઉઠવું શું હરો? ૧૧ પછી તેચ્મોચ્મે તેને પુછીને કહીલું કે, શાસતરીચ્મો કેમ્ દેહેછે કે પેહેલાં ચ્મેલીઆને આવવાની જરૂર

છે? ૧૨ તારે તેણે જવાબ દીધો, ને તેઓને કહીજી કે, ઝમ્લીઆ પેહેલો આવીને બધાં ઠીક કરેછે ખરો. ને જેમ આદમીના બેઠા આબત લખીજી છે તેમ તેને ઘણો રંજ ઉઠાવવો તથા તુછ થવું પડેછે. ૧૩ પણ હું તમને કહુંછજી કે ઝમ્લીઆ આબત જેમ લખીજી છે તેમ તે આવી ચુકીઓ છે, ને તેઓએ જે આહીજી તે તેને કીધું.

૧૪ અને તેણે શાગીરદો પાસે આવીને તેઓની આસપાસ ઘણી ભીડને તથા શાસતરીઓને તેઓની સાથે તકરાર કરતા દીઠા. ૧૫ ને તુરત સઘલા લોકો તેને બેઠને બહુ તાજુબ થઈઆ, ને તેઓએ પાસે દોડી આવીને તેને સલામ કીધી. ૧૬ પછી તેણે શાસતરીઓને પુછીજીકે, ઝમ્લીઆની સાથે તમે શી તકરાર કરોછો? ૧૭ તારે લોકોમાંથી એકે જવાબ દઈને કહીકે કે, અમે ઉસતાદ, હું મારા દીકરાને તારી પાસે લાવીઓ છું, તેને મુંગો દેવ વલગીઓ છે; ૧૮ ને બંહાં કહી તે તેને પકડેછે તાંહાં તેને પટ્ટી નાંખેછે, ને તે ફીણુ કાહોછે, ને પોતાના દાંત પીસીને અધરાસતો થઈ જાઓછે, ને મેં તારા શાગીરદોને તેને કાહાડવા સારું કહીકે, પણ તેઓ શકીઓ નહીં. ૧૯ તારે તે જવાબ દઈને તેને દેહેછે કે, અમે બેઠમાન પેહેડી, હું કાંહાં સુધી તમારી સાથે રહું? હું કાંહાં સુધી તમારી અરદાસત કરું? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ ને તેઓ તેને તેની પાસે લાવીઓ, ને તેણે તેને દીડો, તારે દેવે તેને બહુ ધુજાવીઓ, ને તે જમીન પર પડી ફીણુ કાહાડતાં તલવલવા લાગીઓ. ૨૧ તારે તેણે તેના આપને પુછીજી કે, ઝમ્ને આ થઈઆને દેટલી મુદત થઈ છે? ને તેણે કહીજી કે, નાંહાંનપણુથી; ૨૨ ને બહુ વખત તેણે ઝમ્ને મારેનાંખવાને આગમાં તથા પાણીમાં નાંખીઓ કીધો, પણ જે તું કંઈ કરી શકેછે, તો હમ પર રહમ કરીને હમારી મદદ કર. ૨૩ તારે ઇસુએ તેને કહીકે કે, અગર તું ઇમાન લાવી શકે તો ઇમાન લાવનારને સારું સહુ કંઈ થઈ શકેછે. ૨૪ તારે તે આલકના આપે આંશુઓ સુધાં બ્રમ પાડીને કહીકે કે, ખોદાવંદ, હું ઇમાન લાવુંછું, તું મારો બેઠમાની આબત મદદ કર. ૨૫ ઇસુએ જોઈકે લોક એકઠા દોડતા આવેછે, તારે તેણે નાપાક-રહેને ધમકાવીને કહીકે કે મુંગા તથા બેહોશ રહે, હું તને હુકમ કરુંછું કે ઝમેમાંથી નીકલ, ને ફરી ઝમેમાં પેસતો ના. ૨૬ તારે તે સીરા પાડીને તથા તેને બહુ ધુજાવીને નીકલીઓ, પછી તે મુઝા જેવો થઈ ગઈઓ, ઝમેએ કે ઘણાએ કહીકે કે ઝમે મરીગઈઓ. ૨૭ તારે ઇસુએ તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડીઓ, ને તે જીવો રહીઓ. ૨૮ ને ઘરમાં તે આવીઓ તારે તેના શાગીરદોએ તેને

અંકાંત પુછીઉં કે, હમ તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહીઉં કે, દુઆ તથા અપવાસ વગર અંબી જાતને કોઈતરેહથી કહડાતી નથી.

૩૦ અને તેઓ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં થઈને ગઈઆ, ને તેણે આહીઉં કે દોઈ ન જાણે; ૩૧ કેમકે તેણે પોતાના શાગીરદોને શીખવીઈ, ને તેઓને કહીઈ કે, આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સૌંપારો, ને તેઓ તેને મારીનાંપરો, ને મારીનાંપાઈઆ પછી તીજે દાહોડે તે પાછો ઉકરો. ૩૨ પણ અંબ વાત તેઓ નહીં શમજીઆ, ને તેને પુછવાને ખીધા.

૩૩ પછી તે કાપરનાહમમાં આવીઓ, ને ઘરમાં હતો તારે તેણે તેઓને પુછીઈ કે, રસતામાં તમે માહોમાં શી તકરાર કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ ચુપ રહીઆ, કાંજે તેઓએ રસતામાં માહોમાં તકરાર કરી હતી કે મુખી કોણ છે? ૩૫ ને તેણે બેસીને બારોને તેડીને તેઓને કહીઈ કે, જો દોઈ પેહેલા થવા આહે તો તેં સહુથી છેલો તથા સહુનો સેવક થાઓ. ૩૬ ને અંક બાલકને લઈને તેણે તેને તેઓની વચમાં રાખીઈ, ને તેને પોતાના હાથોમાં લઈને તેઓને કહીઈ કે, ૩૭ જે દોઈ અંબેવાં બાલકોમાંના અંકને મારે નામે કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે; ને જે દોઈ મને કબુલ કરેછે, તે મનેજ નહીં, પણ જેણે મને માકલીઓ છે તેને પણ કબુલ કરેછે.

૩૮ તારે ઈઓહાને તેને જવાબ દઈને કહીઈ કે, ઉસવાદ, અંક જે હમારી પાછલ નથી ચાલતો તેને તારે નામે દેવાને કાહાડતાં હમે દીઠા, ને તે હમારી પાછલ નથી ચાલતો, વાસતે હમે તેને મના કીધા. ૩૯ પણ ઈસુએ કહીઈ કે, તેને મને ના કરો, કેમકે જે મારે નામે માજેજ કરીને સેહેજ મારે ઉલટું બુરું બોલી શકે અંબેવા દોઈ નથી. ૪૦ કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી ગમનો છે. ૪૧ કેમકે જે દોઈ મારે નામે અંક પીઆણું પાણી તમને પીવાને આપરો, કાંજે તમે ખરીસતના છે, તો હું તમને ખચીત કહુંછી કે તે પોતાનું કુલ નહીં ખોરો. ૪૨ પણ આ નાંહાંના જે મારા પર ઈમાન લાવેછે તેઓમાંના અંકને જે દોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને અંબે શાઈ છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટે બંધાઓ, ને દરીઆમાં તે ડુબાડાઓ. ૪૩ ને જે તારો હાથ તેને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૪ જે હાથ છતાં દોજાઓમાંની ન હોલવાનાર આગમાં જાંહાં તેઓનો કીડા નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં જવા કરતાં હુંદો થઈને હંદગીમાં પેસવું તેને શાઈ છે. ૪૫ ને જે તારો પગ તેને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૬ જે પગ છતાં દોજાઓમાંની ન હોલવાનાર

આગમાં જાંહાં તેજ્મિનો ક્રોડો નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં લંગડા થઇને જીંદગીમાં પેસવું તને રાહં છે. ૪૭ ને જો તારી આંખ તને ઢોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાહાડીનાંખ; ૪૮ છતી બે આંખે દોજખમાંની આગમાં જાંહાં તેજ્મિનો ક્રોડો નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં કાંણુ થઇને ખોદાની પાદરાહતમાં પેસવું તને રાહં છે. ૪૯ કેમકે જોમ હરેક કુરખાની નમકથી ખારી કરાજ્મેછે, તેમ હરેક જાણુ આગથી સહુજું કરારો. ૫૦ નમક રાહં છે, પણ જો નમક ખારારા વગરનું થઇડં, તો સાથી તમે તેને ખાહં કરશો? પોતામાં નમક રાખો, ને માહોમાં સલાહ રાખો.

બાબ ૧૧મો.

અને તે તાંહાંથી ઉઠીને ઇમ્પરદને પાર ઇહુદાની સીમામાં આવેછે, ને લોદો પાછાતેની પાસે એકઠાં થાજ્મેછે, ને તે પોતાના દસતુર પરમાણે ફરી તેજ્મિને તાલીમ કરવા લાગીજ્મા. ૨ તારે ફોરશીજ્માજ્મે પાસે આવીને તેની ઇમિતેહાન કરતાં તેને પુછીજાં કે, શું મરદને લાજમ છે કે પોતાની બધજ્મરને મુકી દે? ૩ ને તેણે જવાબ આપીને તેજ્મિને કહીજાં કે, મુસાજ્મે તમને શું હુકમ આપીજ્મા? ૪ ને તેજ્માજ્મે કહીજાં કે, મુસાજ્મે તો ફારગતી લખી આપીને તેને મુકવા દીધી. ૫ ને ઇસુજ્મે જવાબ દઇને તેજ્માને કહીજાં કે, તમારાં સખત દીલને લીધે તેણે જ્મે હુકમ તમારે સાહ લખીજ્મા હતો. ૬ પણ ખલકતની રાહઆતથી ખોદાજ્મે તેજ્મિને જ્મેક નર તથા જ્મેક માદી બનાવીજ્મા. ૭ જ્મે સાહ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાની બધજ્મર સાથે મલીજ્મા રેહે. ૮ ને તેજ્મા બંને જ્મેક તન થરો, વાસતે હવેથી તેજ્મા બે નથી, પણ જ્મેક તન છે. ૯ જ્મે વાસતે ખોદાજ્મે જો જોડીજાં છે તેને માણસે જીવું નહીં કરવું. ૧૦ ને ઘરમાં તેના રાગીરદાજ્મે ફરી તેજ આખત તેને પુછીજાં. ૧૧ ને તે તેજ્મિને કહેછે કે, જો કોઈ પોતાની બધજ્મરને મુકીદેરો, ને ખીજી સાથે લગન કરશે, તે તેના પર જના કરેછે. ૧૨ ને જો બધજ્મર પોતાના માઈને મુકીદઇને ખીજી સાથે લગન કરે, તો તે જના કરેછે.

૧૩ અને તેજ્મા બાલકોને તેની પાસે લાવીજ્મા, જ્મે સાહ કે તે તેજ્માને અડકે; પણ જોજ્મા લાવીજ્મા તેજ્મિને રાગીરદાજ્મે ધમકાવીજ્મા. ૧૪ પણ તે જોઈને ઇસુને ઘણું માહું લાગીજાં, ને તેણે તેજ્માને કહીજાં કે, બાલકોને મારી

પાસે આવવા દો, ને તેઓને મને ના કરો; કાંજે ઓદાની પાદશાહત હેવાંઓ-
નીજ છે. ૧૫ હું તમને અચીત કહુંછી કે બાલકની પેઠે ઓદાની પાદશાહત
જે દોષ નહીં કયુલ કરશે, તે તેમાં નહીંજ પેસશે. ૧૬ તારે તેણે તેઓને
પોતાની ગોદમાં લઈને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને બરકત આપી.

૧૭ અને રસતામાં તે આહાર જતો હતો તારે એક જણ દોડતો પાસે
આવીઓ, ને તેણે તેની આગલ ઘુંટણીએ બેસીને તેને પુછીજે કે, નેક ઉસ-
તાદ, હમેશાંની છંદગી પામવા સારું હું શું કરું? ૧૮ તારે ઇસુએ તેને કહીજે
કે, તું મને નેક કેમ કહેછે? એક, જે ઓદા, તે શીવાએ નેક દોષ
નથી. ૧૯ તું હુકમો જાણેછે કે જના ના કર, ખુન ના કર, ચોરી ના કર, જુઠી
શાહેદી ના પુર, છેતર ના, તારાં મા-બાપની મરીઆદા રાખ. ૨૦ ને તેણે
જવાબ દીધે તેને કહીજે કે, ઉસતાદ, એ બધાં તો મેં મારાં નાંહાંનપણથી
પાલીઆં છે. ૨૧ તારે ઇસુએ તેના પર પીઆરની નેગાહ કરીને કહીજે કે
એક સીજ તારામાં આકી છે; જ, જે કંઈ તારું છે તે વચીને ગરીબોને આપ,
ને આસમાનમાં તેને દોલત મલશે; ને આવ, કરૂંસ જીવકીને મારી પાછલ
ચાલ. ૨૨ પણ એ વાતથી તે ઉદાસ તથા દલગીર થઈને ચાલીઓ ગઈઓ,
કાંજે તેને ઘણી મીલકત હતી. ૨૩ તારે ઇસુ આસપાસ જોઈને પોતીકા
શાગીરદોને કહેછે કે, જેઓને દોલત છે તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં
પેસવું કેવું મુશકેલ છે. ૨૪ ને શાગીરદો તેની વાતથી તાજુબ થઈઓ, પણ
ઇસુ ફરી જવાબ આપીને તેઓને કહેછે કે, દીકરાઓ, દોલત પર જેઓ
બરોસો રાખેછે, તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું મુશકેલ છે. ૨૫ દોલ-
તમંદના ઓદાની પાદશાહતમાં જવા કરતાં સોએનાં નાકામાંથી ઊંટને જવું સહેલ
છે. ૨૬ ને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માણેમાં કહીજે, તો કોણ તારણ
પામી શકે? ૨૭ ને ઇસુ તેઓની ગમ જોઈને કહેછે કે, માણસોની નજદીક
અશકીએ છે, પણ ઓદાની નજદીક નહીં, કેમકે ઓદાથી સહુ કંઈ થઈ શકેછે.
૨૮ તારે પીતર તેને કહેવા લાગીઓ કે, જો, હમે બધાં મુકીને તારી પછલ ચાલી-
એછાએ. ૨૯ ને ઇસુએ જવાબ દીધે કહીજે, હું તમને અચીત કહુંછી કે,
મારે લીધે તથા ઇજીલને લીધે જેણે ધરને કે બાહઓને કે બેહેનોને કે આપને કે
માને કે અધરને કે છોકરને કે એતરને મુકીઆં છે, ૩૦ તેને આ જહાનમાં
રોગણાં ધરો તથા બાહઓ તથા બેહેનો તથા માઓ તથા છોકરાં તથા એતરો
સતાવણીઓ સુધાં, ને આવતી જહાનમાં હમેશાંની છંદગી નહીં પામશે,

અંબો કોઈ નથી. ૩૧ પણ ઘણા જે પેહેલા તેઓ છેલા, ને છેલા પેહેલા થરો. ૩૨ અને તેઓ ઇશ્લામને રસતે જતા હતા; ને ઇસુ તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને તેઓ તાજુબ થઈયા, ને સાથે ચાલતાં ખીધા; ને તેણે ફરી આરોને પાસે લઈને જે કંઈ પોતા પર બનવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગીઓ; ૩૩ જુઓ, આપણે ઇશ્લામમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો ખેટો વડા કાહીનો તથા સાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર માતનો દંડ ઠરાવરો, ને તેને ગેરકામને સોંપરો. ૩૪ ને તેઓ તેની મરાખરી કરરો, ને તેને કોરડા મારરો, ને તેના પર થુંકરો, ને તેને મારીનાંખરો, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉકરો. ૩૫ તારે જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબે તથા ઇઆહાને તેની પાસે આનીને કહીજી, ઉસતાદ, હમે આહીએ છઈએ કે હમે જે માગીએ તે તું હમારે સારૂ કરે. ૩૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે શું ચાલોછો? તમારે સારૂ હું શું કરું? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, તું હમને એવું આપ કે તારા જલાલમાં એક તારી જમણી ગમ, ને ખીજે તારી ડાખી ગમ બેસે. ૩૮ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, તમે શું માગોછો તે તમે નથી જાણતા; જે પીઆલું હું પીજી છઈ તે પીવાને, તથા જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાજીછઈ તેથી તમે આપતીસમી થવાને શું શકતીવાન છો? ૩૯ ને તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે શકતીવાન છઈએ; તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે જે પીઆલું હું પીજીછઈ તે તમે પીશો ખરા, ને જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાઉંછઈ તેથી તમે આપતીસમી થરો; ૪૦ પણ જેઓને સારૂ ઠેરવાઈ છે તેઓ વીના મારી જમણી ગમ તથા મારી ડાખી ગમ બેસવા દેવું એ મારું નથી. ૪૧ તારે દરો એ શાંબલીને ઇઆકુબ પર તથા ઇઆહાન પર ગુસે થવા લાગીઆ. ૪૨ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, તમે જાણોછો કે ગેરકામીઓના પાદશાહો જેઓ કહેવાએ છે તેઓ તેઓપર હકુમત ચલાવેછે; ને તેઓના અકાખરે તેઓપર એખતીઆર કરેછે. ૪૩ પણ તમારામાં એવું ન થાએ, પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાએ. ૪૪ ને જે કોઈ તમારામાં પેહેલો થવા ચાહે, તે સહુનો ગોલામ થાએ. ૪૫ કેમકે આદમીનો ખેટો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીઓ છે.

૪૬ અને તેઓ ઈરીખોમાં આવીઆ, ને તે પોતાના સાગીરદો તથા ઘણા લોકો સુધાં ઈરીખોથી બહાર જતો હતો; તારે તીમીનો દીકરો ખારતીમા આંધ-

લો રસતાની કોરે એકો બીખ માગતો હતો. ૪૭ ને એ ઇસુ નાબરી છે, એ શાંભલીને તે હાંક મારવા તથા કહેવા લાગીએ છે, ઇસુ દાઉદના એકા, મારા પર રહમ કર. ૪૮ ને તે ચુપ રહે માટે ઘણાએએ તેને ધમકાવીએ, પણ તેણે ઘણી વધતી હાંક મારી છે, દાઉદના એકા, મારા પર રહમ કર. ૪૯ તારે ઇસુએ ઊભા રહીને તેને તેડવાનું કહીજે; ને તેએ આંધલાને તેડતાં તેને કહેછે કે, ધીરજ રાખ, ઉઠ, તે તને તેડે. ૫૦ તારે તે પોતાનું લુંગડું મુકીને ઉડીને ઇસુની પાસે આવીએ. ૫૧ ને ઇસુ બોલતાં તેને કહેછે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઇછા છે? તારે તે આંધલાએ તેને કહીજે કે, ઓદાવંદ, એ કહેલું દેખતો થાજે. ૫૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, જા, તારા એતકાદે તને સમા કીધો; ને તુરત તે દેખતો થઈએ, ને રસતામાં ઇસુની પાછલ ચાલીએ.

બાબ અગીઆરમો.

અને તેએ ઇશ્રાલિમની પાસે જૈતુનના પાહાડની આગલ એથકાજ તથા એથાનીઆમાં આવીએ, તારે તેણે પોતાના શાગીરોમાંથી એને મોકલતાં તેએને કહીજે કે, રતમારી સામાંના ગામમાં જાએ, ને તેમાં પેસતાંજ ગધેડીનું બચું બાંધેલું, જે પર કોઈ માણસ નથી બેલું, તેને તમે જોશો, તેને છોડીને લઈ આવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કહે કે, તમે એ કેમ કરોછે? તો કહો કે, ઓદાવંદને એનો ખપ છે, ને લાગલો તે તેને હીઆં મોકલશે. ૪ ને તેએએ જાને રસતાના સંગમ પર બારણાં પાસે બાહાર તે બચું બાંધેલું દીધું. ને તેને છોડીજે, ૫ ને તાંહાં જે ઉભા હતા તેએમાંના કેટલાએકે તેએને કહીજે કે, અચાને તમે શું કરવા છોડોછો? ૬ ને ઇસુએ તેએને જોવા લુકમ કીધો હતો તેવું તેએએ તેએને કહીજે, તારે તેએએ તેએને લઈ જવા દીધું. ૭ પછી તેએએ તે અચાને ઇસુની પાસે લાવીને પોતાનાં લુંગડાંતેના પર નાંખીએ, ને તે પર તે એકો. ૮ તારે ઘણાએએ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીએ, ને ખીજાએએ જાહોડા પરથી ડાલીએ કાઢીને રસતાએમાં પાથરી. ૯ ને જે આગલ ચાલતા, ને પાછલ આવતા હતા, તેએએ બુમ પાડતાં કહીજે કે, હોસાના, ઓદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુબારક. ૧૦ હમારા બાપ દાઉદની પાદશાહત જે ઓદાવંદને નામે આવેછે તે મુબારક. સહુથી જ્યાંમાં હોસાના. ૧૧ ને ઇસુ ઇશ્રાલિમમાં તથા મંદીરમાં દાખલ થઈએ, ને ચારોગમ સઘલાં જાને સાંહાંજ પડીએ પછી બારો સુધાં નીકલીને એથાનીઆમાં ગઈએ.

૧૨ અને ખીજે દાહોડે તેઓ બેથાનીઆથી બાહાર આવતા હતા, તારે તે ભુખીઓ થઈઓ. ૧૩ ને એક અંજીરી પાતરે બરેલી આઘાથી જોઈને તે આવીઓ કે કદાચ તે પર કંઈ જરે, પણ પોહોંચીઆ પર પાતરાં વગર તેણે કંઈ નહીં દીધું, કેમકે અંજીરની માસમ નહીં હતી. ૧૪ તારે ઇસુએ બોલતાં તેને કહીજાં કે, હવેથી કદી કોઈ તારાથી ફલ ન આવ્યે; ને તેના શાગીરદોએ એ શાંભલીજાં.

૧૫ અને તેઓ ઇશિરાલિમમાં આવીઆ, તારે ઇસુ મંદીરમાં પેસીને ધરાઈને તથા વેચનારાઓને મંદીરમાંથી કાઢાડી મુકવા લાગીઓ, ને નાણવટીઓના બાજુ તથા અચુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં તેણે ઊલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને કોઈને મંદીરમાં થઈને વાસણુ લઈ જવા નહીં દીધું. ૧૭ ને તેણે તાલીમ આપતાં તેઓને કહીજાં કે, શું એમ લખીજાં નથી કે, બધી જોમના લોકો સાફ માફ ધર દુઆનું ધર છેલેવારો? પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૮ તારે શાસતરીઓએ તથા વડા કાઠીનોએ તે શાંભલીજાં, ને તેને કેમ મારીનાંખ્યા, એ બાબત તજારા કીધી, કેમકે તેના વાએજથી સરવ લોકો તાજુબ થઈઆ હતા, વાસતે તેથી તેઓ ખીધા. ૧૯ ને સંહાંજ પડી તારે શહેરથી તે બાહાર ગઈઓ. ૨૦ ને સહવારે તેઓ અંજીરી પાસેથી જતા હતા, તારે તેને જડથી મુકાઈ ગઈઓ તેઓએ દીડી. ૨૧ તારે પીતરે ઇઆદ કરીને કહીજાં કે, આયંદ, તે જે અંજીરીને બદલુઆ આપી હતી તે મુકાઈ ગઈ. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજાં કે, આદા પર એતકાદ રાખો. ૨૩ કેમકે હું તમને અચીત કહુંછી કે જે કોઈ આ પાહાડને છેલેરો કે, ખસેડા, ને દરીઆમાં નંખાઈ જા, ને પોતાનાં દીલમાં રાક નહીં લાવરો, પણ એતકાદ રાખરો કે પોતે જે છેલેરે તે થરો, તો તે જે કંઈ છેલેરો તે તેને થરો. ૨૪ એ વાસતે હું તમને કહુંછી કે જે બધું તમે દુઆમાં માગોછો તે પામોછો, એવા એતકાદ કરો તો તે તમને થરો. ૨૫ ને દુઆ માગતાં તમે ઉભા રહેછો તારે જે તમને કોઈ પર કંઈહોએ તો માફ કરો, એ સાફ કે તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે. તે પણ તમારા ગુનાહો માફ કરે. ૨૬ પણ જે તમે માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહ માફ નહીં કરરો.

૨૭ અને ફરી તેઓ ઇશિરાલિમમાં આવેછે, ને મંદીરમાં તે ફરતો હતો તારે વડા કાઠીનો તથા શાસતરીઓ તથા વડીલો તેની પાસે આવેછે. ૨૮ ને તેને છેલેરે કે, કહીઆ એખતીઆરથી તું એ કામો કરેછે? ને એ કરવા સાફ કોણે

तने अम्पतीआर आनीआ? २६ तारे धसुअे न्वाय दधने तेअेने कहीअे
 डे, हुं पणु तमने अेक वात पुछुंअे, ने तमे मने न्वाय दे, तो हुं तमने
 कहीरा डे कहीआ अम्पतीआरथी हुं अे कामे कूंअे. ३० अ्मोहाननुं आप-
 तीसभा, आसमानथी डे माणुसोथी हुं? मने न्वाय दे. ३१ ने तेअेअे
 माहोमां वीआर करीने कहीअे, ने आपणु कहीअे डे आसमानथी, तो ते डेहेरो,
 तारे तमे तेना पर डेम अेतकाद कीधो नहीं? ३२ पणु ने आपणु कहीअे डे
 माणुसोथी, तो लोकोनी पीहीक छे; कंजे सरव अ्मोहानने अचीत नपी गणुता
 हता. ३३ ने तेअेअे न्वाय दधने धसुने कहीअे डे, हमे गणुता नथी ;
 तारे धसुअे न्वाय दधने तेअेने कहीअे डे, कहीआ अम्पतीआरथी हुं आ कामे
 कूंअे, ते हुं पणु तमने नथी डेहेतो.

आय आरभो.

अने तमसीलाथी ते तेअेने डेहेवा लागीआ डे, अेक न्खे दरा-
 प्वाडी रोपी, ने आरोगम वाड कीधी, ने अेदीने दरापना रसनो कुंड कीधो,
 ने मालो अनावीआ, ने मालीअेने ते सोंपीने पोते अेक दु. मुलकमां
 गअ्मो. २ ने कुलनी मासममां मालीअेनी पासेथी दराप्वाडीनुं कंअे कुल
 लेवा साइ तेणु मालीअेनी पासे आकरने माकलीआ. ३ पणु तेअेअे तेने
 पकडीने मारीने आनी हये पाछे इरवीआ. ४ ने तेणु इरी तेअेनी
 पासे पीण आकरने माकलीआ. ने तेअेअे तेने पथरे मारीने तेनुं माथुं
 डोडीअे, ने अेआयइ करीने पाछे इरवीआ. ५ ने इरी तेणु तीणने माक-
 लीआ, ने तेअेअे तेने मारीनांपीआ. पछी तेणु पीण धणुने [माक-
 लीआ]. ने तेअेअे तेअेअेमांता डेटलाअेकने मारीआ, ने डेटलाअेकने
 मारीनांपीआ. ६ अेम छतां तेने अेक पीआरो अेठो हतो, तेने पणु तेणु
 तेअेनी पासे छेला अेम कहीने माकलीआ डे, तेअे मारा अेअथी दपरो.
 ७ पणु ते मालीअेअे माहोमां कहीअे डे, अे तो वारस छे, आवा, आपणु
 अेने मारीनांपीअे तो वारसो आपणु थरो. ८ पछी तेअेअे तेने पक-
 डीने मारीनांपीआ, ने दराप्वाडीमांथी आहार कुंडी दीधो. ९ वासते दराप-
 वाडीनो धणु शुं कररो? ते आवीने पेला मालीअेने मारीनांपीने दराप्वाडी
 पीणअेने सोंपरो. १० शुं तमे अे कलाम नथी वांसीआ डे, “ने पथरने
 धर आंधनाराअे नपसंद कीधो, तेन अुंणुनुं मथाकुं थअ्मो. ११ अे

જોદાવંદથી બનીગિ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ લાગેછે?" ૧૨ તારે તેઓએ જાણીગિ કે એણે એ તમસીલ હમારા ઉપર કહી છે, વાસતે તેઓએ તેને પકડવા ચાહીગિ, પણ લોટ્ટાથી બીધા, ને તેઓ તેને મુકીને ચાલીઆ ગઈઆ.

૧૩ અને તેઓએ ફરેશીઓમાંના તથા હેરેદીઓમાંના કેટલાએકને તેની પાસે મોકલીઆ, કે તેઓ વાતથી તેને કાંદમાં નાંખે. ૧૪ ને તેઓ આવીને તેને કેહેછે કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને કોઈની ચીંતા રાખતો નથી, કાંજે માણુસોનાં જાહોની ગમ તું જોતો નથી, પણ જોદાંની રાહ રામતીથી બતાવેછે. ૧૫ કાઠસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? હમે આપીએ, કે નહીં આપીએ? પણ તેણે તેઓનો ઢોંગ જાણીને તેઓને કહીગિ કે, તમે કેમ મારી અજમાએરા કરેછો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોગ. ૧૬ પછી તેઓ લાવીઆ, તારે તે તેઓને કેહેછે કે, આ મુસ્ત તથા શીકો કોહોનો છે? તારે તેઓએ તેને કહીગિ કે, કાઠસારનો. ૧૭ ને ઇમુએ જવાબ દહને તેઓને કહીગિ કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, તથા જે જોદાંનાં તે જોદાંને ભરી આપો. તારે તેઓ તેનાથી તાજુબ થઈઆ.

૧૮ અને સાદુકીઓ, જેઓ કીઆમતનો ઇનકાર કરેછે, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીગિ કે, ૧૯ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાર લખીગિ છે કે, અગર કોઈનો બાઈએઓલાદ મરીજએ, ને તેની બધએર રહે, તો તેનો બાઈ તેની બધએરને લે, ને પોતાના બાઈને સાર આલાદ ઉપજવે. ૨૦ હવે સાત બાઈ હતા; ને પહેલા પગણીને આલાદ વીના મરીગઈઆ. ૨૧ તાર પછી બીજએ તેને લીધી, ને તેને પણ આલાદ થઈઆ વીના તે મરીગઈઆ. પછી તીજએ પણ. ૨૨ અમ સાતએ તેને લીધી; પણ આલાદ નહીં થઈ. ને સહુથી છેલી તે અરેત પણ મરીગઈ. ૨૩ વાસતે કીઆમતમાં જરે તેઓ ઉકરો, તારે તેઓમાંથી તે કોહોની બધએર થરો? કેમકે સાતની બધએર તે થઈ હતી. ૨૪ ને ઇમુએ જવાબ દહને તેઓને કહીગિ કે, તમે કલામ તથા જોદાંની કુદરત ન જાણતાં શું નથી ચુકતા? ૨૫ કેમકે જરે તેઓ મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉકરો, તારે પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના શીરતા જેવા છે. ૨૬ ને મરીગએલા લોક પાછા ઉઠેછે, તે બાબત મુસાની કીતાબમાં શું તમે નથી વાંચીગિ, કે જહાડીમાં જોદાએ તેને એમ કહીગિ કે, હું બરાહીમનો જોદા, તથા ઇસહાકનો જોદા, તથા ઇઆકુનો જોદા છગિ. ૨૭ મુએલાઓનો જોદા તે નથી, પણ જીવતાઓનો જોદા છે; એ સાર તમે ઘણા ચુકોછો.

૨૮ અને શાસતરીઓમાંથી એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર સાંભલીને તથા તેણે તેઓને શારો જવાબ દીધો તે જાણીને, તેને પુછીજી કે, બધા હુકમો-માંથી પેહેલો કહીઓ છે? ૨૯ ને ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, બધા હુકમો-માં પેહેલો એ છે કે, ઓ ઇસરાએલ, સાંભલ, ઓદાવંદ જે આપણે ઓદા તે એક ઓદાવંદ છે; ૩૦ ને તારાં આખાં દીલથી તથા તારા આખા જીવથી તથા તારી આખી સમજથી તથા તારાં બધાં જ્વેરથી તારા ઓદા ઓદાવંદ પર પીઆર કર; પેહેલો હુકમ એ છે. ૩૧ ને બીજો એના જ્વેરો કે, પોતાના પેડેસી પર પોતાના સરખો પીઆર કર. એ કરતાં મોહોટા બીજા હુકમો નથી. ૩૨ ને શાસતરીએ તેને કહીજી કે, શાખારા, ઉસતાદ, તેં અરૂં કહીજી; કેમકે એક ઓદા છે, ને તે વીના બીજો નથી. ૩૩ ને આખાં દીલથી, ને આખી સહમજથી, ને આખા જીવથી, ને બધાં જ્વેરથી, તેના પર પીઆર કરવો, ને પોતાના જ્વેરો પેડેસી પર પીઆર કરવો, એ બધાં બલીદાનો તથા કુરબાનીઓ કરતાં બેહતર છે. ૩૪ ને તેણે ગ્રહાપણુથી જવાબ દીધો વાસતે ઇસુએ તેની ગમ જોઈને તેને કહીજી કે, ઓદાની પાદશાહતથી તું દુર નથી. તાર પછી કોઈએ તેને કંઈ પુછવાની હીમત નહીં ધરી.

૩૫ અને ઇસુએ મંદીરમાં વાએજ કરીને કહીજી કે, શાસતરીઓ કેમ કહેછે કે અરીસત દાઉદનો આયો છે? ૩૬ કેમકે દાઉદે પોતેજ પાક-રૂઠથી કહીજી છે કે, ઓદાવંદે મારા ઓદાવંદને કહીજી કે, તારા દુશમનોને હું તારૂં પાઠ્યાસન કરૂં તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસી રહે. ૩૭ દાઉદ પોતે તેને ઓદાવંદ કહેછે, તો તે તેનો બેટો કેમ થાએ? ને બધા લોકોએ ખુશીથી તેનું સાંભ-લીજી.

૩૮ અને પોતાની તાલીમમાં તેણે તેઓને કહીકે કે, શાસતરીઓથી ડુરી-આર રહે. ૩૯ તેઓ લાંબા જમા પેહેરીને કરવા, તથા ચહુટાઓમાં સલામો, તથા એવાદતખાનાઓમાં ઊંચ મકાનો, તથા જીઆફતોમાં મુખી જગીઆઓ ચાહેછે. ૪૦ તેઓ વીધવાઓનાં ધર આઈનાંએછે, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆઓ માગેછે, તેઓ વધતો દંડ પામરો.

૪૧ અને ઇસુએ તીજ્વેરીની સામાં બેસીને તીજ્વેરીમાં લોક પધસા શી તરેહ નાંએછે, તે જોઈજી. ને ધણા જે દોલતમંદ હતા તેઓએ બહુ નાંખીઆ. ૪૨ તારે એક ગરીબ વીધવાએ આવીને બે નાસરી, ઇઆને એક સવાઇએ નાંખીએ. ૪૩ ને તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, હું

તમને અચીત કુંદુંછર્ગ કે જે સહુએ તીજેરીમાં નાંખીર્ગ તેઓ કરતાં આ ગરીબ વીધવાએ વધતું નાંખીર્ગ છે. ૪૪ કેમકે તે સહુએ પોતાની ભરપુરીમાંથી નાંખીર્ગ; પણ એણે તો પોતાની તંગીથી જે કુંદું એનું હતું, તે અધું ગુજરાત એમાં નાંખીર્ગ.

બાબ તેરમો.

એને મંદીરમાંથી તે નીકલતો હતો તારે તેના શાગીરદામાંથી એક તેને કહે છે, ઉસતાદ, જે, આ પથર શી તરેહના, ને આ બાંધણીએ કેવી છે? ૨ તારે ઇસ્તુએ જવાબ દધને તેને કહીર્ગ કે, શું તું એ મોહોટી બાંધણીએ જુએ છે? હીએ પાડીનંબાઈઆ વગરનો પથર પર પથર રેહેરો નહીં. ૩ ને જૈતુનના પાહાડ પર મંદીરની સામાં તે ખેડો હતો, તારે પીતરે તથા ઇઆકુએ તથા ઇઆહાને તથા આંદરએ તેને છાનું પુછીર્ગ કે, ૪ એ કારે થરો? ને જરે એ બધાં પુરાં થવાનાં છે, તારે શી નીશાણી થરો? એ હમને કહે. ૫ ને ઇસ્તુ તેએને જવાબ દધ કેહેવા લાગીએ કે, કોઈ તમને ફરેબ નહીં દે વાસતે હુશીઆર રહો. ૬ કેમકે મારે નામે ધણુ કેહેતા આવરો કે, કુંદુંછર્ગ, ને ધણુને ગુમરાહ કરરો. ૭ ને જરે તમે લડાઈએ તથા લડાઈએની અખરો શાંમલો, તારે ગભરાશો ના; કાંજે એવું થવાની જરૂર છે; પણ હજી આખર નથી. ૮ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો; ને કેટલેએક કેટલાં ધરતીકંપારા થરો, ને દકલો તથા સંતપો થરો. એ મુસીબતની રાઈ છે. ૯ પણ તમે અખરદાર રહો; કાંજે તેઓ તમને ઇનસાફતી મીજલસોમાં સોંપરો, ને એઆદતખાનાએમાં તમે માર આરો, ને મારે લીધે હાકમોની તથા પાદશાહોની આગલ તેએને રાહેદી થવા સાઈ તમે હાજર કરારો. ૧૦ પણ પેહેલાં બધી કોમોમાં ખુશઅખર પરગટ કરવી જોઈએ. ૧૧ ને જરે તેઓ તમને સોંપવાને લઈ જરો, તારે તમે અગાઉથી ચીંતા ના કરો કે હમે શું કહીશું, ને ધારો ના, પણ તે ઘડી તમને જે અપાએ તે કેહેજે, કેમકે જે બોલનાર તે તમે નથી, પણ પાક-રહ છે. ૧૨ ને બાઈબાઈને, તથા આપ દીકરાને મરણને સાઈ સોંપરો; ને છોકરાંએ મા-આપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનંબાવરો. ૧૩ ને માગં નામને લીધે સહુ તમારા પર દુરામની રાખરો. પણ જે કોઈ આખર મુખી ઠકરો, તેજ તારણ પામરો.

૧૪ પણ ઉજડની ગંદી ચીજ જે આખત દાનીએલ નખીએ કહીર્ગ છે તેને

જરે તમે જાંહાં રવા નથી તાંહાં ઉભી રહેલી જોશો, (જે વાંચે તે સમજે) તારે જે ઇંદુદામાં હોએ, તેઓએ પાહોડે પર નાહાસી જવું; ૧૫ ને ધાખાં પર જે હેએ, તેણે ધરમાં ન ઉતરવું; ને પોતાનાં ધરમાંથી કંઈ લેવાને માંહે ન પેસવું; ૧૬ ને ખેતરમાં જે હોએ, તેણે પોતાનું લુંગડું ઉઠાવી લેવા સાહ પાછું ફરવું નહીં. ૧૭ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે તથા જે ધવાડે, તેઓને અફસોસ છે. ૧૮ ને તમારું નાહાસડું શીઆલામાં નહીં થાએ, વાસતે તમે દુઆ માગો. ૧૯ કેમકે તે દાહાડાઓમાં એવું સંકટ થશે કે આદાની કાધેલી ખલકતની શરૂથી હજી સુધી તેવું નથી થઈ, ને નહીંજ થશે. ૨૦ ને જે આદાવંદે તે દાહાડાઓને ઓછા નહીં કાધા હતે, તો કોઈ માણસ બચતે નહીં; પણ જે પસંદ કાધેલાઓ તેણે પસંદ કાધા છે તેઓને સાહ તેણે તે દાહાડા ઓછા કાધા છે. ૨૧ ને તે વખતે જે કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, હીઆં ખરીસત છે; ઇઆ જુઓ, તે તાંહાં છે; તો માનતા ના. ૨૨ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખીઓ ઉઠશે, ને જે બનીશકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ ગુમરાહ કરવા સાહ મોજેજ તથા કરાંમતો દેખાડશે. ૨૩ પણ તમે ખબરદાર રહો; જુઓ, મેં તમને બધું અગાઉથી કહી દીધું છે.

૨૪ વલી તે દાહાડાઓમાં એ મુસીબતો પછી સુરજ અંધરાએલા થઈ જશે, ને અંધર પોતાની શેશની નહીં આપશે; ૨૫ ને આસમાનનાં સીતારા પડશે, ને આસમાનનાં કુવતો હલવાશે. ૨૬ ને તારે તેઓ આદમીના બેઠાને બહુ બુજ-રગી તથા જલાલે વાદલાં પર આવતો જોશે. ૨૭ ને તારે પોતાના શીરશતાઓને તે મોકલશે, ને તેઓ જમીનની હદથી આસમાનની હદ સુધી, ચારો બાજુથી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે.

૨૮ હવે અંજીરીની તમસીલ ઘેઆનમાં લો. જરે તેની ડાલી કુમલીજ છે, ને પાતરાં કાહોડે, તારે તમે જાણોછો કે જાંહા પાસે છે. ૨૯ એમજ જરે તમે એ બધું થએલું જોશો, તારે જાણવું કે તે પાસે, ખારણા આગલ છે. ૩૦ હું તમને અચીત કહુંછજે, એ બધાં થશે તાંહાં સુધી આપેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૧ આસમાન તથા જમીન ઠલી જશે, પણ મારી વાતો ઠલી જનાર નથી. ૩૨ તો પણ તે દાહાડા, તથા તે ઘડી ખબત કોઈ જાણવું નથી, આસમાનના શીરશતાઓ પણ નહીં, તથા બેથો પણ નહીં; એકલો બાપજ. ૩૩ તમે હુશી-આર થાઓ, જગતા રહો, ને દુઆ માગો, કાંજે વખત કારે થશે, તે તમે જાણતા નથી. ૩૪ એ એવું છે કે જાણે એક શખસ પોતાનું ધર મુકીને

परदेशां गती वप्यत पोताना आकरोने अम्यतीआर आपीओ, ने हरेकने पोत पोतानुं काम सौपीजि, ने दरवानने योकी करवानो हुकम आपीओ, तेषुं छे. ३५ वासते तमे नगता रहे; केमके धरनो मलिक करे आवरो सांहांके के अडंधी रातरे, के सुरधो ओलती वप्यते, धम्मा सहवारे, अमे तमे नालुता नथी. ३६ रमे अेकामेक ते आवीने तमने जिधता न्युअे. ३७ ने न्हे हुं तमने कुहुंछिं, ते सहने कुहुंछिं के, नगता रहे.

आय अउदमो.

अने अे दाहाडा पछी पासया तथा अेअमीर रोठलीनुं नसन हतुं, तारे वडा काहीनोअे तथा शासतरीओअे तेने दगाथी पकडीने मारीनांअया आयत मनसुओ कीधी. २ पयु तेओअे कहीजिं के, नसनमां नहीं, रअे लोकनी गडयड थाअे.

३ अने अेथानीआमां सीमान कोहोडीआनां धरमांते नमवा अेडो हतो, तारे अेक ओरत आवी, नेनी पासे मुलवान अतरे लरेकी आलायासतरनी डायडी हती; ने तेअे डायडी लांछने तेना माथा पर ते रेडीजि. ४ तारे केटलाअेके पोतामां गुसे लराधने कहीजिं के, अे अतरनुं नुकसान २११ वासते थधजिं? ५ केमके अे तरलुरो दीनार करतां वधते मुल वेसात, ने गरीओने अपाते; अेम तेओअे तेना पर कयकय कीधी. ६ पयु हसुअे कहीजिं के, अेने रेहेवा दो, अेने केम तसदी दोअे? अेअे मारे कीधी शाइं काम कीधुं छे. ७ कांअे गरीओ तो सदा तमारी साथे छे, ने नरे तमे आहोअे तारे तेओअेनुं ललुं करी राकौअे; पयु हुं सदा तमारी साथे नथी. ८ ते न्हे करी राकी, ते तेअे कीधुं छे. दहनने साइ तेअे मारां अदनने अगाडिथी अतर लगाडीजिं. ९ हुं तमने अय्यीत कुहुंछिं के, आपी दुनीआमां, नहां कछी आ अुराअयर न्हेर करारो, तांहां तेअे न्हे कीधुं ते पयु अेनी धम्मादगारीने साइ केहेवारो.

१० अने ते आरमांनो अेक हहुंदा धिसकारीअेअत तेने वडा काहीनोने सौपवा साइ तेओअेनी पासे गधअे. ११ तारे तेनुं शांभथीने तेओअे अुरा थधअे; ने तेने नाअुं आपवानुं वयन आपीजिं. पछी तेअे कोध तरेहथी तेने पकडववानो वग शोधिअे.

१२ अने अेअमीर रोठलीनां नसनने पेहेले दाहाडे पासया भारतवा हता, तारे तेना शागीरदोअे तेने कहीजिं के, तुं पासया आअे अे साइ हमे कांहां नधने

તદ્ધર્મા કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૩ તારે તેણે પોતાના શાગીરદામાંથી એને મોકલતાં તેઓને કહીજી છે, રોહિરમાં જઈએ, ને તાંહાં પાણીની ગાગર લઈ જતો એક જણ તમને મલરો, તેની પાછલ જઈએ. ૧૪ પછી તે જાંહાં કહી પેસે, તાંહાંના ધરબારીને તમે કહો છે, ઉસતાદ કેહેછે છે મને મારા શાગીરદા સાથે પાસખા ખાવા સારૂ ઉતારો કરવાની જગીઆ કાંહાં છે? ૧૫ ને તે તમને સામન સુધાં મોહોટી મેડી તદ્ધર્મા કરેલી દેખાડરો; તાંહાં આપણે સારૂ તદ્ધર્મા કરો. ૧૬ તારે તેના શાગીરદ આહાર ગઈઆ, ને રોહિરમાં પોહોંચીઆ પર જ્યું તેણે તેઓને કહીજી હતું, તેવુંજ જડીજી; ને તેઓએ પાસખા તદ્ધર્મા કરીધું. ૧૭ ને સાંહાંજ પડીઆ પર બારોની સાથે તે આવેછે. ૧૮ ને તેઓ બેઠા; ને જમતા હતા તારે ઇસુએ કહીજી, હું તમને ખચીત કહુંછજી છે તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે જમેછે, તે મને પકડાવરો. ૧૯ તારે તેઓ દલગીર થવા તથા એક પછી એક તેને પુછવા લાગીઆ છે, શું તે હું છજી? ને બીજો છે, શું તે હું છજી? ૨૦ તારે તેણે જવાબ દધને તેઓને કહીજી છે, બારમાંથી એક જે મારી સાથે થાલીમાં બેલેછે તેજ. ૨૧ જેમ આદમીના બેટા બાબત લખીજી છે તેમ તે જઈએ ખરો, પણ જેનાથી આદમીનો બેટો પકડાઈએ તે માણસને અફસોસ, જે તે માણસ જનમીઆ નહીં હોતે, તો તેને સારૂ બેહતર થતે.

૨૨ એને તેઓ જમતા હતા તારે ઇસુએ રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને બાંજી, ને તેઓને આપી, ને કહીજી છે હો, ખાઓ, એ માં અદન છે. ૨૩ પછી તેણે પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપીજી; ને તે બધાએ તેમાંથી પીધું. ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી છે, નવા અંદોખસતનું માં લોહી જે ઘણાઓને સારૂ વેહેવડાવેએ તે એ છે. ૨૫ હું તમને ખચીત કહુંછજી છે, આદાની પાદશાહતમાં હું તે નવા પીરા, તે દાહાડા સુધી હું વધને કરી નહીં પીરા.

૨૬ એને તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પાહાડ પર ગઈઆ. ૨૭ ને ઇસુ તેઓને કેહેછે છે, આજ રોતે તમે બધા મારી બાબત ઠોકર ખારો; કાંજી એ લખીજી છે છે, “પાલકને હું મારીરા, ને ગેટાં વીખરાઈ જરો.” ૨૮ પણ હું પાંદા ઉઠીઆ પછી તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૨૯ તારે પીતરે તેને કહીજી, જે સહુ ઠોકર ખાએ, તો પણ હું નહીં, ૩૦ પણ ઇસુ તેને કેહેછે, હું તને ખચીત કહુંછજી છે, આજ રોતે બે વાર મુરઘો બોલીઆ અગાઉ તરણ વાર તું મારો ધનિકાર કરરો. ૩૧ પણ તેણે વધારે જોરથી કહીજી છે, જે તારી સાથે મારે

મરતું પડે, તો પણ હું તારો ધનકાર નહીં કરીશ. ને ઝમ્મજ સહુઝ્મે પણ કહીશ.

૩૨ અને તેઝ્મા ગેથસેમાની નામે ઝ્મિક્કોકાણે પોહોંચીઝ્મા; ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીશ કે, હું દુઝ્મા માયું તાંહાં સુધી તમે હીઝ્માં બેસો. ૩૩ ને તેણે પોતાનો સાથે પીતરને તથા ધઝ્માકુબને તથા ધઝ્માહાનને લીધા; ને તે બહુ ધબરાવા તથા દલગીર થવા લાગીઝ્મા. ૩૪ ને તેણે તેઝ્મેને કહીશ કે, મારા જીવને મરવા જ્ઞેવો બહુ ગમ છે, તમે હીઝ્માં ઠરો, ને જગતા રહો. ૩૫ પછી તે થોડું આગલ જ્ઞહને જ્ઞમીન પર પડીઝ્મા, ને તેણે ઝ્મમ દુઝ્મા માગી કે, જ્ઞે થઈ શકતું હોઝ્મે તો આ ધડી મારાથી દુર થાઝ્મે. ૩૬ ને તેણે કહીશ કે, આબબા, ધઝ્માને, બાપ, તારાથી સંહુ કંઈ થઈ શકેછે; આ પીઝ્માહું મારાથી દુર કર, તેપણ મારી ધઈ નહીં, પણ તારી થાઝ્મા. ૩૭ પછી તેણે આવીને તેઝ્મેને બંધતા દીઘ, ને પીતરને કહીકે કે, સીમાન, શું તું ઉંધેછે? શું ઝ્મેક ધડી પણ તું જગતો રહી શકતો નથી? ૩૮ તમે ધમિતેહાનમાં નહીં પડે વાસતે જગતા રહો, ને દુઝ્મા માગો. ૩૯ મુસતઝ્મેદ છે ખરો, પણ બદન નાતવાન છે. ૩૯ ને ફરી તેણે જ્ઞહને તેજ વાત કહેતાં દુઝ્મા માગી. ૪૦ ને પાછા આવીને ફરી તેણે તેઝ્મેને ઉંધતા દીઘ; કાંજે તેઝ્માની ઝ્માંબો ઉંધથી ભારી હતી; ને તેને શું જવાબ આપવો ઝ્મે તેઝ્મા જાણતા નહીં હતા. ૪૧ પછી તેણે તીજવાર આવીને તેઝ્મેને કહીશ કે, હવે ઉંધીઝ્મા કરો, ને આરામ લઝ્મા; બસ છે; તે ધડી આવી પોહોંચી છે, જીઝ્મા, આદમીનો બેટો ગુનેહગારોના હાથોમાં સોંપાઝ્મે છે. ૪૨ ઉઠો, આપણે જ્ઞહઝ્મે; જીઝ્મા, જ્ઞે મને પકડાવેછે તે પાસે આવીઝ્મા છે.

૪૩ અને તે કહેતો હતો ઝ્મેટલામાંજ તે બારમાંનો ઝ્મેક ધઝ્માને ધહુદા આવીઝ્મા, ને તેની સાથે વડા કાહીનોની તથા શાસતરીઝ્માની તથા વડીલાની તરફથી ધણા લોક તલવારો તથા સોટાલધને આવીઝ્મા. ૪૪ ને તેને પકડાવનારે તેઝ્મેને નીશાણી આપતાં ઝ્મેક કહીકે કે, જ્ઞેને હું ચુમીશ તેજ તે છે; તેને પકડો, ને બખરદારીથી લઈજીઝ્મા. ૪૫ ને તે આવીને તુરત તેની પાસે ગઈઝ્મા, ને કહીકે કે, અઝ્મે ઉસતાદ, અઝ્મે ઉસતાદ, ને તેને ચુમીઝ્મા. ૪૬ પછી તેઝ્માઝ્મે તેના પર પોતાના હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૪૭ ને પાસે ઉભા રહેનારા ઝ્મામાંના ઝ્મેકે તલવાર કાહીડીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાંખીઝ્મા. ૪૮ તારે ધસુઝ્મે જવાબ દહને તેઝ્માને કહીશ કે, તમે તલવારો તથા સોટા લધને જ્ઞેમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા બાહાર

આવીઆ છે? ૪૯ હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે વાચ્છેજ કરતો હતો, તારે તમે મને પકડીઓ નહીં; પણ કીતાબોનું પુરું થયું જોઈએ. ૫૦ તારે સહુ તેને મુકીને નાહાસી ગઈઆ. ૫૧ તો પણ એક જીવાન તેની પાછલ ચાલીઓ, જેના ઉઘાડાં બદન પર સણનું લુંગડું હોડેલું હતું; ને જીવાનીઆઓએ તેને પણ પકડીઓ. ૫૨ તારે લુંગડું મુકી દઈને તેઓમાંથી તે-ઉઘાડો નાહાસી ગઈઓ. ૫૩ પછી તેઓ ઇસુને તાંહાંથી સરદાર કાહીન પાસે લઈગઈઆ, જેની સાથે બધા વડા કાહીનો, તથા વડીલો, તથા શાસતરીઓ, એકઠા થઈઆ હતા. ૫૪ ને પીતર આઘો આઘો તેની પાછલ સરદાર કાહીનનાં ઘર સુધી ગઈઓ; ને આકરોની સાથે એસીને આગથી તાપતો હતો. ૫૫ તારે વડા કાહી-નોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુને મારીનાંખવા સાર તેના પર શાહેદી શોધી; પણ જડી નહીં. ૫૬ કેમકે ઘણાએ તેના પર જીકી શાહેદી પુરી, પણ તેઓની શાહેદી અરાબર મલી નહીં. ૫૭ ને કેટલાએકે ઉઠીને તેના પર જીકી શાહેદી પુરતાં એમ કહીજી કે, ૫૮ હમે તેને કેહેતાં શાંબલીઓ કે, હાયે બના-વેલાં આ મંદીરને હું પાડીનાંખીશ, ને તરણુ દાહાડમાં હાયે બનાવીઆવીના ખીજી આંધીરા. ૫૯ તો પણ તેઓની શાહેદીખી અરાબર મલી નહીં. ૬૦ તારે સરદાર કાહીને વચમાં ઉભો થઈને ઇસુને પુછતાં કહીજી કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? તેઓ તારા પર કેવી શાહેદી આપેછે? ૬૧ તોપણુ તે ચુપ રહીઓ, ને તેણે કંઈ જવાબ આપીઓ નહીં. વલી સરદાર કાહીને તેને પુછતાં કહીજી કે, શું તું ખરીસત તે સુબારકનો ખેત્રો છે? ૬૨ તારે ઇસુએ કહીજી કે, હું તેજ છજી. ને આદમીના ખેત્રોને કુદરતના જમણા હાથ પર ખેડેલો, તથા આસ-માનનાં વાદલાંઓ પર આવતો તમે જોશો. ૬૩ તારે સરદાર કાહીને પોતાનાં લુંગડાં ફાડીને કહીજી કે, હવે આપણે ખીજી શાહેદીની શી જરૂર છે? ૬૪ તમે એનું કુદર શાંબલીકે છે. તમને શું લાગેછે? ને બધાઓએ ડરાવીજી કે તે મરવા લાગેકે છે. ૬૫ પછી કેટલાએક તેના પર થુંકવા, તથા તેનું મોહો ઢાંકવા, તથા તેને મુકીઓ મારવા, તથા તેને કેહેવા લાગીઆ કે, નશ્ત્રખત કર-આકરોએ પણ તેને થબડાંકો મારી.

૬૬ અને પીતર દીવાનખાનામાં નીચે હતો, તારે સરદાર કાહીનની આકડી-ઓમાંથી એક આવી. ૬૭ ને તેણે પીતરને તાપતો દેખીને તેની ગમ જોઈને કહીજી કે, તું પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ઈનકાર કરીને કહીજી કે, હું નથી જાણતો, ને તું શું કેહેછે તે નથી સમજતો. ને પરશાલમાં

તે આહાર ગઈઓ, ને સુરથો ઓલીઓ. ૬૯ પછી ચાકડીઓ તેને ફરી લોહને પાસે ઉભા રહેનારાઓને ઢેહેવા લાગી છે, ઓ તેઓમાંનોજ છે. ૭૦ પણ તેણે વધી ઇનકાર કીધો ; ને થોડીવાર પછી પાસે ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહીઈ છે, એરાક તું તેઓમાંનોજ છે, કાંજે તું ગાલીલનો છે, ને તારી ઓલી પણ તેવીજ છે. ૭૧ ને તે લાનત નાંખવા તથા શમ આવા લાગીઓ છે, જેની બાબત તમે ઓલોછો, તે આદમીને હું નથી ઓલખતો. ૭૨ તારે પીજી વાર સુરથો ઓલીઓ. ને ઇસુએ પીતરને જે વાત કહી હતી, છે બે વાર સુરથો ઓલીઓ અગાઉ તરણુ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે તેણે ઇમાદ કીધો ; ને તે વીચારીને તે રડવા લાગીઓ.

બાબ પંદરમો.

ઓને સહવાર થઈ તારે વંડા કાહીનોઓ વડીલાની તથા આપી મીન-લમની સાથે મનસુઓ ફરીને ઇસુને બાંધી લઈજઈને પીલતને સોંપીઓ. ૨ તારે પીલતે તેને પુછીઈ છે, શું તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીઈ છે, તું ઢેહેછે તેજ. ૩ ને વડા કાહીનોઓ તેના પર ઘણી વોહોમત મુકી. ૪ તારે પીલતે તેને ફરી પુછતાંકહીઈ છે, શું તું કંઈ જવાબ નથી દેતો? જો, તેઓ તારે ઉલટી ઢેટ્ટી શાહેદી આપેછે. ૫ તોપણ ઇસુએ કંઈ જવાબ નહીં આપીઓ: ઓથી પીલત તાજુબ થઈઓ.

૬ ઓને તે જસનમાં જે ઓક બંધીવાનને તેઓ આહાવા તેને તેઓને સાઈ તે મુકીદેતો હતો. ૭ ને જે દંગો કરનારાઓએ દંગામાં ખુન કીધું હતું, તેઓની સાથે બારાબાસ નામે ઓક બંધવો હતો. ૮ તારે લોહો ખુમ પાડતાં તેની અરજ કરવા લાગીઓ છે જેમ તેણે તેઓની સાથે હર વખત કીધું, તેમ કરે. ૯ ને પીલતે તેઓને જવાબ આપીને કહીઈ છે, શું તમે આલોછો છે તમારે સાઈ ઇહુદીઓના પાદશાહને હું મુકીદઈ? ૧૦ કાંજે તેણે જલણીઈ છે વડા કાહીનોઓ દુશમનીથી તેને સોંપીઓ હતો. ૧૧ તો પણ વડા કાહીનોઓ લોહોને સમજવીઓ છે તે કરતાં તેઓ પોતાને સાઈ બારાબાસને મુકાવે. ૧૨ ને પીલતે જવાબ આપીને ફરી તેઓને કહીઈ છે, જેને તમે ઇહુદીઓનો પાદશાહ કહોછો, તેને હું શું કરું? તમારી શી મરજ છે? ૧૩ તારે તેઓએ ફરી ખુમ પાડી છે, તેને કંઈસે જડ. ૧૪ પછી પીલતે તેઓને કહીઈ છે, શા વાસતે? તેણે

શું ખૂંડે કીધું છે? પણ તેઓએ ઘણી વધતી ખુમ પાડી છે, તેને કહીને ૧૩. ૧૫ તારે પીલતે લોકોને રાજી કરવા ચાહીને તેઓને સાથે બારાબારને મુકી દીધો; ને ઇસુને ઢોરડા મરાવીને કહીને ૧૪ડાવવા સાથે સોંપીઓ. ૧૬ પછી શીખાઈઓએ તેને પરાઈતારીએમ નામે કચેરીમાં લઈજઈને આપ્યા રસાલાને એકરો બોલાવીઓ. ૧૭ તારે તેઓએ તેને બંધુરી ડગલો પેહેરાવીઓ, ને કાંચાનું તાજ ગુંથીને તેનાં માથા પર મુકીજી. ૧૮ પછી તેઓ તેને સલામ કરવા લાગીઓ છે, એએ ઇહુદીઓના પાદશાહ, સલામ. ૧૯ ને તેઓએ તેનાં માથા પર સોટી મારી, ને તેના પર થુંકીને ઘુંગળીએ બેસીને તેનો મજલો કીધો. ૨૦ ને તેની મસખરી કરી રહીઓ પર તેઓએ તેના પરથી તે બંધુરી ડગલો ઉતારી લીધો, ને તેનાંજ લુંગડાં તેને પેહેરાવીઓ; પછી તેઓ તેને કહીને ૧૪ડાવવા સાથે લઈ ગઈઓ. ૨૧ ને આલેકસાંદરનો તથા રૂસનો બાપ ફરેની નામે સીમાન એક જણ એતરમાંથી આવતો તે રસતેથી જતો હતો: તારે તેનો કહીને ઊંચકી લઈ જવા સાથે તેઓએ તેને બેરથી પકડી લીધો. ૨૨ પછી ગલગથા નામે એક ડુકાણું, જેની માએની એપરીની જગીઓ છે, તાંહાં તેઓ તેને લાવીઓ. ૨૩ ને બોલ બેલેલો વધન તેઓએ તેને પીવાને આપીઓ; પણ તેણે નહીં લીધો. ૨૪ ને તેને કહીને જડીઓ પર તેના લુંગડાં પેહેરવા સાથે ચીડી નાંખી, છે હરેક જણ કહીડેલ. ૨૫ ને પોહાર દાહોડા ચહ-ડતાં તેઓએ તેને કહીને જડીઓ. ૨૬ ને તેનું તોહોમતનામું લખીજી છે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૭ ને તેની સાથે બે ચોરને પણ કહીને જડીઓ; એકને તેની જમણી ગમ, ને બીજાને તેની ડાબીગમ. ૨૮ ને, “તે તકસીર-દારોમાં ગણાઈઓ,” એવું જે કીતાબોમાં કહેલું છે તે પુરું થઈજી. ૨૯ તારે રસતેથી જે જતા હતા તેઓએ પોતાનાં માથાં હલાવીને તેની નીંદા કરીને કહીજી છે, વાહરે તું મંદીર પાડીનાંખનાર, ને તરણ દાહોડામાં પાછું બાંધનાર. ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને કહીને પરથી ઉતરી આવ. ૩૧ તેજ પરમાણે વડા કાહી-નોએ પણ શાસતરીઓ સુધાં મસખરી કરીને માહોમાં કહીજી છે, એણે બીજાએને બચાવીઓ, તો શું પોતાને બચાવી નથી શકતો? ૩૨ ખરીસત જે ઇસરાએલનો પાદશાહ, તે જે હમણા કહીને પરથી ઉતરી આવે, તો હમે બોધને એતકાદ લાવીએ. ને જે તેની સાથે કહીને જડાઈઓ હતા, તેઓએ પણ તેની નીંદા કીધી. ૩૩ ને બોપારથી તીજ પોહાર સુધાં આપ્યા મુલકમાં બંધકાર રહીઓ. ૩૪ ને તીજ પોહારે ઇસુએ માહોટે આવ-

જે બ્રુમ મારતાં કહીએ છે; એવોઈ, એવોઈ, લામા સાબાબધાની ? ઇઆને, એએ મારા ખોદા, મારા ખોદા, તેં મને કેમ મુકીદીવો ? ૩૫ ને જે પાસે ઉભા રહીઆ હતા, તેઓમાંથી કેટલાએકે એ શાંભલીને કહીએ છે, જુઓ, એલીઆને તે હાંક મરેછે. ૩૬ તારે એકે દોડીને ઇસપંજ સરકાએ ભરીએ, ને લાકડી પર મુકીને તેને ચુંસાડતાં કહીએ છે, રેહેવા દો, આપણે જોઈએ કે એલીઆ એને ઉતારવાને આવશે કે નહીં. ૩૭ ને ઇસુએ મોહોટા આવાજે બ્રુમ પાડીને જન છેડીઓ. ૩૮ તારે મંદીરના પડદાના ઉપરથી તલે સુધી ફાટીને એ ભાગ થઈઆ. ૩૯ ને જે જમાદાર તેની સાંહાંમાં ઉભો હતો તેણે જરે દીડું કે એણે એવી બ્રુમ પાડીને જન ફાહાડીઓ, તારે કહીએ છે, ખરા-ખર એ આદમી ખોદાનો એયે હતો. ૪૦ ને એરતો પણ આધાથી જોઈઆ કરતી હતી; મરીઅમ માગદાલીન, ને નાંહાંના ઇઆકુબની તથા ઇઓસીની મા મરીઅમ, ને સાલોમી. ૪૧ જરે તે ગાલીલમાં હતો, તારે તેઓએ તેની પાછલ આલીને તેની ખીદમત કીધી હતી; ને તેની સાથે ઇશિલેમમાં આવેલી ખીજી પણ એરતો ઘણી હતી.

૪૨ એને સાંહાંજ પડીઆ પર તઈઆરો કરવાનો વખત, ઇઆને સખતનો આગલો દાહોડો હતો. ૪૩ વાસને આરમથાઈનો આખરવાન પરધાન ઇઉસફ આવીઓ. જે પોતે પણ ખોદાની પાદશાહતની રાહ જોતો હતો, તેણે હીમત પકડીને પીલત પાસે જઈને ઇમુની લારા માગી. ૪૪ તારે પીલત તાજુબ થઈઓ કે શું તે એટલામાં મરીગઈઓ ! ને તેણે જમાદારને તેડીને તેને પુછીએ છે, કેટલી વાર થઈ તે મરીગઈઓ ? ૪૫ ને તેણે જમાદારથી જણાવેને ઇઉસફને લારા અપાવી. ૪૬ ને તેણે જીહીંણું લુંગડું વેચાતું લઈને તેને ઉતારીને લુંગડે વીટલી, ને પથરમાં ખોદેલી એક કબરમાં તેને મુકી, ને તે કબરનાં મોહો પર પથર ગળડાવી મેલીઓ. ૪૭ ને મરીઅમ માગદાલીન તથા ઇઓસીની મા મરીઅમે જાંહાં તે મુકાઈઓ હતો તે જોઈ રાખીએ.

બાબ શોલમો.

એને સખત દાહોડો વીટીઆ પછી મરીઅમ માગદાલીને, તથા ઇઆકુબની મા મરીઅમે, તથા સાલોમીએ, તેને ચોલવા સાઈ ખુશખો ચીજો વેચાતી કીધી. ૨ ને હપતાને પેહેલે દાહોડે બામદાદને વખત મુરજ ઉગતી

વખતે તેઓ કબરની પાસે આવી. ૩ તારે તેઓએ માહોમાં કહીજી કે, આપણે સારૂ કબરના માહો પરથી પથરને ઢાણુ ગળાડવી કાહાડશે? કેમકે તે ઘણુ માહોયો હતો. ૪ પણ તેઓએ જોઈજી તો પથર ગળાડવી કાહાડેલા દીકા. ૫ પછી તેઓએ કબરમાં પેસીને જમણી ગમ બેઠેલા, સફેદ જન્મ પેહેરેલા, એક જવાનને દીકા; ને તેઓ ખીધી. ૬ તારે તે તેઓને કહેછે, ખીહો ના, કરસે જડએલા ધસુ નાજરીને તમે શોધોછો; તે તો ઉઠીઓ છે; તે હીઆં નથી; જુઓ આ જગીઆ, જાહાં તેઓએ તેને મુકીઓ હતો. ૭ પણ તમે જઓ, તેના શાગીરદોને, તથા પીતરને કહે કે, તે તમથી અગાડિ ગાલીલમાં જઓછે, જેમ તેણે તમને કહીજી હતું તેમ તમે તેને તાંહાં જોશો. ૮ ને તેઓ તુરત બાહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડતી ગઈ; ને તેઓ ધુજતી, તથા તાજુબ થતી ખીહીકથી દોહને કંઈ કહીજી નહીં.

૯ અને હપતાને પેહેરે દાહોડે સહવારે ઉઠીને મરીઅમ માગદાલીન, જેનામાંથી તેણે સાત દેવ કાહાડીઓ હતા, તેને તે પેહેલાં દેખાઈઓ. ૧૦ તેણે જાહને તેના સાથીઓ જેઓ ગમગીન તથા રડતા હતા તેઓને ખબર કહી. ૧૧ પણ તે જીવતો છે, ને એની નજરે પડીઓ, એ શાંભલીને તેઓએ મનીહીં નહીં.

૧૨ એ પછી તેઓમાંના બે જણુ બાહાર ખેતરમાં ચાલતા જતા હતા, તારે બીજુ સુરે તેઓને તે દેખાઈઓ. ૧૩ ને તેઓએ જાહને બાકીનાઓને કહીજી, ને તેઓનું પણ તેઓએ મનીજીં નહીં.

૧૪ પછી તે અગીઆર જમવા બેઠા હતા, તારે તેઓને તે દેખાઈઓ; ને તેઓની બેઠાની તથા સખત દીલ બાબત તેઓને ધમકાવીઓ; કેમકે તે ઉઠીઓ પછી તેને જોલાઓ જોઈઓ હતો તેઓનું તેઓએ મનીજીં નહીં. ૧૫ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે આખી દુનીઆમાં જાહને હરેક મખલુકને ઇજીલની તાલીમ આપો. ૧૬ જે ઇમાન લાવે, ને આપતીસમા લે, તે તારણુ પામશે; પણ જે ઇમાન નથી લાવતો, તેના પર સજાનો હુકમ થશે. ૧૭ ને જેઓ ઇમાન લાવેછે તેઓની સાથે આ અલામતો થશે: મારે નામે દેવોને તેઓ કાહાડશે, નવી બોલીઓ બોલશે; ૧૮ સાંધોને ઉઠાની લેશે; ને અગર મરવાનું કંઈ દોષ પીશે, તો તેઓને તેથી મુકસાન નહીં થશે; તેઓ ખીમારીઓ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાજ થશે.

૧૯ અને બાદવંદ તેઓની સાથે બોલીઓ પછી આસમાનમાં લેવા

धर्म्या, ने जोदानी नमस्ती आशुर्म्ये भेदो. २० पछी तेर्म्यार्म्य आहार नमने हरेक डेकाए वार्मन डीधी, ने जोदावंद तेर्म्यानी मदद करतो हतो, ने माज्जेन तेर्म्यानी साथे हता तेथी वात सायेत करतो हतो. आमीन.

धुकनी धंल.

आय पेहलो.

२३ थी तेपोते जेनारा तथा कलाम आयत पीदमत करनारा हता, २ तेर्म्यार्म्य ते वातो हमारामां असीत मनार्म्ये ते तेम हंमने कछी, तेम ते वातोनुं पीमान करवाने धशुर्म्यार्म्य हाथमां लीधुं ; ३ वासते अर्म्य पुनरग थीम्याहील, २३थी अधानो दरीम्याकृत करीने तारी उपर वीगतवार लपवानुं मने पए सुनासीय लागीजि ; ४ ते ते वातोनी ताकीम तुं पामेला छे तेर्म्यानी सायार्ध तुं नए.

५ धहुदना शाह हेरेदना दाहागर्म्यामां अपीम्यानी येकीनो नपरीम्या नामे अर्म्ये काहीन हतो ; ने तेनी अधर्म्यर हरेननो दीकरीम्यामांनी हती, ने तेनुं नाम अर्म्यीसायात हतुं. ६ ने तेर्म्या अेहु जोदावंदना कुले धुकमा तथा कानुनो परमाए अर्म्येय आलनारां जोदानी सामां रासत हतां. ७ ने तेर्म्याने छोकरं नहीं हतुं ; तेमके अर्म्यीसायात वांहांगुणी हती, ने ते अंनो नमके हतां. ८ ने अर्म्येय थधडे ते जोदानी हगुरते पोतानी येकीना वारा परमाए काहीननुं काम करतो हतो, ९ तारे काहीनना दसतुर परमाए जोदावंदनां मंदीमां नमने पुरामो करवानो तेनो वारे म्यारीम्या. १० ने पुरामो करती वपते लोडिनी म्यापी भीनलस आहार दुम्या भागती हती ; ११ तारे जोदावंदनां डीररातो पुरामो करवानी नगीम्यानी नमली आशु उमेला तेने देमाधर्म्या. १२ ने नपरीम्या तेने नमने धमराधर्म्या, ने तेने पीछीक लागी. १३ पए डीरराताम्य तेने कहीजि ते, नपरीम्या, पीछी ना; कांजे तारी दुम्या रांमलाध, ने तारी अधर्म्यर अर्म्यीसायात तारे साइ दीकरो नगुरो, ने तुं तेनुं नाम

ધર્મિહાન પાડશે. ૧૪ ને તેને ખુશી તથા ખુશી થશે, ને ઘણા તેના જનમથી હરખારો. ૧૫ કેમકે ઝાદાવંદની આગલ તે માણ્યો થશે, ને વધન કે દાહ તે નહીં પીશે ; ને પોતાની માના પેઠમાંથી પાક-રહે તે ભરપુર કરારો. ૧૬ ને ઇસરાયેલનાં છોકરાંઓમાંનાં ઘણાંને તે તેઓના ઝાદા ઝાદાવંદની ગમ ફેરવશે. ૧૭ ને તે ઝેલીઆના રહે તથા કુવતથી તેની આગલ ચાલશે, કે આપોનાં દીલ છોકરાંઓની તરફ, તથા નાફરમાનખરદારોને રાસતોની દાનાઈ તરફ ફેરવીને, ઝાદાવંદને સાર ઝેક લાઝેક કોમ તઈઆર કરે. ૧૮ ને જાખ-રીઆએ ફીરસાતને કહીજી કે, હું ઝે શી તરેહ જાણું? કેમકે હું જઈક થઈઝી છજી, ને મારી બઈએર ઉમરમાં વધેલી છે. ૧૯ તારે ફીરસાતાએ જવાબ દઈને તેને કહીકે કે, જાખરાહલ જે ઝાદાની હજુરમાં ઉમો રહેછે તે હું છઉં, ને તારી સાથે બોલવાને તથા ઝે ખુશખુશી તેને દેહેવાને હું માકલાઈઝી છઉં. ૨૦ અને જો, આએ વાતો પુરી થાએ તે દાહાડા સુધી તું મુગો થઈ જશે, ને બોલી નહીં શકશે; કેમકે પોતાના વખતમાં જે મારી વાતો પુરી થશે તે પર તે ઝેતકાદ નહીં કીધો. ૨૧ ને લોક જાખરીઆની રાહ જોતા હતા, ને મંદીરમાં તેણે ઝેટલી વાર લગાડી વાસતે તાજુમ થઈઆ. ૨૨ તારે બાહાર આવીને તે તેઓની સાથે બોલી નહીં શકીએ; ને તેઓએ જાણીકે મંદી-રમાં તેણે કંઈ દીકુંછે; કેમકે તે તેઓને ઇશારા કરતો હતો, ને આણુબોલીએ રહીએ. ૨૩ ને ઝેમ થઈકે તેની ખીદમતના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે તુરત તે પોતાને ઘેર ગઈએ. ૨૪ ને તે દાહાડાએ પછી તેની બઈએર ઝેલીસાયાતને હમલ રહીઆ, ને પાંચ મહીના સુધી તે સંતાઈ રહી, ને કહીકે કે, ૨૫ આ દાહાડાએમાં લોકોમાંથી મારી શરમંદગી દુર કરવાને ઝાદાવંદે મારા પર નજર કીધી, ને મારે સાર ઝેમ કીધું.

૨૬ અને છડ મહીને ગાલીલના નાજરેથ નામે શહેરમાં જાખરાહલ શીરસાતો ઝાદાની તરફથી ઝેક કુંઆરીની પાસે માકલાઈઝી હતો, ૨૭ જેની ઘઉંદની નસલના ઇસક નામે ઝેક મરદની સાથે માગણી થઈ હતી; ને તે કુંઆરીનું નામ મરીઅમ હતું. ૨૮ ને શીરસાતાએ તેની પાસે આવીને કહીકે કે, આએ પસંદીદા સલામ, ઝાદાવંદ તારી સાથે છે; આરતોમાં તું મુખારક છે. ૨૯ ને તે તેને જોઈને, તેની વાતથી ઘમરાઈને વીચાર કરવા લાગી કે, આએ કેવી સલામ હશે? ૩૦ તારે શીરસાતાએ તેને કહીકે કે, મરીઅમ, ખીહી ના; કેમકે તારા પર ઝાદાની મહેરબાની થઈ છે. ૩૧ અને

જે, તેને હમલ રહેશે, ને ખેટો જાણશે, ને તેનું નામ તું ઇસુ પાડશે. ૩૨ તે બુજ્જગ થશે, ને ઝાદાતાલાનો ખેટો દેહેવારો; ને ઝાદાવંદ ઝાદા તેના બાપ દાકિદનું તખ્ત તેને આપશે. ૩૩ ને ઇઆકુબનાં ઘર પર તે હમરા પાદશાહત કરશે; ને તેની પાદશાહતની આખર નહીં આવશે. ૩૪ તારે મરીઅમે ફીર-રાતાને કહીજી કે, ઝમે શી તરેહ થશે? કેમકે મરદને હું નથી જાણતી. ૩૫ ને ફીરરાતાએ જવાબ દધને તેને કહીજી કે, પાક-રહ તારા પર ઉતરશે, ને ઝાદાતા-લાની કુદરતનો તારી ઉપર છાઇએ થશે; ઝમે વાસને જે પાક તારાથી જન-મશે, તે ઝાદાનો ખેટો દેહેવારો. ૩૬ અને જે, તારી પીતરાણુ ઝમેલીસાયાને પણ પોતાની જઠરીમાં દીકરાનો ગરબ ધરીએ છે ; ને જે વાંહાંજણી દેહેવાતી હતી તેને આ છકો મહીનો છે ; ૩૭ કેમકે ઝાદાની આગલ કંઈ અરાકીએ નથી. ૩૮ ને મરીઅમે કહીકું, જે, હું ઝાદાવંદની બંદી, તારી વાત પરમાણે મને થાએ. તારે ફીરરાતો તેની પાસેથી ગઈએ.

૩૯ અને તે દાદાએમાં મરીઅમ ઉકિને ઉતાવલથી પાદાકી સુલકતા દહિદ રોહેરમાં ગઈ; ૪૦ ને જાપરીઆનાં ઘરમાં પેસીને ઝમેલીસાયાતને સલામ કીધી. ૪૧ ને ઝમેમ થઈજી કે ઝમેલીસાયાતે મરીઅમની સલામ સાંભલી, તારે તેના પેટમાં બાલક કુદીકું, ને ઝમેલીસાયાત પાક-રહથી ભરપુર થઈ. ૪૨ ને તેણે જ્વેરથી પોકારીને કહીકું કે, ઝમારતોમાં તું સુબારક છે; ને તારાં પેટનું કૂલ સુબારક છે. ૪૩ ને મને ઝમે કાંહાંથી કે મારા ઝાદાવંદની મા મારી પાસે આવે? ૪૪ કેમકે જે, તારી સલામનો આવાજ મારા કાનમાં પોહાંચીએ તારે મારાં પેટમાં બાલક ખુશીથી કુદીકું. ૪૫ ને જે હિમાન લાની તે સુબારક છે; કેમકે ઝાદાવંદની તરફથી તેને કહેલી વાતો પુરી થશે.

૪૬ અને મરીઅમે કહીજી કે, મારો જીવ ઝાદાવંદની બુજ્જગી કરેછે; ૪૭ ને ઝાદા મારા તારનારમાં મારો રહ ખુશી કરેછે. ૪૮ કેમકે તેણે પોતાની બંદીની કંગાલી પર નજર કીધો; વાસને જે, હવેથી હર જમાનાના લોક મને સુબારક દેહેરો. ૪૯ કેમકે જે કાદેર છે તેણે મારી ઉપર માહોયે ઝમેહસાન કીધો છે; ને તેનું નામ પાક છે. ૫૦ ને જે તેથી ખીલેછે તેઓ પર તેનો રહમ પેહેડી દર પેહેડી છે. ૫૧ તેણે પોતાને હાથે જ્વેર દેખાડીજી; પોતાનાં દીલના વીચારમાં જે હંકારી, તેઓને તેણે વેરીનાંખીઆ. ૫૨ તેણે કુદરતવાલાઓને તખ્ત પરથી ઉતારી સુકીઆ; ને નીચાઓને ઊંચા કીધા. ૫૩ તેણે ખુખીઆ-ઓને શારી ચીલેથી ધરાવીઆ; ને દોલતમંદોને ખાલી હાથે પાછા માક-

લીગ્યા. ૫૪ જેમ તેણે આપણા આપદાદા ઇબ્રિરાહીમને તથા તેની ઝાલાદને કહીજી, ૫૫ તેમ તેણે પોતાના અંદા ઇસિરાઝ્મલને પોતાના રહમની સદા ઇઆદ-ગારીને સાર મદદ કીધી. ૫૬ ને મરીઅમ આરારે તરણ મહીના તેની સાથે રહી. ૫૭ પોતાને ઘેર પાછી આવી.

૫૭ અને ઝેલીસાઆતનો જણવાનો વખત પુરો થઈઝા ; ને તે દીકરો જણી. ૫૮ ને તેના પડોસી તથા સગાંઝે સાંભલીજી કે, ઝાદવંદ તેના પર મોહોટી રહમ કીધી, ને તેઝાઝે તેની સાથે ખુશી કીધી. ૫૯ ને ઝેમ થઈ કે આઠમે દાહડે છોકરાની સુંત કરવાને તેઝા આવીઝા ; ને તેના આપનાં નામ પરથી તેનું નામ જખરીઆ પાડતાં હતાં. ૬૦ તારે તેની માઝે જવાખ દહને કહીજી કે, નહીં, પણ ઝેનું નામ ઇઆહાન કેહેવારો. ૬૧ ને તેઝાઝે તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઝેમાં ઝેવાં નામથી કોઈ કેહેવાતું નથી. ૬૨ ને તેઝાઝે તેના આપને ઇસિરાથી પુછીજી કે, તું તેને શું કેહેવાડવા આહેછે? ૬૩ તારે તેણે પાટી મંગાવીને ઝેમ લખી કે, ઝેનું નામ ઇઆહાન છે. તારે સહુ તાજુખ થઈઝા. ૬૪ ને તુરત તેનું મોહો ઉઘડીજી, ને તેની જીભ ખુલી થઈ, ને બોલીને તેણે ઝાદની શુકર કીધી. ૬૫ ને જે તેઝાની આરો બાજુ રહેતા હતા તેઝા બધા પર ખીલીક આવી. ને ઇહુદાના આખા પાહાડી. મુલક-માં ઝે બધી વાત કેલાઈ. ૬૬ ને બધા સાંભલનારાઝાઝે ઝે વાત પોતાનાં મનમાં રાખી, ને કહીજી કે, ઝે છોકરો કેવા થરો ! ને ઝાદવંદનો હાથ તેની સાથે હતો.

૬૭ અને તેનો આપ જખરીઆ પાક-રહથી ભરપુર થઈઝા, ને તેણે નખુવત કીધી કે, ૬૮ ઇસિરાઝ્મલનો ઝાદવંદ મુઆરક હોજો ; કેમકે તેણે પોતાના લોટો પર નજર કરીને તેઝાને છોડાવીઝા ; ૬૯ ને પોતાના અંદા દાઉદની નસલમાં તારણનું સીંઘડું હમારે સાર ઉભું કીધું. ૭૦ અને, “હું તમને તમારા દુરામનોના તથા કીનો રાખનારાઝાના હાથમાંથી બચાવીરા,” ૭૧ ઝે વચન જે દુની-આની રાથી પોતાના પાક નખીઆનાં મોહોથી તે કેહેતો આવીઝા, તે પર-માણે તેણે કીધું. ૭૨ કે જેથી તે હમારા આપદાદાઝા સાથેનો રહમ પુરો કરે, ને પોતાનો પાક કોલ ઇઆદ રાખે. ૭૩ ઇઆને જે રામ તેણે આપણા આપ-દાદા ઇબ્રિગહીમની આગલ આધા હાતા તે, ૭૪ કે તે આપણે સાર ઝેવું કરે, ૭૫ કે આપણે આપણા દુરામનોના હાથથી છુટકારો પામીને તેની આગળ ઉમ-રખર પાકીજી તથા સાચાઈથી જેઆક તેની અંદગી કરીઝે. ૭૬ ને ઝા

છોકરા, તું ઝાદાતાલાનો નથી કેહેવારો; કેમકે ઝાદાવંદના રસતા તહઆર કર-
વાને તું તેની આગલ ચાલશે. ૭૭ ઝમે વાસતે કે તેના લોકોને તારણુનું ગની-
આન તેઝ્માના યુનાહની માર્કીને સારૂ આપે, ૭૮ કે જે આપણા ઝાદાની
આસ રહમતથી છે, જેથી આપણા પર સુરજનું ઉગવું ઉપરથી થઈજી છે. ૭૯ઝમે
સારૂ કે અંધકારમાં તથા મોતની છાહઆમાં જે બેઠા છે, તેઝ્માને રોશાની
આપે, ને આપણા પગને સલામતીની રાહ દેખડવે. ૮૦ ને તે છોકરો વધી-
ઝ્મા, ને રહમાં કુવત પામતો ગઈઝ્મા; ને પોતાને ઈસિરાઝ્મલ પાસે જાહેર કર-
વાના દાહાડા સુધી રાનમાં રહીઝ્મા.

બાબ બીજો.

ઝને ત દાહાડાઝ્મામાં ઝમેમ થઈજી કે, કાહસાર આઉગસતસનો હુકમ
નીકલીઝ્મા કે કુલે દુનીઆના લોકોનાં નામ નોધાઝ્મે. ૨ પણ ઝમે પેહેલી
નામનીસી જ્દરે કુરેનીઆસ સુરીઆનો હકિમ હતો તારે થઈ હતી. ૩ તારે
સઘલા પોત પોતાનાં રોહેરમાં નામ લખાવવાને ગઈઝ્મા. ૪ ને ઈઉસક પણ
ગાલીલના નાજરેથ રોહેરથી ઈહુદાનું બેથલેહેમ રોહેર જે દાઉદનું કેહેવાઝ્મેછે
તેમાં, ૫ પોતાનું તથા પોતાની ગરબવતી માગણી કીધેલી વહુ મરીઆમનું નામ
નોધાવવા ગઈઝ્મા, કેમકે તે દાઉદનાં ઘર તથા ઝ્માલાદનો હતો. ૬ ને ઝમેમ થઈજી
કે તેઝ્મા તાંહાં હતાં તારે તેના જણવાના દાહાડા પુરા થઈઝ્મા. ૭ ને તે પોતાનો
પેહેલો બેથે જણી, ને તેને લુંગડે લપેટીને ઘભાંણમાં સુવાડીઝ્મા, કારણ કે
સરામાં તેઝ્માને જગીઆ નહીં મલી.

૮ ઝને તે પરાંતમાં પાલકો મેઘનમાં રેહેતા હતા, ને રાતે પોતાનાં યેલાં પર
ચોકી કરતા હતા. ૯ ને જ્યુઝ્મા, ઝાદાવંદનો ફીરશતો તેઝ્મા ઉપર ઉતરીઝ્મા, ને
ઝાદાવંદનું જુર તેઝ્માની આસપાસ અંમકીઈ, ને તેઝ્માબહુ ખીધા. ૧૦ પણ ફીર-
શતાઝ્મે તેઝ્માને કહીજી કે, ખીહો ના; કેમકે જ્યુઝ્મા, હું તમને મોહોટી ખુશીની
ખુશખબર આપુંછી, કે જે સરવ લોકોને વાસતે થશે, ૧૧ કે આજ દીને, દાઉદના
રોહેરમાં, તમારે સારૂ, ઝમેક તારનાર જનમીઝ્મા છે, કે જે ખરીસત ઝાદાવંદ છે.
૧૨ ને તમને આ નીશાણી મલશે કે તમે તે બાલકને લુંગડે લપેટેલા ઘભાં-
ણમાં સુવાડેલા જ્નેશો. ૧૩ ને ઝમેકાઝમેક આસમાનની ફેજમાંનું ઝમેક
ચેલું તે ફીરશતાની સાથે ઝાદાની તારીફ કરવું, ને કેહેવું હવું કે, ૧૪ બુલંદીમાં
ઝાદાની ખુજરગી, તથા જમીન પર સલામતી, તથા આદમીઝ્મામાં રબમંદી.

૧૫ ને ઝમ થઈ જે ફીરશતાઝમે તેઝમોની પાસેથી આસમાનમાં ગઈઝમા, તારે પાલકોઝમે માહોમાં કહીજે કે ચાલો, આપણે બેથલેહમમાં જઈને ઝમે થઝમેલું કામ જે ઝોદાવંદે આપણને જણાવીજે તે જોઈઝમે. ૧૬ ને તેઝમે ઉતાવલથી ગઈઝમા, ને મરીઝમને તથા ઇઉસફને તથા ઘભાંણુમાં સુવોડલાં બાલકને દીઠાં. ૧૭ ને તેઝમે દીઠા પછી તે બાલક બાબત તેઝમેને કહેલી વાત તેઝમે જાહેર કીધી. ૧૮ ને જે વાતો પાલકોઝમે તેઝમેને કહી, તેથી બધા શાંબલનારા તાજુબ થઈઝમા. ૧૯ પણ મરીઝમ ઝમે બધી વાતોને પોતાનાં દીલમાં રાખીને વીચારતી હતી. ૨૦ ને પાલકોને જે કહેવાઈજે હતું તે બધું તેઝમે જોઈજે, તથા શાંબલીડે, વાસતે ઝોદાની વખાણ તથા તારીફ કરતા પાછા ફરીઝમા.

૨૧ ઝને બાલકની સુંત કરવાના આઠ દાહાડા પુરા થઈઝમા, તારે પેટમાં તેના પેદા થઈઝમા અગાઉ ફીરશતાઝમે તેનું નામ ઇસુ પાડીડે હતું, તે તેનું નામ પાડીડે.

૨૨ ઝને મુસાની શરીરત પરમાણે તેના પાક થવાના દાહાડા પુરા થઈઝમા, તારે ઝોદાવંદની આગલ હાજર કરવાને તેઝમે તેને ઇશિશાલેમમાં લાવીઝમા. ૨૩ જેમ ઝોદાવંદની શરીરતમાં લખીજે છે, કે, “હરેક નર જે પેહેલો જનમ પામે તે ઝોદાવંદને સાઠ પાક કહેવાશે.” ૨૪ ને ઝોદાવંદની શરીરત પરમાણે હોલાનું ઝમેક જોડું, ઇઝમા અશુભરનાં બે બચાંની કુરબાની કરવા આવીઝમા.

૨૫ ઝને જુઝમે, ઇશિશાલેમમાં સીમીઝન નામે ઝમેક રાખસ હતો, તે માણસ રાસત તથા દીનદાર હતો; ને ઇસરાઝમેલના દીલાસાની રાહ જોતો હતો; ને પાક-રહે તે પર હતો. ૨૬ ને પાક-રહે તેને જણાવીજે હતું કે ઝોદાવંદના ખરીસતને તે જુઝમે તાંહાં સુધી ખાત તે નહીં દેખશે. ૨૭ ને રહેથી તે મંદી-રમાં આવીઝમા, ને શરીરતની રીત પરમાણે કરવાને જરે મા-બાપ બાલક ઇસુને માહે લાવીઝમા, ૨૮ તારે તેણે તેને પોતાના હાથો પર લીધો, ને ઝોદાની તારીફ કરીને કહીજે કે, ૨૯ ઝમે ઝોદાવંદ, હવે તારાં વચન પરમાણે તું તારા બંદાને સલામતીથી રવાના કરેજે. ૩૦ કેમકે જે તારણ સરવ લોકોનાં માહો આગલ તે તઈઆર કીધું છે, ૩૧ ને જે ગેરકોમીઝમેને શેશની આપવા સાઠ ઝમેક નુર, તથા તારા ઇસરાઝમેલી લોકોની બુજર્ગી છે, ૩૨ તે મારી ઝાંખોઝમે દીડું છે. ૩૩ ને તેના હકમાં જે કહેવાતું હતું, તે બાબત ઇઉસફ તથા તેની મા તાજુબ થઈઝમા, ૩૪ ને સીમીઝને તેઝમેને દુઆ દીધી, ને

તની મા મરીઅમને કહીઉં કે, જો, ઈસરાઅેલના ઘણને પડ્યા તથા પાછા ઉઠ્યા સાર, તથા ઉલટી કેહેવાવાની નીશાણીને સાર અે હરીઅે છે, ૩૫ (ને તારા જીવને પણ તલવાર વીંધી નાંખશે,) કે બહુ દીલોના વીચાર પરગટ થાઅે.

૩૬ અને આસેરનાં ઘરની હતા નામે ક્ષત્રુઅેલની દીકરી નખુવત કરનારી હતી, તે ઘણી જુદી હતી, ને પોતાના કુંઆરપણથી સાત વરરા સુધી પોતાના વરની સાથે રહી હતી. ૩૭ ને તે આરારે ચોરાશી વરરાની વીધવા હતી, ને મંદીરમાંથી તે કેથે ગઈ નહીં, ને અપવાસથી તથા દુઆથી રાત દાહડો આદાની અંદગી કરતી રહી. ૩૮ તેણે તેજ વેલા આવીને આદાવંદના શુકર કીધા, ને ઈશ્રાલેમમાં જેઅે છુટકારાની રાહ જોતા હતા તે સરવને તેની આખત કહીઈ. ૩૯ ને આદાવંદની શરીઅત પરમાણે તેઅે બધાં કરી ચુકીઅાં, તારે ગાલીલમાં પોતાના નાતરેથ રોહિરમાં પાછાં ગઈઅાં. ૪૦ ને તે છોકરો વધતો ગઈઅે, ને ગનીઆને ભરેલો, તથા રૂઠમાં જોરાવર થઈઅે, ને આદાનો કુજલ તેના ઉપર હતો.

૪૧ અને તેનાં મા-બાપ હર વરરા પાસપાના જસન સાર ઈશ્રાલેમમાં જતાં હતાં. ૪૨ ને તે આર વરરાનો થઈઅે તારે તેઅે જસનની રીત પરમાણે ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅાં. ૪૩ ને દાહાડા પુરા કરીને તેઅે પાછાં ફરીઅાં, તારે તે છોકરો ઈસ્રુ ઈશ્રાલેમમાં પછવાડે રહીઅે; ૪૪ ને ઇઉસકે તથા તેની માઅે નહીં જાણીઈ, પણ તે સંગતીઅેમાં છે, અેમ ધારીને તેઅે અેક દાહાડાને રસને ગઈઅાં, ને સગાં તથા અેલખીતાઅેમાં તેને શોધીઅે. ૪૫ ને તે જડીઅે નહીં, વાસને તેઅે તેને શોધતાં પાછાં ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅાં. ૪૬ ને અેમ થઈઈ કે તરણુ દાહાડા પછી મંદીરમાં ઉસતાદોની વચમાં ખેડેલો તેઅેનું શાંબલતો તથા તેઅેને સવાલો કરતો તેઅેઅે તેને દીઠા. ૪૭ ને જ બધાઅે તેનું શાંબલતા હતા, તેઅે તેની સમજ તથા જવાબોથી દંગ થઈઅે હતા. ૪૮ તારે તેઅે તેને જોઈને તાજુબ થઈઅાં, ને તેની માઅે તેને કહીઈ કે, બેટા, તે હમારી સાથે અેમ કેમ કીધું ? જો, તારો બાપ તથા હું શોક કરતાં તને શોધતાં હતાં. ૪૯ ને તેણે તેઅેને કહીઈ કે, તમે મને કાંઅે શોધતાં હતાં ? શું તમે જાણતાં નહીં હતાં કે મારે મારા બાપનું કામ કરવું જોઈઅે ? ૫૦ ને તેણે તેઅેને જ વાત કહી તે તેઅેમાં નહીં સમજાઅાં. ૫૧ ને તે તેઅેની સાથે રવાના થઈઅે, ને નાતરેથમાં આવીઅે, ને તેઅેને તામે રહીઅે; પણ તેની માઅે તે સરવ વાતો પોતાનાં દીલમાં રાખી-

પર ને ઈશુ ગનીઆનમાં તથા કદમાં, ને ખોદા તથા આદમીઆના પીઆર-
માં વધીઆ.

આખ તીજો.

૧૦ તીએરીઆસ કાઈસારની પાદશાહતનાં પંદરમાં વરરામાં, પંતીઆસ
પીલાત ઇહુદાનોહાકમ, તથા હેરોદ ગાલીલનો ચોથીઆ, તથા તેનો બાઈપ્રીલપ
ઈતુરાઈ તથા તરાઓનીતી મુલકનો ચોથીઆ, તથા લીસાન્તીઆસ આપ્પીલીનીનો
ચોથીઆ હતા; ૨ ને આના તથા કાઆફા સરદાર કાહીનો હતા; તારે ખોદાનો
કલામ રાનમાં જાખરીઆના દીકરા ઇઆહાનને પોહોંચીઆ. ૩ જેમ ઈસા-
હઆ નખીની વાતોની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો
આવાજ છે, કે તમે ખોદાવંદની રાહ તઠઆર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;
૪ હરેક ખોહો પુરાશો, ને હરેક પાહાડ તથા ટેકરા નીઆ કરાશો, ને જે વાંકા તે
પાધરા કરાશો, ને ખડખડ રસતા બરાબર કરાશો, ૫ ને કુલે લોક ખોદાનું
તારણુ જોશો,” ૬ તેમ યુનાહોની માર્ફીને સાઈ તોખાનું આપતીસમા જાહેર કરતો
ઈઆરદનની ચારે બાજુ આખા મુલકમાં તે આવીઆ. ૭ તારે તેથી આપતી-
સમા પામવા સાઈ જે નીકલીઆ હતા તે લોકોને તેણે કહીંજી કે, આપ્પી સાપોની
નસલ, આવાનારા ગજબથી નાહાસવાને ડોણે તમને ચેતાવીઆ. ૮ વાસતે
તોખાને લાએક ફૂલ લાવો, ને પોતાનાં ઘીલોમાં ના કહો કે, ઇબરાહીમ હમારો
આપ છે. કેમકે હું તમને કહુંછી કે ખોદા આ પયરોમાંથી ઇબરાહીમને સાઈ
છોકરાં ઉતપંન કરી રાકેછે. ૯ ને હવે જાહોડોની જડ પર કુહાડી પણ મુકી છે,
વાસતે શારાં ફૂલ નહીં લાવનાઈં હરેક જાહાડ કપાએ, ને આગમાં નંખા-
એ.

૧૦ અને લોકોએ તેને પુછીજી કે, તારે હમે શું કરીએ? ૧૧ ને તેણે
જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, જેને બે દગલા છે તેને નથી તેને આપે,
ને જેની પાસે ખેરાક છે તે પણ તેમજ કરે. ૧૨ તારે મેહસુલ લેનારા પણ
આપતીસમા પામવાને આવીઆ, ને તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે શું કરીએ?
૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમારે સાઈ જે ડરાવેલું છે તેથી જાઆદા ના લેઓ.
૧૪ શીપાહઆએ પણ તેને પુછીજી કે, હમે શું કરીએ? તારે તેણે તેઓને
કહીજી કે, ડોહ પર જાબરદસતી ના કરો, ને તોહમત ના મુકો, ને પોતાની
કમાઈ પર રાજી રહો.

૧૫ અને લોક રાહ જોતા હતા, ને બધા પોત પોતાનાં દીલમાં ઇચ્છાહાન આખત વીચાર કરતા હતા કે, શું એ ખરીસત હશે? ૧૬ તારે ઇચ્છાહાને જવાબ દેને બધાને કહીઈ કે, હું તમને પાણીથી આપતીસમા આપુંછઈ ખરો, પણ એક મારા કરતાં કુદરતવાલો આવેછે, તેના ચપલની વાધરી છોડવા લાએક હું નથી ; તે તમને પાક-રૂઠથી તથા આગથી આપતીસમા આપરો. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખરીને શારી પડે સાફ કરરો, ને ઘઈ પોતાની વખારમાં એકઠા કરરો, પણ જુસું ન હોલવાનારી આગમાં આવીનાં ખરો. ૧૮ ને તેણે ખીજી ઘણી તાલીમ આપતાં લોકોને ખુશખબર કહી. ૧૯ પણ એથીએ હેરોદ તેના ભાઈ શીલપની વહુ હેરોદીઆ આખત, તથા બધી ખુરાઈ હેરોદે કીધી તે આખત ઇચ્છાહાનથી તે ઇપકો પામીએ; ૨૦ ને તેણે તે બધાં ઉપરાંત એ પણ કીધું, કે તેને કેદખાતામાં બંધ કીધો.

૨૧ અને એમ થઈઈ કે બધા લોક આપતીસમા પામીઆ, તારે ઇચ્છુ પણ આપતીસમા પામીને દુઆ માગતો હતો, એટલામાં આસમાન ઉઘડાઈ, ૨૨ ને પાક-રૂઠ જીસમની સુરતમાં તેના પર ખુશતરની તરેહ ઊતરીએ, ને આસમાનથી આવાજ આવીએ કે, તું મારો પીઆરો બેટો છે, તારાથી હું બહુ રાજી છઈ.

૨૩ અને ઇચ્છુ આરે તીશ વરસની ઉમરનો થવા લાગીએ ; ધારીઆ પરમાણે તે તો ઇઉસફનો બેટો હતો, કે જે હાલીનો [દીકરો]; ૨૪ તે માતથાતનો, તે લેવીનો, તે મલખીનો, તે ઇઆનાનો, તે ઇઉસફનો ; ૨૫ તે માતાથીઆનો, તે આમોસનો, તે નાહુમનો, તે અસલીનો, તે નગેનો ; ૨૬ તે માથનો, તે માતાથીઆનો, તે સમઇનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇહુદાનો ; ૨૭ તે ઇચ્છાહાનનો, તે રેસનો, તે જ્જાખલનો, તે શલથાએલનો, તે નેરીનો ; ૨૮ તે મલખીનો, તે આદીનો, તે ફેરામનો, તે અલમોદામનો, તે અરનો ; ૨૯ તે ઇચ્છાશનો, તે એલીઆબનો, તે ઇચ્છારીમનો, તે માતથાતનો, તે લેવીનો ; ૩૦ તે સીમીઆનનો, તે ઇહુદાનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇઆનાનો, તે એલીઆકીમનો ; ૩૧ તે મલીઆનો, તે માઇનાનો, તે માતાથાનો, તે નાથાનનો, તે દાઉદનો ; ૩૨ તે ઇસીનો, તે એબેદનો, તે આવાજનો, તે સલમોનો, તે નહસોનો ; ૩૩ તે આમીનાદાખનો, તે અરામનો, તે હેસેરોનો, તે ફરસનો, તે ઇહુદાનો ; ૩૪ તે ઇઆકુબનો, તે ઇસહાકનો, તે ઇબિરાહીમનો, તે થારનો, તે નાહુરનો ; ૩૫ તે સાઇગનો, તે રાગાનો, તે ફલિકનો, તે આખરનો, તે શાલા-

નો ; ૩૬ તે કાઠિનાનનો, તે આરકાખરાદનો, તે સેમનો, તે નુહનો, તે લામેખનો ; ૩૭ તે મથુસાલાનો, તે હનોખનો, તે ઇઆરદનો, તે મહલાએલનો, તે કાઠિનાનનો ; ૩૮ તે અનોસનો, તે શેથનો, તે આદમનો, તે આદાનો.

બાબ ચોથો.

અને ઇસુ પાક-રૂઠથી બરપુર થઈને ઇઆરદનથી પાછો ફરીએ ; ને રૂઠથી રાતમાં લઈ જવાઈએ, ૨ ને ચાલીરા દાહાડ સુધી રોતાનથી તેની ઇમતેહાન થઈ ; ને તે દાહાડએમાં તેણે કંઈ ખાધું નહીં ; ને તે પુરા થઈઆ પછી તે બુખીએ થઈએ. ૩ તારે રોતાને તેને કહીઈ કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો આ પથરને હુકમ કર કે રોટલી થઈજાએ. ૪ ને ઇસુએ તેને જવાબ આપીને કહીઈ કે, એ લખેલું છે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ આદાના હરેક કલામથી જીવતો રહેશે.” ૫ તારે રોતાને તેને એક ઊંચા પાહાડ પર લઈ જઈને એક પલબરમાં દુનીઆની કુલે પાદરાહતો તેને દેખાડી. ૬ ને રોતાને તેને કહીઈ કે, આ બધો એખતીઆર તથા એએની જહોજલાલ હું તને આપીરા ; કેમકે એ મને સોંપેલાં છે, ને જે કોઈને હું આહું તેને હું એ આપું. ૭ વાસતે જો તું મારી બંદગી કરે તો એ બધું તાં થશે. ૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, આરે રોતાન, મારી પછવાડે જ, કેમકે એમ લખીઈ છે કે, “તારા આદા આદાવંદની બંદગી કર, ને તેની એકલાની જ ખીદમત કર.” ૯ તારે તે તેને ઇશાલેમમાં લાવીએ, ને મંદીરના બુરજ પર તેને બેસાડીને તેને કહીઈ કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો પોતાને હીઆંથી હેઠલ પાડીનાંખ. ૧૦ કેમકે એમ લખેલું છે કે, “તારી ખબરદારી કરવાને તારી આખત તે પોતાના શીરસાતે એને હુકમ કરશે. ૧૧ ને તેએ તને હાથો પર જીલીલી લેશે, ૨એ કદી તું તારો પગ પથર પર અક્લાવે.” ૧૨ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેને કહીઈ કે, એમ કહેલું છે કે, “આદાવંદ જે તારો આદા તેની તું ઇમતેહાન ના કર.” ૧૩ ને રોતાન બધી ઇમતેહાન પુરી કરીને કંઈ મુદત લગી તેની પાસેથી ગઈએ.

૧૪ અને રૂહના કુવતથી ઇસુ ગાલીલમાં પાછો આવીએ, ને તે આખા પરાંતની આરોગમ તેની કીરતી ફેલી ગઈ. ૧૫ ને તેએના એઆદતખાનાએમાં તાલીમ આપતો તે રહીએ, ને બધા તેની તારીફ કરતા હતા. ૧૬ પછી નાબરેથમાં તે આવીએ, જ્યાં તેનું પાલણુ થઈઈ હતું, ને તે પોતાના દસપુર

પરમાણે સખતને દાહોડે ઝિઆદતખાનામાં જઈને વાંચવાને ઉભો થઈઝિા.
 ૧૭ ને ઇસાઈઝિા નખીની કીતાબ તેને અપાઈ, ને તેણે કીતાબ ઉઘાડી,
 તારે તે જગીઝિા તેને મલી જાંહાં ઝિે લખીજીં છે, ૧૮ “ઝિાદાવંદનો રૂહ
 મારા પર છે, કેમકે દરીદરી ઝિાને ખુરાખખર અપવાને તેણે મને મસીહ કીધા,
 તુટાં ઘીણાને દરસત કરવાને, અંધવાઝિાને છુટકો, તથા ઝિાંધલાઝિાને દેખવાનું
 પરગટ કરવાને ; છુંદાઝિેલાઝિાને છુટકામાં લાવવાને ; ૧૯ તથા ઝિાદાવંદના
 પસંદ કરેલાં વરરાને પરગટ કરવાને તેણે મને ઝાકલીઝિા છે.” ૨૦ તારે તે
 કીતાબ અંધ કરીને ખીદમતગારને ઝાપીને તે બેઠો, ને ઝિેઆદતખાનામાં જ
 હતા તે બધાની ઝાંખા તેના ઉપર લાગી હતી. ૨૧ ને તે તે ઝિાને કહેવા
 લાગીઝિા કે, ઝાજ ઝિે લેખ તમારાં શાંભલીઝિામાં પુરું થઈજી. ૨૨ ને બધા-
 ઝિે તેના હકમાં શાહેઘી ઝાપી, ને તેનાં ઝાહેઘી નીકલેલી ઉમઘી વાતોથી
 તાજુબ કરીને કહીજીં કે, શું ઝિે ઇસકુનો બેઘે નથી? ૨૩ તારે તેણે તે ઝિાને
 કહીજીં કે, બેરાક તમે મને ઝા મીસાલ અપશો કે હકીમ, પોતાને સમો કર ;
 જે જો કાપરનાહુમમાં થઈલું હમે શાંભલીજી, તે હીઝાં પણ તારાં વતનમાં
 કર. ૨૪ પણ તેણે કહીજીં કે, હું તમને અચીત કહુંછજીં કે કોઈ નખી પોતાના
 મુલકમાં કબુલ નથી થતો ; ૨૫ ને હું તમને સાચું કહુંછજીં કે ઝિેલીઝાના
 દાહાડાઝિામાં જરે તરણ વરરા ને છ મહીના સુધી ઝાસમાન ઝિેયું અંધ હતું,
 કે ઝાખા મુલકમાં ઝાહેઘે દકાલ પડીઝિા હતો, તારે ઇસરાઝિેલમાં વીધવાઝિા
 ઘણી હતી ; ૨૬ પણ સીદાનના સારેપતામાં ઝિેક વીધવા શીવાઝિે ઝિેલીઝા
 તઝિામાંની કોઈની પાસે ઝાકલાઈઝિા નહીં હતો. ૨૭ ને ઝિેલીશા નખીના
 વખતમાં ઇસરાઝિેલમાં કોહેઘીઝા ઘણા હતા ; પણ નામાન સુરીઝાની શીવા-
 ઝિે તે ઝિામાંનો કોઈ સાકુ કરાઈઝિા નહીં હતો. ૨૮ તારે ઝિેઆદતખાનામાં
 સરવ ઝિે વાતો શાંભલીને ગુસે બરાઈ ગઈઝા. ૨૯ ને ઉઝીને શોહેરમાંથી તેને
 બાહાર કાહાડીઝિા, ને જો પાહાડ પર તે ઝિાનું શોહેર અંધાઝિેલું હતું તેની કોર
 પરથી તેને હેઠલ કૂંકી દેવા સાઈ તે ઝિા તેને લાવીઝા. ૩૦ પણ તે તે ઝિાની
 વચમાંથી નીકલીને ઝાકીઝિા ગઈઝા.

૩૧ ઝને ગાલીલના કાપરનાહુમ શોહેરમાં તે ઝાવીઝો, ને સખતને દાહોડે
 તે ઝોને તાલીમ અપતો હતો. ૩૨ ને તે ઝો તેનો તાલીમથી તાજુબ થઈઝા,
 કારણ કે તેની વાત ઝિેખતીઝારથી હતી. ૩૩ ને ઝિેઆદતખાનામાં ઝેક
 રાખસ હતો જેના ઉપર નાપાક દેવનો રૂહ હતો, ને તેણે મોહોઘા ઝાવાજથી

બુમ પાડીને કહીજી કે, ૩૪ અમ્મે ઇસુ નાબરી, હમને રહેવા દે, તારે હમારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવાને આવીઓ છે? હું તને જાણુંછજી કે તું કોણ છે, જોદાનો પાકીજો. ૩૫ ને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજી કે, ચુપ રહે, ને એમાંથી નીકલ; ને દેવ તેને વચમાં પાડી નાંખીને તેને દુખ દીધા વગર તેમાંથી નીકલીઓ. ૩૬ ને સરવ તાજુબ થઈઓ, ને માહોમાં જોલીને કહીજી કે, એ કેવી વાત છે! કેમકે એખતીઆર તથા કુદરતથી એ નાપાક-રહેને હુકમ કરેછે, ને તેઓ નીકલેછે! ૩૭ ને તે મુલકની હરેક જગીઆમાં તેની કારતી ફેલી ગઈ.

૩૮ અને એઆદતખાનામાંથી ઉઠીને સીમાને ઘેર તે ગઈઓ, ને સીમા-નની શાશુ બારી તાવે પડવી હતી, ને તેઓએ તેને સાર તેનો આજજી કીધી. ૩૯ ને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવીઓ, ને તેનો તાવ ઉતરી ગઈઓ, ને તેણે તુરત ઉઠીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૪૦ અને સુરજ કુખતો હતો તારે જોઓની પાસે તરેહ તરેહની ખીમારીથી માંદા હતા તેઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઓ, ને તેણે તેઓમાંના હરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા. ૪૧ ને દેવો પણ ઘણાઓમાંથી બુમ પાડતા નીકલીઓ કે, તું જોદાનો ખેટો ખરીસત છે. ને તેણે તેઓને ધમકાવીઓ, ને જોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ જાણતા હતા કે તે ખરીસત છે. ૪૨ ને દાહડો ઉગીઓ તારે તે નીકલીને ઉજડ ડોકાણે ગઈઓ, ને લોકો તેને શોધતા તેની પાસે આવીઓ; ને તે તેઓની પાસેથી ન જાએ વાસતે તેઓએ તેને રોકીઓ. ૪૩ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, ખીજાં રાહેરોમાં પણ જોદાની પાદશાહતની ખુશખબર આપવી જોઈએ, કેમકે એ સારું હું માકલાઈઓ છજી. ૪૪ ને ગાલોલનાં એઆદતખાનાઓમાં તે વાએજ કરતો ફરીઓ.

બાબ પાંચમો.

અને એમ થઈજી કે જોદાનો કલામ શાંબલવા સારું લોકોએ તેની આસપાસ બીડી કીધી, ને ગનેસરેતને દરીએ કીનારે તે ઉભો હતો. ૨ ને તેણે દરીઆ કાંઠે ખે હોડી ઉભેલી દીઠી, પણ માછી તેઓમાંથી ઉતરીને જલો થોતા હતા. ૩ ને તે હોડીઓમાંથી એક જ સીમાનની હતી તે પર તે ચહ-ડીઓ, ને કીનારેથી થોડી બાહાર પાડવાની તેણે તેની દરખાસત કીધી; ને એસીને હોડી પરથી લોકોને તાલીમ આપવા તે લાગીઓ. ૪ ને જોલો

રહીઆ પછી તેણે સીમાને કહીજે કે, તમે જોડાણમાં બાહાર પડે, ને પકડવા સાફ તમારી જાણ નાંખો. ૫ ને સીમાને જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, સાહેબ, આખી રાત હમે મેહેનત કીધી, ને કંઈ પકડીજે નથી, તોપણ તારા કહીઆથી હું જલ નાંખુંજી. ૬ ને એમ કીધા પર તેઓએ માછલીનું મોહોટું યોલું ઘેરી લીધું, ને તેઓની જલ ફાટી ગઈ. ૭ ને તેઓના બાગીઆ જોએ ખીજી હોડીમાં હતા તેઓ આવીને તેઓને મદદ આપે વાસતે તેઓએ તેઓને ધરારે કીધા. તારે તેઓ આવીઆ, ને બંને હોડી એવી બરી કે તેઓ ડુબવા લાગી. ૮ એ જોઇને સીમાને પીતરે ઇસુને પગે પડીને કહીજે કે, અએ જોદાવંદ, મારી પાસેથી જ, કેમકે હું ગુનેહગાર છું. ૯ કારણ કે તે તથા તેના સરવ સાથીઓ માછલીનું યોલું જે તેઓએ ઘેરીજે હતું તેથી દંગ થઇ ગઈઆ. ૧૦ ને સીમાને બાગીઆ ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, જેબેદના દીકરાઓને પણ એમજ લાગીજે. ને ઇસુએ સીમાને કહીજે કે, ખીજી ના, હવેથી માણસોનો પકડનાર તું થશે. ૧૧ ને હોડીઓને કાઠે લાવીને સરવ મુકીને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૨ એને એમ થઈજે કે તે એક રોહરમાં હતો, તારે જુઓ કોહોડે બરેલા એક રાખસ હતો, તે ઇસુને જોઈને ઊંચો પડીઆ, ને તેની આજી કરતાં કહીજે કે, અએ જોદાવંદ, અગર તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેજે. ૧૩ ને તેણે હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીને કહીજે, હું આહુંજી, તું સાફ થા; ને તુરત તે પરથી કોહોડ ગઈઆ. ૧૪ ને તેણે તેને તાકીદ કીધી કે, કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાહીને પોતાને દેઆડ, ને તેઓને ગહવાઈ મલે વાસતે મુસાએ જે અરપણ ફરાવીજે છે તે તારા સાફ થવા સાફ કર. ૧૫ પણ તેથી વધતી તેની કીરતી ફેલી ગઈ; ને શાંબલવાને, તથા તેનાથી પોતાની ખીમારીઓથી સાજ થવાને ઘણા લોક એકઠા થઈઆ. ૧૬ ને જંગલમાં એકાંત જઈને તે દુઆ માગતો હતો.

૧૭ એને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે તાલીમ આપતો હતો તારે ગાલીલનાં હરેક ગામથી તથા ઇહુદથી તથા ઇશાલિમથી આવેલા ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓએડા હતા, ને જોદાવંદનું કુવત તેઓને સમા કરવાને માજુદ હતું. ૧૮ ને જુઓ, માણસો એક પકરાધાતીને પલંગ પર લાવીઆ, ને તેને અંદર લાવવાને તથા તેની આગલ મુકવાને આહીજે. ૧૯ પણ ભીડને લીધે તેને અંદર લઈજવાની કંઈ રાહ નહીં મલીઆથી, તેઓ ઘર પર ચઢીઆ, ને

છાપરાંમાંથી પલંગ સુધાં ઇસુની આગલ તેને વચોવચ ઉતારીઆ. ૨૦ તારે તેણે તેઆને આંતકાદ જોધને તેને કહીજી કે, આમ્મ મરદ, તારા ગુનાહ તને માફ થઈઆ. ૨૧ તારે શાસતરીઆ તથા ફરોશીઆ વીચાર કરવા લાગીઆ, ને કહીજી કે, આ કુફર બકે છે તે કોણ છે? જોદા શીવાએ ગુનાહ કોણ માફ કરી શકે છે? ૨૨ ને ઇસુએ તેઆને વીચાર જાણીને જવાબમાં તેઆને કહીજી કે, તમે પોતાનાં દીલમાં શું વીચાર કરો છો? ૨૩ શું વધતું શોધેલ છે; આ કહેલું કે તારા ગુનાહ તને માફ થઈઆ, ઇઆ આ કહેલું કે ઉઠીને ચાલ? ૨૪ પણ આદમીના બેથને જમીન પર ગુનાહ માફ કરવાનો આપ્તીઆર છે, આ તમે જાણો વાસતે, (તારે તેણે પકશાધાતીને કહીજી કે,) હું તને કહું છું કે ઉઠ, ને તારો પલંગ ઉઠાવીને તારે ધર ચાલીઆ જ. ૨૫ ને તુરત તે તેઆની આગલ ઉઠીને જે પર તે સુતો હતો તે ઊંચકીને જોદાના શુકર કરતો પોતાને ધર ચાલીઆ ગઈઆ. ૨૬ તારે તેઆ સરવ દંગ થઈ ગઈઆ, ને જોદાની તારીફ કરવા લાગીઆ, ને બીહીકે ભરાઈ કહીજી કે, આજે હમે આજઆમ કામ દોઠાં.

૨૭ આને આ પછી તે નીકલીઆ, ને લેવી નામે આંક મેહસુલ લેનારને ચોકી પર બેઠેલા જોધને તેને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. ૨૮ ને તે સરવ મુકીને ઉઠીને તેનો પાછલ ગઈઆ. ૨૯ ને લેવીએ પોતાનાં ધરમાં તેને સાર મોહોટી આપ્ત કીધી; ને મેહસુલ લેનારઆની, તથા ખીજા જે તેઆની જોડે બેઠા હતા તેઆની મોહોટી ભીડ તાંહાં હતી. ૩૦ પણ તેઆના શાસતરીઆએ તથા ફરોશીઆએ તેના શાગીરદો સાથે તકરાર કરીને કહીજી કે, મેહસુલ લેનારઆ તથા ગુનેહગારોની સાથે તમે કેમ આઆ પીઆ છો? ૩૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઆને કહીજી કે, જે સાજ છે તેઆને હકીમનો આપ નથી, પણ ખીમારીઆને છે. ૩૨ રાસતોને નહીં, પણ ગુનેહગારોને તોઆને સાર તેડવાને હું આનીઆ છું. ૩૩ ને તેઆએ તેને કહીજી કે, ઇઆહાનના શાગીરદો તથા ફરોશીઆના શાગીરદો કેમ આકસર વખત અપવાસ કરે છે, તથા દુઆઆ માગે છે, પણ તારા આએ પીએ છે? ૩૪ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, વર જનઈઆઆની સાથે છે તાંહાં સુધી શું તમે તેઆને અપવાસ કરાવી શકો છો? ૩૫ પણ આવા દાહાડા આવરો કે વર તેઆની પાસેથી લેવારો, ને તારે તેઆને દાહાડાઆમાં અપવાસ કરરો. ૩૬ ને તેણે તેઆને આંક તમસીલ પણ કહી કે, જુના લુગડાંને નવું થીગલું કોઈ નથી

દેવું ; જો દે, તો નવું જ્યુનાને ફોડે, ને નવાનું થીગલું જ્યુનાની સાથે મલતું નથી. ૩૭ ને નવો વધન જ્યુની મરાઠોમાં કોઈ નથી ભરતું ; જો ભરે, તો નવો વધન મરાઠો ફાડીને વહી જશે, ને મરાઠો ખરાબ થશે. ૩૮ પણ નવો વધન નવી મરાઠોમાં ભરે તો ખેડ બચે. ૩૯ ને જ્યુનો વધન પીને કોઈ તુરત નવો નથી આહાતું, કેમકે તે કેહેછે કે જ્યુનો ધણો શારો છે.

બાબ છઠો.

અને એમ થઈજે કે [જસનના] ખીજ દાહા પછીના પહેલા સખત દાહોડે ખેતરોમાંથી તે જતો હતો, ને તેના શાગીરદોએ દાણાનાં કણસલાં તોડીઆં, ને હાથે મસલીને આધાં. ૨ તારે ફોશીએમાંથી કેટલાએક તેએને કહીજે કે, સખતને દાહોડે જે કરવું રવા નથી તે તમે કેમ કરોછો ? ૩ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજે કે, દાઉદ તથા તેના સાથીએ ભુખીઆ હતા, તારે તેણે જે ક્રીકું તે શું તમે નથી વાંચીજે ? ૪ કે તેણે ખોદાનાં ધરમાં જઈને નજર કીધેલી રોટલી લઈને આધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી, જે એકલા કાહીનો વીના ખીજ કોઈને આવા રવા નહીં હતી. ૫ ને તેણે તેએને કહીજે કે, આદમીનો ખેટો સખતના દાહાડાનો પણ ખોદાવંદ છે. ૬ ને ખીજ સખત દાહોડે પણ એમ થઈજે કે એખોદતખાનામાં જઈને તેણે તાલીમ આપી, ને તાંહાં એક શખસ હતો જેનો જમણો હાથ સુકાએલો હતો. ૭ ને તેના પર ખેટો મુકવાનો સખત પામવા સાઠ શાસતરીએ તથા ફોશીએ તેને તાકી રહીઆ કે સખતને દાહોડે તે સમા કરે કે નહીં. ૮ પણ તેણે તેએના વીચાર જાણીને સુકા હાથવાલા માણસને કહીજે કે, ઊઠ, ને વચમાં ઉભો રહે ; તારે તે ઉડીને ઉભો રહીએ. ૯ તારે ઇસુએ તેએને કહીજે કે, હું તમને એક વાત પુછુંછી, સખતના દાહાડાએમાં ભણું કરવું કે ભુકું કરવું ? જીવ બચાવવો કે મારીનાંખવો ? કીજે રવા છે ? ૧૦ ને ચારો બાજુ બધા પર જોઈને તેણે તે માણસને કહીજે કે, તારો હાથ લાંબો કર; ને તેણે તેમ કીધો, તારે તેનો હાથ ખીજના જેવો પાછો શારો થઈએ. ૧૧ પણ તેએ કરોધે ભરાઈ ગઈએ, ને માહોમાં મનસુખો કીધો કે, આપણે ઇસુને શું કરીએ ?

૧૨ અને તે દાહાડાએમાં એમ થઈજે કે દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર બાહાર ગઈએ, ને ખોદાની પાસે દુઆ માગવામાં આપી રાત ગુજરી. ૧૩ ને દાહોડા ઉગીએ તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીએ, ને તેએ-

માંથી આરને પસંદ કરીઆ, જેઓનાં નામ તેણે રસુદ્ર પાડીઆં. ૧૪ સીમાન (જેનું નામ તેણે પીતર પાડીજી,) તથા તેનો બાઈ આંદર; ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, શીલપ તથા આરથલમા; ૧૫ માતથી તથા યોમા; અલશીને દીકરો ઇઆકુબ તથા સીમાન, જે જીલોતી કેહેવાએછે; ૧૬ ઇઆકુબનો બાઈ ઇહુદા, તથા ઇહુદા ઇશિકારીઆત, જે પકડાવનાર પણ હતો. ૧૭ ને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહીઆ, ને તેના સાગીરદોની જમાત તાંહાં હતી, તથા આપ્પા ઇહુદા તથા ઇશિસાલેમથી, તથા સોર તથા સીદોનના દરીઆ કાંઠાથી તેનું શાંબલવા સાઈ, તથા પોનાની ખીમારીઆથી સમા થવા સાઈ, ઘણા લોકો આવીઆ. ૧૮ ને નાપાક-રહોથી જે દુખ પામતા હતા, તેઓ પણ આવીઆ, ને તેઓ સમા કરાઈઆ. ૧૯ તારે આખી બીડે તેને અડ-કવાનું આહીજી; કેમકે તેનામાંથી કુવત નીકલતું હતું, ને સરવને સમા કરતું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના સાગીરદોની તરફ નજર કરીને કહીજી કે, અએ ગરીબો, તમે મુઆરક છે; કેમકે આદાની પાદશાહત તમારી છે. ૨૧ હમણાના ભુખીઆઓ, તમે મુઆરકછો; કેમકે તમે ધરશો. હમણાના રડનારાઓ, તમે મુઆરક છે; કેમકે તમે હસરો. ૨૨ જરે આદમીના બેટાને લીધે લોક તમારી ઉપર દુરામની રાખશે, ને તમને જીદા પાડશે, ને તમારી રસવાઈ કરશે, ને તમારું નામ ભુંડાના જેવું કાહાડી નાંખશે, તારે તમે મુઆરક છે. ૨૩ તે દાહડે તમે ખુશ થાઓ, ને ખુશીથી કુદો; કેમકે જીઓ, આસમાનમાં તમારું ફલ મોહોડું છે. કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ નખીઓને એમજ કીધું હતું. ૨૪ મગર તમ દોલતમંદોને અફસોસ છે; કેમકે તમે પોતાનો દીલાસો પામી-આ છે. ૨૫ ધરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે ભુખીઆ થશો. હમણાના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે શોક કરશો, ને રડશો. ૨૬ જરે સરવ લોક તમારું સાઈ કેહેશે, તારે તમને અફસોસ છે; કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ જીદા નખીઓને એમજ કીધું હતું.

૨૭ પણ તમ શાંબલનારાઓને હું કહુંજી કે, તમારા દુરામનો પર પીઆર કરો; જે તમારી ઉપર કીનો રાખેછે, તેઓનું ભલું કરો; ૨૮ જે તમને અદદુઆ દેછે, તેઓને દુઆ દો; ને જે તમને સતાવેછે તેઓને સાઈ દુઆ માગો. ૨૯ તારા એક ગાલ પર તમારો મારનારની ગમ ખીલે પણ ફેરવ, ને તારો દગલો લેના-રને તારો અંગરખો પણ લેવાને મને ના કર. ૩૦ ને જે હરેક તારાથી માગેછે,

તેને આપ;ને જે તારી સ્ત્રીને લેછે તેનાથી પાછી ના માગ. ૩૧ ને જેવું તમે આહોરો ક્રે લોક તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ ને જે તમારી પર પીઆર કરેછે, તેઓ પર જો તમે પીઆર કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ પોતા પર પીઆર કરનારાઓ પર પીઆર કરેછે. ૩૩ ને જે તમારું ભલું કરેછે, તેઓનું ભલું જો તમે કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ ઝમિમ કરેછે. ૩૪ ને જેઓથી પાછું પામવાની-ઉમેદ તમને છે, તેઓને જો તમે ઉછીનું આપોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ તેટલું પાછું પામવા સારૂ પાપીઓને ઉછીનું આપેછે. ૩૫ પણ પોતાના દુરામનો પર પીઆર કરો, ને ભલાઈ કરો, ને પાછું પામવાની ઉમેદ રાખીઓ વીના ઉછીનું આપો, ને તમારું ફલ મોહોડું થરો, ને તમે ખોદાઓ-તાલાનાં ફરજંદ થરો; કેમકે નાશુકરો તથા ભુંડાઓ પર તે મેહેરબાન છે. ૩૬ વાસતે જેવા તમારો આપ રંહીમ છે, તેવા તમે રંહીમ થાઓ. ૩૭ તમે દોરા ના મુકો, ને તમારા પર દોરા નહીં મુકારો; દંડ ન ઠરાવો, ને તમારો દંડ નહીં ઠરાવો; માફ કરો, ને તમને માફ કરારો. ૩૮ આપો, ને તમને અપારો; સાઈં માપું, દાખેલું ને હલાવેલું, તથા ઉભરાતું, તેઓ તમારી દામનમાં ભરી આપારો; કેમકે જે માપાથી તમે માપી આપોછો, તેથીજ તમને પાછું માપી અપારો. ૩૯ ને તેણે તેઓને ઝમક તમસીલ કહી કે, આંધલો આંધલાને શું રસતો દેખાડી શકેછે? તે બંને શું ખાડામાં નહીં પડરો? ૪૦ સાગીરદ પોતાના ઉસતાદથી મોહોટો નથી; પણ હરેક જે પુરો છે, તે પોતાના ઉસતાદ સરખો થરો. ૪૧ ને તું પોતાની આંખમાંનું મુસલું ધીઆનમાં નહીં લાવતાં, પોતાના ભાઈની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુઓછે? ૪૨ ઇઆ પોતાની આંખમાંનું મુસલું ન જોતાં પોતાના ભાઈને કેમ કહી શકરો કે, ભાઈ, તારી આંખમાંનું તણખલું મને કાહાડવા દે? અઓ ઢોંગી, પેહેલાં તું પોતાની આંખમાંથી મુસલું કાહાડ, તાર પછી તારા ભાઈની આંખમાંનું તણખલું કાહાડવાને તને શારી પડે મુજરો. ૪૩ કેમકે સાઈં જાહાડ નહાઈ ફલ લાવતું નથી; ને નહાઈ જાહાડ સાઈં ફલ લાવતું નથી. ૪૪ ઝમે સારૂ હરેક જાહાડ પોતાનાં ફલથી ઝમાલખાઓછે. કેમકે લોક કાંઠાનાં જાહાડ પરથી અંજીર તોડતા નથી, ઇઆ જીંટકટારી પરથી દરાખ નથી તોડતા. ૪૫ સાઈં માણસ પોતાનાં દીલનાં શારા ભંડારમાંથી સાઈં કાહોડેછે, ને ભુંડું માણસ પોતાનાં દીલના ભુંડા ભંડારમાંથી ભુંડું કાહોડેછે; કારણ કે દીલનાં ભરપુરપણથી તેનું મોહો બોલેછે.

૪૬ અને તમે મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, કેમ કહેછો, ને જે હું કહુંછું તે કરતા નથી? ૪૭ જે હરેક મારી તરફ આવેછે, ને મારી વાતો શાંભલીને તે પરમાણે કરેછે, તે કોહોના જેવા છે, જેમ હું તમને બતાવીશ. ૪૮ તે જેમકે ધર બાંધનાર માણસના જેવા છે, જેણે ઊંડું ખોદીજી, ને પથરપર પાઈએ નાંખીએ; નેરેલ આવી, તારે તે ધરને નદીનો સપાટો લાગીએ, પણ તેનો પાઈએ પથરપર નાંખેલો હતો, વાસતે તે તેને હલાવી નહીં શકી. ૪૯ પણ જે શાંભલીને નથી કરતો, તે આ માણસના જેવા છે, જેણે પાઈએ વીના બોંએ પર ધર બાંધીજી, જે પર નદીનો સપાટો લાગીએ, ને તે તરત પડી ગઈજી, ને તે ધરની મોહોટી ખરાબી થઈ.

બાબ સાતમો.

અને લોકોને પોતાની બધી વાતો શાંભલીની ચુકીએ, તારે કાપરના હુમમાં તે પેટા. ૨ ને જેમકે સુખેદારનો આકર જે તેનો પીઆરો હતો તે ખીમારીથી મરવા પડીએ હતો. ૩ ને તેણે ઈસુની ખબર શાંભલીને ઈહુદીએના વડીલાને તેની પાસે મોકલીને તેની અરજ કીધી કે, તે આવીને તેના આકરને સમો કરે. ૪ ને તેએ ઈસુની પાસે આવીને તેની આજી કીધી, ને કહીજી કે, જેને સારું જે કરવાનું છે, તે લાએક છે. ૫ કેમકે આપણા લોકો પર તે પીઆર કરેછે, ને તેણે આપણે સારું જેઆદતખાનું બાંધીજી છે. ૬ ને ઈસુ તેએની સાથે ગઈએ, ને ધરથી તે આધો નહીં હતો તારે સુખેદારે દોસતોને તેની પાસે મોકલીને કેહેવડાવીજી કે, ખોદાવંદ, તસદી ના લે, કેમકે તું મારાં છાપરાં તલે આવે જેવા હું લાએક નથી. ૭ જે વાસતે મેં પોતાને તારી પાસે આવવા લાએક ગણીએ નહીં; પણ તું જેમકે વાત કેહે, ને મારો આકર સમો થરો. ૮ કેમકે હું પણ ખીજીએના જેખતીઆરમાં છુંજી, ને સીપાઈએ મારા હાથ નીચે છે; જેમકે હું કહુંછું કે જી, ને તે જીએ; ને ખીજીને કે આવ, ને તે આવેછે; ને મારા આકરને કે જે કર, ને તે કરેછે. ૯ ને ઈસુ જે શાંભલીને તાજીય થઈએ, ને ફરીને પોતાની પાછલ આવનારા લોકોને કહીજી કે, હું તમને કહુંછું કે આવો મોહોટો જેતકાદ ઈસરાએલમાં પણ મેં નથી દીશ. ૧૦ પછી જે મોકલાઈએ હતા તેએ પાછા ધર આવીએ, તારે જે આકર ખીમાર હતા તેને સાજો દીશ.

૧૧ અને ખીજે દાહોડે જેમ થઈજી કે તાઈન કેહેવાએલાં જેકે રોહરમાં તે ગઈએ, ને તેના શાગીરદોમાંના ઘણા તથા ઘણા લોક તેની સાથે

ગઈઆ. ૧૨ ને શેહેરના દરવાજા પાસે તે આવીએ, તારે જુએ, એક મુ-
એલાને આહાર લઈજતા હતા, તે તેની માને એકનોએક દીકરો હતો, ને તે
વીધવા હતી, ને શેહેરના ઘણા લોક તેની સાથે હતા. ૧૩ ને આદાવંદે તેને જો-
ધને તેના પર રહમ કીધો, ને તેને કહીજી કે, ૨૩ ના. ૧૪ ને તે પાસે આવીને
હાહકીને અડકીએ, તારે આંધીઆ ઉભા રહીઆ. ને તેણે કહીજી કે, અએ
જુવાન, હું તને કહુંછજી કે, ઉઠ. ૧૫ ને તે મુએલો ઉઠી બેઠો, ને બોલવા
લાગીએ, ને તેણે તેને તેનો માને સાંપીએ. ૧૬ ને સરવને ખીછીક લાગી; ને
તેએએ આદાની તારીફ કરતાં કહીજી કે, આપણામાં મોહોયો નખી ઉઠીએ છે,
ને આદાએ પોતાના લોહો પર નજર કીધી છે. ૧૭ ને તેની એ વાત આખા
ધહુદા તથા તેના બધા પરંતોમાં ફેલી ગઈ.

૧૮ એને ઇએહાનના શાગીરદાએ તેને એ બંધી ખખર કહી. ૧૯ ને
ઇએહાને પોતાના શાગીરદામાંના એને પાસે તેડીને ઇસુને કેહેવડાવી માકલીજી
કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે? કે હમે ખીજની રાહ જોએએ ? ૨૦ ને તે
માણુસોએ તેની પાસે આવીને કહીજી કે ઇએહાન આપતીસમા કરનારાએ હ-
મારી મારફત તને કેહેવડાવી માકલીજી છે કે, જે આવનાર છે તે તું છે? કે હમે
ખીજની રાહ જોએએ ? ૨૧ ને તેજ ઘડી તેણે ઘણાએને તેએનાં દુએ, તથા
નાપાક-રહેથી સમા કીધા ; ને ઘણા એએ આંધલા હતા તેએને દેખતા
કીધા. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજી કે, તમે જે દીઠાં, ને
શાંબલીએ, તે પાછા જઈને ઇએહાનને કહો, કે આંધલા દેખેએ, લંગડા ચા-
લેએ, દોહોડીઆ સાફ યાએએ, બેહેરા શાંબલેએ, મુએલા પાછા ઉઠેએ, ને દરી-
દરીએને ખુશખખર કેહેવાએએ. ૨૩ ને જે દોઢ મારી ખાખત ડોકર નથી
આતો, તે મુખારક છે.

૨૪ એને ઇએહાનના માકલેલા ગઈઆ પછી ઇએહાન ખાખત લોહોને તે
કેહેવા લાગીએ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ ? શું પવનથી હલતા
છોડવાને ? ૨૫ પણ તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું જીહીણાં લુગડાં પે-
હેરેલા માણુસને ? જુએ, જેએ ઉમદા પોશાક પહેરેએ, ને એરાઆરામ કરેએ,
તેએ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૨૬ તો તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું
નખીને ? હા, હું તમને કહુંછજી કે નખીથી પણ જે વધતો તેને. ૨૭ જેની
ખાખત લખીજી કે, “જે, હું મારો ગંગ પર તારાં મોહો આગલ માકલુંછજી, જે
તારી આગલ તારો રસતો તઈઆર કરરો,” તે એજ છે. ૨૮ કેગકે હું તમને

કહુંછી કે ઝ્મોરતોથી જેઝ્મા જનમીઝ્મા છે, તેઝ્મામાંથી ઈઝ્માહાન આપતીસમા કરનાર કરતાં માહોયો નબ્બી પેદા થઈઝ્મા નથી; તોપણુ ઝ્માદાની પાદરાહતમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે તેના કરતાં માહોયો છે. ૨૯ ને સરવ લોહો, તથા મેહસુલ લેનારાઝ્મા જેઝ્મા ઈઝ્માહાનના આપતીસમાથી આપતીસમા પામેલા હતા, તેઝ્માઝ્મ ઝ્માદાને રાસત માનીઝ્મા. ૩૦ પણુ ફૂરોશીઝ્માઝ્મ તથા રાસતરીઝ્માઝ્મ તેનાથી આપતીસમા નહીં લઈને પોતા બાબતનો ઝ્માદાનો ઈરાદો તુછ કીધો.

૩૧ ઝને ઝ્માદાવદે કહીજીકે, ઝ્મા પેહેડીના લોહોને હું સાની સાથે સરખાવું? ને તેઝ્મા ડોણુના જેવા છે? ૩૨ ચહુટાંઝ્મામાં જે છોડરાં બેસેછે, ને ઝ્મક બીબંને હાંકમારીને કહેછે કે, હમે તમારી પાસે વાંસકી વબડી, પણુ તમે નાચીઝ્માં નહીં; હમે તમારી પાસે શોક કીધો, પણુ તમે રડીઝ્માં નહીં; તેઝ્માના જેવા છે. ૩૩ કેમકે ઈઝ્માહાન આપતીસમા કરનાર શોટલી ખાતો કે વધન પીતો નથી ઝ્માવીઝ્મા, ને તમે કહેછો કે, તેનામાંદેવ છે. ૩૪ ઝ્માદમીનો બેયો ખાતો ને પીતો ઝ્માવીઝ્મા; ને તમે કહેછો કે, જુઝ્મા, ખાવરો તથા દારખાજ માણુસ, મેહસુલ લેનારાઝ્મા તથા પાપીઝ્માનો દોસત! ૩૫ પણુ દાનાઈ પોતાનાં કુલે ફૂરોશીથી રાસત ફૂરેછે.

૩૬ ઝને ફૂરોશીઝ્મામાંથી ઝ્મકે તેની ઝ્મરજ કીધી કે, મારી સાથે ખા; ને તે ફૂરોશીનાં ઘરમાં જઈને તે ખાવાબેઠો. ૩૭ તારે જુઝ્મા, તે શોહરની ઝ્મક ઝ્મારત જે ગુનેહગાર હતી, તેણે જાણીજી કે ફૂરોશીનાં ઘરમાં તે ખાવા બેઠો છે, તારે સંગમરમરની ડાબડીમાં ઝ્મતર તે લઈઝ્માવી. ૩૮ ને તેના પગ પાસે પછવાડે રડતી રડતી ઉભી રહી, ને પોતાનાં ઝ્માંસુઝ્મ તેના પગ ઘેવા લાગી, ને પોતાનાં માથાના ચોટલાઝ્મ જુઝ્મીને તેના પગ ચુમીઝ્મા, ને ઝ્મતર ચોલીજી. ૩૯ તારે જે ફૂરોશીઝ્મ તેને ઈજન ઝ્માપીજી હતું, તેણે ઝ્મ જેઘને દીલમાં કહીજી કે, ઝ્મગર ઝ્મ નબ્બી હોતે, તો જાણુને કે જે ઝ્મને ઝ્મકેછે તે ડોણુ ને કેવી ઝ્મારત છે, કેમકે તે ગુનેહગાર છે. ૪૦ ને ઈસુઝ્મ જવાબમાં તેને કહીજી કે, સીમાન, મારે તને કંઈ કહેવું છે; ને તેણે કહીજી કે, ઉસતાદ કેહે. ૪૧ ઝ્મક માગનારને બે કરજદાર હતા; ઝ્મક પાંચરો દીનારનો, ને બીબને પચારા દીનારનો. ૪૨ પણુ ઝ્મદા કરવાને તેઝ્માની પાસે કંઈ નહીં હતું, તારે તેણે બેહુને માફ કીધા. તે તેઝ્મામાંનો ડોણુ તેને વધતો પીઝ્માર કરશે? ઝ્મ કેહે. ૪૩ ને સીમાને જવાબમાં કહીજી, મને ઝ્મમ લાગેછે કે જેને તેણે વધતું માફ કીધું તે. તારે તેણે તેને કહીજી કે, તે વાજબી કહીજી છે. ૪૪ ને પેલી ઝ્મારતની તરફ ફૂરોશીને તેણે સીમાને

કહીજી કે, તું આ ઝ્મોરતને જુઝ્મો છે ? હું તારાં ઘરમાં આવીઝ્મો, તારે તેં મારા પગ ધોવાને પાણી આપીજી નહીં; પણ ઝ્મોણે મારા પગ આંસુઝ્મોથી ધોઈઝ્મો, ને પોતાના માથાના ચોટલાઝ્મો જુછીઝ્મો. ૪૫ તેં મને ચુમી આપી નહીં, પણ હું અંદર આવીઝ્મો તારથી ઝ્મો ઝ્મોરત મારા પગ ચુમવાથી પાછી રહી નથી. ૪૬ તેં તેણે માંઝં માથું ચોલીજી નહીં, પણ ઝ્મોણે મારા પગને અતરે ચોલીઝ્મો. ૪૭ વાસતે હું તને કહુંઝ્મો કે ઝ્મોના ગુનાહ જે ઘણા છે તે માફ થઈઝ્મો; કારણ કે ઝ્મોણે ઘણો પીઆર ક્રીધો, પણ જેના થોડા માફ થઈઝ્મો, તે થોડો પીઆર કરેછે. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારા ગુનાહ માફ થઈઝ્મો છે. ૪૯ ને જે સાથે ખાવા ખેડા હતા, તેઝ્મો દીલમાં કેહેવા લાગીઝ્મો કે, ગુનાહો પણ માફ કરેછે તે ઝ્મો કેણુ છે? ૫૦ તારે તેણે તે ઝ્મોરતને કહીજી કે, તારા ઝ્મોતકાદથી તું બચાવ પામી; સન્નામત ચાલી જા.

બાબ આઠમો.

અને ઝ્મોમ થઈજી કે તે વાઝ્મોજ કરતો, તથા ઝ્મોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, રોહિરે રોહિરે તથા ગામે ગામ ગઈઝ્મો; ને તે ખારો તેની સાથે હતા. ૨ ને નાપાક-રૂહોથી તથા ખીમારીઝ્મોથી કેટલીઝ્મોક ઝ્મોરતો જે આરામ પામી હતી, ઈઝ્મોને મરીઝ્મોમ જે માગદાલીન કેહેવાઝ્મોછે, જેનામાંથી સાત દેવ નીકલીઝ્મો હતા, ૩ ને હિરોદના કારભારી ખુજની વહુ ઈઉના, તથા સુરાના, તથા ખીજી ઘણી, જેઝ્મોઝ્મો પોતાની દોલતથી તેની ખીદમત ક્રીધી, તેઝ્મો તેની સાથે હતી.

૪ અને ઘણા લોક મલીઝ્મો, ઈઝ્મોને હરેક રોહિરેના તેની પાસે ઝ્મોકઠા આવીઝ્મો હતા, તારે તેણે તમસીલમાં કહીજી કે, ૫ ઝ્મોક વાવનાર પોતાનાં ખી વાવવા ખાહાર ગઈઝ્મો, ને તે વાવતો હતો તારે કેટલાંઝ્મોક રસતાની કોરે પડીઝ્મો, ને છુંદાઈ ગઈઝ્મો, ને આસમાનના પરંદાઝ્મોઝ્મો તે ખાઈ નાંખીઝ્મો. ૬ ને કેટલાંઝ્મોક પથર પર પડીઝ્મો, ને તેઝ્મો ઉગતાંને વાર સુકાઈ ગઈઝ્મો, કેમકે તેઝ્મોને તરી નહીં પોહોંચી હતી. ૭ ને કેટલાંઝ્મોક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઝ્મો, ને કાંઠાનાં જાહોડાઝ્મો સાથે વધીને તેઝ્મોને ગુંથી નાંખીઝ્મો. ૮ ને કેટલાંઝ્મોક શારી ભોંઝ્મોમાં પડીઝ્મો, ને ઉગી નીકલીને શોગણાં ફૂલ લાવીઝ્મો. ઝ્મો વાતો કહીને તેણે માહોટે આવાજે કહીજી કે, જેને શાંબલવાને કાન છે, તે શાંબલ. ૯ તારે તેના શાગીરદોઝ્મો તેને પુછીજી કે, ઝ્મો તમસીલ શું હશે ? ૧૦ તારે

તેણે કહીજી કે, ઝાદની પાદશાહતના ભેદો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાને તમસીલામાં; એ સાફ કે તેઓ દેખતાં નહીં દેખે, ને શાંભલતાં નહીં સમજે. ૧૧ તમસીલ તો એ છે: બી ઝાદનો કલામ છે. ૧૨ રસતાની દ્વાર પર જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પછી રોતાન આવેછે, ને તે કલામને તેઓનાં દીલમાંથી છીનવી લઈ જાયછે, એ તેઓ ધમાન લાવીને તારણ પામે. ૧૩ ને પથર પર જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે જરે શાંભલેછે, તારે ખુશીથી કલામ માનેછે, પણ તેઓને જડ નથી, વાસતે થોડી વાર સુધી ધમાન લાવીને અજમાયેશને વખત ફરી જાયછે. ૧૪ ને કાંઠાનાં જહા-ડોમાં જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પણ ચીંતા તથા દોલત તથા આ જીંદગીનાં સુખથી ગુંથાઈ જાયછે, ને પુરાં ફલ નથી લાવતાં. ૧૫ પણ શારી ભોંયમાં, તેઓ એ છે કે જે શારાં તથા નેક દીલમાં કલામને શાંભલી રાખેછે, ને સખરથી ફલ લાવેછે.

૧૬ એને ચીરાગ સલગાવીને વાસણથી તેને ઢાંકેછે, ઇમા પલંગ તલે મુકેછે, એવા કોઈ નથી; પણ અંદર આવનાર રોશની પામે વાસતે ચીરાગ-દાની પર મુકેછે. ૧૭ કેમકે જાહેર નહીં કરાશે, એવું કંઈ છુપીજી નથી; ઇમા જાહેર નહીં થશે, ને ખુલી નહીં જશે, એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી. ૧૮ વાસતે તમે શી તરેહ શાંભલો, એ બાબત ખબરદાર રહો; કેમકે જેને છે તેને અપારો, પણ જેને નથી, તેનું જે દેખાયછે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે.

૧૯ એને તેની મા તથા ભાઈ તેની પાસે આવીયાં; પણ બીડના સમ-બથી તેની નજદીક જઈ શકીયાં નહીં. ૨૦ તારે તેને ખબર મલી કે, તારી મા તથા તારા ભાઈ બાહાર જાંભાં છે, ને તેને જોવા આહેછે. ૨૧ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, ઝાદનો કલામ જે શાંભલેછે, ને તે પાલે છે, તેઓ મારી મા તથા મારા ભાઈ છે.

૨૨ એને એક દાહોડે એમ થઈજી કે તે પોતાના શાગીરદો સાથે એક હોડી પર ચહડીયા, ને તેઓને કહીજી કે, આપણે સરોવર પાર જઈએ: તારે તેઓ નીકલીયા. ૨૩ પણ તેઓ હંકારીને જતા હતા તારે તે જંગી ગઈયા; ને સરોવર પર પવનનું તોફાન થઈજી, ને પાણીથી ભરાઈને તેઓ આફતમાં આવી પડીયા. ૨૪ તારે તેઓએ પાસે આવીને તેને જગાડીયા, ને કહીજી કે, સાહેબ, સાહેબ, હમે મરીએછીએ ! તારે તેણે ઉડીને પવન તથા પાણીની લહેરોને ધમકાવી, પછી તે રહી ગઈ, ને એન થઈજી. ૨૫ ને તેણે તેઓને કહીજી

કે, તમારો એતકાદ કાંહાં છે ? તારે તેઓ ખીહી ગઠઆ, ને તાજુખ થઈને માહોમાં કહીજીં કે, આ કોણુ છે કે પવનને તથા પાણીને પણુ હુકમ કરેછે, ને તેઓ એને માનેછે ?

૨૬ એને ગાદરેનીએનો મુલક જે ગાલીલની સામે છે, તાંહાં તેઓ પોહાંચી-આ. ૨૭ ને તે કાંઠે ઉતરીએ તારે તે રોહિરનો એક માણસ તેને મલીએ, જે લાંખી મુદતથી દેવબંદ હતો, ને તે લુગડાં પેહેરતો નહીં હતો, ને ઘરમાં નહીં, પણુ કપરસતાનમાં રહેતો હતો. ૨૮ ને ઇસુને જોઈને જુમ પાડીને તેની આગલ તે પડી ગઈએ, ને જોહોટે આવાજે કહીજીં કે, એએ ઇસુ, જોદાએતાલાના બેટા, મારે તારી સાથે શું છે ? હું તારી આજુ કરુંછું કે તું મને દુખ નાદે. ૨૯ કેમકે તે નાપાક-રહને તે માણસમાંથી નીકલવાને તેણે હુકમ કીધો હતો ; કારણુ કે તેણે ઘણી વાર તેને પકડીએ હતો, ને સાંકલોથી તથા બેડીએથી બંધ કરીને તે રખાઈએ હતો, પણુ તે બંધનો તોડી નાંખીને દેવથી રાનમાં હંકાઈએ હતો. ૩૦ ને ઇસુએ તેને પુછીજીં કે, તારું નામ શું છે ? ને તેણે કહીજીં કે, લીજુએન, કેમકે તેમાં ઘણાં દેવા પેદા હતા. ૩૧ ને તેઓએ તેની આજુ કીધી કે હમને જીંડાંણમાં જવાને હુકમ ના કરતો. ૩૨ ને તાંહાં પાહાડ પર ઘણા કુકરાંજું યોલું ચરતું હતું, ને તેએને તેઓમાં જવા દે, વાસતે તેઓએ તેની આજુ કીધી, તારે તેણે તેએને જવા દીધા. ૩૩ ને દેવા તે માણસમાંથી નીકલીને કુકરાંમાં પેદા, ને તે યોલું કરાડ પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજીં, ને ગુંગલાઈને મરી ગઈજીં. ૩૪ ને જે થઈજીં તે જોઈને ચરાવનારા નાહાહાં ને જઈને રોહિરમાં તથા ગામડા-એમાં ખખર કહી. ૩૫ તારે જે થઈજીં તે જોવાને તેઓ નીકલીઆ, ને ઇસુની પાસે આવીને જે માણસમાંથી દેવ ગઠઆ હતા તેને લુગડાં પેહેરેલો, તથા હુથી-આરીમાં ઇસુના પગ પાસે બેઠેલો જોઈને તેઓ ખીધા. ૩૬ ને જોનારાએએ તેએને ખખર આપી કે તે દેવબંદ શી તરેહ સમે કરાઈએ.

૩૭ એને ગાદરેનીએની સીમની ચારોગમના કુલે લેજીએ તેની દરખા-સત કીધી કે, હમારી પાસેથી જ ; કેમકે તેએને ઘણી ખીહીક લાગી ; ને હોડીમાં ચહડીને તે પાછો ફરીએ. ૩૮ ને જે માણસમાંથી દેવા નીકલીઆ હતા, તેણે ઇસુની સાથે રહેવાની તેની આજુ કીધી, પણુ તેણે તેને એમ કહીને રવાના કીધો કે, ૩૯ તું પોતાને ઘેર પાછો જ, ને જોદાએ તારે સાજ જે કીધું તે જાહેર કર; તારે તેણે જઈને ઇસુએ તેને સાજ જે કીધું તે આખા રોહિરમાં જાહેર કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછો આવીએ તારે એમ થઈજી કે લોકોએ તેને ખુશીથી લીધો ; કેમકે સરવ તેની રાહ જોતા હતા. ૪૧ ને જુએ, ઇઆરસ નામે એક રાખસ જે એઆદતખાનાનો સરદાર હતો તે આવીએ, ને ઇસુના પગ પાસે પડીને પોતાનાં ઘરમાં આવવાની તેને અરજ કીધી. ૪૨ કેમકે તેને આરેક વરરાની એકની એક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી; પણ તે જતો હતો તારે લોકોએ તેના પર ભીડ કીધી. ૪૩ ને એક એરતને આર વરરા થઈએ લોહી વેહેતું હતું, જેણે પોતાની આખી પુંજી હકીમાપર ખરચી નાંખી હતી, પણ કોઈથી સમી થઈ નહીં શકી ; ૪૪ તે તેની પાછલ આવીને તેના લુગડાંની કોરને અડકી, ને તુરત તેનું લોહી વેહેતું અંધ થઈ ગઈ. ૪૫ તારે ઇસુએ કહીજી કે, મને કોણુ અડકીજી? જરે સહુએ ઇનકાર કીધો, તારે પીતરે તથા તેના શાગીરદોએ કહીજી કે, એવાવંદ, લોક તારા પર ભીડ કરેછે, ને દાખેછે, ને શું તું કેહેછે કે, મને કોણુ અડકીજી? ૪૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, કોઈ મને અડકીજી છે, કેમકે કુવત મારામાંથી નીકલીજી છે, એ હું જાણુંછું. ૪૭ ને એરત પોતે છુપી નહીં રહી શકી, એ જોઈને ખુજતી ખુજતી આવી, ને તેની સામાં પડી, ને શા સખ્યથી તેને અડકી, ને કેમ તુરત સમી થઈ, એ સરવ લોકોની આગલ તેણે તેને કહીજી. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, દીકરી, આતરજમે રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી છે, સલામત ચાલી જ. ૪૯ તે કેહેતો હતો એટલામાં એઆદતખાનાના સરદારને ઘેરથી એકે પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તારી દીકરી મરીગઈ છે, ઉસતાદને તસદી ના દે. ૫૦ પણ ઇસુએ શાંબલીને જ્યાંમાં તેને કહીજી કે, ખીહી ના; ફકત એતકાદ રાખ, ને તે સમી થશે. ૫૧ ને ઘરમાં તે આવીએ તારે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન તથા તે છોકરીનાં મા-આપ વગર કોઈને અંદર આવવા નહીં દીધાં. ૫૨ ને સહુ તેને સાર રડતાં ને કુટતાં હતાં, પણ તેણે કહીજી કે, રડે ના, એ સુઈ નથી, પણ જીગેછે. ૫૩ પણ તે મરીગઈ છે એ જાણીને તેએ તેના પર હસીએ. ૫૪ પણ તેણે સરવને આહાર કાહાડીએ, ને તેના હાથ પકડીને હાંક મારીને કહીજી કે, છોકરી, ઉઠ. ૫૫ તારે તેનો જીવ પાછો આવીએ, ને તેજ વખત તે ઉભી રહી, પછી તેણે તેને આવાનું આપવાનો હુકમ કીધો, ૫૬ તારે તેનાં મા-આપ તાજુબ થઈએ; પણ જે થઈજી તે કોઈને કેહેવાને તેણે તેએને મને કીધાં.

આખ નવંમા.

અને તેણે પોતાના આરે શાગીરદોને અંકડા તેડીને બધા દેવો પર, તથા ખીમારીઓ ઠાલવાને કુવત તથા અંપતીઆર તેઓને આપીઓ. રને ઓદાની પાદશાહત જાહેર કરવાને, તથા ખીમારીઓને સમા કરવાને, તેણે તેઓને ષાકલીઓ. ૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, મુસાફરીને સારું કંઈ ના લો; લાકડી નહીં, તથા જોહોણું નહીં, તથા રોટલી નહીં, તથા નાચું નહીં, ને હરેકને બે અંગરખા નહીં. ૪ ને જે ઘરમાં તમે ખેસો તાંહાંજ રહો, ને તાંહાંથી નીકલો. ૫ ને જેઓ તમને કબુલ નહીં કરે, તેઓને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તે રોહરમાંથી નીકલતી વેલા પોતાના પગની ધુલ અંખરો. ૬ તારે તેઓ નીકલતીને ખુશખબર જાહેર કરતા, તથા હરેક ડેકાણે સમા કરતા, ગામ ગામ ફરતા ગઈઓ. ૭ પણ ચોથીઓ હેરોદ બધાં તેનાં કરેલાં શાંભલીને ઘભરાઈઓ; કારણ કે ઈઓહાન મરીગઓલાઓમાંથી પાછા ઉઠીઓ છે, અંમ ફેટલાઓ કથી કહેવાઈજી. ૮ ને ફેટલાઓ કથી અંમ કે, અંમલીઓ પરગટ થઈઓ છે; ને ફેટલાઓ કથી અંમ કે, આગલા નખીઓમાંનો અંક પાછો ઉઠીઓ છે. ૯ તારે હેરોદે કહીજી કે, ઈઓહાનનું માથું મેં કાપીનાંખીજી છે, મગર જે આખત હું આવું શાંભલુંછજી તે કોણ છે? ને તેણે તેને જોવાને આહીજી.

૧૦ અને રમુલાઓ પાછા આવીને જે કીધાં હતાં તે સરવ તેને કહીઓ; તાર પછી તેઓને સાથે લઈને બેથસાઇદા કહેવાઓલા રોહરને લાગતી વેરાન જગીઓમાં તે અંકાંત ગઈઓ. ૧૧ ને લોકો અંમ જાણીને તેની પાછલ ગઈઓ, તારે તેણે તેઓને કબુલ કરીને ઓદાની પાદશાહત આખત તેઓને કહીજી, ને જેઓને સમા થવાની જરૂર હતી તેઓને સમા કીધા. ૧૨ ને દાહોડો ડુબવા લાગીઓ, તારે આરોઓ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, લોકોને રવાના કર, કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા ગામડાંઓમાં જઈને વાસો કરે, ને ખાવાનું પામે; કેમકે હીઓ આપણે વેરાન જગીઓમાં છઈઓ. ૧૩ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે તેઓને ખાવાને આપો. તારે તેઓઓ કહીજી કે, પાંચ રોટલી તથા બે માછલી વીના હમારી પાસે ખીજું કંઈ નથી, તો શું હમે જઈને અંમ સરવ લોકને સારૂ ખાવાનું વેચાવું લઈઓ? ૧૪ કેમકે તેઓ પાંચ હજારને શુમારે મરદ હતા. ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, તમે તેઓને પચાગ પચારાની હાર કરીને બેસો. ૧૫ ને તેઓઓ તેમ કીધું,

ને સરવને બેસાડીઆ. ૧૬ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની ગમ બોધને તેઓ પર અરકત આપી; ને ભાંજીને લોકોની આગલ પીરસવા સાઝે શાગીરદોને આપી. ૧૭ પછી તેઓએ આંધું, ને સરવ ધરાઈ-આ; ને બચેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરાઈ.

૧૮ અને તે એકલો દુઆ માગતો હતો, તારે એમ થઈ જી કે શાગીરદો તેની પાસે આવીઆ; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહીજી કે, હું ડોણ છઈ? લોક શું કહેછે? ૧૯ તારે તેઓએ જવાબમાં કહીજી કે, ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર; પણ કેટલાએક કહેછે કે, એલીઆ, ને કેટલાએક કહેછે કે, આગલા નખીઓમાંનો એક પાછો ઉઠીઓ છે. ૨૦ પછી તેણે તેઓને પુછીજી, પણ તમે શું કહેછી? હું ડોણ છઈ? તારે પીતરે જવાબ આપીને કહીજી કે, આદાનો ખરીસત. ૨૧ ને તેણે તેઓને તાકીદથી ફરમાવીજી કે એ ડોહને નહીં કહેવું. ૨૨ ને તેણે તેઓને કહીજી કે આદમીના બેઠને ઘણાં દુખ સેહેવાં, ને વડીલિથી, તથા મુખી કાહીજોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકબુલ થવું; તથા મારીઆ જવું, અને તીજે દાહોડ પાછું ઉઠવું પડે. ૨૩ તારે તેણે સરવને કહીજી કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો કરસ જીવકીને હમેરા મારી પાછલ ચાલે. ૨૪ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે. તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે સાઝે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૫ કેમકે જે માણસ આખી જહાન મેલવે, ને પોતાને ખોએ, ઇઆ હાની પામે, તે તેને શો ફાએદો છે? ૨૬ એ વાસતે મારી બાબત તથા મારી વાતો બાબત જે કોઈ શરમારો, તેની બાબત આદમીનો બેટો જરે પોતાના તથા આપના તથા પાક શીરશતાઓના જલાલ સાથે આવશે, તારે શરમારો. ૨૭ ને હું તમને ખરીત કહુંછઈ કે હીઆં જે ઉભા છ તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે ખોદાની પાદશાહતને જોરો, તાંહાં મુઠી માતને નહીં ચાખશે.

૨૮ અને એ વાતોના દાહાડા આડેક બાદ એમ થઈ જી કે પીતરને તથા ઇઓહાનને તથા ઇઆકુબને સાથે લઈને દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર ગઈઓ. ૨૯ ને દુઆ માગતાં તેનાં માહોની શીકલ બદલાઈ ગઈ, ને તેનો પોશાક ઉજ્જો ચલકતો થઈ ગઈઓ. ૩૦ ને જુઓ, બે મરદ, મુસા તથા એલીઆ, તેની સાથે વાત કરતા હતા, ૩૧ તેઓ જલાલમાં દેખાઈઆ, ને ઇશાલેમમાં તે મરણુ પામનાર હતો તે બાબત બોલતા હતા. ૩૨ ને પીતર તથા તેના સાથી ઊંઘથી ભરાઈઆ હતા; પણ જાગતા થઈઆ તારે તેઓએ

તેના જલાલને તથા જે એ મરદ તેની સાથે ઉભા રહીઆ હતા તેઓને દીદા-
 ૩૩ ને તેઓ તેની પાસેથી જતા હતા, તારે એમ થઈજે પીતરે ઇસુને કહીજે
 કે, ઝાદાવંદ, આપણને હીઆં રેહેવું શાઈ છે, ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ,
 એક તારે સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક એલીઆને સાર; પણ તેણે જે
 કહીજે તે પોતે સમજીએ નહીં. ૩૪ તે એ વાતો કહેતો હતો તારે વાદલીએ
 આવીને તેઓ પર ઘાઈએ કીધા, ને તેઓ વાદલી માં પેસતા હતા તારે એઓ
 બીધા. ૩૫ ને વાદલી માંથી એવો આવાજ નીકલીઓ કે, આ મારો પીઆરો
 બેટો છે, એનું શાંબલો. ૩૬ ને આવાજ થઈઆ પછી ઇસુ એકલો દેખા-
 ઇએ; ને તેઓ છાના રહીઆ; ને તે દાદાડએમાં જે તેઓએ દીધું તેઓ-
 માંનું કોઈને કંઈ નહીં કહીજે.

૩૭ એને બીજે દાહોડે એમ થઈજે તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરીઆ તારે
 ઘણા લોક તેને મલીઆ. ૩૮ ને જીઓ, લોકોમાંના એકે જીમ પાડીને કહીજે
 કે, એએ ઉસતાદ, હું તારી અરજ કરુંછું કે, મારા દીકરાને જે, કેમકે તે મારો
 એકનો એક છે. ૩૯ ને જે, રહ તેને પકડેજે, ને એકાએક તે જીમ પાડેજે,
 ને ફીણ આવે તાંહાં સુધી તે તેને પીડા દેજે, ને તેને ઘાએલ કરીને મુશકેલીથી
 તેની પાસેથી જએજે. ૪૦ ને તેને કાહાડવાને મેં તારા શાગીરદાની મીનત કીધી;
 પણ તેઓ રાકીઆ નહીં. ૪૧ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીજે કે, એએ
 બેઈમાન તથા આડી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું તમારી સાથે રહીરા, ને તમારું સહીરા?
 તારા દીકરાને હીઆં લાવ. ૪૨ ને તે આવતો હતો તારે દેવે તેને પટકી નાં-
 ખીને બહુ પીડા દીધી; તારે ઇસુએ તે નાપાક-રહને ધમકાવીએ, ને છોકરાને
 સમા કીધા, ને તેને તેના આપને સોંપીએ. ૪૩ ને ઝાદાના માહોટાં કુવતથી
 સરવે ડંગ થઈ ગઈઆ; ને જે બધાં કામ ઇસુએ કીધાં તેથી સરવે અચરત
 થતા હતા, તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, ૪૪ તમે એ વાતોને તમારા
 કાનોમાં રાખો, કેમકે આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સોંપારો. ૪૫ પણ
 તેઓ એ વાત સમજીઆ નહીં, ને તે તેઓથી એવી ગુપત રહી કે તેઓ
 જાણે નહીં; ને એ વાત આખત તેને પુછવાને તેઓ બીધા.

૪૬ એને તેઓમાં તકરાર થઈજે આપણામાં સહુથી માહોટો કોણ હશે?
 ૪૭ પણ ઇસુએ તેઓનાં દીલનો વીચાર જાણીએ, ને એક આલકને લઈને
 તેને પોતાની પાસે ઉભું રાખીજે. ૪૮ ને તેઓને કહીજે કે, જે કોઈ મારાં નામ-
 થી આ આલકને કચ્ચલ કરશે, તે મને કચ્ચલ કરેજે; ને જે કોઈ મને કચ્ચલ

કરેછે, તે મારા માકલનારને કમ્બલ કરેછે. કેમકે તમ સરવમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે મોહોટો થરો. ૪૯ તારે ઇસ્માહાને જ્વાબમાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, તારાં નામથી એકને હમે દેવો કાહાડતાં દીઠો, ને તે હમારી સાથે નહીં ચાલીએ, વાસતે હમે તેને મને કીધો. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, મને ના કરો, કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી તરફનો છે.

૫૧ એને એમ થઈજી કે તેને ઉપર લેવાના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે ઇશાલિમ જવા સાફ તેણે પોતાનું મોહો થીરતાથી રાખીજી. ૫૨ ને હરકારાએ તેને પોતાની અગાજી માકલીઆ, ને તેએ ગઈઆ, ને તેને સાફ તઈઆરં કરવાને સમરોનીએના એક ગામમાં પેઠા. ૫૩ પણ તેનું મોહો ઇશાલિમ જવા જેવું હતું, વાસતે તેએ તેને કમ્બલ નહીં કીધો. ૫૪ તારે તેના શાગીરદ ઇઆકુબ તથા ઇસ્માહાને એ જાહને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જેમ એલીઆએ કીધું તેમ આસમાનથી આગ વરસાવીને તેએને બાલીનાંખીએ? એ બાબત તારી શી ઇછા છે ? ૫૫ પણ તેણે ફરીને તેએને ધમકાવીઆ, ને કહીજી કે, તમારામાં કેવો રહ છે, એ તમે નથી જાણતા. ૫૬ કેમકે આદમીનો ખેટો માણસોના જીવ હલાક કરવાને નહીં, પણ બચાવવાને આનીએ છે. ને તેએ ખીજે ગામ ગઈઆ.

૫૭ એને તેએ રસતે ચાલતા હતા, તારે એમ થઈજી કે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તું જાએ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૫૮ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, લોકડાને ડોતરો છે, ને આસમાનના પકશીએને માલા છે ; પણ આદમીના ખેટાને માથું મુકવાને ઠામ નથી. ૫૯ ને તેણે ખીજને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. પણ તેણે કહીજી કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ કે હું પેહેલાં જાહને મારા બાપને દાટું. ૬૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાએને પોતાના મુએલાએને દાટવા દે ; પણ તું જાહને ખોદાની પાદ-શાહતની અખર જાહેર કર. ૬૧ ને એક ખીજએ પણ કહીજી કે, ખોદાવંદ, હું તારી પાછલ આવીશ ; પણ પેહેલાં મારાં ઘરનાંએને મરી આવવાને મને જવાદે. ૬૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, જે પોતાનો હાથ હેલ પર મુકાને પછવાડે જુએ, તે ખોદાની પાદશાહતને લાએક નથી.

બાબ ૧૧મો.

એ બાદ ખોદાવંદે ખીજ સીતરને પણ ઠરાવીઆ, ને હરેક રોહેર તથા

જગીઆમાં જાંહાં પોતે જવાનો તાંહાં બચેને પોતાની અગાઉ મોકલીઆ.
 ૨ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, પાછલી ખેતી ધણી છે, પણ મજુરો થોડા છે,
 વાસને પાછલી ખેતીના મલિકની તમે મીનત કરો કે તે પોતાની પાછલી ખેતીને
 સાર મજુરો મોકલે. ૩ તમે જાઓ, જુઓ, વજાઓમાં ગેટાંનાં બચાં સરખા
 હું તમને મોકલુંછી. ૪ વાંસજી તથા જોહોણું તથા જોડા ના લો, ને રસતામાં
 કોઈને સલામ ના કરતા. ૫ ને જે ઘરમાં તમે પેસો, તાંહાં પેહેલાં કહો કે
 આ ઘરનાં શાંતી થાઓ. ૬ ને જે શાંતીના દીકરો તાંહાં હરો, તો તમારી
 શાંતી તે પર રહેશે; પણ જે નહીં હરો, તો તમારા પર તે પાછી આવશે.
 ૭ ને જે કંઈ તેઓ આપે, તે આઈ પીને તેજ ઘરમાં રહો, કેમકે મજુર પોતાની
 મજુરીને લાઓ કે; ઘરે ઘરે ફરતા ના. ૮ ને જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો,
 ને જે તેઓ તમને કબુલ કરે, તો તમારી આગલ જે મુકામ તે આઓ.
 ૯ ને તેમાંના ખીમારીઓને સમા કરો, ને તેઓને કહો કે, ખોદાની પાદશાહત
 તમારી પાસે આવી છે. ૧૦ પણ જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ
 તમને કબુલ નહીં કરે, ૧૧ તો તેના રસતાઓમાં આહાર જમને કેહેજો કે,
 તમારાં રોહિરની ધુલ જે હમને વલગી છે તે પણ હમે જાટકી નાંખીએછીએ,
 તોપણ એ જાહેરાતી પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૧૨ ને હું તમને
 કહુંછી કે તે દાહોડે તે રોહિર કરતાં સંદોમનો હાલ વધતો સેહેલ થરો. ૧૩ એ
 ખોરાજન, તને અફસોસ; એ બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે
 માજેલ તમારામાં કીધા, તે જે સાર તથા સીદાનમાં કીધા હવે, તો તેઓએ
 તાટ પેહેરીને તથા રાખમાં બેસીને કાહારની તમા કીધી હવે. ૧૪ પણ ઇન-
 સાફ કરવામાં સોરને તથા સંદોમને તમ કરતાં અસાની થરો. ૧૫ ને એ
 કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન મુઠી જીંચું કરાઈછી છે, તે તું પતલ મુઠી નીચું
 નંખારો. ૧૬ જે તમારું શાંબલિ છે, તે મારું શાંબલિ છે; ને જે તમને વખોડે છે,
 તે મને વખોડે છે; ને જે મને વખોડે છે, તે મારા મોકલનારને વખોડે છે.

૧૭ અને તે સંતેરે ખુસીથી પાછા આવીઆ, ને કહીજી કે, ખોદવંદ, તારાં
 નામથી દેવો પણ હમારા હુકમને તાબે છે, ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે,
 શેતાનને વીજલીની પદે આસમાનથી પડતો મેં દીક્ષે. ૧૯ જુઓ, સાબો તથા
 વીજુઓને છુંદવાનો, તથા દુરામનો બધો કુદરત પર હું તમને અપતીઆર
 આપુંછી, ને તમને કસાંથી મુકસાન નહીં થરો. ૨૦ મગર એથી ખુશી ના
 થાઓ કે રહો તમારા હુકમમાં છે; પણ એ કરતાં એથી ખુશ થાઓ કે તમારું

નામ આસમાનમાં લખાઈયાં છે. ૨૧ તે વખતે ઇસુએ જીવમાં ખુરા થઈને કહીઈ કે, અમે બાપ, આસમાન તથા જમીનના મલિક, હું તારી શુકર કંઈ છઈ, કેમકે દાનાવો તથા અકલમંદોથી તે આ વાતો સંતાડી છે, ને આલકોને પરગટ કીધી છે. હા, અમે બાપ, કેમકે તેને એ પસંદ આવીઈ. ૨૨ મારા બાપે મને બધું સોંપીઈ છે; ને બેટો કોણ છે, એ બાપ વીના કોઈને માલુમ નથી; ને બાપ કોણ છે, એ બેટા વીના, તથા જોની પાસે બેટો પરગટ તેને કરવા આહે તે વીના કોઈ જાણતું નથી. ૨૩ તારે તેણે શાગીરદોની ગમ ફરીને એકાંત કહીઈ કે, જે તમે જીએ છો, તે જોનાર આંખો મુખારક છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છઈ કે જે તમે જીએ છો, તે જોવાને ધણા નખીએ એ તથા પાદ-શાહે એ ચાહીઈ, પણ નહીં જોઈયાં, ને જે તમે શાંબલો છો, તે શાંબલવાને ચાહીઈ, પણ નહીં શાંબલીઈ.

૨૫ એને જીએ, એક શાસતરી તેની અજમાએ કરવાને ઉભો રહીએ, ને તેને કહીઈ કે, ઉસતાદ, હું શું કંઈ કે હમેશગીની હુંદગીનો વારસ થાઈ? ૨૬ ને તેણે તેને કહીઈ કે, તોરતમાં શું લખીઈ છે? તું શું વાંચે? ૨૭ ને તેણે જવાબમાં કહીઈ કે, તારા આદા આદવંદ પર તું તારાં આખાં દીક્ષથી, તથા તારા આખા જીવથી, તથા તારા આખાં કુવતથી, તથા તારી આખી સમજથી, પીઆર કર; ને જો પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર કર. ૨૮ ને તેણે તેને કહીઈ કે, તેં કીક જવાબ દીધો, તું એ પરમાણે કર, ને તું જીવરો. ૨૯ તારે તેણે પોતાને રાસત ડરાવવા આહીને ઇસુને કહીઈ કે, મારો પડોસી કોણ છે? ૩૦ ને ઇસુએ જવાબમાં કહીઈ કે, એક રાખસ ઇશિલાલેમથી ઇરીજોમાં જતો હતો, ને ચારોમાં પડીએ, ને તેએ તેને નાગો કરીનાંખીએ, ને ધાએલ કરીને અધમુએ થઈયા પર તેને મુકીને ચાલીએ ગઈયા. ૩૧ ને એવું થઈઈ કે એક કાહીન તે રસતે આવીએ, ને તેને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈયા. ૩૨ ને એજ તરેહ એક લેવી પણ જાંહાં તે હતો તાંહાં આવીએ, ને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈયા. ૩૩ પણ એક સમરોની મુસાફરી કરતો તેની પાસે આવીએ, ને તેને જોઈને રહમ કીધો. ૩૪ ને પાસે આવીને તેના ધાએમાં તેજ તથા વધન રેડીને પોટો બાંધીએ, ને પોતાના જનવર પર તેને બેસાડીને ધરમશલામાં તેને લઈઆવીએ, ને તેની ખખરદારી કીધી. ૩૫ ને સહવારે નીકલતી વેલા બે દીનાર કાહાડીને ધરમશલાવાલાને આવીએ, ને તેને કહીઈ કે, તું એની ખખરદારી કરજે, ને એથી વધતું જે ખરચરો, તે હું

પાછો આવીશ તારે તને ભરી આવીશ. ૩૬ તો તે તરણોમાંથી ચેરોમાં પડેલાનો પડેસી ઢોણુ હતો, તને શું લાગે છે? ૩૭ તારે તેણે કહીલું કે જેણે તેના પર રહમ કીધો તે. તારે ઇસુએ તેને કહીલું કે, તું જઈને એમજ કર.

૩૮ એને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈલું કે તે એક ગામમાં પેટા: ને મારથા નામે એક આરતે પોતાનાં ઘરમાં તેને ઉતારે આવીએ. ૩૯ ને મરીએમ કેહેવાએલી તેની એક બેહેન હતી; ને તે ઇસુના પગ પાસે બેસીને તેની વાત શાંભલતી હતી. ૪૦ પણ મારથા ઘણી ખીદમતથી ગભરાઈ હતી, ને પાસે આવીને કહીલું કે, ઝાદાવંદ, મારી બેહેને મને એકસીને ખીદમત કરવાને મુકી છે, શું તને એની કંઈ ચીંતા નથી? તો એને મારી મદદ કરવાને કેહે. ૪૧ ને ઇસુએ જવાબમાં તેને કહીલું કે, એ મારથા, મારથા, ઘણી ચીજો બાબત તું ચીંતામાં તથા ગડબડમાં પડી છે. ૪૨ પણ એકનીજ અગત છે; ને શારો હીસો, જે તેની પાસેથી લેવારો નહીં, તે મરીએમે પસંદ કીધો છે.

બાબ અગીઆરમો.

એને એક ડેકાણે તે દુઆ માગતો હતો તે જરે તેણે પુરી કીધી, તારે એમ થઈલું કે તેના શાગીરદોમાંથી એકે તેને કહીલું કે, ઝાદાવંદ, જેમ ઇએમ્મા-હને પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી તેમ તું પણ હમને દુઆ માગવાને શીખવ. ૨ તારે તેણે તેએને કહીલું કે, તમે દુઆ માગો તારે કહો કે, એ આસમાન-માંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; તારી પાદશાહત આવે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર પણ તારો મરજી થાએ. ૩ હમારી રોજની રોટકી આજ હમને આપ. ૪ ને હમારા ગુનાહ હમને માફ કર, કેમકે હમે પણ હમારા હરેક કરજદારને માફ કરીએછીએ; ને હમને અજમાએરામાં ના નાંખ, પણ હમને ખુશથી છોડાવ. ૫ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમારામાંનો એવો ઢોણુ છે કે જેનો દોસત તેની પાસે મધરાતરે જશે, ને તેને કેહેશે કે, દોસત મને તરણુ રોટકી ઉઠીની આપ. ૬ કેમકે મારો બાઈબંદ રસતે જતાં મારી પાસે આવીએ છે, ને તેની આગલ મુકવાનું મારી પાસે કંઈ નથી. ૭ તારે તે અંદરથી જવાબ દઈને કેહેશે કે, મને તસદી ના દે, હમણા બારણું બંધ કીધું છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે ખીજનાપર છે, વાસતે મારાથી ઉઠીને તને આપાનું નથી. ૮ હું તમને કહુંછી કે તે તેનો દોસત છે, તે વાસતે જે તેને આપવા સારું નહીં ઉઠશે, તોપણ તેનો આજજીને કીધે તે ઉઠીને તેને જેટલું જેએએ તેટલું

આપરો. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે માગો, ને તમને અપારો, શોધો ને તમે પામરો, ડોકો ને તમારે સાર ઉઘડારો. ૧૦ કેમકે હરેક જે માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જોડે છે, ને જે ડોકે છે તેને સાર ઉઘડારો. ૧૧ ને તમારામાં કોઈ આપ હોય્મ, ને જે દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો શું તે તેને પથર આપરો? ઈઆ જે માછલી માગે, તો શું માછલાને બદલે તેને સાપ આપરો? ૧૨ ઈઆ જે તે બેદું માગે, તો શું તેને વીધુ આપરો? ૧૩ યે વાસતે તમે ખુરાછતાં જે પોતાનાં છોકરાં યેને શારી સ્ત્રીને આપી જાયોછો, તો તમારો આસમાની આપ પોતાથી માગનારા યેને પાક-રહ કેટલો વધતો આપરો?

૧૪ યેને તે યેક દેવને કાહાડતો હતો, ને તે મુંગો હતો; ને યેમ થઈ જી કે દેવ નીકલી યે તારે તે મુંગો બોલી યે, ને લોક તાજુબ થઈ યે. ૧૫ પણ તે યેમાંથી કેટલા યેકે કહી જી કે, દેવોના સરદાર બાલજેબુલની મદદથી દેવોને તે કાહોડે છે. ૧૬ ને બીજા યે યે જમા યે કરવા સાર તેની પાસે આસમાનથી નીશાણી માગી. ૧૭ પણ તેણે તે યેના વીચાર જણીને તે યેને કહી જી કે, જે પાદશાહત પોતાની સામે થાય્મ, તે ઉજડ થાય્મ છે. ૧૮ ને જે ઘર પોતાની સામે થાય્મ, તે પડે છે. ને જે રોતાન પોતે પોતાની સામે થઈ યે, તો તેની પાદશાહત શી તરેહ કાય્મ રહેરો? કેમકે તમે કહેછો કે બાલજેબુલની મદદથી હું દેવોને કાહાડુંછી. ૧૯ ને જે હું બાલજેબુલની મદદથી દેવોને કાહાડુંછી, તો તમારા દીકરા કોલોની મદદથી કાહોડે છે? વાસતે તે યે તમારો ધનસાફ કરરો. ૨૦ પણ જે હું યેદાની આંગલી યે દેવોને કાહાડુંછી, તો યેદાની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૨૧ જરે હથીઆર-બંદ જેરાવર માણસ પોતાની હવેલીની ચોકી કરે છે, તારે તેની માલમતા સલામત રહે છે. ૨૨ પણ જરે તે કરતાં જેરાવર તેની પાસે આવીને તેને જીંહીતે, તારે જે હથીઆર પર તેણે બરોસો કીધો તે ધીનથી લે છે, ને તેની હુંટ વેહે યે આપે છે. ૨૩ જે મારી તરફનો નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે યેકહું નથી કરતો, તે વેરી નાંખે છે. ૨૪ જરે નાપાક-રહ માણસમાંથી નીકલે છે, તારે ઉજડ ડેકાણામાં આરામ શોધતો ફેરે છે, પણ નહીં પામી આથી કેહે છે કે, જેમાંથી હું નીકલી યે તે જ મારાં ઘરમાં હું પાછો જઈશ. ૨૫ પછી તે આવીને તેને વાલિહું તથા શોબાવાન જુ યે છે. ૨૬ તારે તે જઈને પોતાથી ખુરા બીજા સાત રહોને સાથે લાવે છે, ને તે યે તેમાં પેસીને તાંદાં રહે છે; તારે તે માણસનો છલો હાલ પેહેલા કરતાં ખુરા થાય્મ છે.

૨૭ અને તે આ વાતો કહેતો હતો, તારે એમ થઈ જી કે લોકોમાંથી એક એમને જુમ પાડીને તેને કહી જી કે, જે પેટે તને રાખીએ, તથા જે થાનોને તું ધાવીએ, તેએ મુઆરક છે. ૨૮ પણ તેણે કહી જી કે, એ કરતાંને ખોદાનો કલામ જેએ શાંભલે છે, ને તેને પાલે છે, તેએ મુઆરક છે.

૨૯ અને મોહોટી ભીડ થવા લાગી તારે તે કહેવા લાગીએ કે, આ પેહેડીના લોક ભુંડા છે; તેએ નીરાણી શોધે છે, પણ ઇએના નખીની નીરાણી શીવા એ ખીજી નીરાણી તેએને અપારો નહીં. ૩૦ કેમકે જેમ ઇએના નીનવીએને સાઈ નીરાણી હતો, તેમ આદમીનો એટો આ પેહેડીને સાઈ થશે. ૩૧ દક-શણની રાણી આ પેહેડીના લોકોની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સજ્જ લાએક ઇરાવશે, કેમકે સુખીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને જમીનને છેડેથી તે આવી; ને જુએ સુખીમાન કરતાં મોહોટો એક હીએ છે. ૩૨ નીનવીના લોક આ પેહેડીની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સજ્જ લાએક ઇરાવશે, કેમકે ઇએનાએ વાએજ કીધાથી તેએએ તોઆ કીધી; ને જુએ, ઇએના કરતાં મોહોટો એક હીએ છે.

૩૩ અને કોઈ ચેરાગ સજ્જગાવીને છુપીએ મકાનમાં કે માપા તલે નહીં, પણ એંદર આવનાગ શેરાની મલવા સાઈ ચેરાગદાનો પર મુકે છે. ૩૪ અદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસને જે તારી આંખ સાફ હોએ, તો તાઈ આંખું અદન શેરાનીએ ભરેલું છે; પણ જે ખુરી હોએ, તો તાઈ અદન પણ એંધારાંએ ભરેલું છે. ૩૫ વાસને તારામાં જે શેરાની છે તે એંધારું નહીં થાએ એ સાઈ હુરી-આર રહે. ૩૬ જે તાઈ આંખું અદન શેરાનીએ ભરેલું હોએ, ને તેના કોઈ ભાગમાં એંધારું નહીં હોએ, તો શેરાની કરતારો ચેરાગ જેમ તને શેરાની આપે છે, તેમ તાઈ આંખું અદન શેરાનીએ ભરેલું થશે.

૩૭ અને તે બોલતો હતો તારે એક ફેરેશીએ દરખાસત કીધી કે તે તેની સાથે આંખું આએ; ને એંદર જઈને તે ખાવા બેઠો. ૩૮ પણ ખાવા પેહેલાં તે નાકીએ નહીં, એ જેઈને ફેરેશી તાજુબ થઈએ. ૩૯ તારે ખોદાવંદે તેને કહી જી કે, એએ ફેરેશીએ, તમે થાલી પીઆલું ખાહારથી સાફ કરેછો, પણ એંદરખાને તમે જુલમ તથા ખુરાઈથી ભરેલા છો. ૪૦ એએ મુરજો, જેણે ખાહારનું અનાવીજી તેણે એંદરનું પણ શું નથી અનાવીજી? ૪૧ પણ એ કરતાં જે કંઈ તમાઈ છે તેમાંથી ખેરાત કરે, ને જુએ, અંધું તમારે સાઈ પાક છે. ૪૨ પણ તમ ફેરેશીએને એફસોસ છે, કેમકે કુદનો તથા વરીઆલી તથા હરેક

તરેહની બાજુનો તમે દરામો ભાગ આપોછો, પણ ઇનસાફ તથા ઝોદાનો પીઆર તમે પડતો મુકોછો; ઝમે કરવાં, ને ખીનનં નહીં મુકવાં બ્નેઇતાં હતાં. ૪૩ ઝમ્મે ફરોશીઝ્મો, તમને ઝફસોસ છે; કેમકે ઝમ્બાદતપ્પાનાઝ્મોમાં ઉપલાં મકાનો તથા ચહુટાંઝ્મોમાં સલામો તમે ચાહોછો. ૪૪ ઝમ્મે શાસતરીઝ્મો તથા ફરોશીઝ્મો ઢોંગીઝ્મો, તમને ઝફસોસ છે; કેમકે જે કબરો દેખાતી નથી, ને જે પર લોકો ચાલતાં જાણતા નથી, તેવા તમે છો.

૪૫ તે વેલા શાસતરીઝ્મોમાંના ઝમેજે જ્વાબ આપતાં તેને કહીજી કે, ઉસ-તાદ ઝમેમ ખોલવાથી તું હમને પણ મેણુ મારેછે. ૪૬ તારે તેણુ કહીજી કે, તમો શાસતરીઝ્મોને પણ ઝફસોસ છે, કેમકે જીચકવાને મુરકિલ ઝમેવા ખોજ લોકો પર તમે લોદોછો, પણ તમે પોતે પોતાની આંગલીઝ્મોમાંની ઝમેજે તે ખોજ-ઝ્મોને ઝડકતા નથી. ૪૭ તમને ઝફસોસ છે, કેમકે નખીઝ્મોની કબરો તમે બાંધોછો, ને તમારા બાપદાદાઝ્મોઝમે તેઝ્મોને મારીનાંખીઆ. ૪૮ તારે તમે શાહેદી આપોછોકે તમો પોતાના બાપદાદાઝ્મોનાં કામ પસંદ કરોછો; કેમકે તેઝ્મો-ઝમે તેઝ્મોને મારીનાંખીઆ, ને તમે તેઝ્મોની કબરો બાંધોછો. ૪૯ ઝમે વાસતે ઝોદાની દાનાઘઝમે પણ ઝમે કહીજીકે, નખીઝ્મોને તથા રસુલોને હું તેઝ્મોની પાસે મોકલીશ, ને તેઝ્મોમાંથી કેટલાઝમેકે તેઝ્મો મારીનાંખરો, ને બહુ સતાવરો. ૫૦ વાસતે દુનીઆની શરૂઆતથી કુલે નખીઝ્મોનું લોહી જે વેહેવડાઇજી છે, તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૧ હાબેલનાં લોહીથી તે જખરીઆ, જે કુરબાન-ગાહ તથા મંદીરની વચે મારીઝ્મો ગઘઝ્મો, તેનાં લોહી સુધી; હા, હું તમને કહુંછજી કે તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૨ ઝમ્મે શાસતરીઝ્મો, તમને ઝફસોસ છે, કેમકે ઝમેલમની કુચી તમે લઇગઘઝ્મો છો, તમે પોતે અંદર પેસતા નથી, ને જેઝ્મો પેસતા હતા તેઝ્મોને તમે અટકાવીઆ છે. ૫૩ ને તેઝ્મોને આ વાતો તે કેહેતો હતો, તારે શાસતરીઝ્મો તથા ફરોશીઝ્મોઝમે તેને ઘણુ સીડવવા તથા ઘણી વાતો ખોલાવવા સાહ તેને છેડીઝ્મો. ૫૪ ને તેની તલારામાં રહેતાં તેનાં મોહોની કોઈ વાત પકડવાનું કીધું, ઝમે સાહ કે તેઝ્મો તેના પર તોહોમત મુકે.

બાબ બારમો.

અને હજરો લોક ઝમેકહા થઇઆ, ઝમેવા કે તેઝ્મો ઝમેક ખીજ પર પડતા હતા, તારે તે પોતાના શાગીરદોને કેહેવા લાગીઝ્મો કે, તમે પેહેલાં ફરો-શીઝ્મોનાં ખમીરથી હુશીઆર રહો, જે ઢોંગ છે. ૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો,

ઝમ્બું કંઈ કાંઈલું નથી, ને જે જણારો નહીં, ઝમ્બું કંઈ ગુપત નથી. ૩ વાસતે તમે અંધારામાં જે કંઈ કહીશો છે, તે રેરાનીમાં શંભલારો; ને ઝમ્બુંકાંતમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કહીશો છે, તે ધાખાઝ્મા પર પરટ કરારો. ૪ ને ઝ્મા મારા દોસતો, હું તમને કહુંછશું કે, જેઝ્મા બદતને મારીનાંખેછે, ને ઝમ્બું પછી તેઝ્માથી ખીજું કંઈ કરાવું નથી, તેઝ્માથી તમે ના ખીજો. ૫ પણ તમારે ડોણથી ખીજું ઝમ્બું હું તમને બતાવુંછશું, મારીનાંખીઝ્મા બાદ દોજ્ખમાં નાંખવાનો જેને ઝમ્બુંપતીઆર છે તેનાથી ખીજો, હા, હું તમને કહુંછશું કે તમે તેથી ખીજો. ૬ જે સવાઈઝ્માની શું પાંચ ચત્રીઝ્મા વેચાતી નથી? ને તેઝ્મામાંની ઝમ્બુંક પણ જોદાની આગલ વીસરાતી નથી. ૭ પણ તમારા માથાંના સરવ નીમાલાઝ્મા પણ ગણેલા છે, વાસતે તમે ખીજો ના; ઘણી ચત્રીઝ્મા કરતાં તમે મુલવાન છે. ૮ ને હું તમને કહુંછશું કે માણસોની આગલ જે કોઈ મને કચ્ચલ કરશે, તેને આદમીનો ખેટો પણ જોદાના શીરશતાઝ્માની આગલ કચ્ચલ કરશે. ૯ પણ માણસોની આગલ મારો જે ધનકાર કરશે તેનો ધનકાર જોદાના શીરશતાઝ્માની આગલ કરારો. ૧૦ ને જે કોઈ આદમીના ખેટને ઊલટી વાત કેહેશે, તે તેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈ કુફર બકશે, તે તેને માફ નહીં કરારો. ૧૧ ને જરે ઝમ્બુંબાદતખાનાઝ્મામાં તથા હાકેમોની તથા ઝમ્બુંપતીઆર વાલાઝ્માની આગલ તેઝ્મા તમને લઈ જઈએ, તારે તમે કેહેવો ઈઝ્મા શો જવાબ આપશો, ઈઝ્મા શું કેહેશો; ઝમ્બુંની ચીંતા ના કરો; ૧૨ કેમકે જે કેહેવું જોઈએ, તે તેજ ઘડી પાક-રહ તમને શીખવશે.

૧૩ અને લોટોમાંથી ઝમ્બુંકે તેને કહીશુંકે, ઉસતાદ, વારસો મારી સાથે વેહેંચી આપવાનું મારા ભાઈને કેહે. ૧૪ ને તેણે કહીશુંકે, ઝમ્બું આદમી, મને તમારો ઈનસાફ કરનાર ઈઝ્મા તમારું વેહેંચી આપનાર કેણે કરાવીઝ્મા છે? ૧૫ ને તેણે તેઝ્માને કહીશુંકે, તમે ખબરદાર રહો, ને લોબ ના કરો; કેમકે માણસની જીંદગી તેનો ઘણી દોલતમાં નથી. ૧૬ તેણે તેઝ્માને આ તમસીલ કહી કે, ઝમ્બુંક દોલતમંદની ખેતીએ ઘણી ઉપજ આપી. ૧૭ તારે તેણે પોતાનાં દીલમાં વીચારીને કહીશુંકે, હું શું કરું? કેમકે મારી ઉપજ મુકવાને મને જગીઝ્મા નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીશુંકે, હું ઝમ્બુંક કરીશ, હું મારી વખાસને પાડીનાંખીશ, ને તેઝ્મા કરતાં મોહોટી આંધીશ; ને મારી બધી ઉપજ તથા માલમતા તાંહાં ભરીશ. ૧૯ ને હું મારા જીવને કહીશ કે, ઝમ્બું જીવ, ઘણાં વરસાને સાફ તારી બહુ માલમતા ભરેલી છે; એન કર, ખા, પી, ને ખુશી કર. ૨૦ પણ જોદાએ

તેને કહીકે છે, અમ્મ સુરખ, આજ રોતે તારો જીવ તારી પાસેથી મંગારો, તારે તે જે તમ્મિાર કીધાં છે, તે દોહોનાં થરો? ૨૧ જે પોતાને સાઈ દોલત અમ્મકી કરેછે, તે ખોદાની તરફ દોલતમંદ નથી, તે તેવોજ છે.

૨૨ અને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીકે છે, અમ્મ વાસતે હું તમને કહુંછઈ છે, પોતાના જીવને સાઈ ચીંતા ના કરો, કે શું આઈશું, તે બદનને સાઈ કે શું પહેરીશું. ૨૩ જીવ ખોરાકથી, તે બદન લુગડાંથી માહોટું છે. ૨૪ કાગડા-અમાનો વીચાર કરો, કેમકે તેઅમા નથી વાવતા, તે નથી કાપતા, તેઅમાને ભંડાર નથી, તે વખાર નથી; તોપણ ખોદા તેઅમાનું પાલણુ કરેછે; તો પક્ષીઅમા કરતાં તમે કેટલા વધતા મુલવાન છે? ૨૫ તે ચીંતા કરીને પોતાનાં કદને અમ્મક હાથબર વધારવાને તમારામાંનો દોણુ કુવતમંદ છે? ૨૬ વાસતે જે તમે સહુથી નાહાનું કરી નથી શકતા, તો આકીનાઅમા બાબત કેમ ચીંતા કરોછો? ૨૭ તમે કુલ જાહોડાના વીચાર કરો; તેઅમા કેહેવાં વધેછે, તેઅમા મેહેનત નથી કરતાં, તેઅમા કાંતતાં નથી, તે હું તમને કહુંછઈ કે મુકીમાન પણ પોતાના આખા જાહોજલાલમાં તેઅમામાંના અમ્મકના જેવા સણુગારેલો નહીં હતો. ૨૮ તો જે ધારા આજ મેદાનમાં છે, તે કાલે ભઠીમાં ફેંકાઅમ્મકે, તેને જે ખોદા અમ્મક પહેરાવેછે, તો અમ્મક કમ અમ્મકતકાદીઅમા, તમને તે કેટલું વધતું પહેરાવરો? ૨૯ તે તમે શું આઅમા, ઈઅમા શું પીઅમા, અમ્મની તલાશ ના કરો, તે શક ના લાયો. ૩૦ કેમકે અમ્મ કુલે ચીજોને દુનીઆના લોદો શોધેછે; પણ તમારો બાપ જાણેછે કે તમને અમ્મ ચીજોનો ખપ છે. ૩૧ પણ અમ્મ કરતાં તમે ખોદાની પાદશાહત શોધો, તે અમ્મ તમામ ચીજો તમને અપારો. ૩૨ અમ્મ નાહાનાં યોલાં, ખીલો ના, કેમકે તમને પાદશાહત આપવાને તમારા બાપની મરજી છે. ૩૩ જે તમારાં તે વેચો, તે ખેરાત કરો, પોતાને સાઈ જીવની નહીં થનારી કોથલીઅમા, ઈઅમાને અખુટ દોલત, આસમાનમાં તમ્મિાર કરો, જાંહાં ચેર નથી આવતો, તે કીડા ખરાબ નથી કરતો. ૩૪ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે, તાંહાં તમારાં દીલ પણ લાગરો. ૩૫ તમારી કમરો બાંધેલી, તે મશાલો સલગાવેલી રાખો. ૩૬ તે જેઅમા પોતાનો ધણી લગતમાંથી કાહારે પાથો આવરો, કે તે આતીને ઠોકે તાહારેજ તેને સાઈ તેઅમા ઉધાડે, અમ્મી તેની રાહ જીવેઅમ્મકે, તે માણુસોના જેવા તમે થાઅમા. ૩૭ ધણી આતીને જે આકરોને ચોકી કરતા જેરો તેઅમા મુખારક છે. હું તમને ખચીત કહુંછઈ કે તે પોતે કમર બાંધરો, તે તેઅમાને ખાવા ખેસાડરો, તે પાસે આવીને તેઅમાની ખીદમત કરરો.

૩૮ને જો તે ખીજે પોહોરે આવશે, કે તીજે પોહોરે આવશે, ને ઝમજ જોશે, તો તે ચાકરો મુખારક છે. ૩૯ને ઝમ જાણો, કે જો ધરધણી જાણતે કે ચોર કહી ધડી આવતાર છે, તો તે ચોકી કરતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૦ વાસતે તમે પણ તઈઆર થાઓ; કેમકે જે ધડી તમે નથી ધારતા, તેમાં આદમીનો બેટો આવેછે.

૪૧ ઝને પીતરે તેને કહીજી કે, ખાદાવંદ, ઝમ તમ સીલ તું હમને, કે સરવને કેહેછે? ૪૨ તારે ખાદાવંદે કહીજી કે, અમાનતદાર તથા દાનાવ ચાકર જેને તેનો ધણી પોતાના ધરનાંઝમાને વખતે વખત ખોરાક આપવાને ઠરાવશે, તે કોણુ છે? ૪૩ જે ચાકરને પોતાનો ધણી આવીને ઝમ કરતો જોશે, તે મુખારક છે. ૪૪હું તમને સાચું કહુંછજી કે તે પોતાની બધી મીલકત પર તેને મુકરર કરશે. ૪૫ પણ જો તે ચાકર પોતાનાં દીલમાં કેહે કે મારો ધણી આવતાંવાર લગાડેછે, ને ચાકરોને તથા ચાકરડીઝમાને મારવા, તથા ખાવા પીવા, તથા મસત થવા લાગશે, ૪૬ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવશે, ને તેને કાપીનાંખશે, ને બેઈમાનોની સાથે તેનો હીસો ઠરાવશે. ૪૭ ને જે ચાકરે પોતાના ધણીની મરજી જાણી, પણ તઈઆર નહીં થઈઓ, ને તેની મરજી પરમાણુ નહીં કીધું, તે બહુ માર ખારો. ૪૮ પણ જે જાણતો નહીં હતો, ને માર ખાવાને લાઝમિક કામ કીધું, તે થોડા માર ખારો. કેમકે જે હરેકને ધણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ધણું મંગારો; ને જેની પાસે બહુ મુકેલું છે, તેની પાસેથી જીઆદા મંગારો.

૪૯ જમીન પર આગ લગાડવા હું આવીઓ છજી; ને તે હમણા સલગી હોઝમે તો હું શું ચાહુંછજી? ૫૦ પણ મારે પામવાનું ઝમિક આપતીસમા છે, ને તેના પુરા થવા સુધી મને કેવી તંગી લાગેછે! ૫૧ શું તમે ઝમ ધારોછો કે હું જમીન પર શાંતી આપવાને આવીઓ છજી? હું તમને કહુંછજી કે, ના; પણ તે કરતાં કુટ પાડવા. ૫૨ કેમકે અવિથી ઝમિક ધરમાં પાંચ મધે કુટ પડશે, તરણુ બેની સામા, ને બે તરણુની સામા થશે. ૫૩ આપ દીકરા સામા, ને દીકરો આપનો સામા; મા દીકરીની સામા, ને દીકરી માની સામા; શાશુ પોતાની વહુની સામા, ને વહુ પોતાની શાશુની સામા થશે.

૫૪ ઝને તે સોકાને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે પરાચમથી વાદવી આવતી જુઓછો, તારે તુરત કહોછો કે જાપતું આવશે, ને ઝમજ થાઓછે. ૫૫ ને દકરાણુનો વા વાઓછે, તારે તમે કહોછો કે ગરમી થશે, ને ઝમજ થાઓછે.

૫૬ અમ્મિ દોગીઅા, તમે આસમાન તથા જમીનની સુરત પીછાની શોધોછો, પણ આ જમાનાને તમે કેમ પીછાનતા નથી ? ૫૭ ને જે વાજબી છે તે તમે પોતે કેમ નથી ઠરાવતા ? ૫૮ જરે તું તારા વાદીની સાથે હાકમની પાસે જા-
અમ્મિ છે, તારે રસતામાં કોરોસ કર તેથી છુટી જામ્મિ, રખે તે તને હાકમની પાસે
ખેચે, ને હાકમ તને ચોપદારને સોંપે, ને ચોપદાર તને કેદખાનામાં નાંખે. ૫૯ હું
તને કહુંછઈ કે, બાકીની દમડી પણ પાછી નહીં આપેરો, તાંહાં સુધી તું
તાંહાંથી નહીં નીકલરો.

બાબ તેરમો.

અને તે વલા કેટલાઅમ્મક તાંહાં હતા તેઅમ્મિ ગાલીલીઅા બાબત તેને કહીઈ, જેઅાનું લોહી પીલતે તેઅાની કુરબાની સાથે મેલવીઈ હતું. ૨ તારે ઇસુઅે જવાબમાં તેઅાને કહીઈકે, શું તમે અમમ ધારોછો કે તે ગાલીલીઅાઅે અમ્મટલાં સહીઅાં વાસતે સરવ ગાલીલીઅા કરતાં તેઅા પામી હતા ? ૩ હું તમને કહુંછઈ કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો તમે સહુ તેમજ હલાક થરો. ૪ ઇઅા જે અરાડના પર સીલાઅાના બુરજે પડીને તેઅાને મારી-
નાંખીઅા, તેઅા ઇશાલેમમાંના બધા રહેનારો કરતાં પામી હતા, અમમ તમે ધારોછો કે શું ? ૫ હું તમને કહુંછઈ કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો તમે બધા તેમજ હલાક થરો.

૬ અને તેણે અમ તમસીલ કહી કે, અમક જણની વાડીમાં અમક અંજીરનું જાહાડ રોપીઈ હતું, ને તેણે આવીને તે પર ફૂલ શોધીઅાં, પણ કંઈ જડીઈ નહીં. ૭ તારે તેણે માર્કને કહીઈ કે, જો, તરણ વરરા થઈઅાં આ અંજીરી પર ફૂલ શોધતો હું આબુંછઈ, પણ મને જડતું નથી ; અમને કાપીનાંખ, શા સાફ અમ બોઅમને રાકી રાખેછે ? ૮ ને તેણે જવાબમાં તેને કહીઈ કે, અઅે સાહેબ, આ વરરામાં પણ અમને રહેવાદે, હીઅાં સુધી કે હું અમની આસપાસ ખોદું, ને ખાતર નાંખું ; ૯ ને જો તે ફૂલ આપે તો શાફ, ને નહીં, તો પછી તું અમને કાપીનાંખજે.

૧૦ અને અમક અમિઆદતખાનામાં સખતને દાહાડે તે વાઅેજ કરતો હતો. ૧૧ તારે જુઅા, તાંહાં અમક અમારત હતી, જેને અરાડ વરરા થઈઅાં નખલા-
ઈનો રહ હતો, ને તે કુબડી થઈગઈ હતી, ને કોઈ પરકારે સમી થઈનહીં રાકી. ૧૨ ને ઇસુઅે તેને કહીઈ કે, અઅે અમારત, તું તારી નખલાઈથી છુટી છે.

૧૩ ને તેણે તે પર હાથ મુકીઆ, ને તુરત તે પાછી સમી થઈગઈ, ને ખોદાની તારીક કીધી. ૧૪ પણ ઇસુએ સખતને દાહોડે સમી કીધી, વાસતે એઆદત-ખાનાના હાકમે ગુસે બરાઈને જવાબમાં લોકોને કહીજી કે, એવા છ દાહાડા છે, જેમાં કામ કરવાં રવા છે, વાસતે તેમાં તમે આવીને સમા કરાઓ; પણ સખત-ને દાહોડે નહીં. ૧૫ તારે ખોદાવંદે તેને જવાબમાં કહીજી કે, એએ ઢોંગી, તમારામાંનો હરેક સખતને દાહોડે પોતાના બલદ કે ગવેડાને શું ગભાણુમાંથી છોડીને પાતા લઈ નથી જતો? ૧૬ ને જુઓ, એ ઇબ્રાહીમની દીકરી છતાં, જેને આરાડ વરરા થઈઆં શેતાને આંધો રાખી હતી, તેને સખતને દાહોડે શું એ અંધ નથી છોડવની નહીં જોઈએ? ૧૭ ને તેણે એ વાતો કહો, તારે તેના સરવ દુરામનો રામમાઈઆ, ને તેથી જે સરવ કરામતનાં કામ થઈઆં તેથી બધા લોકો ખુરા થઈઆ.

૧૮ એને તેણે કહીજી કે, ખોદાની પાદરાહત શા સરખી છે? ને હું તેને શાની તમસીલ આપું? ૧૯ તે પીલુનાં બીજ જેવી છે, જેને એક જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાંખીજી, ને તે ઉગીજી, ને એકું મોહોડું જાહાડ થઈ કે આસમાનનાં પરંદાએએ તેની ડાલીએ પર વસતી કીધી.

૨૦ એને વધી તેણે કહીજી કે, ખોદાની પાદરાહતને હું શાની તમસીલ આપું? ૨૧ તે ખમીરના સરખી છે, જેને એક આરતે લઈને તે બધું ખમીરવાલું થાએ, તાંહાં સુધી આટાનાં તરણ માપામાં ઘાલી મુકીજી.

૨૨ એને તે વાએજ કરેતા, તથા ઇશિરાલિમની તરફ મુસાફરી કરેતા, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ફરીએ. ૨૩ તારે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદે, તારણ પામનારા શું યોડા છે? ૨૪ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમે સાંકડે બારણેથી પેસવાનાં કોરોસ કરો, કેમકે હું તમને કહુંજી કે અંદર પેસવા ઘણા આહારો, પણ રાકરો નહીં. ૨૫ જરે ઘરઘણીએ ઉડીને બારણું દીધું, ને તમે બાહાર ઉભા રહીને બારણું ઢોકવા લાગીને કેહેરો કે, એએ સાહેબ, સાહેબ, હમારે સારૂ ઉઘાડ, ને તે જવાબમાં તમને કેહેરો કે, હું તમને આલખતો નથી કે તમે કાંહાંતા છો. ૨૬ તારે તમે કેહેવા લાગરો કે, હમે તારી સામા આપું પીધું છે, ને તે હમારા રસતાએમાં વાએજ કીધું છે. ૨૭ પણ તે કેહેરો, હું તમને કહુંજી કે, હું તમને આલખતો નથી કે કાંહાંતા છો; એ ખુરાં કામ કરનારાએ, તમે સરવ મારી પાસેથી જાએ. ૨૮ ઇબ્રાહીમને તથા ઇસિહાકને તથા ઇઆકુબને, તથા બધા નખીએને ખોદાની પાદરાહતમાં, ને પોતાને બાહાર

કેંકાગ્મિલા, એમ જરે તમે જોશો, તારે રડવું તથા દાંત પીસવું થરો. ૨૯ ને પુરવ પરાચમથી, તથા ઉતર દકરાણુથી, તેઓ આવરો, ને જોદાની પાદશાહત-માં બેસરો. ૩૦ ને જીગ્મો, જેઓ પેહેલા છે, તેઓ છેલા થરો; ને જેઓ છેલા છે, તેઓ પેહેલા થરો.

૩૧ તેજ દાહોડે દેટલાએક ફરોશીઓએ પાસે આવીને તેને કહીજી દે, તું નીકડીને હીઆંથી ચાલીઓ જા, કેમકે હેરોદ તને મારીનાંખવાનુંચાહેછે. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીજી દે, તમે જાહને તે લોકડીને કહો દે, જો દેવોને હું કાહાંકું છજી, ને આજ તથા કાલે સમા કરી લજીછજી, ને તીજે દાહોડે હું પુરો કરાહરિ. ૩૩ તોપણુ આજ ને કાલે ને પરમદાહોડે મારે ફરવાની જરૂર છે, કેમકે ઈશિલાલેમ-થી નખી મારીઓ જાએ એ નથી થઈશકતું. ૩૪ એઓ ઈશિલાલેમ, ઈશિલાલેમ, તું જે નખીઓને મારીનાંખેછે, ને તારી પાસે મોકલેલાઓને પથરે મારેછે; જેમ મુરઘી પોતાનાં બચાંને પાંખ તલે એકઠાં કરેછે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાને મેં દેટલીવાર આહીજી; પણુ તમે આહીજી નહીં! ૩૫ જીગ્મો, તમારું ઘર તમારે સારૂ ઉજડ મુંકીજી છે, ને હું તમને ખચીત કહુંછજી દે, ખોદાવંદનાં નામથી જે આવેછે તે મુખારક છે, એમ તમે દેહેરો એવો વખત આવરો, તાંહાં મુઘી તમે મને નહીં જોશો.

આખ અઉદમો.

અને સખતને દાહોડે ફરોશીઓના મોહોગ્મોમાંથી એકને ઘેર તે ખાવા જતો હતો, તારે એમ થઈજી દે તેઓએ તેના પર જોહઆ કીધું. ૨ ને જીગ્મો, જલંઘરવાલું એક માણુસ તેની આગલ હતું. ૩ ને ઈસુએ જવાખ આપીને શાસતરીઓને તથા ફરોશીઓને કહીજી દે, સખતને દાહોડે સમા કરવું શું રવા છે? ૪ તારે તેઓ ચુપ રહીઆ, પછી તેણે તેને લઈને સમો કીધો, ને જવા દીધો. ૫ તારે તેઓને જવાખ દઈને કહીજી દે, જેનું ગધેડું ઇઆ બલદ ખાડામાં પડશે, ને સખતને દાહોડે તુરત તેને બાહાર નહીં કાહાડરો, એવો તમારામાં કોણુ છે? ૬ તારે એ બાખત તેઓ તેને ઉલગ્રો જવાખ દઈ નહીં રાકીઆ.

૭ અને ઇજન પામેલાઓએ મુખી બેઠકો કેવી પસદં કરી લીધી, એ જોઈને તેણે તેઓને તમસીલમાં કહીજી દે, ૮ તું જરે લગતમાં ઢોઈથી ઇજન પામે, તારે મુખી બેઠક પર ના બેસ, રમે તારા કરતાં ઢોઈ વધતી આખરવાલો તેનાથી ઇજન પામેલો હોએ. ૯ ને જેણે તેને તથા તેને ઇજન કીધું, તે આવીને તેને કેહે

કે, એને જગીઆ આપ, તારે તું શરમથી નીચી જગીઆમાં બેસવા જરો.
 ૧૦ પણ જરે તું ઈજન પામે તારે જઈને નીચી જગીઆમાં બેસ, કે જોણે તને
 ઈજન કીધું હોએ તે જરે આવીને તને કહે કે, દોસત ઉપર આવ, તારે તારી
 સાથે બેસનારાએની આગલ તને આપર મણે. ૧૧ કેમકે જે કોઈ પોતાને
 ઈઆ કરેછે, તે નીચો કરારો ; ને જે પોતાને નીચો કરેછે, તે ઈઓ કરારો. ૧૨ ને
 જોણે તેને ઈજન કીધું હવું, તેને પણ તેણે કહીજી કે, દીસે ઈઆ શતે જરે તું
 આણું કરે, તારે તારા દોસતોને કે તારા બાઈએને કે તારાં સગાંને કે દોલતમંદ
 પડોસીએને ના તેડ ; એ તેએ તને પણ પાછો તેડે, ને તું બદલા પામે.
 ૧૩ પણ તું આણું કરે તારે દરીદરીએને, ડુંડાએને, લંગડાએને, તથા આંધ-
 લાએને તેડ. ૧૪ ને તું મુબારક થરો, કારણ કે તેએ તને બદલા આપી
 નથી રાકતા ; પણ રાસતોની કીઆમતમાં તને બદલા અપારો.

૧૫ એને પાસે બેસનારાએમાંથી એકે એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજી કે,
 ખાદાની પાદશાહતમાં જે શેરહી ખારો તે મુબારક છે. ૧૬ તારે તેણે તેને
 કહીજી કે, એક રાખસે મોહોડું આણું કીધું, ને ઘણાને બોલાવીઆ. ૧૭ ને
 આવાને વખત ઈજન પામેલાએને કહેવાને પોતાનો ચાકર માકલીએ કે, આવો,
 કેમકે એવે બધું તઈઆર છે. ૧૮ તારે બધાએ એક સંપથી બાહાનાં કાહા-
 ડવા માંડીઆં ; પેહેલાએ તેને કહીજી કે, મેં એતર વેચાતું લીધું છે, ને મારે જઈને
 તે જોવાની જરૂર છે : હું તારી અરજ કૂંઈજી કે મને માફ કર. ૧૯ ને બીજાએ
 કહીજી કે, મેં પાંચ જોડ બલદ વેચાતા લીધા છે, ને તેએને અજમાવાને હું
 જઈછું : હું તારી અરજ કૂંઈજી કે મને માફ કર. ૨૦ ને બીજાએ કહીજી કે, હું
 પરણીએ છું, એ સબબથી હું આવી નથી રાકતો. ૨૧ તારે તે ચાકરે આવીને
 પોતાના ઘણીને એ અબર કહી ; ને તે ધરઘણી ગુસે થઈએ, ને પોતાના
 ચાકરને કહીજી કે, શેહેરના રસતાએમાં, તથા ગઝીએમાં તુરત જ, ને દરી-
 દરીએને તથા ડુંડાએને તથા લંગડાએને તથા આંધલાએને હીઆં લાવ.
 ૨૨ ને ચાકરે કહીજી કે, સાહેબ, જેમ તેં હુકમ કીધો, તેમ થઈજી છે ; તોપણ
 હજી જગીઆ છે. ૨૩ તારે ઘણીએ ચાકરને કહીજી કે, મારું ધર બરાબ જાએ
 વાસતે રસતાએમાં તથા વોપ્રની તરફ જ, ને તેએને જોરથી લાવ. ૨૪ કેમકે હું
 તમને કહુંજી કે, જે બોલાઈઆ હતા તેએમાંનો કોઈ મારું આણું નહીં આપરો.

૨૫ એને ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, તારે તેણે ફરીને તેએને કહીજી
 કે, ૨૬ અગર કોઈ મારી તરફ આવે, ને પોતાના આપ તથા મા તથા બધ-

એર તથા છેાકરાં તથા બાહર્યા તથા એહેનોની, તથા પોતાના જીવની પણ દુશમની કરતો નથી, તે મારો સાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૭ ને જે કોઈ પોતાનો કહસ ઉચ્ચીને મારી પાછલ નથી આવતો, તે મારો સાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૮ કેમકે તમારામાં એવો કોણ છે કે જીવન બાંધવા આહાતાં પેહેલાં ખરચ ગણવા નથી એસતો, કે પોતાની પાસે તે પુરો કરવાનું છે કે નહીં? ૨૯ રજે પાહર્યા નાંખીઆ પછી તે પુરો કરી શકે નહીં, ને સરવ જે જીવે તેઓ તેની મરાકરી કરવા લાગીને કેહે કે, ૩૦ એ માણસે બાંધવા માંડીજી, પણ પુરું કરી નહીં રાકીઓ. ૩૧ ઇઆ એવો કોણ પાદશાહ છે, કે ખીજ પાદશાહ સાથે લડાઈ કરવા જનાર છે, તારે એસીને પેહેલાં મનસુખો નથી કરતો, કે જે વીરાહજર લઈને મારી સામે આવેછે તેની સામે હું દરા હજર સાથે થઈ રાકસ કે નહીં? ૩૨ નહીં તો ખીજે હજી ઘણો આધો છે તારે તે પેગામ મોકલીને સલાહ કરવાને માગેછે. ૩૩ તે પરમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાનું સરવ મુકી નથી દેતો, તે મારો સાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૩૪ નમક શાં છે, પણ જે નમક એલજત થઈજી તો તે શાથી સવાદદાર કરારો? ૩૫ બોએને વાસતે ઇઆ ખાતરને વાસતે તે લાએક નથી, પણ લોક તેને ખાહાર ફેંકી દેછે. જેને શાંબલવાના કાન છે તે શાંબલ.

બાબ પંદરમો.

એને તેનું શાંબલવા સાર બધા મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવીઆ. ૨ ને ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ કચકચ કરીને કહીજી કે, આ રાખસ પાપીઓની મુલાકત કરેછે, ને તેઓની સાથે ખાએછે. ૩ ને તેણે તેઓને એ તમરીલ કહી કે, ૪ તમારામાં એવું કહીજી માણસ છે કે જેને શો ગેટાં હોએ, ને જે તેઓમાંથી એક ખોવાઈજી ગઈજી, તો તે નવાણુંને રાતમાં મુકીને તે ખોવાએવું જડે તાંહાં મુધી તેને શોધવા નહીં જરો? ૫ ને જડીઆ પર તેને હરખાતો પોતાની આંધો પર મુકીને લાવેછે. ૬ ને ઘર આવીને દોસતોને તથા પડાસીઓને બોલાવીને તેઓને કેહેછે કે, માં ખોવાએવું ગેટું જડીજી છે, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૭ હું તમને કહુંછી કે એમજ નવાણું રાસતો જેઓને તોખા કરવાની જરૂર નથી, તેઓ કરતાં તોખા કરનાર એક પાપીને વાસતે આસમાનમાં થરો. ૮ ઇઆ એવી કહી એરત છે જેને દરા પાવલી છે, ને જે તે એક પાવલી ખાએ, તો ચેરાગ કરીને ઘર વાલીને

તે જડે તાંહાં સુધી શારીરકે શોધ કરતી નથી? ૯ ને જડીઆ પર દોસતોને તથા પડોસીએને બોલાવીને કહેછે કે, જે પાવલી મેં ખોઈ હતી તે મને જડી, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૦ હું તમને કહુંછું કે એમજ ખોદાના શીરશ-તાએ આગલ એક તોઆ કરનાર પાપીને વાસતે ખુશી થાએછે.

૧૧ એને તેણે કહીજે કે, એક રાખસને બે દીકરા હતા. ૧૨ ને તેએમાંના નાહાનાએ આપને કહીજે કે, અએ આપ, માલમતામાંથી જે હોસો મને પોહોએછે તે મને આપ; તારે તેણે માલમતા તેએને વેળેથી આપી. ૧૩ ને થોડાએક દાહાડા બાદ નાહાના દીકરાએ અંબું એકહું કરીને એક દુર મુલકની સફર કરવા ગઈએ, ને તાંહાં રાગરંગમાં પોતાની દોલત ઉડાવી નાંખી. ૧૪ ને તેણે અંબું ખરથી નાંખીજે, તારે તે મુલકમાં મોહોયો દકાલ પડીએ, ને તે મોહોતાજ થવા લાગીએ. ૧૫ તારે તે શેહેરના એક રેહેવાસી પાસે તે ગઈએ, ને તેણે પોતાનાં ખેતરમાં કુકરો ચરાવવાને તેને મોકલીએ. ૧૬ ને કુકરો ખાતાં હતાં તે છોતરાંએ તેણે પોતાનું પેટ ભરવા બહુ આહીજે; પણ કોઈએ કંઈ આપીજે નહીં. ૧૭ ને તે હોશમાં આવીએ તારે તેણે કહીજે કે, મારા આપના કટલા મજુરોને પુરી પડીને વધે એટલી રોટલી છે, પણ હું ભુએ મરુંછું. ૧૮ હું ઉડીને મારા આપ પાસે જઈ, ને તેને કહું કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલયો તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે. ૧૯ ને અવથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી; તારા મજુરોમાંના એકના જેવા મને રાખ. ૨૦ એ બાદ તે ઉડીને પોતાના આપ પાસે આવીએ, પણ તે હજી ઘણો દુર હતો, તારે તેના આપે તેને બોધને રહમ આધો, ને નજદીક દોડીને તેને ગણે વલગીએ, ને તેને ચુમીએ. ૨૧ ને દીકરાએ તેને કહીજે કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલયો તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે, ને અવથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી. ૨૨ પણ આપે પોતાના આકરોને કહીજે કે, ઉમદો પોરાકા લાવીને એને પેહરોવા, ને એને હાથે વીટી, ને પગમાં બોડા પેહરોવા. ૨૩ ને પાલેલા વાછડને લાવીને મારો, કે હમે આઈને ખુશી કરીએ. ૨૪ કેમકે આએ મારો દીકરો મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ છે, ને ખોવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે; ને તેએ ખુશી કરવા લાગીએ. ૨૫ ને તેનો વડો દીકરો ખેતરમાં હતો, તે જરે ધરતી પાસે આવીએ તારે તેણે ગાવાનો તથા નાચનો આવાજ શાંખલીએ. ૨૬ ને તેણે આકરોમાંથી એકને પાસે તેડીને પુછીજે કે, આએ શું છે? ૨૭ ને તેણે તેને કહીજે કે, તારો બાઈ આવીએ છે, ને તારો આપ તેને

પાંચે સહી સલામત પામીએ વાસતે તેણે પાલિલો વાછોડે મારીએ છે. ૨૮ ને તે યુસે થઈએ, ને અંદર જવાને આહોળી નહીં, તારે તેના બાપે આહાર આવીને તેને સમજાવીએ. ૨૯ પણ તેણે જવાબમાં બાપને કહીજી કે, જો, આટલાં વરસા થઈએ હું તારી ખીદમત કરુંછી; ને કદી તારો હુકમ મેં ૨૬ નથી કીધો, તોપણ મારા દોસતોની સાથે ખુશી કરવાને બકરીનું એક બચું પણ તે કદી મને આપીજી નથી. ૩૦ પણ તારો આએ દીકરો, જેણે તારી દોલત રાંડોની સાથે ખાઈનાંખી, તેના આવતાંજ તે તેને સારૂ પાલિલો વાછોડે મારીએ. ૩૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, દીકરા, તું મારી સાથે હમિશ છે, ને કુલે જે મારું, તે તારું છે. ૩૨ પણ આપણને હરખાવવાને તથા ખુશી કરવાને જરૂર થઈ છે, કારણ કે આ તારો ભાઈ મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ, ને એ ખાવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે.

બાબ શોલમો.

અને તેણે પોતાના શાગીરદોને એ પણ કહીજી કે, એક દોલતમંદ માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો, ને તેણે તેનો માલ ઉઠાવી દીધો એવો ગીલો તેના ઉપર થઈએ. ૨ તારે તેણે તેને તેડીને તેને કહીજી કે, આએ જે તારી બાબત હું સાંભલુંછી તે શું? તારા કારભારનો હીસાબ આપ, કેમકે એવેથી તું કારભાર નહીં કરરો. ૩ તારે કારભારીએ પોતાનાં દીલમાં કહીજી કે મારો ધણી મારી પાસેથી કારભાર કાઢાડી લેછે, વાસતે હું શું કરૂં? અણવાને મારામાં કુવત નથી, અને બીખ માગવાને હું શરમાજી છીજી. ૪ જોરે કારભારથી હું કહ-અઘશ તારે તેએ મને પોતાનાં ધરોમાં લે, વાસતે મારે શું કરવું, તે હું જાણુંછી. ૫ તારે તેણે પોતાના ધણીના દેવાદારોમાંથી એક એકને તેડીને પહેલાને પુછીજી કે, મારા ધણીનું તારે કેટલું દેવુ છે? ૬ ને તેણે કહીજી કે, તેલનાં શો માપાં; તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને વેહેલો બેસીને પચારા લખ. ૭ ને તેણે ખીજને પુછીજી કે, તારે કેટલું દેવુ છે? ને તેણે કહીજી કે, ઘઉંનાં શો માપાં; ને તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને એંશી લખ. ૮ ને તે નારાસત કારભારીએ ડાહાપણથી કીધું, વાસતે તેના ધણીએ તેને વખાણીએ, કેમકે આ દુની-આનાં છોકરાં પોતાની પહેડીમાં નુરનાં છોકરાં કરતાં વધતાં ડાહીએ છે. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે, નારાસતીના મામુનથી પોતાને સારૂ દોસતો એ વાસતે મેલવો કે જોરે તમે પેપ્ર, તારે તેએ તમને હમિશાંનાં મકાનોમાં લે. ૧૦ જે યોગમાં

અમાનતદાર છે, તે ધણામાં પણ અમાનતદાર છે; ને જે થોડામાં નારાસત છે, તે ધણામાં પણ નારાસત છે. ૧૧ વાસતે જે નારાસત મામુન આખત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે ખરૂં તે તમને કોણ સોંપરો? ૧૨ ને જે જે ખીજનું તે આખત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે તમારું તે તમને કોણ આપરો? ૧૩ કોઈ નોકર જે આવંદોની નોકરી કરી નથી શકતો, કેમકે તે એક પર દુરામની કરરો, ને ખીજ પર પીઆર કરરો; ઈશ્ચિ એકની ગમનો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરરો; તમે ખોદાની તથા મામુનની ખીદમત કરી નથી શકતા.

૧૪ અને દોલતના લોભીઆ ફરોશીએ એ એ બધી વાતો શાંભલીને તેની મરાકરી કીધી. ૧૫ તારે તેણે તે એને કહીજી કહે, તમે માણુસોની આગલ પોતાને રાસત ઠરવનારા છે; પણ ખોદા તમારાં દીલ જાણુએ, કેમકે માણુસોમાં જે ધણુ વખાણુએ તે ખોદાની નજીક વખોડાએ. ૧૬ તોરત તથા નખીએ ઈશ્ચિહાન મુઠી હતા, તારથી ખોદાની પાદશાહતની ખુરાખખર પરગર કરાએ, ને હરેક તેમાં જોરથી પેસે. ૧૭ ને તોરતમાંથી એક કાનો માતર ઘટી જવા કરતાં આસમાન તથા જમીનનું ઠલીજનું મેહુલ છે. ૧૮ જે કોઈ પોતાની બધીએરને મુકી દેએ, ને ખીજ સાથે પરણુએ, તે જના કરેએ; ને વરની મુકી દીધેલી સાથે જે કોઈ પરણુએ તે જના કરેએ.

૧૯ અને એક દોલતમંદ માણુસ હતો, ને તે કીરમજી તથા કુમાસી પોશાક પેહેરતો હતો, ને હમિશાં ધણુ એશઆરામ કરતો હતો. ૨૦ ને લાજરસ નામે એક દરીદરી હતો, ને તે ફેરાએથી બરેલા છતાં તેનાં આરણુ આગલ મુકાતો હતો. ૨૧ ને તે દોલતમંદની મેજપરથી પડેલા કકડાએમાંથી તે પેટ ભરવા આહાતો હતો; ને કુતરાંએ આવીને તેના ફેરા આટતાં હતાં. ૨૨ ને એમ થઈકે તે દરીદરી મરીગઈએ, ને ફીરરાતાએથી ઈબિરાહીમની સોડમાં લવાઈએ; ને દોલતમંદ પણ મરીગઈએ, ને દશાઈએ. ૨૩ ને દોજખમાં ખીડ બોગવતાં તેણે પોતાની આંખો જીચી કરીને દુરથી ઈબિરાહીમને તથા તેની સોડમાં લાજરસને દીડા. ૨૪ તારે તેણે હાંક મારીને કહીજી કહે, ઈબિરાહીમ આપ, મારા પર રહમ કર, ને લાજરસને મોકલ કહે તે પોતાની આંગલીના ટેરવાને પાણીમાં ખોલીને મારી જીભને ટાહાડી કરે, કેમકે આ જાલમાં હું તરપઠાઈ-છજી. ૨૫ ને ઈબિરાહીમે કહીજી કહે, દીકરા, તું ઈઆદકર કહે તું તારી જીંદગીમાં શારી સીજે લઈ ચુકીએ, ને લાજરસ ખુરી; પણ હવે તે તસલી પામીએ,

ને તું પીડાઈ છે. ૨૬ ને ઝે બધાં શીવાઈ હમારી ને તમારી વચે ઝેક મોહોટી આહી છે, વાસતે હીઆંથી જે તમારી ગમ જવાનું આહે, તેઆ શકતા નથી; ને તાંહાંનાઆંથી હમારી ગમ અવાતું નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીજી કે, આપ, હું તારી અરજ કરુંછી કે તું તેને મારા આપને ઘેર મોકલ. ૨૮ કેમકે મારા પાંચ ભાઈ છે, કે તે તેઆને ચેતાવે કે તેઆ આ પીડાની જગીઆમાં નહીં આવે. ૨૯ ઈબ્રાહીમ તેને કહીજી કે, તેઆની પાસે મુસા તથા નબીઆ છે, તેઆ તેઆનું શાંભલે. ૩૦ તારે તેણે કહીજી કે, આપ ઈબ્રાહીમ, ઝેમ નહીં, પણ જે મુઆલાઆમાંથી કોઈ તેઆની પાસે જઈએ, તો તેઆ તોઆ કરશે. ૩૧ તેણે તેને કહીજી કે, મુસા તથા નબીઆનું જે તેઆ શાંભલતા નથી, તો મુઆલાઆમાંથી જે કોઈ ઉઠે, તો પણ તેઆ માનશે નહીં.

બાબ શતરમો.

અને તેણે શાગીરદાને કહીજી કે, ડોકરો ન આવે ઝે થઈ નથી શક-તું, પણ જેનાથી તેઆ આવેછે તેને અફસોસ છે. ૨ તે આનાહાનાઆમાંના ઝેકને ડોકર અવડાવે ઝે કરતાં તેને ઝે શાઈ છે કે તેની કોટમાં ઘંટીનું પડ અંધાઈએ, ને તે દરીઆમાં નંખાઈએ. ૩ તમે અબરદાર રહો; અગર તારો ભાઈ તારો વાંક કરે, તો તેને ધમકાવ; ને જે તે તોઆ કરે, તો તેને માફ કર. ૪ ને જે ઝેક દાહાડમાં સાત વાર તે તારો વાંક કરે, ને તેજ દાહાડમાં સાત વાર તે તારી ગમ ફરીને કેહે કે, હું તોઆ કરુંછી, તો તારે તેને માફ કરવો.

૫ અને રસુલોઆંએ જોદાવંદને કહીજી કે, હમારો અંતકાદ વધાર. ૬ ને જોદાવંદે કહીજી કે, તમને પીલુનાં બીજ જેણે જે અંતકાદ હોઈએ, તો તમે આ ગુલરના જાહાડને કહો કે, તું ઉઝેડા, ને દરીઆમાં રોપાઈજ, તો તે તમાઈ માનશે. ૭ ને તમારામાંનો ઝેવો કોણ છે કે જેનો આકર એડતો ઇઆ ચરાવતો હોઈએ તે એતરેથી આવીઆ પર તેને કેહેરો કે, તું જલદીથી જઈને આવા બેસ. ૮ પણ ઝે કરતાં તે શું તેને ઝેમ નહીં કેહેરો કે, મારે સારૂ આણું તદઆર કર, ને કમર બાંધીને હું આજી પીજી તાંહાં સુધી મારી ખીદ-મત કર, ને તાર પછી તું આજે પીજે? ૯ તે આકરે કહેલાં કામ કીધાં વાસતે શું તે તેનો ઝેહસાન માને છે? હું જાણુછી કે નહીં. ૧૦ ઝેમ તમે પણ જરે તમને ફરમાવેલાં બધાં કામ તમે કરો, તારે કહો કે, હમે નાલાઈક અંદા ઇઈએ; હમને જે કરવાનાં હતાં તેજ હમે કીધાં છે.

૧૧ અને ઇશ્વાલિમમાં તે જતો હતો તારે એમ થઈ છે સમરોન તથા ગાલીલની વચમાં થઈને તે ગઈએ. ૧૨ ને એક ગામમાં તેના પેસાંજ દશ કોહોડીઆ માણસ તેને મલીઆ, એઆ આધા ઉભા રહીઆ હતા. ૧૩ ને તેએએ પુત્ર પાડીને કહીઈ છે, ઇસુ, આદાવંદ, હમારા પર રહમ કર. ૧૪ તારે તેએ તેએને જોઈને કહીઈ છે, તમે જઈને કાહોનેને પોતાને દેખ-ડાવો; ને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈ છે તેએ સાફ થઈઆ. ૧૫ ને તેએમાંથી એકે પોતે સાફ થઈએ એ જોઈને પાછા ફરીને માહોટે આવાળે આદાની તારીફ કીધી. ૧૬ ને તેએ તેના પગ પાસે જઈ પડીને તેનો એહ-સાન માનીએ, ને તે સમરોની હતો. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીઈ છે, શું દર સાફ નથી કરાઈઆ? તારે ખીજ નવ કાંદાં છે? ૧૮ આ ગેરકોમી વીના આદાની તારીફ કરવા સાફ ખીજો કોઈ મલીએ નહીં. ૧૯ ને તેએ તેને કહીઈ છે, તું ઉડીને ચાલીએ જ, તારા એતકાદે તને તારીએ છે.

૨૦ અને આદાની પાદશાહત કરે આવશે? એમ ફરોશીએએ પુછીઈ, ને તેએ તેએને જવાબ આપીને કહીઈ છે, આદાની પાદશાહત જાહેર રીતે આવતી નથી. ૨૧ હીઆં જુએ, ઇઆ તાંહાં જુએ, એમ તેએ નહીં કહેશે; કેમકે જુએ, આદાની પાદશાહત તમારા માંહે છે. ને તેએ શાગીરદોને કહીઈ છે, એવા દાહાડા આવશે, ૨૨ કે આદમીના બેટાના દાહાડાએમાંના એકને તમે જોવા ચાહારો, પણ જોશો નહીં. ૨૩ ને તેએ તમને કહેશે કે, હીઆં જુએ, ઇઆ તાંહાં જુએ, તારે નીકલતા ના, ઇઆ પાછલ જતા ના. ૨૪ કેમકે જેમ વીજલી આસમાનની તલિની એક ગમથી ચમકીને આસમાનની તલે ખીજી ગમ ચમકાટ કરે છે, તેમ આદમીનો બેટો પણ પોતાના દાહાડામાં થશે. ૨૫ પણ પેહલાં તેએ ઘણું સોહું. ને આ પેહોડીથી તુછ કરાવવું જોઈએ. ૨૬ ને જેમ જુહના દાહાડાએમાં થઈ તેમ આદમીના બેટાના દાહાડાએમાં પણ થશે. ૨૭ જુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો, ને રેલે આવીને સરવનો નાશ કીધો, તે દાહાડા સુધી તેએએ આધું, તેએએ પીધું, તેએ પરણા, તેએએ પરણાએવાં. ૨૮ ને લોટના દાહાડાએમાં જેમ થઈ તેમ પણ થશે, તેએએ આધું, તેએએ પીધું, તેએએ વેચાતું લીધું, તેએએ વેચાઈ, તેએએ રોપીઈ, તેએએ ખાંધીઈ. ૨૯ પણ લોટ સંદામમાંથી નીકલીએ તેજ દાહોડે આસમાનથી આગ તથા ગંધક વરસીઆં, ને સહુનો નાશ કીધો. ૩૦ આદમીનો બેટો

બહાર થશે તે દાહોડે એ પરમાણે થશે. ૩૧ તે દાહોડે જે દાબા પર હોએ, ને તેની ચીજ ધરમાં, તો તે લેવાને તે ન ઉતરે ; ને જે એતરમાં હોએ તેણે પાછું નહીં ફરવું. ૩૨ લોટની અધએરનું ઇઆદ કરો. ૩૩ જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવાનું કરશે, તે તેને ખોરો ; ને જે કોઈ તેને ખોરો, તે તેને અચાવશે. ૩૪ હું તમને કહું છું કે તે રાતમાં એ જણ એક પલંગ પર હશે, એક પકડારો ને બીજો સુકારો. ૩૫ એ અધરી એકઠી દલતી હશે, એક પકડારો ને બીજો સુકારો. ૩૬ એ માણસ એતરમાં હશે, એક પકડારો ને બીજો સુકારો. ૩૭ તારે તેએએ જવાબ આપીને તેને કહીશું કે, જોદાવંદ, કાંહાં ? ને તેણે તેએને કહીશું કે, જાંહાં સુડું હશે, તાંહાં ગીદો એકઠાં થશે.

બાબ અદારમો.

લોકોએ હમેશા દુઆ માગવી, ને થાકવું નહીં, તે બાબત તેણે આ તમસીલ તેએને કહી કે, ૨ એક રોહરમાં એક ઇનસાફકરનાર હતો, જે જોદાથી ખીણીતો નહીં હતો, ને માણસોની પરવા રાખતો નહીં હતો. ૩ ને તે રોહરમાં એક વીધવા હતી, ને તેણે તેની પાસે આવીને કહીશું કે, મારા વાદીથી મને બદલો અપાવ. ૪ તારે કંઈ વાર સુધી તેણે શાંબલીજી નહીં, પણ પછી તેણે પોતાનાં દીલમાં કહીશું કે, જે હું જોદાથી ખીણીતો નથી, ને માણસોની પરવા પણ રાખતો નથી ; ૫ તોપણ આ વીધવા મને તસદી દેછે વાસતે હું એને બદલો અપાવીશ, ૨એ એ હરવખત આવીને મને થકવે. ૬ ને જોદાવંદે કહીશું કે, એ નારાસત ઇનસાફકરનાર શું કેહેછે તે તમે શાંબલો. ૭ તો જોદા પોતાના પસંદ કરેલા જેએ રાત દાહોડે તેને હાંક મારેછે, તેએ બાબત જે બહુ ઠીલ લગાડે તોપણ શું તેએને બદલો નહીં આપશે? ૮ હું તમને કહું છું કે તે તેએને બદલો જલદી આપશે ; તોપણ જરે આદમીને બેટો આવશે, તારે તે શું જમીન પર એતકાદ જોશે?

૯ એને હમે રાસત છઠએ, એમ કેટલાએકે પોતા બાબત બરોસો કીધા, ને ખીજએને તુજ કીધા, તેએને તેણે આ તમસીલ કહી કે, ૧૦ એ જણ મંદીરમાં દુઆ માગવા સાફ ગઈએ, એક ફરોશી, ને બીજો મેહસુલ લેનાર. ૧૧ ફરોશીએ ઉભા રહીને એમ દુઆ માગી કે, જોદા, ખીજાં માણસોના જેવો જુલમી, નારાસત, જનકાર, કે આ મેહસુલ લેનાર સરખો પણ હું નથી, વાસતે હું તારી શુકર કરૂં છું. ૧૨ હપતામાં એ વાર હું અપવારા

કહુંછી, જેટલું મને મલેછે તે સઘલાનો દશમો ભાગ હું આપુંછી. ૧૩ ને મેહમુંલ લેનારે દુર ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આસમાનની ગમ ઊંચી કરવા ન આહીઈ, પણ પોતાની છાતી કુટતાં કહીઈ કે, ઓદા, મુજ યુનેહગાર પર રહમ કર. ૧૪ હું તમને કહુંછી કે એ માણસ તે ખીબ કરતાં રાસત ફરેલો પોતાને ઘર ગઈએ: કાંજે જે હરેક પોતાને ઊંચી કરેછે, તે નીચી કરારો; ને જે પોતાને નીચી કરેછે, તે ઊંચી કરારો.

૧૫ અને તેએ તેની પાસે બાલકોને પણ લાવોઆ કે તે તેએને અડકે, પણ શાગીરદોએ જોઈને તેએને ધમકાવીઆ. ૧૬ તારે ઇસુએ તેએને પાસે બોલાવીને કહીઈ કે, બાલકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેએને મને ના કરો, કેમકે ઓદાની પાદશાહત એવાંએની જ છે. ૧૭ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, જે કોઈ બાલકની પેઠે ઓદાની પાદશાહતને માની લેરો નહીં, તે કોઈ પરકારે તેમાં પેસશે જ નહીં.

૧૮ અને એક હાકમે તેને પુછતાં કહીઈ કે, એએ નેક ઉસતાદ, હમે-શાનીં જીંદગી પામવા સારું શું કરું? ૧૯ તારે ઇસુએ તેને કહીઈ કે, તું મને નેક કેમ કહેછે? એક, જે ઓદા, તે શીવાએ નેક કોઈ નથી. ૨૦ હુકમે તું જાણેછે: જના ન કર, ખુત ન કર, ચોરી ન કર, જુકી શાહેદી ન પુર, પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ. ૨૧ ને તેણે કહીઈ કે, એ બધા મેં મારા નાહાનપણથી પાલીઆ છે. ૨૨ તારે ઇસુએ એ શાંબલીને તેને કહીઈ કે, હજી તને એક અધું રહેલું છે, તારાં જે બધાં છે તે વચીને દરીદરીએને વેહેંચી આપ, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, એએ આસમાનમાં તું દોલત પામશે. ૨૩ પણ એ શાંબલીને તે ઘણો દલગીર થઈએ, કેમકે તે ઘણો દોલતમંદ હતો. ૨૪ ને ઇસુએ તેને ઘણો દલગીર થઈએ જોઈને કહીઈ કે, જેએને દોલત છે, તેએને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું અધરું છે! ૨૫ કાંજે ઓદાની પાદશાહતમાં દોલતમંદના પેસવા કરતાં શોએનાં નાંકામાંથી ઊંટનું જવું શોહેલ છે. ૨૬ તારે જેએએ શાંબલીઈ તેએએ કહીઈ, તો કોણ તારણ પામી શકેછે? ૨૭ ને તેણે કહીઈ કે, માણસોથી જે થઈ નથી શકવું, તે ઓદાથી થઈ શકેછે. ૨૮ તારે પીતરે કહીઈ કે, જો, હમે તો બધાં મુકીને તારી પાછલ ચાલીએ છઈએ. ૨૯ તારે તેણે તેએને કહીઈ કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતને સારું જોણે ધરને ઇઆ મા-બાપને ઇઆ બાઈએને ઇઆ બઈએને ઇઆ છોકરાંને મુકીઆછે, તે આ વખતમાં ઘણાં વધતાં,

૩૦ તથા આવતી દુનીઆમાં હમેશાંની જીંદગી નહીં પામશે એવો ડોહ નથી.

૩૧ અને તેણે આરોને પાસે લઇને તેઓને કહીજી કે, જીઓ, આપણે ઈશ્રાએલમાં જઈએ છીએ, ને આદમીના બેગ્ર બાબત નબીઓએ જે લખીજી છે તે બધું પૂરું કરારો. ૩૨ કેમકે તે ગેરકામીઓને સોંપારો, ને સતાવારો. ને તેની નીંદા કરારો, ને તે પર થુંકારો. ૩૩ ને તેઓ તેને ઢારડા મારશે, ને તેને મારી નાંખશે, પછી તીજે દાહાડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૪ પણ તેઓ એમાંનું કંઈ સમજીએ નહીં, ને એ વાત તેઓથી ઠાંડેલી હતી, ને જે વાતો કહેવાઈ હતી તે તેઓએ જાણી નહીં.

૩૫ અને તે ઈરીઓની પાસે પોહોંચીઓ, તારે એમ થઈજી કે એક આંધલા ભીખ માગતો રસતાની ઢારે બેઠો હતો. ૩૬ ને લોકોને આગલ ચાલતા સાંભલીને તેણે પુછીજી કે, એ શું છે? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ઈસુ નાબરી પાસેથી જઈએ છે. ૩૮ પછી તેણે જીમ પાડીને કહીજી કે, એએ દાહિદના બેગ્ર ઈસુ, મારા પર રહમ કર. ૩૯ ને ચુપ રહેવા સારૂ આગલ ચાલનારોએ તેને ધમકાવીઓ; પણ તેણે ઘણી વધતી જીમ પાડી કે, એએ દાહિદના બેગ્ર, મારા પર રહમ કર. ૪૦ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો; ને તે પાસે આવીઓ તારે તેણે તેને પુછીજી કે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઈછા છે? ૪૧ ને તેણે કહીજી કે, એએ ખાદાવંદ, હું દેખતો થાજી એજ. ૪૨ તારે ઈસુએ તેને કહીજી કે, તું દેખતો થા, તારા એતકાદે તને તારીઓ છે. ૪૩ ને તુરત તે દેખતો થઈઓ; ને ખાદાની તારીક કરતો તેની પાછલ ગઈઓ; ને સરવ લોકોએ જોઈને ખાદાના શુકર કીધા.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને જીસુ ઈરીઓમાં પેસીને તેમાંથી ગઈઓ. ૨ ને જીઓ, જીકખી નામે એક માણસ મેહસુલ લેનારનો ઉપરી હતો, ને તે દોલતમંદ પણ હતો. ૩ ને ઈસુ ડ્રાણુ છે, એ જોવાને તેણે ઈછા કીધી; પણ ભીડને લીધે રાકીઓ નહીં, કેમકે તે ડીંગણા કદનો હતો. ૪ તારે તેને જોવા સારૂ તે આગલ દોડીને ગુલરના જાહાડ પર ચઢીઓ, કારણુ કે તે તેની પાસેથી જવાનો હતો. ૫ ને ઈસુ તે ડ્રાણુ આવીઓ તારે જીસુ જોઈને તેને દોડા, ને તેને કહીજી કે, જીકખી, વેહેલો ઉતર; કેમકે તારાં ઘરમાં આજ મારે રહેવાની જરૂર છે. ૬ ને

તે વેહેલા ઉતરીએ, ને પુશીથી તેને કચ્છલ ક્રીધા. ૭ ને એ જોઈને સઘલાએ કચ્છકચ કરીને કહીડં કે, પાપી માણસની સાથે પરાણો રહેવા તે ગઘએ છે. ૮ ને જાકખીએ ઉભા રહીને ઝાઘવંદને કહીડં કે, એએ ઝાઘવંદ, જો, મારી ઘોલતનો અડધો ભાગ દરીદરીએને હું આપુંછું, ને જો કાવતરાંથી ઘોઘનું કંઈ મેં લીધું હોએ, તો હું એગણું પાછું આપુંછું. ૯ તારે ઘસુએ તેની બાબત કહીડં કે, આજ આ ઘરમાં તારણ આવીડં છે, એ સાહ કે એ પણ ઘબરાહીમનો દીકરો છે. ૧૦ કેમકે જે ઝાવાઈ ગએલું તેને શોધવાને, તથા તારણ આપવાને આદમીનો એવો આવીએ છે.

૧૧ એને તેએ એ વાતો શાંભલતા હતા તારે તેણે એક તમસીલ લાવીને કહીડં; કેમકે તે ઘરિશાલેમની પાસે હતો, ને ઝાઘાની પાદશાહત વેહેલી દેખારો એમ તેએએ ધારીડં હતું. ૧૨ એ વાસતે તેણે કહીડં કે, એક અમીર પોતાને સાહ પાદશાહત લેવાને તથા પાછો આવવાને એક દુર મુલકમાં ગઘએ. ૧૩ ને તેણે પોતાના દશ આકરોને તેડીને તેએને દશ તાલંત આપીએ, ને તેએને કહીડં કે, હું આણું તાંહાં સુધી વેપાર કરો. ૧૪ પણ તેના શેહેરનાએ તેની નક્કરત ક્રીધી, ને તેની પાછલ કેહેણ મોકલીને કેહેવાડીડં કે, તને હમારી ઉપર હકુમત કરવાને હમે નથી આહતા. ૧૫ પછી તે પાદશાહત પામીને પાછો આવીએ તારે એમ થઈડં કે, જે આકરોને તેણે નાણું સોંપીડં હતું, તે હરેક વેપારમાં કેટલું કમાઈએ, એ જાણવા સાહ પોતાની પાસે તેએને બોલાવવાનો હુકમ ક્રીધો. ૧૬ તારે પેહેલાએ પાસે આવીને કહીડં કે. ઝાઘવંદ, તારાં તાલંતે દશ તાલંત મેલવીએ. ૧૭ તારે તેણે તેને કહીડં કે, શાખાસ, શારા આકર, તું બહુ યોગમાં અમાનતદાર થઈએ, વાસતે દશ શેહેરો પર તું એબતીઆર કરતો રહે. ૧૮ પછી બીજાએ આવીને કહીડં કે, ઝાઘવંદ, તારાં તાલંતે પાંચ તાલંત મેલવીએ. ૧૯ ને તેણે તેને પણ કહીડં કે, તું પણ પાંચ શેહેરો પર થા. ૨૦ પછી ત્રીજાએ આવીને કહીડં કે, ઝાઘવંદ, જો, તારું તાલંત જે મેં રમાલિ બાંધી મુકીડં તે એ, ૨૧ કેમકે હું તારાથી બીધો, કારણ કે તું કહણ માણસ છે, જે તેં નથી મુકીડં તે તું લેછે, ને જે તેં નથી વાવીડં તે તું કાપેછે. ૨૨ તારે તેણે તેને કહીડં કે, એએ બુરા આકર, તારાંજ મોહોથી હું તારો ધનસાફ કરીશ; હું કહણ માણસ છું, જે મેં નથી મુકીડં તે લઈછું, ને જે મેં નથી વાવીડં તે કાપુંછું, એમ તેં જાણીડં? ૨૩ તો મારું નાણું પેહેડીમાં તેં કેમ નહીં મુકીડં? કે હું આવીને તે ત્રીઆજ સુધાં

માગી લેતે. ૨૪ ને પાસે ઉભા રહેનારાં ઝમ્મીને તેણે કહીજી કે, તે તાલંત ઝમ્મીની પાસેથી લેઝ્મા, ને જેને દશ તાલંત છે તેને આપો. ૨૫ (તારે તે ઝમ્માઝ્મે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તેને તો દશ તાલંત છે.) ૨૬ કારણુ કે હું તમને કહુંછજી કે જે હરેકની પાસે છે, તેને અપારો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લેવારો. ૨૭ વધી મારા દુશમનો જે પોતા પર હકુમત કરવા સાર મને આહાતા નથી તે ઝમ્મીને હીઝ્માં લાવીને મારી આગલ મારીનાંઝ્મા. ૨૮ ને ઝ્મે વાતો કહીને ઈશિસાલેમની ગમ જતો તે આગલ ચાલીઝ્મા. ૨૯ પછી તે ખેથફાજ તથા ખેથાનીઝ્માની પાસે જૈતુન કેહેવા ઝ્મેલા પાહાડ સુધી પાહોંચીઝ્મા, તારે ઝ્મેમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંના ખેને મોકલીને કહીજી કે, ૩૦ તમે સામાનાં ગામમાં જઝ્મા, તેમાં પેસતાં બાધિલાં ઝ્મેક ગધેડીનાં બચાને તમે જોશો, જેપર કદી કોઈ માણુસ નથી બેહું, તેને છોડીને લાવો. ૩૧ ને જે કોઈ તમને પુછે કે, ઝ્મેને શા વાસતે છોડોછો? તો તમે તેને ઝ્મેમ કહો કે, ઝાદાવંદને ઝ્મેનો અપ છે ઝ્મે સાર. ૩૨ ને જે મોકલાઈઝ્મા તે ઝ્માઝ્મે જઘને જેમ તેણે તે ઝ્માને કહીજી હતું તેમ કીહું. ૩૩ ને બચાને તે ઝ્મા છોડતા હતા તારે તેના ધણીઝ્મે તે ઝ્માને કહીજી કે, તમે બચાને કેમ છોડોછો? ૩૪ ને તે ઝ્માઝ્મે કહીજી કે, ઝાદાવંદને ઝ્મેનો અપ છે. ૩૫ ને તે ઝ્મા તેને ઇસુની પાસે લાવીઝ્મા, ને પોતાનાં લુંગડાં બચાં પર નાંખીને તેપર ઇસુને બેસાડીઝ્મા. ૩૬ ને તે જતો હતો તારે તે ઝ્માઝ્મે પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઝ્માં. ૩૭ ને તે પાસે આવીઝ્મા, ઇઝ્માને જૈતુનના પાહાડ પરથી ઉતરવાના ડેકાણુ પર, તારે શાગીરદોની આખી જમાતે જે બધાં અચરત કામ તે ઝ્માઝ્મે કીકાં હતાં તે સાર ખુશી કરવા તથા મોહોટે આવાજે ઝાદાની તારીફ કરવા લાગીને કહીજી કે. ૩૮ ઝાદાવંદનાં નામથી જે પાદશાહ આવેછે, તે મુબારક છે, આસમાનમાં શાંતી તથા ખુલંદીમાં ખુજરગી. ૩૯ ને લોકોમાંથી ફરેશીઝ્મામાંના કેટલાઝ્મેકે તેને કહીજી કે, ઝ્મે ઉસતાદ, તારા શાગીરદોને ધમકાવ. ૪૦ તારે તેણે જવાબ દઘને તે ઝ્માને કહીજી, હું તમને કહુંછજી કે, જે ઝ્મે ઝ્મા ચુપ રહેશે, તો પથરો ખુમ પાડશે. ૪૧ ને પાસે આવીઝ્મા પર તેણે રોહોર જોઘને તે આખત રડીને કહીજી કે, ૪૨ જે તું આ તારા ઘલાડમાં તારી સલામતીની વાતો જે છે તેને જાણુતે [તો કેવું સાર] ! પણ હવે તે તારી આંખોથી સંતાડાઈછે. ૪૩ કેમકે ઝ્મેવા ઘલાડા તારા પર આવશે જેમાં તારા દુશમનો તારી ચરોગમ મારચો નાંખીને તને ઘેરશે, ને હરેક ગમથી તને બંધ કરશે. ૪૪ ને તેને તથા તારા-

માંનાં તારાં છોકરાંને જમીનની ખરાબર કરશે, ને તારામાં પથર પર પથર તેઓ રહેવા નહીં દેશે, કેમકે તારી ભેટ લેવાના સમને તે જાણીઓ નહીં.

૪૫ અને મંદીરમાં પેસીને તેમાંના વેચનારાઓને તથા વેચાતું લેનારાઓને તે બાહાર કાઢાડવા લાગીઓ; ૪૬ અને તેઓને કહીજી કે, ઝમ લખીજી છે કે, ૪૫ મારું ધર દુઆનું ધર છે, પણ તમે ઝમને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૪૭ ને રોજ રોજ મંદીરમાં તે તાલોમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનો ઝમે તથા શાસ-તરીઓ ઝમે તથા લોકાના રોડા ઝમે તેને મારીનાં ખવાનું શોધીજી, ૪૮ પણ શું કરવું ઝમે તેઓને મુજીજી નહીં, કેમકે બધા લોક ધીઆન લગાડીને તેનું શાંભલતા હતા.

બાબ વીશમો.

અને તે દાહાડાઓમાં ઝમેક દાહાડે મંદીરમાં લોકોને તે વાંચીજી કરતો ને ખુરાખર કેહેતો હતો, તારે ઝમેક થઈજી કે, મુખી કાહીનો તથા શાસતરીઓ વડીલો સુધાં તેની પાસે આવીઓ. ૨ ને તેની સાથે ખોલતાં કહીજી કે, કહીઓ ઝમેખતીઆરથી તું ઝમે કામો કરે છે ? ઈઆ જોણે તને આ ઝમેખતીઆર આ-પીઓ છે તે કોણુ છે? ઝમે હમને કેહે. ૩ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, હું પણ તમને ઝમેક વાત પુછવાનો છઈ, ને તમે મને જવાબ આપો. ૪ ઈઆહાનનું આપતીસમ આસમાનથી હતું, કે માણુસોથી હતું ? ૫ તારે તે-ઓ ઝમે માહોમાં વીઆરતાં કહીજી કે, જો આપણે કહીઓ કે આસમાનથી, તો તે કેહેશે કે, તમે તારે કેમ તેના પર ઝમેતકાદ નહીં કીધો ? ૬ ને જો આપણે કહીઓ કે માણુસોથી, તો બધા લોક આપણને પથરે મારશે, કેમકે ઈઆહાન નખી હતો, ઝમેવો તેઓને ભરોસો છે. ૭ તારે તેઓ ઝમે જવાબ આપીઓ કે, તે કાંહાંથી ઝમે હમે જાણતા નથી. ૮ ને ઈસુ ઝમે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે કહીઓ ઝમેખતીઆરથી હું ઝમે કામો કરુંજી, તે હું પણ તમને નથી કેહેતો.

૯ અને લોકોને તે આ તમસીલ કેહેવા લાગીઓ કે, ઝમેક જોણે દરાખવાડી રાખો, ને માલીઓને તે સોંપીને ઘણા દાહાડા સુધી પરદેશમાં જઈ રહીઓ. ૧૦ ને ઝાસમ પર તેણે ઝમેક આકરને માલીઓની પાસે ઝમે સાર મોકલીઓ કે તેઓ તેને દરાખવાડીમાંનાં કંઈ ફલ આપે, પણ માલીઓ ઝમે તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૧ વધી તેણે ખીજો આકર મોકલીઓ, પણ તેઓ ઝમે તેને પણ મારીને બેઆખર કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૨ તેણે

વલી તીજને મોકલીઆ, ને તેને પણ તેઆએ ધાએલ કરીને આહાર ફેંકીઆ. ૧૩ તારે દરાખવાડીના ધણીએ કહીજી કે, હું શું કરું? હું મારા પીઆરા બેઠાને મોકલીરા, કદાચ તેઆ તેને જોઈને દબરો. ૧૪ પણ માલીઆએ તેને દોડા તારે માહોમાં વીઆર કરીને કહીજી કે, એ વારસ છે, વાસતે આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ, કે વારસો આપણો થઈજાય. ૧૫ ને તેઆએ તેને દરાખ વાડીમાંથી આહાર કાહાડીને મારી નાંખીઆ. એવાસને દરાખવાડીનો ધણી તેઆને શું કરશે? ૧૬ તે આવશે, ને તે માલીઆને મારીનાંખશે, ને દરાખવાડી બીજાએને સોંપશે. ને તેઆએ શાંબલીને કહીજી કે, એવું ન હોજી. ૧૭ તારે તેણે તેઆ પર જોઈને કહીજી, તો જ લખેલું તે શું છે કે, ‘બાંધનારાએ જ પથરને નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાણું થઈઆ.’ ૧૮ જ કોઈતે પથર પર પડશે તે ભંજશે; પણ જ કોઈ પર તે પડશે, તેનો તે ચુરો કરશે. ૧૯ તારે મુખી કાહીનેએ તથા શાસતરીઆએ જાણીજી કે, તેણે એ તમસીલ આપણી ઉપર કહી, વાસતે એઆએ તેના પર તેજ ધડી હાથો નાંખવાનું સોંધીજી, પણ લોકથી ખીધા. ૨૦ ને તેઆએ તેની શોધમાં રહીને જસુસો જ પોતાને ઢોંગથી શાસત દેખાડે તેઆને તેની વાતમાં પકડવાને મોકલીઆ, એ સાહ કે તેઆ તેને હાકેમનો કુદરત તથા એખતીઆરમાં સોંપે. ૨૧ ને તેઆએ તેને એમ પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછએ કે તુ જ કહેછે ને શીખવેછે તે ઠીક છે, ને તું તરફદારી કરતો નથી, પણ સાચાધી આદાની રાહ શીખવેછે. ૨૨ કાઈસારને કર આપવો હમને લાજમ છે કે નહીં! ૨૩ પણ તેણે તેઆનું કપટ જાણીને તેઆને કહીજી કે, તમે કેમ મારી ધમિતેહાન કરોછો? એક દીનાર મને દેખડાવો; ૨૪ એ પર કોણની સુરત તથા શીકા છે? તેઆએ જવાબ દધને કહીજી કે, કાઈસારનો. ૨૫ તારે તેણે તેઆને કહીજી, એ સાહ જ કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જ આદાનાં તે આદાને આપો. ૨૬ ને લોકોની આગલ તેઆ તેની વાતો પકડી નહીં શકીઆ, ને તેના જવાબથી અચરત થઈને તેઆ સુપ રહીઆ.

૨૭ તારે સાદુકીઆ જ કહેછે કે કીઆમત નથી, તેઆમાંના કૈટલાએકે પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી કે, ૨૮ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાહ લખીજી છે કે, ‘જો કોઈનો બાઈ અધરે છતાં મરીજાય, ને તે એઆલાદ મરીજાય, તો તેનો બાઈ તેની અધરને લે, ને પોતાના બાઈને સાહ આલાદ ઉપજવે.’ ૨૯ તો સાત બાઈ હતા, ને પેહેલો પરણીને એઆલાદ મરીગઈઆ. ૩૦ પછી

ખીજીએ તે બહુએને લીધી, તે પણ એએલાદ મરીગઈએ. ૩૧ ને તી-
જીએ તેને લીધી. ને તેજ તરેહ સાતોએ. પણ તેએને છોકરાં થઈઆ વીના
મરીગઈએ. ૩૨ ને સહુથી છેલ્લી તે બહુરી પણ મરીગઈ. ૩૩ વાસતે
કીઆમતમાં તેએમાંના ઢાણુની બહુએર તે ધરો? કારણ કે તે સાતોની
બહુએર થઈ હતી. ૩૪ તારે હસુએ જવાખ આપીને તેએને કહીઈ કે, આ
દુનીઆનાં છોકરાં પરણે, ને પરણવે. ૩૫ પણ જેએ તે દુનીઆ, તથા
કીઆમત પામવા લાએક ગણારો, તેએ પરણતા નથી, ને પરણાવતા પણ
નથી. ૩૬ ને તેએ પાછા મરી પણ નથી શકતા, કેમકે તેએ શીરશાતાના સરખા
છે; ને કીઆમતનાં છોકરાં છતાં એદાનાં છોકરાં છે. ૩૭ ને મુસાએ પણ
જહાડી પાસે એદાવંદને હબરાહીમનો એદા તથા હસિહાકનો એદા તથા હઆ-
કુબનો એદા કહીઆથી, મરીગઈલાએ પાછા ઉઠે. એ દેખડાનીઈ. ૩૮ પણ
તે મરીગઈલાએનો એદા નથી, પણ જીવતાએનો છે; કેમકે સહુ તેથીજ
જીવે. ૩૯ તારે શાસતરીએમાંના કેટલાએકે જવાખ દઈને કહીઈ કે, ઉસ-
તાદ, તેં વાજી કહીઈ છે. ૪૦ ને તારથી તેને કંઈ પુછવાની તેએએ હીમત
નહી કીધી. ૪૧ તારે તેણે તેએને કહીઈ કે, ખરીસત દાઉદનો એટો છે, એમ
તેએ શા વાસતે કહેછે? ૪૨ પણ જબુરની કીવામમાં દાઉદ પોતે કહેછે કે,
૪૩ “ એદાવંદે મારા એદાવંદને કહીઈ કે, તારા દુરામનેને હું તારું પાએતખત
કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ એસ.” ૪૪ એ સાહે દાઉદ તેને એદાવંદ
કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો એટો છે? ૪૫ ને સહુ લોકના શાંબલતાં તેણે પોતાના
શાગીરદને કહીઈ કે, ૪૬ શાસતરીએ જેએ જમા પેહેરીને ફરવા, તથા ચંદુ-
ઠાંએમાં સલામો, તથા મીજલસોમાં મુખી જગીઆએ, તથા મીજ્યાની-
એમાં ળંચી જગીઆએ ચાહે, તેએથી ખબરદાર રહો. ૪૭ તેએ
વીધવાએનાં ઘર આઈનાંએ, ને દેખડાવવા સાહે લાંબી દુઆએ કરે, તે
એ વધતી સબ પામશે.

બાબ એકવીશમો.

એને તેણે ઉપર જોઈ, ને દોલતમંદોને પોત પોતાનાં ઘન ભંડારમાં
નાંખતા દીઠા. ૨ તારે તેણે એક દરીદરી વીધવાને પણ એ નાસરી તેમાં નાંખતી
દીઠી. ૩ ને તેણે કહીઈ કે, હું તમને સાચાથી કહુંછું કે, એ દરીદરી વીધ-
વાએ સહુ કરતાં વધતું નાંખીઈ. ૪ કેમકે તે બધાએ પોત પોતાની ભરપુરી-

માંથી ખોદાની નજરમાં નાંખીજી, પણ જ્મણે પોતાના દરીદરીપણામાંથી જે પોતાની પુંજી હતી તે સંધી નાંખી.

૫ અને મંદીર શારા પથરોથી તથા દાનોથી કેવું શોભાવાન કીધું છે, જ્મિ આખત કેટલા જ્મિક કેહેતા હતા. ૬ તારે તેણે કહીજી કે, આ જે જે તમે જુઓ છો તેમાંથી પાડી ન નંખાજ્મિ જ્મિવા પથર પર પથર રેહેવા દેવારો નહીં, જ્મિવા દાહાડા આવરો. ૭ તારે તે જ્મિ જ્મિ તેને પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, તો જ્મિ કારે થરો? ને જ્મિ થવાની તઠજ્મિારી થરો તારે શ્રી નીરાણી થરો? ૮ ને તેણે કહીજી કે, તમે ન બુલાવા જ્મિા વાસતે અપરદાર રહો; કેમકે ધણા મારાં નામથી જ્મિાનીને કેહેરો કે, હું તે છજી, ને તે સમે પાસે છે, તારે તમે તે જ્મિાની પાછલ જરો ના. ૯ ને જરે લડાજ્મિાની તથા હંગામા જ્મિાની અપરો શાંભલો, તારે ધભરાશો ના, કેમકે પેહેલાં જ્મિ અધાં થવાની જરૂર છે, પણ હજી આખર નથી. ૧૦ તારે તેણે તે જ્મિાને કહીજી કે, સુલક સુલકને ઉલટું, તથા રાજ રાજને ઉલટું ઉડરો. ૧૧ ને કેટલે જ્મિક કેટલાણે મોહોટા ધરતીકંપારા તથા દદાલો તથા મરકી જ્મિા થરો, ને ભ જ્મિભરેલી તથા મોહોટી નીરાણી જ્મિા આસમાનમાં દેખારો. ૧૨ પણ મારાં નામને સાજ જ્મિ સઘલાં અગાઉ તે જ્મિા પોતાના હાથ તમારા પર નાંખરો, ને પાદશાહોની તથા હાકેમોની આગલ લઘગિઠિઆ પર મીજલસો તથા કેદ જ્મિાના જ્મિાને સાજ તમને સોંપીને સતાવરો. ૧૩ તો પણ સાહેદીને સાજ જ્મિ તમને કામ લાગરો. ૧૪ જ્મિ વાસતે જ્વાખ દેવા અગાઉ ચીંતા ન કરવી જ્મિ તમે પોતાનાં મનમાં ડરાવો. ૧૫ કેમકે હું તમને જ્મિવું મોહો તથા અકલ આપીરા જેને તમારા અધા દુરામનો જ્વાખ ઘઠિઠિઆ રોકી નહીં રાકરો. ૧૬ તો પણ મા-આપ તથા ભાઈ જ્મિા તથા સગાં તથા દોસતો તમને પકડાવરો, ને તમારામાંના કેટલા જ્મિકને મારો નંખાવરો. ૧૭ ને મારાં નામને સાજ સહુ તમારી દુરામની કરરો. ૧૮ પણ તમારાં માથાંનો જ્મિક નીમાલો પણ નારા નહીં થરો. ૧૯ તમે પોતાની ધીરજથી પોતાના જીવોને સંભાલી રાખો. ૨૦ ને જરે તમે ઈશિરાલિમને લરાકરે ઘેરેલું જરો, તારે જાણો કે જ્મિનું ઉજડ થવું પાસે છે. ૨૧ તારે જે લોક ઇહુ-દામાં હોજ્મિ, તે જ્મિા પાહાડોમાં નાહારો; ને જે તેમઘિ હોજ્મિ, તે જ્મિા તાંહાંથી બાહાર જ્મિ; ને જે બાહાર છે, તે જ્મિા તેમાં ન પેસે. ૨૨ કેમકે જ્મિ સળના દાહાડા છે, કે અધાં લખેલાં પુગાં થાજ્મિ. ૨૩ પણ તે દાહાડા જ્મિામાં જે ગરબ-વતી છે તથા જે ધવડાવે છે તે જ્મિાને અકસોસ છે, કેમકે જમીન પર મોહોટી તંગી તથા આ લોકો પર ગજબ થરો. ૨૪ ને તલવારની ધારથી તે જ્મિા પડરો,

ને અંધવા કરી શઘલા દેરાનાંમ્મામાં લઈજવારો, ને ગેરકોમીંમ્માનો વખત પુરો થરો તાંહાં સુધી ધરશાલેમ ગેરકોમીંમ્માથી છુંદારો. ૨૫ તારે સુરજ તથા ચાંદ તથા સીતારાંમ્મામાં નીરાણો થરો. ૨૬ ને જમીનના લોકો પર તંગી ધબરાટ સુધાં થરો, અને દરીઆ તથા મોજાંમ્માના આવાજથી, ને ખીલીક તથા જમીન પર જે ચીજો આવનાર છે, તેમ્માનો વાટજોઈમ્માથી, લોકોનાં મન ગતી જરો, કેમકે આ સમાનની કુદરતો હલાવારો. ૨૭ ને તારે આદમીના બેઠાને કુદરત તથા મોહોરા જલાલથી વાદલમાં આવતો તેમ્મા જરો. ૨૮ ને જરે મ્મિ વાતો થવા માંડે, તારે ઉપર જોજો, ને તમારાં માયાં જિયાં કરજો, કેમકે તમારું તારણ પાસે આવેછે. ૨૯ ને તેણે તેમ્માને આ તમસીલ કહી કે, અંજીરનું જહાડ તથા ખીજાં સંધાં જહાડ જીમ્મા. ૩૦ જરે પીકા પુટેછે, તારે તે જોઈને તમે પોતાની મેલે જાણોછો કે આવે હુનાલો પાસે છે. ૩૧ તેમજ પણ મ્મિમ્માનું થયું તમે જરો, તારે જાણને કે ખોદાની પાદશાહત પાસે છે. ૩૨ હું તમને અચીત કહુંછું કે મ્મિ અધાં પુરાં થવાસુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જરો. ૩૩ આસમાન તથા જમીન ઠકી જરો, પણ મારી વાતો નહીં ઠકરો. ૩૪ ને તમારાં મન આવશપણથી તથા મસતપણથી તથા સંસારની ચીંતાથી કદી જડ ન થામ્મિ, ને તે દાહાડ તમારા પર મ્મિકામ્મિક ન આવે, વાસતે તમે પોતાને અમરદાર રાખો. ૩૫ કેમકે આખી જમીનની પીઠ પરના અધા રહેનારાંમ્મા પર કાંદાની પેડે તે આવરો. ૩૬ વાસતે મ્મિ સઘલાં આવનારાંમ્માને તમે ચુકાવવા, તથા આદમીના બેઠાની આગલ ઉભા રહેવા લામ્મિક ગણાવવા સારૂ હરવખત દુઆ માગતાંચોકી કરો. ૩૭ તારે દીવસે મંદીરમાં તે વામ્મિજી કરતો, ને રાતે આહાર જઈને જૈતુન કેહેવામ્મિલા પાહાડ પર રહેતો હતો. ૩૮ ને આમદાદને વખત અધા લોક તેનું શાંભલવાને મંદીરમાં તેની પાસે આવતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

અને બેખમીર રોટલીનું જસન પાસે આવીજી, જે પાસપા કેહેવામ્મિ છે. ૨ ને મુખી કાહીનોમ્મિ તથા શાસતરીમ્મામ્મિ શોધ કીધો કે કહી રીતે તેને મારીનાંબે, કેમકે તેમ્મા લોકોથી ખીલીતા હતા. ૩ ને ઇહુદા જે ઇસકા-રીમ્માત કેહેવાતો હતો, ને જે આરમાંનો મ્મિક હતો, તેનામાં રોતાન પેકો. ૪ ને તેણે જઈને મુખી કાહીનો તથા સરદારે મ્મિમ્માના મ્મિખતીઆરમાં તેને શી તરેહ કરે, મ્મિ આખત તેમ્માની સાથે વાતચીત કીધી. ૫ તારે તેમ્મા ખુરા થઈ-

આ, ને તેને નાણું આપવાનું ઠરાવીશું. ૬ ને તેણે કચ્છલ કીધું, ને લોક ન હોય તારે તેને તેઓને સોંપવાનો તેણે વગ શોધીઓ.

૭ અને બેખમીર રોટલી, જેમાં પાસખા મારવા જોઈએ, તે દાહડો આવી-ઓ, ૮ તારે તેણે પીતરને તથા ઇઓહાનને માકલીને કહીજી કે, તમે જઈને આપણે સાઈ પાસખા તઈઆર કરો કે આપણે આઈએ. ૯ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે કાંહાં તઈઆર કરીએ, તારી શી મરજી છે ? ૧૦ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જીઓ, રોહરમાં તમારાં પેસતાં પાણીની ગાગેર લઈજનાર એક માણસ તમને મલશે, તે જે ઘરમાં પેસે તેમાં તેની પાછલ તમે જઓ. ૧૧ ને ઘરઘણીને કહો કે, ઉમતાદ તને કેહેછે કે, હું મારા શાગીરદો સાથે પાસખા ખાઈ વાસને ઉતારો કાંહાં છે? ૧૨ ને તે તમને તઈઆર કરેલા એક માહો-યો માલ દેખડવશે, તાંહાં તઈઆર કરો. ૧૩ તારે તેઓએ જઈને તેણે તેઓને કહીજી હતું તેમ દીધું, ને પાસખા તઈઆર કીધું.

૧૪ અને વખત થઈઓ તારે આરે રસુલો સુધાં તે ખાવા બેઠો. ૧૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, મારા સેહેવા પેહેલાં આ પાસખા મેં તમારો સાથે માહોટી ઇછાથી ખાવા આહીજી. ૧૬ કેમકે હું તમને કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતમાં એ પુરું કરારો તાંહાં સુધી ખીજી વાર એમાંથી હું નહીં આઈશ. ૧૭ ને તેણે પીઆલું લઈને શુકર કરીને કહીજી કે, તમે આ લઓ, ને માહોમા વેહંઓ. ૧૮ કેમકે હું તમને કહુંછી કે ઓદાની પાદશાહત આવશે, તાંહાં સુધી વઈન હું નહીં પીશ. ૧૯ ને તેણે રોટલી લઈને શુકર કીધી, ને બાંજી ને તેઓને આપીને કહીજી કે, એ મારું બદન છે, જે તમારે સાઈ આપ્યેછે, મારી ઇઆદ-ગારીને સાઈ તમે એ કરો. ૨૦ ને આધા પછી તેણે પીઆલું પણ એજ તરેહ લઈને કહીજી કે, મારું લોહી જે તમારે સાઈ વેહેવડાવાએ છે તેથી નવા બંદો-બસતનું એ પીઆલું છે. ૨૧ પણ જીઓ, જે મને પકડાવેછે તેનો હાથ મેજ પર મારી સાથે છે. ૨૨ તો આદમીનો બેયો ઠરાવેલા પરમાણે જએ છે ખરો, પણ જેનાથી તે પકડાવાએ છે તે માણસને એક સોસ છે. ૨૩ તારે તેઓ માહોમા પુછવા લાગીઆ કે, આપણામાંનો જે એ કામ કરશે તે કોણ હશે.

૨૪ અને તેઓમાં તકરાર પણ થઈ કે તેઓમાંનો કોણ માહોયો ગણાએ. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, ગેરકોમીએના પાદશાહે તેઓ પર સાહેબી કરેછે, ને જે તેઓ પર એખલીઆર કરેછે તેઓ ઉપકારી કેહેવાએ છે. ૨૬ પણ તમે એવા ન થાઓ, પણ તમારામાં જે માહોયો તે નાહાના જેવા, ને જે સરદાર

તે ચાકરના જેવા થાચ્છે. ૨૭ કેમકે માહોયો કોણ છે? જે ખાવા બેસેછે, તે, ઇચ્છા જે ચાકરી કરેછે તે? શું ખાવા બેસનાર નહીં? પણ હું તમારામાં ચાકરી કરનારના જેવા છઈં. ૨૮ ને મારી ઇમતેહાનોમાં જે મારી સાથે રહીચ્છા તેચ્છે તમે છો. ૨૯ ને મારા બાપે જેમ મને પાદશાહત ઇરાવી આપી છે, તેમ હું તમને ચ્છે સારૂ ઇરાવુંછઈં; ૩૦ કે તમે મારી પાદશાહતમાં મારી મેજ પરથી ખાચ્છો પીચ્છો, ને ઇસરાચ્છેલના બારો શીરકાનો ઇનસાફ કરતાં તખ્તો પર બેસો.

૩૧ ચ્છને ખોદાવંદે કહીઈં કે, સીમાન, સીમાન, જે, રોતાને તમને ધઈંની પેડે ચાલવાનું બહુ ચાહીઈં છે. ૩૨ પણ તારો ચ્છેતકાદ ઘટે નહીં, વાસતે મેં તારે સારૂ દુચ્છા માગી છે, ને તું પાછો ફેરવાચ્છે તારે તારા બાહચ્છેને મજબૂત કરજે. ૩૩ તારે તેણે તેને કહીઈં કે, ખોદાવંદે, હું તારી સાથે કેદખાનામાં તથા માતમાં પણ જવાને તથાચ્છાર છઈં. ૩૪ તારે તેણે કહીઈં કે, પીતર, હું તને કહું-છઈં કે તું મને ચ્છેાલખતો નથી, ચ્છેમ તેં તણુવાર મારો ઇનકાર કીધા ચ્છેગાઉ આજ મુરઘો બોલરો નહીં. ૩૫ ને તેણે તેચ્છેને કહીઈં કે, જરે મેં તમને થેલી તથા જેહોણું તથા જેઝા વગર મોકલીચ્છા હતા, તારે શું તમને કસાનો ખપ પડીચ્છે હતા? તેચ્છેચ્છે કહીઈં કે, કસાનો નહીં. ૩૬ તારે તેણે તેચ્છેને કહી-ઈં, પણ ચ્છે જેને થેલી હોચ્છે તેને લે, ને ચ્છેજ તરેહ જેહોણું, ને જેને તલ-વાર ન હોચ્છે, તે પોતાનું લુગડું વેચીને ચ્છેક વેચાતી લે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહુંછઈં કે, ચ્છે જે લખીઈં છે તે પુરું થવું જેહચ્છે કે, “તે તકસીરદારોમાં ગણા-ઈચ્છે,” કેમકે મારી બાબતની વાતો તમામ થાચ્છે. ૩૮ તારે તેચ્છેચ્છે કહીઈં કે, ખોદાવંદે, જે, હીચ્છાં બે તલવાર છે, ને તેણે તેચ્છેને કહીઈં, તો બસ છે.

૩૯ ચ્છને તે બાહાર જઈને મામુલ પરમાણે જેતુતના પાહાડ પર ગઈચ્છે, ને તેના શાગીરદ પણ તેની પાછલ ગઈચ્છે. ૪૦ ને તે ડેકાણે પોહોંચીચ્છે પર તેણે તેચ્છેને કહીઈં કે, તમે ઇમતેહાનમાં ન પેડો વાસતે દુચ્છા માગો. ૪૧ પછી સુમારે પથર ફેંકાચ્છે ચ્છેટલા ટપા પર તે તેચ્છેથી ચ્છેાથો ગઈચ્છે, ને ધુટણીચ્છે બેસીને દુચ્છા માગી કે, ૪૨ ચ્છે બાપ, જે તારી મરજી હોચ્છે તો આ પીચ્છાલું મારી પાસેથી દુર કર; તોપણ મારો મરજી નહીં, પણ તારી થાચ્છે. ૪૩ તારે આસમાનથી ચ્છેક ફીરેશતા તેને દેખાઈચ્છે, જે તેને કુવત આપતો હતો. ૪૪ ને તેણે બહુ રંજ ઉઠાવતાં બારી જેરથી દુચ્છા માગી, ને તેનો પસીનો લોહીનાં મોઠાં ટીપાં જેવા થઈને જમીન પર પડતો હતો. ૪૫ ને દુચ્છેથી ઉઠીને તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીચ્છે, તારે તેચ્છેને

દલગીરીથી સુતેલા દીઠા. ૪૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ સુતા છો? તમે ઈતેહાનમાં પેડા નહીં વાસેતે ઉઠીને દુઆ માગો.

૪૭ અને તે કહેતો હતો, તારે જીવ્યા લોકો, તથા ઇહુદા કહેવાઓ આર- માંનો એક તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને ઇસુને ચુમવા સાર તેની પાસે આવીઓ. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહીજી કે, ઇહુદા, શું તું ચુમીથી આદમીના બેઠાને પકડાવેછે? ૪૯ ને જ તેની ગમના તેઓએ શું થનાર છે, એ જાણીને તેને કહીજી, ખોદાવંદ, શું હમે તલવારે મારીએ? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે સરદાર કાહીનના આકરને મારીને તેનો જમણો કાન કાપીનાંખીઓ. ૫૧ તારે ઇસુએ જવાબ દેને કહીજી કે, એટલુંજ થવા દે, ને તેના કાનને અડકીને તેને સમો કાઢો. ૫૨ તારે ઇસુએ પોતાની પાસે આવેલા મુખી કાહીનોને તથા મંદીરના સરદારને તથા વડીલોને કહીજી કે, જેમ ચોર પર તેમ શું તલવારે તથા સોઠા મુઠાં તમે નીકલીઆ છો? ૫૩ હું હમેશા મંદીરમાં તમારી સાથે હતો તારે તમે મારા પર હાથ લાંબો નહીં કાઢો, પણ આ તમારી ઘડી, તથા અંધ- કારનો અમલ છે.

૫૪ તારે તેઓ તેને પકડીને લઈગયા, ને સરદાર કાહીનનાં ઘરમાં તેને લાવીઆ, ને પીતર આધો આધો પાછલ આવીઓ. ૫૫ ને જારે તેઓ દીવાનખાનામાં આગ સલગાવીને એકઠા બેઠા હતા, તારે પીતર પણ તેઓમાં બેસી ગઈઓ. ૫૬ તારે એક આકડીએ તેને આગ પાસે બેઠેલા જોઈને તે પર નજર રાખીને કહીજી કે, એ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે તેનો ઇનકાર કરતાં કહીજી કે, અએ બહારી, હું તેને ઓળખતો નથી. ૫૮ ને થોડીવાર પછી બીજાએ તેને જોઈને કહીજી કે, તું પણ તેઓમાંનો છે; તારે પીતરે તેને કહીજી કે, અએ માણસ, હું નહીં. ૫૯ ને ઘડીએક પછી એક બીજાએ નીરાયે થઈને કહીજી કે, અરખર એપણ તેની સાથે હતો, કેમકે એ ગાલીલનો છે. ૬૦ તારે પીતરે કહીજી કે, અએ માણસ, તું જ કહેછે તે હું નથી જાણતો; ને તેના અંમ કહેતાંજ તુરત મુરઘો બોલીઓ. ૬૧ પછી આદાવંદે ફરીને પીતર પર જોઈ, ને આદાવંદે જ વાત તેને કહી હતી કે, મુર- ઘો બોલીઆ પેહેલાં તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે પીતરે ઇઆદ કાઢી. ૬૨ તારે પીતર આહાર જઈને ઘણું રડીઓ.

૬૩ અને જ માણસોએ ઇસુને રાખીઓ હતો, તેઓએ તેની મસખરી કરીને ફટકા મારીઓ. ૬૪ ને તેના પર અંધારી બાંધીને તેના માથે પર

મારીઓ, ને તેઓએ તેને કહીજી છે, ત્યુઅત કર છે જોણે તેને મારીઓ તે કોણુ છે ? ૬૫ ને નીંદા કરતાં તેઓએ તેને ઉલટું ખીજું ઘણું કહીજી.

૬૬ અને દાહોડા ઉગીઓ તારે લોકના વડીલા તથા મુખી કાહીનો તથા શાસતરીઓ એકદા થઈઓ, ને પોતાની મોજલસમાં તેને લઈજીને કહીજી છે, ૬૭ શું તું ખરીસત છે ? હમને કહે; ને તેણે તેઓને કહીજી છે, જો હું તમને કહું તો પણ તમે એતકાદ કરસો નહીં. ૬૮ ને જો હું પણ તમને પુછીરા તો તમે મને જવાબ દેનાર ઈઓ મુકી દેનાર નથી. ૬૯ આ પછી આદમીનો બેટો આદાની કુદરતની જમણી ગમ બેસરો. ૭૦ તારે બધાએ કહીજી, તો તું શું આદાનો બેટો છે ? ને તેણે તેઓને કહીજી છે, તમે કહોછો તેજ હું છજી. ૭૧ ને તેઓએ કહીજી છે, હમારે ગહવાઈની વધતી શી જર છે ? કેમકે હમે પોતે એનાં માહોથી શાંભલીજી છે.

બાબ તેવીશમો.

અને તેઓના બધા લોક ઉઠીને તેને પીલત પાસે લઈજીઓ. ૨ પછી તેઓએ તેના પર તોહોમત મુકવા લાગીને કહીજી છે, એ લોકોને ભુલાવેછે, તથા પોતે ખરીસત પાદશાહ છે એમ કહીને કાઈસારને કર આપવાને વારતાં હમે એને દોઢા છે. ૩ તારે પીલતે તેને પુછીજી છે, તું શું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે ? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજી છે, તું કહેછે તેજ. ૪ તારે પીલતે મુખી કાહીનોને તથા લોકોને કહીજી છે, એ માણસમાં કંઈ તકસીર હું જોતો નથી. ૫ પણ તેઓએ વધતાં જોરથી કહીજી છે, ગાલીલથી માંડીને હીઓ લગણુ આપા ઇહુદામાં શીખવતાં લોકોને તે ઉરકિરેછે. ૬ ને ગાલીલનું શાંભલીને પીલતે પુછીજી છે, એ માણસ શું ગાલીલનો છે ? ૭ ને તે હેરોદના એખતીઆરમાંનો છે, એ જાણીઓ પર તેણે તેને હેરોદની પાસે માકલીઓ, જે પોતે પણ તે દાહોડાઓમાં ઇશાલિમમાં હતો.

૮ અને હેરોદ ઇસુને જોઈને ઘણો ખુશ થઈઓ, કેમકે તેની બાબત ઘણું શાંભલીઓથી તેને જોવાને લાંબી મુદતથી આહાતો હતો, ને તેથી બનેલા કંઈ માજેજ જોવાની ઉમેદ રાખતો હતો. ૯ ને તેણે તેને ઘણી વાતો બાબત પુછીજી, પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ દીધા નહીં. ૧૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ ઉભા રહીને જોરથી તેના પર બેટો મુકીઓ. ૧૧ તારે હેરોદે પોતાના સીપાઈઓ મુઘાં તેને વખાડીને તથા મરાખરી કરીને, તેને

અલકતું લુગડું પેહેરાવીજી, ને તેને પીલતની પાસે પાછો માકલીઆ. ૧૨ ને તેજ દાહોડે પીલત તથા હોરોદ દોસત થઇઆ, કેમકે તેની અગાઉ તેઆ વચે દુરામની હતી.

૧૩ અને પીલતે મુખી કાહીનેને તથા સરદારોને તથા લોકોને અિકકા તેડીને, ૧૪ તેઆને કહીજી કે, તમે અે માણુસને લોકોને ભુલાવનારના જેવા મારી પાસે લાવીઆ છો, ને જીઆ, મેં તમારી આગલ અેની તજવીજ કીધા પર તમે જે તોહોમતો અેના પર મુકી તે આખત અે માણુસમાં કંઈ તકસીર મેં દીડી નથી. ૧૫ ને હોરોદે પણ નથી દીડી, કારણુ કે મેં તમને તેની પાસે માકલીઆ હતા, ને જીઆ, તેણે અેના મરવા લાઅિક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ વાસતે સજ કરીને અેને હું મુકી દઇશ. ૧૭ કેમકે તેને તે જસનમાં તેઆને સાર અિકને મુકી દેવા પડતો હતો. ૧૮ તારે તે અધાઅે અિકદમ પોકાર મારીને કહીજી કે, અેને લઈ જા, ને આરાખસને હમારે સાર મુકી દે. ૧૯ (રોહેરમાં હંગામો તથા ખુન કીધાથી કેદઆનામાં તે નંખાઈઆ હતો.) ૨૦ તારે પીલતે ઇસુને મુકી દેવા આહીને બીજીવાર તેઆને કહીજી; ૨૧ પણ તેઆઅે પોકાર મારીને કહીજી કે, અેને કહસ પર જડ. ૨૨ ને તેણે તીજીવાર તેઆને કહીજી કે, શા વાસતે? અેણે શું ખુરં કીધું છે? અેમાં મરવાને લાઅિકતી કંઈ તકસીર મેં જોઈ નથી, વાસતે હું અેને સજ દઈને મુકી દઇશ. ૨૩ ને તેને કહસ પર જડવવાને તેઆઅે હોઠથી માહોટે આવાજે માગીજી; ને તેઆનું તથા મુખી કાહીનેનું બોલયું આકીજી. ૨૪ તારે તેઆના માગીઆ પરમાણે થવા સાર પીલતે ડરાવીજી. ૨૫ ને હંગામા તથા ખુનને સાર કેદઆનામાં જે નંખાઈઆ હતો, ને જેને તેઆઅે માગીઆ તેને તેણે તેઆને સાર મુકી દીધો, પણ ઇસુને તેઆની મરજી પરમાણે સોંપી દીધો. ૨૬ ને તેઆ તેને લઈ જતા હતા, તારે સીમાન કુરેનીને ગામડાંઆથી આવતાં તેઆઅે વેડે પકડીઆ, ને ઇસુની પછવાડે જીચકવાને કહસ તે પર મુકીઆ. ૨૭ ને લોકોની ઘણી ભીડ, તથા તેને સાર રડતાં ને વીલાપ કરતાં અધરાં પણ તેની પાછલ ગઇઆં. ૨૮ ને ઇસુઅે તેઆની ગમ કીરીને કહીજી કે, અેઅે ઇશાલિમની દીકરીઆ, મારે સાર તારેડે, પણ પોતાને સાર તથા પોતાનાં અચાંઆને સાર રેડે. ૨૯ કેમકે જીઆ, અેવા દાહાડા આવેછે જેમાં તેઆ કેહેરો કે, જે વાંહાંજણીઆ, તથા જે પેટાઅે નથી જણીજી, તથા જે થાનોઅે નથી ધવાડીજી, તેઓ મુઆરક છે. ૩૦ તારે તેઓ પાહાડોને કેહેવા

લાગરો કે, હમ પર પડો, ને ટેકરાઓને ફેરો કે, હમને ઢાંકો. ૩૧ કેમકે જો લીલાં જાહાડ પર તેઓ એવાં કરેછે, તો સુકાંપર શું થશે? ૩૨ ને તેની સાથે મારીનંખાવવાને એ તકસીરદારો લઈ જવાઈઆ.

૩૩ અને જેનું નામ જોપરીનું ડેકાણું ફેલાવ્યું છે તાંહાં પોહોચીને તેઓએ તેને તથા તે તકસીરદારોને, એકને તેની જમણી ગમ ને બીજાને ડાબી ગમ કહીને જડીઆ. ૩૪ તારે ઇસુએ કહીજી કે, અએ આપ, જે તેઓ કરેછે, તે તેઓ જાણતા નથી, વાસેત તેઓને માફ કર: પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં વેહીચીને સરત નાંખી. ૩૫ ને જોડો જોતાં ઉભા રહીઆ, ને સરદારોએ પણ તેઓ સાથે મસખરી કરીને કહીજી કે, એણે બીજાઓને બચાવીઆ, એ જો જોદાનો પસંદ કરેલો ખરીસત છે, તો પોતાને બચાવે. ૩૬ ને સીપાઈએ પણ તેની મસખરી કરતા પાસે આવીઆ, ને તેને સરદારો આપવાનું કીયું, ૩૭ ને કહીજી કે, જે તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે, તો પોતાને બચાવ. ૩૮ ને હેલલાસી તથા રૂમી તથા હેબરી અખશરોમાં લખેલું પતર તેની ઉપર હતું કે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે. ૩૯ ને તકસીરદારો જે લટકાવીઆ હતા, તેઓમાંના એકે તેની નીંદા કરીને કહીજી કે, જે તું ખરીસત છે, તો પોતાને તથા હમને બચાવ. ૪૦ પણ બીજાએ જવાબ દહને તેને ધમકાવીને કહીજી કે, તું એજ સજામાં છતાં શું જોદાથી બીહીતો નથી? ૪૧ ને આપણે તો વાજબીથી, કેમકે આપણે આપણાં કામનાં ફલ પામીએછાએ, પણ આ માણસે કંઈ નાલાએમિક નથી કીયું. ૪૨ ને તેણે ઇસુને કહીજી કે, અએ જોદાવંદ, જરે તું તારી પાદશાહતમાં પોહોચે, તારે મને ઇઆદ કરજે. ૪૩ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, હું તને ખચીત કહુંછી કે, આજ તું મારી સાથે પારાદહસમાં થશે.

૪૪ અને આશરે બપોરથી તે તીજ પોહાર સુધી આખી જમીનપર અંધકાર થઈઆ. ૪૫ ને સુરજ અંધરાઈએ, તથા મંદીરનો પડો વચેથી ફાટી ગઈઆ. ૪૬ ને ઇસુએ જોહોટે આવાજે જુમ પાડતાં કહીજી કે, અએ આપ, મારો રૂહ હું તારા હાથોમાં સોપુછીજી; ને એમ કહીને પરાણ છોડીઆ. ૪૭ તારે જમાદારે જે થઈજી તે જોઈને જોદાની તારીફ કીધી, ને કહીજી કે, ખેરાક એ રાખસ રાસત હતો. ૪૮ ને તે જોવા સારે જે જોક એકલા થઈઆ હતા તે બધા તે થએલાં કામ જોઈને પોતાની છાતી કુટતા પાછા ગઈઆ. ૪૯ ને સઘલા તેના એલાખીતા, તથા જે બધરાં ગાલી-

લથી તેની પાછલ આવીઆં હતાં, તેઆ તે જ્ઞેતાં આધાં ઉભાં રહીઆં હતાં.
 ૫૦ અને જુઆ, ઠહુદીઆના આરીમથાઈ શેહેરનો ઠહસક્ર નામે આેક માણસ જે પરધાન, ને જે નેક તથા રાસત રાખસ હતો. ૫૧ તેણે તેઆના વીચાર તથા કામ કબુલ નહીં કીધાં; ને તે પોતે પણ આદાની પાદશા-હતની રાહ જ્ઞેતો હતો. ૫૨ તેણે પીલત પાસે જઠને ઠસિનું મુડું માગીજી. ૫૩ ને તેણે તેને ઉતારી લઠને લુગડે વીટાલીજી, ને પથરમાં આદેલી કબરમાં તેને મુકીજી, જેમાં કદી કોઠને મુકેલું નહીં હતું. ૫૪ ને તઠઆરી કરવાનો દાહોડો તે હતો, ને સખતનો દાહોડો પણ થવા આવીઆ. ૫૫ ને યઠરિં પણ જે તેની સાથે ગાલીલથી આવીઆં હતાં, તેઆઆ પાછલ આવીને કબર તથા તેનું મુડું કેમ મુકાઠજી આે જ્ઞેઠજી. ૫૬ ને પાછાં જઠને ખુરાબો તથા અતરો તઠઆર કીધાં, તોપણ હુકમ પરમાણે સખતને દાહોડે આરામ લીધો.

આખ ચોવીશમો.

અને હપતાને પેહેલે દાહોડે તેઆઆ જે ખુરાબો તઠઆર કીધી, તે લઠને તેઆ તથા તેઆની સાથે કેટલાઆેક બીજા મોટી સહવારે કબરની પાસે આવીઆ. ૨ ને તેઆઆે કબર પરથી પથર ગબડાવેલો દીડો. ૩ ને તેઆઆે માહે પેસીને આદવંદ ઠસિનું મુડું દીડું નહીં. ૪ ને તે આખત તેઆ ધણા ધભરાટમાં હતાં, તારે આેમ થઠજી કે, જુઆ, બે જણુ ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા તેઆની પાસે ઉભા રહીઆ. ૫ ને તેઆ બીહીતાં ને જમીન સુધી માહે ભર પડતાં હતાં, તારે તેઆઆે તેઆને કહીજી કે, મરીગઆેલાઆેમાં તમે જીવતાને કેમ શોધેછો? ૬ તે હીઆં નથી, પણ ઉઠીઆ છે, તે ગાલીલમાં હતો તારે તેણે તમને જે કહીજી હતું તે ઠઆદ કરો, ૭ કે પાપી માણસોના હાથમાં આદમીના ખેટાને સોંપાવું, ને કરસ પર જડાવું, ને તીજે દાહોડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૮ તારે તેઆઆે તેની વાતો ઠઆદ કીધી. ૯ ને કબર પાસેથી પાછાં જઠને અગીઆરને તથા બીજા મહુને તેઆઆે તે બધી ખબર કહી. ૧૦ ને મરીઆમ માગદલીન, તથા ઠઆેહના તથા ઠઆકુબની મા મરીઆમ, તથા તેઆ સુધાં જે બીજાં હતાં, તેઆઆે રસુલાને આે વાતો કહી. ૧૧ પણ તેઆની આગલ તેઆની વાતો ગપના જેવી લાગી, ને તેઆઆે તેઆનું ન માનીજી. ૧૨ તારે પીતર ઉઠીને

કબર પાસે દોડીઓ, ને નીચો વક્રીને મુડદાનાં લુગડાંને ઝિક ગમ મુકેલાં દીઠાં, ને જે થઈજી તે આખત તે પોતામાં તાજુબ થતો પાછો ગઈઓ.

૧૩ અને જુઓ, તેજ દાહોડે તેઓમાંના બે જાણુ ધમાસ નામે ઝિક ગામમાં જતા હતા, જે ધરિશાલિમથી ૨૦૦ ધમિતાદીઆ વેગલું હતું. ૧૪ ને જે બધાં થઈઓ, તે આખત તેઓ માહોમા વાતચીત કરતા હતા. ૧૫ ને તેઓ માહોમા વાત કરતા તથા વીચાર કાહાડતા હતા, તારે ઝમિ થઈજી કે ધસુ પોતે પાસે આવીને તેઓની સાથે ચાલીઓ. ૧૬ પણ તેઓની આંખો રોકાઈ કે તેઓ તેને ઝીલખે નહીં. ૧૭ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે ચાલતા ચાલતાં શી વાતો ચલાવોછો, ને ઉદાસ કેમ થાઓછો? ૧૮ કલીઓપા નામે તેઓમાંના ઝિકે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું શું ધરિશાલિમમાં કેવલ પરદેશી છે, ને આ દાહાડાઓમાં જે કામો તાંહાં બનીઓ તે નથી જાણુતો? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, કીઓં કામ? તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ધસુ નાજરી આખતનાં, જે ઝોદાની આગલ તથા કુલે લોડોની આગલ કામમાં તથા વાતમાં કુવતમંદ નબી હતો. ૨૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા હમારા સરદારોએ તેને મરણુની સજને સાર સાંપીઓ, ને તેને કહસ પર જડીઓ. ૨૧ ને હમે ઉમેદ રાખતા હતા કે ધસિરાએલને અચાવનાર તે છે; એ સરવવાત ઉપરાંત એ કામો બનીઓને આજ તીજે દાહોડે થઈઓછે. ૨૨ વક્રી, હમારામાંનાં કેટલાંએક બધરાંએ હમને તાજુબ કીધા, જેઓ માહોડી સહવારે કબરની પાસે હતાં. ૨૩ ને તેજુ મુડદું ન દીઠા પર આવીને કહીજી કે તેઓએ ફરેશતાઓને જોઈઓ, જેઓએ કહીજી કે તે જીવતો છે. ૨૪ ને હમારા સાથીઓમાંના કેટલાએક કબર પાસે ગઈઓ ને જેમ બધરાંએ કહીજી હતું તેમ તેઓએ દીઠું, પણ તેને ન દીડો. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, એએ મુરખો, તથા નબીઓએ જે બધું કહીજી છે તે પર એતકાદ કરવાને મુસત મનવાલાઓ, ૨૬ શું ખરીસતને સેહેવાં, ને પોતાના જલાલમાં પેસબું જોઈતું નહીં હતું? ૨૭ ને તેણે મુસા તથા કુલે નબીઓથી માંડીને પોતા આખત બધી કીતાબોમાં જે વાતો છે તે તેઓને સમજવી. ૨૮ ને તેઓ જે ગામમાં જતા હતા તેની પાસે પોહોંચીઓ પર તેણે આગલ જવાણું કીધું. ૨૯ પણ તેઓએ તેની આજજી કરીને કહીજી કે, હમારી સાથે રેહે, કારણુ કે સાંહાંજ પડવા આવી છે, ને દાહોડે ઢલીઓ છે. તારે તે તેઓની સાથે રેહેવાને પેડો. ૩૦ પછી તે તેઓની સાથે ખાવા બેઠો તારે એમ થઈજી કે તેણે

રોટલી લઈને સુકર કીધી, ને ભાંજીને તેઓને આપી. ૩૧ તારે તેઓની આંખો ઉઘડાઈ, ને તેઓએ તેને આલખીઓ; ને તે તેઓની નજરથી ગેય થઈઓ. ૩૨ તારે તેઓએ માહોમા કહીજીં છે, તે જરે રસતામાં આપણી સાથે વાતો કરતો હતો, ને કીતાઓના માએના આપણને કહેતો હતો, તારે શું આપણા મન આપણામાં બલતાં નહીં હતાં? ૩૩ ને તેજ ઘડી તેઓ ઉઠીને પાછા ઈશ્રાલિમમાં ગઈઆ, ને અગીઆરોને તથા તેઓના સાથીઓને અકકા-થએલા જોઈને કહીજીં છે, ૩૪ આદાવંદ એરાક પાછો ઉઠીઓ છે, ને સીમાને દેખાઈઓ છે. ૩૫ ને રસતામાં જે થઈઆં તે, ને રોટલી ભાંજતાં જે તરેહ તે તેઓથી આલખાઈઓ એ તેઓએ વીગતવાર કહીઆં.

૩૬ અને તેઓ એ વાતો કહેતા હતા તારે ઈસુ પોતે તેઓની વચે ઉભો રહીઓ, ને તેઓને કહીજીં છે, તમારી સલામતી થાએ. ૩૭ પણ તેઓએ ધાભરા તથા ખીધેલા થઈને વીચારીજીં છે રહ જોઈઓ છે. ૩૮ તારે તેણે તેઓને કહીજીં છે, તમે કેમ ધભરાએલા છો? ને તમારાં મનમાં શા વાસ-તે વીચારો ઉઠે? મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે હું પોતેજ છજીં; ૩૯ મને અડકો ને જુઓ, કેમકે તમે મને જેમ જુઓછો તેમ રહને ગોરા તથા હાડકાં નથી. ૪૦ ને એ કહીને તેણે હાથ પગ તેઓને દેખાડીઆ. ૪૧ ને તેઓ ખુશીને લીધે હજી એતઆર કરતા નહીં હતા, ને તાજુબ કરતા હતા; તારે તેણે તેઓને કહીજીં છે, તમારી પાસે હીઆં કંઈ આવાનું છે? ૪૨ ને તેઓએ ભુંજેલી માછલીનો તથા મધના ચકાનો કકડો તેને આપીઓ. ૪૩ ને તે લઈને તેણે તેઓની સાહામાં આપું.

૪૪ અને તેણે તેઓને કહીજીં છે, હું તમારી સાથે હતો તારે જે વાતો તમને કહી તે એજ છે, કે મુસાની તોરતમાં તથા નખીઓની કીતાઓમાં તથા જુ-રમાં જે મારી બાબત લખેલું છે તે બધું પુરું થવાની જરૂર છે. ૪૫ તારે તેઓ કીતાઓ સમજે વાસતે તેણે તેઓની સમજ ઉઘાડી. ૪૬ પછી તેણે તેઓને કહીજીં છે, એવું લખીજીં છે; ને જરૂર હતી કે ખરીસત એવું સેહે તથા તીજે દાહોડે મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે. ૪૭ ને ઈશ્રાલિમથી માંડીને કુલે લોકોમાં તોઆ તથા ગુનાહોની માફી તેનાં નામથી જાહેર કરવી જોઈએ. ૪૮ ને આ વાતોના સાહેદ તમે છો. ૪૯ ને જુઓ, હું મારા આપનું વચન તમ પર મોકલુંછજીં, પણ તમે ઉપરથી કુવત પામે તાંહાં સુધી ઈશ્રાલિમ રોહે-રમાં રહેજે.

૫૦ અને તે તેઓને બેથાનીઆ સુધી બાહાર લઈગઈઓ, ને પોતાના હાથ ઉઠાવીને તેઓને બરકત આપી. ૫૧ ને તે તેઓને બરકત આપતો હતો તારે ઓમ થઈ જી કે તે તેઓથી જુદો થઈઓ, ને આસમાનમાં ઉપર લેવાઈઓ. ૨૫ તારે તેઓ તેની બંદગી કરતા મોટી ખુશીથી ઈશ્રાલિમમાં પાછા ગઈઓ. ૫૩ ને ઝાદાને વખાણતા તથા મુબારક કેહેતા હમ્મરા મંદીરમાં રહેતા હતા. આમીન.

ઈઝ્રાહાનની ઇંજીલ.

બાબ પેહેલો.

૨૩માં કલામ હતો, ને તે કલામ ઝાદાનો સાથે હતો, ને તે કલામ ઝાદા હતો. ૨ તેજ ૨૩માં ઝાદા સાથે હતો. ૩ બધી ચીજો તેનાથી બની, ઇઝ્રાને જે કંઈ બનીજી તે તેના બીના બનીજી નથી. ૪ તેમાં જીંદગી હતી, ને તે જીંદગી આદમીઓની રોશની હતી. ૫ ને તે રોશની અંધારામાં ચમકેછે, પણ અંધારાએ તેને કબુલ કીધી નહીં.

૬ ઝાદાની તરફથી મોકલેલો એક માણસ હતો, જેનું નામ ઇઝ્રાહાન હતું. ૭ તે શાહેદ થઈને રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ, એ વાસતે કે સરવે તેની મારફત એતકાદ લાવે. ૮ તે ખુદ રોશનો નહીં હતી, પણ તે રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ હતો. ૯ હર આદમી જે દુનીઆમાં આવેછે તેને જે રોશન કરેછે તેજ ખરી રોશની છે. ૧૦ તે દુનીઆમાં હતો, ને દુનીઆ તેનાથી બની, પણ દુનીઆએ તેને જાણીઓ નહીં. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવીઓ, પણ તેના પોતાનાએ તેને કબુલ કીધો નહીં. ૧૨ પણ જેટલાએ તેને કબુલ કીધો, ઇઝ્રાને તેનાં નામ પર એતકાદ કીધો, તેટલાને તેણે ઝાદાનાં ફરજંદ થવાનો એખતીઆર આપીઓ. ૧૩ તેઓ ન લોહીથી, કે ન જીસમની ખાહેરાથી, કે ન આદમીના આહવાથી, મગર ઝાદાથી જનમીઆ હતા.

૧૪ અને તે કલામ બદન સાથે થઈઓ, ને હમારામાં વસતી કીધી, ને
JOHN.

આપના ઝમેકાકીજનીતની યુજ્જગી સરખી હમે તેની યુજ્જગી જોઇ, તે ફજલ તથા સાચાઈથી ભરપુર હતો.

૧૫ હિમ્મોહાને તેની આખત ગહવાઈ પુરી, ને પોકારીને કહીજીંકે, જેની આખત મેં કહીજીંકે, મારી પાછલ જે આવેછે તે મારાથી આગલ થઈઝ્મા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, તે ઝમેજ છે. ૧૬ ને હમે સહુ તેની ભરપુરીમાંથી ફજલ પર ફજલ પામીઝ્મા છઈઝ્મે. ૧૭ કેમકે તોરત મુસાની મારફતે અપાઈ, પણ ફજલ તથા સાચાપણું ઇસુ ખરીસતથી થઈજી. ૧૮ ખોદાને કહી કોઈઝ્મે દીકો નથી; ઝમેકાકીજનીત ખેટાઝ્મે, જે આપની સોહોડમાં છે, તેણેજ તેને જાહેર કીધો છે.

૧૯ અને જરે ઇહુદીઝ્મોઝ્મે ઇશિરાલિમથી કાહીનોને તથા લેવીઝ્મોને હિમ્મોહાનને પુછવા સાર મોકલીઝ્મા કે, તું કોણુ છે? તારે તેની ગહવાઈ ઝમે હતી. ૨૦ ને તેણે કચુલ કીધું, ને ઇંકાર કીધો નહીં, પણ કચુલ કીધું કે, હું તે ખરીસત નથી. ૨૧ ને તેઝ્મોઝ્મે તેને પુછીજીં, તો કોણુ? શું તું ઝમેલીઝ્મા છે? ને તેણે કહીજીં કે, ના. તો શું તું તે નખી છે? ને તેણે જવાબ દીધો કે, ના. ૨૨ તારે તેઝ્મોઝ્મે તેને કહીજીં કે, જેઝ્મોઝ્મે હમને મોકલીઝ્મા તેઝ્મોને હમો જવાબ આપીઝ્મે વાસતે તું કોણુ છે? તું પોતા આખત શું કેહેછે? ૨૩ તેણે કહીજીં કે, ઇસાઈઝ્મા નખીઝ્મે જેમ કહીજીં કે, “ખોદાવંદની રાહ સીધી કરો,” તેમ રાનમાં પોકાર કરનારનો અવાજ હું છજીં. ૨૪ ને જેઝ્મા મોકલાઈઝ્મા હતા તેઝ્મા ફરોશી ઝ્મામાંતા હતા. ૨૫ ને તેઝ્મોઝ્મે તેને પુછીજીં, ને તેને કહીજીં કે, અગર તું તે ખરીસત નથી, કે ન ઝમેલીઝ્મા, કે ન તે નખી, તો તું આપતીસમા કેમ કરેછે? ૨૬ હિમ્મોહાને તેઝ્માને જવાબ આપીને કહીજીં કે, હું પાણીઝ્મે આપતીસમા કરુંછજીં, પણ તમારામાં ઝમેક હમો રેહેછે, જેને તમે નથી જાણતા. ૨૭ તેજ ઝમે છે કે જે મારી પાછલ આવીઝ્મા છતાં મારાથી આગલ થઈઝ્મા, તેનાં ચંપલના ખંધ છોડવા લાઝ્મેક હું નથી. ૨૮ હિમ્મરદનને પેલિપાર ખેથાખારામાં જાંહાં હિમ્મોહાન આપતીસમા કરતો હતો, તાંહાં ઝમે ખધું થઈજીં.

૨૯ ખીજે દાહોડે હિમ્મોહાને પોતાની પાસે ઇસુને આવતો જોઇને કહીજીં કે, જુઝ્મા, ખોદાનું હલવાન જે દુનીઝ્માનું પાપ લઈ જાઝ્મેછે. ૩૦ જેની આખત મેં કહીજીં કે, મારી પાછલ ઝમેવો રાખસ આવેછે કે જે મારી આગલ થઈઝ્મા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, ઝમેજ તે છે. ૩૧ ને મેં તેને જાણીઝ્મા નહીં, પણ તે ઇસરાઝ્મેલને જાહેર થનાર છે, ઝમે કારણુ વાસતે હું

આવીને પાણીએ આપતી સમા કરુંછું. ૩૨ ને ધર્મોહાને ગહવાઈ આપીને કહીઈ કે, રહને અચ્ચતરની પેઠે આસમાનથી ઉતરતો મેં દીઠો, ને તે પર તે રહી-
ગ્યા. ૩૩ ને મેં તેને જાણીગ્યા નહીં, પણ જોણે મને પાણીએ આપતી સમા
કરવાને મોકલીગ્યા, તેણે મને કહીઈ કે, જોના પર રહને ઉતરતો તથા તે પર
રહેતો તું જીએ, તેજ પાક રહથી આપતી સમા કરનાર છે. ૩૪ ને મેં દીઠું, ને
ગહવાઈ પુરી કે એ ખોદાનો ખેત્રો છે.

૩૫ બીજે દાહોડે ધર્મોહાન પોતાના શાગીરદોમાંના એ સુધાં ફરી ઉભો રહી-
ગ્યા હતો. ૩૬ ને તેણે ધસુને ચાલતો જોઈને કહીઈ કે, જીએ, જોદાનું
હલવાન. ૩૭ ને તે એ શાગીરદોએ તેનું બોલવું સાંભલીઈ, ને તેએ ધસુ-
ની પાછલ ગઈગ્યા. ૩૮ તારે ધસુએ ફરીને તેએને પાછલ આવના જોઈને
તેએને કહીઈ કે, તમે શું સોધોછેએ? ને તેએએ તેને કહીઈ કે, રાખી,
ધએને ઉસતાદ, તું કાંહાં રહેએ? ૩૯ તેણે તેએને કહીઈ કે, આવીને
જીએ. તેએ આવીગ્યા, ને જાંહાં તે રહેતો હતો તે જોઈઈ, ને તે દાહોડે
તેની સાથે રહીગ્યા, કેમકે શુભરે પાછલા પોહર થઈગ્યા હતો. ૪૦ જે એ
ધર્મોહાનનું સાંભલીને તેની પાછલ ગઈગ્યા, તેએમાંનો એક સીમાન પીત-
રનો ભાઈ આંદર હતો. ૪૧ તે પેહેલાં પોતાના ભાઈ સીમાનને મલીગ્યા, ને
તેને કહીઈ કે, મસોહાને, ધએને તે અરીસતને હમે દીઠો છે. ૪૨ ને તે
તેને ધસુની પાસે લઈ આવીગ્યા; ને ધસુએ તેને જોઈને કહીઈ કે, તું ધએ-
નાનો દીકરો સીમાન છે, તું કેદા કેહેવારો, જોની માએની પથર છે.

૪૩ બીજે દાહોડે ધસુએ ગાલીલ જવાને ચાહીઈ, ને ફીલપને જોઈને તેને
કહીઈ કે મારી પાછલ આવ. ૪૪ એવે એ ફીલપ આંદર તથા પીતરના એથ-
સાધદા રોહરનો હતો. ૪૫ ફીલપ નાથાનેલને મલીગ્યા, ને તેને કહીઈ કે,
તોરતમાં જોની આખત મુસાએ તથા નબીએએ પણ લખીઈ તે નાબરેથના
ધસુ, ધઉસફના એથને હમે દીઠો છે. ૪૬ ને નાથાનેલ તેને કહીઈ કે, નાબરેથ-
થી કંઈ શાઈ નીકલી રાકેએ? ફીલપે તેને કહીઈ કે, આવીનેજો. ૪૭ ધસુએ
નાથાનેલને પોતાની પાસે આવવો જોઈને તેની આખત કહીઈ કે, જીએ, અરો
ધસરાએલી, જોનામાં કપટ નથી. ૪૮ નાથાનેલ તેને કહીઈ કે, તું મને કાંહાં-
થી જાણેએ? ને ધસુએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, ફીલપે તને તેડીઆ
અગાઉ, જરે તું અંજીરી તલે હતો તારે મેં તને દીઠો. ૪૯ નાથાનેલે જવાબમાં
તેને કહીઈ કે, રાખી, તું જોદાનો ખેત્રો છે, તું ધસરાએલનો પાદરાહ છે.

૫૦ ને હસુએ જ્યાબ આપીને તેને કહીજી છે, તને અંજીરી તલ દીઠા, મેં તને એવું કહીઆથી શું તું એતકાદ લાવેછે? એ કરતાં તું મોહોટાં કામ જોરો. ૫૧ ને તેણે તેને કહીજી છે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું છે હવે પછી આસમાન ઉઘડેલું, ને ખાદાના ફીરશતાએને આદમીના બેઠા ઉપર અહડતા તથા ઉતરતા તમે જોરો.

આબ બીએ.

અને તીએ દાહોડે ગાલીલના કાનામાં લગનહતાં, ને હસુની મા તાંહાં હતી. ૨ ને હસુને તથા તેના શાગીરદાને તે લગનમાં નોતરીઆ હતા. ૩ ને વધન ખપીગઘઓ તારે હસુની માએ તેને કહીજી છે, તેઓ પાસે વધન નથી. ૪ હસુએ તેને કહીજી છે, આઈ, મારે તારી સાથે શું છે? મારો વખત હજી નથી આવીઓ. ૫ તેની માએ આકરોને કહીજી છે, જે કંઈ એ તમને કહે તે કરો. ૬ તારે હહુદીઓની પાક કરવાની રીત પરમાણે પથરનાં છ કુંડાં પાણીનાં તાંહાં મુકેલાં હતાં, તે હરેકમાં બે છે તણ મણ માતું હતું. ૭ હસુએ તેઓને કહીજી છે, એ કુંડાં પાણીએ ભરો; ને તેઓએ તેઓને માહો મુકી ભરીઆં. ૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી છે, હવે તેઓમાંથી કાહાડો, ને જમણુના કારભારી પાસે લઘજઓ. તેવાજ તેઓ લઘગઘઆ. ૯ ને જે વધન પાણીનો થઈએ તે જમણુના કારભારીએ જરે આપીએ, ને તે કાંહાંથી એ તેણે જાણીજી નહીં, (પણ જે આકરોએ પાણી કાહાડીજી તેઓએ જાણીજી) તારે જમણુના કારભારીએ વરને પાસે તેડીએ; ૧૦ ને તેને કહીજી છે, હરેક શખસ પેહેલાં શારો વધન પીરસેછે, ને બહુ પીધા પછી નહારો, પણ તે હજી મુધી શારો વધન રાખી મુકીએ છે. ૧૧ આએ પેહેલો માએજે હસુએ ગાલીલના કાનામાં દેખડાવીએ, ને પોતાની જલાલ જાહેર કીધી, તારે તેના શાગીરદાએ તેના પર એતકાદ કીધો. ૧૨ એ આદ તે તથા તેની મા તથા તેના ભાઈ તથા તેના શાગીરદ કાપરનાંહુમમાં ગઘઆં, પણ તાંહાં ઘણા દાહાડ રહીઆં નહીં.

૧૩ અને હહુદીઓનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને હસુ હશિશાલેમમાં ગઘ. એ. ૧૪ ને મંદીરમાં ઘેર તથા ગેટાં તથા ખજુતર વેચનારાએને, તથા નાણુવટીએને બેઠેલા દીઠા. ૧૫ તારે તેણે જીહીણી દોરીનો કોરડો કરીને તે સરવેને

ગેશં તથા ઢોરો મુખં મંદીરમાંથી કાઢાડી મુકીઆ, ને નાણાવટીઆનાં નાણા વેરી નાંખીઆં, ને પાટીઆં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને અચુતર વેચનારાઆને કહીજા છે, આ હીઆંથી લઈ જાઓ, મારા આપનાં ધરને વેપારનું ધર ન કરો. ૧૭ તારે તેના શાગીરદોઆ ધર્યાદ કીધું છે આમ લખીજા છે, “તારાં ધરની ચંતાઆ મને આઈ નાંખીઆ છે.”

૧૮ તારે ધહુદીઆઆ જવાબ દઈને તેને કહીજા છે, તું આ કામો કરેછે, વાસંતે હમને શી નીશાની દેખડાવેછે? ૧૯ ધસુઆ જવાબ દઈને તેઆને કહીજા છે, આ મંદીરને પાડી નાંખો, ને તણ દાહાડામાં હું આને ઉંચું કરીશ. ૨૦ તારે ધહુદીઆઆ કહીજા છે, હેંતાકીશ વરશે આ મંદીર અંધાઈજા, ને શું તું આને તણ દાહાડામાં ઉંચું કરશે? ૨૧ પણ તેણે તો પોતાનાં અદનનાં મંદીર આખત કહીજા. ૨૨ વાસંતે જારે તે મરીગઆઆમાંથી પાછો ઉડીઆ તારે તેના શાગીરદોઆ ધર્યાદ કીધું છે તેણે તેઆને આ કહીજા હતું, ને તેઆઆ લેખ પર તથા ધસુની કહેલી તે વાત પર આતકાદ કીધા. ૨૩ ને તે ધરશાલિમ-માં પાસઆ જસનમાં હતો તારે ધણુઆ તેના માલેજા આ જોઈને તેનાં નામ-પર આતકાદ કીધા. ૨૪ પણ ધસુઆ પોતે પોતા આખત તેઆને આતકાદ નહીં કીધા, કેમકે તેણે સરવને જાણીઆ. ૨૫ ને આદમી આખત ઢાઈ ગહવાઈ પુરે આવી તેને જર નહીં હતી, કાંજે આદમીમાં શું છે આ તેણે જાણીજા.

આખ તીજે.

આને ફોરોડીઆમાંનો નીંકાદીમસ નામ આ ક રાખસ ધહુદીઆને સરદાર હતો. ૨ તેણે રાતે ધસુની પાસે આવીને તેને કહીજા છે, આ આ રાખી, હમે જાણીઆઆ આ છે તું આદાની તરફથી ઉસતાદ થઈને આવેલા છે, કેમકે જો માલેજા તું કરેછે તે ઢાઈ કરી નહીં શકે જો આદા તેની સાથે આ આ નહીં તો. ૩ ધસુઆ જવાબ આપીને તેને કહીજા છે, હું તને અચીત અચીત કહુંજા, જો ઢાઈ ફરીથી પેદા નહીં થાય તો તે આદાની પાદશાહતને જોઈ નહીં શકે. ૪ નીંકાદીમસે તેને કહીજા છે, આદમી યુદ્ધે થઈને શી તરેહ પેદા થઈ શકેછે? તે શું બીજાવાર પોતાની માના પેટમાં પેસીને પેદા થઈ શકેછે? ૫ ધસુઆ જવાબ આપીઆ છે, હું તને અચીત અચીત કહુંજા જો ઢાઈ પાણીથી તથા રૂદથી પેદા નથી થતો તો આદાની પાદશાહતમાં તે પેસી નથી શકતો. ૬ જો

જીસમથી પેદા થઈએ, તે જીસમ છે; ને જે રૂહથી પેદા થઈએ, તે રૂહ છે. ૭ મેં તેને કહીજી કે તમારે ફરીથી પેદા થયું જરૂર છે, વાસતે તાજુબ ન થા. ૮ હવા જાંઠાં ચાહેછે તાંઠાં ચાલેછે, ને તું તેનો અવાજ શાંભલેછે, પણ તે કાંઠાંથી આવેછે, ને કાંઠાં જાગ્યેછે, એ તું નથી જાણતો; હરેક જે રૂહથી પેદા થઈએ છે તે તેવોજ છે. ૯ નીકોદીમસે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, એ વાતો કેમ બની શકેછે? ૧૦ હસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું ઇસરાએલનો ઉસવાદ છે, ને શું એ વાતો નથી જાણતો? ૧૧ હું તને ખચીત ખચીત કહુંજી કે હમે જે જાણીએછીએ તે કહીએછીએ, ને જે દીકું છે તે બાબત ગહવાઈ પુરીએછીએ, પણ તમે હમારી ગહવાઈ કબુલ નથી કરતા. ૧૨ અગર જમીન ઉપરની વાતો મેં તમને કહી, ને તમે એતકાદ નથી લાવતા, તો હું તમને આસમાનની કહું તારે શી તરેહ તમે એતકાદ લાવશો? ૧૩ ને આસમાનપરથી ઉતરેલા આદમીનો બેટો જે આસમાનમાં છે તે વીના કોઈ આસમાનમાં નથી ચહડીજી.

૧૪ એને જેમ સુસાએ રાનમાં સાપને ઊંચો કીધો, તેમ જરૂર છે કે આદમીનો બેટો ઊંચો કરાએ, ૧૫ કે જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જીંદગી પામે. ૧૬ કેમકે જોદાએ દુનીઆ પર એવો પીઆર કીધો કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત બેટો એ વાસતે આપીએ કે, જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જીંદગી પામે. ૧૭ કેમકે જોદાએ પોતાના બેટાને દુનીઆમાં એ વાસતે નથી મોકલીએ કે દુનીઆને તકસીરદાર ડરાવે; પણ એ વાસતે કે તેનાથી દુનીઆનું તારણ થાએ. ૧૮ કેમકે તેના ઉપર જે એતકાદ કરેછે, તે તકસીરદાર ડરાવતો નથી; પણ જે એતકાદ નથી કરતો, તે તકસીરદાર ડરી ચુકીએ; કેમકે જોદાના એકાકીજનીત બેટાનાં નામ ઉપર તેણે એતકાદ નહીં કીધો. ૧૯ ને તકસીર ડરાવવાનું કારણ એ છે, દુનીઆમાં રોશાની આવી, ને માણસોએ અંધારાને રોશાનીથી જોઆદ પીઆર કીધો, કેમકે તેઓનાં કામ બુરાં છે. ૨૦ કેમકે જે કોઈ બુરૂં કરેછે તે રોશાનીની દુરામની કરેછે, ને રોશાનીની નજદીક આવતો નથી કે તેનાં કામ જાહેર નહીં થાએ. ૨૧ પણ જે હક કરેછે, તે રોશાનીની નજદીક આવેછે, એ સારૂં કે તેનાં કામ જોદાથી થઈએ છે એ જાહેર થાએ.

૨૨ એ પછી ઇસુ પોતાના સાગીરદો સુખાં ઇહુદા સુલકમાં ગાવીએ, ને

તાંહાં તેઓની સાથે રહીઓ, ને આપતીસમા કીધું. ૨૩ ને ધર્મોહાન પણ સાતીમની પાસેના ઓનોનમાં આપતીસમા કરતો હતો, કેમકે તાંહાં ઘણું પાણી હતું, ને લોછોઓ આવીને આપતીસમા પામી લીધું. ૨૪ કાંજે હજી સુધી ધર્મોહાન દેદખાનામાં નંખાધર્મો નહીં હતો. ૨૫ ને પાક થવા આવત ઇહુ-દીઓ સાથે ધર્મોહાનના શાગીરદોને તકરાર થઈ. ૨૬ તારે તેઓઓ ધર્મોહાનની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, રાખી, ઇમ્પરદને પેલેપાર જે તારી સાથે હતો, જેની આવત તે ગહવાઈ પુરી છે, જે તે આપતીસમા કરેછે, ને બધા તેની પાસે આવેછે. ૨૭ ધર્મોહાને જવાબ આપીને કહીજી કે, જે માણસને આસમાનથી આપીજી ન હોઓ, તે તે કંઈ પામી નથી શકતો. ૨૮ તમે પોતે મારી ગહવાઈ પુરેછોઓ કે, મેં કહીજી કે, હું તે ખરીસત નથી, પણ તેનાથી આગલ મોકલેલો છજી. ૨૯ જેને નવશી છે, તે નવશો છે ; પણ નવરાનો દોસત જે ઉમો રહેછે, ને તેનું શાંભલેછે, તેજ નવરાના અવાજથી બહુ ખુશી કરેછે ; વાસતે મારી ખુશી પુરી થઈ છે. ૩૦ તેને વધતા જવું, પણ મારે ઘટતા જવું પડેછે. ૩૧ જે ઉપરથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે ; જે જમીનથી છે, તે જમીનનો છે, ને જમીન આવત દેહેછે ; જે આસમાનથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે. ૩૨ ને તેણે જે દીકું ને શાંભલીજી છે, તેની ગહવાઈ તે પુરેછે ; પણ તેની ગહવાઈ ડોઘ માનતા નથી. ૩૩ જેણે તેની ગહવાઈ માની છે, તેણે મોહોર કીધી છે કે ઝાદા ખરો છે. ૩૪ કાંજે જેને ઝાદાઓ મોકલીઓ છે તે ઝાદાની વાતો દેહેછે ; કેમકે ઝાદા તેને રહ માપણીથી નથી આપતો. ૩૫ બાપ બેટાને પીઆર કરેછે, ને તેણે સઘલાં તેના હાતમાં સોંપીઆં છે. ૩૬ બેટા પર જે ઓતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની શુંદગી છે ; પણ બેટાને જે નથી માનતો, તે શુંદગી નહીં જોરો, પણ તેના પર ઝાદાનો ગજબ રહેછે.

બાબ ઓથો.

ઓને જારે ઝાદાવંદે જાણીજી કે ફોરશીઓ શાંભલીજી કે, ઇસુ ધર્મોહાનથી જીઆદા શાગીરદ કરેછે, ને આપતીસમા આપેછે ; ૨ (તેપણુ ઇસુઓ પોતે આપતીસમા આપીજી નહીં, પણ તેના શાગીરદોઓ.) ૩ તારે ઇહુદા સુકીને પાછો ગાલીલમાં ગઈઓ. ૪ ને સમરોનમાં થઈને તેને જવાની જરૂર હતી. ૫ તારે જે બેતર ઇઆકુબે પોતાના દીકરા ઇઉસકુને આપીજી હતું તેની પાસે

સમરોનના રોષિમ દેહેવાચ્છિલાં ચ્છિક રોહેરની પાસે તે આવીચ્છા. ૬ ને તાંહાં ઈઆકુબનો કુચ્છો હતો, ને ઈસુ ચાલવાથી થાકીચ્છો વાસતે કુચ્છા પર નઈ ખેડા; તે શુમારે અપોરનો વખત હતો. ૭ ને ચ્છિક સમરોની અઘરી પાણી ભરવાને આવી; ઈસુચ્છે તેને કહીજી કે, મને પીવાને આપ. ૮ કેમકે તેના શાગીરદ રોહેરમાં ગઈચ્છા હતા કે કંઈ ખવાનું વેચાતું છે. ૯ તારે તે સમરોની અઘરીચ્છે તેને કહીજી કે, તું ઇહુદી થઈને હું સમરોનની અઘરી પાસે કેમ પીવાને માગેછે? કેમકે સમરોનીચ્છો સાથે ઇહુદીચ્છો વેહવાર રાખતા નથી. ૧૦ ઈસુચ્છે જવાબમાં તેને કહીજી કે, અગર ઝાદાની અપરોસને, તથા જે તેને દેહેછે કે મને પીવાને આપ તે કોણુ છે, ચ્છે જે તું પીછાનતી, તો તું તેનાથી માગતે, ને તે તેને જીવતું પાણી આપતે. ૧૧ ને અઘરીચ્છે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તારી પાસે પાણી કાહાડવાનું કંઈ નથી, ને કુચ્છો જીંડો છે, તારે જીવતું પાણી તારી પાસે કાંહાંથી છે? ૧૨ હમારા આપ ઈઆકુબ, જેણે હમને આ કુચ્છો આપીચ્છો, અને જેણે પોતે, ને તેનાં છોકરાંચ્છે તથા દોરોચ્છે ચ્છેમાંનું પીધું, તે કરતાં શું તું મોહોયો છે? ૧૩ ઈસુચ્છે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, જે કોઈ આ પાણીમાંથી પીચ્છે, તેને ફરી તરશ લાગશે. ૧૪ પણ જે પાણી હું આપીશ, તેમાંથી જે પીચ્છે, તેને હરગેજ પાછી તરશ લાગનાર નથી; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ, તે હમેશાંની જીંદગીને સાથે કરતાં પાણીનો કુચ્છો તેનામાં થશે. ૧૫ અરીચ્છે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરશ નહીં લાગે, ને પાણી ભરવા મારે હીઆં આવવું નહીં પડે. ૧૬ ઈસુચ્છે તેને કહીજી કે, જ તારા વરને હીઆં તેડી લાવ. ૧૭ અઘરીચ્છે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારો વર નથી. ઈસુચ્છે તેને કહીજી, તેં કીક કહીજી કે મારો વર નથી. ૧૮ કેમકે તેને પાંચ વર હતા, ને હમણા જેની સાથે તું રહેછે તે તારો વર નથી, ચ્છે તે અંદ કહીજી. ૧૯ અઘરીચ્છે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તું નથી છે ચ્છેમ મને દીરોછે. ૨૦ હમારા આપદાંદાચ્છે આ પાહાડ પર અંદગી કીધી, પણ તમે કોહોચ્છો કે, જે મકાનમાં અંદગી કરવી જોઈચ્છે તે ઇશ્રાલિમ છે. ૨૧ ઈસુચ્છે તેને કહીજી કે, અચ્છે અઘરી, મારી વાત માન કે ચ્છેવો વખત આવેછે કે જરે તમે આ પાહાડ પર, કે ઇશ્રાલિમમાં આપની અંદગી નહીં કરશો. ૨૨ તમે કોણુની અંદગી કરોચ્છો ચ્છે તમે નથી જાણતાં; હમે કોણુની અંદગી કરીચ્છે અચ્છે અચ્છે હમે જાણીચ્છે અચ્છે; કેમકે તારણુ ઇહુદી-ચ્છોમાંથી છે. ૨૩ પણ ચ્છેવો વખત આવેછે, ને હમણા છે, કે જેમાં અરી

અંદગી કરનારા રૂહથી તથા સાચાઈથી બાપની અંદગી કરશે; કેમકે એવી અંદગી કરનારાઓને બાપ શોધે છે. ૨૪ આદા રૂહ છે, ને જે તેની અંદગી કરે તેઓએ રૂહથી તથા સાચાઈથી તેની અંદગી કરવી બંધાયે. ૨૫ બહરીએ તેને કહીજી, મરીહા, જે ખરીસત, તે આવે છે, એ હું જાણું છું; તે આવીઆ પર હમને બધી વાતો કહેશે. ૨૬ હસુએ તેને કહીજી, હું જે તારી સાથે બોલું છું તે તેજ છે.

૨૭ એટલામાં તેના શાગીરદો આવીઆ, ને બહરીની સાથે તે બોલતો હતો વાસતે તેઓ તાજુબ થઈઆ; તોપણ તું શું શોધે છે? હઆ તેની સાથે કેમ બોલે છે? એમ કોઈએ કહીજી નહીં. ૨૮ તારે તે બહરી પોતાની ગાગર સુકીને શહેરમાં ગઈ, ને લોકોને કહીકે કે, ૨૯ આવા, જે બધું મેં કીધું તે સઘલું જણે મને કહીજી તે માણસને જુઓ: તે શું ખરીસત નથી? ૩૦ વાસતે તેઓ શહેરમાંથી નીકળીને તેની પાસે આવીઆ.

૩૧ તેટલામાં શાગીરદોએ તેની અરજ કરતાં કહીકે કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીકે કે, જે આરાક મારે આવનો છે તે તમે નથી જાણતા. ૩૩ વાસતે શાગીરદોએ માહોમા કહીકે કે, એને સારું શું કોઈ કંઈ આપાનું લાવીઆ છે? ૩૪ હસુએ તેઓને કહીકે કે, જણે મને માફલીઆ છે, તેની મરજ પરમાણે કરવું, ને તેનું કામ પુરું કરવું, એ મારો આરાક છે. ૩૫ તમે શું નથી કહેતા કે, હમણાથી ચાર મહોના પછી કાપણીનો વખત આવે છે? જુઓ, હું તમને કહું છું કે, પોતાની આંખો ઉંચી કરીને એતરોને જુઓ, કેમકે તેઓ હવે કાપવા સારું પાકી ચુકીઆ છે. ૩૬ ને જે કાપે છે તે મજુરી પામે છે, ને હમણાંની અંદગીને સારું ફલ એકઠું કરે છે; કે વાવનાર તથા કાપનાર પણ સાથે ખુશી કરે. ૩૭ ને એમાં એ કહેવત ખરી પડી કે, એક વાવે છે, ને બીજો કાપે છે. ૩૮ જે પર તમે કંઈ મહેનત નથી કીધી, તે કાપવાને મેં તમને માફલીઆ છે; બીજાએ મહેનત કીધી, ને તમે તેઓની મહેનતમાં પેદા.

૩૯ ને તે શહેરના ઘણા સમરીઓએ પેલી બહરીનાં કહેવાથી, જણે ગહવાઈ પુરી, કે જે કંઈ મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહીકે, તેના ઉપર એતકાદ લાવીઆ. ૪૦ ને પેલા સમરોનીઓએ તેની પાસે આવીને તેની આજુ કીધી કે, હમારી સાથે રહે; ને એ દાહાડા તે તાંહાં રહીઆ. ૪૧ ને તેઓ શીવાએ બીજા ઘણાઓએ તેની વાતથી તેના ઉપર એતકાદ કીધી, ૪૨ ને

તે બહારને કહીંડે કે હવે હમે કુકત તારાં છેહેવાથી સ્મિતકાદ નથી કરતા; કેમકે હમે પોતે શાંભલીંડે, ને બણીંડે ઇંઈંડે, સ્મિત બેશક દુનીઆનો તારનાર ખરીસત છે.

૪૩ ને બે દાહાડા પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં ગઈંડે.
 ૪૪ કેમકે ઇંઈંડે પોતે ગહવાઈંડે આપીંડે, નખી પોતાનાં વતનમાં ઇંઈંડે નથી પામતો. ૪૫ જરે તે ગાલીલમાં આવીંડે, તારે ગાલીલીંડે તેની આતરદારી કીધી; કાંઈંડે બે બધાં કામ ઇંઈંડે શાલિમમાં જસનની વખત તેણે કીધાં હતાં, તે તેંડે દીઠાં હતાં; કેમકે તેંડે પણ જસનમાં ગઈંડે હતા.
 ૪૬ તારે ઇંઈંડે ફરી ગાલીલ મથેના કાનાં, જ્યાં તેણે પાણીનો વઘન કીધો હતો, તાંહાં ગઈંડે; ને તાંહાં સ્મિત અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપરનાહુમમાં ખીમાર હતો. ૪૭ તેણે શાંભલીંડે કે ઇંઈંડે ઇંઈંડે ગાલીલમાં આવીંડે છે; તારે તેની પાસે જઈને તેની આજીવ કીધી કે, આવીને મારા દીકરને સન્મા કર; કેમકે તે મરવા પડીંડે છે. ૪૮ તારે ઇંઈંડે તેને કહીંડે કે, નીશાન તથા કુરાંમતો જોઈંડે વીના તમે સ્મિતકાદ નહીં કરશો. ૪૯ અમીરે તેને કહીંડે કે, જોદાવદ, મારા દીકરાના મરવા અગાડે આવ. ૫૦ ઇંઈંડે તેને કહીંડે કે, બ, તારો દીકરો જીવે છે. તારે જે વાત ઇંઈંડે તેને કહી, તે પર તે શાખસે સ્મિતકાદ કીધો, ને રવાના થઈંડે. ૫૧ ને તે જતો હતો સ્મિતલામાં તેના આકરો તેને મલીઆ, ને અખર આપીંડે, તારો દીકરો જીવે છે. ૫૨ ને કહી ઇંઈંડે તેને આરામ થવા માડીંડે, સ્મિત તેણે તેંડે પુછીંડે; ને તેંડે તેને કહીંડે કે, કાલે અપોર ઉપર હડી ઇંઈંડે, તાવે તેને મુકીંડે. ૫૩ તારે આપે બણીંડે, જે ઇંઈંડે ઇંઈંડે તેને કહીંડે હવું કે, તારો દીકરો જીવે છે, તેમાંજ સ્મિત થઈંડે; ને તેણે પોતે તથા તેનાં ઘરનાં સઘલાં સ્મિતકાદ કીધો. ૫૪ આંડે વલી બીંડે જોઈંડે ઇંઈંડે ઇંઈંડે ગાલીલમાં કીધો.

આખ પાંચમો.

સ્મિત પછી ઇંઈંડે આંડે જસન હવું, ને ઇંઈંડે શાલિમમાં ગઈંડે. ૨ ને ઇંઈંડે શાલિમમાં ગેરાના દરવાજાની પાસે સ્મિત જોઈંડે, જે જેપરી બોલીમાં બેચેસદા છેહેવા સ્મિત, જેના પાંચ સ્મિતવારા છે. ૩ તેંડે ખીમારીંડે,

આંધલા, લંગડા, લુલા, ઘણા લોક પાણી હલવાની રાહ જોતા પડી રહેતા હતા. ૪ દેમદે બાજુ વખત ફીરતાં તે હોજમાં ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો, ને પાણી હલીઆ બાદ જે કોઈ પેહેલાં તેમાં ઉતરતો, તેને જે કંઈ બીમારી હોય તેથી તે સમા થતો હતો. ૫ ને તાંહાં ઝમક રાખસ હતો, જે આડનીરા વર-રાતો બીમાર હતો. ૬ ઇસુએ તેને પડેલા જોઈને, તથા ઝમ જાણીને કેલાંબી મુદતથી ઝમે હાલતમાં તે છે, તેને કહીએ કે, તું શું સમા થવા આવે છે? ૭ તે બીમારે તેને જવાબ આપીએ કે, જોદાવંદ, જે વખત પાણી હલવાએ છે, તે વખત હોજમાં મને ઉતારવાને આંઈ કોઈ નથી, પણ હું આલુંછું ઝમકલામાં બીજા મારી આગાઉ ઉતરે છે. ૮ ઇસુએ તેને કહીએ કે, ઉઠ, તાં બીજાનું લઈને ચાલ. ૯ ને તેજ વખત તે રાખસ સમા થઈએ, ને પોતાનું બીજાનું ઊંચકીને ચાલીએ. ને તે દાહોડા સખતનો હતો. ૧૦ વાસને જે સમા કરા-ઈએ, તેને ઇહુદીએએ કહીએ કે, આએ સખતનો દાહોડા છે, તેને બીજાનું લઈને ચાલવું રવા નથી. ૧૧ તેણે તેએને જવાબ આપીએ કે, જેણે મને સમા કીધો તેણે મને કહીએ કે, તાં બીજાનું ઊંચકીને ચાલ. ૧૨ તારે તેએએ તેને પુછીએ કે, તેને જેણે એમ કહીએ કે, તાં બીજાનું ઊંચકીને ચાલ, તે માણસ કોણ છે? ૧૩ પણ તે કોણ છે, એ તે સમા થએલા જાણતો નહીં હતો, દેમદે તે કોણે બીડ છતાં ઇસુ તાંહાંથી ખસી ગઈએ હતો. ૧૪ એ બાદ ઇસુ મંદીરમાં તેને મક્કીએ, ને તેને કહીએ કે, જો, તું સમા થઈએ છે, તો તું એથી બદતર બલામાં નહીં પડે વાસતે હવે ગુનાહ ના કરતો. ૧૫ તે મા-ણસે જઈને ઇહુદીએને કહીએ કે, જેણે મને સમા કીધો તે ઇસુ છે. ૧૬ પછો ઇહુદીએ એ સાં ઇસુનો પછવાડે લાગીએ, ને તેને મારી નાંખવાને શોધીએ, કાં જે એ કામો તેણે સખતને દાહોડે કીધાં હતાં.

૧૭ પણ ઇસુએ તેએને જવાબ કીધો કે, મારો આપ હજી સુધી કામ કરે છે, ને હું પણ કામ કરુંછું. ૧૮ વાસને તેને મારી નાંખવાની ઇહુદી-એએ જાણાદ દોરોસ કીધી; કાં જે તેણે કહત સખત રદ કીધો એટલુંજ નહીં, પણ જોદાને પોતાનો આપ કહીને પોતાને જોદાની બરાબર કીધો. ૧૯ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીએ કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, એટા આપને જે કંઈ કરતાં જુએ છે તે શીવાએ પોતે કંઈ કરી નથી શકતો; દેમદે તે જે જે કરે છે, તે એટા પણ તેજ પરમાણે કરે છે. ૨૦ દેમદે આપ એટા પર પીઆર કરે છે, ને પોતે જે કરે છે તે બધાં તેને દેખ-

ડવેછે, ને તમે તાજુથ થાગ્ગો વાસતે તે કરતાં મોહિયાં કામો પણ તેને દેખ-
ડવરો. ૨૧ કાંજે જેમ આપ મુગ્ગેલાગ્ગોને ઉઠાડેછે, ને જીવાડેછે, તેમ બેટો
પણ જેગ્ગોને ચાહેછે તેગ્ગોને જીવાડેછે. ૨૨ વલી, આપ કોઈનો ધનસાક
કરતો નથી, પણ બધો ધનસાક બેટાને સોંપીગ્ગો છે. ૨૩ તે ગ્ગે સાક કે
જેમ લોક આપને આગર આપેછે, તેમ બેટાને પણ સઘલા આગર આપે.
બેટાને જે આગર નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર આપને પણ આગર નથી
આપતો. ૨૪ હું તમને અચીત અચીત કહુંછઈ કે જે મારી વાત શાંભલેછે,
ને મારા મોકલનાર પર ગ્ગેતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી છે; ને તે સજ્જમાં
નહીં પડરો, પણ મોતમાંથી નીકલીને જીંદગીમાં પાર પડીગ્ગો છે. ૨૫ હું
તમને અચીત અચીત કહુંછઈ કે ગ્ગેવી ઘંડી આવેછે, ને હમણા પણ છે, કે
જેમાં મુગ્ગેલાગ્ગો જોદાના બેટાનો અવાજ શાંભલરો, ને શાંભલનારા જીવતા
થરો. ૨૬ કેમકે જેમ આપ પોતામાં જીંદગી રાખેછે, તેમ બેટાને પણ
પોતામાં જીંદગી રાખવાનું તેણે આપીજી છે. ૨૭ ને તે આદમીનો બેટો છે,
વાસતે ધનસાક કરવાનો ગ્ગેઅતીઆર પણ તેને આપીગ્ગો છે. ૨૮ ગ્ગેથી તમે
તાજુથ ના થાગ્ગો; કેમકે ગ્ગેવી ઘંડી આવેછે, કે જેમાં સરવ જે કપરોમાં છે
તેગ્ગો તેનો પોકાર શાંભલરો. ૨૯ ને જેગ્ગોગ્ગે નેક કીધું છે, તેગ્ગો જીંદગી-
ના પાછા ઉઠવા સાક, તથા જેગ્ગોગ્ગે જીંદગી કીધું છે, તેગ્ગો સજ્જના પાછા ઉઠવા
સાક નીકલી આવરો. ૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી રાકતો નથી; જેવું હું શાંભ-
લુંછઈ, તેવો ધનસાક કરુંછઈ; ને હું પોતાની મરજી નહીં, પણ આપ, જેણે મને
મોકલીગ્ગો છે, તેની મરજી શોધુંછઈ; વાસતે મારો ધનસાક વાજખી છે.

૩૧ જે હું પોતા આપત ગહવાઈ પુરું, તો મારી ગહવાઈ ખરી નહીં. ૩૨ મારી
આપત ગહવાઈ જે આપેછે, તે ખીજો છે; ને જે ગહવાઈ મારી આપત તે
આપેછે, તે ખરી છે, ગ્ગે હું જાણુંછઈ. ૩૩ તમે ઈગ્ગોહાન પાસે મોકલીગ્ગો,
ને તેણે સાચી ગહવાઈ પુરી ૩૪ તોપણ માણસથી હું ગહવાઈ લિતો નથી; પણ
તમે તારણ પામો વાસતે હું ગ્ગે વાતો કહુંછઈ. ૩૫ તે સજ્જલો તથા અમ-
કતો ચિરાગ હતો, ને તેની શેરાનીમાં થોડીગ્ગેક સુદત ખુરા રહેવાને તમે
ચાહતા હતા. ૩૬ પણ ઈગ્ગોહાનની ગહવાઈ કરતાં મને મોહિયી ગહવાઈ
છે; કેમકે જે કામો આપે મને પુરાં કરવાને આપીગ્ગો છે, તે કામો હું કરુંછઈ,
ને તેગ્ગો મારી આપત ગહવાઈ આપેછે, કે આપે મને મોકલીગ્ગો છે. ૩૭ ને
આપ, જેણે મને મોકલીગ્ગો છે, તેણે પોતે મારી આપત ગહવાઈ આપી છે.

તમે કદી તેનો અવાજ નથી સાંભળીએ, ને તેની શીકલ નથી દીઠી. ૩૮ ને તેની વાત તમારામાં નથી રહેતી; કેમકે તેણે જેને મોકલીએ, તેના પર તમે અંતકાદ નથી કરતા. ૩૯ તમે ક્રીતાઓ તપાસી જુઓ; કેમકે તમે સમજાવે, એ કે તેઓથી તમને હમેશાંની જીંદગી છે. ને જેઓ મારી બાબત ગહવાઈ આપે, તેઓ અંજ છે. ૪૦ પણ તમને જીંદગી મળે તે સાર તમે મારી તરફ આવવા આહાતા નથી. ૪૧ હું માણુસોથી આપર લેતો નથી. ૪૨ પણ હું તમને જાણુંછઈ, કે જોદાનો પીઆર તમારામાં નથી. ૪૩ હું પોતાના બાપનાં નામથી આવીએ છઈ, પણ તમે મને કમ્બલ કરતા નથી; જે દોષ ખીજો પોતાને નામે આવશે, તો તમે તેને કમ્બલ કરશો. ૪૪ તમે અંક ખીજથી આપર શોધોએ; પણ જે આપર કુકત જોદાથી છે, તે નહીં શોધતાં તમે અંતકાદ શી તરેહ કરી શકો? ૪૫ બાપની પાસે તમને હું તકસીરદાર ડેરવીરા, અંમ ના સમજે; તમને તકસીરદાર ડેરવનાર મુસા છે, જેના પર તમે બરોસો રાખોએ. ૪૬ કેમકે જે તમે મુસા પર અંતકાદ કરો, તો તમે મારા પર અંતકાદ કરો; કાંજે તેણે મારી બાબત લખીજી છે. ૪૭ ને જે તમે તેની ક્રીતાઓ પર અંતકાદ કરતા નથી, તો મારી વાતો પર તમે અંતકાદ શી રીતે કરશો?

બાબ છઠો.

એ પછી ગાલીલનો દરીએ, જે તીબેરીઅસનો છે, તેને પેલિપાર ઇસુ ગઈએ. ૨ ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; કાંજે તેના મોજેબ જે તેણે ખીમારો પર ક્રીધા, તે તેઓએ દીઠા હતા. ૩ તારે ઇસુ અંક પાહાડ પર ગઈએ, ને તાંહાં પોતાના શાગીરદો સુધાં બેઠો. ૪ ને ઇહુદીઓનું પાસખા જસન પાસે હતું. ૫ તારે ઇસુએ આંખો ઊંચી કરી ને પોતાની પાસે ઘણા લોક આવતા જોઈને ફીલીપને કહીજી કે, આપણે અંમના બાબા સાર શેટલી કાંહાંથી વચાતી લઈશું? ૬ પણ તેણે તેની ઈમતેહાન કરવા સાર અંક કહીજી; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, અંક તે પોતે જાણતો હતો. ૭ ફીલીપ તેને જવાબ આપોએ કે, અંમનામાંથી હરેકને અંકેક તુકડે આપવા બરોં દીનારની શેટલી પુરી નહીં પડશે. ૮ તેના શાગીરદોમાંથી અંક સીમોન પીતરના બાઈ આંદરએ તેને કહીજી કે, ૯ અંક જુઆન હીઆં છે, જેની પાસે જવની પાંચ શેટલી,

ને જે નાંહાંની માહલી છે, પણ ઝમ્થી આટલાને શું થશે? ૧૦ તારે ઇસુઝ્મે કહીજી છે, લોકને બેસાડો. ને તે ડેકાણે ઘણું ધાસ હતું. વાસતે ગણતીનાં પાંચક હજાર માણસ બેસાં. ૧૧ ને ઇસુઝ્મે તે રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને શાગીરદાને આપી, ને શાગીરદાઝ્મે બેઠેલાઝ્મેને પીરસી; ને માહલીઝ્મેમાંથી પણ ઝમ્જ તરેહે, જેટલી તેઝ્માઝ્મે આહી તેટલી. ૧૨ ને તેઝ્મા ધરાઈઆ પછી તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજી છે, કંઈ કોકટ ન જાઝ્મે માટે બચેલા કકડા ઝમ્કલા કરો. ૧૩ વાસતે તેઝ્માઝ્મે ઝમ્કલા કરીઆ, ને તે જવની પાંચ રોટલીમાંના જે કકડા ખાનારાઝ્માઝ્મે રાખીઆ હતા, તેઝ્માની બાર ટોપલી બરો. ૧૪ તારે તે માણસોઝ્મે ઇસુનો કરેલા ઝમ્ જાણેજો જોઈને કહીકું છે, જે નખી દુનોઆમાં આવનાર છે તે બેરાક ઝમ્ છે. ૧૫ તારે લોકો આવીને જવરદસતીથી તેને પાદશાહ કરશે, ઝમ્ જાણીને ઇસુ ખીજી વાર પાહાડ પર ઝમ્કલો ગઈઝ્મા.

૧૬ ઝમ્ને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદ દરીઆ પાસે ગઈઝ્મા. ૧૭ ને હોડી પર ચહડીને કાપરનાહુમની તરફ પેલેપાર જતા હતા, તારે ઝમ્કલામાં ઝમ્-ધાઈ થઈજી; પણ ઇસુ તેઝ્માની પાસે આવીઝ્મા નહીં હતો. ૧૮ ને બહુ પવન ધુકીઆથી દરીઆ ઉછલો ઝ્મા. ૧૯ જરે તેઝ્મા શુમારે તણ ચાર ગાઉ હલેસાં મારીને ચાલીઆ, તારે ઇસુને દરીઆ પર ચાલતો, ને હોડીની પાસે આવતો જોઈને તેઝ્મા બોધા. ૨૦ પણ તેણે તેઝ્માને કહીજી છે, હું છજી, ખીહી ના. ૨૧ તારે ખુશીથી તેઝ્માઝ્મે તેને હોડીમાં લીધો, ને જાંહાંતેઝ્મા જતા હતા તે જગાઝ્મે હોડી તુરત પોહંચી.

૨૨ ખીજે દાહોડે જે લોક દરીઆને પેલેપાર ઉભા હતા તેઝ્માઝ્મે જોઈજી છે, જે ઝમ્ક હોડી પર તેના શાગીરદ ચહડીઆ, તે વીના ખીજી તે ડેકાણે નહીં હતી, ને ઇસુ પોતાના શાગીરદા સુધાં તે હોડી પર ચહડીઝ્મા નહીં હતો, પણ ઝમ્કલા તેના શાગીરદ ગઈઆ હતા. ૨૩ તોપણ જાંહાં જોદાવંદે શુકર કીધ પછી તેઝ્માઝ્મે રોટલી આધી હતી, તે ડેકાણા પાસેના ત્રીબેરીઝમસથી ખીજી હોડીઝ્મા આવી. ૨૪ તે લોકોઝ્મે જોઈજી છે ઇસુ ઇઆ તેના શાગીરદ તે ડેકાણે નહીં હતા, તારે તેઝ્મા પણ હોડીઝ્મા પર ચહડીને ઇસુની શોધ કરતા કાપરનાહુમમાં આવીઆ.

૨૫ પછી દરીઆને પેલેપાર તેઝ્માઝ્મે તેને મલીને તેને કહીજી છે, રાખી, તું કરે હીઆં આવીઝ્મા? ૨૬ ઇસુઝ્મે તેઝ્માને જવાબ આપીઝ્મા છે, હું

તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે તમે મોલ્ડેજ જોઈશો તમે સાર નહીં, પણ તમે રોટલી ખાધને ધરાઈશો તમે સાર મને શોધો છો. ૨૭ હલાકી ખોરાક સાર નહીં, પણ જે ખોરાક હમેશાંની જીંદગી મુધી રહેશે, જે આદર્શના બેટા તમને આપશે, તેને સાર ઢેરાસ કરો ; કાંતે ખોરાક બાપે તેના પર મોહર કીધી છે. ૨૮ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, હમે ખોરાકનાં કામ કરવાને શું કરીએ ? ૨૯ હમુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીશું કે, જેને તેણે મોકલીશો છે તેના પર અંતકાદ કરવો, એજ ખોરાકનાં કામ કરવું છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, હમે જોઈને તારા પર અંતકાદ કરીએ વાસતે તું શું મોલ્ડેજ દેખાડવે છે ? તું શું કામ કરે છે ? ૩૧ હમારા બાપદાદાઓએ રાનમાં માના ખાધા, જેમ લખીશું છે કે, “તેણે આસમાનથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી.” ૩૨ તારે હમુએ તેઓને કહીશું કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, તે રોટલી મુસાએ આસમાનથી તમને આપી નથી, પણ આસમાનથી જે ખરી રોટલી તે મારો બાપ તમને આપે છે. ૩૩ કાંતે આસમાનથી જે ઉતરે છે, તે દુનીઆને જીવોડે છે, તે ખોરાકની રોટલી છે. ૩૪ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, ખોરાકવંદ, તે રોટલી હમેશા હમને આપ. ૩૫ તારે હમુએ તેઓને કહીશું કે, જીંદગીની રોટલી હું છું, જે મારી પાસે આવે છે, તેને ખુબ નહીં લાગશે; ને જે મારા પર અંતકાદ કરે છે, તેને કદી તરસા નહીં લાગશે. ૩૬ પણ મેં તમને કહીશું છે કે, તમે મને લીકા છે, પણ અંતકાદ કરતા નથી. ૩૭ બાપ જે હરેકને મને આપે છે, તે મારી પાસે આવશે; ને જે મારી પાસે આવે છે, તેને હું કાહાડનાર નથી. ૩૮ કેમકે હું મારી પોતાની મરજી નહીં, પણ જેણે મને મોકલીશો છે તેની મરજી પુરી કરવાને આસમાનથી ઉતરીશો છું. ૩૯ ને બાપ, જેણે મને મોકલીશો છે, તેની મરજી એ છે કે, તેણે મને જે સમુદાય આપીશું છે, તેમાંથી હું કંઈ જાગી નહીં, પણ છેલ્લે દાહોડે તેને પાછું ઉડાડું. ૪૦ ને જેણે મને મોકલીશો છે તેની મરજી એ છે કે, હરેક જે બેટાને જુએ છે, ને તેના પર અંતકાદ કરે છે, તેને હમેશાંની જીંદગી મલે; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉડાડીશ. ૪૧ વાસતે હું જુએ એ તે બાબત કચકચ કીધી; કેમકે તેણે કહીશું કે, આસમાનથી ઉતરી રોટલી હું છું. ૪૨ ને તેઓએ કહીશું કે, ઇજીસફનો બેટા હમુને મા-બાપને હમે આલખીએ છએ, તે શું એ નથી ? તો એ કેમ કહે છે કે, આસમાનથી હું ઉતરીશો છું ? ૪૩ તારે હમુએ જવાબ દેને તેઓને કહીશું કે,

તમે માહોમાં કચકચ ના કરો. ૪૪ આપ, જ્યે મને માકલીચ્છા છે, તેના ખેચીચ્છા વીના ઢોહ/પણુ મારી પાસે ચ્છાવી નથી રાકતો; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ ને નખીચ્છાની ક્રીતાઓમાં ચ્છમ લખીજી છે કે, “તેચ્છા સરવ ઝોદાથી શીખેલા થશે,” વાસતે જે હરેકે આપથી સાંભલીજી છે, ને શીખીચ્છા છે, તે મારી પાસે ચ્છાવેછે. ૪૬ કેમકે ઢોહચ્છા આપને દીઠો નથી; આપની પાસે જે હોચ્છા, તેણે ચ્છમકલાચ્છા આપને દીઠો છે. ૪૭ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછીજી, કે મારા પર જે ચ્છતકાદ કરેછે, તેને હચ્છેરાંની હુંદગી છે. ૪૮ હું હુંદગીની રોટલી છીજી. ૪૯ તમારા આપદાદાચ્છાચ્છા રાનમાં માના આધા, તોપણુ મરીગઢચ્છા. ૫૦ જે રોટલી ચ્છાસમાનથી ઉતરેછે, તે ચ્છેજ છે કે ઢોહ/તેમાંથી આચ્છા ને મરે નહીં. ૫૧ ચ્છાસમાનથી જે જીવતી રોટલી ઉતરી તે હું છીજી; જે ઢોહ/ ચ્છા રોટલીમાંનું આચ્છા, તો તે હચ્છેરા જીવતો રહેશે; વલી જે રોટલી હું આપીશ, તે માં ગોરા છે; દુનીચ્છાની હુંદગીને સાહ હું તે આપીશ. ૫૨ તારે ઢહુદીચ્છાચ્છા માહોમાં તકરાર કરતાં કહીજી કે, ચ્છા માણુસ પોતાનું ગોરા આપણુને આવાને શી રીતે આપી રાકશે? ૫૩ તે પર ઢસુચ્છા તેચ્છાને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જે તમે ચ્છાદમીના ખેચનું ગોરા નથી આતા, ને તેનું લોહી નથી પીતા, તો તમારામાં હુંદગી નથી. ૫૪ જે ઢોહ/ માં ગોરા આચ્છા, ને માં લોહી પીચ્છા, તેને હચ્છેરાંની હુંદગી છે; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૫૫ કેમકે માં ગોરા ખરો ખોરાક છે, ને માં લોહી ખરું પીણું છે. ૫૬ જે માં ગોરા આચ્છા, ને માં લોહી પીચ્છા, તે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં રહુંછું. ૫૭ જેમ જીવતા આપે મને માકલીચ્છા છે, ને હું આપથી જીવુંછીજી, તેમ જે મને આચ્છા, તે પણુ મારાથી જીવશે. ૫૮ જે રોટલી ચ્છાસમાનથી ઉતરી તે ચ્છેજ છે; તમારા આપદાદાચ્છા માના આધને મરીગઢચ્છા, તેવી નથી; ચ્છા રોટલી જે આચ્છા, તે હચ્છેરા જીવતો રહેશે. ૫૯ તેણે કાપરનાહમનાં મંદીરમાં વાચ્છાજી કરતાં ચ્છા વાતો કહી.

૬૦ ચ્છા વાસતે તેના સાગીરદોમાંથી ઘણુચ્છા સાંભલીને કહીજી કે, ચ્છા કહણુ વાત છે, ચ્છા ઢોહ/ સાંભલી રાકે? ૬૧ ઢસુચ્છા પોતાનાં મનમાં જાણીજી, કે ચ્છા આખત તેના સાગીરદોચ્છા કચકચ કીધી, તારે તેણે તેચ્છાને કહીજી કે, શું ચ્છા તમને ઢોહ/ ખવડાવેછે? ૬૨ ને ચ્છાદમીનો ખેચે જાંહાં પેહેલાં હતો, તાંહાં પાછો ચ્છહડતાં જે તમે તેને જોશો તો શું? ૬૩ જે જીવડેછે તે રહ છે,

ગોરાથી કંઈ ક્ષમ્પેદો થતો નથી; જે વાતો હું તમને કહું છું, તે રહ તથા
 હુંદગી છે. ૬૪ પણ જે સ્મિતકાદ કરતા નથી સ્મિવા ક્રેટલાસ્મિક તમારામાં
 છે; કેમકે કોણ સ્મિતકાદ કરતા નથી, ને કોણ તેને પકડાવશે, સ્મિ સ્મવલથી
 ધસિ જાયતો હતો. ૬૫ ને તેણે કહીજી, સ્મિ વાસતે મેં તમને કહીજી કે મારા
 આપે તેને આપીઆ વગર કાઈ મારી પાસે આવી નથી શકતો. ૬૬ તારથી
 તેના શાગીરદોમાંના ઘણા સ્મિક પાછા ગઈઆ, ને તે પછી તેની સાથે ચાલીઆ
 નહીં. ૬૭ વાસતે ધસુસ્મિ તે આરોને કહીજી કે, શું તમે પણ નીકલીજવાને
 આહુછિ સ્મિ? ૬૮ તારે સીમાન પીતરે તેને જવાબ દીધો કે, આદાવંદ, હમે
 નીકલીને કોણની પાસે જઈએ? હમેશાની હુંદગીની વાતો તો તારી પાસે છે.
 ૬૯ ને હમે તો સ્મિતકાદ કરીએ છઈએ, ને જાણીએ છઈએ, કે તું ખરીસત,
 જે જીવતા આદાનો ખેડો તે છે. ૭૦ ધસુસ્મિ તે સ્મિને જવાબ દીધો કે, તમે
 આરોને મેં શું પસંદ નથી કીધો? તો પણ તમારામાંનો સ્મિક શીતુરી છે.
 ૭૧ તેણે તો સીમાનના દીકરા ધહુદા ધસિકારી સ્મિત આખત સ્મિ કહીજી; કેમકે
 સ્મિ, તે આરમાંનો સ્મિક છતાં, તેને પકડાવનાર હતો.

આખ સાતમો.

અને સ્મિ પછી ધસિ ગાલીલમાં ચાલી સ્મિ, કેમકે ધહુદી સ્મિ તેને
 મારીનાંખવા આહતા હતા, વાસતે ધહુદામાં ચાલવાને તેણે નહીં ચાહીજી. ૨ તારે
 ધહુદી સ્મિનું માંડવા જસન પાસે હતું. ૩ તારે તેના ભાઈ સ્મિ સ્મિ તેને કહીજી કે,
 હીઆંથી નીકલીને ધહુદામાં જ, કે તું જે કામો કરેછે તે તારા શાગીરદ પણ
 જુએ. ૪ કેમકે કોઈ પોતે જાહેરમાં આવવા આહતાં, ગુપતમાં કંઈ કરતો
 નથી; જો તું સ્મિ કામો કરેછે, તો દુનીઆની આગલ પોતાને દેખડાવ. ૫ કે-
 મકે તેના ભાઈ સ્મિ પણ તેના પર સ્મિતકાદ કીધો નહીં હતો. ૬ તારે ધસુ-
 સ્મિ તે સ્મિને કહીજી કે, મારો વખત હજી નથી આવી સ્મિ, પણ તમારો વખત
 હમેશા તઈઆર છે. ૭ દુનીઆ તમારી દુરામની નથી કરતી, પણ મારી દુરામની
 કરેછે; કેમકે તેનાં કામ ભુંડાં છે, તે આખત હું સ્મિવી ગહવાઈ આપું છું.
 ૮ તમે આ જસનમાં જાઓ; મારો વખત હજી સુધી પુરો થઈ સ્મિ નથી,
 વાસતે હું હમણા સ્મિ જસનમાં જતો નથી. ૯ ને તે સ્મિને સ્મિ વાત કહીને
 ગાલીલમાં તે રહી સ્મિ. ૧૦ ને તેના ભાઈ ગઈઆ પછી તે પણ, જાહેર રીતે
 નહીં, પણ ગુપત રીતે, જસનમાં ગઈ સ્મિ. ૧૧ તારે ધહુદી સ્મિ સ્મિ જસનમાં તેને

શોધીને કહીજી કે, તે કાંહાં છે? ૧૨ ને તેની બાબત લોકોમાં ઘણી કચકચ થઈ; કેમકે કેટલાકને કહીજી કે, તે નેક શખસ છે, ને બીજાઓને કહીજી કે, ના, પણ લોકોને તે ડગે છે. ૧૩ તોપણ હહુદીઓના ધાકને લીધે તેની બાબત જાહેર રીતે ઢોહ કંઈ બોલીજી નહીં.

૧૪ અને અડધા જસનને આરારે ઇસુએ મંદીરમાં જઈને વાગ્યે જી કીધી. ૧૫ તારે હહુદીઓએ તાજુબ થઈને કહીજી કે, એ માણસ શીખેલા ન છતાં અખરાશે શી તરેહ જાણે છે? ૧૬ ઇસુએ તેઓને જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી તાલીમ મારીજ નથી, પણ જણે મને માકલીઓ તેની છે. ૧૭ જો ઢોહ તેની મરજી પુરી કરવા આહે છે, તો આ મારી તાલીમ બાબત તે જાણશે, કે એ બોધની છે, કે હું પોતાની તરફથી કહું છું. ૧૮ જો પોતાની તરફથી કહે છે, તે પોતાની જુજરગી શોધે છે; પણ જો પોતાના માકલનારની જુજરગી શોધે છે, તે જ ખરો છે, ને તેમાં કંઈ દગો નથી. ૧૯ મુસાએ શું તમને તોરત આપી નથી? પણ તમારામાંનો ઢોહ તોરત પાલતો નથી. તમે મને મારીનાંબવાની શોધ કેમ કરો છો? ૨૦ લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તું દેવવંદ છે. ઢોણ તને મારીનાંબવાની શોધ કરે છે? ૨૧ ઇસુએ જવાબ કીધો, ને તેઓને કહીજી કે, મેં એક કામ કીધું છે, ને તમે સઘલા તેથી તાજુબ થાઓ છો. ૨૨ મુસાએ તમને સુંતત આપી, તે મુસાથી એમ નહીં, પણ આપદાઓથી છે; ને તમે સખતને દાહોડે માણસની સુંતત કરો છો. ૨૩ અગર મુસાની તોરત ૨૬ ન થાએ એટલાં સાફ માણસ સખતને દાહોડે સુંતત લે છે, તો મેં સખતને દાહોડે એક માણસને પુરો સખો કીધો, વાસતે શું તમે મારા પર ગુરો ભરાઈઓ છો? ૨૪ દેખાવ પરમાણે ધનસાફ ના કરો, પણ વાજબી ધનસાફ કરો. ૨૫ તારે ઇસલિમમાંના કેટલાકને કહીજી કે, જોને તેઓ મારીનાંબવા શોધે છે, તે શું એજ નહીં? ૨૬ પણ જુઓ, એતો જાહેર રીતે બોલે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કહેતા નથી. સરદારો શું એમ એકીનન જાણે છે કે એજ ખરીસત છે? ૨૭ પણ એ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણીએ છઈએ; પણ જો ખરીસત આવે છે, તારે તે કાંહાંથી છે, એ ઢોહ નથી જાણવું. ૨૮ તારે ઇસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં અવાજ પાડીને કહીજી કે, તમે મને જાણો છો, ને હું કાંહાંથી છું તે પણ તમે જાણો છો. તોપણ હું પોતાથી નથી આવી ઓ, પણ જણે મને માકલીઓ છે તે ખરો છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૨૯ પણ હું તેને જાણું છું; કેમકે હું તેની પાસેથી છું, ને તેણે મને

માફલીએ છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને પકડવાને શોધીએ, પણ તેનો વખત હજી આવીએ નહીં હતો, વાસતે દોષએ તે પર હાત નાંખીએ નહીં. ૩૧ ને લોદામાંથી ઘણાએ તેના પર એતકાદ કીધો, ને કહીજ છે, ખરીસત આવશે, તારે એણે જે માનેજ દેખડાવીએ તે કરતાં શું તે વધતા દેખડાવશે?

૩૨ તેની આખત લોક એવી કમકમ કરતા હતા, એ ફરોશીએએ શાંભલીજી, તારે ફરોશીએએ તથા મુખી કાહીનોએ તેને પકડવાને પાએદા માફલીએ. ૩૩ ને ધસુએ તેએને કહીજ છે, હજી થોડી વાર હું તમારી સાથે છજી, પછી જેણે મને માફલીએ છે તેની પાસે હું નીકળી જશી. ૩૪ તમે મને શોધશો, પણ હું નહીં જડશી; ને જાંહાં હું છજી, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૩૫ તારે ધહુદીએએ માહોમાં કહીજી, તે એવા કાંહાં જશે કે આપણને જડશે નહીં? શું હેલેનીએમાં વેરાઈ ગએલાએની પાસે તે જશે, ને હેલેનીએને તાલીમ આપશે? ૩૬ તમે મને શોધશો, તોપણ હું નહીં જડશી, ને જાંહાં હું છજી, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, એવી વાત જે તેણે કહી તે શી છે?

૩૭ એને જસનની આખરે માહોટે દાહોડે ધસુએ ઉભા રહીને પોકાર મારીને કહીજી છે, જો દોષી તરશો હેએ, તો તે મારી પાસે આવીને પીએ. ૩૮ જેમ કીતાબ કેહેછે તેમ, જે મારા પર એતકાદ કરેછે, તેનાં પેટમાંથી જીવતાં પાણીની નદીએ વેહેશે. ૩૯ પણ તેના પર એતકાદ કરનારએ જે રહ પામનારા હતા, તે આખત તેણે એ કહીજી, કાંજે હજીમુધી પાક રહ આપેલા નહીં હતો, કેમકે તાંહાં લગી ધસુ જલાલ પામીએ નહીં હતો. ૪૦ વાસતે લોદામાંથી ઘણાએ એ વાત શાંભલીને કહીજી કે, એજ તે નખી છે ખરો. ૪૧ બીજાએએ કહીજી કે, એજ તે ખરીસત છે. પણ કેટલાએકે કહીજી, શું ખરીસત ગાલીલથી આવેછે? ૪૨ કીતાબ શું નથી કેહેતી કે, દાઉદની નસલથી, તથા બેથલેહમ રોહેર, જાંહાં દાઉદ હતો, તાંહાંથી ખરીસત આવેછે? ૪૩ એ સાજ તે આખત લોદામાં પુટ પડી. ૪૪ ને તેએમાંથી કેટલાએકે તેને પકડવાનું આહીજી; પણ તે પર દોષએ હાત નાંખીએ નહીં.

૪૫ તારે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીએનો પાસે પાએદા આવીએ, ને તેએએ તેએને કહીજી કે, તમે તેને કેમ લાવીએ નહીં? ૪૬ પાએદાએએ જવાબ આપીએ કે, એ માણસના જેવું કદી દોષી માણસ બોલીજી નથી. ૪૭ તારે ફરોશીએએ તેએને જવાબ દીધો કે, તમે પણ શું કુગાઈ-

આ છેમ્મા? ૪૮ સરદારોમાંથી હમ્મા ફરોશીમ્મામાંથી શું કોઈમ્મ તેના પર મ્મે-
તકાદ કીધો છે? ૪૯ પણ આ લોક જેમ્મા તોરત નથી જાણુતા, તેમ્મા બદલુઆઈ
છે. ૫૦ નીકોદીમસ, જે તેની પાસે રાતે આવીમ્મા હતો, તેણે તેમ્મામાંના
મ્મેક છતાં તેમ્માને કહીઈ, ૫૧ માણુસનું શાંબલીઆ અગાઉ, ને જે તેણે કીધું
છે તે જાણુઆ વગર, આપણી તોરત શું તેનો ધનસાકુ ડરાવેછે? ૫૨ ને તેમ્મા-
મ્મે જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, તું પણ શું ગાલીલનો છે? શોધીને જો,
કેમકે કોઈ નખી ગાલીલથી પેદા થતો નથી. ૫૩ તારે હરેક પોત પોતાને ઘેર
ગઈમ્મા.

આખ આઠમો.

અને હસુ જહતુનના પાહાડ પર ગઈમ્મા. ૨ ને સહવારે ફરી તે મં-
દીરમાં આવીમ્મા, ને બધા લોક તેની પાસે આવીમ્મા, ને તેણે એસીને તેમ્માને
તાલીમ આપી. ૩ તારે પંડીતો તથા ફરોશીમ્મા જનાકારીમાં પકડામ્મેલી
મ્મેક મ્મારતને તેની પાસે લાવીમ્મા, ૪ ને તેમ્મામ્મે તેણીને વચમાં સુકી, ને
તેને કહીઈ કે, ઉસતાદ, આ મ્મારત જના કરતાંજ પકડાઈ છે. ૫ ને મુસામ્મે
તોરતમાં હમને હુકમ આપીમ્મા છે કે મ્મેવીમ્માને પથરે મારવી. પણ તું શું
કેહેછે? ૬ પણ તેમ્મામ્મે તેની હમતેહાન કરતાં, તેના પર અગ્રે મુકવાનું તે-
મ્માને કંઈ બની આવે, વાસતે મ્મે કહીઈ. તારે હસુમ્મે નીચો વલીને ભોંમ્મે
પર આંગલીમ્મે લખીઈ, ૭ ને તેમ્મામ્મે તેને પુછીઆ કીધું, તારે તેણે ઉભો
થઈને તેમ્માને કહીઈ કે, તમારામાં જે બેચુનાહ છેમ્મે, તે પહેલાં તેણીના પર
પથર નાંખે. ૮ ને ફરી તેણે નીચો વલીને ભોંમ્મે પર લખીઈ. ૯ તારે તેમ્મા
શાંબલીને, તથા પોતાનાં દીલથી તકસીરદાર ફરીને, ધરડાથી માંડીને છેલા
સુધી, મ્મેક પછી મ્મેક નીકલી ગઈમ્મા, ને હસુ મ્મેકલો રહી ગઈમ્મા, ને
પેલી મ્મારત વચમાં ઉભી હતી. ૧૦ તારે હસુ ઉભો થઈમ્મા, ને તે મ્મારત
વીના કોઈને ન જોઈને તેણીને કહીઈ કે, મ્મારત, તારા પર તોહોમત મુકનારા કાંઈ
છે? શું કોઈમ્મે તારો દંડ નથી ડરાવીમ્મા? ૧૧ ને તે બોલી કે, આદાવંદ, કો-
ઈમ્મે નહીં. તારે હસુમ્મે તેને કહીઈ કે, હું પણ તારો દંડ નથી ડરાવતો. તું
જા, ને હવેથી પાપ ના કરતી.

૧૨ તારે હસુમ્મે ફરી બોલીને તેમ્માને કહીઈ કે, દુનીઆની રોશાની હું છઈઃ
જે મારી પાછલ આવેછે, તે અંધારામાં નહીં ચાલરો, પણ હુંદગીની રોશાની

પામરો. ૧૩ એ વાસતે કુરોશીએએ તેને કહીજી કે, તું પોતા આખત ગહવાહ આપેછે: તારી ગહવાહ ખરી નથી. ૧૪ તારે હસુએ જવાખ આપીને તેએને કહીજી કે, જો હું પોતા આખત ગહવાહ આપુંછજી, તોપણ મારી ગહવાહ ખરી છે, કાંજો હું કાંહાંથી આવીએ છજી, ને કાંહાં જઈછજી, એ હું જાણુછજી; પણ હું કાંહાંથી આવીએ છઉં, ને કાંહાં જઈછજી, તે તમે જાણુતા નથી. ૧૫ તમે જીસમ પરમાણે ધનસાકુ કરોછે એ: હું કોઈનો ધનસાકુ નથી કરતો. ૧૬ વહી, જો હું ધનસાકુ કરું, તો મારો ધનસાકુ ખરો છે; કેમકે હું એકલો નથી, પણ હું તથા આપ જોણે મને મોકલીએ તે છે. ૧૭ ને તમારી તોરતમાં પણ એમ લખીજી છે કે, “એ માણસની સાહેદી ખરી છે.” ૧૮ હું પોતા આખત ગહવાહ આપનાર છજી, ને આપ જોણે મને મોકલીએ છે તે મારી આખત ગહવાહ આપેછે. ૧૯ તારે તેએએ તેને કહીજી કે, તારો આપ કાંહાં છે? હસુએ જવાખ દીધો કે, તમે મને હઆ મારા આપને પણ જાણુતા નથી; જો તમે મને જાણુતે, તો મારા આપને પણ જાણુતે. ૨૦ હસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં તીજોરીમાં આ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડીએ નહીં; કેમકે તાંહાં લગી તેનો વખત આવીએ નહીં હતો.

૨૧ તારે હસુએ તેએને ફરી કહીજી કે, હું જઈછઉં, ને તમે મને શોધશો, પણ તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો: જાંહાં હું જઈછજી, તાંહાં તમે આવી શકતા નથી. ૨૨ તારે હહુદીએએ કહીજી કે, એ શું પોતાને મારીનાંખરો? કેમકે એ કહેછે કે, જાંહાં હું જઈછજી, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૨૩ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમે તલિના છએ, હું ઉપરનો છજી: તમે આ દુનીઆના છેએ, હું આ દુનીઆનો નથી. ૨૪ વાસતે મેં તમને કહીજી કે, તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો; કેમકે હું તે છજી, એ જો તમે માનતા નથી, તો તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો. ૨૫ વાસતે તેએએ તેને કહીજી કે, તું કોણુ છે? ને હસુએ તેએને કહીજી કે, અવલથી જો હું તમને કહેતો આવીએ તેજ: ૨૬ તમારી આખત કહેવાને, તથા ધનસાકુ કરવાને મારે ધણું છે; પણ જોણે મને મોકલીએ છે, તે ખરો છે; ને મેં તેની પાસેથી જો સાંભલીજી છે, તે દુનીઆને હું કહુંછજી. ૨૭ તેએ સમજાએ નહીં કે તેણે તેએને આપ આખત કહીજી. ૨૮ તારે હસુએ તેએને કહીજી કે, જરે તમે આદમીના ખેરાને જોયો કરશો, તારે તમે જાણુશો, કે હું તેજ છજી: ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ એમ મારા આપે મને શીખવીજી છે, તેમ એ વાતો હું કહુંછજી. ૨૯ ને જોણે મને

માકલીઆ, તે મારી સાથે છે: આપે મને આમ કહી નથી મુકીઆ; કેમકે તેને પસંદ પડતાં કામ હમેશા હું કરુંછું. ૩૦ તે આ વાતો કહેતો હતો, તારે ઘણા-આ તેના પર આતકાદ કીધા.

૩૧ તારે જે હાલુદીઆ આ તેના પર આતકાદ કીધા, તેઆને હસુઆ કહીઉં કે, જે તમે મારી વાત પર સાંભળે રહો, તો તમે મારા શાગીરદ છે આ આરા. ૩૨ ને તમે સાચાઈ જાણશો, ને સાચાઈ તમારો છુટકો કરશો. ૩૩ તેઆ આ તેને જવાબ આપીઆ કે, હમે ઈબ્રાહીમની નસલ છઠા આ, ને કદી પણ કોઈની ગોલામીમાં નહીં હતા; તો તું કેમ કહેછે કે, તમે છુટલા થશો. ૩૪ હસુઆ તેઆને જવાબ દીધા કે, હું તમને આચીત આચીત કહુંછું, કે જે કોઈ પાપ કરેછે, તે પાપનો ગોલામ છે; ૩૫ ને ગોલામ હમેશા ધરમાં રહેતો નથી; પણ બેટા હમેશા રહેછે. ૩૬ વાસતે જે બેટા તમને છુટલા કરશે, તો તમે આચીત છુટલા થશો. ૩૭ હું જાણુંછું કે તમે ઈબ્રાહીમની નસલ છે આ: પણ મારી વાત તમારામાં સમાતી નથી, વાસતે તમે મને મારીનાંપવા શોધો-છે આ. ૩૮ મેં મારા આપની પાસે જે દીધું છે, તે હું કહુંછું; ને તમે પણ પોતાના આપની પાસે જે દીધું છે, તે કરોછે આ. ૩૯ તેઆ આ જવાબ આપીને તેને કહીઉં કે, ઈબ્રાહીમ હમારો આપ છે. હસુઆ તેઆને કહીઉં કે, જે તમે ઈબ્રાહીમનાં કરવંદ હોતો તો ઈબ્રાહીમનાં કામ તમે કરતો. ૪૦ પણ હવે જે મેં સાચાઈ ખોદા પાસેથી શાંબલી તે તમને કહી, આવા માણસને તમે મારીનાં-પવા શોધોછે આ! ઈબ્રાહીમ આવું નથી કીધું. ૪૧ તમે પોતાના આપનાં કામ કરોછે આ. તારે તેઆ આ તેને કહીઉં કે, હમે જનાકારીથી નથી પેદા થઈઆ: હમારો આપ આ છે, તે ખોદા. ૪૨ તારે હસુઆ તેઆને કહીઉં, જે ખોદા તમારો આપ હોતો, તો તમે મારા પર પીઆર કરતો; કાંજે હું ખોદા પાસેથી નીકળીને આવીઆ છું; કેમકે હું પોતાથી આવીઆ નથી, પણ તેણે મને માકલીઆ છે. ૪૩ માઈં બોલવું તમે શા વાસતે સમજતા નથી? મારી વાતો તમે શાંબલી નથી શકતા તે વાસતે. ૪૪ તમે તમારા આપ શેતાનના છે આ; ને તમારા આપના હવસો પરમાણુ કરવા આહોછે આ: તે શરૂથી ખુની છે, ને તેમાં સાચાઈ નથી, વાસતે સાચાઈમાં તે કામ મ રહીઆ નહીં, તે જરે જુહું બો-લેછે, તારે પોતાનામાંથી બોલેછે, કાંજે તે જુહો, ને જુહોનો આપ છે. ૪૫ પણ હું સાચાઈ કહુંછું, વાસતે તમે મારા પર આતકાદ કરતા નથી. ૪૬ તમારામાંથી કોણ મારા પર પાપ સાંભળે કરેછે? ને જે હું સાચાઈ કહુંછું, તો શા વાસતે તમે

મારા પર ઝ્મતકાદ કરતા નથી ? ૪૭ જે ઝ્મોદનો છે, તે ઝ્મોદની વાતો સાંભલે-
 છે ; તમે ઝ્મોદના નથી, વાસતે સાંભલતા નથી. ૪૮ તારે ઇહુદી ઝ્મોઝ્મ જવાબ
 ઝ્મોપીને તેને કહીજી કે, તું મરોની છે, ને તું દેવબંદ છે, ઝ્મો શું હમે ઠીક નથી
 કેહેતા ? ૪૯ ઇસુઝ્મ જવાબ દીધો કે, હું દેવબંદ નથી ; પણ હું મારા બાપને
 ઝ્મોઝ્મરૂ ઝ્મોપુંછી, ને તમે મને બેઝ્મોઝ્મરૂ કરોછી ઝ્મો. ૫૦ પણ હું મારી ઝ્મોઝ્મરૂ
 નથી શોધતો ; પણ જે શોધેછે, ને ઇનસાફ કરેછે, ઝ્મોવા ઝ્મોક છે. ૫૧ હું
 તમને ખચીત ખચીત કહુંછી, કે જે કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી મોત
 નહીં ઝ્મોઝ્મરો. ૫૨ તારે ઇહુદી ઝ્મોઝ્મ તેને કહીજી કે, હવે હમે જાણીઝ્મોઝ્મ-
 ઇઝ્મો કે તું દેવબંદ છે. ઇબ્રાહીમ તથા નબીઝ્મો મરીગઈઝ્મો છે ; પણ તું કે-
 હેછે કે, જે કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી મોત નહીં ઝ્મોઝ્મરો. ૫૩ તુ શું
 હમારા બાપદાદા ઇબ્રાહીમ કરતાં મોહોયો છે ? તે મરીગઈઝ્મો છે, ને નબી-
 ઝ્મો પણ મરીગઈઝ્મો છે. તું પોતાને કોણુ ડરાવે ? ૫૪ ઇસુઝ્મ જવાબ દીધો
 કે, જે હું પોતાને ઝ્મોઝ્મરૂ ઝ્મોપું, તો મારી ઝ્મોઝ્મરૂ કંઈ નથી : જે મારો બાપ
 છે, તે મને ઝ્મોઝ્મરૂ ઝ્મોપેછે, જેની બાબત તમે કહોછેઝ્મો કે, તે હમારો ઝ્મોદા છે.
 ૫૫ તોપણ તમે તેને જાણીઝ્મો નથી, પણ હું તેને જાણુંછી, ને જે હું કહું કે,
 હું તેને નથી જાણતો, તો તમારા જેવા હું જ્યોડા થઈશ ; પણ હું તેને જાણુંછી,
 ને તેની વાત પાલુંછી. ૫૬ તમારો બાપ ઇબ્રાહીમ મારો દાહોડો જોવાને
 હરખાઈઝ્મો, ને જોઈને ખુશ થઈઝ્મો. ૫૭ તે પર ઇહુદી ઝ્મોઝ્મ તેને કહીજી કે,
 હજીસુધી તું પચારા વરરાનો નથી, ને શું તં ઇબ્રાહીમને દીદો છે ? ૫૮ ઇસુઝ્મ
 તેઝ્મોને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછી, કે ઇબ્રાહીમ થઈઝ્મો
 ઝ્મગાઈ હુંછી. ૫૯ તારે તેઝ્મોઝ્મ પથર તેના પર નાંખવાને ઉઠાવીઝ્મો ; પણ
 ઇસુ સંતાઈઝ્મો, ને તેઝ્મોની વચમાંથી થઈને મંદીરમાંથી નીકલીને તાંહાંથી
 ગઈઝ્મો.

બાબ નવમો.

ઝ્મને તેણે જતાં જનમના ઝ્મોંધલા ઝ્મોંક માણસને દીડો. ૨ તારે
 શાગીરોઝ્મો તેને પુછતાં કહીજી કે, રાખી, જે બાપને લીધે ઝ્મો ઝ્મોંધલા જન-
 મીઝ્મો, તે કોણુ કીધું ? ઝ્મોણુ કે ઝ્મોનાં મા-બાપે ? ૩ ઇસુઝ્મ જવાબ ઝ્મોપી-
 ઝ્મો કે, ઝ્મોણુ કે ઝ્મોનાં મા-બાપે પણ બાપ કીધું નથી ; પણ ઝ્મોદાનાં કામ
 ઝ્મોથી જાહેર થાઝ્મો વાસતે. ૪ જાંહાં સુધી દાહોડો છે, તાંહાં સુધી જેણે મને

માકલીઆ છે તેનાં કામ કરવા મને જરૂર છે: રાત આવેછે, તારે કોઈથી કામ કરાવું નથી. ૫ હું દુનીઆમાં છઠ્ઠાં તાંહાં સુધી હું દુનીઆની રોરાની છઠ્ઠાં. ૬ તે આ વાતો કહીને બોઆ પર યુકીઆ, ને યુકે કાદવ કીધો, ને તે કાદવ તે આંધલાની આંખો પર તેણે ચોપડીઆ. ૭ ને તેને કહીજાં કે, તું જામને સંલોહાના હોજમાં ઘો. [સીલોહા] ઈઆને માકલેલો. તો તે ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો આવીઆ. ૮ વાસતે પેડાસીઆઆ, તથા જાઆઆ તેને અગાઉ આંધલા દીડા હતો તેઆઆ કહીજાં કે, જાએસતો ને બીજા માગતો હતો, તે શું આજ નથી? ૯ કેટલાઆઆ કહીજાં કે, આ તેજ છે; બીજાઆઆ કહીજાં કે, આ તેના જોવા છે: પણ તેણે કહીજાં કે, હું તેજ છઠ્ઠાં. ૧૦ તારે તેઆઆ તેને પુછીજાં કે, તારી આંખો શી તરેહ ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે જવાબ દઈને કહીજાં કે, ઈસુ કેહેવાઆલા આંક જાણે કાદવ કીધો, ને મારી આંખો પર ચોપડીઆ, ને મને કહીજાં કે, તું જામને સીલોહાના હોજમાં ઘો; વાસતે હું ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૨ તારે તેઆઆ તેને કહીજાં કે, તે કાંહાં છે? તેણે કહીજાં કે, હું જાણતો નથી.

૧૩ જાપેહેલાં આંધલા હતો, તેને તેઆ ફોરોશીઆ પાસે લઈ આવીઆ. ૧૪ ને જાને ઈસુઆ કાદવ કરીને તેની આંખો ઉઘાડી હતી, તારે સખતનો દાહોડો હતો. ૧૫ વાસતે ફોરોશીઆઆ પણ ફોરો તેને પુછીજાં કે, શી તરેહ તું દેખતો થઈઆ? ને તેણે તેઆને કહીજાં કે, તેણે મારી આંખો પર કાદવ ચોપડીઆ, ને હું ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૬ તે પર ફોરોશીઆમાંના કેટલાઆઆ કહીજાં કે, તે માણસ આદાની તરફથી નથી; કેમકે સખતનો દાહોડો તે પાલતો નથી. બીજાઆઆ કહીજાં કે, પાપી માણસ આવા જાજા શી તરેહ કરી રાકેછે? આમ તેઆમાં કુટ થઈ. ૧૭ ફોરો તેઆઆ તે આંધલાને પુછીજાં કે, તેણે તારી આંખો ઉઘાડી વાસતે તેની આખત તું શું કેહેછે? તારે તેણે કહીજાં કે તે નથી છે. ૧૮ પણ ઇહુદીઆઆ તે દેખતા થઆલાનાં મા-બા-પને તેડાવીઆં તાંહાં સુધી માનીજાં નહીં કે તે આંધલા હતો, ને દેખતો થઈઆ. ૧૯ ને તેઆઆ તેઆને પુછતાં કહીજાં કે, શું આ તમારો દીકરો છે, જાનો આખત તમે કેહેછેઆ કે, આ જાનમનો આંધલા હતો? તો હવે આ શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે? ૨૦ તેનાં મા-બાપે તેઆને જવાબ આપીને કહીજાં કે, આ હમારો દીકરો છે, ને આ જાનમનો આંધલા હતો, આ હમે જાણીઆ-છાઆ. ૨૧ પણ આ હવે શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે, ને હમે જાણતાં નથી,

કે ચ્છિની આંખો દોણે ઉઘાડી, તે પણ હમે જાણતાં નથી: ચ્છિ પુગતી ઉમર-
 નો છે, ચ્છિને પુષ્ટા, ચ્છિ પોતા બાબત દેહેરો. ૨૨ તેનાં મા-આપે ઇહું-
 ઇચ્છાની ખીલીક રાખીને ચ્છિમ કહીજીં; કેમકે તે ખરીસત છે, ચ્છિમ જો
 દોષ કચ્છલ કરે, તો તેને જન્માતમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકવો, ચ્છિમ ઇહુંદી ચ્છિમ
 હરાવ કીધો હતો. ૨૩ વાસતે તેનાં મા-આપે કહીજીં કે, ચ્છિ પુગતી ઉમરનો છે,
 ચ્છિને પુષ્ટા. ૨૪ તારે જે આંધલો હતો, તે માણસને તેચ્છાચ્છિ ફરી તેડીને
 કહીજીં કે, જોદાને ચ્છિજી આપ, તે માણસ તો પાપી છે, ચ્છિ હમે જાણી-
 ચ્છિછાચ્છિ. ૨૫ તારે તેણે જવાબ દધને કહીજીં, તે પાપી છે કે નહીં, ચ્છિ
 હું નથી જાણતો: હું ચ્છિમ વાત જાણુંછીં, કે હું આંધલો હતો, ને હવે હું દેખતો
 થઈચ્છા. ૨૬ તારે તેચ્છાચ્છિ તેને ફરી પુછીજીં કે, તેણે તને શું કીધું? તારી
 આંખો તેણે શી તરેહ ઉઘાડી? ૨૭ તેણે તેચ્છિને જવાબ કીધો કે, હું તમને
 કહી ચ્છિજી, પણ તમે સાંભલીજીં નહીં: ફરી તમે શા વાસતે સાંભલવા આ-
 હિચ્છિચ્છા? શું તમે પણ તેના સાગીરદ થવા આણેચ્છિચ્છા? ૨૮ તારે તેચ્છાચ્છિ
 તેની નીંદા કરતાં કહીજીં કે, તું તેનો સાગીરદ છે: પણ હમે તો મુસાના સાગીરદ
 છઈચ્છિ. ૨૯ જોદા મુસા સાથે જોલીચ્છા, ચ્છિ હમે જાણીચ્છિછાચ્છિ: પણ
 ચ્છિ માણસ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણતા નથી. ૩૦ તે માણસે જવાબ આ-
 પીને તેચ્છાને કહીકે કે, તેણે મારી આંખો ઉઘાડી, ને તેપણ તે કાંહાંથી છે
 ચ્છિ તમે જાણતા નથી, ચ્છિ તાજ્જુબ છે. ૩૧ આપણે જાણીચ્છિછાચ્છિ તો
 ખરા કે પાપી ચ્છાનું જોદા સાંભલતો નથી; પણ જો દોષ જોદાપરસત છે, ને
 તેની મરજી પરમાણે કરેછે, તો તેનું તે સાંભલેછે. ૩૨ દુનીઆની રહથી ચ્છિવું
 સાંભલાઈ નથી, કે જનમના આંધલાની આંખો દોષચ્છિ ઉઘાડી હતી. ૩૩ અ-
 ગર ચ્છિ રાખસ જોદાની તરફથી નહીં હતો, તો ચ્છિ કંઈ કરી નહીં શકતે.
 ૩૪ તેચ્છાચ્છિ જવાબ આપીને તેને કહીજીં કે, તું પુરો પાપમાં જનમીચ્છા હતો,
 ને શું તું હમને શીખવેછે? તારે તેચ્છાચ્છિ તેને બાહાર કાઢાડી મુકીચ્છા.
 ૩૫ ઇસુચ્છિ સાંભલીજીં કે તેચ્છાચ્છિ તેને બાહાર કાઢાડી મુકીચ્છા; પછી તેણે
 તેને જોધને કહીજીં કે, તું શું જોદાના બેઠા પર ચ્છિતકાદ કરેછે? ૩૬ તેણે
 જવાબ આપીને કહીજીં કે, જોદાવંદ, તે દોણે છે કે હું તેના પર ચ્છિતકાદ લાવું?
 ૩૭ તારે ઇસુચ્છિ તેને કહીજીં કે, તે તેને દીક્ષે છે, ને જે તારી સાથે જોલેછે,
 તેજ તે છે. ૩૮ ને તેણે કહીકે કે, જોદાવંદ, હું ચ્છિતકાદ લાવુંછું. ને તેણે
 તેનો સજ્જો કીધો.

૩૯ તારે ઇસુએ કહીજી કે, જે દેખતા નથી, તેઓ દેખે, ને જે દેખતા છે, તેઓ આંધલા થાએ, વાસતે ઇતિહાસ કરવા સારું હું દુનીઆમાં આવીઓ છું. ૪૦ ને તેની પાસે ફરેશીઓમાંના જે હતા તેઓએ એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજી કે, હમે પણ શું આંધલા છઈએ? ૪૧ ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, જે તમે આંધલા હો, તો તમને પાપ નહીં હો; પણ હવે તમે કહોએઓ કે, હમે દેખતા છઈએ, વાસતે તમારું પાપ રહેશે.

બાબ દશમો.

હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે આરણ્યેથી ગેરાંના વાઝામાં જે નથી પેસતો, પણ ફેઈ ખીજે રસતે ચડે, તે ચોર તથા લુટારો છે. ૨ પણ આરણ્યેથી જે પેસે, તે ગેરાંનો પાલક છે. ૩ દરવાજા તેને સારું ઉઘોડે, ને ગેરાં તેનો અવાજ શાંભવે; ને તે પોતાનાં ગેરાંનાં નામ લઈને બોલાવે, ને તેઓને આહાર લઈ જાયછે. ૪ ને જરે તે પોતાનાં ગેરાંને આહાર કાઢે, તારે તે તેઓની આગલ ચાલે, ને ગેરાંતેની પાછલ ચાલે, કેમકે તેઓ તેનો અવાજ ચાલે. ૫ ને તેઓ પારકાની પાછલ નથી જતાં, પણ તેનાથી નાહસી જાયછે; કાંજે પારકાઓનો અવાજ તેઓ ઓળખતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ તમસીલ કહી; પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી, તે શી છે, એ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૭ વાસતે ઇસુએ ફરી તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે ગેરાંનું આરણ્યું હું છું. ૮ જેટલા મારાથી આગલ આવીઓ, તેઓ સખલા ચોર તથા લુટારો છે; પણ ગેરાંએ તેઓનું શાંબલીજીં નહીં. ૯ હું આરણ્યું છું: મારાથી જે ફેઈ પેસે, તો તે તારણ પામશે, ને માટે આહાર આવળવ કરશે, ને ચારો પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારીનાંખવા તથા હલાક કરવા વીના ખીજે કારણે ચોર આવતો નથી. તેઓને જીંદગી મલે, ને તેઓને તે ઘણી જીઆદા મલે વાસતે હું આવીઓ છું. ૧૧ હું ઉતમ પાલક છું: ઉતમ પાલક ગેરાંને સારું પોતાનો જીવ આપે. ૧૨ પણ જે મજૂર છે, ઇમાને પાલક નથી, ને ગેરાંનો માલિક નથી, તે વર આવતું જોઈને ગેરાંને મુકીને નાહસી જાયછે; પછી વર ગેરાંને પકડીને તેઓને છુટાં પાડીનાંખે. ૧૩ મજૂર નાહસી જાયછે, કેમકે તે મજૂર છે, ને ગેરાં આખત તેને ચીંતા નથી લાગતી. ૧૪ હું ઉતમ પાલક છું, ને મારાંને ઓળખુંછું, ને મારાંથી ઓળખાઈછું. ૧૫ જેમ બાપ મને જાણે, તેમ હું પણ બાપને જાણુંછું; ને

ગેટાંને સારું હું પોતાનો જીવ આપુંછું. ૧૬ ને મારાં બીજાં ગેટાં છે, તેઓ આ વાડામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાં પડેછે, ને તેઓ મારો અવાજ શાંભવશે: પછી એક યોલું, તથા એક પાલક થશે. ૧૭ હું પોતાનો જીવ પાડે. લેઈ વાસે તે આપુંછું, એ સારૂ આપ મારા પર બીઆર કરેછે. ૧૮ ઘાઈ મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાથી તે આપુંછું: તે આપવાનો મને એવ-તીઆર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને એવતીઆર છે: એ હુકમ હું મારા આપ-થી પામીએ છું. ૧૯ વાસે આ વાતોને કીધે કરી હહુદીઓમાં કુટ પડી. ૨૦ ને તેઓમાંના ઘણા એ કહીઈ છે, તે દેવબંદ છે, ને તે દીવાનો છે: તમે તેનું કેમ શાંભલોછે? ૨૧ બીજાઓએ કહીઈ છે, આ વાતો દેવબંદની નથી, દેવ શું આંધલાઓની આંખો ઉઘાડી શકે?

૨૨ એને ઈશ્રાલિમમાં ઈજવાનું જસન હતું, ને શીઆલો હતો. ૨૩ ને હસુ મંદીરમાં સુધીમાનની પરસાલમાં ફરતો હતો. ૨૪ તારે હહુદીઓએ તેની આસ-પાસ આવીને તેને કહીઈ, કાંહાં સુધી તું હમરો જીવ શકમાં શાખરો? જો તું તે ખરીસત છે, તો હમને સાફ કેહે. ૨૫ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીઈ, પણ તમે એતકાદ કીધો નહીં; જો કામો હું મારા આપનાં નામથી કહેછું, તેઓ મારી આગત ગહવાઈ આપેછે. ૨૬ પણ તમે એતકાદ કર-તા નથી, કેમકે તમે મારાં ગેટાંમાંના નથી, જેમ મેં તમને કહીઈ છે તેમ. ૨૭ મારાં ગેટાં મારો અવાજ શાંભવેછે, ને હું તેઓને બાબુંછું, ને તેઓ મારી પાછલ આવેછે. ૨૮ ને હું તેઓને હમરાંની જીંદગી આપુંછું, ને તે-ઓ કદી હલાક નહીં થશે, ને મારા હાતમાંથી તેઓને કોઈ છીનવી નહીં લેશે. ૨૯ મારો આપ, જેણે તેઓને મને આપીઆં છે, તે સહુથી જાહેરો છે; ને મારા આપના હાતમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લઈ નથી શકતો. ૩૦ હું તથા આપ એક જીવ.

૩૧ તારે તેને પથરે મારવાને હહુદીઓએ કરી પથર ઉઠાવીઆ. ૩૨ હ-સુએ તેઓને જવાબ આપીઆ છે, મેં મારા આપનાં ઘણાં શારાં કામો તમને દેખાડીઆં છે, તેઓમાંનાં કહીઆં કામ સારૂ તમે મને પથરે મારોછો? ૩૩ હહુદીઓએ તેને જવાબ આપીને કહીઈ છે, શારાં કામને સારૂ હમે તને પથર નથી મારતા, પણ કુરૂર બકવા સારૂ, ને એ સારૂ છે તું માણસ છતાં પોતાને ખેદા કરવેછે. ૩૪ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો, શું તમારી તોરતમાં એ લ-ખીઈ નથી, કે “ મેં કહીઈ, તમે જાદાવંદોછો? ” ૩૫ જો આની પાસે આ-

દાના વાતો આવી, તેઓને જો તેણે જોદાવંદ કહીઆ, (ને કીતાબો ૨૬ થઈ શકતી નથી,) ૩૬ તો જોને બાપે ડરાવીઓ, ને દુનીઆમાં મોકલીઓ, તેને શું તમે ઝમમ કહોછોઓ કે, તું કુફર બકેછે, કેમકે મેં કહીંજી કે, હું જોદાનો બેટો છું? ૩૭ અગર હું મારા બાપનાં કામ નથી કરતો, તો મારા પર ઝમતકાદ ના લાવો. ૩૮ પણ જો હું કહુંકહું, તો અગર તમે મારા પર ઝમતકાદ નથી લાવતા તો પણ તે કામો પર ઝમ સાહ ઝમતકાદ લાવો, કે તમે જાણો, ને માનો, કે આપ મારામાં છે, ને હું તેનામાં છું. ૩૯ ઝરે વાસતે ફરી તેઓ ઝમ તેને પકડવા શોધીઓ, પણ તે તેઓના હાતથી નીકલી ગઈઓ. ૪૦ ને હચ્છરદનેને પેલેપાર જંદાં હચ્છાહાન બાપતીસમા કરતો હતો, તે ડોકાણે તે પાછો જઈને તાંહાં રહીઓ. ૪૧ તારે ઘણા લોક તેની પાસે આવીઓ, ને બોલીઓ કે, હચ્છાહાને કંઈ મોજો દેખાવીઓ નથી, પણ હચ્છાહાને ઝમની બાબત જો બધું કહીંકે, તે બધું ખરું હતું. ૪૨ ને તાંહાં ઘણાઓ તેના પર ઝમતકાદ લાવીઓ

બાબ અગીઆરમો.

અને મરીઝમ તથા તેની બેહેન મારથાના બેથાનીઓ ગામનો લાજરસ નામે એક રાખસ બીમાર હતો. ૨ ને જો મરીઝમે જોદાવંદને અતર બોલીકેં હતું, ને તેના પગ પોતાને ચોટલે પુછીઓ હતા, તેનો ભાઈ લાજરસ બીમાર હતો. ૩ એ સાહ તેની બેહેનોએ તેને કહેવાડી મોકલીકેં કે, જોદાવંદ, જો, જોના પર તું બીઆર કરેછે, તે બીમાર છે. ૪ તારે હસુએ શાંબલીને કહીંકેં કે, એ માતની બીમારી નથી, પણ એથી જોદાના બેથાની બુજરગી થાએ, વાસતે જોદાના જલાલને સાહ એ છે. ૫ ને હસુ મારથાને તથા તેની બેહેનને તથા લાજરસને પીઆર કરતો હતો. ૬ તો તે બીમાર છે, એ શાંબલીઓ બાદ જંદાં પોતે હતો, તાંહાં એ દાહાડા રહીઓ. ૭ તાર પછી તેણે શાગીરદોને કહીંકેં કે, આપણે પાછા ઇહુદામાં જઈએ. ૮ શાગીરદોએ તેને કહીંકેં કે, હિસતાદ, થોડા દાહાડા પર તો ઇહુદીઓએ તને પથરે મારવાને શોધીઓ, ને શું તું ફરી તાંહાં જઈએ? ૯ હસુએ જવાબ આપીઓ કે, શું દાહાડાની તીસ ઘડી નથી? જો કોઈ દીવસે ચાલેછે, તો તે આ દુનીઆની શેશની જુએછે, વાસતે ડોકર નથી આતો. ૧૦ પણ જો કોઈ રતે ચાલેછે, તો તેને શેશની નથી, વાસતે ડોકર આએછે. ૧૧ તેણે એ વાતો કહી તાર પછી તેઓને કહીંકેં કે, આપણો દોસત લાજરસ બિંગી ગઈઓ છે, પણ હું તેને જાગતો ક-

સ્વા ભગીંછી. ૧૨ તારે તેના સાગીરદોઝમે કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ, જે તેને ગિંગ
આવી છે, તો તે સમો થશે. ૧૩ હસુએ તો તેના ચાત આખત કહીંઈ, પણ
તેએને એમ લાગીંઈ કે તેણે કુંગનો આરામ લેવા આખત કહીંઈ. ૧૪ વાસને
હસુએ તેએને સાફ કહીંઈ કે, લાજરસ મરીગહએ છે. ૧૫ ને હું તાંહાં
નહીં હતો, વાસને હું તમારે લાંચે ખુરા છું, કે એ કારણથી તમે એતકાદ
લાવો; પણ આપણે તેની પાસે નહએ. ૧૬ તારે થોમા, જે દીવીમસ કહેવાએ-
છે, તેણે પોતાના સાથી સાગીરદોને કહીંઈ કે, આપણે પણ તેની સાથે મરવાને
નહએ.

૧૭ જરે હસુ આવીએ તારે તેણે જોંઈ કે તેને કબરમાં રાખવાને આર
દાહાડા થઈએ. ૧૮ ને એથાનીઆ હરશાલેમથી આશરે એ ગાડે અધુ
હું. ૧૯ ને આરથાના તથા મરીઅમના ભાઈ આખત તેએને દીલાસો
આપવાને હહુદીએમાંના ઘણા તેએની પાસે આવીએ હતા. ૨૦ હસુ
આવેછે, એ મારથાએ સાંભલીંઈ, તારે તે જાહેને તેને મલી; પણ મરીઅમ
ઘરમાં બેસી રહી. ૨૧ તારે મારથાએ હસુને કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ, જે તું
હીઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૨૨ પણ હજી તું ઝાદા પાસે જે કંઈ
માગે, તે ઝાદા તને આપશે, એ હું જાણુંછીં. ૨૩ હસુએ તેને કહીંઈ કે,
તારો ભાઈ પાછા ઉઠશે. ૨૪ મારથાએ તેને કહીંઈ કે, છેલ્લે દાહડે કીઆમતમાં
તે પાછા ઉઠશે, એ હું જાણુંછીં. ૨૫ હસુએ તેને કહીંઈ કે, કીઆમત તથા
હુંદગી હું છીં, જે મારા પર એતકાદ લાવેં, તે અગર મુએ હરો તોપણ
જીવતો થશે. ૨૬ ને જે કોઈ જીવતાં મરા પર એતકાદ લાવેં, તે કદી
નહીં મરશે: તું શું એ માનેં? ૨૭ તેણે તેને કહીંઈ કે, હા ઝાદાવંદ, હું માનું-
છીં કે તું તે ખરીસત, ઝાદાનો બેટો, જે દુનીઆમાં આવેં, તે છે. ૨૮ ને
તે એમ કહીને આવી ગઈ, ને પોતાની બેહેન મરીઅમને છાની રીતે તેડીને
કહીંઈ કે, હસતાદ આવીએ છે, ને તને તેડેં. ૨૯ તેણે એ સાંભલીંઈ
તેનીજ તે વહેલી ઉડીને તેની પાસે આવી. ૩૦ ને હસુ હજી ગામમાં આવી-
એ નહીં હતો, પણ જાંહાં મારથા તેને મલી હતી તે જગીઆમાં હતો.
૩૧ તારે જે હહુદીએ તેની સાથે ઘરમાં તેને દીલાસો આપતા હતા, તેએએ
દાહું કે મરીઅમ વહેલી ઉડીને બાહાર ગઈ, તારે તેએએ તેની પાછલ જતાં
કહીંઈ કે, કબર પર રડવાને તે જાએ. ૩૨ જાંહાં હસુ હતો તાંહાં મરી-
અમે આવવાને તેને દીડા, તારે તેના પગ પર પડીને તેને કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ,

ને તું હીઆં હોતે, તો મારો બાઈ નહીં મરતે. ૩૩ જરે ઇસુએ તેને રડતી જોઈ, ને જે ઇહુદીઓ તેની સાથે આવીઆ તેઓને પણ રડતા જોઈઆ, તારે તેણે મનમાં હાંએ કરીને નીસાસો મુકીઆ, ૩૪ ને કહીઈ કે, તમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે? તેઓએ તેને કહીઈ, આદાવંદ, આવીને જો. ૩૫ ઇસુ રડીઆ. ૩૬ એ સાં ઇહુદીઓએ કહીઈ કે, જુઓ, એ તેના પર કેટલો પીઆર કરેછે. ૩૭ ને તેઓમાંના કેટલાએકે કહીઈ કે, જોણે આંધલાની આંખો ઉઘાડી, તે શું એ આદમી મરે નહીં એવું કંઈ કરી શકતો નહીં હતો? ૩૮ તારે ઇસુ પોતાનાં મનમાં ફરી નીસાસો મુકતો કબર પર આવીઆ. તે એક ગાર હતો, ને તેના પર પથર મુકીઆ હતો. ૩૯ ઇસુએ કહીઈ કે, પથરને ખસેડો, તે મોઝેલાની જેવેન મારથાએ તેને કહીઈ કે, આદાવંદ, આજ તેને માર દાહાડા થઈઆ, વાસતે હવે તે ગંધાએછે. ૪૦ ઇસુએ તેને કહીઈ કે, અગર તું એતકાદ કરે, તો તું આદાની જલાલ જોશે, શું મેં તને એ નથી કહીઈ? ૪૧ તારે જાંહાં તે મુઝેલાને મુકીઆ હતો, તાંહાંથી તેઓએ પથર ખસેડીઆ, ને ઇસુએ આંખો ઊંચી કરીને કહીઈ કે, અએ બાપ, તેં માં શાંબલીઈ છે, વાસતે હું તારા શુકર કંઈછઈ. ૪૨ ને તું હમરા માં શાંબલેએ, એ હું જાણુંછું; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેએ, તેઓ એતકાદ લાવે કે તેં મને મોકલીઆ છે, વાસતે તેઓને લીધે મેં એ કહીઈ. ૪૩ એમ બોલીઆ પછી તેણે મોહોટે એવાજે હાંક મારીઆ કે, લાજરસ આહાર આવ. ૪૪ તારે જે મરીમએ હતો, તે આહાર આવીઆ, તેના હાત પગ લુંગડે બંધેલા, ને તેનું મોહો રમાલે વીઠલેલું ઇસુએ તેઓને કહીઈ એનેછોડો, ને જવા દેઓ. ૪૫ ને જે ઇહુદીઓ મરીમની પાસે આવીઆ હતા, ને ઇસુએ જે કીયું તે જોઈ, તેઓમાંથી ઘણાઓ તેના પર એતકાદ લાવીઆ. ૪૬ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે ફેરોં આની પાસે જઈને, ઇસુએ જે કીયું તે તેઓને કહીઈ. ૪૭ એને પછી મુખી કાહીનો તથા ફેરોશીઓએ સભા મેલવીને કહીઈ કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ ઘણા મોજેલ કરેછે. ૪૮ જો આપણે એને એમનોએમ રહેવા દઈએ, તો સઘલા એના પર એતકાદ લાવશે, ને રમી લોક આવીને આપણી જગીઆ તથા કેમને લઈ લેશે. ૪૯ ને કાઆફા નામે તેઓમાંના એકે, તે વરસામાં સરદાર કાહીન છતાં, તેઓને કહીઈ કે, તમે કંઈ જાણતા નથી, ૫૦ ને વીઆરતા નથી કે આપણે સાં એ જેહતર છે કે એક આદમી પરજને સાં મરે, ને આપી

દ્રોમ હલાક નહીં થાચ્છ. ૫૧ ને ચ્છ તેણે પોતાથી કહીઈં નહીં હતું, પણ તે વર-
શમાં સરદાર કાઢીન છતાં, તેણે પેશીનગોઈ કહી છે, તે દ્રોમને સાહ ઇસુ મરરો.
૫૨ ને ચ્છકલી તે દ્રોમને સાહ નહીં, પણ ચ્છ વાસતે છે આદાના વેરાઈગચ્છલાં
કરજંદોને પણ તે ચ્છકલાં કરે. ૫૩ તો તે દાહોઈથી તેને મારીનાંખવાનો
તેચ્છાચ્છ મનસુખો કીધો. ૫૪ ચ્છ સાહ ઇહુદીચ્છામાં ઇસુ તારથી જાહેર રીતે
કરીચ્છા નહીં, પણ તાંહાંથી જંગલની પાસેના પરાંતના ચ્છદ્રોમિ દેહેવાચ્છ-
લાં શેહેરમાં ગઈચ્છા, ને પોતાના શાગીરદો સુધાં તાંહાં રહીચ્છા. ૫૫ તારે
ઇહુદીચ્છાનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને પાસખા અગાઉ ઘણા લોદ્રા પોતા-
ને પાક કરવાને તે પરાંતથી ઇશાલમમાં ગઈચ્છા. ૫૬ તે વખતે તેચ્છાચ્છ
ઇસુની તકારા કીધી, ને મંદીરમાં ઉભા રહીને માલોમાં કહીઈં છે, તમને શું
લાગેછે? શું જસનમાં તે આવનાર નથી? ૫૭ વલી મુખી કાઢીનેચ્છ તે
ફેરાશીચ્છાચ્છ, તેને પકડવા સાહ ચ્છવો હુકમ આપીચ્છા હતો છે, તે કાંહાં છે,
ચ્છમ જો દ્રોમને માલુમ હોચ્છ તે તે ખખર આપે.

ખાખ ખારમો.

તારે પાસખા જસનને છ દાહાડા અગાઉ ઇસુ ખેથાનીઆમાં આ-
વીચ્છા, જંહાં મરીગચ્છલો લાજરસ, જેને તેણે મરીગચ્છલાચ્છામાંથી
ઊઠાડીચ્છા તે હતો. ૨ વાસતે તેચ્છાચ્છ તેને સાહ ખાણુ કીધું, તારે મારથા
ખીદમત કરતી હતી, પણ લાજરસ તેની સાથે ખેસનારાચ્છામાંનો ચ્છક હતો.
૩ તે વખત ઘણાં મુલનું નરા સંમુલનું શેર અતર મરીચ્છને લઈને ઇસુને
પગે ચોડીઈં, ને પોતાને ચોરલે તેના પગ પુછીચ્છા, તારે અતરની ખુરાખોઈથી
ધર બરાઈ ગઈઈં. ૪ ચ્છ સાહ તેના શાગીરદોમાંનો ચ્છક, સીમાનવા દીકરા
ઇહુદા ઇસકારીચ્છાતે, જે તેને પકડાવનાર હતો, ૫ તેણે કહીઈં છે, ચ્છ અતર
તણરો દીનારે વેચીને દરીદરીચ્છાને શા વાસતે આપીઈં નહીં? ૬ તેને દરી-
દરીચ્છાની ચ્છાંતા લાગી, વાસતે ચ્છ કહીઈં, ચ્છમ નહીં; પણ તે ચોર હતો, ને
તેની સાથે થેલી હતી, ને તેમાં જે મુકાતું તે તે લઈ જતો હતો, વાસતે
કહીઈં. ૭ તારે ઇસુચ્છ કહીઈં છે, તેને શેહેવા દે; મારા દક્ષના દાહાડાને સાહ
તેણે ચ્છ રાખી મુકીઈં હતું. ૮ દ્રેમકે દરીદરીચ્છા તો હમેશ તમારી સાથે
છે, પણ હું કંઈ હમેશ તમારી સાથે નહીં હોઈશ. ૯ જરે ઇહુદીચ્છાના ઘણા
લોદ્રાચ્છ જાણીઈં છે તે તાંહાં છે; તારે તેચ્છા આવીચ્છા, ફકત ઇસુને સાહ નહીં,

પણ તેણે જે લાજરસને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી ઉઠાડીગ્મે હતો, તેને પણ જોવા સાહ. ૧૦ પણ મુખી કાહીનોગ્મે લાજરસને પણ મારીનાંખવાનો મનસુખો કીધો. ૧૧ કારણ કે તેના સખખથી ધલુદીગ્મેમાંના ઘણાગ્મે ધસુ પર ગ્મેતકાદ કીધો.

૧૨ ખીજે ઘાહડે જસનમાં આવેલા ઘણાગ્મેક લોકોગ્મે ગ્મેવું શાંભલીગ્મે કે, ધસુ હરશાલેમમાં આવેછે. ૧૩ તારે ખજુરનાં જહાડની ડાલીગ્મે તેગ્મેગ્મે લીધી, ને તેને મલવાને બાહાર ગઈગ્મા; પછી ગ્મેવી ખુમ પાડી કે, હેરાનાં, ગોદાવંદનાં નામથી ધસરાગ્મેલનો જે પાદશાહ આવેછે, તે મુખારક છે. ૧૪ ને ધસુ ગ્મેક ગ્મેઆન ગઈકું પામીને તે પર બેઠો, જેમ લખીગ્મે છે તેમ કે, ૧૫ “અગ્મે સીગ્મેનની દીકરી, ખીહી ના; જે, તારો પાદશાહ ગઈડાનાં જગ્યાં પર બેસીને આવેછે.” ૧૬ તોપણ રાહમાં તેના શાગીરદો ગ્મે વાતો સમજીગ્મા નહીં, પણ ધસુ જલાલી થઈગ્મે, તારે તેગ્મેગ્મે ધગ્માદ કીધું કે, ગ્મે તેની બાબત લખાઈગ્મે હતું, ને તેગ્મેગ્મે તેને ગ્મે કીધું. ૧૭ જે લોકો ગ્મેની સાથે હતા, તેગ્મેગ્મે તો ગઈવાઈ પુરી કે, ગ્મેણે લાજરસને કખરમાંથી બોલાવીગ્મે, ને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી તેને ઉઠાડીગ્મે. ૧૮ ને તેજ કારણથી લોકો તેને મલવા ગઈગ્મા; કેમકે તેગ્મેગ્મે શાંભલીગ્મે કે તેણે ગ્મે જાજેજો કીધા હતો. ૧૯ ગ્મે સાહ ફરોશીગ્મેગ્મે માહોમાં કહીગ્મે કે, આપણું કંઈ ચાલતું નથી, ગ્મે શું તમે જોતા નથી? ગ્મેગ્મે દુનીગ્મા તેની પાછલ ગઈ છે.

૨૦ અને જસનમાં ગ્મેઆદત કરવાને જે આવીગ્મા હતા, તેગ્મેમાં દેટલા-ગ્મેક હેલેનીગ્મે હતા. ૨૧ ગ્મે સાહ તેગ્મે ગાલીલના બેથસાઈદાના ફીલીપની પાસે આવીગ્મા, ને તેની અરજ કરીને કહીગ્મે કે, સાહેબ, હમે ધસુને જોવા ચાહીગ્મેછઈગ્મે. ૨૨ ફીલીપે આવીને આંદરને કહીગ્મે; પછી આંદરગ્મે તથા શીપી ધસુને કહીગ્મે. ૨૩ તારે ધસુગ્મે તેગ્મેને જવાબ આપીને કહીગ્મેકે, આદમીના બેઠાને ખુજરગી પામવાનો વખત આવીગ્મે છે. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, જે ઘઉંનો દાણો બોંગ્મેમાં પડીને મરતો નથી, તો તે એકલો રહેછે; પણ જે મરેછે, તો ઘણાં ફલ લાવેછે. ૨૫ જે પોતાના જીવ પર ખીઆર ફરેછે, તે તેને ખારો; પણ જે આ દુનીગ્મામાં પોતાના જીવ પર દુશમની રાખેછે, તે હમેશાંની હુંદગીને સાહ તેને રાખશે. ૨૬ જે કોઈ મારી ખીદમત ફરેછે, તો તે મારી પાછલ આવે; ને જાંહાં હું છઈ, તાંહાં મારો ખીદમતગાર પણ રહેશે. ને જે કોઈ મારી ખીદમત ફરેછે, તો આપ તેને

હજત આપરો. ૨૭ હવે મારો જીવ ગમરાએલો છે, ને હું શું કહું? અચ્છે
 બાપ, મને આ ઘડીથી બચાવ. પણ અચ્છે સાહ હું આ ઘડી સુધી આવીએ
 છઈ. ૨૮ અચ્છે બાપ, તારાં નામની બુજરગી કર. અચ્છે બાદ આસમાનથી
 અવાજ આવીએ છે, મેં તેની બુજરગી કીધી છે, ને ફરી બુજરગી કરીરા.
 ૨૯ તારે જે લોકો પાસે ઉભા રહીને શાંભલતા હતા, તેઓએ કહીકું છે, ગર-
 જના થઈ. બીજાઓએ કહીકું છે, ફીરરાતાએ તેની સાથે વાત કીધી.
 ૩૦ હસુએ જવાબ આપીને કહીકું છે, અચ્છે અવાજ મારે સાહ નહીં, પણ
 તમારે સાહ થઈએ. ૩૧ હવે આ દુનીઆનો ધનસાહ ફરવાનો છે; હવે આદુનીઆ-
 નો હાકમ બાહાર કહડારો. ૩૨ ને જે હું જમીન પરથી ઊંચા કરાઈકું, તો
 મહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીરા. ૩૩ પોતે શી તરેહનાં જાતથી મરરો, અચ્છે
 જણાવતાં તેણે અચ્છે કહીકું. ૩૪ લોકોએ તેને જવાબ દીધો છે; ખરીશત હમેરા
 રેહેરો, અચ્છે હમે તોરતથી શાંભલીકું છે; તો આદમીના બેથને ઊંચા કરાવતું
 બેથએ, અચ્છે મ તું કેમ કેહેરે? અચ્છે આદમીનો બેથો કોણુ છે? ૩૫ તારે હસુ-
 એ તેઓને કહીકું છે, હજી થોડા વખત રોરાની તમારી સાથે છે; બંહાં સુધી
 તમને રોરાની છે, તાંહાં સુધી ચાલો, રખે અંધાઈં તમ પર આવી પડે, કારણુ કે
 અંધારામાં જે ચાલેરે તે જણુતો નથી કે પોતે કાંહાં જએરે. ૩૬ તમે
 રોરાનીનાં ફરજંદ થાએ, વાસતે બંહાં સુધી તમને રોરાની છે, તાંહાં સુધી રોરાની
 પર અંતકાદ કરો. અચ્છે વાતો હસુએ કહીઆ બાદ તેઓથી તે સંતાઈએ.

૩૭ તેણે અચ્છેલા જાણેજ તેઓના દેખતાં કરીઆ હતા, તો પણ તેઓ તેના
 પર અંતકાદ નહીં લાવીઆ. ૩૮ અચ્છે સાહ કે હસાહઆ નખીએ જે વાત કહી
 તે પુરી થાએ કે, “જોદાવંદ હમારી ખબર પર કોણુ ઈમાન લાવીએ છે? ને
 જોદાવંદનો હાત કોણુ પર જાહેર થઈએ છે?” ૩૯ વાસતે તેઓ અંતકાદ
 લાવી નહીં રાકીઆ, કેમકે હસાહઆએ ફરી કહીકું હતું કે, ૪૦ “તેણે તેઓની
 આંખો આંધલી કીધી, ને તેઓનાં દીલ સખત કીધાં, રખે તેઓ આંખોથી
 દેખે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું તેઓને સમા કરું.” ૪૧ જરે હસાહઆ-
 એ તેની જલાલ જાણે, ને તેની બાબત બોલીએ, તારે અચ્છે વાતો તેણે કહી.
 ૪૨ તો પણ સરદારોમાંથી ઘણાએ તેના પર અંતકાદ લાવીઆ; પણ ફરોશી-
 એના ડરને લીધે તેઓએ અંકરાર નહીં કીધો, કે જમાતમાંથી બાહાર કાહાડી
 નહીં મુકાએ. ૪૩ કેમકે તેઓએ આદમીનાં વખાણુ જોદાનાં વખાણુથી
 જાણાદા પસંદ કીધાં.

૪૪ તારે ઇસુસ્ને પોકારીને કહીજીં કે, મારા પર જે સ્મિતકાદ લાવેછે, તે ફક્ત મારા પર નહીં, પણ જેણે મને મોકલીઆ છે તેના પર સ્મિતકાદ લાવેછે. ૪૫ ને જે મને જીવેછે, તે જેણે મને મોકલીઆ છે તેને જીવેછે. ૪૬ હું દુનીઆમાં શેરાની આવીઆ છઉં કે, જે મારા પર સ્મિતકાદ લાવે તે અંધારામાં નહીં રહે. ૪૭ ને જે દ્રાઈ મારી વાતો શાંભલીને ઇમાન નથી લાવતો, તોહું તેનો ઇનસાફ કરતો નથી; કેમકે હું દુનીઆનો ઇનસાફ કરવા સાર નહીં, પણ દુનીઆનો અચાવ કરવા સાર આવીઆ છઉં. ૪૮ જે મને તુછ કરેછે, તે મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ઇનસાફ કરનાર એક છે. જે કલામ મે કહીઆ છે તેજ છેલે દાહોડે તેનો ઇનસાફ કરશે. ૪૯ કેમકે મેં પોતાથી નથી કહીજીં, પણ બાપ જેણે મને મોકલીઆ તેણે મને હુકમ કીધો છે કે મારે શું બોલવું, ને શું કેહેવું. ૫૦ ને તેનો હુકમ હમેશાંની જીંદગી છે, એ હું જાણુંછઉં; વાસતે જે હું કહુંછઉં, તે જેવું બાપે મને ફરમાવીજીં તેવું કહુંછઉં.

બાબ તેરમો.

અને આ દુનીઆમાંથી બાપની પાસે જવાનો વખત આવીઆ, ઇસુસ્ને પાસઆ જસન અગાઉ એ જાણીને, પોતાના જેઆ દુનીઆમાં હતા તેઆ ઉપર જેવો પીઆર કરતો હતો તેવો પીઆર આપર સુધી કીધો. ૨ ને આજુ પુરં થઈજીં તારે શેતાને સીમોનના દીકરા ઇહુદા ઇસકારીઆતનાં દીકરામાં તેને પકડાવવાનું સુકીજીં. ૩ ને ઇસુસ્ને એ જાણીને કે બાપે બધું મારા હાતમાં આવીજીં છે, ને હું એદાની તરફથી આવીઆ છઉં, ને એદાની પાસે જઈછઉં; ૪ આજુ પરથી તે ઉઠીઆ, ને પોતાના કપડાં ઉતારીઆ, ને રમાલ લઈને કમરે બાંધીઆ. ૫ તાર પછી એક વાસણમાં પાણી લઈને શાગીરદાના પગ ધોવા, તથા જે રમાલ પોતાની કમરે બાંધીઆ હતો તેથી પુછવા લાગીઆ. ૬ તારે સીમોન પાવરની પાસે તે આવીઆ. ને પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, શું તું મારા પગ ધોએછે? ૭ ઇસુસ્ને જવાબ આપીને તેને કહીજીં કે, હું જે કરેછઉં, તે તું હમણા જાણતો નથી, પણ એ બાદ તું જાણશે. ૮ પીતરે તેને કહીજીં કે, તને કદી મારા પગ ધોવા નહીં દઈશ. ઇસુસ્ને તેને જવાબ દીધો કે, અગર હું તને ન ધોઈ, તો મારી સાથે તારો કંઈ ભાગ નથી. ૯ સીમોન પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, ફક્ત મારા પગ નહીં, પણ મારા હાત તથા માથું પણ ધો. ૧૦ ઇસુસ્ને તેને કહીજીં, જે ધોવાઆ છે તેને પગ ધોવા

વગર ખીજી જરૂર નથી; પણ તે પુરો પાક છે; ને તમે પાક છેમ્મા, પણ અધા નહીં. ૧૧ દેમદે તેણે પોતાને પકડાવનારને જાણીમ્મા, વાસતે તેણે કહીજિં કે, તમે અધા પાક નથી. ૧૨ તે તેમ્માના પગ ઘોઈ રહીમ્મા, તારે પોતાનાં કપડાં લઈને પાછો ખેડો, ને તેમ્માને કહીકું કે, તમે જાણોછેમ્મા કે મેં તમને શું કીધું? ૧૩ તમે મને ઉસતાદ તથા ઝોદાવંદ કહોછેમ્મા, ને તમે કીક કહોછેમ્મા, દેમદે હું છું. ૧૪ તો મેં તમારા ઉસતાદ તથા ખાવંદે જે તમારા પગ ઘોઈમ્મા, તો તમને લાજમ છે કે તમે પણ એક ખીજના પગ ઘોઈમ્મા. ૧૫ દેમદે જેવું મેં તમને કીધું, તેવું તમે પણ કરો, વાસતે મેં તમને નમુનો આપીમ્મા છે. ૧૬ હું તમને અચીત અચીત કહુંછું, કે નોકર પોતાના ઝોદાવંદથી મોહોયો નથી, ને જે મોકલેલા તે પોતાના મોકલનારથી મોહોયો નથી. ૧૭ જે તમે એ વાતો જાણીને પાલો, તો તમે મુખારક છેમ્મા. ૧૮ હું તમ સમલા આખત નથી કહેતો; જેમ્માને મેં પસંદ કીધા છે તેમ્માને હું જાણુંછું. પણ આ લેખ પુરો થવા સારૂ કે, “જે મારી સાથે રોટ્કી આમ્મિએ, તેણે મારે ઉલટી પોતાની લાત ઉઠાવી છે.” ૧૯ હવે તે ધધમ્માનો અગાઉ હું તમને એ વાસતે કહુંછું કે, જરે એ થામ્મ, તારે તમે ધમાન લાવો કે હું તે છું. ૨૦ હું તમને અચીત અચીત કહુંછું, કે જે કોઈને હું મોકલું છું તેને જે કમ્મલ કરેછે, તે મને કમ્મલ કરેછે; ને જે મને કમ્મલ કરેછે, તે જેણે મને મોકલીમ્મા છે તેને કમ્મલ કરેછે.

૨૧ એ વાતો કહીને ધમ્મુ દીલમાં ગભરાઈમ્મા, ને ગહવાઈ આપતાં કહીજિં કે, હું તમને અચીત અચીત કહુંછું. કે તમારામાંથી એક મને પકડાવશે. ૨૨ તારે શાગીરદો શકમાં પડીમ્મા કે, તેણે કોણુ આખત એ કહીજિં? ને તેમ્મા એક ખીજ ઉપર જોવા લાગીમ્મા. ૨૩ તારે તેના શાગીરદોમાંનો એક, જેના પર ધસુ પીઆર કરતો હતો, તે ધસુની છાતી પર અહેલો હતો. ૨૪ વાસતે સીમ્માન પીતરે તેને ધમિરો કીધો કે તે તેને પુછે કે કોણુની આખત તે એ ખોલીમ્મા. ૨૫ તારે તેણે ધસુની છાતી પર અહેલો છતાં તેને કહીકું કે, ઝોદાવંદ, તે કોણુ છે? ૨૬ ધસુએ જવાબ દીધો કે, હું બુક ખોલીને જેને આપીશ, તેજ તે છે. પછી તેણે બુક ખોલીને સીમ્માનના દીકરા ઇહુદા ઇસકારીમ્માતને આપીમ્મા. ૨૭ ને બુક પછી તેનામાં રોતાન ખેડો, વાસતે ધસુએ તેને કહીકું કે, તું જે કરેછે તે જલદી કર. ૨૮ ને તેણે તેને શા વાસતે એ કહીકું, એ ખેસનારામ્મામાંનો કોઈ સમજીમ્મા નહીં. ૨૯ દેમદે ઇહુદાની

પાસે થેલી હતી, વાસતે જસનને સારૂ આપણુને જેની જરૂર છે તે વેચાવું લે, ધર્મા દરીદરીઓને કુંઈ આપે, એ સારૂ ધર્મુએ તેને કહીકું, એમ કૃતલા-એકે વીચારીકું, ૩૦ ને છુક લઈને તે તુરત આહાર ગઈઓ. ને તારે રાત હતી. ૩૧ એને તે આહાર ગઈઓ બાદ ધર્મુએ કહીજી કે, હવે આદમીનો બેટો જલાલ પામીઓ છે, ને તેથી જોદા પણ જલાલ પામેલો થઈઓ છે. ૩૨ જે જોદા તેનાથી જલાલી કરાએએ, તો જોદા પોતે તેને જલાલ આપશે, ને જલાલી તેને જલાલ પમાડશે. ૩૩ નાહાના છોકરાઓ, હવેથી તમારી સાથે હું થોડો વખત છઈ; તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં ઇહુદીઓને કહીજી કે, જાંહાં હું જાઈછઈ તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હવે હું તમને પણ કહુંછઈ. ૩૪ હું તમને નવો હુકમ આપુંછઈ, કે તમે એક ખીજા પર ખીઆર કરો. જેવો મેં તમ પર ખીઆર કર્યો તેવો તમે પણ એક ખીજા પર ખીઆર કરો. ૩૫ જે એક ખીજા પર તમે ખીઆર કરોએઓ તો તેથી સરવ જાણુરો કે તમે મારા શાગીરદ છેઓ. ૩૬ સીમાન ખીતરે તેને કહીજી કે, જોદા-વંદ, તું કાંહાં જાએએ? ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, જાંહાં હું જાઈછઈ, તાંહાં હમણા તું મારી પાછલ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછલ આવશે. ૩૭ ખીતરે તેને કહીકું કે, જોદાવંદ, હમણા તારી પાછલ હું કેમ આવી નહીં શકું? તારે સારૂ તો હું મારો જીવ આપીશ. ૩૮ ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, શું મારે સારૂ તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચીત ખચીત કહુંછઈ, કે તું તરણુ વાર મારો ધનિકાર કરશે નહીં, તાંહાં સુધી મુરઘો બોલનાર નથી.

બાબ ચઉદમો.

તમારાં દીલ ગભરાવા ના દેઓ: તમે જોદા પર એતકાદ રાખો, મારા પર પણ એતકાદ રાખો. ૨ મારા આપનાં ઘરમાં ઘણાં મકાન છે, નહીં તો હું તમને કહેતે; તમારે સારૂ જગે તઈઆર કરવાને હું જાઈછઈ. ૩ ને જે હું જાઈને તમારે સારૂ જગે તઈઆર કરીશ, તો હું પાછો આવીશ, ને જાંહાં હું છઈ તાંહાં તમે પણ થાઓ વાસતે હું તમને મારી પાસે લઈશ. ૪ ને જાંહાં હું જાઈછઈ તે તમે જાણોએઓ, રસતો પણ તમે જાણોએઓ. ૫ થોમાએ તેને કહીજી કે, જોદાવંદ, તું કાંહાં જાએએ, તે હમે જાણુતા નથી, તારે રસતો હમે શી તરેહ જાણુએ? ૬ ધર્મુએ તેને કહીજી કે, રસતો તથા સાચાઈ તથા

જીવંતી હું છઈ, મારા વસીલા વીના આપની પાસે કોઈ આવતો નથી. ૭ અગર તમે મને જાણુતો તો મારા આપને પણ જાણુતો; ને હવથી તમે તેને જાણીએ છે, ને તેને દીડા છે. ૮ શ્રીલીપિ તેને કહીઈ કે, ઝાઘવંદ, હમને આપ દેખડાવ, ને તે હમને બસ છે. ૯ ઇસુએ તેને કહીઈ કે, શ્રીલીપ, આટલી મુદત હું તમારી સાથે રહીએ તો પણ શું તે મને જાણીએ નહીં? જ્યે મને દીડા છે, તેણે આપને દીડા છે; તો તું કેમ કેહેછે કે, હમને આપ દેખડાવ? ૧૦ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એનો એતકાદ તું કરેછે કે નહીં? જ્યે વાતો હું તમને કહુંછઈ તે હું પોતાથી નથી કેહેતો, પણ આપ જ મારામાં રહેછે તે એ કામો કરેછે. ૧૧ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એવા એતકાદ મારા પર કરો, નહીં તો તે કામોને લીધે મારા પર એતકાદ કરો. ૧૨ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછઈ કે હું જ્યે કામો કરુંછઈ તેજ મારા પર ઇમાન લાવનારા પણ કરશે, ને તેથી મોહો- ઠાં કામ કરશે, કરણુ કે હું આપની પાસે જઈછઈ. ૧૩ ને જ્યે કંઈ મારાં નામથી તમે માગશો તે હું એ સાચું કરીશ કે આપ બેટાથી બુજરગી પામે. ૧૪ જ્યે તમે મારાં નામથી કંઈ પણ માગશો તો તે હું કરીશ. ૧૫ જ્યે તમે મારા પર પીઆર કરેછે એ તો મારા હુકમો પાલો. ૧૬ ને હું આપથી માગરા, ને તે તમને ખીજો દીલાસોદેનાર તમારી સાથે હમેશા રહેવા સાચું આપશે. ૧૭ ઇઆને હકનો રહ, જ્યેને દુનીઆ કબુલ કરી નથી શકતી, કેમકે તેને તે જોતી નથી, ને જાણુતી નથી, પણ તમે તેને જાણુએએ, કેમકે તે તમારી સાથે રહેછે, ને તમારામાં રહેશે. ૧૮ હું તમને એકરાર નહીં મુકીશ, હું તમારી પાસે આવીશ. ૧૯ થોડી મુદત આદ દુનીઆ મને કરી નહીં જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જીવંતી વાસતે તમે પણ જીવશો. ૨૦ તે દાહડે તમે જાણુશો કે હું મારા આપમાં છઈ, ને તમે મારામાં છે એ, ને હું તમારામાં છઈ. ૨૧ જ્યે મારા હુકમો પામેછે, ને તે એને પાલેછે, તે મારી ઉપર પીઆર કરેછે, ને જ્યે મને પીઆર કરેછે તે મારા આપથી પીઆર પામેલા થશે, ને હું તેના પર પીઆર કરીશ. ને તેની પાસે હું પોતાને જાહેર કરીશ. ૨૨ ઇહુદા, જ્યે ઇસકારીએ તો તે નહીં, તેણે તેને કહીઈ કે, ઝાઘવંદ, એ કેમ કે તું પોતાને હમારી પાસે જાહેર કરશે. ને દુનોઆની પાસે નહીં? ૨૩ ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ, જ્યે કોઈ મને પીઆર કરેછે તો તે મારી વાતો પાલશે, ને મારો આપ તેના પર પીઆર કરશે, ને હમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જ્યે મને પીઆર નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાલતો, ને જ્યે વાત તમે શાંબલોએએ તે મારી નથી,

પણ બાપ જોણે મને મોઢલી ગ્મો છે તેની. ૨૫ મેં તમારી સાથે રહેતાં તમને ગ્મ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ દીલાસોદેનાર, જે પાક-રૂઠ છે, જેને બાપ મારાં નામથી મોઢલી દેરો, તે તમને બધાં શીખવશે, ને મેં જે સરખ તમને કહીઈ તે બધાંની તમને ધર્માદ આપશે. ૨૭ શાંતી તમારી સાથે હું રાખુંછઈ; મારી શાંતી હું તમને આપુંછઈ, જેમ દુનીઆ આપેછે તેમ હું તમને આપતો નથી, પોતાનાં દીલ ગભરાવવા ના દેગ્મો, ને ખીણીવા ના દેગ્મો. ૨૮ મેં જે તમને કહીઈ તે તમે શાંભલીઈ છે, કે હું જઈછઈ, ને તમારી પાસે પાછો આપુંછઈ, જે તમે મારા પર પીઆર કરતે તો મારી ગ્મા વાતથી તમે ખુશ થતે કે, હું બાપની પાસે જઈછઈ, કેમકે મારો બાપ મારા કરતાં મોહોયો છે. ૨૯ ને જરે ગ્મ થાગ્મ તારે તમે ધમાન લાવો વાસતે થઈગ્મા ગ્મગાઉ મેં હમણથી તમને ગ્મ કહીઈ છે. ૩૦ હવેથી તમારી સાથે હું ધણી વાતો નહીં કરશા, કેમકે ગ્મા દુનીઆનો સરદાર આપેછે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી. ૩૧ પણ દુનીઆ જાણે કે હું બાપ પર પીઆર કરુંછઈ, ને બાપે જોવો મને હુકમ કીધો છે, તેવું હું કરુંછઈ; ઉઠો, હી-આંથી આપણે જઈગ્મિ.

બાબ પંદરમો.

હું ખરો દરાખનો વેલો છઈ, ને મારો બાપ માલી છે. ૨ હરેક ડાલી મારામાં જે ફલ નથી લાવતી, તેને તે કાહાકી નાંખેછે, ને હરેક જે ફલ લાવેછે, તે વધતાં ફલ લાવે વાસતે તેને તે સાફ કરેછે. ૩ જે કલામ મેં તમને કહી-ગ્મો તેના સખખથી હવે તમે પાક થઈગ્મા. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમમાં રહીશા; જેમ ડાલી વેલામાં રહીગ્મા વીના પોતાથી ફલ લાવી નથી શકતી, તેમ તમે પણ મારામાં રહીગ્મા વીના શકતા નથી. ૫ હું દરાખનો વેલો છઈ, તમે ડાલીગ્મો છેગ્મો: જે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં, તેજ ધણાં ફલ લાવેછે: કેમકે મારા વીના તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જે દોષ મારામાં રહેતો નથી, તો તે ડાલીની પેઠે બાહાર ફેંકાગ્મિછે, ને સુકાઈ જઈગ્મિછે, પછી લોક તેગ્મિને ગ્મિકટી કરીને આગમાં નાંખેછે, ને તેગ્મો બલી જઈગ્મિછે. ૭ જે તમે મારામાં રહે-છેગ્મો, ને મારી વાતો તમમાં રહેછે, તો જે તમે આહો તે તમે માગશો, ને તે તમને મલશે. ૮ મારા બાપની ખુબરગી ગ્મથી છે, કે તમે બહુ ફલ લાવો, ગ્મમ તમે મારા શાગીરદ થશો. ૯ જેમ બાપે મને પીઆર કીધો છે, તેમ મેં તમારી ઉપર પીઆર કીધો છે: તમે મારા પીઆરમાં રહો. ૧૦ જે તમે મારા

હુકમો પાલો તો તમે મારા પીઆર રેહેશો, જેમ હું મારા આપના હુકમો પાલોને તેના પીઆરમાં રહેજી. ૧૧ તમારામાં મારી ખુશી રહે, ને તમારી ખુશી કમાલ થાએ, વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારો હુકમ એ છે કે, જેવો મેં તમારા પર પીઆર કીધો છે, તેવો તમે એક બીજા પર પીઆર કરો. ૧૩ પોતાના દોસતોને સાથે પોતાનો જીવ આપવા કરતાં ઢોઢ જીઆદા પીઆર કરતો નથી. ૧૪ હું તમને જે કંઈ હુકમ આપુંછું તે જો તમે કરો તો તમે મારા દોસત છેએ. ૧૫ હવેથી હું તમને આકર નહીં કહીશ, કેમકે પોતાનો સેઠ જે કરે છે તે આકર જાણતો નથી, પણ મેં તમને દોસત કહીઆ છે, કેમકે જે મેં મારા આપથી શાંભલીજી છે તે અંધું મેં તમને જાણવીજી છે. ૧૬ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં એ સાથે તમને પસંદ કીધા છે, ને તમને ધરાવીઆ છે, કે તમે જાહેને બહુ ફલ લાવો; ને તમારાં ફલ રહે, એ વાસતે કે તમે મારાં નામથી જે કંઈ આપની પાસે માગો તે તમને તે આપે.

૧૭ તમે એક બીજા પર પીઆર કરો વાસતે હું તમને એ હુકમો આપુંછું. ૧૮ જો દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરે છે તો એથી અગાઉ તેણે મારી ઉપર દુરામની કીધી, એ તમે જાણોએએ. ૧૯ જો તમે દુનીઆના હોતે તો દુનીઆ પોતાનાની ઉપર પીઆર કરતે, પણ તમે દુનીઆના નથી, પણ મેં તમને દુનીઆમાંથી પસંદ કીધા છે, તે વાસતે દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરે છે. ૨૦ આકર પોતાના સેઠથી મોહોટો નથી, એવી જે વાત મેં તમને કહી તે ધઆદ કરો, જે તેએ મારી પછવાડે લાગીઆ, તો તમારી પછવાડે પણ લાગરો; જે તેએએ મારી વાત પાકી, તો તેએ તમારી પણ પાલરો. ૨૧ પણ એ અંધું મારાં નામને સાથે તેએ તમને કરશે, કેમકે જેણે મને મોકલીએ છે તેને તેએ જાણતા નથી. ૨૨ જો હું આવીએ નહીં હોતે, ને તેએને ન કહેતે, તો તેએને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેએનાં પાપ સંબંધી તેએને આહાનું નથી. ૨૩ જે મારી ઉપર દુરામની કરે છે, તે મારા આપની ઉપર પણ દુરામની કરે છે. ૨૪ જે કામો બીજા ઢોઢએ કીધાં નથી તે જો મેં તેએમાં નહીં કીધાં હોતે, તો તેએને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેએએ મને તથા મારા આપને પણ દીઠો છે ને દુરામની કીધી છે. ૨૫ પણ તેએની કીતાબોમાં એ વાત લખેલી છે કે, “તેએએ કારણ વગર મારી ઉપર દુરામની કીધી,” તે ખુશ થવા સાથે એમ થઈજી. ૨૬ પણ દીલાસોદેનારને હું આપની પાસેથી તમારી ઉપર મોકલી દશ, ઈઆને હકનો રહ, જે આપ પાસેથી નીકલે છે: તે જોરે

આવશે, તારે તે મારી આખત ગહવાઈ પુરશે. ૨૭ ને તમે રાશ્થી મારી સાથે છેડ્યા, વાસતે તમે પણ ગહવાઈ પુરશો.

આખ સોલમો.

તમે ઠોકર નહીં આપ્યા વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૨ તે-
 ય્યા તમને મીઠ્ઠલસમાંથી આહાર કાઢાડી મુકરો, ને એવો વખત આવેછે કે
 જે કોઈ તમને મારીનાંપરો તે સમજશે કે, હું આદાની ખીદમત કરુંછું. ૩ ને
 તેઓ આપને તથા મને પણ જાણતા નથી, વાસતે તેઓ એવાં કામો તમને
 કરશે. ૪ પણ એ બધાં મેં તમને એ સાર કહીઆં કે, જરે તે વખત આવે
 તારે તમે ઇઆદ કરો કે એ વાતો મેં તમને કહી હતી; ને રાશ્થી એ વાતો
 મેં તમને નહીં કહી; કેમકે હું તમારી સાથે હતો. ૫ પણ જો મને મોકલીઓ
 છે તેની પાસે હવે હું જઈછું; પણ, તું કાંહાં જાઓ? એમ તમારા-
 માંનો કોઈ મને પુછતો નથી. ૬ પણ મેં તમને એ વાતો કહી, વાસતે તમા-
 રાં દીલ શોકથી ભરાઈ ગઈઆં છે. ૭ તોપણ જે સાચું છે તે હું તમને કહુંછું:
 મારું જુદું તમને ગુણુકારી છે, કેમકે જે હું જતો નથી, તો દીલાસોદેનાર
 તમારી પાસે નહીં આવશે; પણ જો હું જઈ, તો તેને તમારી પાસે હું મોકલી
 દઈશ. ૮ ને તે આવીને ગુનાહ આખત, તથા રાસતી આખત, તથા ઇનસાફ
 આખત, દુનીઆની આતરી કરશે. ૯ ગુનાહ આખત, એ સાર કે તેઓ મારા
 પર ઇમાન લાવતા નથી. ૧૦ ને રાસતી આખત, એ સાર કે હું આપની પાસે
 જઈછું, ને તમે હવેથી મને નહીં જોશો. ૧૧ ને ઇનસાફ આખત, એ સાર
 કે આ દુનીઆના સરદારનો ઇનસાફ ઇરાવીઓ છે. ૧૨ હજી ઘણી વાતો મારે
 તમને કહેવાની છે, પણ હવે તમારાથી તેની ખરદારાત થતી નથી. ૧૩ તોપણ
 જે હંકનો રૂહ તે જરે આવશે, તારે તે તમને કુલે હકમાં લઈ જશે; કેમકે તે
 પોતાથી નહીં કહેશે, પણ જે કંઈ તે સાંભલશે તેજ કહેશે, ને જે થનાર છે તે
 તમને કહી દેખાવશે. ૧૪ ને તે મારી ખુજરગી કરશે, કેમકે તે મારામાંથી
 લેશે ને તમને કહી દેખાવશે. ૧૫ જે આપનાં છે તે સરવ મારાં છે, વાસતે
 મેં કહીજ કે મારામાંથી તે લેશે, ને તમને કહી દેખાવશે.

૧૬ થોડી મુદત પછી તમે મને નહીં જોશો, ને ફરી થોડી મુદત પછી તમે
 મને જોશો; કેમકે હું નીકલીને આપની પાસે જઈછું. ૧૭ એ સાર તેના
 શાગીરદોમાંના કેટલાએકે માણેમાં કહીજ કે એ આપણને કહેછે કે, થોડી

ને તેચ્છામાં મારી ખુશી કમાલ થાચ્છે, વાસતે હું દુનીચ્છામાંચ્છા વાતો કહુંછઈં. ૧૪ તારો કલામ મેં તેચ્છાને આપીચ્છા છે, ને દુનીચ્છાચ્છે તેચ્છાની દુરામની કીધી છે; કેમકે જેમ હું દુનીચ્છાનો નથી, તેમ તેચ્છા પણ દુનીચ્છાના નથી. ૧૫ તું તેચ્છાને દુનીચ્છામાંથી કાહોડે, વાસતે હું દુચ્છા નથી માગતો, પણ ચ્છે સાર કે બદીથી તુ તેચ્છાને બચાવે. ૧૬ જેમ હું દુનીચ્છાનો નથી, તેમ તેચ્છા દુનીચ્છાના નથી. ૧૭ તું પોતાના હકથી તેચ્છાને પાક કર, તારો કલામ હક છે. ૧૮ જેમ તે મને દુનીચ્છામાં ચાકલીચ્છા છે, તેમ મેં પણ તેચ્છાને દુનીચ્છામાં ચાકલીચ્છા છે. ૧૯ ને તેચ્છા પણ હકથી પાક થાચ્છે વાસતે તેચ્છાને સાર હું પોતાને પાક કરુંછઈં. ૨૦ હું કકત તેચ્છાને સાર નહીં, પણ તેચ્છાની વાતથી મારા પર જે ચ્છેતકાદ કરશે, તેચ્છાને સાર પણ ચ્છેતકા કરુંછઈં, ૨૧ જે તેચ્છા બધા ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે બાપ, જેમ તું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેચ્છા પણ આપણામાં ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે સાર કે તે મને ચાકલીચ્છા છે, ચ્છેમ દુનીચ્છા માને. ૨૨ ને જે જલાર તે મને આપીચ્છા, તે મેં તેચ્છાને ચ્છે વાસતે આપીચ્છા કે જેવા આપણે ચ્છેક છઈંચ્છે, તેવા તેચ્છા પણ ચ્છેક થાચ્છે; ૨૩ હું તેચ્છામાં ને તું મારામાં, ચ્છે સાર કે તેચ્છા ચ્છેક થઈને કમાલ થાચ્છે, ને કે તે મને ચાકલીચ્છા છે, ચ્છેમ જગત જાણે; ને જેમ તે મને પોચ્છાર કીધો છે. તેમ તેચ્છાને પીચ્છાર કીધો છે. ૨૪ ચ્છે બાપ, હું ચ્છેમ ચાહુંછઈં કે જાહાં હું છઈં તાહાં જેચ્છાને તે મને આપીચ્છા છે તેચ્છા પણ મારી પાસે જાચ્છે, કે મારી જલાર જે તે મને આપી છે તે તેચ્છા જુચ્છે; કેમકે દુનીચ્છાનો પાઠચ્છા નાંખીચ્છા ચ્છેગાહ તે મારા પર પીચ્છાર કીધો છે. ૨૫ ચ્છે રાસત બાપ, દુનીચ્છાચ્છે તને જાણીચ્છા નથી; પણ મેં તને જાણીચ્છા છે; ને તે મને ચાકલીચ્છા છે, ચ્છેમ તેચ્છાચ્છે જાણીછઈં છે. ૨૬ ને તેચ્છાને તારું નામ મેં જાણાવીછઈં છે, ને જાણાવીરા, ચ્છે સાર કે જે પીચ્છારથી તે મારા પર પીચ્છાર કીધો છે, તે તેચ્છામાં થાચ્છે, ને હું પણ તેચ્છામાં થાઈં.

બાબ ગરાડમો.

ઈસુ ચ્છે વાતો કહીને પોતાના શાગીરદો સુધાં કેદરોનના નાલા પર બાહાર ગઈચ્છા, તાહાં ચ્છેક બાગ હતો, તેમાં તે તથા તેના શાગીરદો પેઠા. ૨ ને તેને પકડાવનાર ઈહુદા પણ તે ઠેકાણુ જાણતો હતો, કેમકે ઈસુ પોતાના શાગીરદો સાથે ધણીવાર તાહાં જતો હતો. ૩ તારે ઈહુદા મુખી કાહીનોની

તથા ફરોશીએની પાસેથી સીપાઇએ તથા નાએકો લઇને ક્ષનસ તથા મરાલ તથા હથીઆર સુધાં તાંહાં આવીએ. ૪ જે સઘલાં ઇસુ પર થવાના હતાં તે પોતે જાણતો હતો, વાસતે તેણે આહાર જઇને તેએને કહીજી કે, તમે કોણને શોધોએએ ? ૫ તેએએ તેને જવાબ દીધો કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ઇસુએ તેએને કહીજી કે, હું તે છજી. ને ઇહુદા તેને પકડવનાર પણ તેએની સાથે ઉભો હતો. ૬ હું તે છજી, એમ તેણે તેએને કહેતાંજ તેએ પાછા હરીને બોએ પર પડીઆ. ૭ તારે તેણે ફરી તેએને પુછીજી કે, તમે કોણને શોધોએએ ? ને તેએએ કહીજી કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ૮ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીજી છે કે હું તે છજી, વાસતે જે તમે મને શોધોએએ તો એએને જવા દેએ. ૯ એ સાજ કે જે વાત તેણે કહી તે પુરી થાએ, કે જેએને તે મને આપીઆ છે તેએમાંથી એકને પણ મેં ખાધએ નથી. ૧૦ તારે સીમાન પીતરની પાસે તરવાર છતાં તેણે તે કાહાડીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો જમણો કાન કાપી નાંખીએ, ને તે આકરનું નામ માલખ હતું. ૧૧ એ સાજ ઇસુએ પીતરને કહીજી કે, તારી તરવાર મીઆનમાં ધાલ, જે પીઆલું મારા આપે મને આપોજી છે તે શું હું નહીં પીજી ?

૧૨ તારે સીપાઇએએ તથા જમાદારે તથા ઇહુદીએના અમલદારોએ ઇસુને પકડી લીધો, ને તેને બાંધીએ. ૧૩ ને પેહેલાં તેને હનાનીઆની પાસે લઇ ગઇઆ, કેમકે તે વરરાના સરદાર કાહીન કાઆફાનો તે સસરો હતો. ૧૪ ને જે કાઆફાએ ઇહુદીએને બતાવીજી હતું કે, લોકોને સાજ એક માણસનું મરવું ગુણકારી છે, તે એજ હતો. ૧૫ ને સીમાન પીતર તથા ખીજે શાગીરદ ઇસુની પાછલ ગઇઆ, ને તે શાગીરદ સરદાર કાહીનનો એલખીતો છતાં ઇસુની સાથે સરદાર કાહીનના ઘરમાં ગઇઆ. ૧૬ પણ પીતર બારણા આગલ આહાર ઉભો રહીએ, વાસતે તે ખીજે શાગીરદ જે સરદાર કાહીનનો એલખીતો હતો તે આહાર આવીએ, ને બારણું સાચવનારીને કહીને પીતરને અંદર લાવીએ. ૧૭ તારે બારણું સાચવનાર બહરીએ પીતરને કહીજી કે, શું તું પણ તે માણસના શાગીરદોમાંનો નથી ? તેણે કહીજી કે, હું નહીં. ૧૮ ને આકરો તથા નાએકો કોએલાની આગ કરીને ઉભા રહીને તાપતા હતા, કેમકે ટાહાડ હતી, ને પીતર પણ તેએની સાથે ઉભો રહીને તાપતો હતો.

૧૯ તારે સરદાર કાહીને ઇસુને તેના શાગીરદો આપત તથા તેની તાલીમ આપત પુછીજી. ૨૦ ઇસુએ તેને જવાબ આપીએ કે, દુનીઆને મેં જાહેર

કહીશિ; મીઠ્ઠલસમાં તથા મંદીરમાં જાંહાં ઇહુદીઓ હમરા ઝમકદા થાઝમ્હે તાંહાં મેં હમરા શીખવીશિ, ને મેં ગુપતમાં કંઈ નથી કહીકું. ૨૧ તું મને કેમ પુછેછે? શાંભલનારાઝમિને પુછ કે મેં તેઝમિને શું કહીશિ; જો, મેં જો કહીકું તે તેઝમિ જાણેછે. ૨૨ ને તેણે ઝમમ કહીકું તારે નાઝમ્કેઝામાંના ઝમક પાસે ઉભા રહેનારે ઇસુને થખડક મારીને કહીશિ કે, સરદાર કાહી- નને તું કેમ ઝમ્વો જવાખ ઝાપેછે? ૨૩ ઇસુઝમ્ તેને જવાખ દીધો કે, જો મેં ખુરૂં કહીશિ હોઝમ્ તો તે ખુરાં ખાખત ગહવાઈ ઝાપ; પણ જો વાજખી, તો તું મને કેમ મારેછે? ૨૪ તારે હનાનીઝાઝમ્ કાઝાઝા સરદાર કાહીનની પાસે તેને ખાંધેલો ઝાકલીઝમ્. ૨૫ ને સીઝાન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો, તે વેલા તેઝમ્ઝમ્ તેને કહીશિ કે, તું શું ઝમ્ના રાગીરદોમાં- નો નથી? તેણે ઇનકાર કરીને કહીશિ કે, હું નહીં. ૨૬ જોનો કાન પીતરે કાપી- નાંખીઝમ્ તેનો સગો જો સરદાર કાહીનના ઝાકરોમાંનો ઝમક તેણે કહીશિ કે, ખાગમાં મેં તને શુ તેની સાથે દીઠા નહીં હતો? ૨૭ તારે પીતરે ફરી ઇનકાર કીધો, ને તુરત મુરશો ખોલીઝમ્. ૨૮ તેઝમ્ ઇસુને કાઝાઝા પાસેથી કચેરીમાં લઈ ગઈઝા તારે ઝાણેટી સહવાર હતી, ને તેઝમ્ નાપાક નહીં થાઝમ્, પણ પાસખા ઝાઝમ્, વાસતે તેઝમ્ કચેરીમાં નહીં ગઈઝા. ૨૯ ઝમ્ સાઈ પીલતે તેઝમ્ની પાસે ખાહાર જઈને કહીશિ કે, ઝમ્ માણસ પર તમે શો ખયો મુકોછે- ઝમ્? ૩૦ તેઝમ્ઝમ્ જવાખ દઈને તેને કહીશિ કે, જો ઝમ્ ખુરૂં કરનાર નહીં હતે તો હમે ઝમ્ને તને નહીં સોંપતે. ૩૧ તારે પીલતે તેઝમ્ને કહીશિ કે, તમે ઝમ્ને લઈને તમારી તોરત પરમાણે ઝમ્નો ઇનસાફ કરો. તારે ઇહુદીઝમ્- ઝમ્ તેને કહીશિ કે, કોઈને મારીનાંખવો હમને સજવર નથી. ૩૨ પોતે કહીઝાં ઝાતથી મરનાર હતો તે જણાવતાં ઇસુઝમ્ જો વાત કહી તે પુરી થાઝમ્ વાસતે ઝમમ થઈશિ. ૩૩ તારે પીલતે ફરી કચેરીમાં જઈને ઇસુને પાસે તેડીને તેને કહીશિ કે, તું શું ઇહુદીઝમ્નો પાદરાહ છે? ૩૪ ઇસુઝમ્ તેને જવાખ દીધો કે, ઝમ્ શું તું પોતાથી કહેછે, કે કોઈ ખીજઝમ્ મારી ખાખત તને કહીશિ છે? ૩૫ પીલતે જવાખ દીધો કે, હું શું ઇહુદી છશિ? તારો કોમે તથા મુખી કાહી- નોઝમ્ તને મારે હવાલે કીધો: તેં શું કીધું છે. ૩૬ ઇસુઝમ્ જવાખ ઝાપીઝમ્ કે, મારી પાદરાહત ઝા દુનીઝાની નથી: જો મારી પાદરાહત ઝા દુનીઝાની હતે, તો હું ઇહુદીઝમ્ને સોંપાશિ નહીં, વાસતે મારા ઝાકર લડતે: પણ હવે મારી પાદરાહત હીઝાંની નથી. ૩૭ તારે પીલતે તેને કહીશિ કે, તો શું તું પાદરાહ

છે? ધસુએ જવાબ આપીએ કે, તું કેહેછે તેજ : હું પાદશાહ છર્ગી : એજ વાસતે હું જનમીએ છર્ગી, ને એજ સાર હું દુનીઆમાં આવીએ છર્ગી, કે હકની આખત શાહેદી આપું : હરેક જે હકનો છે, તે મારો અવાજ શાંભલેછે. ૩૮ પીલતે તેને કહીજ કે, હક શું છે? ને એમ કહીને તે ફરી ધહુદીએની પાસે આહાર ગઈએ, ને તેએને કહીજ કે, હું તેમાં કંઈ તકસીર જોતો નથી. ૩૯ પણ પાસઆ જસનમાં તમારે સાર એકને હું મુકીદજી, એવી તમારી રીત છે, વાસતે હું તમારે સાર ધહુદીએના પાદશાહને મુકીદજી, શું તમે એમ આહેછે-એ? ૪૦ તારે તે બધાએ ફરી ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને નહીં, પણ આરાખાસને. તે આરાખાસ તો લુટણીએ હતો.

આખ ઝોગણીસમો.

તાર પછી પીલતે ધસુને લઈને દોરડા મારીઆ. ૨ ને સીપાઇએએ કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા પર મુકીજી, ને જંખુરી કપડાં તેને પેહેરાવીને કહીજ કે, ૩ એ ધહુદીએના પાદશાહ; સુખી રેહે! ને તેએએ તેને થબડાઢા મારી. ૪ એ સાર પીલતે ફરી આહાર જઈને તેએને કહીજ કે, એનામાં મને કસી તકસીર જડી નથી : જુએ, એ તમને જણાવવાને હું તમારી પાસે એને આહાર લાવુંછર્ગી. ૫ તારે ધસુ કાંઠાનું તાજ તથા જંખુરી કપડાં પેહેરેલા આહાર નીકલીએ. પછી પીલતે તેએને કહીજ કે, એ માણસને જુએ ! ૬ જરે મુખી કાહીનેએ તથા અમલદારોએ તેને દીઠા, તારે તેએએ ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને કસ પર જડ, કસ પર જડ. પીલતે તેએને કહીજ કે, તમે એને લઈને કસ પર જડો; કેમકે મને એનામાં કંઈ તકસીર જડી નથી. ૭ ધહુદીએએ તેને જવાબ દીધો કે, હમારી શરીઅત છે, ને હમારી શરીઅત પરમાણે એ મરવા લાએક છે; કેમકે એણે પોતાને જોદાનો ખેટો કરાવીએ છે. ૮ એ વાસતે પીલત એ વાત શાંભલીને જુઆદા ખીધો. ૯ ને ફરી કચેરીમાં જઈને તેણે ધસુને કહીજ કે, તું કાંઠાનો છે? પણ ધસુએ તેને જવાબ નહીં દીધો. ૧૦ તારે પીલતે તેને કહીજ કે, તું કેમ મને કેહેતો નથી? તને કસ પર જડવાનો એખતીઆર મને છે, ને તને છોડવાનો એખતીઆર મને છે, એ શું તું જાણતો નથી? ૧૧ ધસુએ જવાબ દીધો કે, ઉપરથી તને આપીઆ વીના મારા પર તારો કંઈ એખતીઆર નહીં હતે; વાસતે જેણે મને તને સોંપીએ તેનો ગુનાહ જુઆદા છે. ૧૨ તારથી પીલતે તેને મુકી

દેવાની ડોરોસ ક્રીધી; પણ ધહુદી ઝ્મી ઝ્મે યુમ પાડીને કહીજી કે, જો તું ઝ્મે માણુ-
સને મુકી દે, તો તું કાઠસારનો દોસત નથી : જે હરેક પોતાને પાદશાહ ઠરવિ-
છે, તે કાઠસારને ઉલટું કહેછે. ૧૩ તારે ઝ્મે વાત શાંભલીને પીલત ધસુને
બાહાર લાવીઝ્મા, ને ફરસબંદી કહેવાઝ્મેલી જગે, જે હેબરી બોલીમાં “ગાબ-
બાથા” કહેવાઝ્મેછે, તાંહાં ધનસાકની ગાદી પર તે બેઠા. ૧૪ ને પાસખાની
તઘઝ્મારીનો ઝ્મે દાહડો હતો, ને ઝ્મારે બપોર હતા. તારે તેણે ધહુદી ઝ્માને
કહીજી કે, તમારા પાદશાહને જી ઝ્મા ! ૧૫ પણ તેઝ્માઝ્મે માહોટા ઝ્માને ક-
હીજી કે, ઝ્મેને દુર કર, દુર કર, કરસ પર જડ. પીલતે તેઝ્માને કહીજી કે, શું
તમારા પાદશાહને હું કરસ પર જડું? મુખી કાહીનો ઝ્મે જવાબ દીધો કે, કાઠ-
સાર વીના હમારો પાદશાહ નથી. ૧૬ તારે તેને કરસ પર જડવાને તેણે તેઝ્મા-
ને સોંપીઝ્મા. પછી તેઝ્મા ધસુને પકડી લઈ ગઈઝ્મા.

૧૭ પછી તે પોતાનો કરસ જંચકોને ખોપરી કહેવાઝ્મેલી જગે, જે હેબરી
બોલીમાં “ગલગથા” કહેવાઝ્મેલી છે, તાંહાં ગઈઝ્મા. ૧૮ તાંહાં તેઝ્માઝ્મે
તેને તથા તેની સાથે ખીજ બેને કરસ પર જડીઝ્મા; હરેક બાજુ પર ઝ્મેકને,
તથા વચમાં ધસુને. ૧૯ ને પીલતે સરનામું લખીને કરસ પર ચોહોડીજી; તે
ઝ્મેમ લખેલું હતું કે, ધસુ નાજરી, ધહુદી ઝ્માનો પાદશાહ. ૨૦ ને જાંહાં ધસુ
કરસ પર જડાઈઝ્મા હતો, તે ડેકાણું શેહેરની પાસે હતું, ને તે સરનામું હેબરી
તથા હેબરી તથા લાતીન બોલી ઝ્મામાં લખીજી હતું, વાસતે ઘણા ધહુદી ઝ્માઝ્મે
વાંચીજી. ૨૧ તારે ધહુદી ઝ્માના મુખી કાહીનો ઝ્મે પીલતને કહીજી કે, ધહુદી-
ઝ્માનો પાદશાહ, ઝ્મેમ ન લખ, પણ ઝ્મેમ કે, તેણે કહીજી કે, હું ધહુદી-
ઝ્માનો પાદશાહ છું. ૨૨ પીલતે જવાબ દીધો કે, મેં જે લખીજી તે લખીજી.

૨૩ જારે સીપાઈઝ્માઝ્મે ધસુને કરસ પર જડીઝ્મા, તારે તેઝ્માઝ્મે તેનાં કપડાં
લીધાં, ને હરેક સીપાઈનો હીસો થવા વાસતે ચાર ભાગ પાડીઝ્મા; ને ડગલા
પણ લીધો, ને તે ડગલા સીવાણ વગર ઉપરથી પુરો વણેલા હતો. ૨૪ ઝ્મે
સાહે તેઝ્માઝ્મે માહોમાં કહીજી કે, ઝ્માપણે ઝ્મે ફાડીઝ્મે નહીં; પણ ઝ્મે ડોણનો
થાઝ્મે ઝ્મે બાબત સરત નાંખીઝ્મે. ઝ્મે ઝ્મે સાહે થઈજી કે કીતાબ જે કહેછે
તે પુરૂ થાઝ્મે કે, “તેઝ્માઝ્મે માહોમાં મારાં કપડાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા
ડગલા ઉપર શરત નાંખી.” ઝ્મે વાસતે સીપાઈઝ્માઝ્મે ઝ્મેવાં કામ કીધાં.

૨૫ ઝ્મેને ધસુના કરસ પાસે તેની મા તથા તેની માસી, કલેઝ્માપાસની વહુ
મરીઝ્મેમ, તથા મરીઝ્મેમ માગદાલીન, ઉભાં રહીઝ્માં હતાં. ૨૬ તે સાહે

ધસુચ્છે જરે પોતાની માને તથા જે પર પોતે પીઆર ક્રીધા તે શાગીરદને પાસે ઉભો રેહેતાં દીઠા, તારે પોતાની માને કહીજીં કે, આઈ, જે તારો દીકરો. ૨૭ તાર પછી તેણે તે શાગીરદને કહીજીં કે, જે તારી મા. ને તેજ ઘડીથી તે શાગીરદે તેને પોતાનાં ઘરમાં લીધી. ૨૮ ચ્છે પછી હવે અધાં પુરાં થઈઆં, ચ્છે ધસુચ્છે જાણીને, ક્રીતાખ પુરી થવા સાર કહીજીં કે, મને પીઆસ લાગી છે. ૨૯ ને તાંહાં આમલીચ્છે ભરેલું ચ્છેક વાસણુ મુકેલું હતું, ને તેચ્છોચ્છે ચ્છેક સખંજ આમલીચ્છે ભરીને, જ્યુક્ષા પર મુકીને તેનાં આંહિ આગલ ધરીજીં. ૩૦ વાસતે ધસુચ્છે આમલી લીધા પર કહીજીં કે, પુરું થઈજીં: ને માથું નમાવીને જન આપીચ્છો.

૩૧ તારે તદ્દઆરીનો વખત હતો, ને તે સખતનો દાહોડો આંહિયે દાહોડો પાણુ હતો, વાસતે સખતને દાહોડે તેચ્છોનાં મુડદાં કરસ પર નહીં રેહેવા સાર તેચ્છોના ઠાંટીઆ ભંજચ્છે, ને તેચ્છો લઈ જવાચ્છે, ચ્છેમ ધહુદીચ્છોચ્છે પીલતને અરજ ક્રીધી. ૩૨ પછી સીપાઈચ્છોચ્છે આવીને તેની સાથે કરસ પર જડાચ્છેલા પેહેલાના તથા ખીજના ઠાંટીઆ ભાંજઆ ખરા. ૩૩ પાણુ ધસુની પાસે આવીને તેને મરેલા દીઠા, તારે તેના ઠાંટીઆ નહીં ભાંજઆ. ૩૪ તોપણુ સીપાઈચ્છોઆંથી ચ્છેકે ભાલાથી તેની કુખ વીંધી; ને તુરત તેમાંથી લાહી તથા પાણી નીકલી આવીઆં. ૩૫ ને જેણે જોઈજીં તેણે શાહેદી આપી, ને તેની શાહેદી ખરી છે, ને તમે ધમાન લાવો વાસતે તે ખરું કહેછે, ચ્છે તે જાણેછે. ૩૬ કારણુ કે આ લેખ પુરો થવા સાર ચ્છે થઈજીં કે, “તેનું કોઈ હાડકું ભંજરો નહીં.” ૩૭ ને ફરી ખીજે લેખ કહેછે કે, “જેને તેચ્છોચ્છે વીંધીચ્છો છે તેનાં પર તેચ્છો જરો.”

૩૮ અને ચ્છે પછી આરીમથીઆનો ઠઉસક, જે ધસુનો શાગીરદ હતો, પાણુ ધહુદીચ્છોના ધાકને લીધે છાનો રેહેતો, તેણે ધસુનું મુડદું લઈજવાને પીલતને અરજ ક્રીધી; તારે પીલતે રજ આપી, તે સાર તેણે આવીને ધસુનું મુડદું ઊતારી લીધું. ૩૯ ને નીકદેમસ પાણુ, જે પેહેલાં રોતે ધસુની પાસે આવીચ્છો હતો, તેં ખોલ તથા અગર ભેલસેલ શો શેરને આરારે લઈ આવીચ્છો ૪૦ તારે ધહુદીચ્છોને ગારવાના દસતુર પરમાણુ તેચ્છોચ્છે ધસુનું મુડદું લઈને, મુગંધીચ્છો મુધાં, સણુનાં કપડાંચ્છે તેને વીટાલીજીં. ૪૧ ને જાંહાં તે કરસ પર જડાઈચ્છો, તે જગેમાં વાડી હતી, ને તે વાડીમાં નવી કખર હતી, જેમાં કોઈને તાંહાં મુધી મુકેલા નહીં હતો. ૪૨ ચ્છે વાસતે તેચ્છોચ્છે ધસુને ધહુદી-

આની તદ્દમિતીના દાહાડને લીધે તાંહાંજ મુકીઆ; કેમકે તે કબર પાસે હતી.

આખ વીશમો.

તારે અઠવાડીઆને પેહેલે દાહોડે, માહોટી સહવારે અંધાઈ હતું એટલામાં મરીઅમ માગદાલીન કબરની પાસે આવી, ને કબર પરથી પથર ખસેડેલા તેણે દીઠા. ૨ તારે તે દોડીને સીંચાન પીતરની પાસે, તથા જે બીજા શાગીરદ પર ઇસુઅમ પીઆર કીધા તેની પાસે પણ આવીને તેઆને કહીજી કે, આદાવંદને તેઆઅમે કબરમાંથી કાહાડી લીધા, ને તેઆઅમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે એ હમે જાણતાં નથી. ૩ એ સાહે પીતર તથા તે બીજા શાગીરદ નીકલીને કબરની પાસે જતા હતા. ૪ તારે તે બને સાથે દોડીઆ; પણ તે બીજા શાગીરદ પીતર કરતાં જલદી દોડીને કબર પર પેહેલા પોહાંઆઆ. ૫ ને તેણે નીચા વલીને સણનાં કપડાં મુકેલાં દીઠાં, તોપણ તે માહે ગઈઆ નહીં. ૬ તારે સીંચાન પીતર તેની પાછલ ચાલતો આવીને કબર માહે ગઈઆ, ને સણનાં કપડાં મુકેલાં, ૭ તથા જે રમાલ તેના માથા પર હતો તે સણનાં લુગડાંની સાથે મુકેલા નહીં હતો, પણ લપેટેલા જુદી જગીઆઆ દીઠા. ૮ પછી બીજા શાગીરદ કબરની પાસે જે પેહેલા આવીઆ હતો, તેણે પણ માહે જઈને જોઈ, ને માનીજી. ૯ કેમકે તેને મરીગઅમલાઆમાંથી પાછા ઉઠવું પડેછે, એ લખ હજી સુધી તેઆ સમજીઆ નહીં હતા. ૧૦ તારે શાગીરદા ફરી પોતપોતાને ઘેર ગઈઆ.

૧૧ પણ મરીઅમ બાહાર કબરની પાસે રડતી ઉભી રહી, ને રડતાં રડતાં કબરમાં તે ડોકીઆ કરતી હતી. ૧૨ ને જાંહાં ઇસુનું મુડું મુકીજી હતું, તાંહાં સકેદ કપડાં પેહેરેલા બે ફરેશતાઆને, અકને અસોરો, ને બીજાને પાંગતે, બેડેલા તેણે દીઠા. ૧૩ ને તેઆઅમે તેને કહીજી, અઅમે બાધ, તું કેમ રડેછે? તેણે તેઆને કહીજી, એ સાહે કે તેઆ મારા આદાવંદને લઈ ગઈઆ છે, ને તેઆઅમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે, તે હું જાણતી નથી. ૧૪ ને અમ કહીને તેણે માહો ફરેશીજી, ને ઇસુને ઉભો રહેલા દીઠા, પણ એ ઇસુ છે, એ તેણે જાણીજી નહીં. ૧૫ ઇસુએ તેને કહીજી કે, અઅમે બાધ, તું કેમ રડેછે? તું કોણને શોધેછે? તે માલી છે અમ સમજીને તેણે તેને કહીજી કે, સાહેબ, જે તેને હીઆંથી ઉઠાવી લીધા હોઅમે, તો તેને કાંહાં મુકીઆ છે, એ મને કહે, ને હું તેને લઈ જઈશ. ૧૬ ઇસુએ તેને કહીજી કે, મરીઅમ! તેણે ફરીને

તેને કહીજી છે, રાખ્યોની, ધર્મિાને, ઉસતાદ ! ૧૭ ઇસુએ તેને કહીજી છે, હજી સુધી હું મારા બાપ પાસે ચહડી નથી ગઈએ, એ સાચું મને અડક ના; પણ મારા ભાઈએની પાસે જઈને તેએને કહે છે, જે મારો બાપ તથા તમારો બાપ, ને મારો બાપ તથા તમારો બાપ, તેની પાસે હું ચહડી જઈજી. ૧૮ મરીઅમ માગદાનીને આવીને શાગીરદોને કહીજી છે, મે બાપવંદને દીડા, ને તેણે મને એ વાતો કહી.

૧૯ તારે તેજ દાહાડે જે અઠવાડીએની પેહેલી સાંહાંજ હતી, જંહાં ઇહુદી-એની ખીહીકથી શાગીરદ એકઠા થઈએ હતા, તાંહાંનાં બારણા બંધ કીધાં હતાં, તારે ઇસુ આવીને વચમાં ઉભો રહીએ, ને તેએને કહીજી છે, તમને શાંતી થાએ! ૨૦ ને તેણે એમ કહીને પોતાના હાત તથા કુખ તેએને દેખડાવીએ, વાસતે શાગીરદો બાપવંદને જોઈને ખુશ થઈએ. ૨૧ તારે ઇસુએ ફરી તેએને કહીજી છે, તમને શાંતી થાએ. જેમ બાપે મને જાકલીએ છે, તેમ હું પણ તમને જાકલું છું. ૨૨ ને તેણે એમ કહીને તેએ પર કુકીને તેએને કહીજી છે, તમે પાક-રહ પામી છેએ. ૨૩ તમે જેએનાં પાપ માફ કરોએએ, તે તેએને માફ કરાએએ; ને તમે જેએનાં પાપ તેવાંજ રાખો-એએ, તેએનાં તેવાંજ રખાએએ. ૨૪ પણ થોમા બારમાંનો એક, જે દીદી-મસ કહેવાએએ, તે જરે ઇસુ આવીએ તારે તેએની સાથે નહીં હતો. ૨૫ વાસતે ખીજ શાગીરદોએ તેને કહીજી છે, હમે બાપવંદને દીડા છે. પણ તેણે તેએને કહીજી છે, તેના હાતમાં ખીલાએની નીશાણી જોઈએ વગર, તથા મારી આંગલી ખીલાએની નીશાણીમાં મુકીએ વગર તથા તેની કુખ-માં મારો હાત ધારીએ વગર, હું માનનાર નથી. ૨૬ ને આઠ દાહાડા પછી ફરી તેના શાગીરદ માંહે હતા; ને થોમા તેએની સાથે હતો; તારે બારણા બંધ કીધાં છતાં, ઇસુ આવીને વચમાં ઉભો રહીએ, ને કહીજી છે, તમને શાંતી થાએ. ૨૭ તારે ઇસુએ થોમાને કહીજી છે, તારી આંગલી પોંહાએડીને મારા હાત જો, ને તારો હાત લાંબો કરીને મારી કુખમાં ધાલ, ને બેઈમાન ના રહે, પણ ઇમાન લાવ. ૨૮ તારે થોમાએ જવાબ આપીને તેને કહીજી છે, મારા બાપવંદ, મારા બાપ. ૨૯ ઇસુએ તેને કહીજી છે, થોમા, તે મને દીડા વાસતે એતકાદ કીધો: જેએએ દીડા વીના એતકાદ કીધો તેએ મુબારક છે.

૩૦ એને ઘણા ખીજ જાજેજી ઇસુએ પોતાના શાગીરદો આગલ દેખડાવીએ, જે આ કીતાબમાં લખીએ નથી. ૩૧ પણ ઇસુ તે ખરીસત બાપનો બેટો છે,

એવો તમે એતકાદ કરો, ને એતકાદ કરીને તેનાં નામથી તમને જીંદગી મળે, વાસતે આ લખીઆં છે.

બાબ એકવીશમો.

એ પછી તીબેરીએસના દરીઆ પાસે ઇસુએ વલી પોતાને સાગીરદોને દેખડાવીઆ. ૨ તારે એમ પોતાને દેખડાવીઆ છે, સીમાન પીતર, તથા થોમા જે દીદીમસ દેહેવાએ છે તે, તથા ગાલીલના કાનાનો નથાનેલ, તથા જ્યેદીના દીકરા, તથા તેના સાગીરદોમાંના બીજાં એ, એકકા હતા. ૩ તારે સીમાન પીતરે તેએને કહીજાં છે, હું માછલી પકડવા જાજીજાં. તેએએ તેને કહીજાં છે, હમે પણ તારી સાથે આવીએ છીએ. તારે તેએ નીકલીને તુરત હોડી પર ચઢીઆ; પણ તે રોતે કંઈ પકડીજાં નહીં. ૪ ને સહવાર થઈઆ પર ઇસુ કાંઈ ઉભો હતો; તેપણ સાગીરદોએ નહીં જાણીજાં છે તે ઇસુ છે. ૫ તારે ઇસુએ તેએને કહીજાં છે, છોકરાએ, તમારી પાસે કંઈ આવાનું છે? તેએએ તેને જવાબ દીધો છે, નહીં. ૬ તારે તેણે તેએને કહીજાં છે, હોડીની જમણી ગમ જલ નાંખો, તારે જડશે. તે સાર તેએએ નાંખી; પછી માછલીની અધીકતાથી તેએ તેને ખેંચી નહીં રાકીઆ. ૭ તે સાર જે સાગીરદ પર ઇસુએ પીઆર કીધો, તેણે પીતરને કહીજાં છે, એ એદાવંદ છે. જરે સીમાન પીતરે શાંભલીજાં છે, એ એદાવંદ છે, તારે ડગલે પોતાને વીંટલીઆ, દેમકે તે નાગો હતો, ને પોતે દરીઆમાં કુદી પડીઆ. ૮ પછી બીજા સાગીરદ માછલી સુધાં જલ ખેંચતા હોડીમાં આવીઆ, દેમકે તેએ કીનારેથી ખરેં હાત કરતાં વધતા આઘા નહીં હતા. ૯ તેએ કીનારે ઉતરીઆ તારે તાંહાં ઢોએલાની આગ મુકેલી, તથા તે પર માછલી મુકેલી, તથા રોટલી પણ દીધી. ૧૦ ઇસુએ તેએને કહીજાં છે, તમે હમણાની પકડેલી માછલીએમાંથી લાવો. ૧૧ સીમાન પીતર ગઈઆ, ને એકરો તરેપન મોહોટી માછલીએ ખરેલી જલ કીનારે ખેંચી; પણ એટલી હતી તેએ જલ કાઠી નહીં. ૧૨ ઇસુએ તેએને કહીજાં છે, આવો, આએ. ને તે એદાવંદ છે, એ જાણીને સાગીરદોમાંથી કોઈને તેને પુછવાની હીમત નહીં હતી છે, તું ઢોણ છે? ૧૩ તારે ઇસુએ આવીને રોટલી લઈને તેએને આપી; ને તેજ તરેહ માછલી પણ. ૧૪ ઇસુ મરીગએલાએમાંથી પાછો ઉડીઆ પછી પોતાના સાગીરદોને આ તીજવાર જાહેર થઈઆ. ૧૫ તેએએ આઘા પછી ઇસુએ સીમાન પીતરને

કહીલું કે, ધર્મોહાનના દીકરા સીમોન, તું શું મને ધર્મોહાન કરતાં જીવ્યાદા પી-
આર કરેછે? તેણે તેને કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર
કરુંછું. તેણે તેને કહીલું કે, મારાં હલવાનોને પાલ. ૧૬ તેણે ફરી પીજી-
વાર તેને કહીલું કે, ધર્મોહાનના દીકરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તેણે
કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર કરુંછું. તેણે તેને કહી-
લું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૭ તેણે તીજીવાર તેને કહીલું કે, ધર્મોહાનના દી-
કરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તણવાર તેણે તેને કહીલું કે, તું શું
મને પીઆર કરેછે? ધર્મોહાન પીતર દલગીર થઈધર્મોહાન, ને તેને કહીલું કે, આ-
દાવંદ, તું અહું જાણેછે, હું તારા પર પીઆર કરુંછું, ધર્મોહાન તું જાણેછે. ધર્મોહાન
તેને કહીલું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૮ હું તને અચીત અચીત કરુંછું કે જરે
તું જવાન હતો તારે તું પોતાની કમર બાંધીને જાંઠાં તે આહીજી તાંઠાં ગઈધર્મોહાન;
પણ જરે તું ધરડો થરો, તારે તું તારા હાત લાંબા કરશે, ને પીઆર તને બાંધીને
જાંઠાં તારી ધઈ નથી તાંઠાં, તને લઈ જશે. ૧૯ કહીધર્મોહાન આદાની
જલાલ તે કરશે, ધર્મોહાન જાણવાતાં તેણે ધર્મોહાન કહીજી, ને ધર્મોહાન તેણે તેને
કહીજી કે, તું મારી પાછલ ચાલીધર્મોહાન આવ. ૨૦ તારે જ પર ધર્મોહાન પીઆર
કીધો હતો, તેણે આતી વેલા પણધર્મોહાનની છાતી પર અઢેલીને કહીલું હતું કે,
આદાવંદ, જ તને પકડાવશે તે કોણુ છે? તે શાગીરદને પાછલ આવતો પીતરે
પાછાં ફરીને દીઠો. ૨૧ પીતરે તેને જોઈને ધર્મોહાન કહીલું કે, આદાવંદ, આ મા-
ણુશ શું કરશે? ૨૨ ધર્મોહાન તેને કહીલું કે, હું આહું તાંઠાં લગી ધર્મોહાન રેહવાની
મારી ધઈ હોધર્મોહાન, તો તે તારે શું? તું મારી પાછલ ચાલીધર્મોહાન આવ. ૨૩ તારે
ધર્મોહાન વાત બાધર્મોહાનમાં ફેલી ગઈ કે, તે શાગીરદ નહીં મરશે. પણ ધર્મોહાન તેને
કહીજી નથી કે, તે નહીં મરશે; પણ ધર્મોહાન કે, હું આહું તાંઠાં લગી ધર્મોહાન રેહવાની
મારી ધઈ હોધર્મોહાન, તો તે તારે શું? ૨૪ જ શાગીરદે આ કામો બાધત શા-
હેદી આપી, ને આ વાતો લખી, તે ધર્મોહાન છે; ને તેની શાહેદી ખરી છે, ધર્મોહાન
હમે જાણી ધર્મોહાન. ૨૫ ને ધર્મોહાન કરેલાં કામ પીઆર પણ ધર્મોહાન છે, તે-
ધર્મોહાન હરેક જો લખાધર્મોહાન, તો તે લખેલી કીતાબો આ ધર્મોહાનમાં સમારો નહીં,
ધર્મોહાન હું ધર્મોહાન. આમીન.

रसुखोनां काम.

आय पेहेलो.

अग्ने थीआशील, जे कुंछ धसि करतो तथा शीप्यवतो रहीअ्या, २ ते दाहाडा सुधी डे पोताना पसंद कथिला रसुखोने हुकम आपीने ते उपर लेवा-
हअ्या, अग्ने अधानुं पेहेली कृतायमां हुं आमान करी चुकाअ्या छीं. ३ तेखे
पोतानां मात आद तेअ्याने धरुणी मज्युत दखिलिथी पोताने ज्वतो देआ-
डीअ्या, ने आलीश दाहाडा सुधी तेअ्याथी देआहअ्या, ने आदानी पादशाहत
आयत डेहेतो रहीअ्या. ४ ने तेअ्यानी भीजलसमां दाप्यल थधने तेअ्याने
हुकम आपीअ्या डे, हशालिमथी जता ना, पणु आयनो वाअ्येदे जे तमे
माराथी शांभलीअ्या छे तेनी राह जेता रेहेजे. ५ डेमडे हअ्याहाने पाणुअ्या
आपतीसमा कथुं, पणु थोडा दाहाडा पछी पाक-इहथी तमाइं आपतीसमा थरो.
६ अग्ने साइ तेअ्याअ्या अ्येकहा थधने तेने पुछीं डे, आदवंद, शुं आ वप्यत
धसिराअ्यालनी पादशाहत तुं पाछी आहाल कररो? ७ पणु तेखे तेअ्याने
कहीं डे, जे वप्यतो तथा मासमे अपि पोताना अ्यापतीआरमां रापीअ्या ते
जणुवानुं तमाइं काम नथी. ८ लेकीन पाक-इह तमारी उपर आवीअ्या
पछी तमे कुवत पामशो, ने हशालिममां, तथा आआ हहुंदां, तथा सभ-
रोनमां, तथा जमीनना छेडा सुधी पणु तमे मारा शाहेद थरो. ९ ने अग्ने
वातो कहीने तेअ्याना देअ्यातां ते उपर लेवाहअ्या, ने वादनांअ्या तेअ्यानी नज-
रथी तेने संताडीलीधो. १० ने ते जतो हतो तारे तेअ्या आसमाननी तरङ्क
ताकीने जेहअ्या करता हता, तारे ज्युअ्या, जे शप्यस सडेद कपडां पेहेरेला
तेअ्यानी पासे उभा रहीअ्या. ११ ने तेअ्याअ्या कहीं डे, अग्ने गालीलना
लोडो, तमे आसमाननी तरङ्क जेतां डेम उभा रहीअ्या छेअ्या? अग्ने धसु
जे तमारी पासेथी आसमानमां उपर लेवाहअ्या छे, तेने तमे जेम आसमा-
नमां जतां दीशे तेमज ते पाछे आवरो. १२ तारे ज्युतुन डेहेवाअ्याले जे

પાહાડ ઇશ્રાલિમથી એક સખત દાહાડની મંજલ પર છે તાંહાંથી તેઓ ઇશ્-
રાલિમમાં પાછા ગઇઆ. ૧૩ ને તેઓ આવીઆ તારે એક માલ પર
ગઇઆ, જાંહાં પીતર, તથા ઇઆકુબ, તથા ઇઆહાન, તથા ફીલીપ, આંદર
તથા યોમા, આરથલમા, તથા માતથી, અલફીનો દીકરો ઇઆકુબ, તથા
સીમાન જેલોતીસ, તથા ઇઆકુબનો ભાઈ ઇહુદા રહેતા હતા. ૧૪ એ
સઘલા બધરીઓ સુધાં, તથા ઇસુની મા મરીઅમ, તથા તેના ભાઈઓ સુધાં
એકદીલે દુઆ તથા મીનંત કરવામાં મશગુલ રહેતા હતા.

૧૫ અને તે દાહાડઓમાં પીતર શાગીરદોને દરમીઆન (જેઓ બધા
મલીને શુમારે એકશો વીરા હતા) ઉભો થઇને બોલીઓ કે, '૧૬ અએ માણુ-
સો, ભાઈઓ, જેઓએ ઇસુને પકડીઓ તેઓને રાહ દેખડાવનાર ઇહુદા
બાબત દાઉદનાં મોહોથી પાક-રહે અગાઉથી જે કહીજે હતું તે વાત પુરી થવાની
જરૂર હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણી સાથે ગણાઇઓ હતો, ને આ ખીદમ-
તનો ભાગ પામીઓ હતો. ૧૮ તે રાખસે બદકારીની મજ્બૂરીથી એક
એતર વેચાતું લીધું, પછી તે જાંધો પડીને વચમાંથી ફાટી ગઇઓ, ને તેની સંધી
આંતડીઓ નીકલી પડી. ૧૯ ને ઇશ્રાલિમમાંના કુલે રહેવાસીઓને તે
માલુમ થઇજે, હીઆંતક કે તે એતર તેઓની જીવાનમાં આકેલદમા ઇઆને
લોહીનું એતર કેહેવાએજે. ૨૦ જબ્બરની ફીતાબમાં પણ એમ લખેલું છે
કે, "તેનું મકાન ઉજડ થાએ, ને તેમાં કોઇ રહેનાર ન થાએ, ને તેની
નેગાહબાની ખીજે લે." ૨૧ એ વાસતે ઇઆહાનના આપતીસમાથી
માંડીને ખોદાવંદ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લેવાઇઓ, ૨૨ તે દાહાડ સુધી
તેણે આપણામાં આવજવ કીધી, તે સઘલા વખતમાં જે માણુસો આપણી
સાથે ચાલતા હતા તેઓમાંથી એકને આપણી સાથે તેના પાછા ઉઠવાનો
શાહેદ ડરાવવાની જરૂર છે. ૨૩ તારે ઇઉસફ જે બારસાખા કેહેવાએજે,
જેની અટક ઇમ્મિસતસ હતી, તથા માથીઆ, એ બેને તેઓએ ઉભા કીધા.
૨૪ ને તેઓએ દુઆ માગીને કહીજે કે, 'અએ ખોદાવંદ, તું સરવનાં દીલ
જાણનારો છે, આ બે માણુસમાંથી તે કોણને પસંદ કીધો છે, તે દેખડાવ-
૨૫ એ સાર કે આ ખીદમતનો ઇઆને રસુલપણનો ભાગ તે લે, જેથી
પોતાનાં મકાનમાં જવા સાર ઇહુદા તકસીર કીધાથી પડીઓ. ૨૬ તારે
તેઓએ પોતાની ચીઠીઓ નાંખી, ને માથીઆ પર ચીઠી પડી, પછી તે
અગીઆર રસુલોની સાથે ગણાઇઓ.

બાબ બીએ.

અને પેનતીકોસતનો દાહડો આવી પોહાંચીઆ, તારે તેઆ સરવ
 આકચીતથી આક ઠેકાણામાં હતા. ૨ તારે ભારે કુકતા પવનના જેવો આસમાનથી
 આકાઆક અવાજ આવીઆ; ને જાંહાં તેઆ બેદા હતા તે આપું મકાન
 તેથી ભરાઈ ગઈ. ૩ ને ફોટલી જીભો, આગના જેવી, તેઆને દેખાઈ,
 ને તેઆમાંના હરેક પર તે બેઠી. ૪ ને તેઆ સરવ પાક-રૂઠથી ભરાઈ ગઈઆ,
 ને રૂઠે જમ તેઆને ઉચારણુ આપીજી તેમ તેઆ બીજી બોલીઆમાં બોલવા
 લાગીઆ. ૫ તે વખતે આસમાનની તલેના હરેક મુલકમાંથી ઠાંડી દીનદર
 રાખસો ધરશાલેમમાં રહેતા હતા. ૬ ને આની ખખર પડીઆ પર લોટોની ઠઠ
 આકઠી થઈ, ને તેઆ ડંગ થઈ ગઈઆ, કેમકે તેઆમાંના હરઆકે પોત
 પોતાની બોલીમાં તેઆને બોલતા શાંભલીઆ. ૭ ને તેઆ સરવ અચરત
 તથા તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં કહીજી કે, જુઆ, આ બોલનારા સઘલા શું
 ગાલીલના નથી? ૮ તારે આપણે હરેક પોત પોતાની જનમ-બોલીમાં તેઆને
 કેમ શાંભલીઆ છઈઆ? ૯ પારથીઆ, તથા માદીઆ, તથા અલામીઆ,
 ને મેસપોતામીઆના, તથા ઠાંડાના, તથા કાપાદકીઆના, પંતસના, તથા
 આસીઆના, ૧૦ ફરજીઆના, તથા પામકુલીઆના, મીસરના, તથા કુરેનીની
 પાસેના લીબીઆની જગેઆમાંના વસનારા; રમના મુસાફરો, ઠાંડી, તથા થઆ-
 લા ઠાંડી, ૧૧ કરેતીઆ, તથા અરબો, આપણે પોત પોતાની બોલીઆમાં
 તેઆને બોલનાં જુજરગ કામો બાબત કહેતા શાંભલીઆ છઈઆ. ૧૨ ને તેઆ
 સરવ તાજુબ થઈઆ, ને શકમાં પડીને આક બોલને કહીજી કે, આ શું થતું
 હરો? ૧૩ પણ બીજીઆ આ મસખરી કરીને કહીજી કે, આ માણસો નવા વધન
 પીધેલા છે. ૧૪ તારે પીતરે તે અગીઆર મુધાં ઉભા રહીને જુલંદ અવાજથી તેઆને
 કહીજી કે, આ આ ઠાંડી લોટો, તથા ધરશાલેમમાં સરવ રહેનારા આ, તમને આ
 માણસ આ આ વાસતે મારી વાતો પર કાન ધરો. ૧૫ હમણા દાહડાનો પેહલો
 પોહાર છે, વાસતે આ આ તમારા ધારીઆ મુજબ પીધેલા નથી. ૧૬ પણ
 ઠાંડીઆ આ નથી આ જે કહીજી હતું તે આ છે કે, ૧૭ “આદા કહેકે, કે, આખરી
 જમાનામાં આ થરો કે હું મારો રૂઠ કુલે આદમી ઉપર રેડીરા, પછી તમારા
 દીકરા આ તથા તમારી દીકરી આ નખુઅત કરશે, ને તમારા જુવાન રોઈઆ
 જશે, ને તમારા જુદા આ આ જશે. ૧૮ ને તે દાહડા આમાં હું મારા

બંદાઓ પર તથા મારી બંદીઓ પર મારો રૂહ રેડીરા, ને તેઓ નબુઅત કર-
 રો. ૧૯ને ઉપર આસમાનમાં અબ્લઓ તથા નીચે જમીન પર નીશાણીઓ
 હું દેખાડીરા, હઆને લોહી તથા આગ તથા ધુઆડાનો ગાલઓ. ૨૦ જોદાવંદ-
 નો તે મોહોયે તથા ઓફનો દાહોડો આવીઆ અગાઉ આફતાબ અંધારાના જેવો,
 ને માહાતાબ લોહીના જેવો થઈ જશે. ૨૧ ને અમ થશે કે જોદાવંદનાં
 નામ પર જે કોઈ હાંક મારશે તે તારણુ પામશે." ૨૨ અમ્મે ઈસરાએલી લોહો,
 તમે આ વાતો સાંભલો કે, હસુ નાબરી, જેની મારફત જોદાએ તમારામાં જે
 મોજેબઓ, તથા અબ્લએબ કામો, તથા નીશાણીઓ કરાવી, જે તમે પણ
 જાણોછેઓ, તેઓથી જોદાને પસંદ આવેલો રાખસ તે હતો, ૨૩ તે જોદાના
 ઇસેલા મનસુઆ તથા અગમ ગનીઆનથી સોંપાઈઓ, તેને તમે પકડીને
 ખુરા હાતોએ કરેસ પર જડીને મારી નાંખીઓ. ૨૪ તેને જોદાએ માતાનાં
 દુઓથી છોડવીને ઉઠાડીઓ, કેમકે તે તેથી પકડાએલો રહે એ થઈ શકતું નહીં
 હતું. ૨૫ ને દાઉદ પણ તેની આખત કેહેએ કે, "મેં પોતાની આગલ જોદાવંદ-
 ને હમેશા દોડો, ને તે મારી જમણી ગમ છે કે હું હલવાઈ નહીં. ૨૬ એ વાસ-
 તે માં દીલ ખુરા થઈ, ને મારી જીમ હરખાઈ, ને માં અદન પણ ઉમેદથી
 ચેન પામરો. ૨૭ કેમકે તું મારા જનને મુએલાંઓમાં નહીં મુકી દઈરા,
 ને તું પોતાના પાકોદાને સરવા નહીં દઈરા. ૨૮ તેં મને જીંદગીની રાહ જણા-
 વી છે, તું પોતાનાં દીદારથી મને ખુશીએ ભરી નાંખરો." ૨૯ અમે માણુસા,
 ભાઈઓ, આપણા વડાવા દાઉદ આખત મને બેધરક તમને કેહેવા દેઓ,
 કે તે મુઓ છે, ને દશાઈઓ પણ છે, ને આપણામાં આજ લગી તેની કબર
 છે. ૩૦ વાસતે તે નથી છતાં જાણુતો હતો કે, જોદાએ સમ ખાઈને તેને
 કહીજે કે તેનાં તખત પર બેસવા સાં તેની કમરનાં ફૂલથી જીસમ પરમાણે
 ખરીસતને તે ઉઠાડરો. ૩૧ એવું જાણુને તેણે આગલથી ખરીસતના પાછા
 ઉઠવા આખત કહીજે કે, "તેનો જન મુએલાંઓમાં મુકી નહીં દેવાઈઓ, ને
 તેનું અદન સરવા નહીં પામીજે." ૩૨ તે ઈસુને જોદાએ ઉઠાડીઓ છે તેના
 હમે સરવ રાહેદ છઈએ. ૩૩ એ સાં જોદાના જમણા હાત પર ળિયો કરા-
 એલો થઈને, તથા આપથી પાક-રૂહનો વાએદો પામીને, હમણા જે તમે
 જુઓએઓ, ને સાંભલોએઓ, તે તેણે રેડીઓ છે. ૩૪ કેમકે દાઉદ આસ-
 માન પર અહડીઓ નથી, પણ તે કેહેએ કે, "જોદાવંદે મારા જોદાવંદને કહીજે
 કે, ૩૫ હું તારા દુરામનોને તરે પાઈઆસન કરું, તાંહાં લગી તું મારા જમણા

हात पर भेस". ३६ वासते धिसिराम्मेलनी आप्पी डोम म्पेकीनन न्णु डे
ने धसुने तमे कइस पर महडावीम्मे, जोदाय्मे तेने जोदायंद तथा मसोहा
इरावीम्मे छे.

३७ म्पने तेम्मे म्पे शांभलीने दीलमां वींधाई गधम्मा, ने पीतरने तथा
भीन रसुखीने कहीगी डे, म्पम्मे माणुसो, बाधम्मे, हमे शुं करो म्पे? ३८ तारे
पीतरने तेम्पेने कहीगी डे, तोया करो, ने तभारामांनो हरेक युताहनी माझीने
साइ धसु अरीसतने नामे आपतीसमा ले, ने तभने पाक-इहनी अप्परोस
थरो. ३९ डेभडे म्पे वाय्मेदो तभारे साइ, तथा तभारां इरन्धो साइ, तथा
नेटला लोक दुर छे, धम्माने जोदायंद आपणो जोदा नेटलाने तेडरो, तेम्पेने
साइ पणु छे. ४० ने तेणु भीणु धणु वातोथी गहवाध पुरीने तथा तालीम
म्पापीने कहीगी डे, तमे म्पा म्पडीम्ल पेहेडीथी पोताने अयायो.

४१ तारे नेम्पेम्पे तेनी वात पुश्रीथी कम्पुल डीधी तेम्पेणुं आपतीसमा
थधुं, ने तेन दहाडे तणुक हजर म्पादमी तेम्पेनी साथे शाभेल थधम्मा.
४२ ने तेम्पे रसुखीनी तालीममां तथा सोयतमां तथा रोटली भांजवामां, तथा
दुम्मा मागवामां लायु रहीम्मा. ४३ तारे हरेक न्णु पर जोइ म्पावीम्मे,
ने रसुखीथी धणुं म्पजम्पेय काम तथा नीराणुम्मे अनी. ४४ ने ने सरव
धमान लावीम्मा तेम्पे म्पेकडा रहीम्मा, ने अधी म्पेनेमां शरीक हता.
४५ ने तेम्पेम्पे पोतानी भीलकत तथा म्पसमाय वेयीम्मे, ने नेम हरेकनी
हाजत हती तेम सरवने वेहेयी म्पापीगी. ४६ ने तेम्पे रोण म्पेकहीले
मंहीरमां रेहेता हता, ने धेरेधेरे रोटली भांजता पुश्री तथा साइ दीलथी म्पानु
म्पातां हता. ४७ तेम्पे जोदाना शुकर करता, ने सरव लोडोथी म्पेरेपानी
पामता हता; ने ने तरावाना हता तेम्पेने जोदायंद दररोण मंझीमां
शाभेल डीधा.

आय तीजे.

म्पने दुम्मा मागवाने वप्पत धम्माने तीने पोहेरे, पीतर तथा धम्मा-
हान मंहीरमां साथे जता हता. २ तारे पोतानी माना पेथी म्पेक लंगडा
माणुसने लध जता हता, नेने तेम्पे मंहीरना सुंदर डेहेवाम्पेला धरवाज पर
म्पे साइ नीते भेसाउता हता डे मंहीरमां जनाशम्मे पासं ते भीय मागे.
३ तेणु पीतरने तथा धहोम्पानने मंहीरमां जता नेधने भीय मागी. ४ तारे

પીતરે ઇઆહાન સુધાં તે પર ધારીને કહીઈ કે, હમારી તરફ જો. ૫ તેણે તેઆની તરફ આવી ઉમેદથી ધીઆન લગાડીઈ કે તેને કંઈ તેઆ પાસેથી મલશે. ૬ તારે પીતરે કહીઈ કે, રૂપું ઇઆ સુનું મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જો છે તે હું તને આપુંછઈ; ઇસુ ખરીસત માનરીનાં નામથી તું ઉઠ, ને આલ-તો થા. ૭ ને તેણે તેનો જમણો હાત પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તુરત તેના પગમાં તથા ઘુંટીઆમાં જોર આવીઈ. ૮ તારે તે કુદતો ઉભો થઈઆ, ને આલીઆ, ને આલતો કુદતો તથા આદાના શુકર કરતો તેઆની સાથે મંદીરમાં પેઠા. ૯ ને સરવ લોકે તેને આલતો તથા આદાના શુકર કરતો દીઠા. ૧૦ ને તેને આલખીઆ કે મંદીરના સુંદર દરવાજા પર જો ભીખ માગવા સારૂ ખેસતો હતો તે આજ છે, ને તેના પર જો થઈઈ હતું તેથી તેઆ તાજુખીઆ તથા અચરતે બરાઈ ગઈઆ.

૧૧ અને જો લંગડો સમો થઈઆ તે પીતર તથા ઇઆહાનને પકડી રહી-આ હતા, તારે બધા લોક બહુ તાજુખ થઈને સુકીમાનની કેહેવાઆલી પરસાલ-માં તેઆની પાસે આક્રમ દોડી આવીઆ. ૧૨ તારે પીતરે તે જોઈને લોકોને જવાખ આપીઆ કે, આ આ ઇસરાઆલી માણસો, તમે આ પર કેમ તાજુખ થાઆછેઆ? ને જાણે હમે પોતાનાં કુવંતે ઇઆ દીનદારીઆ આ માણસને આલતો કીધો હોઆ તેમ હમને કેમ ધારીને જુઆછેઆ? ૧૩ ઇયસાહીમના તથા ઇસહાકના તથા ઇઆકુબના આદાઆ ઇઆને આપણા આપદાઆના આદાઆ પોતાના બેઠા ઇસુને જલાલી કીધો, જેને તમે પકડાવીઆ; ને પીલતે તેને મુકી દેવાનું ફરાવીઈ તારે તેની આગલ તમે તેનો ઇનકાર કીધો. ૧૪ હા તમે તે પાક તથા રાસતનો ઇનકાર કીધો, ને માગીઈ કે આ આ ખુનો તમને આપાઆ. ૧૫ ને જુદગીના સરદારને મારીનાંખીઆ, જેને આદાઆ મરીગઆલાઆમાંથી ઉઠાડીઆ, તેના શાહેદ હમે છઈઆ. ૧૬ ને તેનાં નામના આતકાદથી જેને તમે જુઆછેઆ ને આલખોઆ, તેને તેનાં નામે મજબુત કીધો; હા, તેની પરના આતકાદે તેને આ પુરું સાબપણું તમે સરવની આગલ આપીઈ છે. ૧૭ ને હવે આ આ બાઈઆ, તમે તથા તમારા સરદારોઆ પણ આજણપણા આ તે કીધું, આ હું જાણુંછઈ. ૧૮ પણ આદાઆ પોતાના બધા નખીઆનાં મોહોથી જો આગલથી કહીઈ હતું કે ખરીસત દુખ સેહેરો, તે તેણે પુરું કીધું છે. ૧૯ વાસતે તમે તોખા કરો, ને ફેરો, આ સાહ કે આદાવંદની હજુરથી તાજગીના વખત આવે તારે તમારાં પાપ જુંસાઈજાઆ.

૨૦ ને ઇસુ ખરીસત જેની તાલીમ તમને અગાઉ અપાઇ તેને તે ફરી મોકલશે.
 ૨૧ ઝાદાએ દુનીઆની રાઈથી પોતાના બધા પાક નખીએનાં મોહોથી જે
 જે બાબત કહીએ છે તે બધો વાતો પુરી કરવાના વખત સુધી આસમાને તેને
 લઈ રાખવો જરૂર છે. ૨૨ કેમકે સુસાએ બાપદાદાએને કહીએ કે, “ઝાદાવંદ
 તમારો ઝાદા, તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સરખા એક નખીને તમારે સાર
 ઉઠાડશે, જે કંઈ તે તમને કહે તે સઘવું તમારે સાંભલવું. ૨૩ ને એમ થશે
 કે હરેક રાખસ જે તે નખીને નહીં સાંભલશે, કોમમાંથી તે મારીએ જશે.”
 ૨૪ બલકે કુલે નખીએએ સામુએલથી માંડીને તેની પાછલના જે ઠલાએએ
 કલાન કહીએ, તેએએ પણ આ દાહાડાએની ખબર અગાઉથી આપી છે.
 ૨૫ તમે નખીએની એલાદ છેએ, ને “ તારી એલાદથી જમીન પરના
 કુલે લોક બરકત પામશે,” એવું ઇબ્રાહીમને કહીને ઝાદાએ આપણા બાપ-
 દાદાએની સાથે જે બંદોબસત કીધો તેના ભાગીઆ તમે છેએ. ૨૬ ઝાદા-
 એ પોતાના બેટા ઇસુ ખરીસતને ઉઠાડીને તેને પેહલાં તમારી પાસે મોકલી-
 એ, એ સાર કે તમ હરેકને તમારાં ભુંડાં કામથી ફેરવીને તમને બરકત આપે.

બાબ એથો.

અને તેએ લોકોને એ કહેતા હતા તારે કાહીનો તથા મંદીરનો સ-
 રદાર તથા સાદુકીએ તેએ પર ઉઠી આવીએ. ૨ કેમકે તેએ લોકોને તાલીમ
 આપતા, ને મરીગએલાએનું પાછું ઉઠવું ઇસુની મારફત થાએ છે તે
 જાણવતા હતા, વાસતે તેએ નાખુરા થઇએ. ૩ ને તેએએ તેએ પર હાત
 નાંખીએ, ને તે વખત સાંહાંજ પડી હતી વાસતે બીજા દાહાડા લગી તેએને
 બંદીઆનામાં રાખીએ. ૪ તોપણ જેએએ વાત સાંભલી હતી તેએમાંથી
 ઘણાએ ઇમાન લાવીએ; ને તે લોકોની ગણતી હજાર પાંચકની હતી.

૫ અને બીજે દાહોડે એમ થઇએ કે તેએના સરદારો તથા વડીલો તથા
 સાસતરીએ, ૬ તથા હનાનીએ સરદાર કાંહીન, તથા કાઆફા, ઇએહાન
 તથા આલેકસાંદર, તથા સરદાર કાહીનનાં સગામાંના જે ઠલા હતાં, તેએ ઇ-
 શાલિમમાં એકઠા થઇએ. ૭ ને તેએએ તેએને વચમાં ઉભા કરીને પુછીએ
 કે, તમે કહીએ એખતીઆરથી ઇઆ કોણનાં નામે એ કરીએ છે? ૮ તારે
 ખીતરે પાક-રહથી બરાબને તેએને કહીએ કે, એએ લોકોના સરદારો તથા ઇસ-
 રાએલના વડીલો, ૯ જે એહસાન આ કમજોર આદમી પર થઇએ, તે

આખત જો આજ હમારી તજવીજ કરાઈએ છે તે શી તરેહ સમા કરાઈએ,
 ૧૦ તો તમ સરવને તથા ઇસરાએલી કુલે લોકોને એ માલુમ થાએ છે, ઇસુ
 ખરીસત નાજરી, જેને તમે કહસ પર મારો નાંખીએ, જેને ખોદાએ મરી-
 ગએલાએમાંથી ઉઠાડીએ. તેનાં નામથી ઇએને તેનાથી આ માણસ તમારી
 સાહામાં હીએમાં સાળે ઉભો રહે છે. ૧૧ જે પથર તમ ખાંધનારાએમાંથી
 તુછ કરાઈએ તે એજ છે, તે ખુણાનુ મથાલું થઈએ છે. ૧૨ ને ખીજા કોઈ-
 થી પણ તારણ નથી, કેમકે આપણું તારણ થાએ એવું ખીજું કોઈ નામ
 આસમાન તલે માણસોમાં આપેલું નથી. ૧૩ ને તેએએ પીતરની તથા ઇએ-
 હનનો હીમત જોઈને તથા તેએ વગરબણેલા, તથા અગનીએની છે, એ
 જણને તાજુબ કીધું, ને તેએને એલખીએ છે તેએ ઇસુના સાથી હતા.
 ૧૪ ને તે સમા કરેલા માણસને તેએની સાથે ઉભો રહેલો જોઈને કંઈ ઉલટું
 ખોલી શકીએ નહીં. ૧૫ પણ તેએને સમા ખાહાર જવાનો હુકમ કીધા પર
 તેએએ માહોમાં વીચાર કરીને કહીજા છે, ૧૬ એ માણસોને આપણે શું કરી-
 એ? કેમકે તેએએ એક મોતેઅર મોજેજે કીધે એ ઇશ્રાલિમમાંના સરવ
 રહેનારાએને જાહેર છે, ને આપણેથી ઇનકાર થતો નથી. ૧૭ લકીન લોકોમાં એ
 જુઆદા મરાહુર નહીં થાએ વાસતે આપણે તેએને શારીપેઠે ધમકાવીએ છે
 તેએ ફરી એ નામથી લોકોમાં કોઈને નહીં છે. ૧૮ તારે તેએએ તેએને
 ખોલાવીને ઇસુનાં નામથી તેએ કંઈ ન છે, ને તાલીમ ન આપે, એવા તેએને
 હુકમ કીધો. ૧૯ પણ પીતરે તથા ઇએહાને જવાબ માં તેએને કહીજા છે, ખોદા-
 ના કરતાં તમારું જુઆદા શાંબલવું ખોદાની નજરમાં સજવર છે છે નહીં, એ
 તમેજ કરવો. ૨૦ કેમકે જે હમે દીકાં ને શાબલીએમાં છે તે કહીએ વીના હમે
 રહી શકતા નથી. ૨૧ તારે તેએને શી તરેહ સજ કરવી એ લોકોને લીધે
 ન સુજતાં તેએએ તેએને વધારે ધમકાવીને મુકી દીધા, કેમકે જે થઈજા
 હતું તેથી સઘલા 'ખોદાની તારીફ કરતા હતા.' ૨૨ કાંજે જે માણસ પર સમા
 કરવાનો આ મોજેજે થઈએ હતો તે ચાલીશ વરરાથી જુઆદા ઉમરનો હતો.

૨૩ એને તેએ છુટીએ તારે પોતાના લોકોની પાસે ગઈએ, ને મુખી
 કાહીનોએ તથા વડીલાએ જે કહીજા હતું તે બધું તેએને કહીજા. ૨૪ ને
 તેએએ તે શાંબલીને એકદીલ ખોદાને માહોરા અવાજથી કહીજા છે, એએ
 ખોદાવંદ, તું ખોદા છે, જેણે આસમાન, તથા જમીન, તથા દરીએ, તથા
 જે બધું તેએમાં છે તે પેદા કીધું. ૨૫ તે પોતાના બંદા દાઉદનાં માહોથી

કહીજે છે કે, “ગેરકોમીઓએ શા વાસતે હુલડ કીધું છે; ને લોકોએ ફોકટ વીચાર કીધા? ૨૬ ઝાદાવંદને ઊલટા તથા તેના મસીહાને ઊલટા જમીનના પદરાહાઝા ઉઠીઆ, ને સરદારો એકઠા યધઆ.” ૨૭ કેમકે ખરાખર તારા પાંક એટા ઇસુ, જેને તેં મસીહ કીધા, તેને ઊલટા હિરાદ તથા પંતીઅસ પીલત ગેરકોમીઓ તથા ઈસરાએલાં લોકો સુધાં એકઠા યધઆ; ૨૮ એ સાર કે તારા હાતે તથા તારા મનસુઆએ જે થવાનાં અગાઉથી ઠરાવીઆં તે કરે. ૨૯ ને હવે, અએ ઝાદાવંદ, તું તેઓની ધમકીઓ જો, ને તારા અંદાઓને એવું અખરા કે તારો કલામ પુરી દીલિરીથી તેઓ કેહે; ૩૦ ને તારો હાત સમા કરવા સાર લાંબો કર, ને તારા પાક એટા ઇસુનાં નામથી અજાઓ તથા નીશાણીઓ થવા દે.

૩૧ અને તેઓએ દુઆ માગીઆ પર જે જગેમાં તેઓ એકઠા યધઆ હતા તે હાલી, ને તેઓ સરવ પાક-રહથી ભરાઈ ગધઆ, ને ઝાદાનો કલામ દીલિરીથી કહીઓ. ૩૨ ને ઇમાનદારોની સમા એકદીલ તથા એક જનની હતી, ને જે અસબાબ પોતાનો તે પોતાનો કરીને કોઈએ નહીં કહીઓ, પણ અધી ચીજોમાં તેઓ શરીક હતા. ૩૩ ને રસુલોએ મોહોટાં કુવતથી ઝાદાવંદ ઇસુના પાછા ઉઠવા બાબત ગહવાઈ પુરી, ને તેઓ સરવ પર મોહોટો ફજલ યધઓ. ૩૪ ને તેઓમાંનો કોઈ મોહતાજ નહીં હતો, કેમકે જમીનના ઇઆ ધરોના જેટલા મલિક હતા તેઓ તે વેચીને વેચેલાંની કીમત લાવીઆ; ૩૫ ને રસુલોના પગની પાસે મુકી, પછી જેવી જેની જરૂર હતી તે પરમાણે તેને વેહેચી અપાઈજી. ૩૬ ને ઇઓસાં, જે કુપરસમાં જનમેલો લેવી હતો, જેની અટક રસુલોએ આરણ્યા ઇઆને દીલાસાનો દીકરો પાડી; ૩૭ તેને જમીન હતી તે તેણે વેચી, ને કીમત લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકી.

બાબ પાંચમો.

અને હતાનીઆ નામે એક માણસે તેની અધઅર સાપીરા સાથે પોતાની મીલકત વેચી. ૨ ને તેની અધઅરના પણ બાણતાં કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખીજી, ને એક ભાગ લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકીઓ. ૩ તારે પીતરે કહીજી, અએ હતાનીઆ, પાક-રહને જુદુ કેહેવાને, તથા જમીનની કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખવાને શોતાન તારા દીલમાં કેમ ભરાઈઓ છે? યતે તારી પાસે હતી તારે શું તારી નહીં હતી? ને વેચીઆ પછી શું તારા અખ-

તીઆરમાં નહીં હતી? તે પોતાનાં દીલમાં આ વીચાર કેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહીં, પણ ખોદાને જીવું કહીજી છે. ૫ એ વાતો શાંભલતાંજ હતાનીઆએ પડીને પરાણુ છોડીઆ, ને જ્યાંએ એ વાતો શાંભલી તે સરવ પર મોહોટી ખીલીક આવી. ૬ ને જીવાનોએ ઉડીને તેને વીંચલીઆ, ને આહાર લઈજીને દાટીઆ. ૭ ને ઘડી તણુક પછી જે થઈજી તે ન જાણતાં તેની બહાર અંદર આવી. ૮ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, મને કેહે, તમે શું આટલાં સારૂ તે જમીન વેચી? તેણીએ તેને કહીજી કે, હા, એટલાંજ સારૂ. ૯ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદના રહની ઇમનેહાન કરવાને તમે બેહુએ કેમ સંપ કીધો છે? જો, જ્યાંએ તારા વરને દાટીઆ તેઓના પગ આરણુ આગલ છે. ને તેઓ તેને પણ આહાર લઈજીરો. ૧૦ તારે તુરત તે તેના પગ પાસે પડી, ને પરાણુ છોડીઆ, પછી જીવાનોએ અંદર આવીને તેને મુએલી દીડી, ને આહાર લઈજીને તેના વરની પાસે તેને દાટી. ૧૧ ને આખી મંડલી પર, તથા જે લોકોએ એ વાતો શાંભલી તે સઘલા પર, મોહોટી ખીલીક આવી.

૧૨ એને લોકોમાં રસુલોના હાતોથી નીરાણીઆ તથા અબજએબ કામે ઘણું થઈઆ, (ને તેઓ સરવે એકદીલ સુધીમાનની પરસાલમાં હતા, ૧૩ ને ખીજ્યામાંથી કોઈને તેઓમાં મલી જવાની હીમત નહીં આવી; પણ લોકોએ તેઓનાં વખાણુ કીધાં. ૧૪ ને મરદો તથા એમરતો ટોલાંખંદ ખોદાવંદની તરફ ઇમાનથી ફરીઆ.) ૧૫ એ રીતે કે તેઓ ખીમરોને રસતાઓમાં લાવીઆ, ને ખીજાનાઓ પર તથા પલગો પર તેઓને સુઆડીઆ, એ સારૂ કે પોતરના આવતાં તેનો છાઈએ પણ તેઓમાંના કોઈ પર પડે. ૧૬ ને આસંપાસનાં શેહેરામાંના ઘણા લોક ખીમરોને તથા નાપાક રહેથી દુખ પામતાઓને ઇશાલેમમાં લઈઆવીઆ, ને તેઓ સરવ સમા કરાઈઆ.

૧૭ તારે સરદાર કાહીને તથા તેના સઘલા સાથી જ્યાં સાદુકીઓનાં તડના હતા તેઓ કુરોઈથી ભરાઈને ઉડીઆ; ૧૮ ને પોતાના હાત રસુલો પર નાંખીઆ, ને અંધીવાનોનાં કેદખાનામાં તેઓને ધાલીઆ. ૧૯ પણ રીતે ખોદાવંદના ફરેશતાએ કેદખાનાનાં આરણુ ઉધાડીઆં, ને તેઓને આહાર લાવીને કહીજી કે, તમે જ્યાં, ૨૦ ને મંદીરમાં ઉભા રહીને જીંદગીની એ સંધી વાતો લોકોને કહે. ૨૧ તારે તેઓ એ શાંભલીને મલસકે મંદીરમાં પેઠા,

ને શીખવવા લાગીઆ; પણ સરદાર કાહીને તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઈસરાએલના વડીલોને એકઠા બોલાવીઆ, ને તેઓને લાવવાને કેદખાનામાં મોકલીઆ. ૨૨ પણ સીપાઇઓએ જાહેરે તેઓને કેદખાનામાં દીડા નહીં, તારે પાછા આવીને ખબર કરીને કહીજી કે, ૨૩ હમે તો કેદખાનાને શારીપહે બંધ કરેલું તથા ચોકીદારોને બારણા આગલ ઉભા રહેલા દીડા, પણ હમે ઉઘાડીજી, તારે અંદર ઢોલોને દીડા નહીં. ૨૪ સરદાર કાહીને તથા મંદીરના સરદારે તથા મુખી કાહીનોએ એ વાતો શાંભલી તારે તે બાબત બહુ ધબરાઈઆ કે એ શું હશે? ૨૫ તારે એક રાખસે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે કેદખાનામાં ધાલીઆ હતા તેઓ મંદીરમાં ઉભા રહીને લોકોને શીખવે છે. ૨૬ તારે સરદાર સાંપાઈઓ સાથે જાહેરે જાહેરસતી કરીઆ વગર તેઓને લાવીઆ, કેમકે તેઓ લોકોથી ખીંધા કે રખે તેઓને તેઓ પથરે મારે. ૨૭ ને તેઓ તેઓને લાવીઆ તારે તેઓને સભા આગલ ઉભા કીધા, ને સરદાર કાહીને તેઓને પુછીજી કે, ૨૮ તમે તે નામથી શીખવો નહીં, વાસતે શું હમે તમને તાકીદથી હુકમ નહીં આપીઆ હતો? પણ, જુઓ, તમે પોતાનો તાલીમથી ઈશાલેમને ભરીજી છે, ને તે રાખસનું લોહી પાડવું હમારી ઉપર લાવવાનું ઇચ્છેએઓ. ૨૯ તારે પીતરે તથા ખીજા રસુલોએ જવાબમાં કહીજી કે, આદમીઓ કરતાં જોદાને હમારે જુઆદ માનવો જોઈએ. ૩૦ જે ઇસુને તમે કહસ પર ઠાંગીને મારીનાંખીઓ, તેને આપણા બાપદાદાઓના જોદાએ ઉઠાડીઓ છે. ૩૧ ને પોતાની જમણી બાજુ પર પાદશાહ તથા તારનાર થવાને જોદાએ તેને બુલંદ કીધો છે, કે ઇસરાએલને તોઆ તથા ગુનાહનો માફી તે આપે. ૩૨ ને હમે એ વાતો બાબત તેના શાહેદ છઈએ, ને પાક-રહ, જેને જોદાએ પોતાને માનનારાઓને આપીઓ, તે પણ શાહેદ છે.

૩૩ અને તેઓ એ શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાનો મનમુખો કીધો. ૩૪ પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી જે શરીઅત શીખવનારો, તથા સઘલા લોકોમાં ઈજતદાર હતો, તેણે સભામાં ઉઠીને રસુલોને થોડી વાર લગી બાહાર કાઢાડવાનો હુકમ આપીઓ. ૩૫ પછી તેણે તેઓને કહંજી, કે, અમે ઈસરાએલી લોકો, તમે આ માણસોને જે કરવાના છેઓ તે બાબત ખબરદાર રહો. ૩૬ કેમકે આ દાહાડાઓ અગાઉ

યુદ્ધસે ઉઠીને કહીજી કે, હું કોઈ મોહોટો છજી, ને તેની સાથે આરારે આરખાં માણુસ રાખેલ થઈઆ; તે મારીઆ ગઈઆ, ને જેઆ તેના ફરમાનબરદાર હતા તેઆ પરગંદે થઈને નાબુદ થઈઆ. ૩૭ તે બાદ નામનીસી લખવાના દાહાડઆમાં ગાલીલનો ઇહુદા ઉઠીઆ, ને બહુ લોકોને પોતાની પછવાડે ખેંચીઆ, તેપણુ હલાક થઈઆ, ને જેટલા લોકો તેને તાપે હતા, તેઆ સરવ વીખરાઈ ગઈઆ. ૩૮ ને હવે હું તમને કહુંછજી કે તમે આ માણુસોથી દુર રહો, ને તેઆને રેહવા દેઆ, કેમકે જો આ તાલીમ ઇઆ કામ આદમીઆથી હરો, તો ખરબાદ થઈ જશે; ૩૯ પણુ અગર આ ખોદાથી હરો, તો તમથી આ ખરબાદ થનાર નથી; આંબું ન થાઆ કે તમે ખોદાની સાથે લડનારા હરો. ૪૦ ને તેઆઆ તેનું માનીજી, ને રસુલોને બોલાવીને મારીઆ, ને ઇસુનાં નામથી બોલવાની મના કરીને તેઆને મુકી દીધા. ૪૧ તારે તેઆ સભામાંથી ખુરા થતા ચાલીઆ ગઈઆ કે તેનાં નામને લીધે ખેહુરમત થવાને લાઆક તેઆ થઈઆ. ૪૨ ને દરરોજ મંદીરમાં તથા ઘેરેઘેર શીખવવાનું તથા ઇસુ ખરીસતની ખુરાખરી જાહેર કરવાનું તેઆઆ મુકીજી નહીં.

બાબ છઠો.

આને તે દાહાડઆમાં શાગીરદો ઘણા થઈઆ તારે હેખરીઆ પર હેલેનીઆઆ કચકચ કીધી, કે રોજાંદી ખીદમતગીરીમાં તેઆની વીધવાઆની ગફલત કરેછે. ૨ તારે ખારોઆ શાગીરદોની જમાતને બોલાવીને કહીજી કે, ખોદાનો કલામ છોડીને મજ્બેની ખીદમત હમે કરીઆ આ મુનાસીબ નથી. ૩ વાસેતે, આ આ બાઈઆ, તમે પોતામાંથી સાત આખરદાર રાખસ પાકરહે તથા દાનાઈઆ ભરેલા શોધી કાહોડો, કે હમે તેઆને આ કામ પર ફરાવીઆ. ૪ પણુ હમે પોતે દુઆમાં તથા કલામની ખીદમતમાં લાગુ રહીશું. ૫ ને આ વાત આખી જમાતને શારી લાગી; ને સેતકાન નામે આક રાખસ જે ઇમાને તથા પાકરહે ભરેલો હતો તેને, તથા શીલપને, તથા ફરાખુરસને, તથા નીકાનોરને, તથા તીમનને, તથા ફરમાનાને, તથા અંતીઆખના થઆલા ઇહુદી નીકાલાસને, તેઆઆ પસંદ કીધા. ૬ ને તેઆને રસુલોની સાહામાં ઉભા કીધા, ને તેઆઆ દુઆ માગીને તેઆ પર હાત મુકીઆ. ૭ ને ખોદાનો કલામ ફેલાઈ ગઈઆ, ને ઇશ્રાલિમમાં શાગીરદોની ગણુતી બહુ વધી ગઈ, ને કાહીનોનું મોહોટું યેલું ઇમાનને તાપે થઈજી.

८ अन्ते धमिान तथा कुवते भरेला सतेकाने लोष्टोमां मोहोटां अन्तम्येअ काम तथा मान्णेअ क्रीधा. ९ तारे लीपेरतीनी केहेवाअ्मेली सभामांना, तथा कुरेनीना, तथा सीकंदरीअना, तथा क्रीलक्रीना, तथा आसीअना केटलाअ्मि- ट्ठाअ्मे उडीने सतेकाननी साथे तकरार क्रीधी. १० पणु ने दानार्ध तथा इहथी ते ओलीअ्मा तेनी साहामां तेअ्मा उभा रळी राक्रीअ नही. ११ तारे तेअ्माअ्मे केटलाअ्मिअ्मि राअ्मसोने समजवी लीधा, नेअ्माअ्मे कळीर्ण के, हमे तेने मुसा तथा आदाने नीसअत कुकर केहेतां शांभलीअ्मा. १२ ने तेअ्माअ्मे लोष्टोने तथा वडीलोने तथा शासतरीअ्मिने उशकेरीअ्मा, ने तेअ्माअ्मे आवी तेने पकडी लीधा, ने सभामां लावीअ्मा; १३ ने णुहा शाहेद्य उभा क्रीधा, नेअ्माअ्मे कळीर्ण के, अ्मे राअ्मस आ पाक मकानने तथा तोरतने उलदुं कुकर कळीअ्मा वीना रेहेतो नथी. १४ केमके हमे अ्मिने अ्मे केहेतां शांभलीअ्मा के, धसु नाजरी आ मकानने तोडी नांअ्मरो, ने ने रसना मुसाअ्मे आपणुने आपी तेअ्मिने अदलरो. १५ ने ने सरव सभामां अेक्ष हता तेअ्माअ्मे तेना पर धारीने जेतां तेना अेरो शरीशताना सरअो दीडा.

आप्य सातमो.

तारे सरदार काहीने पुष्ठीर्ण के, अ्मे वातो शुं अ्मेम छे? २ ने तेणे कळीर्ण के, अ्मअ्मे माणुसो, भाधअ्मा, तथा आपो, शांभलो, आपणुओ आप धमिराहीम हारानमां रळीअ्मा अगाडि मेसोपोतामीअ्मां हतो, तारे आद्या णुलजलाल तेने जहेर थधअ्मा. ३ ने तेने कळीर्ण के, तुं तारा मुलकमांथी तथा तारां सगांअ्मांमांथी नीकल, ने ने मुलक हुं तने अतार्ण तेमां ज. ४ तारे ते जालदीना मुलकमांथी नीकलीने हारानमां आवी वसीअ्मा, ने तेने आप मुआ पधी तांहांथी तेणे तेने आ मुलक, नेमां तमे हमणुा वसोछेअ्मा, तेमां तेने लावीअ्मा; ५ ने तेणे तेने अ्मेमां कंछ वतन आपीर्ण नही; अ्मेअ्मि क कदमभर जमीन पणु नही; पणु जे के ते वअत तेने कंछ करवंद नही हतुं, तोपणु तेने वाअ्मेदा आपीअ्मा के तने तथा तारा आद तारी नसलने वतनने साइ आ जमीन हुं आपरा. ६ ने आद्याअ्मे अ्मेम कळीर्ण के, तेनी नसल पारका मुलकमां जध रेहेरो; ने तेअ्मा तेअ्मिने गुलाभीमां राअ्मरो, ने आररोां वररा सुधी तेअ्मा साथे अदसलुकाध कररो. ७ ने आद्याअ्मे कळीर्ण के ने अ्मेमना तेअ्मा गुलाम थरो तेनी सज हुं कररा; ने ते आद तेअ्मा आहार आ-

वरो, ने आ नगीआमां मारी अंदगी कररो. ८ ने तेणे तेने सुंनतनो अंदे-
 असत आपीआ; ने तेणे धसिहाकने ननम आपीआ, ने आइमे दहाडे
 तेनी सुंनत क्रीधी; ने धसिहाके धआकुअने, ने धआकुअे आर वडावाआने.
 ९ ने वडावाआआे अंदेआधथी धडसकने भीसरमां वेचीआ, पणु आेदा तेनी
 साथे हतो; १० ने तेनां अधां दुपथी तेने छोडावीआ, ने भीसरना पादशाह
 कुरोनी आगल तेने कुल तथा दानाध अप्पशी, ने तेणे तेने भीसर पर तथा
 पोताना आआं धर पर अेअतीआर आपीआ. ११ ने भीसरना आआ
 मुलकमां तथा अनानमां दकाल पडीआ, तथा भाहेडुं दुप थधुं, ने आपणु
 आपदाआेने आवानुं मलीगिं नहीं. १२ ने धआकुअे शांभलीगिं के भीस-
 रमां अनाज छे, तारे तेणे आपणु आपदाआेने पेहेलां तांहां भाकलीआ.
 १३ पछी प्पिणु अेपे धडसक पोताना भाधआेने आेलाआधआे, ने धडस-
 कनां सगां कुरोने नणुधआं. १४ तारे धडसके पोताना आप धआकुअने तथा
 पोतानां सधलां कुटुंअने, न्नेआे पंअेतेर राअस हता, ओलावा भाकलीआ.
 १५ ने धआकुअ भीसरमां आवी पेहिंआीआ, तांहां ते तथा आपणु आप-
 दा मरीगधआ. १६ ने तेआेने राअेममां लधगधआ, ने न्ने कुअर धअ-
 राहीमे नाणु आपीने राअेमना आप अेअरना दीकराआेथी वेआती लीधी
 हती, तेमां दटीआ. १७ पणु वाअेदानो वअत न्ने आअत आेदाअे धअ-
 राहीमने सम आधने कहीगिं हतुं ते न्नेम पासे आवीआ तेम ते लोक भीस-
 रमां वधीआ, ने अहु थधआ; १८ ते वअत सुधी के प्पिणे पादशाह थधआ,
 न्ने धडसकने नणुतो नहीं हतो. १९ तेणे आपणुी काम साथे पाअंउ डरीने
 आपणु आपदाआेने अेवुं दुप दीधुं के तेआेनां आलके अेपे नहीं,
 वासेते तेआेने आहार नंआवीआं. २० ते वअतमां मुसा ननमीआ,
 ने ते धणु अुअसुरत हतो, ने तणु महीना सुधी पोताना आपनां धरमां
 पक्षीआ. २१ ने नरे ते आहार नंआधआ, तारे कुरोनी दीकरीअे तेने
 गिअकी लीघा, ने पोतानो दीकरो थवाने तेने पालीआ. २२ ने मुसा भीस-
 रीआनी कुले हीकमतमां तरप्पीअत पामीआ हतो, ने ओलवामां तथा
 काममां राकतीवान हतो. २३ ने ते पुरां आलीश वररानो थधआ तारे तेनां
 दीलमां आवीगिं के नधने पोताना भाधआे अनी धसरआेलेनी अअर ल.
 २४ ने तेआेमांना अेकने ग्गुलम पामतो न्नेधने तेनी हीमाअेत क्रीधी,
 ने भीसरीने मारीनांअीने ग्गुलम उडावनारनो अदो लीघा. २५ कुमके तेणे

ધારીજી કે તેના બાહરમાં સમજશે કે ખોદા તેમને તેના હાતથી છુટકો આપશે. પણ તેમને સમજ્યા નહીં. ૨૬ ને બીજે દાહોડે તેમને લડતા હતા. તારે તે તેમને દેખાઈએ, ને તેમને માહેમાં સલાહ કરાવા આજીને કહીજી કે, અમે મરદો, તમે બાહ છેએ, તમે કેમ એક બીજ પર જુલમ કરોએએ? ૨૭ પણ જે પોતાના પડોસી પર જુલમ કરતો હતો, તેણે તેને હયાવીને કહીજી કે, તને કોણે હમારી ઉપર હાકમ તથા દનસાફ કરનાર ટેરવીએ છે? ૨૮ કહિ તે જેમ મીસરને મારી નાંખીએ તેમ શું મને મારી નાંખવા આહેએ? ૨૯ તારે મુસાએ વાતથી નાહોડો, ને મીદીઆનના મુલકમાં જઈરીએ, તાંહાં તેને જે હીકરા જનમીએ. ૩૦ ને આલીશ વરશ ગુલગીઆં તારે ખોદાવંદનો ફીરિશતો સીનાઈ પાહાડના રાનમાં જાહાડવા મધે આગના બડકામાં તેને દેખાઈએ. ૩૧ ને મુસા તે દેખાવ જોઈને તાજુબ થઈએ, ને જોવા સાઈ પાસે જતો હતો, તારે તેને ખોદાવંદનો અવાજ થઈએ કે, ૩૨ “હું તારા આપદાએનો ખોદા દેખાને હમિરાહીમનો ખોદા તથા હસિહાકનો ખોદા તથા હઆકુબનો ખોદા છઈ;” તારે મુસા કાંપીએ, ને તેને ઘરીઆહત કરવાની હીમત નરહી. ૩૩ ને ખોદાવંદે તેને કહીજી કે, “તું તારા પગમાંથી જોડા કાહાડ, કેમકે જે મકાનમાં તું ઉભો છે તે પાક જમીન છે. ૩૪ મીસરમાં જે મારા લોક છે તેમને તું દુખ મેં જોઈ લીધું છે, ને તેમને નીસાસો શાંભલીએ છે, ને તેમને છોડાવવાને હું ઉદરીએ છઈ, ને હવે આવ, હું તને મીસરમાં મોકલીશ.” ૩૫ તેજ મુસા જોવો તેમને દનકાર કરીને કહીજી કે, “કોણે તને હાકમ તથા દનસાફ કરનાર ટેરવીએ, તેને જે ફીરિશતએ જાહાડવામાં દેખાવ આપીએ તેની મારફત ખોદાએ તેને હાકમ તથા છોડાવનાર થવા સાઈ મોકલીએ. ૩૬ તેમને ખાહર લાવતાં મીસર દેરામાં, તથા લાલ દરીઆમાં, તથા રાનમાં આલીશ વરશ મુધી તેણે અબજએબ કામો તથા નીશાણીએ ખનાવી.

૩૭ જે મુસાએ બની હાસરાએજોને કહીજી હતું કે, “તમારો ખોદાવંદ ખોદા તમારા બાહરમાંથી મારા સરખો એક નખી તમારે સાઈ ઉડાડશે, તેનું તમારે શાંભલવું,” તે એજ છે. ૩૮ જે રાન મધે મંડલીમાં હતો, ને જેની સાથે સીનાઈ પાહાડમાં ફીરિશતો ખોલીએ, તથા આપણા આપદાએની સાથે હતો, તે એજ છે; આપણને આપવાને જીવનની વાતો તે પામીએ. ૩૯ આપણા આપદાએએ તેને માનવાને આહીજી નહીં, પણ તેને રદ કીધા,

ને પોતાના દીલ મીસર તરફ દેરવીને હાગિતને કહીએ છે, ૪૦ “હમારી આગલ આલવાને હમારે સાર્ ખોદાએને તું બનાવ, કેમકે એ મુસા જે હમને મીસરનાંથી લાવીએ તેને શું થકેએ ? એ હમે વાશુના નથી.” ૪૧ ને તે ઘણાએએનાં તેએએ વાકેએ બનાવીએ, ને તે મુરવીને કુરઆની ગદગરી, ને પોતાના હાતનાં ડાનનાં ખુશાલી પાનીએ. ૪૨ તરે ખોદા તેએથી ફરીએ, ને આસનાનની કોલની અંદરી કરવા સાર્ તેએને મુકી દીધા. તેમ નથીએની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “એએ ઇમિરાએલી લોડ. તને આલીરા વરણ લગી ડાન મધે મારીનાંએલા બનવગે તથા કુરઆનીએ શું મહારી પામે લાવીએ હતા ? ૪૩ તને મદખબા માંડવાને, તથા પોતાના રેમકાન દેવતાના સીતારાને, ઇએને જે મુરવીએ તને પુલવાને બનાવી, તેએને તને કીચકી લીધી; વાસને હું તમને આએલની પેલી ગમ લઈવહરા.”

૪૪ મુસા સાથે ખોલનારે એમ ડગવીએ છે તેણે જે નમુને દીધે તે પરનાએ ગદવાકને તંકુ કરે, તેમ ડાનનાં આપણ આપદાએએની સાથે તે હતો. ૪૫ હોલિ-શુઆ સાથે આવનારા આપણ આપદા પસુ તે પાનીને ગેરએનીએ તેએને ખોદાએ આપણ આપદાએએની સાહામંથી કાહાડી મુકીએ, તેએનાં વત-નનાં ઘડિદના ઘણાએ મુધી લાવી મુકીએ. ૪૬ જેને ખોદાની હજુરથી ફજલ મલીએ, ને તેણે આહીએ છે હમાકુબના ખોદાને સાર્ મખન બનાવે. ૪૭ પસુ મુધીમાને તેને સાર્ એક ધર બનાવીએ. ૪૮ લકીન હાતનાં અવિલાં મંદીગેનાં ખોદાએતાલા ગેહતો નથી, જેમ નથી કહેએ છે, ૪૯ “ખોદાવંદ એમ કહેએ, આસનાન માંડ તખન તથા પરથવી માંડ પાહઆસન છે, તને મારે સાર્ કીએ ધર બનાવગે ? હમા મારા આરામની લગીએ કહેએ ? ૫૦ મારા હાતે શું આ બધો એને બનાવી નથી.

૫૧ એએ ગરદન ખેચનારાએ, ને દીલ તથા ડાનના અસુંતરીએ, તને હમેરા પાકરહને હિલકું કોએએ, જેમ તમારા આપદાએએ કીએ, તેમ તને કોએએ. ૫૨ નથીએમાંના કોએને તમારા આપદાએએ સનાવીએ નથી ? ને જેએએ તે ગમતના આવવા બાબત આગલથી ખબર આપી તેએને તેએએ મારીનાંએનીએ ; તેના પક ધવતારા તથા ખુની હવે તને થક્યા છેએ. ૫૩ તને શીરેશતાએની મારફત ગેરત પાનીએ, પસુ પાલી નહીં.

૫૪ એને તેએ એ વાગે શાંતલીને પોતાના દીલનાં વીંધાર્ક ગદઆ, ને

ते पर दांत पीसीया. ५५ पणु पाकइहथी भराय्मेलो छतां तेणे आसमान तरु ताक्रीने जोदानी जलाल तथा जोदानी जमलुी आशु पर धसुने उभो रहेतां दीडा. ५६ तारे तेणे कहीजिं, शुय्मा, आसमान उधेउं, तथा जोदाना जमलुा हात पर आधमीना जेठाने उभो रहिलो हुं जेजिं छजिं. ५७ पछी तेय्मा-य्मे मोहोये पोकार मारीने पोताना कान अंध करीया, ने य्मेक्यीते तेना पर दोडी आवीया. ५८ ने तेने रोहेर आहार काहाडीने पथरे मारीया ; तारे साडिले डेहेवाय्मोला य्मेक जवानना पगनी पासै राहेयेय्मे पोतानां कपडां मुक्रीयां. ५९ ने सतेकानने दुया भागतां, तथा य्मे जोदावंद धसु, मारा इहने कपुल कर, य्मेम डेहेतां तेय्माय्मे पथरे मारीया. ६० ने तेणे धुठणु टेकवीने मोहोये य्मवाज काहाडीने कहीजिं डे, य्मेय्मे जोदावंद, तेय्मा पर या पाप गणुतो ना; ने य्मेम कहीया याद ते जेधी गधय्मा.

आय आठमो.

अने साडिले तेनां अुन आयत राणु हतो. ने ते वपत धइशालिम-मां मंडली पर मोहोठी सतावणी थध, ने रसुखो शीवाय्मे जीज सरव धडुदाना तथा समारीयांना परांतांमं वेराध गधय्मा. २ ने दीनदार रायसो सतेकानने दाठवा लध गधय्मा, ने तेनी आयत अडु माहातम डीधा. ३ ने साडिले मंडलीने अडु हलाक डीधी, ने धेरेधेरे पेसीने भरदो तथा य्मारतोने अंय्नीने अंदीयांनामां नांपतो हतो. ४ वासते जेय्मा वेराध गधय्मा तेय्मा हरेक मकानमां कलामनो वाय्मेणु करता क्रीया.

५ अने डीलीप समारीयांना रोहेरमां जधने तेय्माने अरीसतनी मुनादी करवा लागीया. ६ ने डीलीपना डीधेला मोलेज जेधने, तथा तेनी वातो शांभलीने लोडोय्मे य्मेकडीले तेनी वात पर धीय्मान लगाडीजि. ७ डेमडे नापाक इहे जेय्माने वलगीया हता तेय्मांमांना धणुय्मांमांथी मोहोया य्मवाज पाउता नीकली आवीया ; ने धणु पकराधाती तथा लंगडा समा कराधय्मा. ८ ने ते रोहेरमां अडु अुशी थध. ९ पणु य्मे अगाड सीमान नाचे य्मेक रायस ते रोहेरमां जदुगरी करतो, ने पोते कोध मोहोये छे य्मेम कहीने समारीयांना लोडोने दंगमां रायतो हतो. १० ने नाहानाथी मोहोय मुधी, सरव तेने मानीने डेहेता डे, य्मे रायस जोदानी मोहोठी कुदरत छे. ११ ने तेणे तेय्माने धणुी मुदतथी जदुगरीय्मे जभावीया हता, वासते तेय्माय्मे तेने

માનીઓ. ૧૨ પણ જોદાની પાદશાહતની, તથા ઇસુ ખરીસતનાં નામની ખુરાખખરી ફીલીપ જાહેર કરતો હતો, તે તેઓએ માની, તારે મરદો તથા ઓરતોએ પણ આપતીસમા લીધું. ૧૩ ને સીમાને પોતે પણ એમતકાદ કીધો, ને આપતીસમા લઈને ફીલીપની સાથે લાગુ રહીઓ, ને જાલ્જાલ તથા નીરાહીઓ થતી જોઈને તાગુબ થઈઓ.

૧૪ પછી સમરોનીઓએ જોદાનો કલામ કબુલ કીધો, એ જાહેર ઇશ્લાહના રસુલોએ શાંબલીઈ, તારે પીતરને તથા ઇઓહાનને તેઓની પાસે મોકલીઓ. ૧૫ તેઓએ તાંહાં પોહોંચીને તેઓને સાઈ દુઆ માગી, કે તેઓ પાક-રહ પામે. ૧૬ કેમકે તેઓમાંના કોઈ પર તાંહાં લગી તે ઉતરીઓ નહીં હતો, પણ કુકત જોદાવંદ ઇસુને નામે તેઓ આપતીસમા થઈઓ હતા. ૧૭ તારે તેઓ પર તેઓએ હાત મુકીઓ, ને તેઓ પાક-રહ પામીઓ. ૧૮ ને રસુલોના હાત મુકવાથી પાક-રહ અપાઈઓ, સીમાને એ જોઈને તેઓની પાસે નાણુ લાવીને કહીઈ કે, ૧૯ તમે મને પણ એ એખતીઆર એ સાઈ આપો કે જે પર હું હાતો મુકું તે પાક-રહ પામે. ૨૦ તારે પીતરે તેને કહીઈ કે, જોદાની અખરોસ નાણુથી વેચાતી લેવાએ, એમ તે ધારીઈ, વાસતે તાંહાં નાણુ તારી સાથે નાણુદ થાએ. ૨૧ એ વાતમાં તારો ભાગ કે હીસો નથી, કેમકે તાંહાં દીલ જોદાની આગલ સીધું નથી. ૨૨ એ વાસતે તું પોતાની એ ખુરાઈને લીધે તોળા કર, ને જોદાની આજ્જ કર, કે કદાચ તારાં દીલનો વીચાર તને માફ કરાએ. ૨૩ કેમકે તું કડવાસના પોતમાં તથા ખુરાઈનાં અંધનમાં છે એ હું જોઈછીઈ. ૨૪ તારે સીમાને જવાબમાં કહીઈ કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઈ મારા પર ન આવે વાસતે તમે મારે સાઈ જોદાવંદ પાસે દુઆ માગો. ૨૫ ને તેઓ ગહવાઈ આપીને, તથા જોદાવંદનો કલામ કહીને, ઇશ્લાહના તરફ પાછા ફરીઓ; ને સમારીઓના ઘણાં ગામમાં તેઓએ ખુરાખખર આપી.

૨૬ એને જોદાવંદના ફીરિરાતાએ શીકીપને કહીઈ કે, તું ઉક, ને જે રસતો ઇશ્લાહનાથી ગાજમાં જાએ, જે રાન છે, તાંહાં દકરાણુની તરફ જ. ૨૭ ને તે ઉકીને ગઈઓ, ને જુઓ, એક રાખસ હબશી જાએ, જે હબશીઓની રાણી કાંડેકીનો વજર ને તેની સંધી દોલતનો મુખતીઆર હતો, તે અંદગી કરવા સાઈ ઇશ્લાહનામાં આવીઓ હતો. ૨૮ ને પાછો જતાં પોતાના રથમાં એસીને ઇસાઈઆ નખીની કીતાબ વાંચતો હતો. ૨૯ તારે રહે ફીલીપને કહીઈ

કે, તું નજદીક જા, ને એ રથને મલ. ૩૦ તારે ફીલીપે પાસે દોડીને તેને ઈસાઈઆ નખીની કીતાબ વાંચતો શાંભલીઓ, ને કહીજી કે, તું જે વાંચીએ તે શું સમજીએ? ૩૧ તારે તેણે કહીજી કે, મને ડોઈએ અતાવોઆ વીના હું કેમ સમજી શકું? પછી પોતાની સાથે ચહડી બેસવા સાડ તેણે ફીલીપને અરજ કીધી. ૩૨ ને તે કીતાબનું પદ જે તે વાંચતો હતો તે એ હતું કે, “ગેરંની પઠે મારીનંખાવાને તે લઈ જવાઈએ, ને જેમ હલવાન પોતાના કાતરનારની આગલ અણુબોલીજી રહેએ, તેમ તેણે પોતાનું મોહો ઉઘાડીજી નહીં. ૩૩ તેની ગંરીઆઈમાં તેનો ધનસાફ નહીં થઈએ, ને તેનો જાન જમીન પરથી કહડાઈએ, વાસતે તેની પેહોડીનું ખીઆન ડોણુ કરશે?” ૩૪ તારે તે આજએ ફીલીપને જવાબમાં કહીજી કે, હું તારી આજજી કહુંજી કે, નખી ડોણુની આપત એ દેહેએ? પોતા આપત ઈઆં ડોઈ ખીજી આપત? ૩૫ તારે ફીલીપે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેજ લેખથી માંડીને ઇસુની ખુશખબર તેને આપી. ૩૬ ને તેએ રસતે આગલ જતાં કંઈ પાણી પર આવી પોહોંચીઆ, તારે આજએ કહીજી કે, જો, પાણી છે, મારે આપતીસમા પામવાને શો અઠકાવ છે? ૩૭ તારે ફીલીપે કહીજી કે, અગર તું પોતાના આખાં દીલથી ઇમાન લાવેએ તો રવા છે: ને તેણે જવાબમાં કહીજી કે, હું માનુંજી કે ઇસુ ખરીસત આદાનો બેગ્રો છે. ૩૮ ને રથ ઉભો રાખવાને તેણે હુકમ કીધો, ને તે બેહુ ઇઆને ફીલીપ તથા આજે પાણીમાં ઉતરીઆ, ને તેણે તેનું આપતીસમા કીધું. ૩૯ ને તેએ પાણીમાંથી ઉપર આવીઆ પર આદાવંદનો રહ ફીલીપને લઈ ગઈએ, ને આજએ તેને ફરી દીઠો નહીં; તારે તે ખુશી કરતો પોતાને રસતે ગઈએ. ૪૦ પણ ફીલીપ અરાદાદમાં દેખાઈએ, ને કાઈસારીમાં પોહોંચીએ તાંહાં લગી સરવ રોહેરોમાં ખુશખબર પરગટ કરતો ગઈએ.

બાબ નવમો.

અને સાઉલ હજી સુધી આદાવંદના શાગીરદો પર ધમકાનો તથા કતલનો દમ મારતાં સરદાર કાહીન પાસે ગઈએ. ૨ ને તેની પાસે દમસકની સમાએ પર એવાં ખત માગીઆં કે, અગર એ તરીકાના મરદ ઈઆ અમારત ડોઈને તે જુએ તો તેએને બાંધીને ઇશિલામમાં લાવે. ૩ ને જતાં દમસકની પાસે તે પોહોંચીએ, તારે એમ થઈજી કે એકાએક તેની આરે ખાજુ આસમાનથી રેશની ચમકી. ૪ ને તે જમીન પર પડીએ, ને પોતાની સાથે

બોલતાં એક અવાજ શાંભલીઓ કે, અએ સાઉલ, અએ સાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે ? ૫ તારે તેણે કહીજી કે, અએ ઝોદાવંદ, તું કોણુ છે ? ને ઝોદાવંદે કહીજી કે, હું ઇસુ છજી, જેને તું સતાવે છે, અનીઓ પર લાત મારવી તને મુશકેલ છે. ૬ તારે ધુજતાં તથા અચરત કરતાં તે બોલીઓ, અએ ઝોદાવંદ, મારાથી તું શું કરાવવા ચાહે છે ? ને ઝોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉક, ને રોહિરમાં બ, ને તારે જે કરવું છે તે તને છેલ્લારો. ૭ તારે તેની સાથે જનારા માણુ સો અણુબોલીઓ ઉભાં રહીઓ ; તેઓએ અવાજ શાંભલીઓ ખરો, પણુ કોઈને દીક્ષા નહીં. ૮ ને સાઉલ જમીન પરથી ઉઠીઓ, ને તેનો આંખો ઉઘોડેલી છતાં પણુ તેણે કોઈને દીક્ષા નહીં, ને તેઓ તેનો હાત પકડીને દમસકમાં લાવીઓ. ૯ ને તણુ દાહાડા લગી તે દેખતો નહીં હતો, ને કંઈ ખાતો પીતો નહીં હતો.

૧૦ અને દમસકમાં આનાના નામે એક શાગીરદ હતો, ને ઝોદાવંદે તેને રોઈઓમાં કહીજી કે, અએ આનાના, ને તેણે કહીજી કે, જો, અએ ઝોદાવંદ, હું હીઓ છજી. ૧૧ તારે ઝોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉઠીને પાધરા છેલ્લાઓલા રસતામાં બ, ને ઇહુદાના ધરમાં તારસસના સાઉલ નામના એક રાખસની તલારા કર, કેમકે, જો, તે દુઓ માગે છે. ૧૨ ને તેણે રોઈઓમાં આનાના નામે એક રાખસને અંદર આવતાં, ને તે નજર પામે વાસતે તેના પર હાત મુકતાં દીક્ષા છે. ૧૩ તારે આનાનાએ જવાબ દીધો કે, અએ ઝોદાવંદ, મેં એ રાખસ ખાત ઘણુઓથી શાંભલીજી છે કે ઇશિરાલિમમાંના તારા પવીતરો પર એણે ઘણી બદી કીધી છે. ૧૪ ને તારાં નામથી જે દુઓ માગે છે, તે સરવને બાંધવાને મુખી કાહીનોની તરફથી હીઓં પણુ તેને એખતીઆર છે. ૧૫ પણુ ઝોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું બ, કાંજે ગેરકોમીઓની તથા પાદશાહાઓની તથા ઇસિરાઓલની કોમ આગલ માઈં નામ લઈ જવા સારુ એ માઈં પસંદ કરેલું વાસણુ છે. ૧૬ કેમકે તેને મારાં નામને લીધે કેટલાં દુખ સેલેવાં પડે છે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ તારે આનાના જઈને તે ધરમાં પેડા, ને તેના પર પોતાના હાત મુકીને કહીજી કે, અએ ભાઈ સાઉલ, ઝોદાવંદ ઇઆને ઇસુ, જે તને રસતે આવતાં દેખાઈઓ, તેણુ મને મોકલીઓ છે, એ સારુ કે તું પોતાની નજર પામે, ને પાકરૂલે ભરાએ. ૧૮ તારે ઝટ તેની આંખોથી છાલાં સરખાં કંઈ ખરી પડીઓં, ને તુરત તે દેખતો થઈઓ, ને ઉઠીને બાપતીસમા પામી લીધું. ૧૯ ને ખાનુ ખાઈને જોર પામીઓ ; ને સાઉલ દમસકમાંના

शागीरेदो साथे डेटलाय्मिक दाहाडा रहीय्मो. २० ने तेण्हे लागली य्म्यादत-
प्यानाय्मोमां प्यरीसतनी मुनादी क्रीधी डे, ते जोदाजो ज्येथे छे. २१ ने जे सध-
लाय्मे तेने शांभलीय्मो तेय्मो ताज्युय थधने जोलीय्मा डे, ज्येथे य्मा नामथी
दुय्मा भागनाराय्मोने धशालिममां हलाक क्रीधा, ने जे य्मज कामने साइ
हीय्मां य्मावीय्मो डे तेय्मोने जांधीने मुप्पी काहीनोनी पासे लधज्जय्मे, ते शुं
य्मज नथी? २२ पणु साडल ज्ज्यादा कुवत पाभीय्मो, ने य्मज प्यरीसत
छे, ते साय्मेत करीने दमसकमांना रेहेनारा धडुदी य्मोने हरावीय्मा.

२३ य्मने धणु दाहाडा गुजरीय्मा याद धडुदी य्मोय्मे तेने भारी नांप्यवानो
भनसुजो क्रीधा. २४ पणु तेय्मोनेो हराव साडलने मालुम पडीय्मो ; ने ते-
य्मोय्मे तेने भारीनांप्यवा साइ रात दाहाडा भागजोनी चोकी क्रीधी. २५ तारे
शागीरेदो य्मे राते तेने लधने टोपलीमां मुक्रीने टाट परथी उतारीय्मो. २६ ने सा-
डले धशालिममां य्मावीने शागीरेदोनी साथे मलीज्जवानुं अडु य्माहीजिं, पणु
सरवे तेनाथी जीधा, ने भानीजिं नहीं डे ते शागीरेद छे. २७ लकीन प्यारणुया
तेने लधने रसुजोनी पासे लावीय्मो, ने तेण्हे रसतामां जोदावंदने डेध रीते
दीडा, ने ते तेनी साथे जोलीय्मो, ने तेण्हे हीमतथी दमसकमां धसुनां नामनी
वाय्मेज्ज शी तरेह क्रीधी, य्मं तेण्हे तेय्मोने ज्जहेर क्रीधुं. २८ ने धशालिममां
तेय्मोनी साथे ते य्माव ज्यव करतो रहीय्मो. २९ ने तेण्हे जोधरक जोदावंद
धसुनां नामथी वातो कही, ने ज्जेलीनीय्मोनी साथे तकरार क्रीधी ; ने तेय्मोय्मे
तेने भारीनांप्यवानुं क्रीधुं. ३० तारे ते ज्जेलीने भाधय्मो काधसारीमां तेने लध
गधय्मा, पछी तारससमां तेने जोडलीय्मो. ३१ तारे य्माप्या धडुदानी तथा
गालीलनी तथा समारीय्मांनी मंडलीय्मों प्याराम पाभीने मज्ज्युत थध ; ने
जोदावंदनी जीहीक तथा पाकइहना दीलासांमां य्मालतां वधी.

३२ य्मने य्मिम थधजिं डे पीतर सरव मकानोमां ज्जतां लुदाना रेहेवासी पवी-
तर लोडोनी पासे य्मावीय्मो. ३३ ने तांहां य्मनीय्मस नामे य्मिक राय्मसने
दीडा, जे य्माठ वररा सुधी जीधना पर पडेलो हतो, ने ते प्यरशाधाती हतो.
३४ तारे पीतरे तेने कहीजिं डे, य्मय्मे य्मनीय्मस, धसु प्यरीसत तने सजो क-
रेछे, उठ, ने ताइं जीधजुं तधय्मार कर ; ने तुरत ते उठीय्मो. ३५ ने लुदा
तथा शारेनना सधला रेहेवासी तेने ज्जेधने जोदावंदनी तरइ इरीय्मा.

३६ य्मने ज्जेपामां ताप्यीथा धय्माने दरकास नामे य्मिक शागीरेद हती, ते
नेक कामो तथा ज्येरात करवामां पुरी हती. ३७ ने ते दाहाडा य्मोमां य्मिम थ-

ઠગિંદ્રે તે ખીમાર પડીને મરી ગઈ, ને તેઓએ તેને નહવાડીને માલ પર મુકી. ૩૮ ને લુદા જોપા પાસે હતું, વાસતે શાગીરદોએ શાંબલીગિંદ્રે પીતર તાંહાં છે, તારે એ રાખસોને તેની પાસે દરખાસત ફરવાને તેઓએ મોકલીઆ છે, હમારી પાસે આવવામાં વાર ના લગાડતો. ૩૯ તારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગઈઓ, ને પોહોંચીઓ તારે તેઓ તેને માલ પર લઈ ગઈઓ, ને સઘલી વીધવાઓ રડતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી તારે તેણે જે અંગરખા તથા કપડાં બનાવીઓ હતાં તે દેખાડાવતી, તેની પાસે ઉભી રહી. ૪૦ પણ પીતરે તે સરવને બાહાર કાઢાડીને ઘુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી, ને મુડદાની તરફ ફરીને કહીગિંદ્રે, અએ તાખીયા, ઉઠ; તારે તેણે પોતાની આંખો ઉઘાડી, ને પીતરને જોઈને ઉઠી બેઠી. ૪૧ પછી તેણે તેને હાત આપીને જાબી કાઢી, ને પવીતરોને તથા વીધવાઓને બોલાવીને તેને જીવતી સોંપી. ૪૨ ને આખા જોપામાં એ માલુમ થઈ, ને ઘણાઓએ જોદાવંદ પર એતકાદ કાઢી. ૪૩ પછી એમ થઈગિંદ્રે, જોપામાં સીમાન નામે એક આમડીઆની સાથે તે ઘણા દાહાડા રહીઓ.

બાબ દશમો.

અને કાઈસારીમાં કરનેલસ નામે એક રાખસ ઇતિલી કહેવાએલી પલટનનો સુબેદાર હતો. ૨ તે દીનદાર હતો, ને પોતાના ધરના સહુ સુધાં જોદાની ખીલીક રાખતો, ને લોકોમાં બહુ ખેરાત કરતો, ને હમેશા જોદાની પાસે દુઆ માગનાર હતો. ૩ તેણે એક દાહાડે તીજ પોહારને આશરે જોદાના ફીરેશતાને પોતાની પાસે આવતાં, તથા અએ કરનેલસ, એમ કહેતાં શેઈઓમાં સાફ દીડા. ૪ તારે તેણે તે પર ધારીને જોઈગિંદ્રે, તથા ખીધેલો થઈને કહીગિંદ્રે, અએ જોદાવંદ, શું છે? ને તેણે તેને કહીગિંદ્રે, તારી દુઆઓ તથા તારી ખેરાત ઇઆદગરીને સાથે જોદાની હજુર પોહોંચી છે. ૫ ને હવે તું જોપામાં માણસો મોકલીને સીમોનને, જેની અટક પીતર છે, તેને તેડાવ. ૬ તે એક આમડીઆ સીમાન, જેનું ધર દરીઆને કાંઠે છે, તેની સાથે રહેછે: તારે શું કર્યું, એ તને તે બતાવશે. ૭ ને જરે ફીરેશતો, જેણે કરનેલસની સાથે વાત કાઢી, તે ગઈઓ, તારે તેણે પોતાના ધરના આકરોમાંના બેને, તથા જે હમેશા તેની સાથે રહેતા હતા તેઓમાંથી એક દીનદાર સીપાઈને બોલાવીઆ. ૮ ને તેઓને એ બધું કહીને તેણે તેઓને જોપામાં મોકલીઆ. ૯ ને ખીજે દાહાડે તેઓ રસતે જતા હતા, ને શેહેરની પાસે પોહોંચીઆ, તારે ખેપારને આ-

શરે પીતર દુઆ માગવાને અગાસી પર ચઢીગ્યા. ૧૦ ને તેને બહુ ભુખ લાગી, ને કંઈ ખાવા ચાહીજિ, ને તેગ્યા તઢચ્ચારી કરતા હતા અંચલામાં તે બેહોરા થઈગ્યા. ૧૧ ને આસમાન ઉઘડેલું તથા અંચ વાસણુ ચાહોડી ચાદરના સરખું ચોખ્ખુણે બાંધેલું, તથા જમીનની તરફ લટકતું તેની પાસે ઉતરતું દીડું. ૧૨ તેમાં જમીન પરનાં સઘલી જતના ચારપગાં તથા જંગલી જતવરો તથા પેટે ચાલનારાં તથા આસમાનનાં ચક્ષીઆં હતાં. ૧૩ ને તેની પાસે અવાજ આવીગ્યા કે, અચ્ચ પીતર, ઉડ, માર ને ખા. ૧૪ પણ પીતરે કહીજિ કે, અચ્ચ ખોદાવંદ, હરગેજ નહીં, કેમકે હરામ કે નાપાક સીજ મેં કદી ખાધી નથી. ૧૫ તારે ફરી ખીજી વાર તેની પાસે અવાજ આવીગ્યા કે, ખોદાચ્ચ જે પાક કીધું છે, તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૬ ને અંચ તીજી વાર થઈજિ, પછી તે વાસણુ પાંચું આસમાનમાં ખેંચાઈજિ. ૧૭ ને પીતરે જે શોધગ્યા દીડા તે શું હશે, અંચ તે પોતાનાં દીલમાં વીચારતો હતો, તારે જુગ્યા, કરનેલસથી ચાકલાચ્ચલા માણુસો સીમાનજીંધર પુછીને બારણા આગલ ઉભા રહીગ્યા. ૧૮ ને તેગ્યાચ્ચ હાંક મારીને પુછીજિ કે, સીમાન, જેની અંચક પીતર છે, તે શું હીઆં રેહેછે? ૧૯ ને પીતર તે શોધગ્યા આખત વીચારતો હતો, તારે રહે તેને કહીજિ કે, જો, તણુ માણુસો તને શોધેછે. ૨૦ અંચ સાચું તે ઉડીને ઉતર, ને કંઈરાક લાવીઆ ધીના તેગ્યાની સાથે જ, કેમકે મેં તેગ્યાને ચાકલીઆ છે. ૨૧ તારે પીતરે કરનેલસથી પોતાની તરફ ચાકલાચ્ચલા માણુસો પાસે ઉતરીને કહીજિ કે, જુગ્યા, જેને તમે શોધેછેગ્યા તે હું છજિ; શા વાસતે તમે આવીઆ છેગ્યા? ૨૨ તારે તેગ્યાચ્ચ કહીજિ કે, કરનેલસ અંચક સુબેદાર, જે રાસત તથા ખોદાની ખીહીક રાખનાર માણુસ છે, તથા આખા ઠહુદા મુલકમાં આખર પામલો છે, તે તને પોતાને ઘેર તેડાવાં તથા તારાથી વાતો શાંબલવા વાસતે અંચક પાક ફીરેશતાથી ચેતાવલો થઈગ્યા. ૨૩ તારે તેણે તેગ્યાને અંદર ખોલાવીને પહેરોણા રાખીઆ, ને ખીજે દાહોડે પીતર તેગ્યાની સાથે ગઈગ્યા, ને જોપાથી બાઈગ્યામાંના કેટલાચ્ચક પણ તેની સાથે ગઈગ્યા.

૨૪ અને ખીજે દાહોડે તેગ્યા કાઈસારી અંચ પુગીઆ, ને કરનેલસ પોતાનાં સગાંને તથા પીચ્ચારા દોસતોને અંચકા કરીને તેગ્યાની રાહ જોતો હતો. ૨૫ ને અંચ થઈજિ કે પીતરનાં પેસતાં કરનેલસ તેને મક્ષીગ્યા, ને તેના પગ પાસે પડીને સજ્જો કીધો. ૨૬ પણ પીતરે તેને ઊદારીને કહીજિ કે, ઉભો થા, હું પોતે પણ માણુસ છજિ. ૨૭ ને તેણે તેની સાથે વાતો કરતાં અંદર જઈને

ધણા માણસ અમકદા થઅલા દીદા. ૨૮ તારે તેણે તેઅને કહીજીં કે, તમે જાણોછેઅે આ કે બેગાનાઅેની સંગત રાખવી, ઈઆ તેઅે પાસે જવું ઇહુદી માણસને રવા નથી, પણ આદાઅે મને દેખડાવીજીં છે કે મારે ઢોધ માણસને હરામ ઈઆ નાપાક નહીં કેહેવું. ૨૯ વાસતે હું તેડવાઅે તારે આકું બોલીઆ વીના આવીઅે, તો હું પુછુંછજીં કે તમે મને શા સખબથી બોલાવીઅે છે ? ૩૦ ને કરનેલસે કહીજીં કે, આર દાહાડા પર હું આ ઘડી સુધી અપવાસ કરતો હતો, ને તીજ પોહરને વખતે હું મારાં ઘરમાં દુઆ માગતો હતો, તારે જુઅે, ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલો અેક જણ મારી સાહામાં ઉભો રહીઅે. ૩૧ ને કહીજીં કે, અઅે કરનેલસ, તારી દુઆ શંબલાઈ, ને તારી ખેરાત આદાની ઈઆદગરીમાં આવી છે. ૩૨ અે સાઈ તું બેપામાં મોકલ, ને સીમાન, જેની અટક પીતર છે, તેને હીઆં બોલાવ, તે દરીઆ કાંઈ સીમાન આમડીઆના ઘરમાં રેહેછે, તે આવીને તને કેહેરો. ૩૩ વાસતે મેં તુરત તારી તરફ આદમી મોકલીઆં, ને તારા આવવાથી તેં શાઈ કીધું છે, તો જે હુકમ આદાથી તું પામીઅે છે તે સરવ શંબલવાને હમે બધા આદાની આગલ હાજર છઈઅે. ૩૪ તારે પીતરે મોહો ઉઘાડીને કહીજીં હું અેકીનન જાણુંછજીં કે આદા ઢોઈની તરફદારી કરતો નથી. ૩૫ પણ હરેક મુલકમાં જે ઢોધ તેનાથી ખીહેછે, ને નેકી કરેછે, તેને તે પસંદ આવેછે. ૩૬ ઇસુ ખરીસત, જે સહુનો આદાવંદ છે, તેની મારફત શાંતીની ખખર જાહેર કરતાં આદાઅે બની ઇસરાઅેલ પાસે જે વાત મોકલી; ૩૭ ઇઆને ઈઆહાને જે બાપતીસમા પરગટ કરીજીં તે પછી ગાલી-લથી માંડીને આખા ઇહુદામાં જે વાત પરગટ કરાઈ, તે તમે જાણોછેઅે, ૩૮ કે આદાઅે પાકરહથી તથા કુવતથી નાજરથના ઇસુને મસી કીધા, તે બલાઈ કરતો ને શેતાનથી જે પીડાઅેલા હતા તેઅે સઘલાને આરામ કરતો ફરીઅે, કેમકે આદા તેની સાથે હતો. ૩૯ ને તેણે ઇહુદીઅેના મુલકમાં તથા ઈશ્રા-લિમમાં જે કામે કીધાં તે સરવના હમે શાહેદ છઈઅે; તેને તેઅેઅે કરસ પર જડીને મારી નાંખીઅે. ૪૦ તેને આદાઅે તીજે દાહાડે ઉઘાડીઅે, ને તેને જાહેર કીધા. ૪૧ સરવ લોઢાની આગલ નહીં, પણ આદાઅે જે શાહેદાને અગાઉથી પસંદ કીધા હતા તે હમને, ઈઆને મરીગઅેલાઅેમાંથી તેના પાછા ઉઠીઆ પછી જેઅેઅે તેની સાથે ખાધું પીધું તેઅેને. ૪૨ ને તેણે હમને હુકમ આપીઅે કે, લોઢામાં જાહેર કરો, ને ગહવાઈ પુરો, કે આદાઅે જેને જીવતાઅેનો તથા મોઅેલાઅેનો ઇનસાફ કરનાર ઠરાવીઅે તે અેજ

छे. ४३ तेनी आपत सरव नप्पीग्गो पणु गहवाह आपेछे डे ले डोहते पर
 ग्गितकाद करे ते तेनां नामथी पापोनी भाशी पामरो. ४४ पीतर ग्गि वातो
 डेहेतो हतो, ग्गिठलाभां ले लोड ग्गि वातो शांभलता हता तेग्गो सरव पर पाक-
 ३६ पडीग्गो. ४५ तारे सुंनत करेलाग्गोभांना लेठला हमानदार पीतरनी साथे
 आचीग्गो हता तेग्गो ग्गिथी ताग्गुय थधग्गो डे गेरडोभीग्गो पर पणु पाकइहनी
 ग्गिपरोस रेडाह. ४६ डेमडे तेग्गोने पीणु ग्गुगानोभां जोलता तथा जोदानी
 तारीड करता तेग्गोग्गि शांभलीग्गो. ४७ ने पीतरे ग्गवाय आरीग्गो डे लेभ
 हमे तेभ तेग्गो पणु पाकइह पाभीग्गो, वासते तेग्गोनुं आपतीसमा न करग्गो,
 ग्गि साइ शुं डोह पाणी रोडी राडेछे? ४८ ने जोदावंदनां नामथी तेग्गोनुं
 आपतीसमा करवाने तेछे हुंकम कीथो; पछी डेठलाग्गिक दाहाडा तांहां रेहेवानी
 तेग्गोग्गि तेनी आगुणु कीधी.

आय अगीजारभो.

अने ले रसुखो तथा भाहग्गो हहुधभां हता तेग्गोग्गि शांभलीगिंके
 गेरडोभीग्गोग्गि पणु जोदानो कलाम मानीग्गो. २ ने नरे पीतर हइशालिभभां
 आचीग्गो तारे सुंनत करेलाग्गोग्गि तेनी साथे तकरार कीधी, ने कडीगिं डे,
 ३ तुं अमुंनती भाणुसो पासे गहग्गो, ने तेग्गोनी साथे आधुं. ४ तारे पी-
 तरे राइथी तेग्गोने ते वात वीगतवारे कडी डे, ५ हुं लेपा रेहेरभां दुग्गो भागतो
 हतो, ने जेहोशी थधग्गो पर में ग्गिक वासणु मोहोठी आदरना सरपुं आरे
 पुणुछे आधिखुं आसमानथी उतरतुं दीहुं, ने ते भारी आगल आचीगिं. ६ ते
 जेवाने में धीग्गान आरीगिं; ने जमीन परना आरपगां, तथा गंगडी जन-
 वरे तथा पेठे आलनारां, तथा आसमाननां अक्षीग्गोमें दीहां. ७ ने मने
 डेहेतां में ग्गिवा अवाज शांभलीग्गो डे, अग्गि पीतर, उड, भार ने आ. ८ पणु
 में कडीगिं, अग्गि जोदावंद ग्गिभ नहीं, डेमडे हराम हग्गो नापाक सीज
 भारां मोहोभां कदी पेडी नथी. ९ पणु आसमानो अवाजे मने कूरी ग्गवाय
 आपीग्गो डे, ले कंध जोदाग्गि पाक कीधुं तेने तुं हराम ना डेहे. १० ने ग्गिभ
 तणुवार थधगिं, ने अधां आसमानभां पाछां अग्गोवाहग्गो. ११ ने ग्गुग्गो,
 काहसारीथी भारी पासे मोकलेला तणु भाणुस ले धरभां हुं हतो तांहां वुरत
 आची पोहोंवीग्गो. १२ ने इहे मने कडीगिं डे कंध राक न लावतां तेग्गोनी
 साथे न; तारे आ छ भाह भारी साथे आचीग्गो, ने हमे ते भाणुसनां धरभां

પેઠા. ૧૩ તારે તેણે હમને ઝમેવી ખખર આપી છે, તેણે પોતાનાં ઘરમાં ફૂરિશતો દીડા, જેણે ઉભા રહીને તેને કહીજી છે, જેપામાં માણુ સો માકલ, ને સીમાને જેનો અટક પીતર છે તેને તેડાવ. ૧૪ તે તને ઝમેવી વાતો ફેહેરો જેથી તું પોતાના આખાં ઘર સુધાં તારણુ પામરો. ૧૫ ને હું બોલવા લાગીઝ્મા તારે જેમ શરૂમાં આપણા પર તેમ તેઝ્મા પર પણ પાકરહ પડીઝ્મા. ૧૬ તારે જોદાવંદની કહેલી વાત મેં ઇઆદ કીધી છે, ઇઝ્માહાને તો પાણીઝ્મે આપતીસમા કીધું, પણ તમે પાકરહથી આપતીસમી થશો. ૧૭ ઝમે સારૂ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જેમ આપણુ ઇમાન લાવનારાઝ્માને તેમ તેઝ્માને જોદાઝ્મે સરખી ખખરોસ આપી, તો હું ઝમેવા ઢોણુ છે જોદાને રોકી શકું? ૧૮ ને તેઝ્મા આ વાતો શાંબલીને ચુપ રહીઝ્મા, ને જોદાની તારીફ કરતાં કહીજી છે, જોદાઝ્મે ગેરદોષીઝ્માને પણ જીંદગીને સારૂ તોઆ આપી છે.

૧૯ અને સતેકાન આખત જે સતાવણી થઈતેથી જે વેરાઈગઈઝ્મા હતા તેઝ્મા ફીની છે તથા કુપરસ તથા અંતીઅખ સુધી ગઈઝ્મા, પણ હહુદીઝ્મા વગર ઢોહને વાત પરગટ નહીં કીધી. ૨૦ ને તેઝ્મામાંના ફેટલાઝ્મેક કુપરસના તથા કુરેનીના માણુસો હતા, તેઝ્મા અંતીઅખમાં, ઇઅલ થઈને જોદાવંદ ઇસુની ખખર જાહેર કરતાં હેલેનીઝ્મા સાથે બોલીઝ્મા. ૨૧ ને જોદાવંદનો હાત તેઝ્માની સાથે હતો, ને ઘણાઝ્મા ઇમાન લાવીને જોદાવંદની તરફ ફૂરીઝ્મા. ૨૨ ને આ વાતોની ખખર ઇશાલિમની મંડલીને કાને પડી, તારે તેઝ્માઝ્મે આરણુઆને અંતીઅખ સુધી માકલીઝ્મા. ૨૩ તે તાંહાં આવીઝ્મા, ને જોદાનો ફજલ જે-હને ખુશ થઈઝ્મા, ને તેઝ્મા સરવને નશીહત આપી છે દીલની મજબુતીથી જોદાવંદની સાથે લાગીઝ્મા રહેવું. ૨૪ જેમજે તેનેક શખસ ને પાકરહ તથા ઇમાનથી ભરેલો હતો, ને ઘણા લોક જોદાવંદની તરફ ફૂરીઝ્મા. ૨૫ તારે આરણુઆ સાહિલની શોધ કરવા સારૂ તારસસે ગઈઝ્મા, ને તેની શોધ લાગીઝ્મા પર તે તેને અંતીઅખમાં લાવીઝ્મા. ૨૬ ને જેમ થઈજે તેઝ્માઝ્મે ઝમેક આખું વરશ મંડલીમાં ઝમેકકા થઈઝ્મા કીધું, ને ઘણા લોકોને તાલીમ આપી; ને શાગીરદો પેહેલાં અંતીઅખમાં ખરીસતી ફેહેવાઈઝ્મા.

૨૭ અને તે દાહાડઝ્મામાં નખીઝ્મા ઇશાલિમથી અંતીઅખમાં આવીઝ્મા. ૨૮ ને તેઝ્મામાંથી આગાખસ નામે ઝમેજે ઉભા રહીને રહથી બતાવીજી છે આખી દુનીઆમાં જોહોયે દકાલ પડે; ને કલાદીઅસ કાઈસારના દાહાડઝ્મામાં તે પડીઝ્મા. ૨૯ તારે શાગીરદોઝ્મે ઇરાવીજી છે હરેક માણુસ પોત પોતાની કુદ-

रत परमाणु हलुदाभां रेहेनारा भाध्मिनी भदद करवा साइ कंधि भाइले. ३० ने ते तेग्माग्मे क्रीधुं, ने आरणुया तथा साउलनी भारइत वडीला पासे भाइलीगं.

आय आरभो.

अने ते वपने हेरेद पादशाह्मि मंडकीना डेठलाग्मिक पर हात नांभीग्मा डे तेग्माने सतावे. २ ने हग्माहानना भाध हग्माकुपने तरवारथी मारीनांभीग्मा. ३ ने नरे न्नेहडं डे हलुदीग्माने ग्मे पसंद छे तारे तेणु आगल वधीने पीतरने पणु पकडीग्मा, तारे जेपभीर शेठकीना दाहाडा हता. ४ ने तेणु तेने पकडीने डेदपानाभां नांभीग्मा, ने आर आर सीपाध्मिना पेहेरने सौंधीग्मा डे तेने अपरदारीथी राग्मे; ने पासया पछी लोडिनी पासं तेने आहार लाववानुं इरावीगं. ५ पीतर तो डेदपानाभां नांभीग्मा, पणु मंडकीग्मे तेने साइ नीत ज्ञादानी पासे दुग्मा भागी. ६ ने हेरेद तेने आहार लाववाने तह्मार थहग्मा, तेज राते पीतर जे सीपाधनी वचभां जे सांकेल आविलो गंधतो हतो, ने योकीदार डेदपानाना आरणु आगल योकी करता हता. ७ तारे ग्मुग्मा, ज्ञादावंदने शरिशतो पासे उभो रडीग्मा, ने डेदपानाभां शेरानी यमकी, तारे तेणु पीतरनी कुपभां मारीने तेने उडाडीने कडीगं डे, तुं वेहेला उड; ने तेनी सांकेला हतोमांथी नीककी पडी. ८ ने शरिशताग्मे तेने कडीगं डे, तुं कभर पांध, ने तारां यपल पेहेर; ने तेणु तेमज क्रीधुं, ने तेणु तेने कडीगं डे, तुं ताई कपडुं ग्माडीने मारी पछवाडे ग्माव. ९ ने ते आहार नीककीने तेनी पाछल गधग्मा, ने शरिशताग्मे जे क्रीधुं ते ते समगुग्मानहीं डे अइं छे, पणु में रोहग्मा दीडा ग्मेम धारीगं. १० ने तेग्मा पेहेरी तथा भीगु योकीमांथी नीककीने लोडोडानो दरवाजे न्हंहांथी शेहेरमां न्वाग्मे ताहां पोहंथीग्मा, ने ते पोतानी मेल तेग्माने साइ उधडीगधग्मा, ने तेग्मा नीककीने ग्मिक मेहेला जेठला आगल गधग्मा, ने तुरत शरिशतो तेनी पासेथी गधग्मा. ११ ने पीतर लुथीआरीभां आवीग्मा तारे कडीगं, हवे हुं नीराग्मे न्वाणुंछगं डे ज्ञादावंदे पोताना शरिशताने भाइकीने हेरेदना हातथी तथा हलुदी लोडिनी सरव राह न्नेवाथी मने छोडावीग्मा छे. १२ पछी ते वीआर करीने हग्माहान जेनी अठक भारक तेनी मा मरीयमनां धर पासे आवीग्मा, न्हंहां धणु ग्मिकश थधने दुग्मा भागता हता. १३ ने पीतर आगलुं आरणु डोकतो हतो तारे रोदा नामे ग्मिक ग्मुग्मान ग्मारत शांभलवा आवी. १४ ने

તેણે પીતરનો અવાજ પીછાનીને ખુશીને લીધે બારણુ ઉઘાડીજીં નહીં, પણ અંદર દોડી જઈને કહીજીં કે, પીતર બારણુ આગલ ઉભો રહીચ્છો છે. ૧૫ ને તેચ્છોચ્છો તેને કહીજીં કે, તું દીવાની છે; પણ તેણીચ્છો કહીચ્છો કીધું કે તે ચ્છોમ છે; તારે તેચ્છોચ્છો કહીજીં કે, તે તેનો ફીરેશતો છે. ૧૬ પણ પીતર ડોકીચ્છો કરતો હતો, તારે તેચ્છોચ્છો ઉઘાડીને તેને જોઈચ્છો, ને તાજુબ થઈચ્છો. ૧૭ ને તેણે તેચ્છોને હાતથી ધરાશે કીધો કે ચુપ રહે. ને જોદાવંદે તેને કેદખાનામાંથી શી તરેહ બાહાર કાઢાડીચ્છો, તેજું ખીચ્છો કીધું, ને ચ્છોમ કહીજીં કે ચ્છો અબર ઈચ્છોકુખને તથા ખીજબ બાહચ્છોને પોહોંચ્છો; પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ખીજબ જગીચ્છોમાં ગઈચ્છો. ૧૮ ને દાહોડે જગીચ્છો તારે સીપાઈચ્છોમાં ઘણી ગડબડ થઈ કે પીતર કાંહાં ગઈચ્છો હરો? ૧૯ ને હોરોદે તેને શોધીચ્છો, પણ તે નહીં જડીચ્છો, તારે ચોકીદારોની તજવીજ કરીને તેચ્છોને મારી નાંખવાનો હુકમ કીધો, ને પોતે ઈહુદાથી કાઠસારીમાં જઈ રહીચ્છો.

૨૦ અને સોર તથા સીદાનના લોક ઉપર હોરોદ બહુ નાખુશ હતો, ને તેચ્છો ચ્છોકુચ્છો તેની પાસે આવીચ્છો, ને પાદશાહના રંગમેહેલના ઉપરી બલાસતસને પોતાની તરફેણમાં કરીને સલાહ ચાહી, કેમકે તેચ્છોનો મુલક પાદશાહના મુલકથી પલાતો હતો. ૨૧ ને ચ્છોક ઈરાવેલે દાહોડે હોરોદે પાદશાહી પોરાક પેહેરીને, તથા તખ્ત પર બેસીને, તેચ્છોની આગલ બારણુ કીધું. ૨૨ તારે લોકોચ્છો ખુમ પાડી કે, આ અવાજ જોદાનો છે, માણુસનો નથી. ૨૩ ને તેણે જોદાને ખુજરગી આપી નહીં, વાસને જોદાવંદના ફીરેશતોચ્છો તુરત તેને મારીચ્છો, ને કીડા પડીને તે મરી ગઈચ્છો. ૨૪ પણ જોદાનો કલામ વધીચ્છો, ને ફેલાઈ ગઈચ્છો. ૨૫ ને બારણુ તથા સાઉલ તે ખીદમત પુરી કરીને ઈશ્રાલિમથી ફરીચ્છો, ને ઈચ્છોહાન જેની અટક મારક હતી તેને સાથે લીધો.

બાબ તેરમો.

અને જે મંડલી અંતીઅખમાં હતી તેમાં કેટલાચ્છો નખી તથા તાલીમ આપનાર હતા, ઈચ્છોને બારણુ તથા સીમાન જે નીગર કેહેવાચ્છો છે, તથા લુકીઅસ ફુરેની, તથા માનાચ્છોને, જેજું પાલણુ ચોથાઈદાર હોરોદની સાથે થઈજીં તે, તથા સાઉલ. ૨ ને તેચ્છો જોદાવંદની ખીદમત કરતા તથા અપવાસ કરતા હતા; તારે પાકરહે કહીજીં, કે બારણુ તથા સાઉલને જે કામને વાસતે મેં તેડીચ્છો છે, તે સાજ તમે તેચ્છોને મારે વાસતે જુદા કરો.

૩ તારે તેગ્મોગ્મિ અપવાસ કરીને તથા દુઆ માગીને, તથા તેગ્મો પર હાત મુકીને રવાના કીધા. ૪ ને પાકરહથી મોકલેલા થઇને તેગ્મો સલુકીઆમાં ગઇઆ, પછી તાંહાંથી વાહાણે કુપરસમાં ગઇઆ. ૫ ને તેગ્મો સાલામીમાં હતા તારે ઇહુદીગ્મોનાં ગ્મિઆદતખાનામાં ખોદાનો કલામ જાહેર કીધો, ને ઇગ્મોહાન તેગ્મોની ખીદમતમાં હતો. ૬ ને તેગ્મો તે ખેટમાં અધે ફરીને પાકસ સુધી ગઇઆ, તારે તેગ્મોગ્મિ ગ્મિક જાદુગર જુહા નખી ઇહુદીને દીહો, જેનું નામ આરધસિ હતું. ૭ જે તે ખેટના સુખા સરજીઅસ પાઉલ દાનાવ રાખસની સખે હતો, તેણે આરણુખાને તથા સાઉલને ખોલાવીને ખોદાની વાત શાંભલવા ચાહી. ૮ પણ તે ગ્મિલીમાસ જાદુગર, (કેમકે ગ્મિ તેનાં નામનો તરજુમો છે,) તેણે તે સુખાને ઇમાનથી ફેરવવાનું ચાહીને તેગ્મોને ઉલયે થઇગ્મો. ૯ તારે સાઉલ, જે પાઉલ પણ કહેવાગ્મિ છે, તેણે પાકરહથી ભરાઇને તેના પર ધારીને કહીજી છે, ૧૦ અગ્મિ તમામ મકર તથા સરવ કાવતરાંગ્મિ ભરેલા, રોતાનનાં ફરજંદ, ને અધી રાસતીના દુરામન, ખોદાવંદના સીધા રસતાગ્મો ઉલટવાનું શું તું નહીં મુકીદઇરા ? ૧૧ પણ હવે, જો, ખોદાવંદનો હાત તારી ઉપર છે, ને તું આંધલો થઇ જરો, ને કંઈક મુદત સુરજ નહીં જોરો. તારે તુરત ધુંઅર તથા અંધકાર તેના પર પડીગ્મો, ને હાત પકડીને લઈ જનાર કોઇને તે રોધતો ફરી-ગ્મો. ૧૨ તારે જે થઇજી તે જોઇને ખોદાવંદની તાલીમથી સુખો દંગ થઇ ગઇગ્મો, ને ઇમાન લાવીગ્મો.

૧૩ ગ્મિ આદ પાઉલ તથા તેના સાથી પાકસથી વાહાણે નીકલીને પામકુલી-માંના પેરગેમાં આવીઆ ; તારે ઇગ્મોહાન તેગ્મોને મુકીને ઇશિરાલિમમાં પાહો ગઇગ્મો. ૧૪ ને પેરગેથી આગલ જતાં પીસીદીમાંના અંતીઅખે તેગ્મો પોહોંચીઆ ; ને સખતને દાહોડે ગ્મિઆદતખાનામાં જઈ ખેહા. ૧૫ તારે તોરત તથા નખીગ્મોની વાતો વાંચીઆ આદ ગ્મિઆદતખાનાના સરદારોગ્મિ તેગ્મોને કહેવાડી મોકલીજી છે, અગ્મિ માણુસો, ભાઈગ્મો, જે લોહોને સાઈ કંઈ નરીહ-તની વાતો તમારી પાસે હોગ્મિ, તો કહે. ૧૬ તારે પાઉલ ઉભો થઇગ્મો, ને હાતે ઇશારો કરીને ખોલીગ્મો છે, અગ્મિ ઇસરાગ્મિલી માણુસો, તથા ખોદાથી ખીહીનારાગ્મો, તમે શાંભલો. ૧૭ આ ઇસરાગ્મિલી કોમના ખોદાગ્મિ આપણા આપદાદગ્મોને પસંદ કીધા, ને તેગ્મો મીસર દેરામાં પરદેશી હતા, તારે તેગ્મોને નામીઆ કીધા, તારપછી જબરદસ્ત હાતે તેગ્મોને તાંહાંથી આહાર લાવીગ્મો. ૧૮ ને વરરા ચાલીરોક રાનમાં તેણે તેગ્મોની ચાલ સહી. ૧૯ ને ખતાન દે-

રામાંની સાત ઝેમ્મોને હલાક કરીને તેમ્મોનો દેશ મ્મોને વેઠેચી આપીમ્મો. ૨૦ તારપછી તેણે સાહાડી ચારશે વરરા સામુમ્મલ નખીના વખત લગી તેમ્મોને ધનસાક્ કરનારા આપીમ્મો. ૨૧ ને તે પછી તેમ્મોમ્મ પાદશાહ માગીમ્મો તારે ખનીઆમીનનાં કુટુંબના કીસના દીકરા સાહલને જોદામ્મો આલીરા વરરા સુધી તેમ્મોને આપીમ્મો. ૨૨ પછી તેને દુર કરીને તેમ્મોનો પાદશાહ થવા સાહ દાઉદને ઉભો કીધો, ને તેની આખત ગહવાઈ આપતાં કહી- જાં કે, “હસીનો દીકરો દાઉદ, જે મારો મનગમતો, મ્મોવા મ્મિક રાખસ મેં દીઠા છે, તે મારી બધી મરજી પુરી પાડશે.” ૨૩મ્મ માણસનાં કુટુંબમાંથી જો- દામ્મો વામ્મોદા પરમાણે ઇસરામ્મલને સાહ મ્મિક તારનાર ઇમ્માને ઇસુને ઉઠાવીમ્મો. ૨૪ તેના આવવા મ્મગાઈ ઇમ્માહાને સંઘા ઇસરામ્મલની લોકોને તોખા આખતનું બાપતીસમા જાહેર કીધું. ૨૫ ને ઇમ્માહાન પોતાનો વારો પુરો કરતાં બોલો- મ્મો કે, હું ઢોણુ છર્ગે, તમે શું ધારોછેમ્મો ? હું તે નથી ; પણ જીમ્મો, મ્મિક જાણુ મારી પાછલ આવેછે, જેના ચંપલના બંધ છેડવા લામ્મિક હું નથી. ૨૬ મ્મો માણુસો, બાઈમ્મો, ઇબરાહીમના ખાનદાનના ફરજંદો, તથા તમા- રામાંના જોદાથી ખીહીનારામ્મો, તમારી પાસે મ્મો તારણની વાત મોકલાઈછે. ૨૭ કેમકે ઇશાલિમમાંના રહેવાસીમ્મોમ્મ તથા તેમ્મોના સરદારોમ્મ તેને, તથા નખીમ્મોની જે વાત હરેક સખતને દાહાડે વંચામ્મોછે તેને પણ, ન જાણતાં તેને તકસીરદાર ડેરવીઆથી તે વાત પુરી કીધી. ૨૮ ને તેમ્મોમ્મ માતનું કંઈ કારણ ન પામતાં તેને મારીનંખાવાનું ખીલત પાસે માગીજા. ૨૯ ને તેની આખત જે સધલું લખીજાં હતું તે તેમ્મોમ્મો પુરું કરતાં તેને ક્હસ પરથી ઉતારીને કબરમાં મુકીમ્મો. ૩૦ પણ જોદામ્મો મરીગમ્મલામ્મોમાંથી તેને ઉઠાડીમ્મો. ૩૧ તેની સાથે ગાલીલથી ઇશાલિમમાં જે આવોઆ હતા તેમ્મોથી ઘણા દાહાડા સુધી તે દેખાતો રહીમ્મો ; તેમ્મો લોકોની પાસે તેના સાહેદ છે. ૩૨ ને જે વામ્મોદો આપદાદામ્મોને દેહેવાઈમ્મો તેના શારા સમાચાર હમે તમને પરગઠ કરીમ્મોછ- ઇમ્મો, ૩૩ કે ઇસુને પાછો ઉઠાડવાથી જોદામ્મો તેમ્મોનાં ફરજંદો પર ઇમ્માને આ- પણ પર તે પુરું કીધું. જેમ ખીજાં ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, “તું મારો બોટો છે, આજ મેં તને જનમાવીમ્મો છે.” ૩૪ ને ફરી કદી દોહોવાણુમાં ન જવા સાહ તેણે તેને મરીગમ્મલામ્મોમાંથી ઉઠાડીમ્મો છે, મ્મો સાહ તેણે મ્મમ કહીજાં છે કે, “દાઉદની સાચી નીઆમતો તે હું તમને આપીરા.” ૩૫ મ્મો વાસતે ખીજે ડેકાણે પણ તે દેહેછે કે, “તું પોતાના પાકજાદાને દોહોવાણુ જોવા નહીં દર્શા.”

૩૬ કેમકે દાઉદ તો પોતાની પેહેડીમાં જોદાની મરજી પરમાણે ખીદમત કરીને
 ઊંઘી ગઈઝ્મો, ને પોતાના આપદાદાઝ્મો સાથે મુકાઈઝ્મો, ને ઢોહોવાણુ દીઠું.
 ૩૭ પણ જોને જોદાઝ્મો ઉઠાડીઝ્મો તેણે ઢોહોવાણુ દીઠું નહીં. ૩૮ ઝ્મો સારૂ
 ઝ્મો માણુસો, ભાઈઝ્મો, તમને ઝ્મો જાણુ થાઝ્મો કે ઝ્મોજ ધસુના આરારાથી
 પાપોની માશી તમને જાહેર થાઝ્મો છે. ૩૯ ને જોથકી તમે મુસાની શરીઝ્મતને
 આરારે રાસત થઈ નથી રાકતા તે અધાંથી હરેક ધમાન લાવનાર તેને આરારે
 રાસત થઈ રોકે છે. ૪૦ ઝ્મો સારૂ ખખરદાર થાઝ્મો, રજે નખીઝ્મોની કીતાબોમાં
 કહેલી વાત તમ પર આવી પડે કે, ૪૧ “જોતુછ કરનારાઝ્મો, તમે જીઝ્મો, ને
 અચરત કરો, ને હલાક થાઝ્મો, કેમકે તમારા દાહાડાઝ્મોમાં હું ઝ્મોતું કામ
 કરુંછું કે તે કામ આખત જો કોઈ તમને વીગતવારે કહે તો તમે માનશો
 નહીં.”

૪૨ ઝ્મને ઝ્મોઆદતખાનામાંથી ઠહુદીઝ્મો નીકલી ગઈઝ્મો તારે ગેરકોમીઝ્મો-
 ઝ્મો અરજ કીધો કે ઝ્મો વાતો આવતા સખતને દાહોડે ફરી હમને કહેજો.
 ૪૩ ને સમાં ઉઠી ગઈઝ્મો પછી ઠહુદીઝ્મોમાંના તથા થજ્મોલા ઠહુદી દીનદારો-
 માંના ધણુ પાઉલની તથા આરણુખાની પાછલ ગઈઝ્મો, ને તેઝ્મોઝ્મો તેઝ્મોની
 સાથે જોલોને જોદાના ફજલમાં મજબુત રહેવાનું તેઝ્મોને સમજવીજી. ૪૪ ને
 આવેતે સખત દાહોડે આરારે આખા રોહરના લોક જોદાનો કલામ શાંભલવા
 ઝ્મોકડા થઈઝ્મો. ૪૫ પણ ઠહુદીઝ્મો ભીડ જોઈને અદેખાઈથી ભરાઈગઈઝ્મો,
 ને પાઉલથી જો કહેવાઈજી તેને ઉલટું જોલતાં ને કુફર યકતાં તકરાર કીધો.
 ૪૬ તારે પાઉલ તથા આરણુખાઝ્મો હીમતથી કહીજી કે, જોદાનો કલામ પેહેલાં
 તમને કહેવાની જરૂર હતી, પણ તમે તેને દુર કરોછોઝ્મો, ને પોતાને હમેશાની
 જીંદગી સારૂ નાલાઝ્મોક ડરાવોછોઝ્મો, વાસતે જીઝ્મો, હમે ગેરકોમીઝ્મોની તરફ
 ફરીઝ્મોછઝ્મો. ૪૭ કેમકે હમને જોદાવંદે ઝ્મોવા હુકમ આપીઝ્મો કે, “જમીનના
 છેડા સુધી તારણુનું કારણુ તું થાઝ્મો વાસતે મેં તને ગેરકોમીઝ્મોની રોશની
 થવાને મુકરર કીધો છે.” ૪૮ ને ગેરકોમીઝ્મો તે શાંભલીને ખુશ થઈઝ્મો, ને
 જોદાવંદના કલામની તારીફ કીધી, ને જોઈલા હમેશાની જીંદગીને સારૂ ડરાઝ્મોલા
 હતા તેટલા ધમાન લાવીઝ્મો. ૪૯ ને તે આખા પરાંતમાં જોદાવંદની વાત
 પરગટ કરાઈ. ૫૦ પણ ઠહુદીઝ્મોઝ્મો દીનદાર તથા આખરવાન ઝ્મોરતોને તથા
 રોહરના હાકમોને ઊરાઈરોને પાઉલ તથા આરણુખા પર સતાવણી ઉભી કીધી,
 ને પોતાની સીજોમાંથી તેઝ્મોને કાહાડી મુકીઝ્મો. ૫૧ પણ તેઝ્મો પોતાના

પગની ધુલ તેઓને ઉલટી ખંખેરીને ઇશ્કાનીમાં આવીઆ. ૫૨ તારે શાગીરેદા ખુશી તથા પાકરહએ ભરેલા થઈઆ.

બાબ અઉદમો.

અને ઇશ્કાનીમાં એમ થઈજી કે તેઓ ઇહુદીઓનાં એઆદતખાનામાં સાથે ગઈઆ, ને એયું બોલીઆ કે ઘણા ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ એતકાદ કીધો. ૨ પણ એઇમાન ઇહુદીઓએ ગેરકોમીઓને ઉશકેરીને તેઓનાં દીલ ભાઈએને ઉલટાં કીધાં. ૩ તોપણ તેઓએ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીને હીમતથી ખોદાવંદ બાબત કહીજી, ને તેણે પોતાના ફજલની વાતની ગહવાઇ આપતાં તેઓના હાતોથી નીશાણીઓ તથા અબ્દુલમુમ્મીન કામો થવા દીધાં. ૪ પણ શેહેરના લોકોમાં કુટ પડી, ને કેટલાએક ઇહુદીઓની તરફ, તથા કેટલાએક રસુલિનો તરફ થઈઆ. ૫ ને તેઓને સતાવવા તથા પથરે મારવા સાફ ભરે ગેરકોમીઓમાંના તથા પોતાના હાકમો સુધાં ઇહુદીઓમાંનાઓનાં હેલાં થઈઆં; ૬ તારે તેઓ તે બહુને લુકાનીમાંના લુસતરા તથા દેરએ શેહેરોમાં તથા ચારોગમની જગીઆમાં નાહાસી ગઈઆ. ૭ ને તાંહાં તેઓએ ખુશ-ખખરી શબલાવી.

૮ અને લુસતરામાં નબલા પગવાલો એક રાખસ બેઠો હતો, તે જનમથી લંગોડા હતો, ને કદી ચાલીઓ નહીં હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતાં શાંભલીઓ, જેણે તેના પર ધારીને બેઠજી, તથા એ બહુને કે સન્નો થવાનું ઇમાન તેનામાં છે, ૧૦ મોહોટે અવાળે કહીજી કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે; તારે તે કુદીને ચાલવા લાગીઓ. ૧૧ ને પાઉલે જે કીધું તે બેઠઆ પર લોકોએ લુકાનીની બોલીમાં ખુલંદ અવાળે કહીજી કે, દેવતાઓ માણસના વેસમાં ઉતરીઆ છે. ૧૨ ને તેઓએ બારણુયાને ખુસ કહીઓ, ને પાઉલને હરમેસ, કેમકે તે ખુખી બોલનાર હતો. ૧૩ ને ખુસ, [જેનું ડેહેરું] તેઓનાં શેહેરની સામે હતું, તેના ખુબરીએ ગોધાઓ તથા કુલના હારો ભાગલ પાસે લાવીને લોકો સાથે કુરખાની કરવાનું ચાહીજી. ૧૪ પણ રસુલિએ ઇમાને બારણુયાએ તથા પાઉલે તે શાંભલીજી, તારે પોતાના કપડાં ફાડીને લોકોમાં દોડીને મોહોટે અવાળે કહીજી કે, ૧૫ અએ માણુ સો, તમે એ કામો કેમ કરોછે-ઓ? હમે પણ તમારા સરખા હવસો રાખનાર ઇનસાન છઈએ, ને તમને ઇશુલ શાંભલાવીએ છઈએ કે આ બુઠાંઓને છોડીદઇને જીવતો ખોદા જેણે

આસમાન તથા જમીન તથા દરીઓ તથા તેઓમાંનાં સઘલાં પેદા કીધાં છે તેની તરફ ફરો. ૧૬ તેણે આગલા જમાનાઓમાં બધી ઢોમીને પોત પોતાને મારગે ચાલવા દીધી ; ૧૭ તોપણ ઝમેહસાન કરીને, ઇઆને આસમાનથી વરસાદ તથા મેવાની રીતો આપણને આપીઆથી, ને આપણાં દીલ ખોરાક તથા ખુશીથી ભરીઆથી, તેણે પોતાને સાહેદ વીના રાખીઓ નથી. ૧૮ ને તેઓએ ઝમે વાતો કહીને પોતાની આગલ કુરખાની કરવાથી લોકોને મુશકેલીએ પાછા રાખીઆ.

૧૯ પણ અંતીઅખથી તથા ઇકોનીથી ઇહુદીઓ તાંહાં આવીઆ, ને તેઓએ લોકોને સમજાવોને તથા પાઉલને પથરે મરાવીને તે મરણુ પામીઓ છે એમ ધારી તેને શેહેર બાહર ધસડી લાવીઆ. ૨૦ પણ જરે તેની આસપાસ શાગીરદો ઉભા, તારે તે ઉડીને શેહેરમાં આવીઓ, ને ખીજે દાહાડે બારણુખાની સાથે દેરખેમાં ગઈઓ. ૨૧ ને તેઓ તે શેહેરમાં ખુરાખખર જાહેર કરીને ઘણાઓને તાલીમ આપી, ને હુસતરા તથા ઇકોની તથા અંતીઅખમાં પાછા ફરીઆ. ૨૨ ને શાગીરદોનાં દીલ મજબુત કરતા, ને ઇમાનમાં કાએમ રહેવા સાથે નશીહત કરતા હતા, ને કહીજે કે આપણને ઘણી મુસીબતથી જોદાની પાદશાહતમાં જીવું પડેછે. ૨૩ ને હરેક મંડલીમાં તેઓને સાથે વડીલોને ડરાવીને, તથા અપવાસ સાથે દુઆ માગીને જોદાવંદ જીના પર તેઓએ અતકાદ કીધો તેને સોંપીઆ. ૨૪ પછી તેઓ પીસીદીથી જઈને પામકુલીમાં પોહોંચીઆ. ૨૫ ને પેરગેમાં કલામ જાહેર કરીને આતેલીઆમાં ગઈઓ. ૨૬ પછી તાંહાંથી હોડીએ અંતીઅખ ગઈઓ ; જાંહાંથી તેઓએ જે કામ પુરું કીધું તે સાથે તેઓ જોદાના ફજલમાં સોંપાઈઆ હતા. ૨૭ ને તાંહાં આવીઆ પર તેઓએ મંડલી એકઠી કીધી, ને જે સરવ કામ જોદાએ તેઓથી કરાવીઆં, ને ગેરકોમીઓને સાથે ઇમાનનો દરવાજો ઉઘાડીઓ, તે વીગતવારે કહી સંભલાવીજી. ૨૮ ને શાગીરદોની સાથે તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ.

બાબ પંદરમા.

અને કેટલાએક ઇહુદીથી આવીને જાહઓને તાલીમ આપવા લાગીઆ કે, અગર મુસાની રીત પરમાણે તમારી મુંતવ થઈ નથી તો તમે તારણુ પામી શકનાર નથી. ૨ એ સાથે પાઉલને તથા બારણુખાને તેઓની સાથે

બહુ જાહેરો તથા તકરાર થઈયા બાદ તેઓએ ઠરાવીજી કે પાઉલ તથા આર-
ણુઆ તથા તેઓમાંના કેટલાઓએ રાખ્યસ ઈશિસાલેમમાં રસુલો તથા વડીલો
પાસે એ આખત જાએ. ૩ તારે તેઓ મંડલીની મદદથી રવાના થઈયા, ને
ફીનીકિયાં તથા સમરોનમાં ગેરકોમીઓના ફરવાની ખબર આપતા ગઈયા,
ને તેઓએ સઘલા ભાઈઓને મોહોટી ખુશી ઉપજાવી. ૪ ને તેઓ ઈશિસા-
લેમમાં પોહોચીયા તારે મંડલીએ તથા રસુલોએ તથા વડીલોએ તેઓની
આતરદારી કીધી, ને ખોદાએ જે સંરવ તેઓથી કરાવીયાં તેની ખબર
તેઓએ આપી. ૫ પણ ફરોશીઓના ફીરકામાંના કેટલાઓએ તેઓ ઈમાન
લાવીયા હતા તેઓએ ઉઠીને કહીજી કે, તેઓની સુનત ફરવી જોઈએ, ને
મુસાની શરીઅત પાલવાનો હુકમ આપવો જોઈએ.

૬ તારે રસુલો તથા વડીલો એ વાતનો વીચાર કરવા સાઈ એકઠા થઈયા.
૭ ને ઘણી જીકર થઈયા બાદ પીતરે ઉઠીને તેઓને કહીજી કે, અએ માણસો,
ભાઈઓ, તમે જાણોએ કે ઘણાએ દાહાડા ઉપર ખોદાએ આપણામાંથી
મને પસંદ કીધો કે મારાં મોહોથી ગેરકોમીઓ ખુશખબરી શાંભલીને ઈમાન
લાવે. ૮ ને દીલના જાણનાર ખોદાએ જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પાક-
રહ આપીને તેઓ આખત ગહવાઈ પુરી. ૯ ને ઈમાનથી તેઓનાં દીલ પાક
કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ફરક રાખીયા નહીં. ૧૦ વાસને જે
જુસરી આપણા આપદાદ તથા આપણે પણ ઉઠાવી રાકતા નહીં હતા તે શાગી-
રદાની ગરદન પર મુકીને ખોદાને જેમ અજાબો છેએ ? ૧૧ પણ જેમ
તેઓ તેમ આપણે પણ ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતના ફજલથી તારણ પામીશું,
એવો આપણે એતકાદ કરીએછાએ.

૧૨ તારે સંરવ લોક ચુપ રહીયા, ને આરણુઆ તથા પાઉલની મારફત
ખોદાએ જે મોજેજ તથા અજાબો ગેરકોમીઓમાં કરાવીયા હતા તેની
ખબર તેઓથી શાંભલી. ૧૩ ને તેઓ ચુપ રહીયા બાદ ઈઆકુબે
જવાબ આપીને કહીજી કે, અએ માણસો, ભાઈઓ, માઈ શાંભલો.
૧૪ ખોદાએ પેહલાં ગેરકોમીઓમાંથી પોતાનાં નામને સાઈ લોક લેવાને કહી
રીતે નેગાહ કીધી એ સીમાને કહીજી છે. ૧૫ ને નખીઓની વાતો એની
સાથે મલેછે, જેમ લખીજી છે કે, ૧૬ “એ પછી હું પાછો ફરીશ, ને દાઉદને
પેહલા માંડવો પાછો ખાંધીશ, ને તેના ભાગીયાં તુડીયાંને સમારીને તેને પાછો
ઉભો કરીશ. ૧૭ એ મોટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સઘલા ગેરકોમીઓ

જેમ્મા પર માંડ નામ ઢેહવાએ છે તેમ્મા ખાદાવંદને શોધ, ખાદાવંદ જે એમ બધાં કરે છે તે એમ ઢેહા છે." ૧૮ ખાદાને પોતાનાં સરવ કામો દુનીઆની રાહથી માલુમ છે. ૧૯ વાસતે મારો ઠરાવ એમ છે કે ગેરકોમીએમાંથી ખાદાની તરફ જેમ્મા ફરીઆ છે તેમ્મા પર આપણે બોજ ન નાંખીએ. ૨૦ પણ તેમ્માને એમ લખી મોકલીએ કે તેમ્માએ મુરતીએમાં મલીનપણાથી, તથા હરામકારીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા લોહીથી દુર રહેવું. ૨૧ કેમકે મુસાની વાત હરેક સખતને દાહડે એખાદતખાનાએમાં વંચાએ છે, ને તેની મુનાદી કરનારા આગલા જમાનાથી હરેક રોહરમાં છે.

૨૨ તારે આખી મંડલી મુધાં રસુલો તથા વડીલોને ખેહેતર લાગીજી કે પોતાનામાંથી પસંદ કીવેલા માણસોને ઈઆને ઇહુદાને, જેની અટક બારસાયા, તથા સીલારાને, જેમ્મા ભાઈએમાં મુખી હતા, તેમ્માને પાહિલની તથા બારણખાની સાથે અંતીઅખમાં મોકલે. ૨૩ તેમ્માની મારફત તેમ્માએ એમ લખીજી કે, અંતીઅખમાં, તથા અરામમાં, તથા કીલકીમાં, ગેરકોમીએમાંના જે ભાઈએ છે, તેમ્માને રસુલો તથા વડીલો તથા ભાઈએની સલામ. ૨૪ હમે એમું શાંબલીજી કે કેટલાએકે હમારામાંથી જઈને પોતાનો વાતોથી તમને ધમ-શનીઆ, ને તમારી મુંતવ થવી, ને શરીઅત પાલવી જોઈએ, એમ કહીઆથી તમારાં મન ઊલટાવી નાંખીઆં; તેમ્માને હમે એવો હુકમ આપીએ નહીં હતો. ૨૫ એ સાહે હમે એક દીવે એકકા થઈઆ, તારે હમે ખેહેતર લાગી-જી કે આપણા પીઆરા બારણખા તથા પાહિલ, ૨૬ જે માણસોએ આપણા ખાદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામને સાહે પોતાના છુવ સોંપીઆ છે, તેમ્માની સાથે પસંદ કરેલા માણસોને તમારી પાસે મોકલીએ. ૨૭ વાસતે હમે ઇહુદાને, તથા સીલાસને મોકલીઆ છે, ને તેમ્મા મોહોથી પણ એજ વાતો કરશે. ૨૮ કેમકે પાકરેહને તથા હમે શાહે લાગીજી છે કે એ જરની વાતો વગર તમ પર વધતો બોજ નહીં મુકીએ, ૨૯ કે મુરતીએને નજર કરેલાંથી, તથા લોહીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી તમારે દુર રહેવું, અગર આ અજોથી તમે પોતાને અચાવશે તો શાહે કરશે: તમે સલામત રહો.

૩૦ એને તેમ્મા રવાના થઈઆ પર અંતીઅખમાં આવીઆ, ને મંડલીને એકઠી કરીને પતર આપીજી. ૩૧ ને તેમ્માએ તે વાંચીને તે તમલીની વાતથી ખુરા થઈઆ. ૩૨ ને ઇહુદા તથા સીલારા જેમ્મા પોતે પણ નખી હતા, તેમ્માએ ભાઈએને બહુ વાતોની નશીહત આપીને મજબુત કીધા. ૩૩ ને તેમ્મા કેટલા-

એક દાહાડા રહીને રસુલો તરફ જવાને ભાઈઓથી સહીસલામત રવાના થઈયા. ૩૮ પણ સીલાસને તાંહાં રેહું શારૂં લાગીજી. ૩૫ ને પાઉલ તથા આરણુઆ પણ અંતીઅખમાં રહીયા, ને ખીજા ઘણાઓ મુધાં ઓદાવંદનો કલામ સંભલાવતા, તથા ઈજીવ શીખવતા હતા.

૩૬ અને કેટલાએક દાહાડા પછી પાઉલ આરણુઆને કહીજી કે, ચાલ, જે હરેક રોહરમાં આપણે ઓદાવંદની વાત પરગટ કીધી તેમાંના આપણા ભાઈઓને મલીએ, ને જોઈએ કે તેઓની શી ખબર છે. ૩૭ તારે ઇઓહાન, જેની અટક મારક છે, તેને સાથે લેવાનું આરણુઆએ ઠરાવીજી. ૩૮ પણ પાઉલને લાગીજી કે તેઓમાંથી પામકુલીથી જે નીકલી ગઈઓ, ને કામને સારૂ તેઓની સાથે નહીં આવીઓ, તેને સાથે લેવા ઠીક નહીં. ૩૯ વાસતે તેઓ વચે એવા ટેટા થઈઓ કે તેઓ એક ખીજાથી જુદા થઈયા; તારે આરણુઆ મારકને લઈને હોડીએ કુપરસમાં ગઈઓ. ૪૦ પણ પાઉલ સીલાસને પસંદ કરીને ભાઈઓથી ઓદાના કજલમાં સંપાઈયા આદ નીકલીઓ. ૪૧ ને મુરીઓમાં તથા કીલકીમાં મંડલીઓને મજબુત કરતો તે ગઈઓ.

આબ શોલમો.

૫ઠ્ઠી દરબે તથા લુસતરામાં તે આવીઓ, તારે જુઓ, તીમાથી-અસનામે એક શાગીરદ તાંહાં હતો, તે એક ઇહુદણુનો દીકરો હતો, જે ઇમાન લાવી હતી, ને તેનો આપ હોલેની હતો. ૨ ને તે લુસતરા તથા ઇથોનીમાંના ભાઈઓમાં માન પામેલો હતો. ૩ તેને પાઉલ પોતાની સાથે લેવા આહીજી, ને તે પરંતોના ઇહુદીઓને લીધે તેને લઈને તેની સુંત કીધી; કેમકે સરવ જાણુતા હતા કે તેનો આપ હોલેની હતો. ૪ ને તેઓએ રોહરોમાં જતાં ઇશાલેમના રસુલોએ તથા વડીલોએ જે હુકમો ઠરાવીયા હતા તે પાલવા સારૂ તેઓને આપીયા. ૫ ને એ રીતે મંડલીઓ ઇમાનમાં મજબુત થઈ, ને ગણુતીમાં હમેશા વધતી ગઈ.

૬ જરે તેઓ ફરજીઆ તથા ગલાતીના પરંતોમાં ફરી રહીયા, તારે આશીઆમ વાત પરગટ કરવાને પાકરહે તેઓને મના કીધા. ૭ ને મુસીઆમાં આવીયા તારે ખીથુનીઆમાં જવાની તેઓએ તદખીર કીધી, પણ રહે તેઓને જવા નહીં દીધા. ૮ ને તેઓ મુસીઆ છોડીને તરોઆસમાં આવીયા. ૯ ને રોતે પાઉલ રોહઆ દોડા, કે મોકેદોનીઆનો એક આદમી ઊભો હતો, ને તેની

આજીવ કરતાં ફેરવે છે, માટેદોનીઆમાં આવીને હમારી મદદ કર. ૧૦ ને રોઝઆ જોઈઆ બાદ માટેદોનીઆમાં તુરત જવાનો હમે ધરદો કીધો, એવું એકીનન સમજીને કે તેએને ખુરાખખરી શંભલાવાને જોદાવંદે હમને જોલાવીઆ છે. ૧૧ એ સાર હમે તેરોઆસથી હંકારીને પાધરે રસતે સામાથ-રાકીમાં આવીઆ, ને જીજે દાહોડે નેઆપોલીસમાં; ૧૨ ને તાંહાંથી ફીલપીમાં. જે માટેદોનીના તે પરાંતનું મુખી રોહર છે, તથા નવું વસેલું, ને તે રોહરમાં હમે કેટલાએક દાહાડા રહીઆ. ૧૩ ને સખતને દાહોડે હમે રોહર બાહાર નદીને કાંઠે, જાંહાં સરેસતા પરમાણે દુઆ મંગાતી હતી, તાંહાં ગઈઆ, ને એસીને જે બધરીએ એકકી થઈ હતી તેએને વાતો કહી. ૧૪ ને યુઆતીર રોહરની લુદીઆ નામે જોદાપરસત એક એમારત કીરમજ વચનારીએ શાંભલીજી, જેનું દીલ જોદાવંદે એવું ઉઘાડીજી કે પાઉલની વાતો પર તેણે ધીઆન લગાડીજી. ૧૫ ને તેનું તથા તેનાં ધરનાનું બાપતીસમા થઈજી, તારે તેણે અરજ કરીને કહીજી કે, અગર તમને એકીન છે કે હું જોદાવંદ પર ઈમાન લાવનારી છઈ, તો મારાં ધરમાં આવીને રહો; ને જોરથી તે હમને લઈ ગઈ.

૧૬ એને હમે દુઆ માગવા જતા હતા તારે એમ થઈજી કે, એક જુઆન એમારત હમને મલી, જેનામાં જોબજાણવાનો રહ હતો, ને જેણે માંતરીકપણાથી પોતાના ધણીએને ધણી દોલત મેલવી આપી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા હમારી પાછલ આવીને ખુમ પાડીને કહીજી કે, એ આદમીએ જોદાએ-તાલાના બંદાએ છે, એએ તારણનો મારગ આપણને દેખડાવેછે. ૧૮ ને તે-ણીએ ધણા દાહાડા એમ કીધું, તારે પાઉલ દલગીર થઈએ, ને પાછું કરીને રહને કહીજી કે, ઈસુ ખરીસતનાં નામથી હું તને હુકમ આપુછઈ કે તું તેનામાંથી નીકલ; ને તેજ વખત તે નીકલીએ. ૧૯ તારે તેના ધણીએએ પોતાની કમાઈની ઉમેદ જતી રહી એ જોઈને પાઉલને તથા સીલાસને પકડીઆ, ને ચહુદ્રમાં હાકેમોની પાસે ખેંચી લાવીઆ. ૨૦ ને તેએને માજીસતરેયો પાસે લાવીને કહીજી કે, એ ઇહુદી માણસો છતાં આપણા રોહરને બહુ સતવેછે. ૨૧ ને હમ રૂમીએને જે શીતો માનવી ઇઆ પાલવી રવા નથી તે તેએ શીખ-વેછે. ૨૨ તારે લોકોની બીડ એકદમ તેએને ઉલટી ઉઠી; ને માજીસતરેયોએ તેએનાં કપડાં ફાડી નાંખીઆં, ને તેએને મારવાનો હુકમ આપીએ. ૨૩ ને ધણાએક ફટકા મારીઆ પછી તેએને કેદમાં નાંખીઆ, ને કેદીએના દરોગાને તેએને ચોકસાઈથી રાખવા સાર હુકમ કીધો. ૨૪ તેણે એવા હુકમ પામીને

તેઓને અંદરનાં દુદખાનામાં નાંખીઆ, ને તેઓના પગ હેડમાં ઢોકીઆ. ૨૫ પણ મધ રાતે પાઉલ તથા સીલાસે દુઆ માગીને ઝાઘની તારોફનાં ગીતો ગાઇઆં, ને દુદીઓએ તેઓને શાંભલીઆ. ૨૬ તારે ઝમકાએક ઝમવા માહોટો ધરતીકંપ થઇએ કે દુદખાનાના પાઇઆ હલીઆ, ને અધાં બારણા તુરત ઊઘડી ગઇઆં, ને સહુની બેડીઓ તુટી ગઇ. ૨૭ ને દુદખાનાનો દરોગો ઊંઘમાંથી જાગતો થઇએ, ને દુદખાનાનાં બારણા ઉઘડેલાં જોઇને દુદીઓ નાહાહા છે. એવું સમજીને તલવાર કાઢાડી, ને પોતાને મારીનાંખવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલ માહોટે અવાજે કહીજી કે, હમે સરવ હીઆં છઈએ, વાસતે તું પોતાને કંઈ નુકસાન ના કરતો. ૨૯ તારે બીજી મંગાવીને તુરત તે અંદર દોડીએ, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગલ પડીએ. ૩૦ ને તેઓને બાહર લાવીને કહીજી કે, અએ સાહેબો, તારણુ પામવા સાર મારે શું કરવું જોઈએ? ૩૧ ને તેઓએ કહીજી કે, તું ઝાઘવંદ ઇસુ ખરીસત પર ઇમાન લાવ, ને તું પોતાનાં ધરના સુધાં તારણુ પામશે. ૩૨ તારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સઘલાંને ઝાઘવંદનો કલામ કહીએ. ૩૩ ને રાતે તેજ ઘડી તેણે તેઓને લઇને તેઓના જાગ્યમ ઘાઇઆ, ને તરત તેણે તથા તેનાં સઘલાંએ આપતી સમા લીધું. ૩૪ ને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને બાથું મુકીજી, ને પોતાનાં ધરના સહુ સુધાં ઝાઘ પર અંતકાદ લાવીને ખુશી પામીએ. ૩૫ એને દાહોડો ઉગીઆ પર માજી સતરોએએ ચોખ્ખોને માકલીને ફેલેવાડીજી કે, તે માણસોને છોડી દે. ૩૬ ને દુદખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાત કહી કે માજી સતરોએએ ફેલેવાડી માકલીજી કે તમને છોડી દેવા, વાસતે હવે નીકલીને સલામત ચાલીઆ જાએ. ૩૭ પણ પાઉલ તેઓને કહીજી કે, તેઓએ હમે જાએ. ઇમી છઈએ તેઓની તકસીર સાબત કરીઆ વીનું જાહેર રીતે મારીને દુદખાનામાં નાંખીઆ છે, ને હવે શું તેઓ હમને છાની રીતે કાઢાડી મુકેછે? એમ નહીં થશે, પણ તેઓ પોતે આવીને હમને બાહર કાઢાડે. ૩૮ તારે ચોખ્ખોએ માજી સતરોએએ એ વાતો કહી; ને તેઓ ઇમી છે, એ શાંભલીને તેઓ ખીધા. ૩૯ ને જાઇને તેઓને મનાવીઆ, ને બાહર લાવીને શહેરમાંથી જવાને તેઓની અરજ કીધી. ૪૦ ને તેઓ દુદખાનામાંથી નીકલીને લુદીઆને તાંહાં આવીઆ, ને બાઈએને જોઇને તેઓને દીલાસો દીધો, ને રવાના થઇઆ.

આખ સતરમો.

અને તેઓ આમશીપોલીસ તથા આપોલોનીમાં થઈને થેસસાલોનીકેમાં જાંહાં ઇહુદીઓનું ઝમ્યાદતખાનું હતું તાંહાં આવીઆ. ૨ ને પાઉલ પોતાના દસતુર પરમાણે તેઓની પાસે અંદર ગઈઓ, ને તણુ સખત દાહાડ તેણે ક્રીતાઓથી તેઓની સાથે તકશર કરીને વાતોનો ભેદ ખુલો કીધો, ૩ ને દલીલ આપીને કહીઈ કે, ખરીસતને દુખ સેહેવાની, તથા મરીગમ્મલાઓમાંથી પાછા ઉઠવાની જરૂર હતી; ને ઝમે ઇસુ જોની સુનાદી હું તમને કહુંછઈ તેજ મસીહા છે. ૪ તારે તેઓમાંથી કેટલાઓએ તથા દીનદાર હેલેનીઓમાંના ઘણાઓએ, તથા આબરૂદાર ઘણા ઝમારતોએ અંતકાદ કીધો; ને પાઉલની તથા સીલાસની તરફ થઈઆં. ૫ પણ બેઈમાન ઇહુદીઓએ અંદેખાઈએ ભરાઈને હલકા પાછા લોકોમાંના કેટલાઓએ પોતાની સાથે લીધા, ને બીડ મેલનીને આખાં શેહેરને ખબલાવીઈ, ને ઇઅસનનાં ઘર પર હોમલો કીધો, ને તેઓને લોકો પાસે બાહાર લાવવાનું કીધું. ૬ ને જરે તેઓ ઝમેઓને જડીઆ નહીં, તારે ઇઅસનને તથા કેટલાઓએ ભાઈઓને શેહેરના હાકેમોની પાસે ખંચીને કહીઈ કે, જોઓએ દુનીઆ ઉથલ પાથલ કીધી તેઓ હીઆં પણ આવીઆ છે. ૭ તેઓને ઇઅસને રાખીઆ છે, ને તેઓ સઘલા કાઈસારના હુકમો ઉલટા કરીને કેહેછે કે, પાદશાહ તો ખીજો છે. ઇઆને ઇસુ. ૮ તેઓએ લોકોને તથા શેહેરના હાકેમોને ઝમેવું રાંમલાવીને ઘભરાવીઆ. ૯ તારે તેઓએ ઇઅસન તથા ખીજાઓ પાસેથી જમીન લઈને તેઓને મુકી દીધા.

૧૦ અને ભાઈઓએ રાતે પાઉલને તથા સીલાસને તુરત બેરીઆમાં મોકલી દીધા; તેઓ તાંહાં પોહોંચીને ઇહુદીઓનાં ઝમ્યાદતખાનામાં ગઈઆ. ૧૧ ને થેસસાલોનીકેનાઓથી હીઆંના લોક વધતા રૂડા હતા, કાંજે તેઓએ દીલના મોટા શોખથી કલામ કચ્ચલ કીધો, ને રોજ રોજ ક્રીતાઓ વપાસતા રહીઆ કે ઝમે વાતો ઝમેમજ છે કે નહીં. ૧૨ ઝમે સાજ તેઓમાંના ઘણાએ અંતકાદ કીધો, ને આબરૂદાર હેલેની ઝમારત તથા મરદોમાંના થોડાએ નહીં. ૧૩ પણ જરે થેસસાલોનીકેના ઇહુદીઓએ જણાઈ કે બેરીઆમાં પાઉલ ખોદાનો કલામ જહેર કરેછે, તારે તાંહાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉસકેરીઆ. ૧૪ તારે ભાઈઓએ તુરત પાઉલને દરીઆ તરફ મોકલી દીધો, પણ સીલાસ

તથા તીર્થાથી અસ તાંહાંજ રહીઆ. ૧૫ ને પાઉલને રસતો દેખાડનાર જે હતા તેઓ તેને આયેનસ સુધી લાવીઆ, પછી સીલાસ તથા તીર્થાથી અસ તેની પાસે વેહેલા અવિ, અવે હુકમ પામીને તેઓ રવાના થઈઆ.

૧૬ અને પાઉલ આયેનસમાં તેઓની રાહ જોતો હતો, તારે તે રોહર ઘણું મુરતી પુજનાર છે, અંજે જોઈને તેનો જીવ બલી ઉઠીઓ. ૧૭ અંજે સાહ અંજે આદતખાનામાં ધંહુદીઓ તથા દીનદારો, તથા અહુદામાં જે તેને મલતા હતા તેઓની સાથે રોજ રોજ તે તકરાર કરતો હતો. ૧૮ તારે અંજે પીકુરી તથા સનોધક શીલસુકામાંના કેટલાઓ તેની સાથે તકરાર કીધી. ને કેટલાઓ કે કહીજી કે, અંજે બડબડીઓ શું કેહેવા ચાહે છે ? ને ખીજાઓ બોલીઆ કે, પારકા દેવતાઓની ખબર આપનાર અંજે દેખાઓ છે ; કેમ કે તેણે ધસુની તથા કીઆમતની ખબર તેઓને કહી હતી. ૧૯ ને તેઓ તેને લઈને આરેઓપાગસ પર લાવીઆ, ને કહીજી કે, જે નવી તાલીમ તું શીખવે છે તે શું છે, અંજે હમે સમજી શકીએ કે નહીં ? ૨૦ કેમ કે હમારા કાનોમાં તું કેટલીએક નવી વાતો પોહોંચાડે છે, તો અંજે શું હશે અંજે જાણવા હમે ચાહીએ છીએ. ૨૧ કાંજે સરવ આયેનીઓ, તથા તાંહાં રોહનાર પરદેશીઓ પણ, કંઈ નવી વાત કહીઆ ધંજી શાંબલીઆ વગર ખીજાં કસામાં પોતાનો વખત ખોતા નહીં હતા. ૨૨ તારે પાઉલે આરેઓપાગસની વચમાં ઉભા રહીને કહીજી કે, અંજે આયેની માણસો, તમે હરેક રીતે દેવતાઓના અતી બકત છે, અંજે હું જોઈએ છીએ. ૨૩ કેમ કે રસતે જતાં હું તમારા પુજનીકોને જોતો હતો, તારે અંજે વેદી પણ દીકી જે પર અંજે લખીજી છે કે, અબજીતા ખોદાને સાહ ; વાસ્તે જેને તમે જાણીઆ વીના બજો છે, તેની ખબર હું તમને આપું છીએ. ૨૪ જે ખોદાએ આ દુનીઆ તથા તેહેમાંનાં સઘલાંને પેદા કીધાં, તે આસમાન તથા જમીનનો ખોદાવંદ છતાં હાતે અધિલાં મંદીરોમાં તે રોહતો નથી. ૨૫ ને માણસોના હાતોથી તેની ખીદમત થતી નથી, કાંજે જંદગી તથા દમ તથા સરવ ચીજ સરવને તે પોતે આપે છે ; તે કોઈની ખાહતાજ નથી. ૨૬ ને તેણે અંજે લોહીથી આદમીઓની બધી કોષા આખી જમીનનો પીક પર રોહવા સાહ પેદા કીધી છે, ને પેહેલાંથી તેઓના વખતો તથા તેઓની રોહવાની હદો તેણે મુકરર કીધી છે. ૨૭ અંજે સાહ કે તેઓ ખોદાવંદને શોધે કે તેઓ તેને ટેંચેલીને મલે, તો પણ આપણામાંના કોઈથી તે દુર નથી. ૨૮ કેમ કે આપણે તેનાથી જીવીએ છ, ને હાલીએ છ, ને છીએ, જેમ તમારા કવીઓમાંના પણ કેટલા-

એકે કહીજી છે કે, આપણે તેની નસલ છઠ્ઠી. ૨૯ એ સારૂ આપણે જોદા-
ની નસલ છતાં સુંગુ કે રૂપું કે પથર જે માણસોની બુધી તથા જુગતીથી કરેલાં
છે, તેના સરખું જોદાપણું છે, એમ વીચારવું મુનાસીબ નથી. ૩૦ એવા
અગનીઆનના વખતો પર જોદાએ દીઠું આણદીઠું કીધું અરે, પણ હવે સરવ
જગીઆમાં સરવ માણસોને તોચા કરવાને તે ફરમાવેછે. ૩૧ કેમકે તેણે
એક દાહોડો ઠરાવીએ છે જેમાં તેના ઠરાવેલા માણસના આચારથી દુનીઆના
લોકોનો ધનસાફ રાસતીથી તે કરશે, જે બાબત તેણે તેને મરીગએલાએમાંથી
પાછો ઉઠાડવાથી સરવને સામેતી આવી છે. ૩૨ ને તેએએ મરીગએલા-
એના પાછા ઉઠવા બાબત શાંબલીજી તારે કેટલાએકે મસખરી કરી, ને ખાજ-
એએ કહીજી કે, હમે એ બાબત ફરી તારે શાંબલશું. ૩૩ ને પાઉલ
તેએમાંથી નીકલી ગઈએ. ૩૪ પણ કેટલાએક માણસોએ તેની તરફ
થઈને એતકાદ કીધો, તેએમાં દીઅનુશીઅસ આરેએપાગસી, ને એક
દામરીસ નામે એરત, તથા ખાજ તેએની સાથે હતા.

બાબ હરાડમો.

એ પછે પાઉલ આયેનસ મુકીને ફરીથમાં આવીએ. ૨ ને પંતસમાં
જનમેલા અકુલા નામે એક ઇલુદીને દીડા, જે પોતાની બધએર પરીસકીલા
સુધાં ઇતાલીથી તુરતને આવેલા હતો; (કેમકે બધા ઇલુદીએને રમમાંથી
નીકલવાનો કલાદીઅસે હુકમ કીધો હતો) ને તેએની પાસે તે ગઈએ.
૩ ને તેએના સરખા ધંધો કરનારો હતો, વાસતે તેએની સાથે કામ કરતો
રહીએ, કેમકે તંત્ર બનાવવાનો ધંધો તેએ કરતા હતા. ૪ ને તેણે હરેક
સબતને દાહોડે એઆદતખાનામાં તકરાર કીધી, ને ઇલુદીએને તથા હેલેની-
એને સમજવીજી.

૫ અને સીલાસ તથા તીમોથીઅસ માટેદોનીથી આવીઆ, તારે પાઉલનું
દીલ ઉભરાઈ આવીજી, ને ઇલુદીએને ગહવાઈઆપી કે ઇસુ તેજ ખરીસત છે.
૬ ને તેએ જારે અટકાવતા તથા કુફર બકતા હતા, તારે તેણે પોતાનાં કપડાં
ખંજરીને તેએને કહીજી કે, તમારે લોહી તમારે માથે, હું નોરદોશી છજી; હવેથી
હું ગેરક્રોમીએની તરફ જઈશ. ૭ પછી તે તાંહાંથી જઈને ઇઅસતસ નામે
એક જોદાપરસતને ઘેર ગઈએ, જેનું ઘર એઆદતખાના પાસે હતું.
૮ અને એઆદતખાનાના સરદાર કરસપસે પોતાનાં આખાં ઘરનાં સુધાં જોદા-

વંદ પર એતકાદ ક્રીધો; ને ઘણા કુરીથીએએ પણુ શાંમલોને એતકાદ ક્રીધો, ને આપતીસમા પામી લીંધું. ૯ તારે એદવંદે રતે પાઉલને રોહઆમાં કહીજીંદે, તું ખીહીતો ના, પણ બોલજે, ચુપ ના રહેતો. ૧૦ કેમકે હું તારી સાથે છજીં, ને દુખ દેવા સાર કોઈ તારા પર આવી પડશે નહીં, કાંજે આ રોહર-માં મારા લોક ઘણા છે. ૧૧ તારે તે તેએને એદાની વાત શીખવતો દોહોડ વરરા લગી તેએમાં રહીએ.

૧૨ એને ગાલીએ આઆહતો હાકેમ હતો, તારે હહુદીએએ એક-ચીતે પાઉલ પર હેલાં ક્રીધાં, ને તેને ધનસાફની ગાદી પાસે લાવીને કહીજીં કે, ૧૩ આ રાખસ લોકોને સમજવેછે કે એદાની બંદગી શરીએતથી ઉલટી કરવી. ૧૪ ને પાઉલ પોતાનું મોહો ઉઘાડવાને તહઆર હતો એટલામાં ગાલીએએ હહુદીએને કહીજીં કે, એએ હહુદીએ, જે એ કંઈ જુલમ ઈએા ખુશાઈ હતે તો વાજબ હતું કે સખુરીથી હું તમારું શાંબલું; ૧૫ પણ એ સવાલ તમારી તાલીમ કે નામનો કે તમારી શરીએત આચતનો હાએ તો તમે પોતે જોહલેએ, કેમકે હું એવાંનો ધનસાફ કરનાર થવાને નથી આહતો. ૧૬ ને તેણે તેએને ધનસાફની ગાદી પાસેથી કાહાડી મુકીએ. ૧૭ તારે સરવ હેલેનીએએ એએદતખાનાના સરદાર સોસથેનેસને પકડીને ધનસાફની ગાદી આગલ મારીએ; પણ ગાલીએએ તે આચત કંઈ પરવા કરી નહીં.

૧૮ એને તાંહાં ઘણા દાહાડા રહીએ પછી પાઉલ ભાહએથી રવાના થઈને વાહાણે યુરોએમાં આવીએ; ને પરીસકીલા તથા અકુલા તેની સાથે ગહઆં; ને કંદેરીમાં માથું બોરાવીજીં, કેમકે તેણે માનતા લીધો હતી. ૧૯ ને તે એકેસસમાં પોહોંચીએ, તારે તેણે તેએને તાંહાં છોરીએ, પણ પોતે એએદતખાનામાં પેસીને હહુદીએ સાથે તકરાર ક્રીધી. ૨૦ ને તેએની સાથે વધારે રેહેવાનું તેએએ માગીજીં, પણ તેણે માનીજીં નહીં. ૨૧ પણ એ કહીને તેએથી રવાના થઈએ કે, હર પરકારે આવતું જસન ઈશિલાએમમાં મારે પાલકું જોહએ, લેકીન એદાની મરજી હશે તો હું ફરી તમારી પાસે પાછો આવીશ; એમ એકેસસથી તે નીકલીએ. ૨૨ ને કાહશારીમાં પોહોંચીએ તારે જઈને મંડલીને સલામ કરીને અંતીએએમાં ગહએ. ૨૩ ને તાંહાં કંઈવાર રહીએ આદ તે નીકલીએ, ને કુલે શાગીરદોને મજખુત કરતો ગલાતીના તથા ફરજીઆના પરાંતોમાં વારા ફરતી ગહએ.

૨૪ એને આપલોસ નામે ફીરીન બોલનાર તથા કીતાબોમાં પરવીન એક

હાલુદી સીકુંદરીઆનો વતની ઝમ્ફેસસમાં આવીઝ્યા. ૨૫ ઝમ્ રાખસ ઝાદા-
વંદની રાહમાં તરખીઅત પામીઝ્યા હતો, ને દીલગરમ છતાં તે બોલીઝ્યા,
ને ઝાદાવંદની વાતો મોહોટી ડોરોસથી શીખવી, પણ તે ઇઝ્માહાનનું આપતી-
સમા કુકત બાણુતો હતો. ૨૬ તારે ઝમ્બાદતખાનામાં બેધરક તે બોલવા
લાગીઝ્યા, ને અકુલાઝમે તથા પરીસકીલાઝમે તેનું સાંભલીને તેને પોતાનળ
પાસે લીધો, ને ઝાદાનો રસતો વધારે દરસતીથી તેને શીખવીઝ્યા.
૨૭ ને તેણે આપ્પાઈમાં જવાનો ઇશિદો કીધો, તારે બાહઝ્માઝમે શાગીરદોને
લખીને દરખાસત કીધી કે તેને કચુલ કરે; તે તાંહાં પોહોંચીઆ આદ જ્ઝમા-
ઝમે કુજલથી ઝમ્તકાદ કીધો હતો તેઝ્માની બહુ મદદ કીધી. ૨૮ કેમકે
કીતાબોથી અતાનીને તેણે જાહેરમાં હાલુદીઝ્માની ખાતરી કીધી કે ઇસુ તેજ
ખરીસત છે.

આખ ઝોગણીસમો.

અને ઝમ્મ થઈજી કે આપલાસ કરીંથમાં હતો તારે પાઉલ ઉપલા
પરાંતોમાં ફરીને ઝમ્ફેસસમાં આવીઝ્યા, ને કેટલાઝમ્ક શાગીરદોને જોઈને તેણે
તેઝ્માને કહીજી કે, ૨ જરથી ઝમ્તકાદ કીધો તારથી શું પાકરહ તમે પામી-
આ છેઝ્મા? ને તેઝ્માઝમે તેને કહીજી કે, હમે તો સાંભલીજી પણ નથી કે
પાકરહ છે. ૩ ને તેણે તેઝ્માને કહીજી કે, તમે કોણનું આપતીસમા પામીઆ
છેઝ્મા? ને તેઝ્માઝમે કહીજી કે, ઇઝ્માહાનનું આપતીસમા. ૪ તારે પાઉલે
કહીજી કે, ઇઝ્માહાને તોખાનું આપતીસમા કીધું ખરું, ને લોકોને કેહેતો હતો કે
તેની પછવાડે જ આવેજે તે પર ઇઆને ખરીસત ઇસુ પર ઝમ્તકાદ કરવો.
૫ ને તેઝ્માઝમે ઝમે સાંભલીને ઝાદાવંદ ઇસુનાં નામથી આપતીસમા લીધું. ૬ ને
પાઉલે તેઝ્મા પર હાત મુકીઆ આદ પાકરહ તેઝ્મા પર આવીઝ્યા, ને તેઝ્મા
ખીજી બોલીઝ્યામાં બોલીઆ, તથા નખુઅત કીધી. ૭ ને તેઝ્મા સરવ ખરેક
રાખસ હતા. ૮ ને ઝમ્બાદતખાનામાં જાઈને તે બેધરક બોલીઝ્યા, ને
તણ મહીના સુધી તકરાર કરીને ઝાદાની પાદશાહતની વાતો સમજવતો રહી-
ઝ્યા. ૯ પણ જરે કેટલાઝમ્કનાં દીલ સખત થઈ ગઈઝ્યાં, ને ઇમાન નહીં
લાવીઆ, બલકે લોકોની આગલ ઝમે મારગની નીંદા કરી, તારે તે તેઝ્માથી
દુર થઈઝ્યા, ને શાગીરદોને અલગ કીધા, ને તુરાનસ નામે ઝમ્કની નીરાલમાં
દરોજ તકરાર કરતો હતો. ૧૦ ઝમ્મ વરરા બે સુધી થઈઆ કીધું, ઝમ્બું કે

આશીઆમાંના રહેનાર સરવ ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ પણ ખોદાવંદ ઇસુની વાત શાંભલી. ૧૧ ને ખોદાએ પાઉલના હાતોથી મોહોટા મોજેબ ઓવા કીધા, ૧૨ કે રૂમલો ઇઆ લુંગીઓ તેનાં બદન ઉપરથી કાહાડીને ખીમરોની પાસે લવાઈઆ, ને ખીમરી તેઓથી દુર થઈ, ને નાપાક રહે તેઓમાંથી નીકલીઆ. ૧૩ તારે જેઓમાં નાપાક રહ હતા તેઓ પર ખોદાવંદ ઇસુનું નામ લેવાનું હાતમાં લઈને કેટલાઓએ જાદુગર બટકતા ઇહુદીઓએ કહીજી કે, જે ઇસુને પાઉલ જાહેર કરેછે, તેના કસમ હમે તમને ધાલીઓએ. ૧૪ ને સકેવા નામે ઓએ ઇહુદી મુખી કાહીનના સાત દીકરા હતા, તેઓએ ઓમ કીધું. ૧૫ પણ નાપાક રહે જવાબ આપીને કહીજી કે, ઇસુને હું જાણુંછું, ને પાઉલને હું ઓલખુંછું, પણ તમે કોણ છેઓ? ૧૬ ને જે માણસમાં નાપાક રહ હતો તે તેઓ પર કુદીઓ ને તેઓ ઉપર ક્રોધ પામીને તેઓને ઓવા હરાવીઆ કે તેઓ નાગા તથા ધાઓલ થઈને તે ઘરથી નાહાડા. ૧૭ ને ઓફેસસમાં જે સરવ ઇહુદી તથા હેલેની રહેતા હતા તેઓને ઓ માલુમ થઈજી, ને તે સરવ પર ખીલીક આવી, ને ખોદાવંદ ઇસુનું નામ જુજરગ થઈજી. ૧૮ તારે ઇમાન લાવનારોઓમાંના ઘણાઓ આવીને પોતાનાં કામ કમ્બલ કીધાં, ને કહી દેખાડીઆં. ૧૯ ને પાખંડ કરનારોઓમાંથી પણ ઘણાઓ પોતાની પોથીઓ ઓકહી કરીને સરવની આગલ બાલી નાંખી, ને તેઓની કીમતનો હીસાબ કીધો તારે ખ્યાસ હજર રૂપીઆ નીકલીઆ. ૨૦ ઓ રીતે ખોદાવંદનો કલામ બહુ વધીઓ, ને ગણિબ થઈઓ.

૨૧ ઓને ઓ થઈઆ પછી પાઉલે માટેદોનીઆ તથા આખાઈમાં થઈને ઇશાલિમમાં જવાનું પોતાનાં દીલમાં ઇરાવીજી, ને કહીજી કે, મારા તાંહાં ગઈઆ બાદ રોમ પણ મારે જોવું જોઈઓ. ૨૨ ને જે તેની ખીદમત કરતા હતા તેઓમાંથી તીમોથેઅસ તથા ઓરાસતસને માટેદોનીઆમાં મોકલીને પોતે કંઈક સુદત આશીઆમાં રહીઓ. ૨૩ ને તે વખત ઓ મારગ બાબત તાંહાં બહુ ગડબડ થઈ. ૨૪ કેમકે દીનેતરીઅસ નામે ઓએ સોની, જે આરતેમીસની રૂપાંતી મુરતીઓ બનાવીઆથી કારીગરોને બહુ કમાઈ કરાવતો હતો; ૨૫ તેણે તેઓને તથા ઓવાં કામ કરનારો ખીજોઓને ઓકહા કરીને કહીજી કે, ઓએ માણસો, તમે જાણોછોઓ કે આ ધંધાથી આપણી કમાઈછે. ૨૬ તો તમે જુઓછોઓ, ને શાંભલોછોઓ, કે કકત ઓફેસસમાં નહીં, પણ આશરે આખા આશીઆમાં ઓ પાઉલે બહુ લોકોને ઓમ કેહેતાં સમજવીને ફેરવી-

આ છે કે હાતથી બનેલા તે દેવો નથી. ૨૭ ને તેથી આપણા ઝમ ધંધાનું અપમાન થાએ ઝેટલુંજ નહીં, પણ આરતેમીસ માહદેવી જેને આએ આરીઆ તથા જગતના સધલા લોક પુજેછે, તેનું મંદીર તુછ ગણાએ, ને તેની જુજરગી જતી રેહે. ૨૮ ને તેએ ઝમ શાંબલીને ગુમે ભરાઈઆ, ને જુમ પાડીને કહીજી કે, ઝમ્ફેસસીએની આરતેમીસ માહોટી છે. ૨૯ ને આપું શેહેર ગડબડાટથી ભરાઈ ગઈ, તારે તેએ માંફેદોનીઆના ગાઈઅસને તથા આરી-સતારઅસને જેએ મુસાફરીમાં પાઉલના સાર્થી હતા, તેએને અંચીને અંક-ચીતે તમારાની જગે દોડી ગઈઆ. ૩૦ તારે પાઉલે લોટોમાં જવાને આહીજી, પણ શાગીરદેએ તેને જવા દીધો નહીં. ૩૧ ને આરીઆના મુખી લોટોમાંથી કેટલાએક જે તેના દોસત હતા તેએએ-તેને આજુજુથી કેહેવાડી માકલીજી કે તેણે પોતે તમારાની જગીઆએ નહીં જવું. ૩૨ તારે કેટલાએકે કંઈ જુમ પાડી, ને કેટલાએકે કંઈ ખીજી પાડી; કેમકે લોક ધભરાએલા હતા, ને પોતે શા સખબથી એકલા થઈઆ એ તેએમાંના ઘણાએએ જણીજી પણ નહીં. ૩૩ ને તેએએ આલેકસાંદરને બીડમાંથી આગલ હડસેડીએ, ને ઇહુદીએ તેને આગલ કરતા હતા, તારે આલેકસાંદરે હાતે ધશારો કીધો, ને લોટોની આગલ પોતાની તોડ કાઢાડવા આહી. ૩૪ પણ તે ઇહુદી છે, એ તેએએ જણીકું વાસતે ઘડી પાંચેક લગી તેએ સહુએ એક અવાજે જુમ પાડી કે, ઝમ્ફેસસી-એની આરતેમીસ માહોટી છે! ૩૫ તારે શેહેરના તલાટીએ લોટોને યંડા પાડીને કહીજી કે, અએ ઝમ્ફેસસી લોટો, કહીજી માણસ નથી જણવું કે ઝમ્ફેસસીએનું શેહેર આરતેમીસ માહદેવીના તથા આસમાન ઉપરથી પડેડી મુરતીના પુજનારા છે? ૩૬ જે એ વાતોને ઉલટું કેહેવાવું નથી, તો તમને લાજમ છે કે તમે યંડા પેડા, ને ઉતાવલા થઈને કંઈ નહીં કરો. ૩૭ કેમકે જે માણસોને તમે હીઆં લાવીઆ છેએ તેએ તો મંદીરને જુજ-નારા નથી, ને તમારી દેવીનાં નીંદા કરનારા પણ નથી. ૩૮ એ સાહ જે દેમીતરીઅસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને ડોઈ પર કંઈ દાવો હોએ તો અદા-લત ઉઘાડી છે, ને સુખા બેઠા છે; વાસતે તેએ વાદ પરતીવાદ કરે. ૩૯ પણ જે કંઈ ખીજી વાતો બાબત પુકવું હોએ, તો લાએક મીજલસમાં તેનો ફેસલો થશે. ૪૦ કેમકે હમને અતરો છે કે આજના ફેસાદ બાબત હમારી ઉપર નલિરા આવશે, એ સાહ કે એ હંગામો થવાનો સખબ કંઈ નથી કે તેથી જવાબ આપી શકીએ; ૪૧ ને તેણે એ વાતો કહીને મીજલસને રવાના કીધી.

आय वीसभा.

अने हंगामे थधरुकीच्या याद पाडले शागीरदेने ओलावीच्या, ने तेच्याने बेरीने माडेदोनीच्यामां ज्वाने नीकलीच्या. २ ने ते परांतोमां इरी तेच्यामांनाच्याने णहु नशीहत आपीने हेवलासमां आवीच्या. ३ ने तांहां तणु मळीना रळीच्या; पळी वाहाणु सुरीच्या ज्वाने पर ते हतो, तारे धुदुनीच्या तेने साइ संताडरळीच्या, वासते माडेदोनीच्याने रसते पाछुं ज्वानुं तेषु इरावीं. ४ तारे जेरीच्यानो सोपातर, तथा येससखिनींठेनो आरीस-तारजस, ने सेकंदरा, तथा डेरजेनो गाधजस, ने तीमियेजस, तथा आशी-च्यानो तुपीकस, ने तग्रीमस, तेनी साथे आशीच्या लगी गधच्या. ५ तेच्या आगल जधनेहमारे साइ तरोच्यासमां वाठ जेता रळीच्या. ६ ने जेजमीर रोठ-कीना दाहाडा पछे हमे वाहाणु प्रीलपीथी नीकलीच्या, ने पांय दाहाडे तरोसमां तेच्यानी पासे पोहोंय्नीच्या, ने सात दाहाडा तांहां रळीच्या. ७ ने अडवाडी-च्याने पेहेले दाहाडे शागीरदे रोठकी बांज्वाने ज्येकडा थधच्या हता, तारे पाडले तेच्याने वात परगट कीधी, ने पोते ज्येले दाहाडे नीकलवानो हतो वासते मधरात सुधी वात लांजी कीधी. ८ ने जे माल उपर तेच्या ज्येकडा थधच्या हता तांहां धणु जती हती. ९ ने धठितुजस नामे ज्येक ज्वान जारी पर जेडेलो पुर जंधमां हतो, ने पाडल धणुवार लगी वातो केहेतो हतो तारे ते शजस जंधे बरेलो थधच्या ने तीजे मालेथी हेडल पडीच्या, ने मुज्येला उडावाधच्या. १० तारे पाडले उतरीने तेने वलगी पडीने कहीज के, तेनो जव तेमां छे; वासते तमे न धभराच्या. ११ इरी ते उपर आवीच्या, ने रोठकी बांज्वाने आंधुं, ने ज्येकरी वार सुधी वातो इरतो रळीच्या के आमदाद थध, ने ते याद खाना थधच्या. १२ ने तेच्या ते ज्वानने जवतो लावीने णहु दीलासो पामीच्या.

१३ अने हमे आगलथी वाहाणु पर अहडीने आसोसनी तरकू गधच्या, तांहांथी पाडलने खेवाना हता, केमके तेषु ज्येम इरावीं हतुं के, हुं पगवाटे तांहां सुधी ज्वरा. १४ ने आसोसमां हमने ते मलीच्या तारे हमे तेने लधने भीतुलेनीमां आवीच्या. १५ ने तांहांथी वाहाणु नीकलीने ज्येले दाहाडे ज्येजसनी साहामां पोहोंय्नीच्या, ने ज्येले दाहाडे सामासमां पोहोंय्नीच्या, पळी तरोयुलीमां रळीच्या पर ज्येले दाहाडे हमे मखितसमां आवीच्या. १६ केमके पाडल पोतानो वजत आशीच्यामां न दाहाडे वासते ज्येकसस पासेथी वाहाणु

ज्यानुं इरानीं हनुं; तेणु हेवी जलदी क्रीधी ज्मे साइ डे ज्ये जनी शडे तो पेनतेडोसतने दाहोडे धरिशालिभमां ह्येज्मे.

१७ ज्मने तेणु मीलितसथी ज्मेइससमां डेहेणु मोकलीने मंडलीना वडीलिने जोलावीज्मा. १८ ने तेज्मे तेनी पासे ज्मावीज्मा तारे तेणु तेज्मेने कहीडे डे, ज्माशीज्माभां मारा ज्मावीज्माना पेहेला दाहाजथी हुं तमाराभां शी तरेह हतो ज्मे तमे जलणुंजेज्मा; १९ डे पुरी नमरताथी, तथा जहु ज्मांसुज्माथी, तथा जे संताप धहुदीज्मेना संताधरेहेवाथी मारा पर ज्मावीपडीज्मा ते सहने ज्मादावंदनी ज्मादमत हुं करतो हतो. २० ने डे जे वात तमारा क्माज्मेदानी हती ते मे पाधी नथी राप्पी, पणु तमने देज्माजवी ज्मापी, ने ज्महेरमां तथा धेरे-धेर शीज्मवी. २१ ने धहुदीज्मे तथा हेलिनीज्मेने गहवाधपुरी डे ज्मादानी ज्मागज तोज्मा करवी, तथा हमारा ज्मादावंद हसु ज्मरीसत उपर ज्मेतकाद करवो. २२ ने हवे ज्मुज्मा, हुं इहेजो ज्माधिलो धरिशालिभ ज्मरींछर्ण, तांहां मारां पर शुं गुजररो ज्मे हुं जलणुतो नथी. २३ मगर ज्मेठलुं डे पाइइह ज्मेभ डेहेतां गहवाधज्मापेछे डे हरेक रोहेरमां ज्माधनो तथा मुसीज्मो मारे साइ तधज्मार छे. २४ हुं ज्मेवांज्मेने कंघ गणुतो नथी, मारो ज्मव पणु वाहालो जलणुतो नथी, ज्मे साइ डे मारी दोड हज्माने ज्मादानां क्मजलनी ज्मुराज्मरनी गहवाधज्मापवानी ज्मादमत जे ज्मादावंद हसुथी हुं पामीज्मे ते ज्मुशीथी पुरी कइं. २५ ने हवे ज्मुज्मा, हुं जलणुंछर्ण डे तमे सरव जेज्मेभां हुं ज्मादनी पादशाहतनी मुनादी करतो क्मरीज्मा छर्ण ते हवेथी माइं मोहो क्मरी नहीं ज्मेरो. २६ वासते ज्माज हुं तमने शाहेद राज्मुंछर्ण डे सरवना लोली जाजत हुं पाक छर्ण, २७ डेमडे ज्मादानी शारी मरज्म तमने कही देज्माजवीज्माथी हुं पाछो रहीज्मा नथी. २८ ज्मे साइ तमे पोताने ज्मरदार राज्मो, ने जे जेलां उपर पाकइहे तमने नेगाहज्मान इरानीज्मा ते सरवने संभालो, ज्मे साइ डे ज्मादनी मंडली जे तेणु पोतानां लोली-थी वेज्माती लीधी तेनुं पालणु तमे करो. २९ डेमडे हुं ज्मे जलणुंछर्ण डे मारा गधज्मा जाद जेलां पर रहम नहीं कररो ज्मेवां क्माडीज्मानार वइज्मा तमाराभां पेसरो. ३० ने तमाराभांथी पणु माणुसो ठीने शागीरदोने पोतानी पछवाडे ज्मेज्मा लधज्मवा वासते उलडी वातो डेहेरो. ३१ ज्मे साइ ज्मगत राहो, ने ध-ज्माद राज्मो डे मे तणु वररा ज्मगी रात दाहोडे ज्मांसुज्मा सुधां हरेकने जेतवाणु मुक्रीं नथी. ३२ ने ज्मज्मे भाधज्मा, हुं तमने हवे ज्मादाने तथा तेना क्मजलनो क्लाम जे तमने कामेल करवाने तथा सरव पाक थज्मेलाज्मेभां तमने

વતન આપવાને કુવતમંદ છે તેને સાંપુંછળીં. ૩૩ મેં દોષનાં રૂપાં ઇઆ સુંના ઇઆ કપડાં પર લોભ કીધો નથી. ૩૪ ને તમે પોતે જાણોછે આ કે આ હા-
તો આ મારા તથા મારા સાથી આની જરૂરાતની ખીદમત કરી છે. ૩૫ મેં તમને
બધી વાતો દેખાડી છે કે તે પરમાણુ મેહેનત કરીને કમળેરોની મદદ કરવી,
ને ખોદાવંદ ઇસુની કહેલી વાતો ઇઆદ રાખીવી કે, આપવું લેવા કરતાં વધારે
સુખારક છે. ૩૬ ને તેણે આ વાતો કહી પોતાનાં ધુંટણુ ટેકવીને તે આ સરવ
સાથે દુઆ માગી. ૩૭ ને તે આ સધલા બહુ રડીઆ, ને પાઉલને ગલે વલગીને
તેને ચુમી આ. ૩૮ ને તે આ તેનું મોહિ કૂરી જ્નેનાર નથી આ જે વાત તેણે
કહી તેથી તે આ વધારે ગમગીન થઇઆ, ને તે આ તેની સાથે વાહાણુ લગી
પોહોંઆડવા ગઇઆ.

બાબ એકવીસમો.

તારે આ મ થઇ ડે હમે તે આથી જુદા થઇઆ આદ હંકારીને પા-
ધરે રસતે કુસમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે રોદસમાં, ને તાંહાંથી પાતારામાં.
૨ ને ફીનીકમાં જનાર આક વાહાણુ મલીઆથી હમે તે પર ચહડીને નીકલી-
આ. ૩ ને જરે કુપરસ નજર આવી ડે તારે તેને ડાબોગમ મુકોને હમે સુરી-
આમાં ગઇઆ, ને સોરમાં ઉતરીઆ, કેમકે તાંહાં વાહાણુનો માલ ઉતારવાનો
હતો. ૪ ને શાગીરદોને મલીને હમે સાત દાહોડા તાંહાં રહીઆ, તે આ આ
રહથી પાઉલને કહી ડે તે ઇશાએમમાં ન જ આ. ૫ ને આ મ થઇ ડે
તે દાહોડા પુરા કીધા આદ હમે નીકલીઆ, ને ચાલીઆ ગઇઆ, ને તે સરવ
પોતાની બધી આ છોકરાં સુધાં રોહર આહાર હમને વલાવવા આવીઆ, ને
હમે આ કાંઠા પર ધુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી. ૬ ને આક બીજને વીદ આ
કરીને હમે વાહાણુ પર ચહડીઆ, ને તે આ પાછા પોત પોતાને ઘેર ગઇઆ.
૭ પછી હમે સોરથી દરીઆની સફર પુરી કરીને પતલેમાઇસમાં ઉતરીઆ,
ને તાંહાં બાઇ આને ભેટીને આક દાહોડા તે આની સાથે રહીઆ. ૮ ને બીજે
દાહોડે હમે પાઉલના સાથી આ નીકલીને કાઇસારીમાં આવીઆ, ને ખુરા-
બખર આપનાર શીખ જે તે સાતમાંનો હતો તેને ઘેર જઇને તેની સાથે રહીઆ.
૯ ને તે માણુસની કુંઆરી ચાર દીકરી હતી જે આ નખુઆત કરતી. ૧૦ ને
હમે તાંહાં ઘણા દાહોડા રહીઆ તારે આગાબસ નામે આક નથી ઇહુદાથી
આવી આ. ૧૧ તારે તેણે હમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંદ લીધો, ને

પોતાના હાત પગ બાંધીને કહીજી કે, પાકરૂહ ઝમ્મ કહેલે છે કે, જે માણસને આ કમરબંધ છે તેને ઇશ્રાલિમમાં ઇલુદી ઝ્મા ઝ્મે રીતે બાંધીને ગેરફામી ઝ્માના હાતમાં સોંપરો. ૧૨ જરે હમે ઝ્મે શાંબલીઈ, તારે હમે તથા તાંહાંના ઝ્મા ઝ્મે પણ તેને અરજ કીધી કે ઇશ્રાલિમમાં નહીં જાઝ્મે. ૧૩ પણ પાઉલિ જવાબ આપી ઝ્મા કે, તમે શું કરવા રોઝે ઝ્મા, ને માંદ દીલ દુઆવો છે ઝ્મા ? હું તો કકત બંધાવાને નહીં, પણ આદાવંદં ઇસુનાં નામને સાંદ ઇશ્રાલિમમાં મરવાને પણ તદ્દમાર છજી. ૧૪ ને તેણે નહીં માનીજી તારે હમે ઝ્મે કહીને કે, આદાવંદની મરજી પરમાણે થાઝ્મા, ચુપ રહીઝ્મા. ૧૫ ને તે દાહાઝ્મા પછી હમે પોતાનો અસબાબ લઈને ઇશ્રાલિમ તરફ ગઈઝ્મા. ૧૬ ને કંઈ ઝ્મેક શાગીરદે કાઠસાગીથી હમારી સાથે આવીઝ્મા, ને કુપરસના મનાસોન નામે ઝ્મેક કદીમ શાગીરદ જેને તાંહાં હમે ઉતાર રહીઝ્મે, તેને તે ઝ્મા સાથે લાવીઝ્મા.

૧૭ અને હમે ઇશ્રાલિમમાં પોહોંચીઝ્મા, તારે ભાઈ ઝ્મા ઝ્મે ખુશીથી હમેને કમુલ કીધા. ૧૮ ને બીજે દાહોડે પાઉલિ હમારી સાથે ઇઆકુબને તાંહાં ગઈ ઝ્મા. ને બધા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ ને તેણે તે ઝ્માને સલામ કરીને આદા ઝ્મે ગેરફામી ઝ્મામાં તેની ખીદમતથી જે કામ કરાવીઝ્મા તે ઝ્માનું પુરું બીઆન કીધું. ૨૦ ને તે ઝ્મા ઝ્મે શાંબલીને આદાવંદની તારીફ કીધી, ને તેને કહીજી કે, અઝ્મે ભાઈ, તું જાણે છે કે કેટલા હજાર ઇલુદી ઝ્મા છે કે જે ઝ્મા ઇમાન લાવે છે, ને તે ઝ્મા સરવ શરીઅત પર ચુસત છે. ૨૧ ને તે ઝ્મા ઝ્મે તારી બાઅત શાંબલીજી છે કે તે ગેરફામી ઝ્મામાંના બધા ઇલુદી ઝ્માને મુસાને મુકીદવાનું શીખવે છે, ને કહે છે કે, તે ઝ્મા છોકરા ઝ્માની મુંતત ન કરે, ને રસમે પરમાણે ન ચલે. ૨૨ તારે શું કરવું ? જોદા બેરાક ઝ્મેકકા થરો; કેમકે તું આવી ઝ્મા છે ઝ્મે તે ઝ્મા શાંબલશે. ૨૩ વાસતે હમે જે તને કહી ઝ્મે તે તું કર; જે ઝ્મા ઝ્મે માનતા લીધી છે ઝ્મેવા ચાર શખસ હમારામાં છે. ૨૪ તે ઝ્માને લ, ને તે ઝ્મા સમત તું પોતાને પાક કર, ને તે ઝ્માને સાંદ કંઈ ખરચ કર કે તે ઝ્મા પોતાનાં માથાં બોરાવે, તારે સધલા જાણુરો કે તારી બાઅત તે ઝ્મા ઝ્મે જે શાંબલીજી તે કંઈ નથી, બલકે તું પોતે શરીઅત પાલીને રસમે પરમાણે ચલે છે. ૨૫ પણ જે ગેરફામી ઝ્મા ઇમાન લાવી ઝ્મા છે તે ઝ્મા બાઅત હમે ઇરાનીને લખી મોકલીજી છે કે, તે ઝ્મા ઝ્મેહું કંઈ ન પણે, પણ ઝ્મેટલું કે મુરતી ઝ્માને નજર કરેલાંથી, તથા લાહીથી, તથા ચુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી પોતાને બચાવે. ૨૬ તારે પાઉલિ તે માણસોને લઈને તથા બીજે દાહોડે તે ઝ્માની સાથે પાક થ-

ધને તેઓમાંના હરેકને સાઠ અરપણુ અપાએ તાંહાં સુધી પાક થવાના દાહાડાનું પુરું થવું જણાવતાં મંદીરમાં જઈ રહીએ. ૨૭ ને તે સાત દાહાડા પુરા થવા આવીઆ તારે આશીઆના ધહુદીએએ તેને મંદીરમાં જોધને સરવ લોહોને ઉસફેરીઆ, ને તેના પર હાત નાંખીઆ. ૨૮ ને ખુમ પાડી છે, અએ ધસિરાએલી લોહો, મદદ કરો, જે શખસ હરેક જગીઆમાં ડોમને તથા શરીઅતને તથા આ મકાનને ઉલટું સરવને શીખવેછે તે એજ છે; ને વલી હેલેનીએને મંદીરમાં લાવીને આ પાક મકાનને નાપાક કીધું છે. ૨૯ જેમકે તેએએએ એફેસસી તરફીમસને તેની સાથે રોહરમાં પેહેલાં દોહો, ને પાઉલ તેને મંદીરમાં લાવીએ એમ તેએએએ ધારીજી. ૩૦ તારે આખું રોહર ખબલાઈજી, ને લોહો દોડીને એકદા થઈઆ, પછી તેએએએ પાઉલને ઘેરીને મંદીરમાંથી તેને બાહાર કાહાડીએ, ને તુરત બારણા બંધ કરીએ. ૩૧ ને તેએ તેને મારીનાંખવાને તઈઆર થતા હતા, તારે ફોજના સરદારને ખબર મલી છે આઆ ઈશાલિમમાં દોડાદોડ થઈ. ૩૨ તેજ વખત સીપાઈએને તથા જમાદારને લધને તેએ પર તે દોડી આવીએ, ને તેએએ સરદારને તથા સીપાઈએને દીઠા તારે પાઉલને મારવું સુકીજી. ૩૩ તારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીએ, ને એ સાંકલથી બાંધવાને હુકમ આપીએ, પછી પુછીજી છે, એ કોણ છે? ને એણે શું કીધું? ૩૪ તારે લોહોમાંના ડોહએ એક વાત કહી, ને ડોહએ બીજી, ને ગડબડનાં કારણથી તે કંઈ તેહકીક જણી રાકીએ નહીં; તારે તેને કીલામાં લઈજવાનો હુકમ આપીએ. ૩૫ ને સીડી પર તે ચહડીએ તારે એમ થઈજી છે લોહોના હોમલાને લીધે સીપાઈએને તેને ઊંચકી લઈ જવો પડીએ. ૩૬ જેમકે લોહોની ભીડ ખુમ પાડતાં પાછલ આલી છે, તેને પુરા કરો. ૩૭ ને પાઉલ કીલામાં લઈજવાતો હતો, તારે તેણે સરદારને કહીજી છે, શું તારી સાથે બોલવાને મને રજા છે? તારે તેણે કહીજી છે, શુ તું હેલેની જાણેછે? ૩૮ જે મીસરીએ આ દાહાડાએની પેહેલાં હુલડ કરીજી, ને ચાર હજાર ખુની માણસોને રાતમાં બાહાર લઈગઈએ તે શું તું નથી? ૩૯ પણ પાઉલ કહીજી છે, હું કીલકીના તારસસનો ધહુદી માણસ છજી, હું કે ઈ હલકાં રોહરનો વતની નથી, ને હું તારી અરજ કરુંછજી છે લોહોની આગલ બોલવાની મને રજા આપ. ૪૦ ને તેણે તેને રજા આપી, તારે પાઉલે સીડી પર ઉભો રહીને લોહોને હાતે ઈશારો કીધા, ને તેએ પુરા છાના રહીઆ તારે તેણે હેબરી જુઆનમાં બોલતાં કહીજી છે,

બાબ બાવીસમા.

અર્થ માણસો, ભાઈઓ, તથા બાપો હવે તમે મારો જવાબ શાં-
 બલો. ૨ ને તે તેઓને હેબરી જીઆનમાં છેહેતો હતો ય્મ શાંબલીને તેઓ
 વધતા છતા રહીયા. ૩ તારે તેણે કહીજી છે, હું ધહુદી માણસ છજી, કીલકીના
 તારસસમાં જનમેલો, પણ આ રોહરમાં ગમાલીઓલના કદમો પર તરબીઅત
 પામેલો, ને બાપદાદાઓની શરીઅતની પુરી રીત પરમાણે શીખેલો, ને જેમ
 આજ તમે જોદાની તરફ ગેરતમંદ છેઓ તેમ હું પણ હતો. ૪ ને મેં મરદો
 તથા ઓરતોને બાંધીને તથા દેદખાનામાં નાંખીને આ તરીકાને ખોત સુધી
 સતાવીઓ. ૫ જેમ છે સરદાર કાહીન તથા બધા વડીલો પણ ય્મ બાબત
 ગહવાઈઆપેછે; ય્મઓથી ભાઈઓ ઉપર ખત લખને હું દમરાક જવા ની-
 કવીઓ, ય્મ સાઈ છે જે તાંહાં હતા તેઓને બાંધીને ધરિશલિમમાં લાવું છે
 તેઓ સજ્જ પામે. ૬ ને રસતે જતાં હું દમરાકની પાસે પોહોંચીઓ, તારે
 ય્મમ થઈજી છે મધેઆને મારી આસપાસ આસમાનથી ય્મકાઓક્ર મોહોરી
 રોશની અમકી; ૭ ને હું જમીન પર પડી ગઈઓ, ને મારી સાથે બોલતાં ય્મવો
 અવાજ મેં શાંબલીઓ છે, ય્મઓ સાઉલ, ય્મઓ સાઉલ, તું મને કેમ સતા-
 વેછે? ૮ તારે મેં જવાબ દીધો છે, ય્મઓ જોદાવંદ, તું કોણુછે? તારે તેણે
 મને કહીજી છે, હું ધસુ નાજરી છજી, જેને તું સતાવેછે. ૯ ને મારી સાથે જે
 હતા તેઓઓ તે રોશની દીકી, ને બોધા, પણ મારી સાથે બોલનાર અવાજ
 તેઓઓ શાંબલીઓ નહીં. ૧૦ ને મેં કહીજી છે, ય્મઓ જોદાવંદ, હું શું કરું?
 ને જોદાવંદે મને કહીજી છે, તું ઉકીને દમરાકમાં જ, ને જે બધું તારે કરવાનું ઠરા-
 વીજી છે તે બાબત તાંહાંતેને છેહેવારો. ૧૧ ને તે રોશનીના તેજથી મને સુજી
 નહીં, વાસતે સાથીઓના હાત પકડીને હું દમરાકમાં આવીઓ. ૧૨ ને આ-
 નાના નામે ય્મક રાખસ જે શરીઅત પરમાણે દીનદાર, ને તાંહાંના સંધા રોહ-
 નારા ધહુદીઓથી વખણાઓલો; ૧૩ તે મારી પાસે આવીઓ, ને ઉભા રહી-
 ને મને કહીજી છે, ય્મઓ ભાઈ સાઉલ, તું દેખતો થા; ને તેજ ધડી મેં તેને
 દીડા. ૧૪ પછી તેણે કહીજી છે આપણા બાપદાદાઓના જોદાઓ તને ય્મ
 સાઈ પસંદ કીધો છે છે તું તેનો મરજી જાણે, ને તે રાસતને જીઓ, ને તેના મો-
 હોનો અવાજ શાંબલે. ૧૫ કેમકે જે જે તે દીઠાં છે, ને શાંબલીઓ છે, તે બાબત
 સરવ લોકોની આગલ તું તેનો શાહેદ થરો. ૧૬ ને હવે તું કેમ વીલંબ લ-

ગોઠેછે? ઉઠીને આપતીસમાલે, ને ખાદાવંદનાં નામથી દુઆ માગીને પોતાનાં પાપ ધાઈનાંખ. ૧૭ પછી ઝમિમ થઈકું કે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો આવીઝ્મો, ને મંદીરમાં દુઆ માગતો હતો તારે ખેહોશ થઈ ગઈઝ્મો. ૧૮ ને મને ઝમિમ છેહોતાં મેં તેને જોઈઝ્મો કે, તું ઉતાવલ કરીને ઇશ્રાલિમમાંથી વેહોલો નીકલ, કેમકે મારી આબતની તારી ગહવાઈતેઝ્મો કચ્ચલ કરરો નહીં. ૧૯ તારે મેં કહીકું કે, ઝમિમ ખાદાવંદ, તેઝ્મો પોતે જાણેછે કે તારા પર ઝમતકાદ કરનારાઝ્મોને મેં કેદ કીધા હતા, ને હરેક ઝેઆદતખાનામાં તેઝ્મોને મારીઝ્મો હતા. ૨૦ ને તારા શાહેદ સતેફાનુસનું લોહી વેહેવડાઈ તારે હું પોતે પાસે ઉભો હતો, ને તેને મારી નાંખવામાં રાજી હતો, ને તેને મારીનાંખનારાઝ્મોનાં કપડાં સાચવતો હતો. ૨૧ તારે તેણે મને કહીકું કે, તું નીકલ, કેમકે હું તને ગેરકોમીઝ્મોની પાસે દુર મોકલીશ. ૨૨ ને તેઝ્મોઝે ઝે વાત લગી તેનું શાંભલીઈ, પછી યુમ પાડીને તેઝ્મોઝે કહીકું કે, ઝેવાને જમીન પરથી ઉઠાવી નાંખો, કેમકે ઝે જીવવા લાઝ્મેક નથી. ૨૩ ને તેઝ્મો યુમ પાડતા, ને પોતાનાં કપડાં ફાડતા, ને પવનમાં ધુલ ઉડાવતા હતા; ૨૪ તારે તેને કીલામાં લખવાનો સરદારે હુકમ આપીઝ્મો; ને તેઝ્મોઝે શા સખખથી તેના પર ઝેવી યુમ પાડી, ઝે જાણુવા સાફે કોરડા મારીને તેની તજવીજ કરવાનું કહીકું. ૨૫ ને તેઝ્મો તેને વાધેરે બાંધતા હતા, તારે પાઉલે પાસે ઉભેલા જમાદારને કહીકું કે, જે રાખસ રમી, તથા તકસીરદાર ફરીઝ્મો નથી, તેને કોરડા મારવા શું તમને રવા છે? ૨૬ ને જમાદાર ઝે શાંભલીને ગઈઝ્મો, ને સરદારને ખબર આપી, ને કહીકું કે, તું જે કરેછે તે ખાબત ખબરદાર રેહે, કેમકે ઝે રાખસ રમી છે. ૨૭ તારે સરદારે આવીને તેને કહીકું કે, મને કેહે, તું શું રમી છે? ને તેણે કહીકું, હા. ૨૮ તારે સરદારે જવાબ આપીઝ્મો કે મેં મોહોટી કીમતથી ઝા વતનીપાણું વેચાતું લીધું; પણ પાઉલે કહીકું, હું તો જનમથીજ ઝમિવો છઈ. ૨૯ તારે જેઝ્મો તેની તજવીજ કરવાને તઈઝ્માર હતા, તેઝ્મો તુરત તેની પાસેથી ગઈઝ્મો, ને તે રમી છે, ઝે જાણીને સરદાર પણ ખીધો, કેમકે તેણે તેને બાંધીઝ્મો હતો. ૩૦ ને ઇહુદીઝ્મોઝે શા વાસતે તેના પર બટો મુકીઝ્મો તેની હકીકત જાણુવા આહીને તેણે ખીજે દાહોડે બંધનોથી તેને છોડીઝ્મો, ને મુખી કાહીનોને તથા તેઝ્મોની આખી સદર મીજલસને હાજર થવાને હુકમ આપીઝ્મો, પછી પાઉલને લાવીને તેઝ્મોની આગલ ઉભો રાખીઝ્મો.

બાબ તેવીશમો.

તારે પાઉલે સદર મીજલસ પર ધારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહમ્મે, હું આ દાહાડા સુધી નેકનમતથી ખોદાની આગલ આવી અમ્મે છજી; ૨ તારે હનાનીઆ સરદાર કાહીને પોતાની પાસે ઉભા રહેનારા અમ્મેને હુકમ કીધા કે તેનાં માહો પર મારે. ૩ પણ પાઉલે તેને કહીજી કે, અમ્મે ધિલિલી ભીત, ખોદા તને મારશે, શું તું શરીઅત પરમાણે મારો ધનસાફ કરવા ખેડા છે, ને શરીઅતથી ઉલટો મને મારવાનો હુકમ કરેછે? ૪ તારે પાસે ઉભા રહેનારા અમ્મે કહીજી કે, શું તું ખોદાના સરદાર કાહીનની નીંદા કરેછે? ૫ તારે પાઉલે કહીજી કે, અમ્મે બાહમ્મે, અમે સરદાર કાહીન છે તે હું જાણતો નહીં હતો; કેમકે અમે લખીંડે છે કે, તું પોતાના લોકોનાં સરદારને ખુઈ ન દેહે. ૬ ને પાઉલે જોધજી કે અમેક ભાગ સાદુકી અમ્મેનો, ને ખીજો ફ્રોશી-અમ્મેનો છે, તારે મીજલસમાં પોકારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહમ્મે, હું ફ્રોશી, ફ્રોશીનો દીકરો છજી, ને મુઅલાંઅમાના પાછા ઉઠવાની ઉમેદ બાબત મારો ધનસાફ ઠરાવા અમ્મે. ૭ ને તેણે અમે કહીજી, તારે ફ્રોશી અમ્મે તથા સાદુકી અમ્મે વચે તકરાર થઈ, ને તે લોકોમાં કુટ પડી. ૮ કેમકે સાદુકી અમ્મે કેહે-છે કે પાછું ઉઠવું નહીં થશે, ને ફ્રોશીનો કે રહ નથી; પણ ફ્રોશી અમ્મે તે ખેહુ વાતો કબુલ કરેછે. ૯ તારે માહોટો ગોંધાટ થઈ અમ્મે, ને ફ્રોશી અમ્મેની તરફના શાસતરી અમ્મે ઉઠી અમ્મે, ને ઝંઘડીને કહીજી કે, આ માણુસની કસી તકસીર હમે જોતા નથી, પણ જો રહે ધમ્મા ફ્રોશીતા અમ્મે અમેને કંઈ કહીજી હો અમ્મે તો આપણે ખોદાની સાથે લડવું નહીં. ૧૦ તારે ઘણો હંગામો થઈ અમ્મે, ને સરદાર ખીધા કે અમે તે અમ્મે પાઉલના કફડે કકડા કરે, વાસતે તેણે સીપાહ અમ્મેને હુકમ કીધા કે જઈને જબરદસ્તીથી તેને તે અમ્મેમાંથી કાહોડે ને કીલામાં લાવે.

૧૧ અમે આવતી રાતે ખોદાવંદે તેનો પાસે ઉભા રહીને કહીજી કે, અમ્મે પાઉલ, ધીરજ રાખ, કેમકે જેમ મારી બાબત તે ઇશ્રાલિમમાં ગહવાઈ આપી છે, તેમ રૂમમાં પણ તારે ગહવાઈ આપવી જોઈ અમ્મે. ૧૨ ને ઘહોડો ઉગી અમ્મે પર ફેટલા અમેક ધહુદી અમ્મે સંપ કીધા, ને અમેવી લીઅાનતથી પોતાને ખાંધીને કહીજી કે, પાઉલને મારીનાં ખી અમે તાંહાં સુધી આપણે નહીં ખાઈ અમ્મે, ને નહીં પી અમ્મે. ૧૩ ને જો અમે અમે સંપ કીધો તે અમ્મે આલીશથી વધતા હતા. ૧૪ તારે તે અમે મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે આવીને

કહીજી કે, હમે પોતાને ઝમવા માહોટા કસમથી બાંધીઆ છે કે પાઉલને મારી-
નાંખીએ તાહાં સુધી હમે કંઈ નહીં આપીએ. ૧૫ એ સાહ જાણે કે તેની
બાબત તમારે વધારે ચોકસાઈ કરવાની છે, એવું સદર મીજલસ સુધાં સરદારને
દેખડવા, કે તે આવતી કાલે તેને તમારી પાસે બાહાર લાવે, ને હમે તેના પાસે
આવીઆ અગાઉ તેને મારી નાંખવાને તઈઆર છઈએ. ૧૬ ને પાઉલના
બાણુએ તેએાનું સંતાઈરેહેવાનું શાંભલીજી, તારે તે ગઈએ, ને કીલામાં
પેસાંને પાઉલને કહીજી. ૧૭ તારે પાઉલે જમાદારોમાંથી એકને પાસે તેડીને
કહીડું કે, આ જુઆને સરદારની પાસે લઈ જા, કેમકે એ તેને કંઈ દેહેવાનો
છે. ૧૮ એ સાહ તેણે તેને સાથે લીધા, ને સરદારની પાસે લાવીને કહીડું કે,
પાઉલ કેદીએ મને પાસે તેડીને આ જુઆને તારી પાસે લાવવાની અરજ
કીધી, એ તેને કંઈ દેહેવાનો છે. ૧૯ તારે સરદારે તેનો હાત પકડીને તથા
એકાંત લઈજઈને પુછીડું કે, મને તારે શું દેહેવાનું છે? ૨૦ ને તેણે કહીજી
કે, ઇહુદીએ તારી પાસે માગવાને એવા સંપ કીધા કે જાણે તેએા પાઉલ
બાબત વધારે ચોકસાઈ કરવાના હોએ તેમ તું આવતી કાલે તેને સદર મીજ-
લસમાં લાવે. ૨૧ પણ તું તેએાનું માનતો ના, કેમકે તેએામાંના આલીરાથી
વધતા શખસોએ એવા કસમથી પોતાને બાંધીને તેને સાહ સંતાઈઆ છે કે
તેને મારીનાંખે તાહાં સુધી કંઈ નહીં આએ કે નહીં પીએ, ને હમણા તેએા
તારી કબુલાતની રાહ જોતાં તઈઆર છે. ૨૨ તારે સરદારે તે જુઆને રવાના
કરીને હુકમ કીધા કે, તે એ વાતો મને કહી છે તે કાઈને ન કહેતો. ૨૩ પછી
તેણે જમાદારોમાંના એને પાસે તેડીને કહીડું કે, અરોં સીપાઈ, ને સીતેર સવાર,
ને અરોં અરછીવાલાને પોહોર રાતે કાઈસારી સુધી જવાને તઈઆર રાએ. ૨૪ને
એજ ઉંચકનાર જનવરો હાજર રાએ, એ સાહ કે પાઉલને તે પર એસાડીને ફી-
લીકસ હાકેમની પાસે સમાલીને પોહોંચાડે. ૨૫ તારે તેણે એ પરમાણે પતર
લખીજી કે, ૨૬ નામદાર ફીલીકસ હાકેમને કલાદીઅસ લુશીઅસની સલામ.
૨૭ આ શખસ ઇહુદીએથી પકડાઈએ, ને તેએથી મારીનાંખાવાનો હતો,
તારે એ રૂમી છે એ જાણીને ફોજ સુધાં જઈને મેં એને છોડાવીએ. ૨૮ ને
તેએએ એ પર શા સખબથી બંધો મુકીએ એ જાણવા આહીને હું તેએાની
સદર મીજલસમાં એને લાવીએ. ૨૯ તારે તેએાની શરીઅતની વાતો બા-
બત બંધો મુકીએ હતો, પણ મરવા ઇઆ બંધાવા લાએકનો ગુનાહ એ પર
મને જડીએ નથી. ૩૦ ને જરે મને અબર પોહોંચી કે એ શખસને સાહ

હહુદીએ સંતાઈ રહીઆ છે, તેજ વખત મેં એને તારી તરફ ઓકલીએ, ને એના વાદીએને પણ હુકમ કીધો કે એના પર જે દાવો કરવા હોએ તે તારી આગલ કરે, સલામ. ૩૧ તારે સીપાહએ થએલા હુકમ પરમાણે પાઉલને લઈને રતોવાઈ આંતીપાતરીસમાં આવીઆ. ૩૨ ને બીજે દાહડે સવારોને તેની સાથે જવા સારૂ મુકીને એએ કીલામાં પાછા આવીઆ. ૩૩ તેએએ કાઠસારીમાં જઈને હાકેમને પતર આપીને પાઉલને પણ તેની આગલ હાજર કીધો. ૩૪ ને હાકેમે પતર વાંચીને પુછીજા કે, તે કીઆ મુખાનો છે? તારે માલુમ થઈજા કે તે કીલકીનો છે. ૩૫ પછી તેણે કહીજા કે, તારા વાદીએ પણ આવીઆ પછી હું તારી વાત પુરી સાંભલસ, ને તેને હેરેદની દરગામાં રાખવાનો હુકમ આપીએ.

બાબ ચોવીશમો.

એને પાંચ દાહાડ પછી વડીલા તથા તેરતલસ નામે એક વકીલ હનાનીઆ સરદાર કાહીન મુઘાં આવીઆ; તેએએ હાકેમની આગલ પાઉલની નાલિશ કીધી. ૨ ને તેને બોલાવીએ તારે તેરતલસ ફરીઆદ કરવા લાગીએ, ને કહીજા કે, ૩ એએ નામદાર શીલીકસ, તારાથી હમે ઘણું મુખ્ય એન પામીએ-છઈએ, ને તારાં અગમ ગનીઆનથી જસવાન કામ આ દેરામાં થઈઆં છે, તે હમે સદા ને સરવ જગેમાં પુરી શુકરગુજરીથી કચ્ચલ કરીએછઈએ. ૪ પણ હું તેને વધતી તસદી ન દેજાં વાસતે હું એટલી અરજ કરુંછઈ કે તું પોતાની નરમાઈથી હમારી થોડી વાતો સાંભલ. ૫ કેમકે આ રાખસ પીડાદેનાર, તથા આખી દુનીઆમાંના કુલે હહુદીએમાં હંગામે ઉઠાવનાર, તથા નાબ-રીએના તરીકાનો આગેવાન હમને મલીએ છે. ૬ મંદીરને પણ નાપાક કરવા એ ગઈએ, તારે હમે એને પકડીને હમારી રારીઆત મુજબ ધનિસાફ કરવા આહીએ. ૭ પણ સરદાર હુરીએએ આવીને ઘણાં બેરથી હમારા હાતમાંથી એને મુકાવી લીધો. ૮ ને એના વાદીએને તારી પાસે આવવાનો હુકમ આપીએ; એએની તજવીજ કરીઆથી જે સરવ બાબત હમે એના ઉપર બંદો મુકીએ છે, તે તેને માલુમ પડશે. ૯ ને હહુદીએએ પણ કચ્ચલ કરતાં કહીજા કે એ વાતો એમજ છે. ૧૦ તારે હાકેમે પાઉલને ધરારો કીધા પર તેણે જવાબ આપીએ કે, ઘણાં વરરા થઈઆં આ કોમનો હાકેમ તું છે, એ જાણીને જઆદા ખુશીથી હું પોતાનો જવાબ આપુંછઈ. ૧૧ તારે એમ

જાણ્યું કે હું અંદગી કરવા સારૂ ઇશિયાલિમમાં ગઈઝી તેને ખાર દાહાડ કરતાં વધતા નથી થઈઝી. ૧૨ ને મંદીરમાં ઢોઢની સાથે તકરાર કરતાં, કે ઝીઆ-દતખાનાઝીમાં કે શેહેરમાં લોકોને હંગામો કરાવતાં તેઝીઝી મને દોઢો નથી. ૧૩ ને હમણા તેઝી મારા પર જે તોહમત મુકેછે તેની સાથેતી તેઝી કરી શક-તા નથી. ૧૪ પણ તારી આગલ હું ઝી કપ્તુલ કંઈછી કે, તેઝી જે મારગને ભર-શાટ કેહેછે તે પરમાણે હું આપદાદાઝીના ઝાદાની અંદગી કંઈછી, ને જે વાતો તોરતમાં તથા નખીઝીની કીતાબોમાં લખી છે તે સઘલી માનુંછી. ૧૫ ને હું ઝાદાની તરફ ઉમેદ રાખુંછી કે મરીગઝીલાઝીનું ધઝાને રાસતો તથા ના-રાસતોનું પાછું ઉઠવું થશે, તેઝી પોતે પણ ઝી કપ્તુલ કરેછે. ૧૬ ને ઝી આખત હું ઢોરોસ કંઈછી કે હમેશા ઝાદાની તથા આદમીની આગલ મારું દીલ ખેતક-સીર રેહે. ૧૭ હવે ઘણાં વરસા પછી હું પોતાના લોકોને સારૂ ખેરાત તથા અરપણુ કરવાને આવીઝી. ૧૮ તે આખત આશીઝાના ફેટલાઝીક ઇહુદી-ઝીઝી મને મંદીરમાં પાક થઈઝી દોઢો, પણ ભીડ કે ગડખડ સાથે નહીં-૧૯ મારે ઉલટું તેઝીને કંઈ હોત તો તેઝીને તારી પાસે હીઝાં આવીને નાલેરા કરવી જોઈતી હતી. ૨૦ નહીં તો જે હીઝાં છે તેઝી અતાવે કે હું સદર મીજલ-સની આગલ હતો તારે મારામાં શી તકસીર માલુમ પડી; ૨૧ શીવાઝી ઝી કે જરે હું તેઝીની આગલ ઉભો રહીઝી, તારે મેં ઝી વાત કહી કે મુઝીલા-ઝીના પાછા ઉઠવા આખત તમારેથી મારો ધનિસાફ થાઈઝી. ૨૨ ફીલીકસ ઝી તરીકા આખત પકું જાણતો હતો, વાસતે ઝી વાતો શાંભલીને તેઝીને થોભા-વીઝા, ને કહીઝી કે, લુસીઝસ સરદાર આવશે, તારે હું તમારું પુરું જાણી લે-વશ. ૨૩ ને તેણે ઝીક જમાદારને હુકમ કીધા કે, પાઉલની ખખર રાખે, ને તેને છુટો રહેવા દે, ને તેના દોસતો માંના ઢોઢને તેની ખીદમત કરવાને ધઝા તેની પાસે આવવાને મને ન કરે. ૨૪ ને ફેટલાઝીક દાહાડ પછી ફીલીકસ પોતાની અધઝીર દૂસીલા, જે ઝીક ઇહુદેણુ હતી, તે સુધાં આવીઝી, ને પા-ઉલને બોલાવીને ખરીસત પરના ઝીતકાદ આખત તેનું શાંભલીઝી. ૨૫ ને રાસતી, તથા પહેરજગારી, તથા કીઝામત આખત વાતો તે કરતો હતો, તારે ફી-લીકસે ખાફ ખાઢને જવાબ આપીઝી કે, હમણા તો તું જા, ફરસુદ પામીઝા પર હું તને બોલાવીશ. ૨૬ ને તેણે ઝી પણ ઉમેદ રાખી હતી કે પાઉલ પોતાને છેડાવવા સારૂ મને કંઈ નાણું આપશે, ઝી સારૂ તેને ઘણીવાર બોલાવતો ને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ જે વરસા પછી પરકીઝસ ફેસતસ

ફીલીકસને ઠેકાણે આવીએ, ને ફીલીકસ ઇહુદીએને પરસન કરવા આહીને પાઉલને કેદમાં મુકી ગઈએ.

બાબ પચીશમો.

અને ફેસતસ મુખ્યામાં આવીને તણુ દાહાડા પછી કાઇસારીથી ઇશ-
શાલેમમાં ગઈએ. ૨ તારે સરદાર કાહીને તથા ઇહુદીએના મુખીએએ
પાઉલને ઉલટું તેને કહીજી; ને તેની મીનંત કીધી; ૩ ને તેને મારીનાંખવા
સાઝ રસતામાં સંતાઈ રહેવાનું ધારીને એવી મહેરબાની આહી કે તે તેને
ઇશ્શાલેમમાં બોલાવે. ૪ પણ ફેસતસે જવાબ આપીએ કે, પાઉલ કાઈ-
સારીમાં રખારો, ને તે પોતે તાંહાં વહેલો જવાનો છે. ૫ ને તેણે કહીજી કે,
વાસતે તમારામાંના જેએ શક્તીવાન હોએ તેએ મારી સાથે આવે, ને એ
શખસમાં કંઈ બદી હોએ તો તેના પર બંદો મુકે. ૬ ને તેએને દરમીઆન
દાહાડા દસેક રહીને તે કાઈસારીમાં ગઈએ, ને બીજે દાહોડે ઇનસાફની ગાદી
પર બેસીને પાઉલને લાવવાનો તેણે હુકમ આપીએ. ૭ ને તે હાજર થઈ
એ તારે ઇશ્શાલેમથી જે ઇહુદી આવીઆ હતા, તેએએ ચોતરફ ઉભા
રહીને ઘણા તથા બારી બટા પાઉલ પર મુકીએ, જે તેએ સાબેત
કરી નહીં શકીએ. ૮ તારે તેણે પોતાની તરફથી એવા જવાબ આપીએ,
કે, ઇહુદીએની શરીઆતને ઉલટી, ઇએ મંદીરને ઉલટી, ઇએ કાઈસારને
જીલટી, મેં કંઈ તકસીર કીધી નથી. ૯ તો પણ ફેસતસે ઇહુદીએને ખુશ
કરવા આહીને પાઉલને જવાબમાં કહીજી કે, શું તું ઇશ્શાલેમમાં જઈને તાંહાં એ
વાતો બાબત મારી આગલ પોતાનો ઇનસાફ કરાવાને રાજી છે? ૧૦ તારે
પાઉલે કહીજી કે, કાઈસારની ઇનસાફની ગાદી આગલ હું ઉભો છું, હીએમાં
મારો ઇનસાફ થવો જોઈએ; મેં ઇહુદીએનું કંઈ એવું નથી કરીજી, જેમ તું
પણુ શારી પેડે જાણેછે. ૧૧ કેમકે જે હું તકસીરદાર હોજી, ઇએ મોતને લા-
એક મેં કંઈ કરીજી હોએ, તો હું મરવાને ના નથી કેહુંતો; પણ જે બાબતોનો
તેએ મારા પર બંદો મુકેછે તેએમાંનો જે કોઈ ખરો નથી, તો તેએના હા-
તમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી; હું કાઈસાર પાસે ઇનસાફ માગું છું.
૧૨ તારે ફેસતસે મીજલસ સાથે મનમુએ કરીને જવાબ આપીએ કે, તે કાઈ-
સારની પાસે ઇનસાફ માગીએ, તો તું કાઈસારની પાસે જરો. ૧૩ ને કેટલાએક
દાહાડા વીતીઆ પછી શાહ આગરીપા તથા બેરનીક ફેસતસને મલવાને કાઈસા-

રીમાં આવીઆં. ૧૪ ને તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ યાદ ફેસતસે પાઉલ
 આપત શાહને અપર આવી, ને કહીજી કે, ફીસીકસ ઝમ્ક અંધીવાન રાખસને
 મુકી ગઇઓ છે. ૧૫ જરે હું ઇશાલિમમાં હતો તારે મુખી કાહીનોઓ તથા
 ઇહુદીઓના વડીલાઓ તેની આપત નાલિરા કીધી, ને તેને ઉલટો ઇન સાફ માગી-
 ઝો. ૧૬ તેઓને મેં જવાબ આપીઓ કે જોના ઉપર બટો મુકાઇઓ હોઓ
 તેની રૂબરૂ બટો મુકનારા થાઓ, ને તેને જવાબ આપવાને પરસંગ નહીં મલે,
 તાંહાં મુધી કોઈ રાખસને મારીનાંખવાને સોંપવો, ઝમે રૂમીઓનો ધારો નથી.
 ૧૭ વાસતે તેઓ હીઓ આવીઓ, તારે મેં વીલંબ કીધા વગર ખીજે દાહોડે
 ઇન સાફની ગાદી પર બેસીને તે માણસને હાજર થવાનો હુકમ આપીઓ.
 ૧૮ પણ વાદીઓ ઉભા થઇઓ તારે જે જે આપત મેં ધારીજી તેમાંનો કોઈ
 બટો તેના પર લાવીઓ નહીં. ૧૯ પણ પોતાની દીન તથા મરીગઝો ઝમેક
 ઇસુ, જેની આપત પાઉલ કેહેછે કે તે જીવતો છે, તે આપત તેઓને કેટલી ઝમેક
 તકરાર હતી. ૨૦ ને ઝમેવી તકરાર આપત મને શક પડીઓ, તારે મેં તેને
 પુછીજી કે, શું તું ઇશાલિમમાં જઈને તાંહાં આ આપતોનો ઇન સાફ પામવા
 આહેછે? ૨૧ પણ પાઉલે આઉગસતસના શાંભલવા પર પોતાનો ઇન સાફ
 રખાવવાનું માગીજી, તારે મેં હુકમ કીધો કે કાઇસારની પાસે તેને હું મોકલું તાંહાં
 મુધી તેને રાખવો. ૨૨ તારે આગરીપાઓ ફેસતસને કહીજી કે, ઝમે રાખસને
 શાંભલવાને મારી પણ ઇછા છે. તારે તેણે કહીજી કે, કાલે તું તેને શાંભલશે.
 ૨૩ વાસતે ખીજે દાહોડે આગરીપા તથા બેરનીકે મોહોટી ધુમધામથી
 આવીઓ, ને સરદારો તથા રોહરના મુખી લોટો મુધાં શાંભલવાનો જગે ગઈ-
 ઝાં, ને ફેસતસે હુકમ કીધા પર પાઉલ લવાઇઓ. ૨૪ તારે ફેસતસે કહીજી
 કે, અઓ શાહ આગરીપા, તથા કુલે આદમી, જેઓ હાજર છે ઝમે, જેનો
 આપત ઇહુદીઓના બધા લોટોઓ ઇશાલિમમાં, તથા હીંઓ પણ બુમ પાડતાં
 મારી અરજ કીધી કે તેને વધારે જીવવા દેવું સજબર નથી, તે રાખસને તમે
 જીઓછે ઝમે. ૨૫ પણ જરે મેં જાણીજી કે ઝમેણે મોતલા ઝમેક કંઈ નથી કીધું,
 ને ઝમેણે પોતે આઉગસતસની પાસે ઇન સાફ માગી ઝમે, તારે મેં ઝમેને મોકલ-
 વાનું ઇરાવીજી છે. ૨૬ ઝમેની આપત મારા ઝોદાવંદ ઉપર મારે કંઈ અચીત
 લખવાનું નથી, ઝમે સાફ તમારી આગલ, તથા અઓ શાહ આગરીપા, ખાસ
 તારો આગલ, ઝમેને હું લાવીઓ છજી, કે તજવીજ થઇઓ યાદ મને કંઈ લખ-
 વાનું મલે. ૨૭ કેમકે અંધીવાનને મોકલવો, ને તેની તકસીર નહીં બતાવવી,
 ઝમે મને બેમુનાસીબ લાગેછે.

બાબ છવીશમો.

તારે આગરીપાગ્મ પાઉલને કહીજી કે, તને પોતાની તરફથી બોલવાની રબ છે: તારે પાઉલે હાત લાંબો કરીને જવાબ આપીઓ કે, ૨ અગ્મ શાહ આગરીપા, જે બંધી વાતો બાબત ઇહુદીઓ મારા પર દાવો કરેછે, તેઓનો આગ્રે તારી આગલ મારે જવાબ આપવાનો છે, વાસતે હું પુરા છર્જી; ૩ આસ અગ્રે સાઈ કે તું ઇહુદીઓની રસમો તથા મતોથી વાઙ્કિ છે; વાસતે હું તારી અરજ કર્જી કે તું ધીરજથી માઈ શાંબલ. ૪ મારી ચાલને કે જે જવાનીથી મારી કોમને દરમીઆન ઈશ્રાલિમમાં રાઈથી હતી તે સરવ ઇહુદીઓ જાણેછે. ૫ તેઓ મને અવલથી જાણેછે, ને જે આહે તો ગહવાઈ આપે કે હમારા મહજબના સરવથી પકા શીરકા પરમાણે હું ફરોશી હતો. ૬ ને હવે ખોદાગ્રે જે વાગ્રેદો આપદાદાઓને આપીઓ તેની ઉમેદને લીધે મને ઉભો કરીને મારો ઇનસાફ કરેછે. ૭ ને હમારા બારે શીરકા પણ રાત દાહાડો હરદમ બંદગી કરતાં તે પામવાની ઉમેદ રાખેછે; અગ્રે ઉમેદને લીધે, અગ્રે શાહ આગરીપા, ઇહુદીઓ મારી ઉપર ફરીઆદ કરેછે. ૮ અગ્રે વાત તમે બેહતબાર કેમ સમજે છેઓ કે ખોદા મુઓલાંઓને પાછાંઉઠાડશે? ૯ હા, હું પણ વીચારતો હતો કે ઇસુ નાજરીનાં નામને ઉલટું બહુ કરવું મને સજવર છે. ૧૦ ને ઈશ્રાલિમમાં મેં તેમ કીધું, ને મુખી કાહીનોઈ: અગ્રેખતીઆર પામીને પવીતરોમાંના ઘણાને બાંધીને બંધીઆનામાં નાંખીઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાને મેં તેઓને ઉલટું મત આપીજી. ૧૧ ને હરેક અગ્રેબાદતખાનામાં મેં ઘણીવાર તેઓની સજ કીધી, ને જુલમથી તેઓ પાસે કુફર કેહેવાડીજી; ને તેઓ પર બહુ જહનુન થઇને પરાઈઆં શોહેરા મુધી તેઓને સતાવીઆ. ૧૨ ને મુખી કાહીનોઈ અગ્રેખતીઆર તથા પરવાનગી પામીને હું દમરાક જતો હતો. ૧૩ તારે અગ્રે શાહ, મધેઆને મેં રસતામાં આસમાનથી અગ્રેક રોશની સુરજનાં તેજ કરતાં બહુ ચલકતી દીઠી, જે મારી તથા મારા સાથીઓની આસપાસ ચમકી. ૧૪ ને હમે સરવ જમીન પર પડીઆ, તારે અગ્રેક અવાજ મેં શાંબલીઓ, જેણે હેબરી જુબાનમાં મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, અગ્રે સાઉલ, અગ્રે સાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આરો પર લાત મારવી તને કહણુ છે. ૧૫ તારે મેં કહીજી કે, અગ્રે ખોદાવંદ, તું કોણુ છે? ને તેણે કહીજી કે, હું ઇસુ છર્જી, જેને તું સતાવેછે. ૧૬ પણ તું ઉઠ, ને તારે પગે ઉભો રહે, કેમકે મેં પોતાને

એ સારૂ તને દેખાડવીએ છે કે તે જે દીઠાં, ને હું તને જે દેખાડીશ, તેએા બાબત હું તને સેવક તથા શાખસી ઠરાવું. ૧૭ હું તને આ લોકોથી તથા જે ગેરકોમીએાની પાસે હવે હું તને માકલુંછઈ તેએાથી બચાવીશ. ૧૮ કે તું તેએાની આંખો ઉઘાડે, ને તેએાને અંધારામાંથી રોશનીની તરફ, તથા રોતાનના એખતીઆરથી ખોદાની તરફ ફેરવે, એ સારૂ કે તેએા મારા પરના એતકાદથી ગુનાહાએાની માફી તથા પચીતર કરેલાએામાં વારસો પામે. ૧૯ અએ શાહ આગરીપા, હું તે આસમાની રોધએાને ખેડરમાન નહીં રહીએા. ૨૦ પણ પેહેલાં દમશકમાંનાએાને, પછી ઈરિશલિમમાંનાએાને, તથા ઇલુદાના સરવ પરાંતમાંનાએાને, તથા ગેરકોમીએાને ચેતાવીઈ કે તોખા કરવી, તથા ખોદાની તરફ ફરવું, તથા તોખાને લાએમક ફલ લાવવાં. ૨૧ એ વાતોને લીધે ઇલુદીએા મંદીરમાં મને પકડીને મારી નાંખવા સારૂ તઈઆર હતા. ૨૨ પણ ખોદાની મદદથી હું આજ સુધી રહીએા છઈ, ને નાહાના મોહોટાને ગહવાઈ આપુંછઈ, ને નખીએાએ તથા મુસાએ જે વાતો થવાની કહી છે, તે વગર મેં કહીઈ નથી; ૨૩ કે ખરીસત દુખ સેહે, ને મરીગએલાએામાંના પાછા ઉઠવામાં તે પેહેલા થાએ, ને આ કોમને તથા ગેરકોમીએાને રોશની આપે. ૨૪ ને તે પોતાની તરફથી ખોલતો હતો, તારે ફેસતસે મોહોટે અવાજે કહીઈ કે, અએ પાઉલ, તું દીવાનો છે, બહુ એલમે તને દીવાનો કીધો છે. ૨૫ પણ તેણે કહીઈ કે, અએ ફેસતસ બાહાદુર, હું દીવાનો નથી, પણ સચાઈ તથા ડાહાપણની વાતો કરુંછઈ. ૨૬ ને શાહ પણ, જેની આગલ હું ઉઘાડી રીતે ખોલુંછું, તે જાણેછે, કેમકે મને એકીન છે કે એ વાતોમાંની કોઈ તેનાથી છુપી નથી, કાંજે એ ખુણામાં થઈ નથી. ૨૭ અએ શાહ આગરીપા; તું શું નખીએાની વાતોપર એકીન લાવેછે? હું જાણુંછઈ કે તું એકીન લાવેછે. ૨૮ તારે આગરીપાએ પાઉલને કહીઈ કે, ખરીસતી થવાને તેં મને લગભગ મનાવીએા છે. ૨૯ તારે પાઉલે કહીઈ કે, ખોદા કરે કે તુંજ એકલો નહીં, પણ જે સઘલા આજ મારું શાંખલે છે તેએા પણ, એકલા લગભગ નહીં, પણ આ ખેડીએા શીવાએ, પુરા મારા જેવા થાએ. ૩૦ ને તેણે એમ કહીઆ પછી શાહ તથા હકિમ તથા ખેરનીકે તથા જે તેએાની સાથે ખેડા હતા તેએા ઉઠીઆ. ૩૧ ને એકાંત જઈને એક બીજા સાથે વાતો કરવા તથા કેહેવા લાગીઆ કે એ શાખસે માત કે કેદને લાએમક કંઈ કીધું નથી. ૩૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીઉં કે, એ આદમીએ જે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગીએા નહીં હોતે, તો એને છોડી રાકાતે.

બાબ સતાવીશમો.

અને હમે વાહાણે ઇતાલી જઈએ એમ ઇરાવોઆ પર તેએએ પાઉલને તથા ખીજા કેટલાએક અંધીવાનેને ઇઉલીઅસ નામે આઉગસતસી ફ્રાન્સના જમાદારને સોંપીઆ. ૨ તારે હમે આદરાસુતીના એક વાહાણમાં ચહડીને આરીઆને કીનારે કીનારે જઈએ એવું ધારીને નીકલીઆ, ને માફેદોની-માંના થેસસાલોનીકેનો આરીસતારખસ હમારો સાથી હતો. ૩ ને ખીજે દાહાડે હમે સીદાનમાં પોહોંચીઆ, તારે ઇઉલીઅસે પાઉલ સાથે સલુકી કીધી, ને તેના દોસતો પાસે જઈને આરામ પામવા દીધો. ૪ પછી તાંહાંથી નીકલીઆ પર પવન ઉલટો હતો વાસતે હમે કુપરસની પાસે થઈને હંકારી ગઈઆ. ૫ ને કીલકીના તથા પામકુલીની પાસેના દરીઆ પર હંકારીને હમે લુકીમાંના મુરામાં પોહોંચીઆ. ૬ ને તાંહાં જમાદારે સીકંદરીઆનું એક વાહાણ ઇતાલો-એ હંકારી જનાર દીધું. તારે હમને તે પર ચહડાવીઆ. ૭ પણ હમે કેટલાએક દાહાડા મુધી ધીમે ચાલીઆ પર પવને હમને પોહોંચવા નહીં દીધા, વાસતે મેહેનતથી કનીદસની સાહામાં પોહોંચીને સાલમેનેની સાહામાં કરેતી થઈને હંકારી ગઈઆ. ૮ ને મુરાકેલીથી તેને વચાવીને એક જગીઆમાં આવીઆ, જે રાઈ અંદર કેહેવાએ છે, જેની પાસે લાસાઈ રોહેર હતું. ૯ ને જરે ઘણો વખત ગઈઆ, ને વાહાણે જવાને ખતરો પડીએ, કેમકે અપવાસના દાહાડા વીતી ગઈઆ, તારે પાઉલ તેએને ચેતાવતાં કહીઈ કે, ૧૦ અએ માણસો, હું જેઉંછઈ કે આ સફરમાં દુખ તથા ઘણું નુકસાન એકલા વાહાણનું તથા માલનું નહીં, પણ આપણા જીવોનું પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલ જે કહીઈ તે કરતાં ટેડેલ પર તથા વાહાણના ઘણી પર જમાદારે વધતો ભરોસો કીધો. ૧૨ ને તે અંદર સીઆલામાં રહેવા લાએક નહીં હતું, વાસતે ઘણાએ સલાહ આપી કે આપણે હીઆંથી નીકલીએ, ને દોષતરેહથી જો બનોઆવે તો રીનીકે પોહોંચીને તાંહાં સીઆલો કાહાડીએ, તે કરેતીનું એક અંદર છે, જેનું મોહો નઠરિત દીસાએ તથા વાવીઅ દીસાએ છે. ૧૩ ને દખણનો નરમ પવન નીકલીએ તારે હમારી ઇછા પરમોણે થઈએ એમ ધારીને તાંહાંથી ઉઠાવીને કરેતી પાસેથી હંકારીડે. ૧૪ પણ થોડીવાર પછે તેને ઉલટો તોફાની પવન નીકલીએ, જે ઇઉરકલુદોન કેહેવાએ છે. ૧૫ ને વાહાણ અટકાવાઈ, ને પવનની સાહામાં ડરી ન રાકીઈ તારે હમે તેને તણાવા દીધું. ૧૬ ને કલાઉદી કેહેવાએલા એક

એટ પાસે ગઈઆ, તારે મછવે રાખવાને ઘણી મહેનત પડી. ૧૭ તે ઉંચકી લીધા પછી તેઓએ વાહાણુની તલે અચાવના અંધ આંધીઆ, ને રેતીમાં ફસવાની ખીલીકથી સહડ ઉતારીઓ, ને એમના એમ તણાઈ ગઈઆ. ૧૮ ને હમને બહુ તોફાન લાગીઆથો ખીજે દાહોડે તેઓએ વાહાણુનો બોજ હલકો દીધો. ૧૯ ને તીજે દાહોડે હમે પોતાને હાતે વાહાણુનો સામાન ફેંકી દીધો. ૨૦ ને બહુ દાહાડા સુધી સુરજ તથા તારા દેખાઈઆ નહીં, ને બહુ તોફાન લાગીઈ, તેથી હમારા અચવાની ઉમેદ પુરી ગઈ. ૨૧ પણ ઘણી લાંઘણ થઈઆ પછી પાઉલ તેઓની વચમાં ઉભો રહીને બોલીઓ, કે એએ માણસો, તમને મારી વાત શાંભલીને આ દુખ તથા નુકસાન પામવાને કરેતીથી નહીં નીકલવું જોઈતું હતું. ૨૨ પણ હવે હું તમને કહુંછઈ કે આતરજમે રાખો, કેમકે તમારામાંના કોઇના જીવનું નુકસાન નહીં થશે, પણ એકલા વાહાણુનું થશે. ૨૩ કેમકે જે ખોદાનો હું છું, ને જેની ખીદમત હું કરુંછઈ, તેના ફીરેશતાએ રાતે મારી પાસે ઉભા રહીને ફહીઈ કે, ૨૪ એએ પાઉલ, ખીલી ના, કાઇ-સારની પાસે ઉભા રહેવાની તારે જરૂર છે; ને જે, વાહાણુમાં જે સરવ તારી સાથે જઈએ તેઓને ખોદાએ તને આપીઆ છે. ૨૫ વાસતે એએ માણસો, આતરજમે રાખો, કેમકે મારો એતકાદ ખોદા પર છે કે જેમ મને કહીઈ છે તેમ થશે. ૨૬ પણ આપણે એક એટ પર પડવું જોઈએ.

૨૭ એને ચઉદમી રાત આવી તારે હમે હાદરીઆમાં આમ તેમ હડસેલાતા હતા, ને અરધી રાતને આશરે ખલાસીઓએ ધારીઈ કે તેઓ કોઇ મુલકની પાસે પોહોચીઆ. ૨૮ ને સુડદ નાંખીઈ તારે વીશ વામ પાણી મલીઈ, ને થોડે આગલ જઈને ફરી નાંખીને પંદર વામ પામીઆ. ૨૯ તારે રજે ખડક પર અફલાએ એ ખીલીકથી તેઓએ ડબ્બુસા પરથી ચાર લંગર નાંખીઆં, ને દીવસ નીકલવાની વાટ જોતા હતા. ૩૦ ને ખલાસીઓએ વાહાણુ પરથી નાહાસી જવા ચાહીઈ, ને નાલ પરથી લંગર નાંખનાર હોએ એવા આહાનાથી દરીઆમાં મછવેા ઉતારીઓ. ૩૧ તારે પાઉલે જમાદારને તથા સીપાઇઓને કહીઈ કે, એઓના વાહાણુમાં રહીઆ વીના તમે અચનાર નથી. ૩૨ તારે સીપાઇઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાંખીઆં, ને તેને પડવા દીધો. ૩૩ ને દાહોડા ઉગવાનો હતો એટલામાં સરવને અન ખાવા સાફ પાઉલે તેઓની અરજ કરીને કહીઈ કે, આજ ચઉદ દાહાડા થઈઆ તમે શહ જોતા રહીઆ, ને કંઈ ન ખાવાથી અપવાસી છેઓ. ૩૪ વાસતે અન ખાવાને હું તમને અરજ

કરંછળ, કેમકે એ તમારા રખરાણુને સાફ છે, કાંજી તમારામાંથી કોઈના મા-
થાનો એક નીમાલો ખડરો નહીં. ૩૫ ને તેણે એમ કહીને રોટ્કી લીધી, ને
તે સરવની આગલ ખોદાની શુકર કીધી, ને ભાંજીને ખાવાલાગીએ. ૩૬ તારે
તે સઘલાની ખાતરજમે થઈ, ને તેએએ પણ અન લીધું. ૩૭ ને વાહાણુ
પર હમે સરવ ખરોં છોતેર શખસ હતા. ૩૮ ને તેએ ખાઈને ધરાઈએ,
તારે તેએએ ધર્ગ દરીઆમાં નાંખી દઈને વાહાણુને હલકુ કીધું. ૩૯ ને
દાહોડો ઉગીઆ પર તેએએ તે મુલક આલખીએ નહીં, પણ કાંઠાવાલી એક
ખાડી દીઠી, ને તેએએ ઠરાવીજ કે જો બની શકે તો વાહાણુ તેમાં ધાલવું.
૪૦ ને ચારો ગમથી લંગર ઊંચકીને દરીઆને સવાધીન કીધું, ને સુકાનના ખંધ
છોડીને મોહોટો સહડ પવનની ગમ તાણીએ ને કાંઠા તરફ જવા લાગીઆ. ૪૧ ને
એ દરીઆના સંગમની જગીઆએ પડીઆ, ને વાહાણુ જમીન પર લધાવીજ,
ને નાલ ફસી ગઈ, ને અચલ રહી, ને મોજાંએના બેરથી ડબ્બુસો ભાગી-
ગઈએ. ૪૨ તારે સીપાઈએનો મનસુખો એવો હતો કે ખંધીવાજોને મારી-
નાંખે, કે રખે તેએમાંથી કોઈ તરી નીકલીને નાહાસી જએ. ૪૩ પણ જમા-
દારે પાઉલને બચાવવા ચાહીને એ મનસુખાથી તેએને અટકાવીઆ, ને જ-
એને તરતાં આવડું હવું તેએને હુકમ આપીએ કે તેએ પેહેલાં કુદીને કીના-
રે જએ. ૪૪ ને જો આકીના તેએ પાટીઆં પર, ને કેટલાએક વહાણુના
કકડાએ પર જએ; ને એમ થઈજ કે તેએ સઘલા કીનારા પર સલામત
પોહોંચીઆ.

બાબ અઠાવીશમો.

અને બચી નીકલીઆ પછી તેએએ જાણીજ કે તે એટ મેલીટા
કેહેવાએ છે. ૨ ને તાંહાંના જંગલી લોજેએ હમારો પર બહુ મેહેરબાની કીધી,
કેમકે વરસાદ વરસતો હતો તે સાફ તથા ઠાહાડને લીધે તેએએ આગ સલ-
ગાવી, ને હમ સહુને તેએએ કબુલ કીધા. ૩ તારે પાઉલે લાકડાંનો ભારો એ-
કો કરીને આગમાં નાંખીએ, ને ગરમીથી એક સાંપ નીકલીને તેના હાત પર
વીટલાઈએ. ૪ ને તે જંગલીએએ તેના હાત પર તે એક લટકતું જોઈને
પરસપર કહીજ કે, એકીનન આ આદમી ખુની છે, દરીઆમાંથી એ બચીએ
છે ખરો, પણ ધનસાક એને જીવવા નથી દેતો. ૫ ને તેણે તે એકને આગમાં
ઝટકી નાંખીજ, ને કંઈ દુખ પામીએ નહીં. ૬ પણ તેએ તેના મુજી જવાની,

ਠਿਆ ਝਿਕਾਝਿਕ ਮੁਝਿਲੋ ਪੜਵਾਨੀ ਰਾਹ ਜੇਤਾ ਹੁਤਾ, ਲੇਕੀਨ ਖੜੀਵਾਰ ਰਾਹ ਜੇਠ, ਨੇ ਤੇਨੇ ਕੰਠ ਜੁਕਸਾਨ ਥਠਿੰ ਨਹੀਂ, ਝਿ ਜੇਠਨੇ, ਤੇਝਾਝਿ ਪੋਤਾਨੋ ਵੀਝਾਰ ਕੋਰਵੀਨੇ ਕਠੀਠਿੰ ਡੇ, ਝਿ ਡੋਠ ਡੇਵਤਾ ਡੇ. ੭ ਨੇ ਪਯਲੀਝਸ ਨਾਮੇ ਤੇ ਝੇਟਨਾ ਝਿਕ ਵਤਨੀਨੀ ਤੇ ਡਪੁਮਾਂ ਮੀਲਕਤੋ ਹੁਤੀ, ਤੇਝੇ ਹਮਨੇ ਕਝੁਲ ਕੀਠਾ, ਨੇ ਤਝੁ ਦਾਹਾਝ ਮੋਠੋਈ ਡੋਸਤੀਠੀ ਪਹੁਰੋਝਾ ਰਾਝੀਝਾ. ੮ ਤਾਰੇ ਝਿਮ ਥਠਠਿੰ ਡੇ, ਪਯਲੀਝਸਨੋ ਆਪ ਤਾਵੇ ਤਠਾ ਝਾਮਲੋਹੀਨਾ ਰੋਗੇ ਮਾਂਦੋ ਪਡੀਝਾ, ਤੇਨੀ ਪਾਸੇ ਪਾਠਲ ਗਠਝਿ, ਨੇ ਡੁਝਾ ਮਾਗੀਨੇ ਤੇਨਾ ਪਰ ਪੋਤਾਨਾ ਹਾਤ ਮੁਕੀਝਾ, ਨੇ ਤੇਨੇ ਸਮੋ ਕੀਠੋ. ੯ ਝਿ ਥਠਝਾ ਪਠੀ ਝੇਟਮਾਂਨਾ ਘੀਝ ਜੇਝਾ ਘੀਮਾਰ ਹੁਤਾ ਤੇਝਾ ਪਝੁ ਝਾਵੀਝਾ, ਨੇ ਸਮਾ ਕਰਾਠਝਾ. ੧੦ ਨੇ ਤੇਝਾਝਿ ਹਮਨੇ ਖਝੁੰ ਮਾਨ ਝਾਪੀਠਿੰ, ਨੇ ਹਮੇ ਨੀਕਲੀਝਾ ਤਾਰੇ ਹਮਨੇ ਜੇ ਜੇਠਤੁੰ ਹੁਤੁੰ ਤੇ ਤੇਝਾਝਿ ਝਾਪੀਠਿੰ.

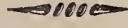
੧੧ ਝਨੇ ਤਝੁ ਮਲੀਨਾ ਪਠੀ ਸੀਕੰਦਰੀਝਾਨੁੰ ਝਿਕ ਵਾਹਾਝੁ ਜੇ ਸੀਝਾਲਾਮਾਂ ਤੇ ਝੇਟਮਾਂ ਰਠੀਠਿੰ ਹੁਤੁੰ, ਜੇਨੀ ਨੀਰਾਨ ਦੀਸਕੁਰੀਝਿ ਹੁਤੀ ਤੇਮਾਂ ਹਮੇ ਨੀਕਲੀਝਾ. ੧੨ ਨੇ ਹਮੇ ਮੁਰਾਕੁਸਮਾਂ ਝਾਵੀਝਾ ਪਠੀ ਤਾਂਹਾਂ ਤਝੁ ਦਾਹਾਝ ਰਠੀਝਾ. ੧੩ ਤਾਂਹਾਂਠੀ ਹਮੇ ਕੋਰੋ ਆਠਨੇ ਰੋਗੀਮਾਂ ਝਾਵੀਝਾ, ਨੇ ਝਿਕ ਦਾਹਾਝ ਪਠੀ ਡਝਝੁਨੋ ਪਵਨ ਨੀਕਲੀਝਾ, ਤਾਰੇ ਹਮੇ ਘੀਝੇ ਦਾਹਾਝੇ ਪੁਈਝਮਾਲੀਮਾਂ ਝਾਵੀਝਾ. ੧੪ ਤਾਂਹਾਂ ਹਮੇ ਆਠਝਿਨੇ ਮਲੀਝਾ, ਨੇ ਤੇਝਿਨੀ ਸਾਥੇ ਸਾਤ ਦਾਹਾਝ ਰੇਠੇਵਾ ਸਾਝ ਤੇਝਾਝਿ ਹਮਨੇ ਝਰਝ ਕੀਠੀ; ਨੇ ਪਠੀ ਹਮੇ ਝਮ ਤਰਕੁ ਗਠਝਾ. ੧੫ ਨੇ ਤਾਂਹਾਂਠੀ ਆਠਝਿ ਹਮਾਰੀ ਆਪਤ ਸਾਂਭਲੀਨੇ ਹਮਨੇ ਮਲਵਾ ਸਾਝ ਝਾਪੀਕੋਰਮ ਤਠਾ ਤਝੁ ਧਰਮਸਾਲਾ ਲਗੀ ਝਾਵੀਝਾ; ਪਾਠਲੇ ਤੇਝਿਨੇ ਜੇਠਨੇ ਝੋਦਾਨਾ ਸੁਕਰ ਕੀਠਾ, ਨੇ ਠੀਮਤ ਪਕਡੀ.

੧੬ ਝਨੇ ਹਮੇ ਝਮਮਾਂ ਝਾਵੀਝਾ ਤਾਰੇ ਜਮਾਦਾਰੇ ਅੰਧੀਵਾਨੋਨੇ ਝਾਕੀਨਾ ਸਰਦਾਰਨੇ ਸਵਾਧੀਨ ਕੀਠਾ, ਪਝੁ ਪਾਠਲਨੇ ਤੇਨੇ ਰਾਝਨਾਰ ਸੀਪਾਠਨੀ ਸਾਥੇ ਜ਼ੁਦੇ ਰੇਠੇਵਾਨੀ ਰਝ ਝਾਪੀ. ੧੭ ਨੇ ਤਝੁ ਦਾਹਾਝ ਪਠੀ ਝਿਮ ਥਠਠਿੰ ਡੇ ਖੜੁਦੀ ਝਿਨਾ ਮੁਝੀ ਲੋਠੋਨੇ ਪਾਠਲੇ ਝਿਕਠਾ ਝੋਲਾਵੀਝਾ, ਨੇ ਤੇਝਾ ਝਿਕਠਾ ਥਠਝਾ ਤਾਰੇ ਤੇਝੇ ਤੇਝਿਨੇ ਕਠੀਠਿੰ ਡੇ, ਝਝਿ ਮਾਝੁਸੋ, ਆਠਝਿ, ਡੋਮਨੇ ਠਲਠੁੰ ਠਝਾ ਝਾਪਝਾ ਆਪਦਾਠਝਿਨੀ ਰਸਮੋਨੇ ਠਲਠੁੰ ਮੈਂ ਕੰਠ ਕੀਠੁੰ ਨਠੀ, ਤੋਪਝੁ ਖੜਸਾਲਿਮਠੀ ਝਮੀਝਿਨਾ ਹਾਤਮਾਂ ਠੁੰ ਅੰਧੀਵਾਨ ਸੌਪਾਠਝਿ. ੧੮ ਤੇਝਾਝਿ ਮਾਰੀ ਤਝਵੀਝ ਕਰੀ, ਨੇ ਮਾਰਾਮਾਂ ਮਰਵਾਨੁੰ ਕਾਰਝੁ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਮਲੀਠਿੰ, ਤਾਰੇ ਮਨੇ ਡਿਠਵਾ ਝਾਠੀਝਿ. ੧੯ ਪਝੁ ਖੜੁਦੀਝਿ ਠਲਠੁੰ ਝੋਲੀਝਾ, ਤਾਰੇ ਕਾਠਸਿਰਨੀ ਪਾਸੇ ਠਨਿਸਾਕੁ ਮਾਗਵਾਨੀ ਮਨੇ ਜੜਰ ਪਡੀ; ਮਾਰੇ ਪੋਤਾਨੀ ਡੋਮਨੀ ਕੰਠ ਕੁਰੀਝਾਠ ਕਰਵਾਨੀ ਨਠੀ. ੨੦ ਝਿ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤਮਨੇ ਝੋਲਾਵੀਝਾ, ਡੇ ਤਮਨੇ ਜੇਠਿੰ, ਨੇ ਤਮਾਰੀ ਸਾਥੇ ਵਾਤ ਝੀਤ ਕੰਠ, ਡੇਮਕੇ ਠਸਿਰਾਝਿ-

લની ઉમેદને લીધે હું આ સાંકલથી અંધાર્યેલા છઠ્ઠી. ૨૧ તારે તેઓએ તેને કહીશ કે, તારી બાબત દહુદાથી હમને કંઈ ખત મળીઆં નથી, ને ભાઈઓમાંથી કોઈએ આવીને તારી બાબત ખબર આપી કે કંઈ ભુંડું કહીશ નથી. ૨૨ પણ તારું મત તારાં મોહિથી શાંભલવા હમે આહીએછએ, કેમકે એ તરીકો સરવ જગીઆમાં વખોડાયેલા છે તે હમે જાણીએછએ. ૨૩ ને તેઓએ તેને સારૂ એક દાહોડો ફરાવીએ, તારે ઘણા લોક તેના ઉતારામાં તેની પાસે આવીઆ, તેઓને તેણે દલીલો આપીને ખોદાની પાદશાહતનો ગહવાઈ આપી, ને મુસાની તોરત તથા નખીઓમાંથી ઇસુ બાબતની વાત સહવારથી સાંહંજ મુધો તેઓને સમજાવી. ૨૪ ને કેટલાએકે તેની વાતો ખરી માની, પણ કેટલાએકે માની નહીં. ૨૫ ને તેઓમાં પરસપર સંબંધ નહીં હતો, ને પાઉલે આ વાત કહીઆ પછી તેઓ ઉઠી ગઈઆ કે, પાકરહે ઇસાઈઆ નખીની મારફત આપણા આપદાઓને ઠીક કહીશ કે, ૨૬ “તું એ લોકોની પાસે જઈને એમ કહે કે, તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ સમજશો નહીં; ને જોતાં જોશો, પણ જાણશો નહીં. ૨૭ કેમકે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈઆ છે, ને કાનોએ તેઓ ધીમે શાંભલે છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો વીચેલી છે, ૨૮ તેઓ આંખોથી જુએ, ને કાનોથી શાંભલે, ને મનથી સમજે, ને ફેરે, ને તેઓને હું સમા કહું.” ૨૯ વાસતે તમને માલમ થાયે કે ખોદાનું તારણ ગેરફામીઓની પાસે મોકલાઈ છે, ને તેઓ તે શાંભલશે. ૩૦ ને તેણે એ વાતો કહીઆ પછી ઇહુદીઓ પરસપર ઘણી તકરાર કરતા આલીઆ ગઈઆ.

૩૦ પણ પાઉલ પોતાના ભાજાનાં ઘરમાં પુરાં એ વરરા રહીએ, ને જો તેની પાસે આવીઆ, તે સરવને તેણે કચ્છલ કીધા. ૩૧ ને પુરી હીમતથી તથા વગર અટકાવે ખોદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો, ને ઈસુ ખરીસતની વાતો શીખવતો.

૩ મીઝોને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખોદાના પીઆરા, પાક [થવા સાર] તેડાઝ્મિલા, જે રમમાં છે, તેઝ્મી સઘલાને ઇસુ ખરીસતનો અંદો પાઉલ [લખેછે] તે રસુલ થવા સાર તેડાઝ્મિલા; તથા ખોદાની ઇંજીલને સાર જ્યુદો કરાઝ્મિલો છે; ૨ જેનો વાઝ્મિલો ખોદાઝ્મિ પોતાના નખીઝ્મિની મારકૂત પાક કીતાબોમાં અગાઉથી આપીઝ્મિ હતો. ૩ તે તેના બેગ આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત આપત છે, જે જીસમ પરમાણે દાઉદની નસલથી થઈઝ્મિ; ૪ પણ પાકીજગીના રહઝ્મિ મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી પાછો ઉઠવાથી કુદરત સાથે ખોદાનો બેગ જાહેર થઈઝ્મિ, ૫ તેનાથી હમે ફજલ તથા રસુલપણું પામીઝ્મિ, કે તેનાં નામને સાર બધી કોમો ઇમાનને તાબે થાઝ્મિ. ૬ તેઝ્મિમાં તમે પણ ઇસુ ખરીસતના તેડાઝ્મિલા છેઝ્મિ. ૭ ખોદા આપણા આપથી, તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમારી ઉપર ફજલ તથા સલામતી થાઝ્મિ.

૮ પરથમ તો ઇસુ ખરીસતની મારકૂત હું તમ સઘલાને લીધે મારા ખોદાના શુકર કહુંછઈ કે, તમામ દુનીઆમાં તમારા ઇમાનની અખર થઈ છે. ૯ કેમકે ખોદા જેની ખીદમત હું મારા રહથી તેના બેગની ઇંજીલમાં કહુંછઈ, તે મારો શાહેદ છે કે હું નીતે તમને ઇઆદ કહુંછઈ; ૧૦ નેહમેશ મારી દુઆઝ્મિમાં અરજ કહુંછઈ કે, હવે કોઈ રીતે ખોદાની મરજીથી હું તમારી પાસે આવવાને શારી સફર પામું. ૧૧ કેમકે તમને જોવાને હું ઘણો ઇંતેજાર છઈ, કે હું તમને કંઈ રહાની નીઆમત પમાડું કે તેથી તમે કાઝ્મિમ થાઝ્મિ. ૧૨ ઇઆને પરસપર તમારા ને મારા ઇમાનથી હું તમારી સાથે દીલાસો પામું. ૧૩ ને અઝ્મિ ભાઈઝ્મિ, હું આહતો નથી કે તમે ઝ્મિથી નાવાકેફ રહો કે મેં ઘણીવાર તમારી પાસે આવવાને ઇરિદો કીધો, ઝ્મિ સાર કે જેમ ખીજી કોમોમાં તેમ તમારામાં પણ કંઈ ફલ પામું; પણ હમણા સુધી હું અટકાઈઝ્મિ. ૧૪ કેમકે હેલેનીઝ્મિ તથા અરખરીઝ્મિ, દાનાવો તથા નાદાનોનો હું કરજદાર છઈ. ૧૫ ઝ્મિવો કે હું તમ રમીઝ્મિને પણ મકદુરબર ઇંજીલની અખર આપવાને તઈઆર છઈ. ૧૬ કેમકે ખરીસતની ઇંજીલથી હું શરમાતો નથી; કારણ કે તે હરેક જે ઇમાન

લાવેછે તેનાં તારણુ વાસતે ખોદાની કુદરત છે, પેહેલાં ઠહુદીનાં, પછી હેલેનીનાં. ૧૭ કેમકે ખોદાની જે રાસતી ઇમાનથી તે ઇમાનને સાફ છે, તે તેમાં પરગટ કીધેલી છે; જેમ લખીજી છે કે, “રાસત ઇમાનથી જીવરો.”

૧૮ કેમકે જે માણસો નારાસતીથી સતને દાખી રાખેછે, તેઓની તમામ બેદીની તથા નારાસતી પર ખોદાનો ગજબ આસમાનથી જાહેર થઈગ્યા છે. ૧૯ કારણુ કે ખોદા બાબત જે કઈ માલમ થઈ શકેછે, તે તેઓમાં જાહેર છે, કાંતે ખોદાએ તેઓને તે જાહેર કીધું છે. ૨૦ કેમકે તેની બાબતનું જે અનદીઠ છે ઇઆને તેની અબદી કુદરત તથા ખોદાઈ, તે દુનીઆની પેદાએ-શથી તેનાં કામો ઉપરથી એવી સાફ માલુમ પડેછે કે તેઓ ખાહાના વીનાના છે. ૨૧ કેમકે તેઓએ ખોદાને પીછાનીને ખોદાને લાએકની તેની જીવરગી તથા શુકરગી નહીં કીધી. પણ પોતાની કલપનામાં વીઅરથ થઈ ગઈગ્યા, ને તેઓનાં નાદાન દીલ અંધરાઈ ગઈગ્યાં. ૨૨ તેઓ પોતાને દાનાવ કેહેતાં નાદાન થઈગ્યા. ૨૩ ને તેઓએ ગેરફાની ખોદાની જલાલ ફાની આદમી, તથા ચલીઆં, તથા ચાર પગાં, તથા સરપોની મુરતમાં બદલી નાંખી. ૨૪ એ વાસતે તેઓનાં દીલની જીરો ખાહેરોને લીધે ખોદાએ તેઓને નાપાકીમાં છોડી દીધા, કે તેઓ માહોમા પોતાનાં બદનોને બેહરમત કરે. ૨૫ તેઓએ ખોદાનું સત જીહાંચામાં બદલીજી, ને પેદાકરનારને, જે હમેશા સોતાએરાને લાએક છે, આમીન, છોડીને પેદા થએલી સીજની પરસતીશ તથા ખીદમત કીધી. ૨૬ એ સખબ ખોદાએ તેઓને ગંદી રાહવતોમાં છોડી દીધા, એવા કે તેઓની આરતોએ સવભાવીક વહેવાર ઉલટાવીને, જે સવભાવ પરમાણે નથી તેમાં તેને બદલીએ. ૨૭ ને એમજ મરદોએ પણ આરતોનો સવભાવીક વહેવાર મુકીને પરસપર પોતાની રાહવતોમાં બલવા લાગીગ્યા, ઇઆને મરદોએ મરદો સાથે નાલાએક કામ કીધાં, ને પોતાની ગુમરાહીનાં લાએક ફલ પોતામાં પામીગ્યા. ૨૮ ને જેમ તેઓએ પસંદ નહીં કીધું કે ખોદાને પીછાનીને ઇઆદ રાખે, ખોદાએ પણ તેઓને નાલાએક કામો કરવા સાફ બેહુદી સમજમાં છોડી દીધા; ૨૯ ઇઆને તેઓ સરવ નારાસતીએ, હરામ-કારીએ, બદીએ, લોભે, ભુંડાએ ભરેલા થઈગ્યા; ને વલી અદેખાએ, ખુને, લડાએ, કપટે, બદખોએ, ચાડીએ ભરેલા થઈગ્યા. ૩૦ વલી નીંદા કરનારા, ખોદા પર દુરામની રાખનારા, ગરવ કરનારા, મગર, આપવખા-ણીઆ, બદીની તાલમેલ કરનારા, માખાપોના નાફરમનબરદાર; ૩૧ એએકલ,

અંદોષસત તોડનારા, ખીન મોહોબત, ક્રીનાઓર, તથા બેરહમ થઈઝ્મા. ૩૨ ને ઝોદાનો ઇનસાફ જાણીઝ્મા હતાં કે ઝ્મિવાં કામ કરનારાઝ્મા મોતને લાઝ્મિક છે, પોતે ઝ્મિવાં કરેછે, ફકત ઝ્મિમ નહીં; પણ જ્ઞેઝ્મા કરેછે તેઝ્મા ઉપર રાજી થાઝ્મિછે.

બાબ બીજો.

ઝ્મે વાસતે, ઝ્મિમ ઇનસાફ ડરાવનાર માણસ, તું જ્ઞે કોઈ હોઝ્મિ, તે તું બાહાના વીનાનો છે, કેમકે જ્ઞે બાબતમાં તું ખીજનો ઇનસાફ કરેછે, તેથી તું પોતાને તકસીરદાર ડરાવેછે; કેમકે તું ઇનસાફ ડરાવનાર પોતે પણ તેજ કામો કરેછે. ૨ લક્રીન આપણે જાણી ઝ્મિ છઈ ઝ્મિ કે ઝ્મિવાં કામ કરનારાઝ્મા પર ઝોદાનો સજનો હુકમ સત પરમાણે છે. ૩ તારે ઝ્મિમ માણસ, તું ઝ્મિવાં કામ જ્ઞેઝ્મા કરેછે તેઝ્માનો ઇનસાફ ડરાવેછે, ને પોતેજ તેવાં કરેછે, તો શું તું ઝ્મિમ ધારેછે કે ઝોદાના સજના હુકમથી તું બચી જશે? ૪ ઇઝ્મા ઝોદાની મેહરખાની તને તોખા કરવાને ખેંચેછે, ઝ્મિ ન જાણીને તું તેની મેહરખાની, તથા બરદાસત, તથા દરગુજરની દોલતને શું ધીકારેછે? ૫ પણ તારાં સખત તથા ખેતોખા ક્રીધેલાં દીલથી ગજબ તથા ઝોદાનો વાજખી ઇનસાફ જાહેર થવાના દાહાડા સુધી તું પોતાને સાફ ગજબનો જમાવ કરેછે. ૬ તે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ફલ આપશે. ૭ જ્ઞેઝ્મા નેક કામ પર કાઝ્મિમ રહીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા ખેમરગી શોધેછે, તેઝ્માને હમેશાંની હુંદગી. ૮ પણ જ્ઞેઝ્મા ફસાદી છે, તથા સતને માનતા નથી, પણ નારાસતીને તાખેછે, તેઝ્માને કરોધ તથા ગજબ. ૯ બુરૂ કરનાર હરેક આદમીના રહને રંજ તથા આજબ આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને પછી હેલેનીને. ૧૦ પણ ભલું કરનાર હરેક આદમીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા સલામતી આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને, પછી હેલેનીને. ૧૧ કેમકે ઝોદાની પાસે કંઈ તરફદારી નથી.

૧૨ કેમકે તે દાહોડે જરે ઝોદા ઇસુ ખરીસતથી મારી ઇંજીલ પરમાણે માણસોનાં છુપાં કામોનો ઇનસાફ કરશે, તારે જ્ઞેટલાઝ્મિ શરીઝ્મત વીના યુનાહ ક્રીધો છે, તેઝ્મા શરીઝ્મત વીના હલાક થશે; ૧૩ ને જ્ઞેટલાઝ્મિ શરીઝ્મત સુધાં યુનાહ ક્રીધો છે, તેઝ્માનો ઇનસાફ શરીઝ્મત પરમાણે કરશે. ૧૪ કેમકે શરીઝ્મતના શાંબલનારા ઝોદાની આગલ રાસત નથી, પણ શરીઝ્મત પાલનારા રાસત ડરાવાશે. ૧૫ કેમકે ગેરકોમીઝ્મા, જ્ઞેઝ્માને શરીઝ્મત નથી, તેઝ્મા

સતની મારફત જે તારણ છે તેથી તેમ્મા મફત રાસત ઠરાવ્યા છે. ૨૫ જેને જોદાએ તેના લોહી પરના એતકાદથી તોજસ થવા સાહ આગલથી ઠરાવીએ છે ; એ સાહ કે પાછલા ગુનાહોની માફી જે જોદાની સહનતાથી થઈ, તે બાબત પોતાની રાસતો દેખડાવે. ૨૬ ઇમ્માને હમણા પોતાની રાસતો દેખડાવે, કે હસુ પર એતકાદ કરનારને રાસત ઠરાવીને પોતે રાસત રહે. ૨૭ તારે વડાઈ કરવાનું કાંઈ છે ? તે કહડાઈ છે. કહી શરીરઅતથી ? શું અમલની ? ના ; બલકે ઇમાનની શરીરઅતથી. ૨૮ વાસતે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે માણસ શરીરઅતના અમલ વીના ઇમાનથી રાસત ઠરાવાએ છે. ૨૯ તો જોદા શું એકલા ઇહુદીએનો છે ? શું ગેરકોમીએનો પણ નથી ? હા, ગેરકોમીએનો પણ છે. ૩૦ કેમકે એકજ જોદા સુંતનીને ઇમાનથી, તથા એસુંતનોને પણ ઇમાનેજ રાસત ઠરાવે છે. ૩૧ તો શું હમે ઇમાનથી શરીરઅતને બાતલ કરીએ છઈએ ? ના, એવું થવું નથી ; હમે તો શરીરઅતને કાએમ કરીએ છઈએ.

બાબ ચોથો.

તો આપણા બાપ ઇબ્રાહીમને જીસમ બાબત શું મલીઈ, તે બાબત શું કહીએ ? ૨ કેમકે ઇબ્રાહીમ અગર અમલથી રાસત ઠરીએ હતે, તો તે વડાઈ કરી શકતે, લેકીન જોદાની આગલ નહીં. ૩ કેમકે કીતાબ શું કેહે છે ? ઇબ્રાહીમે જોદા પર એતકાદ કીધો, ને તે તેને સાહ રાસતી ગણાઈ. ૪ હવે કામ કરનારને મજુરી આપવી બાબરોસ નથી, પણ કરજ દાખલ ગણાએ છે. ૫ પણ કામ ન કરતાં બેદીનદારોને રાસત ઠરાવનાર પર જે એતકાદ કરે છે, તેનો એતકાદ રાસતી ગણાએ છે. ૬ એ પરમાણે દાઉદ પણ તે માણસની નેકબાબતી બતાવે છે, જેને જોદા ખીન અમલ રાસત ઠરાવે છે, ૭ કે “ જેએના ગુનાહએનો માફી થઈ, ને જએનાં પાપ ઠંકાઈએ, તેએ મુબારક છે. ૮ જેને ગુનાહ જોદાવંદ હીસાબમાં નહીં લેરો, તે મુબારક છે.” ૯ તો એ નેકબાબતી ફક્ત સુંતનીએને થાએ છે, કે એસુંતને પણ થાએ છે ? આપણે કહીએ છઈએ કે ઇમાન ઇબ્રાહીમને સાહ રાસતી ગણાએ છે. ૧૦ તારે તે કેવારે ગણાએ છે ? તે સુંતમાં હતો તારે, કે એસુંત હતો તારે ? સુંતમાં હતો તારે નહીં, પણ એસુંતમાં હતો તારે. ૧૧ ને એસુંત છતાં જે ઇમાન તેને હતો તેની રાસતીની મોહોર થવા સાહ સુંતની નીશાની તે પામીએ, એ સાહ કે એસુંતમાં પણ જેએ ઇમાન લાવે છે તે સરવનો બાપ

તે થાએ, કે રાસતી તેઆને સાર પણ ગણાએ. ૧૨ ને સુંતતીઆનો બાપ, ઈઆને જેઓ સુંતતીજ તેઆનો કુકત નહીં, પણ આપણા બાપ ઈબિરાહીમનો જે ઈમાન બેસુંતતમાં હતો, તેનાં પગલાંમાં જે ચલે છે તેઆનો પણ થાએ. ૧૩ વલી દુનીઆનો વારસ થવાનો વાએદો ઈબિરાહીમને કે તેની નસલને શરીઆતથી નહીં હતો, પણ ઈમાનની રાસતીથી. ૧૪ કેમકે અગર શરીઆતવાલા વારસ હોએ, તો ઈમાન બેફાએદ, ને વાએદો બેહાંસેલ થઈએ. ૧૫ કેમકે શરીઆત ગળબ ઉપજવે છે; કારણ કે જાંહાં શરીઆત નથી, તાંહાં તકસીર પણ નથી. ૧૬ વાસતે [વારસો] એ સાર ઈમાનથી છે કે ફજલથી થાએ, ઈઆને કે વાએદો કુલે નસલને સાર કાએમ રેહે; જેઓ શરીઆતવાલા છે તેઆને સાર કુકત નહીં, પણ જેઆને ઈબિરાહીમના જેવું ઈમાન છે, તેઆને સાર પણ રેહે; ૧૭ જેના ઉપર તે ઈમાન લાવીએ, ઈઆને ખોદા ઉપર, જે મુએલાંઆને જીવોડે, તથા જે નથી તે જાણે છે તેમ પરગટ કરે છે, તેની આગલ હમ સહુનો તે બાપ છે; જેમ લખીજી છે કે, “ મેં તને ઘણી ટેમિનો બાપ ક્રીધો છે.” ૧૮ તે નાઉમેદને ટુકાણે ઉમેદથી ઈમાન લાવીએ, કે તે ઘણી ટેમિનો બાપ થાએ, કહેલા પરમાણે કે, “ તારો નસલ તેવી થશે.” ૧૯ ને ઈમાનમાં કમજોર ન હતો, વાસતે શુમારે શો વરશનો થઈઆ છતાં પણ તેણે પોતાનું બદન હવે મુએલાં સરખું છે, ઈઆ સારાનું ગરબસથાન નીરજીવ છે, એમ ધીઆનમાં લાવીએ નહીં. ૨૦ ને બેઈમાનોથી ખોદાના વાએદા પર તે શક નહીં લાવીએ; પણ ઈમાનમાં મજબુત રહીને ખોદાની બુજરગી ક્રીધી. ૨૧ ને તેને પુરૂં એકીન હતું કે જે કંઈ વાએદો તેણે આપીએ તે પુરો પાડવાને તે કાદર છે. ૨૨ એ વાસતે તે તેને સાર રાસતી ગણાઈએ. ૨૩ ને કુકત તેને સાર એ નથી લખીજી કે તે તેને વાસતે ગણાઈએ. ૨૪ બલકે આપણે સાર પણ, ઈઆને જેણે આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતને મુએલાંઆમાંથી ઉઠાડીએ તેના પર આપણે એતકાદ કરીએ, તો આપણે સાર પણ ગણારો. ૨૫ તે આપણી ખતાએને લીધે સોંપાઈએ, ને આપણને રાસત ઠરાવવા સાર પાછો ઉઠાડાઈએ.

બાબ પાંચમો.

વાસતે ઈમાનથી રાસત ઠરાવેલા છતાં આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની મારકૂત ખોદાની સાથે આપણને સમાધાન છે. ૨ ઈઆને આ ફજલ

તીના હથીઆર થવા સાહ ગુનાહને હવાલે ન કરો; પણ જેઝ્મા સુઝ્મેલાંઝ્મામાંથી જીવતા થઈઆ છે તેઝ્માની કહ્ણી પોતાને ઝોદાને સોંપો, ને તમારાં ઝંગોને રાસતીનાં હથીઆર થવા સાહ ઝોદાને આપો. ૧૪ કેમકે ગુનાહ તમ પર ગાલિબ નહીં થરો, કારણ કે તમે રારીઆતના ઝ્મ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફ્લ્લના ઝ્મ્પતીઆરમાં છેઝ્મા.

૧૫ તારે શું? આપણે રારીઆતના ઝ્મ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફ્લ્લના ઝ્મ્પતીઆરમાં છઈઝ્મે, વાસતે શું આપણે ગુનાહ કરતા રહીઝ્મે? ઝ્મેવું ન થાઝ્મે. ૧૬ શું તમે ઝ્મે જાણુતા નથી કે, જેની તાબેદારી સાહ તમે પોતાને ગોલામ દાખલ સોંપો છેઝ્મા, તેના ગોલામ છેઝ્મા જેની તાબેદારી તમે કરોછીઝ્મા; ઈઆ તો ગુનાહની જેનો ઝ્મ્જમ મોત છે; ઈઆ તો ફ્લ્માનઅરદારીની, જેનું ફ્લ્ રાસતી છે. ૧૭ તમે ગુનાહના ગોલામ હતા અરા, પણ જે તાલીમ તમને મલી તે તમે દીલથી માની લીધી છે, વાસતે ઝોદાના શુકર હેજે. ૧૮ ને ગુનાહથી છુટ્ટીને તમે રાસતીના ગોલામ થઈઆ છેઝ્મા. ૧૯ તમારાં બદનની કમજોરીને લીધે હું આદમીની રીતે બોલુંછજી; કેમકે જેમ તમે પોતાનાં ઝંગોને નાપાકી તથા રારારતની ગોલામીમાં સોંપીઆ હતાં કે રારારત કરો, તેમ હવે પાકીજીગીને સાહ પોતાનાં ઝંગોને ગોલામ થવા સાહ રાસતીને સોંપો. ૨૦ કેમકે જરે તમે ગુનાહના ગોલામ હતા, તારે તમે રાસતીથી છુટ્ટા હતા. ૨૧ તો જે કામોથી હવે તમે રારમાઝ્માછેઝ્મા તેઝ્માથી તારે તમને શું ફ્લ્ હતું? કેમકે તેઝ્માનો ઝ્મ્જમ મોત છે. ૨૨ પણ હવે તમે ગુનાહથી છુટ્ટીઆ, ને ઝોદાના બંદા થઈને પાકીજીગીનાં ફ્લ્ લાવોછેઝ્મા, ને ઝ્મ્ત હમેરાંની જીંદગી છે. ૨૩ કેમકે ગુનાહની મજુરી મોત છે; પણ ઝોદાની અપ્પરોસ હમારા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતને વસીલે હમેરાંની જીંદગી છે.

બાબ સાતમો .

ઝ્મા ભાઈઝ્મા, શું તમે ઝ્મે નથી જાણુતા (કેમકે જે રારીઆત જાણુછે તેઝ્માને હું કહુંછજી) કે માણુસ જીવેછે તાંહાં સુધી રારીઆત તેના પર ઝ્મ્પતીઆર રાખેછે? ૨ કેમકે જે બહારને વર છે તે પોતાના વરના જીવતાં સુધી રારીઆતથી તેની સાથે બંધાઝ્મેલી છે; પણ જે વર મરી ગઈઝ્મા, તો રારીઆતથી તે છુટ્ટી છે. ૩ અગર વર જીવતાં જે તે ખીજ સાથે પરણે, તો તે ધીનાલ કેહેવારો; પણ જે વર મરી ગઈઝ્મા, તો તે રારીઆતથી છુટ્ટી છે;

વાસતે જો તે બીજા સાથે પરણે, તોપણ ધીનાલ નથી. ૪ તેમ, અમ્મે મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખરીસતનાં બદનથી શરીરઅત આખત મુઝેલા થઈઓ છો, અમે સાફ કે બીજાના ઈશ્માને મુઝેલાંઓમાંથી જો પાછો ઉઠીઓ છે તેના થાઓ, કે આપણે ઓદાને વાસતે ફલ લાવીએ. ૫ કેમકે જરે આપણે જીસમાની હતા તારે ગુનાહની આહેરો, જે શરીરઅતથી છે, તેઓ આપણા અંગોમાં ખાતને સાફ ફલ લાવવાને અસર કરતી હતી. ૬ પણ હવે આપણે જેથી બંધાએલા હતા તે મુઝા છતાં આપણે શરીરઅતથી છુટીઆ છઈએ, કે અખશરની જીની તોરથી નહીં, પણ રહની નવી તોરથી આપણે ખીદમત કરીએ.

૭ તારે આપણે શું કહીએ ? શું શરીરઅત ગુનાહ છે ? એવું ન થાએ, બલકે શરીરઅત વીના હું ગુનાહ નહીં પીછાનતે; કેમકે શરીરઅતે કહીજી નહીં હતે કે લાભ ન કર, તો લાભ મેં જાણીએ નહીં હતે. ૮ પણ હુકમથી ગુનાહે કાચુ પકડીને મારામાં હર તરેહનો લાભ પેદા કીધો; કેમકે શરીરઅત વીના ગુનાહ મુઝેલો હતો. ૯ ને અગાઉ શરીરઅત વીના હું જીવતો હતો; પણ હુકમ આવીએ કે ગુનાહ પાછો જીવતો થઈએ, ને હું મરીગઈએ. ૧૦ ને જે હુકમ જીંદગીને સાફ હતો, તે ખાતને સાફ મને માલુમ પડીએ. ૧૧ કેમકે હુકમથી કાચુ પકડીને ગુનાહે મને ઠગીએ, ને તેથી મને મારી નાંખીએ. ૧૨ વાસતે શરીરઅત તો પાક છે; ને હુકમ પાક તથા વાજખી તથા શારો છે. ૧૩ તારે જે શાફે તે શું માફે ખાત થઈજી ? એવું ન થાએ; પણ ગુનાહ તે ગુનાહજા જાણીએ વાસતે જે શાફે તેથી કરીને એણે મારામાં ખાત ઉપજાવીજી; એ સાફ કે હુકમને આરારે ગુનાહ અતીરો ખુરો માલુમ પડે. ૧૪ કેમકે આપણે જાણીએછઈએ કે શરીરઅત રહાની છે; પણ હું જીસમાની ગુનાહના હાતમાં વેચાએલો છઈ. ૧૫ કેમકે હું જે કફેઈજી, તેમાં હું રાજી નથી; કારણ કે હું જે આહુંછઈ, તે કરતો નથી; બલકે જેની મને નફરત છે તે કફેઈજી. ૧૬ ને જે હું નથી આહતો તે જે હું કફેઈજી, તો હું કાચુલ કફેઈજી કે શરીરઅત શારી છે. ૧૭ તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં રેહેનાર ગુનાહ કરેછે. ૧૮ કેમકે હું જાણુંછઈ કે મારામાં, ઈશ્માને મારાં જીસમમાં, કંઈ શાફે રેહેતું નથી; કાણર કે આહાવું મારાથી થાએ, પણ જે શાફે તે કરવા હું નથી પામતો. ૧૯ કેમકે જે નેક્રી હું આહુંછઈ, તે હું કરતો નથી; પણ જે બદી હું નથી આહતો, તે કફેઈજી. ૨૦ ને હું જે આહતો નથી, તે જે હું

કરૂંછઈ, તો હું તે કરતો નથી, પણ મારામાં રહેનાર યુનાહ કરેછે. ૨૨ તો મને
 ઝમ કાઝ્મદો દેખાઝ્મદો છે કે જ્યારે હું નેકી કરવાને આહુંછઈ, તારે બધી મારી
 પાસે હાજર છે. ૨૨ કેમકે હું આતીની ઈનસાનીઝ્મતથી ખોદાની શરીઝ્મતમાં
 મગન છઈ; ૨૩ મગર મારાં ઝંગોમાં ખીજો કાઝ્મદો હું જોઈછઈ, જે મારાં
 મનના કાઝ્મદાને ઉદ્દયો લેછે, ને મારાં ઝંગોમાં યુનાહનો જે કાઝ્મદો છે તેનાં
 અંધનમાં મને લાવેછે. ૨૪ હાઝ્મ, હું બેહાલ રાખસ છઈ! આ માતનાં
 બદનથી મને ઢાણુ છોડાવરો? આપણા ઈસુ ખરીસતને આરારે ખોદાના શુકર
 હું કરૂંછઈ. ૨૫ તો હું મનથી ખોદાની શરીઝ્મતની ખીદમત કરૂંછઈ ખરો, પણ
 જીસમથી યુનાહની શરીઝ્મતની.

બાબ આઠમો.

વાસતે હવે જે ખરીસત ઇસુમાં છે, જેઝ્મા જીસમની તોર પર નહીં,
 પણ રહની તોર પર ચાલેછે, તેઝ્મા પર સજનો હુકમ થનાર નથી. ૨ કેમકે
 ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના રહના કાઝ્મદાઝ્મ મને યુનાહના તથા માતના
 કાઝ્મદાથી છોડાવીઝ્મા છે. ૩ કેમકે જીસમને લીધે કમજોર થઈઝ્માથી શરી-
 ઝ્મત જે ન કરી શકતી હતી તે ખોદાઝ્મે પોતાના બેટાને યુનાહને લીધે યુનાહ-
 ગાર જીસમની સુરતમાં મોકલીને જીસમથી યુનાહનો સજ કરાવી; ૪ કે
 આપણે જેઝ્મા જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલીઝ્મેછઈઝ્મે,
 તેઝ્મામાં શરીઝ્મતની રાસતી પુરી થાઝ્મે. ૫ કેમકે જેઝ્મા જીસમની તોર
 પર છે, તેઝ્મા જીસમની વાતો ઉપર ચીત લગાડેછે; પણ જેઝ્મા રહની તોર
 પર છે, તેઝ્મા રહની વાતો ઉપર. ૬ કેમકે જીસમાની મીજબ માત છે; પણ
 રહની મીજબ જીંદગી તથા સલામતી છે. ૭ કારણુ કે જીસમાની મીજબ
 ખોદાનો દુશમન છે, કેમકે ખોદાની શરીઝ્મતને તાબે તે નથી, ને નથી થઈ
 શકતો. ૮ તો જેઝ્મા જીસમાની છે તેઝ્મા ખોદાને પસંદ નથી આવી શકતા.
 ૯ પણ ખોદાનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તો તમે જીસમાની નથી, બલકે
 રહની છેઝ્મા; ને જેનામાં ખરીસતનો રહ નથી તે તેનો નથી. ૧૦ ને જે
 ખરીસત તમારામાં છે, તો યુનાહને લીધે બદન મુજી છે ખરું, પણ રાસતોને લીધે
 રહ જીવેછે. ૧૧ ને જેણે ઇસુને મુઝ્મલાંઝ્મામાંથી ઉઠાડીઝ્મા તેનો રહ જે
 તમારામાં વસેછે, તો જેણે ખરીસતને મુઝ્મલાંઝ્મામાંથી ઉઠાડીઝ્મા, તે તેનો
 રહ જે તમારામાં વસેછે, તેણે કરી તમારાં મરનાર બદનને પણ જીવાડશે.

૧૨ વાસતે બાઈઝ્મો, આપણે જીસમની તોર પર જીવવાને જીસમના કરજ-
દાર નથી. ૧૩ કેમકે જો તમે જીસમની તોર પર જીવોછેઝ્મો, તો તમે
મરશો; પણ રહથી બદનનાં કામ મારો છેઝ્મો, તો તમે જીવશો. ૧૪ કેમકે
જેટલા ખોદાના રહથી ચલવાઝ્મો, તેટલા ખોદાનાં ફરજંદ છે. ૧૫ કેમકે ફરી
ખોદને સાર તમે ગુલામીનો રહ પામોઝ્મા નથી; પણ પાલકપણનો રહ પામી-
ઝ્મા છેઝ્મો, જેથી આપણે આબબા ઇઝ્માને બાપ ઝ્મિમ પોકારીઝ્મો છઈઝ્મો.
૧૬ રહ પોતે આપણા રહની સાથે ગહવાઈ આપેછે કે, આપણે ખોદાનાં ફરજંદ
છઈઝ્મો. ૧૭ ને જો ફરજંદ, તો વારસ, ઇઝ્માને ખોદાના વારસ, ને ખરીસત-
ની સંગાતે સાથી વારસ; કે જો આપણે તેની સાથે દુઝ્મો સહીઝ્મો, તો તેની
સાથે જલાલ પણ પામીશું.

૧૮ કેમકે હું ઝ્મિમ ગાયુંછઈ કે આપણે સાર જે જલાલ જાહેર થનાર છે,
તેની સાથે હાલના વખતનાં દુઝ્મો સરખાવવા લાઝ્મિક નથી. ૧૯ કેમકે ખલકત
પુરી આરજીથી ખોદાના દીકરાઝ્માના જાહેર થવાની રાહ જીવોછે- ૨૦ કેમકે
ખલકત અવરથાપણને સવાધીન પોતાની ઇછાથી નથી થઈ, પણ જોણે તેને
સવાધીન ફીધી તેથી થઈ, ૨૧ ઝ્મિવી ઉમેદથી કે ખલકત પોતે પણ નારાની
ગુલામીમાંથી છુટીને ખોદાનાં ફરજંદોની જલાલી આજ્ઞામાં દાખલ થશે.
૨૨ કેમકે આપણે જાણીઝ્મોછઈઝ્મો કે આખી ખલકત હમણા લગી નીસાસા
મુકેછે, ને કશાથી પીડાઝ્મોછે. ૨૩ ને ફકત તે નહીં, બલકે આપણે જોઝ્માને
રહનું પેહેલું ફલ મલીઈ છે, તે આપણે પોતે પણ પાલકપણની ઇઝ્માને આપણાં
બદનના છુટકાની રાહ જોતાં પોતાનામાં નીસાસા મુકીઝ્મોછઈઝ્મો. ૨૪ કેમકે
ઉમેદથી આપણે તરાઝ્મોલા છઈઝ્મો; પણ દીઠલી ઉમેદ તે ઉમેદ નથી, કેમકે જે
કંઈ કોઈ જીવોછે, તેનો ઉમેદ તે કેમ રાખે? ૨૫ પણ જે આપણે નથી
જોતા, તેની જો આપણે ઉમેદ રાખીઝ્મોછઈઝ્મો, તો સખરથી આપણે તેની રાહ
જોઈઝ્મોછઈઝ્મો. ૨૬ ઝ્મિજ તરેહ રહ પણ આપણી કમજોરીમાં આપણી
મદદ કરેછે; કેમકે જે જોઈઝ્મો તે પરમાણે આપણે દેવી દુઝ્મા માગીઝ્મો ઝ્મિ
આપણે નથી જાણતા, પણ રહ પોતે ન દેહેવાનારા નીસાસાથી આપણે સાર
વીનંતી કરેછે. ૨૭ ને દીલોને શોધનાર જાણેછે કે રહની શી મરજી છે;
કેમકે ખોદાની મરજી પરમાણે પવીતરોને સાર તે વીનંતી કરેછે. ૨૮ ને આપણે
જાણીઝ્મોછઈઝ્મો કે ખોદા ઉપર જોઝ્મા પીઆર કરેછે, ઇઝ્માને તેના ડરાવ
પરમાણે જોઝ્મા તેડેલા છે, તેઝ્માનાં બલાને સાર સઘલાં ફાઝ્મોદો કરેછે.

૨૪ ઇઝ્રાએલને આપણામાં કે જે ઝમ્મને તેણે કહ્યું હતું ઇહુદી ઝમ્મમાંથી નહીં, બલકે ગેરઝમ્મમાંથી પણ બોલાવી આ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે હેસીઆમાં કહેલું છે, “જે ઝમ્મા મારા લોક નહીં હતા, તે ઝમ્મને હું મારા લોક કહીશ; ને જે પીઆરી નહીં હતો તેને પીઆરો કહીશ. ૨૬ ને ઝમ્મ થરો કે જે તે કાણે તે ઝમ્મને કહીશ હવે તે મારા લોક નથી, તાંહાં તે ઝમ્મા જીવતા બાદનાં કુરબાન કહેવારો.” ૨૭ ને ઇસાહઆ ઇસરાએલ બાબત પોકાર મારીને કહેલું છે, “બની ઇસરાએલની ગણતી દરીઆની રેતીના જેવી છે ખરી, તો પણ થોડાજ તારણ પામશે. ૨૮ કેમકે તે કામને તે પુરું કરનાર, તથા રાસતીથી ટુકું કરનાર છે, કારણ કે બાદનાં જમીન પર ટુકાંમાં કામ કરશે.” ૨૯ ને તે પરમાણે ઇસાહઆએ અગાઉ પણ કહીશ હવે, “કેમકે બાદનાં હમારે સાર તસલ બાકી નહીં રાખે, તો હમે સદામના સરખા થઈ આ હવે, ને ગમેરાની બરાબર થઈ આ હવે.” ૩૦ તારે આપણે શું કહીએ? એ કે ગેરઝમ્મમાં રાસતી રોધતા નહીં હતા, તે ઝમ્મા રાસતી ઇઝ્રાએલને રાસતી ઇમાનથી છે તે પામી આ છે. ૩૧ પણ ઇસરાએલ રાસતીની શરીઆતની તલાશમાં હતા, તે ઝમ્મા રાસતીની શરીઆત તક પોહોંચી આ નહીં. ૩૨ શા સબબથી? એ સબબથી કે તે ઝમ્માએ ઇમાનથી નહીં, પણ જેમ શરીઆતના અમલથી તેમ તલાશ કરી, કારણ કે ડોકર અવડાવનાર પથરથી તે ઝમ્માએ ડોકર આધી. ૩૩ જેવું લખીશ છે કે, “જે ઝમ્મા સીઆનમાં ડોકર પથર, ઇઝ્રાએલને ડોકર અવડાવનાર અડક, હું મુકું છું, ને જે ડોકર તેના પર અમલ કરશે તે રાસતી નહીં.”

બાબ દશમો.

એ બાઈઆ, ઇસરાએલને સાર મારાં દીલની આહેશ, તથા બાદના પાસે મારી દુઆ એ છે કે, તે ઝમ્માનું તારણ થાએ. ૨ કેમકે હું તે ઝમ્માની ગહવાઈ આપું છું કે, બાદ બાબત તે ઝમ્માને દીલગરમી છે, પણ દાનાઈથી નથી. ૩ કેમકે તે ઝમ્મા બાદના રાસતીને ન જાણીને, તથા પોતાની રાસતી સામેત કરવા આહીને, બાદના રાસતીને તાએ ન થઈ આ. ૪ કારણ કે શરીઆતનો અંજામ એ છે કે ખરીસત હરેક ઇમાન લવાનારની રાસતી થાએ. ૫ કેમકે જે રાસતી શરીઆતથી છે, તેનું બીઆન મુસા એમ કરે છે કે, “જે માણસ તે કામો કરશે તે તે ઝમ્માથી જીવશે.” ૬ પણ જે રાસત ઇમાનથી છે, તે એમ કહે છે કે, તું તારાં દીલમાં એમ ન કહે કે, આસમાન

પર ડોણુ ચહડરો, ઇઝ્માને ખરીસતને નીચે લાવવાને? ૭ કે ઊંડાંણુમાં ડોણુ ઉતરશે, ઇઝ્માને મુઝ્મિલાંઝ્મામાંથી ખરીસતને પાછા ઉપર લાવવાને? પણ તે શું કેહેછે? ૮ ઝ્મ્ કે, કલામ તારી પાસે, તારાં મોહિમાં તથા તારાં દીલમાં છે, ઇઝ્માને ઇમાનનો કલામ જે હમે જાહેર કરીઝ્મિછઝ્મિ તે; ૯ કે જે તું પોતાને મોહોડે ખોદાવંદ ઇસુનો ઝ્મિકરાર કરશે, ને ખોદાઝ્મિ તેને મુઝ્મિલાંઝ્મામાંથી ઉઠાડીઝ્મા છે ઝ્મિવો ઝ્મિતકાદ તારાં દીલથી તું કરશે, તો તું તારણુ પામશે. ૧૦ કેમકે રાસતીને સારૂ દીલથી ઇમાન થાઝ્મિછે, ને તારણુને સારૂ મોહોડે ઝ્મિકરાર થાઝ્મિછે. ૧૧ કારણુ કે કીતાબ કેહેછે કે, “જે કોઈ તેના પર ઇમાન લાવશે, તે રશ્મારો નહીં.” ૧૨ કેમકે ઇહુદી તથા હેલેનીમાં કંઈ તકાવત નથી; કારણુ કે તેજ સહુનો ખોદાવંદ છે, જે સરવ તેની અંદગી કરેછે તેઝ્મિને વાસતે દાલતમંદ છે. ૧૩ કેમકે જે કોઈ ખોદાવંદનાં નામને હાંક મારશે, તે તારણુ પામશે. ૧૪ તારે જેના પર તેઝ્મા ઇમાન લાવીઝ્મા નથી તેને તેઝ્મા હાંક કેમ મારશે? ને જેની ખાખત તેઝ્માઝ્મિ શાંભલીજીં નથી, તેના પર તેઝ્મા શી તરેહ ઇમાન લાવશે? ને શાંભલાવનારા વગર તેઝ્મા શી તરેહ શાંભલશે? ૧૫ ને મોકલાઈઝ્મા વીના તેઝ્મા કેમ શાંભલાવે? જેમ લખીજીં છે કે, “જેઝ્મા સલામતીની ખુરાખખર જાહેર કરેછે, ને શારી વતોની વધામણી આપેછે, તેઝ્માના કદમ કેહેવાં ખુરાનુમા છે.” ૧૬ લકીન સઘલાઝ્મિ ઝ્મિ ખુરાખખરી માની નહીં, કેમકે ઇસાઈઝ્મા કેહેછે, “ઝ્મિ ખોદાવંદ, હમારી મુનાદી પર ડોણુ ઇમાન લાવેછે?” ૧૭ તારે ઇમાન શાંભલવાથી, ને શાંભલવું ખોદાના કલામથી છે. ૧૮ પણ હું કહુંછીં, શું તેઝ્માઝ્મિ શાંભલીજીં નથી? અલખતાં તેઝ્માનો અવાજ તમામ જમીન પર, ને તેઝ્માની વાતો દુનીઝ્માની હદો સુધી પોહોંચી છે. ૧૯ વલી હું કહુંછીં કે, શું ઇસરાઝ્મિલે જાણીજીં નથી? પરથમ મુસા કેહેછે કે, “જે કોઈ નથી તેથી હું તમને અદેખાઈથી ભરીરા, ને નાદાન કોમથી હું તમને ખીજવીરા.” ૨૦ વલી ઇસાઈઝ્મા મોહોટી હીમતથી કેહેછે કે, “જેઝ્મા મને શોધતા નહીં હતા તેઝ્માને હું જડીઝ્મા, ને જેઝ્માઝ્મિ મારી ખાખત પુછીજીં નહીં તેઝ્માને હું જાહેર થઈઝ્મા.” ૨૧ પણ ઇસરાઝ્મિલ ખાખત તે કેહેછે કે, “ખેફરમાનખરદાર તથા ઉલટું ખોલનારા લોટોની સાથે ઝ્માખે દાહોડે મેં મારા હાતો લાંખાં કીધા છે.”

આજ અગીઆરમો.

તારે હું કહુંછઈ કે, શું ઓદાએ પોતાના લેણેને કાહાડી મુકીઆ છે? એવું થાએ નહીં; કેમકે હું ઇસરાહીમની નસલ, બનીઆમીનના શીરકાનો ઇસરાએલી છઈ. ૨. ઓદાએ પોતાના જે લેણેને અગાઉથી જાણીઆ તેએને કાહાડી મુકીઆ નથી; કીતાબ એલીઆની આબત શું છેકે, તે શું તમે નથી જાણતા? તે શી રીતે ઓદાની પાસે ઇસરાએલને ઉલટી વાત કરેકે? ૩. “અએ ઓદાવંદ, તેએએ તારા નખીએને કતલ કીધા છે, ને તારી કુરઆનગાહો પાડી નાંખી છે, ને હું એકલો બાકી રહીઆ છઈ, ને તેએ મારો જીવલેવા રોધેકે.” ૪. પણ ઓદા તેએને જવાબમાં શું કહેકે? એ કે “બાલની આગલ ધૂટણુ નથી ટેકવું એવાં સાત હજાર આદમી મેં પોતાને સારૂ રાખીઆં છે.” ૫. તેજ તરેહ આ વખતમાં પણ ફજલથી પસંદ કરેલા બાકી રહેલા છે. ૬. ને અગર ફજલથી, તો અમલથી નહીં; નહીં તો ફજલ ફજલ નથી; ને અગર અમલથી તો ફજલથી નહીં; નહીં તો અમલ અમલ નથી. ૭. તો શું? એ કે ઇસરાએલ જેની તલારા કરેકે તે તેએને મલીઈ નથી; પણ પસંદ કરેલાએને મલીઈ છે, ને બાકીનાએ આંધલા થઈઆ છે. ૮. એવું લખીઈ છે તેવું કે, “ઓદાએ તેએને ઊંધનો રૂહ, તથા નદેખનાર આંખો, તથા નહીં રાંભલનાર કાનો આજ મુઘી આપીઆ છે.” ૯. દાઉદ પણ કહેકે કે, “તેએની મેજ જલ, તથા ફૂદો, તથા ડોકર ખવડાવનાર તથા બદલો આપનાર તેએને થાએ. ૧૦. તેએ ન જીએ એ સારૂ તેએની આંખો અંધકારે ભરેલી થાએ; ને તેએની વીઠ સદા વાંકી વલો.” ૧૧. તો હું કહુંછઈ કે, શું તેએએ એવી ડોકર આધી કે પડી જાએ? એવું થાએ નહીં; પણ તેએના પડવાથી ગેરકોમીએને તારણુ મલીઈ, કે તેએ અદેખાઈથી ભરાએ. ૧૨. તારે જે તેએનું પડવું દુનીઆની દોલત થઈ, તથા તેએનું કમ થવું ગેરકોમીએની દોલત થઈ, તો તેએનું સંપુરણુ થવું કેટલું વધતું થશે? ૧૩. કેમકે હું તમ ગેરકોમીએને કહુંછઈ, હું ગેરકોમીએનો રમુલ છઈ, વાસતે હું મારા એહાદાની વડાઈ કહુંછઈ, ૧૪. કે કોઈ તરેહથી હું પોતાના હમત્તીએને ઉસકેઈ, ને તેએમાંથી કેટલાએકને બચાવું. ૧૫. કેમકે તેએને કાહાડી મુકવાનું જે દુનીઆ મેલવવું થઈ, તો તેએને પાછા લેવા એ મુએલાંએને જીંદગી શીવાએ બીજું શું થશે? ૧૬. કેમકે જે પેહેલું કલ

પાક છે, તો પીંડ પણ છે; ને જો જડ પાક છે, તો ડાહીઓ પણ તેવી છે. ૧૭ હવે ડાહીઓમાંથી કેટલીઓ જો ભંભઈ, ને તું જંગલી જઈતુન છતાં તેઓને ડેકાણે પેવંદ થઈઓ, ને તેઓની સાથે જઈતુનની જડ તથા રસનો શરીક થઈઓ; ૧૮ તો ડાહીઓ પર તું કૃપર ન કર, પણ જો તું કૃપર કરેછે, તો પણ જડને તારો આધાર નથી, પણ તને જડનો છે. ૧૯ અગર તું કેહેરો કે, ડાહીઓ એ સાઈ ભંભઈ કે હું પેવંદ થાઈં. ૨૦ અહં, એઈમ્માનીને લીધે તેઓ ભંભઈ છે, ને તું ઇમાનથી કાઝમ રહેછે; મગર કૃપર ન કર, પણ ડર પકડ. ૨૧ કેમકે ઓદાએ અસલ ડાહીઓને બચાવી નહીં, તો કદાચ તને પણ નહીં બચાવશે. ૨૨ તારે ઓદાની મેહેરબાનીને, તથા સખતપણાને પણ જુઓ: પેડલાઓ પર સખતપણું; પણ તારા ઉપર મેહેરબાની, જો તું મેહેરબાનીમાં કાઝમ રહેરો તો, નહીં તો તું પણ કાફીનંબારો. ૨૩ અને તેઓ પણ જો એઈમાન નહીં રહેરો, તો પેવંદ થરો; કેમકે તેઓને પાછા પેવંદ કરવાને ઓદા કાદર છે. ૨૪ કેમકે જો તું સવભાવીક જંગલી જઈતુનનાં જહાડમાંથી કાપી લેવાઈઓ, ને સવભાવથી ઉલટી રીતે શારાં જઈતુનમાં પેવંદ કરાઈઓ, તો સવભાવીક ડાહીઓ પોતાનાં અસલ જઈતુનમાં કેટલી જીઆદા પેવંદ કરારો? ૨૫ કારણ કે અએ ભાઈઓ, ગેરકામીઓની ભરતી થાએ, તાંહાં સુધી ઇસરાએલમાંના કેટલાએક પર અંધાપો પડીઓ છે, એ ભેદથી તમે અજણીઓ રહો એ હું નથી ચાહાતો, નહીં તો તમે પોતાને અકલમંદ જાણરો. ૨૬ ને એમ તમામ ઇસરાએલ તારણ પામરો, જેમ લખીઈ છે કે “બચાવનાર સીઓનમાંથી આવરો, ને ઇઆકુબથી એદીની દુર કરરો. ૨૭ ને મારો એ અંદોબસત તેઓની સાથે છે જરે તેઓના ગુનાહ હું મગાડીરા.” ૨૮ તારે તેઓ ઇજીલ બાબત તમારે લીધે દુરામન છે. અરા, લેકીન પસંદ થઈઓ બાબત આપદાઓને લીધે તેઓ પીઆરા છે. ૨૯ એ સાઈ કે ઓદાની નીઆમતો તથા તેડાં તોબા વીનાનાં છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પણ આગલ ઓદા પર ઇમાન નહીં લાવતા હતા, પણ હવે તેઓની એઈમાનીના સમય રહમ પામીઓ; ૩૧ તેમ હવે તેઓ પણ ઇમાન નથી લાવીઓ, કે તેઓ પણ તમારી પરના રહમથી રહમ પામે. ૩૨ કેમકે સહુ પર રહમ કરવા સાઈ ઓદાએ તે સરવને એઈમાનીમાં અંધ કીધા છે. ૩૩ વાહા, ઓદાની દાનાઈ તથા હીકમતની દોલત કેટલી ઊંડી! તેના ઠરાવ કેહેવા એતપાસ, ને તેના મારગ કેહેવા એશુમાર છે! ૩૪ કેમકે ઓદાવંદનું દીલ કોણ જાણેછે!

કે હવે ઊંઘમાંથી ઉઠવાનો વખત છે, કેમકે આપણે હમાન લાવીઆ તે વખત કરતાં આપણું તારણ પાસે છે. ૧૨ રાત બહુ વહી ગઈ, દાહોડા પાસે આવી-આ છે, વાસતે આપણે અંધારાનાં કામ મુકીદઈમ્મિ, ને રેરાનીનાં હથીઆર બાંધીમ્મિ. ૧૩ જે રીતે દીવસે શોભે તે રીતે આલીમ્મિ; રંગભોગોમાં કે પીધેલપણામાં નહીં, હરામકારી કે બદપહેરેજીમાં નહીં, જઘડા કે અદેઆઈમાં નહીં. ૧૪ બલકે તમે જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને પેહેરી લેમ્મો, ને જીસમના હવસો પુરા પાડવાની તદબીર ન કરો.

આખ અઉદમો.

૧ તકાદમાં જે કમજોર છે તેને કમ્બલ કરો, પણ શકબરેલી તકરારને સાર નહીં. ૨ કોઈને મ્મિવા મ્મિતકાદછે કે કુલે ચીજ તે આમ્મિ, પણ જે કમજોર છે તે ફક્ત બાજી તરકારી આમ્મિછે. ૩ લોકીન જે આમ્મિછે, તેણે ન આનારને તુછ ન કરવો; ને જે આતો નથી, તેણે આનારને તકસીરદાર નહીં ડેરવો; કેમકે જોદામ્મિ તેને કમ્બલ કીધો છે. ૪ તું કોણુ છે કે ખીજના સાકરને તકસીરદાર ડેરવે? પોતાના ધણી આગલ તે ઉભો રહેછે કે પડેછે; પણ તે ઉભો રખારો, કેમકે તેને ઉભો રાખવાને જોદા કાદર છે.

૫ કોઈમ્મિક દાહાડને ખીજ દાહાડ કરતાં વધારે માનેછે, ને ખીજે સઘલા દાહાડમ્મિને સરખા માનેછે; હરેક પોતાનાં દીલમાં પુરો મ્મિતકાદરામ્મિ. ૬ દાહાડને જે પાલેછે, તે જોદાવંદને સાર પાલેછે; ને દાહાડને જે નથી પાલતો, તે જોદાવંદને સાર નથી પાલતો; જે આમ્મિછે તે જોદાવંદને સાર આમ્મિછે; કેમકે જોદાના શુકર તે કરેછે; ને જે નથી આતો, તે જોદાવંદને સાર નથી આતો, ને જોદાના શુકર કરેછે. ૭ કેમકે આપણામાંથી કોઈ પોતાને સાર જીવતો નથી, ને કોઈ પોતાને સાર મરતો નથી. ૮ કારણુ કે જે આપણે જીવીમ્મિછઈમ્મિ, તો જોદાવંદને સાર જીવીમ્મિછઈમ્મિ; ને જે આપણે મરીમ્મિ-છઈમ્મિ તો જોદાવંદને સાર મરીમ્મિછઈમ્મિ; વાસતે અગર આપણે જીવીમ્મિ કે મરીમ્મિ તો આપણે જોદાવંદનાજ છઈમ્મિ. ૯ કેમકે ખરીસત મ્મિ સાર મરણુ પામીમ્મો, ને પાછો ઉડીમ્મો, ને જીવેછે કે, મરીગમ્મિલાંમ્મિનો તથા જીવતાંમ્મિનો પચુ તે જોદાવંદ થામ્મિ.

૧૦ તો તું શા વાસતે પોતાના બાઈને તકસીરદાર ડેરવેછે? ઇમ્મિ તું શા વાસતે પોતાના બાઈને તુછ કરેછે? કેમકે આપણે સઘલાને ખરીસતની ઇનસા-

ફની ગાદી ઝાગલ ઉભા રેહેવું પડશે. ૧૧ કારણ કે ઝમ્મ લખીઈ છે કે, “જોદાવંદ કેહેછે કે હું જીવતો છઈ તો હરેક ધુટણ મારી ઝાગલ વાંકુ વલરો, ને હરેક જીભ જોદાનો ઝાગલ ઝમ્મકરાર કરરો.” ૧૨ વાસતે આપણામાંનો હરેક પોત પોતાનો હીસાખ જોદાને આપરો. ૧૩ તારે હવેથી આપણે ઝમ્મક ખીજને તકસીરદાર ન ફરાવીઝ્મ, પણ તે કરતાં ઝમ્મ તજવીજ રાખવી કે કોઈ પોતાના ભાઈની ઝાગલ ડેરા ખવાડનાર ધમ્મા ડોકર ખવાડનાર કંઈ ન મુકે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુથી હું જાણુંછઈ, ને મારી પુરી ખાતરો થઈ છે, કે કોઈ ઝીજ જતે નાપાક નથી, પણ જે જેને નાપાક ગણેછે, તે તેને નાપાક છે. ૧૫ પણ જો તારો ભાઈ તારા ખાવાથી દુખ પામેછે, તો તું મોહોખતથી નથી ચાલતો; જેને સાઈ ખરીસત મરણ પામીઝ્મા તેને પોતાના ખાવાથી હલાક ન કર. ૧૬ તારે તમારી ખુખીની બદનામી ન થાઝ્મ. ૧૭ કેમકે જોદાની પાદશાહત ખાવા પીવાનામાં નથી; પણ રાસતી, તથા સલામતી, તથા પાકરહથી ખુરાખકતી છે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ ઝમ્મ વાતોમાં ખરીસતની ખીદમત કરેછે, તે જોદાને પસંદ છે, ને માણસોનો માનીતો છે. ૧૯ તારે સુલાહનાં તથા ઝમ્મક ખીજને સુધારવાનાં જે કામો છે તે ઝમ્મા પાછલ આપણે લાગુ રહીઝ્મ. ૨૦ ખાવાને સાઈ જોદાનાં કામનો નારા ન કરો; કુલે ઝીજ પાક છે ખરી, પણ ખાવાથી જે ડોકર ખવાડેછે, તે રાખસને તે ખુઈ છે. ૨૧ બેહતર કે ગોરા ન ખાવું, ને વધન ન પીવા, ને જેથી તારા ભાઈને ડેરા લાગે, કે ડોકરાઝ્મ, કે તે નખલો થાઝ્મ, તે ન કરવું. ૨૨ શું તને ઝમ્મતકાદ છે? તો તે પોતામાં જોદાની ઝાગલ રાખ; કોઈ કંઈ પસંદ કરે, તેને લીધે જે તે પોતાને તકસીરદાર નથી ફરાવતો, તો તે મુખારક છે. ૨૩ ને જે કોઈ કંઈ શક રાખતો હોઝ્મ, ને તોપણ તે ખાઝ્મછે, તો તે તકસીરદાર ફરેછે, કેમકે ખીન ઝમ્મતકાદે તે ખાઝ્મછે; ને જે કંઈ ઝમ્મતકાદથી નથી તે યુનાહ છે.

આખ પંદરમો.

તારે આપણ જે જોશવર છઈઝ્મ તેઝ્મીને લાઝ્મિક છે કે કેમજોરોની ખરદાસત કરીઝ્મ, ને ખુદ પસંદી નહીં કરીઝ્મ. ૨ આપણામાંના હરેકે પોતાના પેડાસીનાં બલારને વાસતે તેને ખુરા કરવો, કે તેથી તેને સુધાર. ૩ કેમકે ખરીસતે પણ પોતાને ખુરા નથી કીધો, પણ જેવું લખેલું છે તેવું કે, “તારી નીંદા કરનારાઝ્મીની નીંદાઝ્મો મારા પર આવો પડી છે.” ૪ કેમકે જે બધું ઝગાઉલ ખાઈઈ

તે આપણી તાલીમને સાર લખાઈઈ છે, કે આપણે સખરથી તથા ક્રીતાઓના દીલાસાથી ઉમેદ ધરીએ. ૫ હવે સખરનો તથા દીલાસાનો ખોદા તમને એવું આપે કે તમે ખરીસત ઇસુની માફક એક ચીતતા થાએ; ૬ કે તમે એક ચીતથી ને એક મોહથી ખોદાની ઇમાને આપણુ ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપની બુદ્ધગી કરો. ૭ એ સાર ખોદાની જલાલને સાર જેમ ખરીસતે આપણને કબુલ કીધા તેમ તમે એક ખીબને કબુલ કરો. ૮ વલી હું કહુંછઈ કે ખોદાના સતને લીધે જે વાએદા આપદાદાએ આપાઈઆ હતા, તેએને કાએમ કરવા સાર ઇસુ ખરીસત સુંતીએનો ખાદીમ થઈએ. ૯ ને કે ગેર-કોમીએ પણ રહમને લીધે ખોદાની તારીફ કરે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “એ કારણ વાસતે ગેરકોમીએમાં હું તારે એકરાર કરરા, ને તારાં નામનું ગાવરા.” ૧૦ ને વલી તે કહેછે કે, “એ ગેરકોમીએ, તમે તેના લોકોની સાથે ખુશી કરો.” ૧૧ ને વલી, “એ કુલ ગેરકોમીએ, તમે ખોદાવંદની સીતાએશ કરો; ને એ કુલ લોકો, તમે તેની તારીફ ગાએ.” ૧૨ ને વલી ઇસાઈઆ કહેછે કે, “ઇસીની જડ, ઇમાને ગેરકોમીએ પર પાદશાહી કરવાને જે ઉકરો, તે થરો, ને તેના પર ગેરકોમીએ ઉમેદ રખરો.” ૧૩ હવે ઉમેદનો ખોદા તમને ઇમાન રાખવામાં બધી ખુશી તથા સલામતીથી ભરે, કે પાકરહની કુદર-તથી તમારી ઉમેદ જુઆદા થતી જાએ.

૧૪ એને એએ મારા ભાઈએ, હું પોતે તમ આપત તેહકીક જાણુંછઈ કે, તમે ભલાઈએ પુરણ, તથા બધી દાનાઈએ ભરાએલા છેએ, ને એક ખીબને નશીહત કરી રાકો છેએ. ૧૫ પણ એ ભાઈએ, તમને ઇઆદ કરાવવા વાસતે જુઆદા હીમતથી મેં તમારી ઉપર લખીઈ છે, કેમકે ખોદાથી મને એ કજલ મલીએ છે કે, ૧૬ ગેરકોમીએ વાસતે ઇસુ ખરીસતનો ખીદમતગાર થઈને ખોદાની ઇજીલની ખીદમતગારી હું કરું, એ સાર કે ગેરકોમીએ પાકરહથી પાક કરાઈને માનીતું અરપણ થાએ.

૧૭ વાસતે જે વાતો ખોદાની સાથે એલાકો રાખે, તેએમાં ઇસુ ખરીસ-તથી હું કખર કરી રાકું છઈ. ૧૮ કેમકે ગેરકોમીએને ફરમાનને તાએ કરવા સાર ખરીસતે મારી મારકૂત જે કરાવીઈ નથી, તે આપત ખોલવાને હું કંઈ મકદુર રાખતો નથી; ૧૯ ઇમાને કલામ તથા કામ, કરાંમતો તથા મોજબા-થી, કે જે ખોદાના રહની કુદરતથી છે, એવું કરાવીઈ કે ઇશાલેમથી આરોગમ ફેરો ખાઈને ઇલુરીકમ સુધી મેં ખરીસતની ઇજીલની મુનાદી કીધી. ૨૦ ને

હંજીલની મુનાદી કરવામાં એ રીતે મેં દોરોસ કીધી કે જ્યાં અરીસતનું નામ હતું ત્યાં નહીં, ૨૧ એ પીલના પાઈઆ પર હું બાંધું; ૨૧ પણ જેમ લખેલું છે તેમ કે, “જેએને તેની ખબર નહીં પોહોંચી હતી, તેએ જોશે; ને જેએએ સાંભલીઈ નહીં હતું, તેએ સમજશે.” ૨૨ એ સખખ તમારી પાસે આવવાને હું ઘણો રોકાઈએ. ૨૩ પણ હવે આ તરફના મુલાકામાં કોઈ જગીઆ બાકી નથી રહી, ને ઘણાં વરરા થઈએ તમારી પાસે આવવાને હું ઇંતેજાર છઈ; ૨૪ વાસતે જરે હું ઇસપેનમાં મુસાફરી કરરા, તારે તમારી પાસે આવરા, કેમકે મને ઉમેદ છે ત્યાં જતાં હું તમને જોવરા, ને તમારી મુલાકા-તથી કંઈ તુરપત થઈને ત્યાં જવાને હું તમારાથી રવાના થવરા. ૨૫ પણ હાલમાં પવીતરોની ખીદમત કરવાને હું ઇશાલિમ જઈછઈ. ૨૬ કેમકે ઇશાલિમના પવીતરોમાંના જેએ દરીદરી છે, તેએ સાઈ કંઈ ઉઘરાણું કરવાનો માકેદોનીઆના તથા આખાઈઆના લોકોને સાઈ લાગીઈ. ૨૭ તેએને તો સાઈ લાગીઈ, ને તેએ એએના ફરજદાર છે; કેમકે અગર ગરકોમીએ રહાની વાતોમાં એએના શરીક થઈએ, તો લાજમ છે કે જીસમાની વાતો-માં એએ તેએની ખીદમત કરે. ૨૮ વાસતે એ કામ પુર્ક કરીને, તથા આ ફક્ત તેએને સોંપીને, તમારી પાસે થઈને હું ઇસપેન જવરા. ૨૯ ને હું ખચીત જાણુંછઈ કે માઈ તમારી પાસે આવવું અરીસતની હંજીલની કમાલ ખરકત સાથે થશે. ૩૦ ને અએ ભાઈએ, આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ અરીસત-ને લીધે, તથા રહના પીઆરથી હું તમારી અરજ ફરજઈ કે, તમે મારે સાઈ ઝોદાની પાસે દુઆએમાં મારી સાથે દોરોસ કરો. ૩૧ એ સાઈ કે ઇહુદામાં-ના એઈમાનોથી હું બચું, ને જે મારી ખીદમત ઇશાલિમને સાઈ છે તે પવીત-રોને પસંદ પડે; ૩૨ કે ઝોદાની મરજીથી હું ખુશીથી આવું, ને તમારી સાથે તાજગીગીમું. ૩૩ હવે સલામતીનો ઝોદા તમ સઘલાની સાથે હોએ.

બાબ શોલમો.

આપણી બહેન કેવી જે કેંકરીની મંડલીની ખીદમતગાર છે તેની આખત હું તમારી સીફારશ ફરજઈ; ૨ કે જેમ પવીતરોને લાએક છે તેમ તમે ઝોદાવંદને સાઈ તેને કબુલ કરો, ને જે કામમાં તે તમારી માહતાજ હોએ તેમાં તમે તેની મદદ કરો, કેમકે તે પોતે ઘણાની તથા મારી પણ મદદગાર થઈ છે. ૩ અરીસત ઇસુમાં મારી સાથે ખીદમત કરનારા પરીસકીલા તથા અકુલાને

સલામ કહે. ૪ તેમ્મોમ્મ મારા જીવને સારૂ પોતાની ગરદનો ધરી છે; તેમ્મોનો
 મ્મોહસાન હું મ્મોકલો નથી માનતો; બલકે ગેરકોમીમ્મોની બધી મંડલીમ્મો
 પણ માને છે. ૫ ને જે મંડલી તેમ્મોનાં ધરમાં છે, તેને સલામ કહે; મારો
 પીઆરો મ્મોપાઈનેતસ, જે ખરીસતને સારૂ આપ્પાઈનું પેહેલું ફલ છે, તેને
 સલામ કહે. ૬ હમારે સારૂ ઘણી મેહેનત કીધી તે મરીઅમને સલામ
 કહે. ૭ મારા સગા તથા મારી સાથેના અંધીવાન આંદરોનીક, તથા ઇઉની-
 આને સલામ કહે, તેમ્મો રસુલોમાં નામીઆ છે; ને મારાથી અગાઉ
 ખરીસતમાં હતા. ૮ જોદાવંદમાં મારા પીઆરા આમપલીઆને સલામ કહે.
 ૯ ખરીસતમાં હમારી સાથે કામ કરનાર કિઆનને, તથા મારા પીઆરા
 સતાખુસને સલામ કહે. ૧૦ ખરીસતમાં માનીતા આપેલેને સલામ કહે;
 આરીસતખુલસના ધરનાંને સલામ કહે. ૧૧ મારા સગા હિરોદીમ્મોને સલામ
 કહે; નારકીસના ધરનાં જેમ્મો જોદાવંદમાં છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૨ જોદા-
 વંદમાં મેહેનત કરનાર તરફાઈના તથા તરફાસાને સલામ કહે; જેણે જોદાવંદને
 સારૂ ઘણી મેહેનત કીધી તે પીઆરી પેરસીને સલામ કહે. ૧૩ જોદાવંદમાં
 પસંદ કરેલા રફસને, તથા તેની તથા મારી માને સલામ કહે. ૧૪ આસુનકરીત,
 ફલેગન, હેરમા, પાતરોઆ, તથા હેરમેને, તથા તેમ્મોની સાથે જે ભાઈમ્મો છે,
 તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૫ શીલોગને, તથા જુલુલીઆને, નેરીઆને, તથા
 તેની જેહેન અલુંપાને, તથા તેમ્મોની સાથે સઘલા પવીતરોને પણ સલામ
 કહે. ૧૬ પચીતર ચુંબનથી તમે માહોમાં સલામ કહે. ખરીસતની મંડલીમ્મો
 તમને સલામ કહે છે.

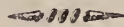
૧૭ હવે અમ્મો ભાઈમ્મો, હું તમારી અરજ કઈછઈ કે, જે તાલીમ તમે
 પામીઆ છેમ્મો તેને ઉલટું તમારામાં કુચે પાડવાનું, તથા ડોકરો અવડાવવાનું
 જેમ્મો કરે છે, તેમ્મોને મ્મોલખી રાખો, ને તેમ્મોથી દુર રહો. ૧૮ કેમકે
 જેમ્મો મ્મંવા છે તેમ્મો આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ખીદમત નથી
 કરતા, પણ પોતાનાં પેઠની કરે છે, ને મીઠી વાતોથી તથા ખુરામતોથી ભોલા-
 મ્મોનાં દીલ ભુલાવે છે. ૧૯ તમારી ફરમાનખરદારી બધામ્મોમાં મરાહુર
 થઈ છે, વાસતે તમારી બાબત હું ખુરા છઈ, લિકાન હું મ્મો આહુંછઈ કે નેકી
 બાબત તમે ડાઈઆ થામ્મો, ને બદો બાબત ભોલા રહો. ૨૦ ને સલામતી-
 નો જોદા શેતાનને તમારા પગ તલિ વેહેજો છુંદરો: આપણા જોદાવંદ ઇસુ
 ખરીસતનો ફજલ તમારી સાથે થામ્મો. આમીન.

૨૧ મારી સાથે કામ કરનાર તીમોથી, જે મારા સગા લુકી, તથા ઇઆસન, તથા સોસીપાતર, તમને સલામ ફેરેછે. ૨૨ હું તેરતી આ પતરનો લખનાર તમને જોદાવંદમાં સલામ ફેરેછું. ૨૩ મને તથા આપ્પી મંડલીને પહોરોણા રાખનાર ગાઈમ્મસ તમને સલામ ફેરેછે; શેહેરનો ખબનચો ઝેરાસતસ તથા ભાઈ કુવાગતસ, તમને સલામ ફેરેછે. ૨૪ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સમ્રલાની સાથે થાઓ. આમીન.

૨૫ હવે જે ભેદ દુનીઆની રાઈથી છુપો રખેલો હતો, પણ જમાનામાં બહારે કરાઈઓ છે, ૨૬ જે હમેરાગીના જોદાના હુકમોથી નખીઓની કીતાબોમાં બધી કોમોમાં ઇમાનની તાએદારીને સાઈ બહારે કરાઈઓ છે, તે ભેદના પરગઠ-પણા પરમાણે જે મારી ઇજલ, ઇઆને ઇસુ ખરીસતની તાલીમ, ૨૭ તે પરમાણે તમને કાઈમ કરવાને કાદર છે, તે ઝેમકલા દાના જોદાને ઇસુ ખરીસતની મારફત હમેરાં બ્રજરગી પોહોચિ. આમીન.

કરીથીઓને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જોદાની મંડલી જે કરીથમાં છે, ઇઆને જેઓ ખરીસત ઇસુમાં પાક થઈઓ, જે પવોતરો ફેરેલાઓ છે તેઓને; તથા તેઓ સુધાં હરેક મકાન-માં જેઓ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનું નામ લેઈ, જે તેઓનો તથા આપણો પણ છે, ૨ જે સમ્રલાઓને જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો પસંદ કરેલો રસુલ પાઉલ, તથા ભાઈ સોસયેન લખેછે. ૩ જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૪ ઇસુ ખરીસતથી જોદાનો જે ફજલ તમને અપાઈઓ છે તે સાઈ હમેરા હું મારા જોદાના શુકર તમારી બાબત ફેરેછું. ૫ કેમકે તેનાથી તમે બધી રીતે બધાં બોલવામાં, તથા બધા ઇલિમમાં ભરપુર થઈઓ છેઓ; ૬ જેમ ખરીસત-
I, CORINTHIANS. ૪૦

ની ગહવાઈ તમારામાં સાચેત થઈ તેમ; ૭ ગ્મેવી કે તમે કોઈ અપરોસમાં કમ નથી પડીઆ, ને આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતના બહરે થવાની રાહ જુઓ છો ગ્મે. ૮ તે તમને આપર સુધી કાગ્મમ પણ રાપરો, કે આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતને દાહોડે તમે બેગ્મેબ ઠરો. ૯ આદા, જ્નેનાથી તમે તેના બેઠા આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતની સોહોયતમાં તેડાગ્મેલા છો ગ્મે, તે વફાદાર છે.

૧૦ અગ્મે બાઈગ્મે, આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતનાં નામથી હું તમને અરજ કરૂંછઈ કે તમે સઘલા સરખીજ વાત બોલો, ને તમારામાં કુચે ન પડવા દેગ્મે, બલકે તમે ગ્મેક દીલ તથા ગ્મેક સમજના થઈને પુરા મલીઆ રહે. ૧૧ કેમકે, અગ્મે મારા બાઈગ્મે, કલોગ્મેના ઘરનાગ્મેથી તમારી આપત મને ગ્મેમ માલુમ પડીઈ કે તમારામાં જઘડા છે. ૧૨ હવે હું ગ્મે કહુંછઈ કે તમારામાં હરેક કહેછે કે, હું તો પાડિલનો, ને હું આપોલોનો, ને હું કેફનો, ને હું અરીસતનો છઈ. ૧૩ તો શુ અરીસત વેહંગાઈગ્મે છે? શું પાડિલ તમારે સાઈ કરસ પર જડાઈગ્મે હતો? ઇગ્મા શું પાડિલને નામે તમાઈ આપતીસમા થઈઈ? ૧૪ હું આદાના શુકર કહુંછઈ કે કૃત્રીસપા તથા ગાઈગ્મા વીના તમારામાંના કોઈનું આપતીસમા મેં કીધું નથી. ૧૫ ગ્મે કોઈકેહે કે મેં પોતાનાં નામે આપતીસમા કીધું. ૧૬ ને સતેકાનના કુટુંબનું પણ મેં આપતીસમા કીધું, પણ ગ્મે શીવાગ્મે ખીજ કોઈનું આપતીસમા મેં કીધું હોગ્મે, ગ્મે મને માલુમ નથી.

૧૭ કેમકે અરીસતે આપતીસમા કરવાને નહીં, પણ ઇજીલ સંમલાવાને મને મોડલીગ્મે છે; પણ બોલીની હીકમતથી નહીં, કે ગ્મે તેથી અરીસતનો કરસ બેહાંસેલ થાગ્મે. ૧૮ કેમકે હલાક થનારાગ્મેને કરસની વાત બેવકુફી લાગેછે, પણ આપણ તારણ પામનારાગ્મેને આદાની કુદરત તે લાગેછે. ૧૯ કેમકે ગ્મેમ લખેલું છે કે, “દાનાવોની દાનાઈ હું નેસત કરરા, ને સમ-જુકોની સમજ આતલ કરરા.” ૨૦ દાનાવ કાંહાં છે? શાસતરી કાંહાં છે? આ બહાતનો હુજત કરનાર કાંહાં છે? શું આદાગ્મે આ દુનીઆની દાનાઈને બેવકુફી નથી ઠરાવો? ૨૧ કેમકે આદાની દાનાઈને લીધે દુનીઆગ્મે દાનાઈથી આદાને ખીજનીગ્મે નહીં, તારે આદાની ગ્મે મરજી થઈ કે મુનાદીની બેવકુફીથી ઇમિન લાવનારાગ્મેને અચાવે. ૨૨ કારણ કે ઇહુદીગ્મે નોશાની માગેછે ને હેલેનીગ્મે દાનાઈ શોવેછે; ૨૩ પણ કરસ પર જડાઈગ્મેલા અરીસતન મુનાદી હમે કૃત્રીગ્મેછાઈગ્મે: ગ્મે ઇહુદીગ્મેને ડોકરાવનાર પથર, તથા હેલેની

ઝીને એવકુફી લાગેછે. ૨૪ પણ તેડલા ઇહુદીઝા તથા હેલેનીઝાને સાઈ ખરી-
સત ઝાદાની કુદરત, તથા ઝાદાની દાનાઈ છે. ૨૫ ફારણ કે ઝાદાની એવકુફી
માણુમોની દાનાઈથી બેહેતર છે, ને ઝાદાની કમજોરી માણુસો કરતાં જોરાવર
છે. ૨૬ કેમકે, ઝઝમે ભાઈઝા, તમાઈ તેડાવવું તમે જ્યુઝાછિઝા કે જીસમ
પરમાણે ઘણા દાનાવો, કે ઘણા જોરાવરો, કે ઘણા ઝશરાકો નથી તેડાઈઝા.
૨૭ મગર ઝાદાઝમે દાનાવાને શરમીંદા કરવા સાઈ દુનીઝાના એવકુફેને પસંદ
કીધા છે; ને જોરાવરોને શરમીંદા કરવા સાઈ ઝાદાઝમે દુનીઝાના કમજોરોને
પસંદ કીધા છે. ૨૮ ને દુનીઝાના કમીનોને, તથા વઝાડાઝમેલાઝાને, તથા
જે નથી તેઝાને ઝાદાઝમે ઝમે સાઈ પસંદ કીધા છે કે, જે છે તેઝાને નાચીજ
કરે. ૨૯ ઝમે સાઈ કે કોઈ શખસ તેની ઝાગલ કૂખર ન કરે. ૩૦ પણ
તેનાથી તમે ઇમ્તિ ખરીસતમાં છેઝા, કે તે ઝાદાથી ઝાપણે સાઈ દાનાઈ, તથા
રાસતી, તથા પાકીજગી, તથા છુટકારો થઈઝા છે; ૩૧ કે જેલું લખીજીંઈ
તેવું થાઝમે કે, “જે કોઈ કૂખર કરે તે ઝાદાવંદમાં કરે.”

બામ બીજો.

ઝને ઝઝમે ભાઈઝા, ઝાદાની ગહવાઈની ખખર ઝાપતો તમારી
પાસે હું ઝાવીઝા, તારે બોલીનાં ઉમદાંપણા કે હીકમત સાથે ઝાવીઝા નહીં
હતો. ૨ કેમકે મેં કરાવીજીં હવું કે ઇમ્તિ ખરીસત, તથા તેવું કરસે જડાવવું,
ઝમે શીવાઝમે તમારે દરમીઝાન હું ખીજું કંઈ ન જાણું. ૩ ને હું કમજોરી
સાથે તથા ડર સાથે તથા બહુ કાંપવા સાથે તમારે દરમીઝાન હતો. ૪ ને
મારે બોલી, તથા મારી મુનાદી ઇનિસાનની હીકમતની લલચાવનારી વાતોથી
નહીં, પણ રહની તથા કુદરતની દલીલ સાથે હતી; ૫ કે તમારે ઝમતકાદ
ઇનિસાનની હીકમતથી નહીં, પણ ઝાદાની કુદરતથી થાઝમે.

૬ તોપણ કામીલોને દરમીઝાન હમે હીકમતની વાતો બોલીઝમેછઈઝમે,
મગર ઝા જાહાનની, કે ઝા જાહાનના નેસત થનાર હાકમોનો હીકમત નહીં.
૭ બલકે ઝાદાના ભેદની હીકમત, જે છુપી રાખેલી હતી, ને જે જમાનાઝા-
થી પેહેલાં હમારી જલાલને સાઈ મુકરર થઈ હતી, તે ખાખત હમે બોલીઝમે-
છઈઝમે. ૮ તે ઝા જમાનાના હાકમોમાંના કોઈઝમે જાણી નહીં, કેમકે જે
તેઝાઝમે જાણી હતે, તો જલાલના ઝાદાવંદને તેઝાઝમે કરસે જડીઝા
નહીં હતે. ૯ પણ જેમ લખીજીં છે તેમ કે, “ઝાદાઝમે પોતા પર ખીઝાર

કરનારાઓને સારૂ જે ચીજો તમઆર કીધી છે તે આંખે દીકી નથી, કાને શાંભલી નથી, ને આદમીનાં દીલમાં આવી નથી.” ૧૦ પણ જોદાએ પોતાના રૂઠથી આપણી ઉપર તે જાહેર કીધી છે; કેમકે રૂઠ સમલી વાતોને, જોદાની ઊંડી વાતોને પણ શોધે છે. ૧૧ કારણ કે આદમીનો રૂઠ જે તેનામાં છે, તે શીવાએ આદમીની વાતો ખીજું કીજી આદમી જાણે છે? તેમજ જોદાના રૂઠ શીવાએ જોદાની વાતો જોઈ જાણતું નથી. ૧૨ ને જોદાએ હમને જે ચીજો અખ-શી છે તે જાણવા સારૂ હમે દુનીઆનો રૂઠ નહીં, પણ જે રૂઠ જોદાનો છે તે પામીઆ છઠ્ઠાએ. ૧૩ ને એ વાતો હમે કહીએ છઈએ, આદમીની હીકમતે શીખવેલી વાતોથી નહીં, પણ રૂઠાની વાતો રૂઠાની સાથે સરખાવીને, પાકરૂઠની શીખવેલી વાતો કહીએ છઈએ. ૧૪ પણ નફસાની આદમી જોદાના રૂઠની વાતો કચ્ચલ કરતો નથી, કેમકે તેઓ તેને એવકુફી લાગે છે; ને તેઓને તે જાણી શકતો નથી, કેમકે તેઓ રૂઠાની રીતે સમજાવે છે. ૧૫ પણ જે રૂઠાની છે, તે બધી વાતોનો દરીઆફત કરે છે, પણ તે પોતે જોદાના દરીઆફતમાં આવતો નથી. ૧૬ કેમકે જોદાવંદની સમજ જોણ સમજી છે તે તેને સમ-જાવે? પણ હમને ખરીસતની સમજ છે.

બાબ તીજો.

એને એએ બાહાએ, જેમ રૂઠાનીઓને તેમ તમને હું કહી નહીં રાકીએ, પણ જેમ જીસમાનીઓને, હઆને જેવા કે ખરીસતનાં બાલકોને. ૨ મેં તમને દુધથી પાલીઆ છે, ને એનથી નહીં, કેમકે તમને તાકાત નહીં હતી, બલકે હજી તમને તાકાત નથી. ૩ કારણ કે તમે હજી જીસમાની છેઓ; કેમકે જાંહાં લગી તમારામાં એવેઆઈ, તથા જઘડા. તથા કુયો છે. તાંહાં લગી શું તમે જીસમાની નથી, ને આદમીની ચાલ પર ચાલતા નથી? ૪ કેમકે જારે એક ફેલે છે કે, હું પાઉલનો છઈ, ને ખીજો ફેલે છે કે, હું આપો-લોનો છઈ, તારે તમે જીસમાની છેઓ કે નહીં? ૫ તો પાઉલ જોણ છે? ને આપોલો જોણ છે? તેઓ ફકત ખીદમતગાર છે: જેમ જોદાવંદે હરેકને આપીજી તેમ તમે તેઓથી એતકાદ કીધા. ૬ મેં તો રોપીજી, આપોલાએ પાઈજી, પણ જોદાએ ઉગાવીજી. ૭ વાસને રોપનાર કંઈ નથી, ને પાનાર કંઈ નથી; મગર ઉગાવનાર જોદા તે છે. ૮ ને રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને હરેક પોતાની મહેનત પરમાણે પોતાની મજૂરી પામશે. ૯ કેમકે હમે જોદાની

સાથે હમખીદમત છઠ્ઠમ્મે, તમે ઝાદાની ખેતી તથા ઝાદાની બાંધણી છેઝમ્મા. ૧૦ ઝાદાનો ફૂલ જે મને અપાઈઝમ્મા છે તે પરમાણે દાનાવ બાંધનારના જેવા મેં પાઈઝમ્મા નાંખીઝમ્મા, ને બીજે તે પર બાંધેછે, વાસતે હરેકને ગોર કરવા બેઠ્ઠમ્મે કે તે પર કેવું બાંધેછે. ૧૧ કેમકે નાંખેલો પાઈઝમ્મા, જે ઇસુ ખરીસત છે, તે વીના ખીજને કોઈ નાંખી શકતું નથી. ૧૨ ને જે કોઈઝમ્મે પાઈઝમ્મા પર મુંગું, રૂપું, જવેર, લાકડું, ધારા, કે ખુપરા બાંધેછે; ૧૩ તો હરેકનું કામ બહાર કરારો; કેમકે તે દાહોડો તેને બહાર કરારો, કારણ કે આગથી તે બહાર થશે, ને હરેકનું કામ કેવું છે, તે આગ પારખશે. ૧૪ જેનું કામ જે તેણે તે ઉપર બાંધીઠાં, તેજે ઠકરો, તો તે મજુરો પામશે. ૧૫ ને જેનું કામ બહાર જશે, તે ગુકસાન ઉઠાવશે; તોપણ તે પોતે તારણ પામશે, પણ ઝમ્મેવું કે જાણે આગથી. ૧૬ તમે ઝાદાનું મંદીર છેઝમ્મા, ને ઝાદાનો રહ તમારામાં વસેછે, ઝમે શું તમે નથી જાણતા? ૧૭ જે કોઈ ઝાદાના મંદીરને ખરાબ કરેછે, તો ઝાદા તેને હલાક કરશે; કેમકે ઝાદાનું મંદીર, જે તમે છેઝમ્મા, તે પાક છે. ૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે, જે તમારામાંનો કોઈ ઝમ્મેમ ધારેછે કે પોતે આ દુનીઆમાં દાનાવ છે, તો દાનાવ થવા સાથે તે બેવકુફ બને; ૧૯ કેમકે આ દુનીઆની દાનાઈ ઝાદાની આગલ બેવકુફી છે; કારણ કે ઝમ્મેમ લખીઠાં છે કે, “દાનાવાને તેઝમ્માની ચતુરાઈમાં તે પકડેછે.” ૨૦ ને વહી, “ઝાદાવંદ દાનાવાના વીચાર જાણેછે કે તેઝમ્મા નકામાં છે.” ૨૧ ઝમે સાથે આદમીઝમ્મામાં ફૂપર કોઈ ન કરે, કેમકે બધાં તમારાં છે, ૨૨ પાઉલ, કે આપેલો, કે કેફા, કે દુનીઆ, કે જીંદગી, કે મોત, કે હાલની ચીજો, કે થનાર ચીજો, બધાં તમારાં છે; ૨૩ ને તમે ખરીસતના છેઝમ્મા, ને ખરીસત ઝાદાનો છે.

બાબ ચોથો.

આદમીઝમ્મે હમને ખરીસતના ખીદમતગાર તથા ઝાદાના ભેદોના કારભારીઝમ્માના જેવા ગણવા. ૨ વહી કારભારીઝમ્મામાં ઝમે જોઈઝમ્મે કે હરેક દીઆનતદાર હોઝમે. ૩ પણ તમથી ઇઆ કે કોઈ આદમીથી મારી પરખ કરાઝમે, ઝમેની મને કંઈ પરવા નથી; હું મારી પોતાની પણ પરખ કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતા બામત કંઈ જાણતો નથી; તોપણ ઝમેથી હું રાસત નથી કરતો; પણ જે મને પરખેછે તે ઝાદાવંદ છે. ૫ ઝમે સાથે વખતની અગાઉ, ઇઆને ઝાદાવંદ આપે તાંહાં મુઠી, ઇનસાફ ન ઠાવો; અંધારાનાં છુપાં કામોને

તે શેરાન કરરો, ને દીલાના મનસુખા જાહેર કરરો; તારે હરેકનાં વખાણુ આદાર્થી થરો.

૬ પણ અર્ચ્ય ભાઈઓ, તમારે સાહ આ વાતો તમસોલની તોરમાં હું પોતા પર તથા આપોલો પર લાવી ઓ છઠી, ઓ કારણુ સાહ કે જે લખેલું છે તે કરતાં કોઈને જીઆદા ન ગણવો, ઓ તમે હમારા પરથી શીઓ, કે તમારામાંનો કોઈ ઓક ખીજને ઉલયો કુલે નહીં. ૭ કેમકે ખીજઓથી તારામાં કોણુ ફરક પાડેછે? ને જે તું પામીઓ નથી, ઓયું તારો પાસે શું છે? ને જે તું પામીઓ છે, તો ન પામીલાના સરખો તું કેમ વડાઈ કરેછે? ૮ હવે તમે ધરાઈઓ છે ઓ; હવે તમે દોલતમંદ થઈઓ છે ઓ; હમારા વીના તમે પાદશાહી કીધી; ને તમે પાદશાહી કરો ઓવી મારી મરજી છે, કે હમે પણ તમારી સાથે પાદશાહી કરીઓ. ૯ કેમકે મને ઓવો ગુમાન આવેછે કે આદા ઓ હમ રસુલોને મરણુને સાહ છેલા દેખાડીઓ છે; કારણુ કે દુનીઆને, તથા ફીરિશતાઓને, તથા આદમીઓને, હમે સોંગના જેવા થઈઓ છઈઓ. ૧૦ ખરીસતને લીધે હમે જેવકુદ્દ છઈઓ, પણ તમે ખરીસતમાં દાનાવ છે ઓ, હમે કમજોર છઈઓ, પણ તમે જોરાવર છે ઓ, તમે ઈજતવાલા છે ઓ, પણ હમે વખોડાઓલા છઈઓ. ૧૧ હમણાની ઘડી મુઘી હમે ખુખીઓ, તથા પીઓસા, તથા નાગા છઈઓ, ને માર ખાઈઓછઈઓ, ને ભટકાઈઓછઈઓ. ૧૨ ને હમે પોતાના હાતોથી મેહેનત કરીઓછઈઓ; વખોડેલા છતાં, હમે ખરકત આપીઓછઈઓ; મતાવેલા છતાં, હમે સહીઓછઈઓ. ૧૩ નીંદા પામીને હમે વીનંતી કરીઓછઈઓ; દુનીઆના મેલ, તથા સઘલાના કુચડા સરખા આજ લગી હમે થઈઓ છઈઓ. ૧૪ તમને રામવાવવા સાહ આ વાતો હું લખ્તો નથી, પણ જેમ મારાં પીઓસાં ફરજોદોને તેમ તમને નશીહત કહેછઈઓ. ૧૫ કારણુ કે અગર તમને ખરીસતમાં દરા હજ્જર ઉસતાદ હોઓ, તોપણ તમને ઘણા બાપ નથી; કેમકે ઈજલને આરારે ખરીસત ઈસુમાં મેં તમને જનમાવીઓ છે. ૧૬ ઓ સાહ હું તમારી અરજ કહેછઈઓ કે, તમે મારી પછવોડે આલનારા થાઓ. ૧૭ ઓ સાહ તોમીથી જે મારો પીઓસો દીકરો, તથા આદાવંદમાં વફાદાર છે, તેને મેં તમારો પાસે મોકલીઓ છે, ને મારી રીતો જે ખરીસતમાં છે, ને હરેક મંડલીમાં હું શીખ્યું છઈઓ, તે તમને ઈઆદ કરાવશે. ૧૮ ને કેટલાઓક કુલાઓછે, ઓયું સમજીને કે જાણુ હું તમારી પાસે આવનાર નથી. ૧૯ પણ આદાવંદની મરજી હરો તો હું તમારી પાસે

જલદી આવરા, ને જેઓ પુલાઈઆ તેઓની વાતોનો નહીં, પણ કુદરતને દરીઆકત કરરા. ૨૦ જેમજે જાદાની પાદરાહત વાતથી નથી, પણ કુદરતથી છે. ૨૧ તમે શું ચાહો છેઓ ? હું લાકડી લઈને આવું, કે પીઆરથી તથા નરમાઈના રહથી ?

બાબ પાંચમો.

ધણુઓથી રાંભલાઓએ કે, તમારામાં હરામકારી થાઓએ, ને ઝેવી હરામકારી કે, ગેરકોમીઓ તેનું નામ પણ લેતા નથી, ઇઆ કે કોઈ પોતાના બાપની બધીઓને લે. ૨ ને તમે પુલાઓ છેઓ, ને તે કરતાં શોક નથી કરતા કે, જોણે ઝે કામ કીધું, તે તમારામાંથી કહડાઓ. ૩ હું તો બદનથી ગેરહાજર છઈ, પણ રહથી હાજર છઈ, ને હાજર થઓલા મુઆફક જોણે ઝે કામ કીધું તેનો ઇનસાફ મેં કીધો છે; ૪ કે તમે તથા મારો રહ, આપણા જાદાવંદ ઇમ્તિ ખરીસતની કુદરત સાથે ઝોકદા થઈને, આપણા જાદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી ઝેવા રાખસને બદનનાં ઢુખને સાર શેતાનને સોંપો કે, ૫ જાદાવંદ ઇમ્તિ દાહોડે તેનો રહ તારણુ પામે. ૬ તમારું કુખર કરવું શાર નથી. શું તમે નથી જાણતા કે થોડું ખમીર આખા લોંદાને ખમીરી કરેએ ? ૭ ઝે સાર જમ તમે જોખમીર છેઓ, તેમ પોતે નવો લોંદો બનવા સાર જુનાં ખમીરને કાહાડી નાંજો; જેમજે ખરીસત, જો આપણું પાસખા, તે આપણે સાર કુરબાન થઈઓ. ૮ વાસતે જુનાં ખમીરથી નહીં, ને બદી તથા ખરાઈના ખમીરથી નહીં, બલકે સફાઈ તથા સચાઈની જોખમીરી શેટલી સાથે આપણે ઝે પરવ પાલીઓ.

૯ મેં તમને પતરમાં લખીઈ છે કે તમે હરામકારોની સોહોબત ન કરો. ૧૦ લકાન ઝેમ નહીં કે ખીલકુલ દુનીઆના હરામકારો, કે લોખીઓ, કે જલમા, કે ખુતપરસતોની સોહોબત ન કરો; જેમજે ઝેમ હોઓ તારે તો તમને દુનીઆમાંથી નીકલવાની જરૂર પડે. ૧૧ પણ હવે મેં તમને ઝે લખીઈ છે કે જો કોઈ ભાઈ કેહેવા ઝેએ, ને તે જો હરામકાર, ઇઆ લોખી, ઇઆ ખુત પરસત, ઇઆ નીંદા કરનાર, ઇઆ દરખાજ, ઇઆ જુલમી હોઓ, તો ઝેવાની સોહોબત ન કરવી, ને તેની સાથે ખાવું પણ નહીં. ૧૨ જેમજે આહારનાઓનો ઇનસાફ ઇરાવવાનું મારે શું કામ છે ? માંહેતાઓનો ઇનસાફ તમે ઇરાવો છેઓ કે નહીં ? ૧૩ આહારનાઓનો ઇનસાફ જાદા ઇરવેએ; વાસતે તમે તે ખુરા રાખસને તમારામાંથી આહાર કાહોડો.

આખ છઠ્ઠો.

તમારામાં શું ઢોઢ ઝમ્વેલી હીમત રાખેછે કે, બીજાની સાથે કંઈ મામલા છતાં, પવીતરોનો પાસે નહીં, પણ બેદીની ઝમ્વા પાસે ફેસલો કરાવવાને જાઝમે? ૨ શું તમે નથી જાણતા કે પવીતરો દુનીઆનો ધનસાફ હરાવરો? ને જો દુનીઆનો ધનસાફ તમથી કરાઝમે, તો શું નાહાના મામલા ઝમ્વાનો ધનસાફ હરાવવાને તમે લાઝમેક નથી? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે આપણે ફીરિશતા ઝમ્વાનો ધનસાફ કરશું? તો આ જીંદગીના મામલા ઝમ્વાનો કેમ નહીં? ૪ વાસતે જો તમને આ જીંદગીના મામલા હોઝમે, તો મંડલીમાં જોઝમે હલકા ગણાઝમેછે તે ઝમ્વાને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને શરમાવવા સારૂ કહુંછઠ્ઠી: શું તમારામાં ઝમ્વો ઝમેક પણ અકલમંદ નથી કે જો પોતાના ભાઈ ઝમ્વા વચે ધનસાફ કરે? ૬ પણ ભાઈભાઈ પર જોઝમે બેહમાન છે તે ઝમ્વાની આગલ ફીરિઆદી કરેછે. ૭ વાસતે ઝમે તમારામાં મોટી ખોડ છે કે, તમે ઝમેક બીજા ઉપર ફીરિઆદી મારો છે ઝમ્વા; ઝમે કરતાં તમે જીલમ કેમ સેહેતા નથી? ને જીકસાન કેમ નથી કપ્તલ કરતા? ૮ પણ તમે જીલમ કરોછે ઝમ્વા, તથા છેતરો છે ઝમ્વા. ને તે પણ ભાઈ ઝમ્વાને. ૯ શું તમે નથી જાણતા કે નારાસતો ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી? તમે ફીરેઅ ના ખા ઝમ્વા, હરામકારો, તથા ખુતપરસતો, તથા જનાકારો, તથા આ ઝમેશો, તથા લોડીબાજો; ૧૦ તથા ચોરો, તથા લોભી ઝમ્વા. તથા દારૂબાજો, તથા નીંદા કરનારા ઝમ્વા, તથા જીલમી ઝમ્વા, ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી. ૧૧ ને તમારામાંના કેટલા ઝમેક ઝમ્વો હતા; પણ ખોદાવંદ ઇસિનાં નામે, તથા આપણા ખોદાના રહેથી તમે ધોવાઝમે છે ઝમ્વા, તથા પાક થઈ ઝમે છે ઝમ્વા, તથા રાસત ફીરિઆ છે ઝમ્વા.

૧૨ બધી સીજ મને રવા છે, પણ બધી ફાઝમેમંદ નથી; બધી સીજ મને રવા છે, પણ હું ઢોઢ સીજના ઝમેખનીઅરમાં નહીં આવરા. ૧૩ ખોરાક પેટને સારૂ, ને પેટ ખોરાકને સારૂ છે, પણ ખોદા ઝમેને તથા તેને પણ નેસત કરરો: બદન હરામકારીને સારૂ નથી, પણ ખોદાવંદને સારૂ, ને ખોદાવંદ બદનને સારૂ છે. ૧૪ ને ખોદા ઝમે ખોદાવંદને ઉઠાડી ઝમ્વા; ને પોતાની કુદરતે આપણને પણ ઉઠાડરો. ૧૫ તમારાં બદનો ખરીસતનાં અંગ છે, ઝમે શું તમે જાણતા નથી? તો શું હું ખરીસતનાં અંગ લઈને કસબાણનાં અંગ કરું? ઝમેમ ન થા ઝમે. ૧૬ શું તમે જાણતા નથી કે, જો ઢોઢ કસબાણ સાથે જોડા ઝમેછે તે ઝમેક તન છે:

કેમકે તે કહેછે કે, “તે બેહુ ઝમક તન થશે.” ૧૭ પણ ઝાદાવંદ સાથે જે જોડાઝમિએ તે ઝમક રહ છે. ૧૮ હરામકારીથી નાહાસો; જે જે ગુનાહ આદમી કરેછે તે બદન બાહાર છે; પણ જના જે કરેછે, તે પોતાનાં બદનનો ગુનાહગાર થાઝમિએ. ૧૯ શું તમે જાણુતા નથી કે તમારામાં જે પાક રહ છે, જે તમને ઝાદાથી અપાઈઝમિએ છે, તેનું મંદીર તમારું બદન છે, ને તમે પોતાના નથી? ૨૦ કેમકે તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઝમિએ ઝમિએ; વાસતે તમારાં બદન તથા તમારા રહ, જે ઝાદાના છે, તેઝમિથી ઝાદાની બુજરગી કરો.

બાબ સાતમો.

જે વાતો તમે મને લખી તે બાબત : મરદ ઝોરતને ન અડકે, તો બેહતર. ૨ લેકીન હરામકારી ન થાઝમિ, વાસતે હરેક મરદને પોતાની બધઝમિર હોઝમિ, ને હરેક ઝોરતને પોતાનો વર હોઝમિ. ૩ વર બધઝમિરના વાજબી હક અદા કરે, ને તેજ પરમાણે બધઝમિર પણ પોતાના વરના. ૪ બધઝમિરને પોતાનાં બદનનો ઝમિઅતીઆર નથી, પણ વરને છે; ને તે પરમાણે વરને પણ પોતાનાં બદનનો ઝમિઅતીઆર નથી, પણ બધઝમિરને છે. ૫ તમે ઝમક બીજાથી જુદાં ના રહો, પણ થોડી સુદત પોતાની રાજીખુશીથી અપવાસ કરવા તથા દુઆ માંગવા સાર થાઝમિએ; ને પાછાં ઝમકઠાં આણો, કે તમારી બેપહ-રેજીથી રોતાન તમારી ઈમતેહાન ન કરે. ૬ પણ આ હું સલાહની રીતે કહુંછઈ, હુકમની રીતે નહીં. ૭ કેમકે હું આહુંછઈ કે જેવો હું છઈ, તેવાં બધાં માણુસ થાઝમિ; પણ હરેકને ઝાદાથી પોત પોતાની બખરોસ છે; ઝમકને ઝમક રીતની, ને બીજાને બીજી રીતની.

૮ પણ કુંવારાઝમિને તથા વીધવાઝમિને હું કહુંછઈ કે, જે તેઝમિ મારા જેવાં રહે, તો તેઝમિને શાર્ છે. ૯ લેકીન જે તેઝમિ પહેરેજ રહી નથી રાકતાં, તો તેઝમિ પરણે, કેમકે બલવા કરતાં પરણવું બેહતર છે. ૧૦ ને પરણેલાંઝમિને હું હુકમ કહુંછઈ, લેકીન હું નહીં, પણ ઝાદાવંદ કહેછે કે, બધઝમિર વરથી જુદી ન થાઝમિ; ૧૧ પણ જે તે જુદી થાઝમિ, તો પરણીઆ વીના રહે, ઈઆ વરની સાથે પાંછી મલી જાઝમિ; ને વર પણ બધઝમિરને ન સુકી દે. ૧૨ પણ બાકી-નાઝમિને ઝાદાવંદ નહીં, હું કહુંછઈ કે, જે કોઈ બાઈની બધઝમિર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને સુકી ન દે. ૧૩ ને જે બધઈરોના વર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને ન સુકે.

૧૪ કેમકે બેઠમાન વર પોતાની બધજ્મિરને લીધે પાક કરાજ્મિએ, ને બેઠમાન બધજ્મિર પણ વરને લીધે પાક કરાજ્મિએ; નહીં તો તમારાં ફરજદો નાપાક થતે; પણ હવે તેજ્ઞા પાક છે. ૧૫ પણ જો બેઠમાન જુદો થાજ્મિ, તો જુદો થાજ્મિ; કોઈ ભાઈ કે બેહેન જ્મિવી બાબતમાં બંધાજ્મિલાં નથી; પણ જોદાજ્મિ આપણને સહલાને સાર તેડીઆ છે. ૧૬ કેમકે, જ્મિ બધજ્મિર, તું પોતાના વરને બચાવરો કે નહીં, જ્મિ શું તું જાણેછે? ઈજ્ઞા, જ્મિ મરદ, તું પોતાની બધજ્મિરને બચાવરો કે નહીં, જ્મિ શું તું જાણેછે? ૧૭ પણ જો મ હરેકને જોદાજ્મિ વેહેંચી આપીજી છે, ને હરેકને જો મ જોદાવંદે તેડીજ્ઞા છે, તેમ તે ચાલે; ને સઘલી મંડલીજ્ઞામાં હું જ્મિમ ફરાવુંછજી. ૧૮ જો કોઈ સુંનતી છતાં તેડાજ્મિલો છે, તો તે બેસુંનત ન થાજ્મિ; જો કોઈ બેસુંનત તેડાજ્મિલો છે, તો તે સુંનતી ન થાજ્મિ. ૧૯ સુંનત કંઈ નથી, ને બેસુંનત કંઈ નથી; મગર જોદાના હુકમ પાલવા તેજ. ૨૦ હરેક જો હાલતમાં તેડાઈજ્ઞા, તેમાંજ તે રહે. ૨૧ તું ગોલામ છતાં શું તેડાઈજ્ઞા છે? તો તેનો અંદેરો ન કર; પણ જો તું આજ્ઞદ થઈ શકતો હોજ્મિ, તો તેમ કર. ૨૨ કેમકે ગોલામ છતાં જોદાવંદથી જો તેડાઈજ્ઞા છે, તે જોદાવંદનો આજ્ઞદ થજ્મિલો છે; ને જ્મિમજ જો આજ્ઞદ છતાં તેડાઈજ્ઞા છે, તે ખરીસતનો ગોલામ છે. ૨૩ તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઆ છે જ્મિ; આદમીના ગોલામ ના બનો. ૨૪ જ્મિ ભાઈજ્ઞા, હરેક જો હાલતમાં તેડાઈજ્ઞા છે, તેમાં જોદાની સાથે તે રહે.

૨૫ હવે કુંવારીજ્ઞા બાબત જોદાવંદનો કોઈ હુકમ મારી પાસે નથી; લેકીન જો મ દીઆનતદાર થવાને જોદાવંદથી રહમ પામીજ્ઞા, તેમ હું સહલા આપું-છજી. ૨૬ તો હું જ્મિમ ધારુંછજી કે, હાલની તકલીફીને લીધે જ્મિ બેહતર છે, ઈજ્ઞાને જોવા છે તેવા રહેવું માણસને બેહતર છે. ૨૭ તું શું બધજ્મિરને બંધાજ્મિલો છે? તો છુટ્ટો ના શોધ; તું શું બધજ્મિરથી છુટ્ટો છે? તો બધજ્મિર ના શોધ. ૨૮ લેકીન જો તું પરણેછે, તો પાપ નથી કરતો; ને જો કુંવારી પરણેછે, તો તે પાપ નથી કરતી; લેકીન જ્મિવાંજ્ઞા બદનમાં તકલીફ પામરો. પણ હું તમને વધારે કેહેતો નથી. ૨૯ ને જ્મિ ભાઈજ્ઞા, હું જ્મિ કહુંછજી કે વખત ટુંકો છે; વાસતે જ્મિમ થવું જોઈજ્મિ કે, જોજ્ઞાને બધજ્મિર છે, તેજ્ઞાને જાણે નથી; ૩૦ ને જોજ્ઞા રેડેછે, તેજ્ઞા જાણે રડતા નથી; ને જોજ્ઞા ખુશી કરેછે, તેજ્ઞા જાણે ખુશી કરતા નથી; ને જોજ્ઞા ખરીદ કરેછે, તેજ્ઞા જાણે કંઈ રાખતા નથી; ૩૧ ને દુનીઆને વાપરનારા, જ્મિવા કે જાણે તેની સાથે

કામ નથી પાડતા; કેમકે દુનીઆનો તમારો ગુજરતો જાએ. ૩૨ પણ હું આહુંછીં કે તમે એઅંદેશા રહો. જે પરણેલો નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે આદાવંદને તે કેમ રાજી કરે; ૩૩ પણ જે પરણેલો છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાની બધઅરને કેમ રાજી કરે. ૩૪ બધઅર તથા કુંવારીમાં પણ ફરક છે: જે પરણેલી નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાનાં બદન તથા રહમાં તે પાક થાએ; પણ જે પરણેલી છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે કે પોતાના વરને કેમ રાજી કરે. ૩૫ પણ તમારા કુઅેદાને સારૂ એ હું કહુંછીં, તમ પર કુદો નાંખવા સારૂ નહીં; બલકે જે લાએક છે તે સારૂ, કે તમે આદાવંદની બંદગીમાં ખીનગબરાટ મરાગુલ રહો. ૩૬ પણ જે કોઇ સમને કે તે પોતાની કુંવારી બાબત એમુનાસીબ કરેછે, જે તેનો વખત ઠીલીએ છે, ને એમ જરૂર છે, તો તે જે આહે તે કરે, તે પાપ નથી કરતો, તેએ પરણે. ૩૭ પણ જે કોઇ પોતાને અગત ન છતાં દીલમાં મજબુત રહે, ને પોતાની મરજી પર એખતીઆર રાએ, ને પોતાની કુંવારીને સાચવે, એમ પોતાનાં દીલમાં ઠરાવે, તે એહતર કરેછે. ૩૮ એ સારૂ જે તેને પરણાવે, તે સારૂ કરેછે; પણ જે પરણાવતો નથી, તે એહતર કરેછે. ૩૯ બધઅર જાંહાં સુધી પોતાનો વર જીવે, તાંહાં સુધી રારીઅતથી બાંધેલી છે; પણ જે તેનો વર ગુજરીએ હોએ, તો જેની સાથે તે આહે તેની સાથે લગન કરવાને તે મુખતીઆર છે; લેકીન આદાવંદમાં. ૪૦ પણ જે તે એમજ રહે, તો મારા વીચાર પરમાણે તે વધતી સુખી થશે; ને હું જાહુંછીં કે આદાનો રહ મારામાં છે.

બાબ આઠમો.

હવે મુરતીએનાં અરપણુ બાબત: આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણુ સરવને ગનીઆન છે. ૨ ગનીઆન કુલાવે, પણ પીઆર સુધારે. ને જે કોઇ વીચારે કે પોતે કંઈ જાણે, તો જેમ જાણુબું જોઈએ તેમ હજી સુધી તે કંઈ જાણુતો નથી. ૩ પણ જે કોઈ આદા પર પીઆર કરે, તો તેથી તે જાણુએ. ૪ તો હવે મુરતીએનાં અરપણુ બાવા બાબત: આપણે જાણુએ છઈએ કે મુરતીએ દુનીઆમાં કંઈ નથી, ને કે એક વીના ખીજે કોઈ આદા નથી. ૫ કેમકે અગર આસમાનમાં તથા જમીન પર કેહેવાએલા આદા છે, (જેમ ઘણા આદા તથા ઘણા આદાવંદો છે.)

૬ તોપણ આપણને ઝ્મિક ખાદા બાપ છે, જેનાથી સઘલાં છે, ને આપણે તેને સાર; ને ઝ્મિક ખાદાવંદ ઇસુ ખરીસત છે, તેનાથી સઘલાં થઈઝ્માં, ને આપણે તેનાથી છઈઝ્મ. ૭ લેકાન સહુને ઝ્મે ગનીઝ્માન નથી, પણ હમણા સુધી ઢેટલાઝ્મિક મુરતીના ભાવથી મુરતીનાં ઝ્મરપણ જેવું ખાઝ્મીછે; ને તેઝ્મીનાં ઢીલ કમજોર છતાં મલીન થાઝ્મીછે. ૮ પણ ખોરાક આપણને ખાદા પાસે પોહ્યાંઝ્મીઝ્મી નથી, કેમકે જો ખાઈઝ્મી તો આપણી કુંઘ ઢારતી નથી થતી, ને જો ન ખાઈઝ્મી તો ઘટતા નથી. ૯ પણ ખબરદાર રહો કે તમારો ઝ્મે ઝ્મખતીઝ્માર કમજોરોને ઢોકરનું કારણ ન થાઝ્મી. ૧૦ કેમકે ઝ્મગર તું સમજ રાખનારને મુરતીનાં મંદીરમાં ખાતો ઢાઈ જીઝ્મી, તો જેનુ ઢીલ કમજોર છે તે મુરતીઝ્મીનાં ઝ્મરપણ ખાવાને શું હીમત નહીં ધરશે? ૧૧ ને તારો કમજોર ભાઈ, જેને સાર ખરીસત મરણ પામીઝ્મી, તે શું તારી સમજને લીધે હલાક થાઝ્મી? ૧૨ ને જોરે તમે ભાઈઝ્મીને ઉલટું પાપ કરોછેઝ્મી, ને તેઝ્મીનાં કમજોર ઢીલને ઘાઝ્મીલ કરોછેઝ્મી, તારે તમે ખરીસતને ઉલટું પાપ કરોછેઝ્મી. ૧૩ વાસતે જો ખોરાક મારાં ભાઈને ઢોકર ખવડાવે, તો હું કદી ગોરા નહીં ખાઈ, કે રખે હું મારા ભાઈને ઢોકર ખવડાવું.

બાબ નવમો.

શું હું રસુલ નથી? શું હું ઝ્માબદ નથી? શું મેં આપણા ખાદાવંદ ઇસુ ખરીસતને ઢીઢા નથી? શું ખાદાવંદમાં તમે મારું કામ નથી? ૨ ઝ્મગર હું ખીજઝ્મીને સાર રસુલ નથી, તોપણ તમારે સાર તો ખોરાક છઈ; કેમકે મારી રસાલતની મોહોર ખાદાવંદમાં તમે છેઝ્મી. ૩ જેઝ્મી મારી તપાસ કરોછે, તેઝ્મીને મારો જ્વાબ ઝ્મે છે; ૪ કે શું હમને ખાવાનો તથા પીવાનો ઝ્મખતીઝ્માર નથી? ૫ શું જેવો ખીજ રસુલને તથા ખાદાવંદના ભાઈઝ્મીને તથા કેફને તેવો મને પણ ખેહન કે ઘઈઝ્મીરને સાથે લઈ ફરવાને ઝ્મખતીઝ્માર નથી? ૬ ઇઝ્મી શું ફકત મને તથા ખારનખાને ઝ્મખતીઝ્માર નથી કે મહેનત ન કરીઝ્મે? ૭ પોતાના ખરચથી લડાઈમાં ઢોણ જઝ્મીછે? દરાખવાડી રોપીને તેનું ફલ ઢોણ નથી ખાતો? ઇઝ્મી ઢોલાંને પાલીને ઢોલાંનું દુઘ ઢોણ નથી પીતો? ૮ શું હું ઝ્મે વાતો ફકત ઝ્મે સાર કહુંછઈ કે ઝ્મે ઇનસાની રવાજ છે? શું શરીઝ્મત પણ ઝ્મમ નથી કેહતી? ૯ કેમકે મુસાની શરીઝ્મતમાં ઝ્મમ લખીઈ છે કે, “દાણા ખુંદનાર ખલદને મોહોડે જલ્લી ન ખાંધ.” શું ખલદને

સાર જોદા ચીંતા કરેછે? ૧૦ ઈએ હમરે સાર ખાસ તે એમ કહેછે? હમરે સાર ખેરાક તે લખીગી છે, એ સાર કે જે હોલ ખેડેછે તે ઉમેદથી ખેડે, ને ઉમેદથી જે ખુંદલેછે તે પોતાની ઉમેદનું ફલ પામે. ૧૧ જે હમે તમારે સાર રહાની ચીજો વાવી છે, તો હમે તમારી જીસમાની ચીજો કાપીએ એ શું ઘણું છે? ૧૨ જે બાબએ તમારા એ એખતીઆરના ભાગીઆ છે, તો શું હમે જીઆદા નથી? લેકીન હમે એ એખતીઆર વાપરીએ નથી; પણ ખરીસતની ઈજીલને કંઈ અટકાવ ન પાડીએ, વાસતે હમે બધું સહીએ-છઈએ. ૧૩ શું તમે જાણતા નથી કે, જેએ મંદીરનો કારોખાર કરેછે, તેએ મંદીરનું આએછે; ને જેએ કુરખાનવા પાસે હાજર રહેછે, તેએ કુરખાનવાના ભાગીઆ છે. ૧૪ તેમ જેએ ઈજીલ શંભલાવનારા છે, તેએ ઈજીલથી જીવે, એમ જોદાવંદે ડરાવીગી છે. ૧૫ પણ એએમાંના કંઈ હું અમલમાં નથી લાવીએ, ને મને એવું મલે, એ સાર મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો કુખર વીઆરથ કરે, તે કરતાં મારે મરવું બેહતર છે. ૧૬ કેમકે જે હું ઈજીલ જાહેર કરેછી, તોપણ મને કુખર કરવાનું કારણ નથી; કારણ કે મને જરૂરાત લાગેછે; ને અગર હું ઈજીલ જાહેર કરતો નથી, તો મને અફસોસ છે. ૧૭ કેમકે એ જે હું ખુશીથી કરું, તો મને ફલ મલે-છે, પણ જે નાખુશીથી, તો કારભાર મને સોંપેલા છે. ૧૮ તો મને શું ફલ મલેછે? એજ કે, જરે ઈજીલની મુનાદી હું કરું, તારે ખરીસતની ઈજીલ મફત ડરાવું, એવી કે ઈજીલમાં મારો એખતીઆર ગેરવાજબી રીતે ન વાપરું. ૧૯ કેમકે સઘલાથી આજદ છતાં મેં પોતાને સહુનો ગોલામ ડરાવીએ કે ઘણાએને મેલવી લેગી. ૨૦ ઈહુદીએને મેલવવા સાર ઈહુદીએમાં ઈહુદીના જેવા હું થઈએ; શરીઅતવાલાએમાં શરીઅતવાલા જેવા થઈએ, કે શરીઅતવાલાએને હું મેલવી લેગી. ૨૧ બીનશરીઅતવાલાએમાં બીનશરીઅતવાલાએ જેવા થઈએ કે બીનશરીઅતવાલાએને હું મેલવી લેગી, (તોપણ જોદાની આગલ બીનશરીઅત નહીં હતો, બલકે ખરીસતની શરીઅતને તાબે હતો.) ૨૨ કમજોરેમાં હું કમજોરેના જેવા થઈએ કે કમજોરેને મેલવી લેગી; સરવને તારવા સાર સરવની સાથે હું સરવ થઈએ. ૨૩ ને એ હું ઈજીલને સાર કરેછી, કે હું તમારી સાથે તેમાં શરીક થાગી. - ૨૪ શું તમે એ જાણતા નથી કે, અખાડામાં જે દોડેછે, તે સઘલા દોડેછે ખરા, પણ એકનેજ ધનામ મલે-છે? તારે તમે એવા દોડા કે જીતો. ૨૫ ને હરેક કુસતીગર બધી ચીજોની

પહરેજ રાખે છે; તો જે તાજ ફાની છે તેને સાર તે ગ્મી ગ્મિમ કરે છે, પણ આપણે જે તાજ ગેરફાની છે તેને સાર. ૨૬ ગ્મિ સાર હું ગ્મિમ દોડું છું, પણ શક્ય નહીં; હું ક્રુસતી રમુ છું, પણ પવનને મારનારના જેવા નહીં; ૨૭ પણ હું મારાં બદનને દબાવું છું, ને તાખે રાખું છું; રખે ખીજા ગ્મીને મુનાદી કરીને હું પોતે નાકબુલ થાઈ.

બાબ દશમો.

ગ્મિ ભાઈ ગ્મી, હું નથી આહાતો કે તમે ગ્મિથી ગ્મિજાણી ગ્મી રહે કે, આપણા બધા બાપદાદા ગ્મી વાદલતલે હતા, ને તે ગ્મી બધા દરી ગ્મીમાં થઈને પાર પડી ગ્મી; ૨ ને બધા મુસાને સાર વાદલમાં તથા દરી ગ્મીમાં આપતી સમા પામી ગ્મી. ૩ ને સઘલા ગ્મિ ગ્મિકજ રહાની ખોરાક ખાધો; ૪ ને સઘલા ગ્મિ ગ્મિકજ રહાની પાણી પીધું; કારણ કે તે ગ્મી ગ્મિ સાથે ચાલનાર રહાની બડકનું પીધું; ને તે બડક ખરીસત હતો. ૫ પણ તે ગ્મીમાંના ઘણા ગ્મી સાથે ખોદા રાજી નહીં હતો; કેમકે તે ગ્મી રાનમાં મારી ગ્મી ગઠ ગ્મી. ૬ ગ્મિ વાતો આપણે સાર નમુના થઈ ગ્મી, કે જેમ તે ગ્મી ગ્મિ ખુરી ચીજોનો લાભ કીધો, તેમ આપણે ન કરી ગ્મિ. ૭ ને તે ગ્મીમાંના કેટલા ગ્મિ કે ખુતપરસતી કીધી, તેમ તમે ના કરો; જેવું લખેલું છે કે, “ગ્મિ લોક ખાવા પીવા ખેડા, ને રમવા ઉઠી ગ્મી.” ૮ આપણે હરામકારી પણ ન કરી ગ્મિ, જેમ તે ગ્મીમાંના કેટલા ગ્મિ કે કીધી, ને ગ્મિક દાહાજમાં તેવીરા હજાર પડી ગ્મી. ૯ ને જેમ તે ગ્મીમાંના કેટલા ગ્મિ કે ખરીસતની ધમિતેહાન કીધી, ને સાપોથી હલાક થઈ ગ્મી, તેમ આપણે ધમિતેહાન ન કરી ગ્મિ. ૧૦ ને જેમ તે ગ્મીમાંના કેટલા ગ્મિ કે કચકચ કીધી, ને હલાક કરનારથી હલાક થઈ ગ્મી; તેમ તમે કચકચ ન કરો. ૧૧ ને ગ્મિ સઘલાં નમુના થવા સાર તે ગ્મીને થઈ ગ્મી; આપણે જે ગ્મી ઉપર દુની ગ્મીનો આખરી જમાનો આવી ગ્મી છે તે ગ્મીની નશીહતને સાર ગ્મિ લખેલું છે. ૧૨ ગ્મિ સાર જે પોતાને કા ગ્મિમ સમજે છે, તે ન પડે, વાસતે ખખરદાર રહે. ૧૩ ઈનિસાનની ધમિતેહાન થા ગ્મિ છે તેથી જુદી તમારી થઈ નથી; ને ખોદા ભરોસા લા ગ્મિક છે, તમારી તાકાતથી જુદા ધમિતેહાનમાં તે તમને પડવા નહીં દેરો; બલકે ધમિતેહાનની સાથે નીકલી જવાનો રસતો પણ તે ઈરાવરો, કે તમે સહી રાકો. ૧૪ વાસતે, ગ્મિ પીઆરા ગ્મી, તમે ખુતપરસતીથી નાહાસો. ૧૫ જેમ દાનાવોને તેમ હું તમને કહું છું; મારી વાતોનો વીચાર

કરો. ૧૬ બરકતનું પીઆલું જે ઉપર આપણે બરકત માંગીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં લોહીની સોહોબત નથી? જે રોટલી આપણે ભાંજીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં બદનની સોહોબત નથી? ૧૭ કેમકે આપણે બહુ છતાં એક રોટલી તથા એક બદન છઈએ; કારણ કે આપણે સઘલા તે એકજ રોટલીમાં શરીક છઈએ. ૧૮ જીસમ પરમાણે જે ઇસરાએલ છે, તેને જીવ્યા; જેઓ કુરઆની ખાનારા છે, તેઓ શું કુરઆનધાના શરીક નથી? ૧૯ હું શું કહું છઈ? એમ કે મુરતી કંઈ છે? ઇઆ મુરતીઓનું અરપણુ કંઈ છે? ૨૦ પણ એમ કહું છઈ કે, ગેરકોમીઓ જે કુરઆની કરે છે તે જોદાને વાસતે નહીં, પણ રોતાનને વાસતે કરે છે; ને તમે રોતાનની સોહોબત રાખો, એ હું નથી આહતો. ૨૧ જોદાવંદનું પીઆલું, તથા રોતાનનું પીઆલું તમે પી નથી શકતા; તમે જોદાવંદની મેજના તથા રોતાનની મેજના શરીક થઈ નથી શકતા. ૨૨ શું આપણે જોદાવંદને ચીડતીએ? શું આપણે તેના કરતાં જોરાવર છઈએ? ૨૩ બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી ક્ષત્તેમંદ નથી; બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી સુધારતી નથી. ૨૪ ડોઈ પોતાનુંજ ન શોધો, બલકે હરેક ખીજનું પણ. ૨૫ જે કંઈ બજારમાં વેચાએ છે, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૬ કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું જોદાવંદનું છે. ૨૭ અગર બેઠમાનોમાંથી ડોઈ તમને ઇજન કરે, ને તમે જવા આહો, તો જે કંઈ તમારી આગલ મુકાએ, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૮ પણ જે ડોઈ તમને કેહે કે, એ મુરતીઓનું અરપણુ છે, તો જણે તે બતાવીજી તેને સાહ, તથા બુધીને લીધે, તમે તે ન આએ; કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું જોદાવંદનું છે. ૨૯ બુધી હું કહું છઈ ખરો, પણ તે તારી નહીં, ખીજની; કેમકે ખીજની બુધી મારી આબદગીનો કેમ ઇનસાફ કરે? ૩૦ ને અગર હું કુજલથી ભાગ પામીએ છઈ, તો જે સાહ હું શુકર કરું છઈ, તે સાહ હું કેમ બદનામ થાઈ છઈ? ૩૧ વાસતે જે તમે આએ છે, ઇઆ પીઆ- છે, ઇઆ ખીજનું કંઈ કરો છે, તો જોદાની બુજરગીને સાહ તે બધું કરો. ૩૨ તમે ઇહુદીઓને, કે હેલનોઓને, કે જોદાની મંડલીને ઠાકરનું કારણ ન થાએ. ૩૩ જેમ હું પણ બધાઓને રાજી કરીને પોતાનો ક્ષત્તેમ નહીં, પણ ઘણાઓનો શોધું છઈ, કે તેઓ તારણ પામે.

બાબ ઝગીઝારમો.

જેમ હું ખરીસતની તેમ તમે મારી પાછલ ચાલનારા થાઓ. ૨ ને ઝઝમે બાઈઓ, તમે બધી બાબતોમાં મને ઈઆદ કરોછે ઝો, ને જે કાનુનો મેં તમને આપીઆ, તે તમે પાલોછે ઝો, વાસતે હું તમારી તારીફ કરુંછું. ૩ પણ હું તમને જણાવા ચાહુંછું કે હરેક મરદનું શીર ખરીસત છે, ને ઝમારતનું શીર મરદ છે, ને ખરીસતનું શીર ઝાદા છે. ૪ જે મરદ દુઆ માંગતાં કે નબુઅત કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકે, તે પોતાનાં માથાંની બેહારમતી કરે. ૫ પણ હરેક ઝમારત જે ઉધાડે માથે દુઆ માંગે, કે નબુઅત કરે, તે પોતાનાં માથાંની બેહારમતી કરે; કેમકે ઝમે તથા મુંડાઈ જવું બરાબર છે. ૬ કેમકે ઝગર ઝમારત પડે ન નાંખે, તો તે મુંડાઈ જાય; પણ જે કતરાઈ જવા કે મુંડાઈ જવાથી ઝમારતને લાજ લાગે, તો તે પડે નાંખે. ૭ મરદને પોતાનું માથું ઢાંકવું લાઝમીક નથી; કેમકે તે ઝાદાની પરતીમા તથા બુજરગી છે, લેકીન મરદની બુજરગી ઝમારત છે. ૮ કેમકે મરદ ઝમારતથી નથી થઈ ઝો, પણ ઝમારત મરદથી. ૯ ને મરદ ઝમારતને સાર પેદા નથી થઈ ઝો, પણ ઝમારત મરદને સાર. ૧૦ વાસતે ફીરેશતાઓના સખબથી ઝમારતે પોતાનાં માથાં ઉપર ઝખતીઆર રાખવો જોઈ ઝમે. ૧૧ મગર ઝાદાવંદમાં મરદ ઝમારત વીના નથી, ને ઝમારત મરદ વીના નથી. ૧૨ કેમકે જેમ ઝમારત મરદથી, તેમ મરદ પણ ઝમારતથી છે; પણ બધું ઝાદાથી છે. ૧૩ તમે પોતે મુનસફી કરો, ઝમારતે પડે નાંખીઆ વીના દુઆ માંગવી ઝમે શું શોભે? ૧૪ શું તખીઅતથી તમને નથી માલુમ પડતું કે ઝગર મરદ લાંબા બાલ રાખે તો તે તેની બેહારમતી છે? ૧૫ પણ ઝગર ઝમારતને લાંબા બાલ હોય, તો તે તેની બુજરગી છે; કેમકે બાલ પડવાને સાર તેને આપેલા છે. ૧૬ લેકીન જે કોઈ તકરારી હોય, તો હમારી તથા ઝાદાની મંડલીઓની ઝમે રીત નથી. ૧૭ ઝને હવે જે હું તમને કહુંછું, તેમાં હું તમને વખાણતો નથી, કે તમે બલાઈને સાર નહીં, પણ ખુરાઈને સાર ઝમિકહા થાઓછે ઝો. ૧૮ અવલ તો ઝમે કે, જરે તમે મંડલીમાં ઝમિકહા આપોછે ઝો, તારે તમારામાં ડુટો છે, ઝમેમ હું શાંબલુંછું, ને હું ઝમે થોડું ઝમિકહા માનુંછું. ૧૯ કેમકે જે પરસંદ કરેલા છે, તેઓ તમારામાં પરગટ થાય, માટે તમારામાં તડ થવા જોઈ ઝમે. ૨૦ તો તમે ઝાદાવંદનું ખાણુ ખાવાને ઝમિકહા મલતા નથી. ૨૧ કેમકે

આવામાં હરેક પોતાનું આનું પેહેલું આગ્ય છે, ને એક ભુખીઓ ને બીજો મ-
સત થાગ્ય છે. ૨૨ શું તમને આવા તથા પીવાને ધરો નથી? ઇચ્છા શું તમે ઓ-
દાની મંડલીને ધીકારો છો, ને મોહોતાજીને શરમીંદા કરો છો? હવે હું તમને
શું કહું? શું હું તમને એમાં વખાણું? હું વખાણુ તો નથી. ૨૩ કેમકે જે વાત
મેં તમને સોંપી, તે હું ઓદાવંદથી પામીઓ, કે જે રોતે ઓદાવંદ ઇસુ પકડાઈ
ગઈઓ તેમાં તેણે રોટલી લીધી; ૨૪ ને શુકર કરીને ભાંજી, ને કહીજી,
તમે લેઓ, આઓ, એ માંડે બદન છે, જે તમારે સારૂ ભંજનહજી છે, મારી
ઇચ્છાદગારીને સારૂ એ કરો. ૨૫ તેમજ જમીઆ બાદ તેણે પીઆણું પણ
લઈને કહીજી, આ પીઆણું મારાં લોહીથી નવો બંદાબસત છે, જેટલી વાર
તમે એ પીઓ છો, તેટલી વાર મારી ઇચ્છાદગારીને સારૂ કરો. ૨૬ કેમકે
જેટલી વાર તમે એ રોટલી ખાઓ છો, ને એ પીઆણું પીઓ છો,
તેટલી વાર ઓદાવંદના આવવા સુધી તમે તેનું મરણુ દેખો છો. ૨૭ એ
વાસતે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે એ રોટલી ખારો, તથા ઓદાવંદનું પીઆણું
પીરો, તે ઓદાવંદનાં બદન તથા લોહીનો ગુનેહગાર થરો. ૨૮ પણ હરેક
પોતાની તપાસ કરે, ને પછી રોટલીમાંથી ખાએ, ને પીઆણામાંથી પીએ.
૨૯ કેમકે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે ખાએ, ને પીએ, તે ઓદાવંદનાં બદન-
નો ભેદ ન જાણીને પોતા પરનો દંડ ખાએ પીએ. ૩૦ એ સબબથી
તમારામાંના ઘણાએક કમજોર તથા ખીમાર છે, ને ઘણા ઊંધી ગઈઓ છે.
૩૧ કેમકે જે આપણે પોતાને તપાસીએ, તો આપણો દંડ નહીં થરો.
૩૨ પણ આપણો ઇનસાફ થાએ, તારે ઓદાવંદથી આપણી સજા થાએ,
કે દુનીઆની સાથે આપણો દંડ ન થાએ. ૩૩ વાસતે, અએ મારા ભાઈઓ,
તમે ખાવાને જરે એકઠા આવો, તારે એક ખીજની સહ જીઓ. ૩૪ ને જે
કોઈ ભુખીઓ થાએ, તો તે ધરમાં ખાએ, કે તમે દંડને સારૂ એકઠા ન
આવો; ને જે બાકીનાં, તે હું આવશ તારે દરસત કરશા.

બાબ બારમો.

૧. એ, અએ બાઈઓ, રહાની બખરોસો બાબત તમે અજાણીઆ રહો,
એ હું નથી ચાહતો. ૨ તમે જાણો છો, કે તમે ગેરક્રમી હતા, ને મુરતી-
ઓની ગમ જેમ ચલવાઈઆ તેમ ચાલતા હતા. ૩ વાસતે હું તમને જાણાઉં-
છજી કે, ઓદાના રહથી બોલતાં ઇસુને કોઈ લાનતી કેહેતો નથી; ને પાકરહ

વીના ધસુને ઝાદાવંદ દોઢ કહી નથી શકતો. ૪ હવે અપ્પરોસો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ રહ ઝમકજ. ૫ ને ખીદમતો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ ઝાદાવંદ ઝમકજ. ૬ ને તાસીરો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ ઝાદા ઝમકજ છે, તે સરવમાં સરવ કરાવે છે. ૭ પણ રહની જાહેરી હરેકને કાઝમિદાને સારૂ આપેલી છે. ૮ કેમકે ઝમકને રહથી હીકમતની વાત મલેછે, ને ખીજને તેજ રહથી ઝમલમની વાત, ને ખીજને તેજ રહથી ધમાન, ૯ ને ખીજને તેજ રહથી સમા કરવાની અપ્પરોસો; ૧૦ ને ખીજને મોજોજ કરવાની કુદરત, ને ખીજને નયુઅત, ને ખીજને રહેની પીજાન, ને ખીજને તરેહ તરેહની જુખાનો, ને ખીજને જુખાનોનો તરજુમો. ૧૧ પણ ઝમ અધાં તે ઝમકજ રહ કરેછે, ને હરેકને પોતાની મરજી પરમાણે વેહેંચી આપેછે.

૧૨ કેમકે જેમ અદન ઝમક છે, ને તેને ઘણાં અંગ છે, ને તે ઝમક અદનનાં અધાં અંગ અહુ છતાં, ઝમક અદન છે; તેમ ખરીસત પણ છે. ૧૩ કેમકે આપણે ઠહુદી, કે હેલેની, કે ગુલામ, કે આજદ, સરવ ઝમકજ રહથી ઝમક અદનમાં આપતીસમા પામીઆ; ને સરવ ઝમક રહથી પીવાઝમલા છઠઝમે. ૧૪ કારણ કે અદન ઝમક અંગ નથી, પણ ઘણાં છે. ૧૫ જે પગ કેહે કે હું હાત નથી, વાસતે હું અદનનો નથી, તો તેથી તે શું અદનનો નથી? ૧૬ ને જે કાન કેહે કે હું આંખ નથી, વાસતે હું અદનનો નથી, તો તેથી તે શું અદનનો નથી? ૧૭ જે આખું અદન આંખ હતે, તો શાંબલવું કાંહાં હતે? આખું અદન શાંબલવું હતે, તો સુંઘવું કાંહાં હતે? ૧૮ પણ ઝાદાઝમે અંગોમાંના હરેકને જેમ આહીજીં તેમ અદનમાં મુકીજીં છે. ૧૯ ને આગર તે સરવ ઝમકજ અંગ હતે, તો અદન કાંહાં હતે? ૨૦ તો હવે અંગ ઘણાં છે, ખરાં, પણ અદન ઝમક. ૨૧ આંખથી હાતને કેહેવાતું નથી કે, મને તારી જરૂર નથી; ઈઆ માથાંથી પગોને નથી કેહેવાતું કે, મને તમારી જરૂર નથી. ૨૨ બલકે અદનનાં જે અંગ અહુ કમજોર દેખાઝમેછે, તેઝમાની જરૂર છે. ૨૩ ને અદનનાં જે અંગ ખેઠજતી આપણને દેખાઝમેછે, તેઝમાને આપણે જીઆદા ધજત આપીઝમે છઠઝમે; ને ઝમમ આપણા ખેડોલ અંગો વધતાં ખુઅસુરત થાઝમેછે. ૨૪ પણ જે ખુઅસુરત તેઝમા મોહોતાજ નથી, પણ જેને ખુઠતું હતું તેને ઝાદાઝમે જીઆદા ધજત આપીને અદન જેડીજીં છે; ૨૫ કે અદનમાં કુટ ન પડે, પણ અંગો ઝમક ખીજની ચીંતા રાખે. ૨૬ ને જે ઝમક અંગને કુખ લાગે, તો અધાં અંગ તેની સાથે કુખ પામે; જે ઝમક અંગ ધજત

પામે, તો બધાં અંગ તેની સાથે ખુશી પામે. ૨૭ તમે ખરીસતનું બદન છે આ, ને જુદાં જુદાં અંગો છે આ.

૨૮ અને મંડલીમાં બોદાએ ઢેટલાએકને ડરાવી આ છે, પેહેલા રસુલાને, ખીજા નખી આને, તીજા ઉસતાદોને, તે બાદ માજેજ આ, પછી સમા કરવાની અખરોસો, મદદગારો, હકુમતો, તરેહ તરેહની જુઆનો. ૨૯ શું બધા રસુલા છે? શું બધા નખી છે? શું બધા ઉસતાદ છે? શું બધા માજેજ અબવનાર છે? ૩૦ શું બધાને સમા કરવાની અખરોસો છે? શું બધા તરેહ તરેહની જુઆનો બોલે છે? શું બધા તરજુમા કરે છે? ૩૧ તો શારામાંની શારી અખરોસો આહો; તોપણ એ કરતાં બેહતર રાહ હું તમને દેખાડું છઈ.

બાબ તેરમો.

અગર આદમી આ તથા શરિરાતા આની જુઆનો હું બોલું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો થનથનાતાં પીતલ તથા અનઝનાતી અંજના જેવી હું છઈ. ૨ ને અગર હું નખુઅત ફરું, ને બધા ભેદો તથા બધા એલમ જાણું, ને અગર મને બધો ઇમાન છે, એવો કે પાહોડો ખસેડું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો હું કંઈ નથી. ૩ ને અગર કંગાલોને પાલવા સાહ હું મારી બધી દોલત આપું, ને અગર માહું બદન બલવા સાહ હું આપું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો મને કંઈ ફાએદો નથી. ૪ મોહોબત અરદાસત કરે છે, મેહરબાન છે; મોહોબત એદેખાઈ નથી કરતી, મોહોબત વડાઈ નથી કરતી, ફુલતી નથી. ૫ નાલાએક રીતે ચાલતી નથી, પોતાનું જ શોધતી નથી, ગુસાદાર નથી, બદગુમાન નથી. ૬ નારાસતીમાં ખુરા નથી, પણ સાચાઈમાં ખુરા છે. ૭ બધાં મોહો છે, બધાં માને છે, બધાંની ઉમેદ રાખે છે, બધાં ખમે છે. ૮ મોહોબત કદો ખુટતી નથી; અગર નખુઅતો છે, તો તે આ મેકુફ થરો; અગર જુઆનો છે, તો તે આ અંધ પડરો; અગર એલમ છે, તો તે ફના થરો; ૯ કેમકે આપણે અધુરું જાણીએ છઈએ, ને અધુરી નખુઅત કરીએ છઈએ. ૧૦ પણ જો કમાલ છે તે જરે આવરો, તારે જો અધુરું છે તે દેફ થરો. ૧૧ હું છોકરો હતો, તારે છોકરાના જેવું બોલતો હતો, છોકરાના જેવું સમજતો હતો, છોકરાના જેવું ત્રીચારતો હતો; પણ જરે હું મરદ થઈએ, તારે મેં છોકરાપણું મુકી દીધું. ૧૨ કેમકે હમણા આપણે આરસીને આરારે અંધક જોઈએ છઈએ, પણ તારે રખર; હમણા હું અધુરું જાણું છઈ, પણ તારે

જેમ હું જાણ્યો છું, તેમ હું જાણુશ. ૧૩ તો હવે ઇમાન, ઉમેદ, તથા મોહોબત, ઝ્મી તરણુ રહેછે; પણ ઝ્મીઝ્મીમાં મોહોબત સહુથી મોહોટી છે.

બાબ અઉદમો.

મોહોબતની પાછલ ચાલો, ને રહાની બખરોસો ચાહો, પણ ખસુસન ઝ્મી કે તમે નખુઅત કરો. ૨ કેમકે બેગાની જુબાન જે બોલેછે, તે આદમી-ઝ્મીની સાથે નહીં, પણ ખોદાની સાથે બોલેછે, કારણ કે ડોઈ સમજવું નથી; પણ રહથી તે બેદો બોલેછે. ૩ પણ નખુઅત જે કરેછે, તે સુધારવાને તથા નરીહતને તથા દીલાસાને સારૂ આદમીઝ્મીને કરેછે. ૪ બેગાની જુબાનથી જે બોલેછે, તે પોતાને સુધારેછે; પણ નખુઅત જે કેહેછે, તે મંડલીને સુધારેછે. ૫ હું ચાહુંછું કે તમે જુબાનો બોલો, પણ ખાસ ઝ્મી ચાહુંછું કે તમે નખુઅત કરો; કેમકે જુબાનો બોલનાર જે મંડલીના સુધારા સારૂ તરજુમો ન કરે, તો તે કરતાં નખુઅત કરનાર મોહોટો છે. ૬ ને અઝ્મી ભાઈઝ્મી, અગર જુબાનો બોલતો હું તમારી પાસે આવું, ને જે ઇલહામથી, કે ઝ્મીલમથી, કે નખુઅતથી, કે તાલીમથી ન બોલું, તો તમને શું કહ્યુંદો થશે? ૭ ઝ્મીમજ નીરજીવ સીજો, વાંસલી ઇઝ્મા તંખુરો, જેથી અવાજ થાયછે, તેઝ્મીના અવાજમાં તક્કાવત પાડતા નથી, તો વાંસલીથી ઇઝ્મા તંખુરાથી શું વજડાય્મે છે, તે શી તરેહ જાણુશે? ૮ ને અગર રણુ સીંગડું પણ સાફ અવાજ ન કાહોડે તો લડાઇને સારૂ ડોણું તઇઝ્માર થશે? ૯ ઝ્મીપરમાણે તમે પણ જે જુબાનથી સાફ વાત નથી કાહોડતા, તો બોલેલી વાત કેમ સમજાય્મે? તારે તમે પવન સાથે બોલનારા ઠરો. ૧૦ દુનીઆમાં કદાચ તરેહ તરેહના અવાજો હરો, તોપણ તેઝ્મીમાંનો ડોઈ માઝ્મેની વીનાનો નથી. ૧૧ વાસતે જે અવાજની માઝ્મેની હું સમજતો નથી, તો બોલનારની આગલ હું બડબડીઝ્મી ઠરશ, ને બોલનાર પણ મારી આગલ બડબડીઝ્મી ઠરશે. ૧૨ ઝ્મીમ જરે તમે રહાની બખરોસોના આરજુ છેઝ્મી, તારે તેઝ્મીથી મંડલીનો સુધાર થાય્મે ઝ્મીવું બહુ ચાહો. ૧૩ ઝ્મી સારૂ બેગાની જુબાનથી જે બોલેછે, તે દુઆ માગે કે માઝ્મેની તે કરી શકે. ૧૪ કેમકે જે બેગાની જુબાનમાં હું દુઆ માગું, તો મારો રહ દુઆ માગેછે, પણ મારી સમજ નીરાફલ છે. ૧૫ તારે શું કરવું? હું રહથી દુઆ માગશ, ને સમજથી પણ દુઆ માગશ; હું રહથી ગાવશ, ને સમજથી પણ ગાવશ. ૧૬ નહીં તો જરે તું રહથી શુકર કરેછે, તારે જે વગર

ભણેલાની જગીઆમાં બેસેછે, તે તારી શુકરગુળરીમાં આમીન કેમ કરશે? કારણ કે તું શું કહેછે ઝમે તે સમજતો નથી. ૧૭ કેમકે તુંતો શારીપે શુકર કરેછે ખરો, પણ ખીજને સુધારતો નથી. ૧૮ હું જોદાના શુકર કંઈક ડે, તમે બધાથી જીઆદા જીઆનો હું બોલુંછું. ૧૯ તોપણ મંડલીમાં બેગાની જીઆનના દરા હજાર બોલો બોલવા કરતાં હું મારી સમજથી ખીજઝમાને શીખવવા સારૂ પાંચ બોલો બોલું, ઝમે મને જીઆદા પસંદ છે. ૨૦ ઝઝમે ભાઈઝમા, તમે સમજમાં બાલકો ન રહો, પણ બદીમાં બાલકો થાઝમા; ને સમજમાં જવાન થાઝમા. ૨૧ તોરતમાં ઝમેમ લખીજી છે કે, “હું આલોકને ખીજી જીઆનોથી, તથા ખીજી હોડોથી કેહેવરા, તોપણ તેઝમા મારૂં નહીં શાંબલરો, ઝમેમ જોદાવંદ કેહેછે.” ૨૨ ઝમે સારૂ ખીજી જીઆનો નીરાની તરીકે ઈમાનદારોને નહીં, પણ બેઈમાનોને સારૂ છે; પણ નજુઅત બેઈમાનોને સારૂ નહીં, પણ ઈમાનદારોને સારૂ છે. ૨૩ વાસતે જો આખી મંડલી ઝમેકઠી થઈ, ને સઘલા ખીજી જીઆનોથી બોલેછે, ને વગર શીખેલા ઈઆ બેઈમાનો અંદર આવે, તો શું તેઝમા ઝમેમ નહીં કેહેરો કે, તમે દીવાના છેઝમા? ૨૪ પણ અગર સઘલા નજુઅત કરે, ને બેઈમાન કે વગર શીખેલા કોઈ અંદર આવે, તો સરવથી તે નશીહત પામેછે, સઘલાથી તે પરખાઝમેછે. ૨૫ ને ઝમેમ તેનાં દીલના ભેદ જાહેર થાઝમેછે, ને તારે તે જીધો પડીને જોદાનો સજ્જો કરશે; ને કેહેરો કે જોદા ખેરાક તમારી વચ્ચે.

૨૬ તો ઝઝમે ભાઈઝમા, ઝમે શું છે? તમે ઝમેકઠા આવો તારે તમારામાંના હરેકની સાથે જાજુર, કે તાલીમ, કે જીઆન, કે ઈલિહામ, કે માઝમેની છે: સઘલાં સુધારવા સારૂ કરો. ૨૭ ને જો કોઈ બેગાની જીઆનથી બોલેછે, તો બબે ઈઆ ધણુંતો તરણુ તરણુ બોલે, ને તે વારાકરતી થાઝમે, ને ઝમેક તરજીમા કરે. ૨૮ પણ જો તરજીમા કરનાર નહીં હોઝમે, તો મંડલીમાં તે ચુપ રહે, ને પોતાની સાથે, તથા જોદાની સાથે તે બોલે. ૨૯ નખીઝમા બે ઈઆ તરણુ બોલે, ને ખીજી તજવીજ કરે. ૩૦ પણ જો બેજોલાઝમામાંના કોઈને કંઈ પરગટ થઈજી, તો પેહેલાઝમે ચુપ રહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સઘલા ઝમેક પછી ઝમેક નજુઅત કરી રાંધો છેઝમા, કે સઘલા શીખે, તથા સઘલા દીલાસો પાને. ૩૨ ને નખીઝમાના રહ નખીઝમાને તાબેછે. ૩૩ કેમકે જોદા ગડબડનો જોદા નથી, પણ સલાહનો, જેમ પવીતરોની સઘલી મંડલીઝમામાં છે.

૩૪ મંડલીઝમામાં તમારી ઝમારતો ચુપ રહે, કેમકે બોલવાની તેઝમાને રજી

નથી; પણ જેમ શરીરમાં કોઈકે તેમ તે ઝમ્માએ તાબે રહેવું જોઈએ. ૩૫ ને તે ઝમ્મા જે કંઈ શીખવા ચાહે, તો ઘરમાં પોત પોતાના વરોને પુછે, કારણ કે મંડલીમાં ઝમ્મારતો ઝમ્મા બોલવું શરમની વાત છે.

૩૬ શું ઝોદાનો કલામ તમારાથી નીકલી ઝમ્મા? ઇઝા શું તે ફક્ત તમ સુધી પોહાંચી ઝમ્મા છે? ૩૭ અગર કોઈ પોતા બાબત ઝમ્મા સમજે કે તે નબી ઇઝા રહાની છે, તો તેણે ઝમ્મા કરવો કે જે વાતો હું લખું છું તે ઝોદાવંદના હુકમો છે. ૩૮ અગર કોઈ અબ્જાલી ઝમ્મા છે, તો તે અબ્જાલી ઝમ્મા રહે. ૩૯ વાસતે ભાઈ ઝમ્મા, નબુઅત કરવાની આરજી રાખો, ને બીજી જીબાનો બોલવાને મને ના કરો. ૪૦ સઘલાં લાઝમ્મા કરી તે તથા અનુકરમે થાઝમ્મા.

બાબ પંદરમો.

ઝમ્મા ભાઈ ઝમ્મા, જે ઇજીલ મેં તમને પરગટ કીધી, જે તમે કબુલ કીધો, ને જેમાં તમે કાઝમ્મા રહે છે ઝમ્મા; ૨ ને જેથી જે જે વાતો મેં તમને પરગટ કીધી છે તે તમે ઇઝાદ રાખો છે ઝમ્મા, ને ખાલી ઇમાન નથી કીધો, તો તમે તારણ પણ પામો છે ઝમ્મા. ૩ કેમકે જે હું પામી ઝમ્મા, તે મેં તમને પરથમ સોંપીજી કે, કીતાબો પરમાણે ખરીસત આપણાં પાપને સાર મરણ પામી ઝમ્મા, ૪ ને દરાઈ ઝમ્મા, ને કીતાબો પરમાણે તેને દાહોડે તે પાછા ઉઠી ઝમ્મા. ૫ ને કેફાને, તે બાદ બારોને તે દેખાઈ ઝમ્મા. ૬ પછી પાંચરો કરતાં વધતા ભાઈ ઝમ્માને તે ઝમ્માદમ દેખાઈ ઝમ્મા, તે ઝમ્મામાંના ઘણા હજી સુધી માગુદ છે; પણ કેટલા ઝમ્મા ઊંધી ગઈ ઝમ્મા છે. ૭ પછી ઇઝાકુબને, તે બાદ બધા રસુલોને તે દેખાઈ ઝમ્મા. ૮ ને સહુથી છેલાં જેમ અકાલી જનમેલાને તેમ મને પણ તે દેખાઈ ઝમ્મા. ૯ કેમકે રસુલોમાં હું નાહાનો છું, ને રસુલ કેહેવાવા લાઝમ્મા નથી, કારણ કે ઝોદાની મંડલીને મેં સતાવી. ૧૦ પણ હું જે છું, તે ઝોદાના ફજલથી છું, ને તેનો ફજલ જે મારાપર થઈ ઝમ્મા, તે બેકાઝમ્મા નથી થઈ ઝમ્મા, પણ તે ઝમ્મા સઘલા કરતાં મેં જીઆદા મેહેનત કીધી; મેં તો નહીં, પણ ઝોદાનો ફજલ જે મારી સાથે તેણે. ૧૧ વાસતે હું ઇઝા તે ઝમ્મા, ઝમ્મા હમે મુનાદી કરી ઝમ્મા ઇઝા, ને ઝમ્મા તમે ઝમ્માકાદ કીધો છે. ૧૨ હવે ખરીસત મુઝમેલા ઝમ્મામાંથી ઉઠી ઝમ્મા છે, ઝમ્મા જે મુનાદી થાઝમે છે, તો તમારામાંના કેટલા ઝમ્મા કેમ કેહે છે કે કીઆમત નથી? ૧૩ અગર મુઝમેલાં ઝમ્માની કીઆમત નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠી ઝમ્મા નથી. ૧૪ ને જે ખરીસત નથી ઉઠી ઝમ્મા,

તો હમારી મુનાદી વીચરથ છે, ને તમારો ઝ્મિતકાદ પણ વીચરથ છે. ૧૫ ઝ્મને હમે ઝોદાના જુઠા સાખશી ઠરીઝ્મે છઠઝ્મે; કેમકે ઝોદા બાબત હમે ઝ્મેવી ગહવાઈ પુરી કે, તેણે ખરીસતને ઉઠાડીઝ્મા છે; પણ જો મુઝ્મેલાં ઉઠતાં નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડીઝ્મા નથી. ૧૬ કેમકે જો મુઝ્મેલાં ઉઠતાં નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠીઝ્મા નથી. ૧૭ ને જો ખરીસત ઉઠીઝ્મા નથી, તો તમારો ઝ્મિતકાદ ખેઠાઝ્મેદા છે; હજીસુધી તમે તમારાં પાપમાં છેઝ્મા. ૧૮ ને ખરીસતમાં જેઝ્મા ઊંધી ગઈઝ્મા છે, તેઝ્મા પણ નારા પામીઝ્મા. ૧૯ અગર હમે ફકત ઝ્મા જીંદગીમાં ખરીસતપર ઉમેદ રાખીઝ્મે છઠઝ્મે, તો બધા લોકો કરતાં હમે કમબખત છઠઝ્મે. ૨૦ પણ હવે ખરીસત મુઝ્મેલાંઝ્મામાંથી ઉઠીઝ્મા છે, ને ઊંધી ગઈઝ્મેલાંઝ્મામાંનું પેહેલું ફલ થઈઝ્મા છે. ૨૧ કેમકે ઝ્માદમીથી માત ઝ્માવીજી, તો ઝ્માદમીથી મુઝ્મેલાંઝ્માની કીઝ્મામત પણ થાઝ્મે છે. ૨૨ કેમકે જેમ ઝ્માદમમાં સરવ મરેછે, તેમ ખરીસતમાં સરવ જીવતાં થશે. ૨૩ લેકીન હરેક પોત પોતાના વારામાં: ખરીસત પેહેલું ફલ, તાર પછી તેના ઝ્માવવા પર જે ખરીસતના છે તેઝ્મા. ૨૪ ઝ્મે બાદ ઝ્માખેરત, જરે ઝોદાને ઇઝ્માને બાપને પાદશાહત તે સોંપશે, ને જરે બધી હકુમત તથા બધો ઝ્મેખતીઝ્માર તથા કુદરત તે તોડશે. ૨૫ કેમકે જાંહાંસુધી કુલે દુશમનોને તે પોતાના પગતલે નહીં નાંખે; તાંહાંસુધી જરૂર છે કે તે પાદશાહી કરે. ૨૬ છેલ્લો દુશમન જે નારા પામશે તે માત છે. ૨૭ કેમકે તેણે સઘલાં તેના પગ તલે મુકીઝ્મા છે; પણ જરે તે કેહેછે કે, સઘલાં તેના તાબેમાં કીધાં છે, તારે જાહેર છે કે જેણે સઘલાં તેને તાબે કીધાં, તે જુદો છે. ૨૮ ને જરે સઘલાં તેના તાબામાં ઝ્માવશે, તારે બેચે પોતે પણ તેને તાબે થશે, જેણે સઘલાં તેના તાબામાં કીધાં, ઝ્મે સાર કે બાપ સરવમાં સરવ થાઝ્મે. ૨૯ નહીં તો જો મુઝ્મેલાં મુતલક ઉઠનાં નથી, તો મુઝ્મેલાંઝ્માને સાર જેઝ્મા બાપતીસમા પામીઝ્મા છે, તેઝ્મા શું કરશે? ૩૦ મુઝ્મેલાંઝ્માને સાર શા વાસતે તેઝ્મા બાપતીસમા પામે? ૩૧ ને હમે હર ઘડી ધાસતીમાં કેમ છઠઝ્મે? ખરીસત ઈસુ જે આપણો ઝોદાવંદ તેનાથી તમે બાબત મને જે ખુશી થાઝ્મે છે, તેના મને કસમ કે હું દરરોજ મરુંછજી. ૩૨ અગર ઝ્માદમીની તરેહ ઝ્મેફે-સસમાં હું જાનવરોની સાથે લડીઝ્મા, તો મને શું ફાઝ્મેદો જો મુઝ્મેલાં ઉઠતાં નથી તો? ૩૩ બસ આપણે ખાઈઝ્મે પીઝ્મે, કેમકે કાલે મરી

જઘશું. ફરેબ ના આએ, ખુરી સોહબતો શારી આદતોને ખીગાડે છે. ૩૪ રાસતી કરવાને તમે જાગો, ને ગુનાહ ના કરો; કેમકે કેટલાએકને જોદાની પીછાન નથી; તમને શરમ લગાડવા સારું છે એ કહું છું.

૩૫ પણ કોઈ કોઈરો કે મુએલાં કેમ ઉડે છે, ને કેવાં બદનથી તેએ આવે છે? ૩૬ એએ બેવકુફ, જે તું વાવે છે, તે જે મરતું નથી, તો તે જીવડાતું નથી. ૩૭ ને જે તું વાવે છે, તે જે બદન થશે, તે તું વાવતો નથી, પણ ફક્ત દાણા વાવે છે, કદાચ ઘઉં, ઇંચા ખીજા કંઈ. ૩૮ ને જોદા પોતાની મરજી પરમાણે તેને બદન આપે છે. ને હરેક ખીને તેનું બદન તે આપે છે. ૩૯ બધાં બદન એક તરેહનાં બદન નથી, પણ આદમીએનું બદન જીવું, ને જાનવરોનું બદન જીવું, ને માછલીએનું જીવું, ને પરંદાંએનું જીવું છે. ૪૦ ને આસમાની બદનો પણ છે, તથા આક્રી પણ છે; પણ આસમાનીએની જલાલ જીવી, ને આક્રીએનો જલાલ જીવી છે. ૪૧ આક્રીએની જલાલ જીવી, ને માહતાએની જલાલ જીવી, ને સીતારાએની જલાલ જીવી છે, કેમકે સીતારો સીતારાથી જલાલની આપત ફરક રાખે છે. ૪૨ ને મુએલાંએની કીઆમત એજ તરેહ થશે: ફનામાં તે વવાએ છે, ગેરફનામાં તે ઉડાએ છે. ૪૩ બેહુરમતીમાં તે વવાએ છે, જલાલમાં ઉડાએ છે; કમજોરીમાં તે વવાએ છે, કુવતમાં ઉડાએ છે. ૪૪ હેવાની બદન વવાએ છે, રહાની બદન ઉડાએ છે; હેવાની બદન છે, ને રહાની બદન છે. ૪૫ ને એમ લખેલું છે કે, પેહેલું આદમી ઇમાને આદમ જીવતો જાન થઈએ, છેલ્લા આદમ જીવાડનાર રહુ થઈએ. ૪૬ લોકીન રહાની પેહેલા નહીં હતો, બલકે જાસમાની, પછી રહાની. ૪૭ પેહેલું આદમી જમીનથી આક્રી છે; ખીજું આદમી આસમાનથી જોદાવંદ છે. ૪૮ જેવો આક્રી તેવો તેએપણ જે આક્રી છે; ને જેવો આસમાની તેવો તેએપણ જેએ આસમાની છે. ૪૯ જેમ આક્રીની સુરત આપણે ધરી છે, તેમ આસમાનીની સુરત પણ ધરશું.

૫૦ એએ લાઈએ, હવે હું એ કહું છું કે, બદન તથા લોહી જોદાની પાદશાહીના વારસ થઈ નથી રાકતાં; ને ફાનો ગેરફાનીના વારસ નથી થતાં. ૫૧ જીએ, હું તમને એક બેદ કહું છું કે, આપણે સહુ ઈંધણું નહીં, પણ આપણે સઘલા બદલાઈ જઘશું પર એક દમમાં, એક પલમાં, છેલાં રણસીંગડાના વાગતાંમાં; કેમકે. રણસીંગડું વાગશે, ને જે મુએલાં તે ગેરફાની

ઉઠડારો, ને આપણે બદલાઈ જઈશું. ૫૩ કેમકે ક્રીસ્તીને ગેરક્રીસ્તી પેહેરવું, તથા મરનારને બેમરગી પેહેરવી જરૂર છે. ૫૪ ને જરૂરે ઝ્મી ક્રીસ્તી ગેરક્રીસ્તીને, તથા ઝ્મી મરનાર બેમરગીને પેહેરશે, તારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, ક્રીસ્તીની માત ગલાઈઈ છે. ૫૫ ઝ્મી માત, તારો ડંખ કાંઈ છે? ઝ્મી કબર, તારી ક્રીસ્તી કાંઈ છે? ૫૬ માતનો ડંખ ગુનાહ છે, ને ગુનાહનું કુવત શરીરમત છે; ૫૭ પણ ઝ્મીના શુકર હોજી જોણે આપણને આપણા ઝ્મીના વંદ ઇસુ ખરીસતને વસીલિ ક્રીસ્તી બખરી છે. ૫૮ વાસતે, ઝ્મી મારા બીઆરા બાઈઝ્મી, તમે કાઝ્મીમ તથા પાઝ્મીદાર રહો, ને ઝ્મીના વંદનાં કામ હમેરાં જીઆદા કરો; ઝ્મી જાણીને કે તમારી મેહેનત ઝ્મીના વંદનાં બેકાઝ્મીદા નથી.

આબ શોલમો.

૬ જે પતીતરોને સાઈ ઉઘરાણા બાબત: જોમ ગલાતીની મંડલીઝ્મીને મેં હુકમ આપીઝ્મી, તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડીઝ્મીને પેહેલે દાહાડે તમારા માંનો હરેક પોતાની ઝ્મીનાદની પરમાણે ઝ્મીકું કરી રાખે, કે હું આણું તારે ઉઘરાણું કરવું નહીં પડે. ૩ ને હું આવરા, તારે જોઝ્મીને તમે પસંદ કરશો. તેઝ્મીને હું તમારી સખાવતનું ફલ ઇશ્લામીમમાં લઈ જવાને ખત આપીને મોકલરા. ૪ ને જો માઈ પણ જવું મુનાસીબ હશે, તો તેઝ્મી મારી સાથે જરો. ૫ ને જરૂરે હું માક્રોદોનીમાંથી જવરા તારે તમારી પાસે આવરા, કેમકે માક્રોદોનીમાં થઈને હું જનાર છઈ. ૬ ને કદાચ હું તમારી સાથે રેહવરા, ને સીઆલો કાહાડરા, કે જાંઈ કહીં હું જનાર છઈ, તાંઈ તમે મને પોહોંચાડો. ૭ કેમકે રસતે જતાંજ હમણા તમે જોવાની મારી મરજી નથી, પણ હું ઉમેદરાખું છઈ કે, જો ઝ્મીના વંદ રેહેવા દેશે તો હું કંઈક મુદત તમારી સાથે રેહવરા. ૮ પણ પેનતીકોસત સુધી હું ઝ્મીકેસસમાં રહીરા. ૯ કેમકે મોહોડું તથા ફૂલીત બારણું મારે સાઈ ઉઘડાઈ છે, ને અટકાવનારા ઘણા છે.

૧૦ અગર તીમાથી આવે, તો સંબાલો કે તે તમારી સાથે બેજોઈ રહે; કેમકે તે મારી તરેહ ઝ્મીના વંદનું કામ કરેછે. ૧૧ વાસતે કોઈ તેને ધીકારે નહીં, પણ તમે તેને હીઆં સલામત રવાના કરજો કે તે મારી પાસે આવે, કેમકે બાઈઝ્મી સુધાં તેના આવવાની રાહ હું જોઈ છઈ. ૧૨ હવે બાઈ અપોલો બાબતે ઝ્મી કે, બાઈઝ્મીની સાથે તમારી તરફ જવા સાઈ મેં તેને બહુ ઝ્મીલતે-માસ કીધી, પણ હમણા જવાની તેની મરજી નથી, પણ જરૂરે ફરસુદ પામશે તારે

તે આવરો. ૧૩ તમે ચોકી કરો, ઇમાનમાં કાચ્ચિમ થાઓ, મરદાંગી કરો, જોરવર થાઓ. ૧૪ તમારી બધી વાતો મોહોબતથી થાઓ.

૧૫ હવે ચ્ચએ ભાઈઓ, તમે સતેકાનનાં કુટુંબને જાણોછોઓ કે તેઓ આખાઈનું પેહેલું ફલ છે, ને તેઓએ પરીતરોની સેવા કરવા સારૂ પોતાને તઈઆર રાખીઆ છે. ૧૬ એવાઓના, ને જે હરેક હમારી મદદ કરેછે, ને મેહેનત કરેછે, તેઓના ફરમાનબરદાર તમે થાઓ, વાસતે હું તમને અરજ કરું છઈં. ૧૭ વધી સતેકાનના તથા ફરતુનાતના તથા અખાઈકના આવવાથી હું ખુશ છઈં. ૧૮ કેમકે જે તમારી ગમનું ઓછુંહતું, તે તેઓએ પુરું કીધું. કેમકે તેઓએ મારા તથા તમારા રહેને તારો કીધો, વાસતે એવાઓને કચ્ચલ કરો. ૧૯ આશીઆની મંડલીઓ તમને સલામ કહેછે; અકુલા તથા પરીસ-કીલા, તથા તેઓનાં ઘરમાં જે મંડલી છે તેઓ ઓદાવંદમાં તમને ઘણી સલામ કહેછે. ૨૦ બધા ભાઈઓ તમને સલામ કહેછે; તમે પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૨૧ હું પાઉલ મારી સલામ પોતાને હાતે લખું છઈં. ૨૨ જે કોઈ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર પીઆર કરતો નથી, તો જરે ઓદાવંદ આવે, તારે તે લાનતી થાઓ. ૨૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત-નો ફજલ તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખરીસત ઇસુમાં તમો બધા સાથે મારો પીઆર થાઓ. આમીન.

કરીંથીએને પાઉલનું ખીજું પતર.

બાબ પેહેલો.

કરીંથમાં ઓદાની મંડલીને, તથા તે સુધાં આખા આખાઈમાં બધા પરીતરો છે તેઓને, ઓદાની મરજીથી ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈલખેછે. ૨ ઓદા આપણા બાપથી, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૩ ઓદા જે આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બાપ. ને રહમતોનો બાપ, તથા બધા દીલાસાઓનો ઓદા, તેની સીતાઓ થાઓ. ૪ તે હ-મારી બધી મુસીબતોમાં હમને દીલાસો આપેછે કે, જે દીલાસાથી હમે પોતે ઓદાથી દીલાસો પામેલા છઈએ, તેથી મુસીબતમાં પડેલા હરેકને

હમે દીલાસો આપી રાખીએ. ૫ કેમકે જેમ ખરીસતનાં દુખ હમારી ઉપર વધતાં જાય છે, તેમ ખરીસતથી હમારો દીલાસો પણ વધતો થાય છે. ૬ ને અગર હમે દુખ પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે ; જે તમારાં દુખ હમે પણ સહીએ છઈએ તે સેહેવાથી કાઠીએ થાય છે ; ને અગર હમે દીલાસો પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે. ૭ ને હમારી ઉમેદ તમે બાબત મજબૂત છે, એ જાણતાં કે, જેમ દુખોમાં તમે શરીરક થઈએ છઈએ, તેમ દીલાસામાં પણ થશો. ૮ કેમકે અમે ભાઈએ, હમે નથી આહતા કે જે મુસીબત હમારી ઉપર આશીઆમાં આવી તેથી તમે નાવાકે રહો, કે હમારી તાકાત કરતાં હમે બહુ વ્યાર્થ ગઈએ, હીઆં તક કે હમારી જીંદગી બાબત પણ હમે હાથ ધોઈએ. ૯ પણ હમને માતનો દંડ એ સાર થઈએ કે હમે પોતા પર નહીં, પણ મુએલાંઆને ઉદાવનાર ખોદા પર ભરોસો રાખીએ. ૧૦ તેણે એવાં ખોદાં માતથી હમને છોડાવીએ છે, ને છોડાવે છે ; તેના પર હમે એવા ભરોસો રાખીએ છઈએ કે, હજી પણ તે છોડાવશે. ૧૧ તમે પણ દુઆ માગીઆથી હમારી મદદ કરો, કે જે નીઆમત ઘણાંઆના આરાથી હમને મળી, તેને લીધે ઘણાંઆ હમારી તરફથી શુકર પણ કરે.

૧૨ કેમકે હમારો કાપર એ છે, કે હમારાં દીલ ગહવાઈ આપે છે, કે હમે ખોદાની સફાઈ તથા સાચાઈથી, જીસમાની હીકમતથી નહીં, પણ ખોદાના ફલથી, દુનીઆમાં ને અસુસ તમારે દરમીઆન, વેહવાર કીધો છે. ૧૩ કેમકે જે વાતો તમે વાંચીએએ, તથા માનોએએ, તે શીવાએ હમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી ; ને હમને ઉમેદ છે કે આપર સુધી તમે તે માનશો. ૧૪ જેવા તમે હમને થોડાક માનીએ છે કે હમે તમારો કાપર છઈએ, જેમ ખોદાવંદ ઇસુના દાહાડામાં તમે હમારો પણ.

૧૫ એને એ ભરોસાથી મેં પેહેલાં તમારી પાસે આવવાને ઇરાવીજી, કે તમને જીઆદા કાઠીએ થાય. ૧૬ પછી તમારામાંથી મજીદોનીમાં જઈ, તારપછી મજીદોનીથી તમારી પાસે પાછો આવું, ને તમથી ઇહુદામાં મોકલાઈ. ૧૭ તો શું મેં એ ઇરાવ હલકાપણથી કીધો હતો? ઇઆ જે ઇરાવ હું કરું તે શું જીસમાની તોર પર કરું છઈ કે હા હા, ને ના ના મારી વાતોમાં થાય? ૧૮ પણ ખોદા અરહક જાણે છે કે, હમારી વાત જે તમારી સાથે થઈ તે હા, ને ના, નહીં હતી. ૧૯ કેમકે ખોદાના ખેટા ઇસુ ખરીસતની વાત હમારાથી,

ધઆને મારાથી, તથા સીલવાનથી, તથા તીત્રાથીથી, તમને જાહેર થઈ, તે હા, નેના, નથી થઈ; પણ તેનામાં હા થઈ. ૨૦ કેમકે ઓદાના જોડલા વાએદા છે તેટલા તેનામાં હા, તથા તેનામાં આમીન છે, કે હમારે આરારે ઓદાની જલાલ જાહેર થાએ. ૨૧ ને જે હમને તમારી સાથે ખરીસતમાં કાએમ કરેછે, ને જેણે હમને અભીરોક કીધા, તે ઓદા છે. ૨૨ ને તેણે હમારી ઉપર જાહેર કીધી છે, ને રહનું એઆનું હમારાં દીલામાં આવીજ છે. ૨૩ ને હું ઓદાને મારા જનનો ગવાહ કરીને કહુંછી કે, તમ પર રહમ કરવા સાર હું હમણાસુધી કરીથમાં આવીએ નહીં. ૨૪ હમે તમારા ધમાન પર ધણીપણું કરીએ છઈએ એમ નહીં, પણ હમે તમારી ખુશીના મદદગાર છઈએ; કેમકે તમે ધમાનથી કાએમ રહો છેએ.

બાબ બીજો.

એને મેં મારાં મનમાં ઠરાવીજી કે, હું કરીથી તમારી પાસે ગમગીન ન આવું. ૨ કેમકે જો હું તમને દલગીર કરું, તો જે મારાથી દલગીર કરાએછે, તે વગર જે મને ખુશી કરેછે, તે કોણ છે? ૩ ને મેં એ તમને એ સાર લખીજી છે કે, હું આવીઆ પર જેએથી મને ખુશી થવી જોઈએ, તેએથી મને દલગીરી ન થાએ; કેમકે તમે સરવ બાબત મને એવા ભરોસો છે કે, જે મારી ખુશી તે તમ સરવની પણ છે. ૪ કેમકે બહુ દુખથી, તંથા દીલની દલગીરીથી, મેં ધણાં આંસુએ પાડતાં તમને લખીજી છે; તમે દલગીર થાએ એ સાર નહીં, પણ તમપર જે મારી જાહેરી જાહેર થત છે, તે તમે જાણો. ૫ અગર કોઈએ દલગીરી પેદા કીધી, તો તેણે મનેજ દલગીર કીધા નથી, પણ તમને પણ, કે હું તમ સઘલા પર ભાર ન નાંખું. ૬ એવા રાખસ પર આ સજ જે ધણાથી લવાઈતે બસ છે. ૭ વાસતે બેહતર એ કે તમે તેને માફ કરો, ને દીલાસો આપો, કે તે ધણા ગમથી ગલાઈ ન જાએ. ૮ એ સાર હું તમને અરજ કરુંછી કે તમે તેના પર જાહેર સાબેત કરો. ૯ કેમકે તમે બધી વાતમાં ફરમાનબરદાર છીએ કે નહીં, એ બાબત તમારી અજમાએ કરવાને મેં આ લખીજી છે. ૧૦ જેને તમે માફ કરો છેએ, તેને હું પણ માફ કરું છીં; કેમકે જો મેં કોઈને કંઈ માફ કીધું, તો તેને તમારી ખાતરને સાર ખરીસતની સાંમા માફ કીધું. ૧૧ એ સાર કે શોતાન આપણને જાંતે નહીં, કેમકે તેની તદખીરોથી આપણે નાવાકેઈ નથી. ૧૨ વહી હું ખરી-

સતની ઇંજીલને સાર તરોઝાસમાં આવીઝ્મો, ૧૩ ને ઝાદાવંદથી મારે સાર પારચું ઉઘડાઈ, તારે મારા ભાઈ તીતસને ન દીઠાથી મારા જીવને કંઈ ઝ્મારમ નહીં થઈઝ્મો, ને તેઝ્મોથી રૂપસત પામીને તાંહાંથી માફેદોનીમાં હું ગઈઝ્મો.

૧૪ હવે ઝાદા જે હમેશા ખરીસતમાં હમને કૃતેહ આપેછે, ઝને પોતાના ઝ્મલમની ખુરાઓઈ હમારાથી હરેક જગીઝ્મામાં જાહેર કરાવે છે, તેના શુકર હોજો. ૧૫ કેમકે હમે ઝાદાની આગલ જેઝ્મો તારણ પામેછે તેઝ્મોને સાર, તથા જેઝ્મો નાશ પામેછે તેઝ્મોને સાર, ખરીસતની ખુરાઓઈ છઈઝ્મો. ૧૬ મરણને સાર હમે ઝ્મોને મોતની ઓ છઈઝ્મે ખરા; પણ જીંદગીને સાર તેઝ્મોને જીંદગીની ઓ છઈઝ્મે; ને ઝ્મે કામોને સાર લાઝ્મેક ડોણુ છે? ૧૭ કેમકે ઘણાઝ્મોની માફક હમે ઝાદાના કલામમાં ભેલવણી કરતા નથી; પણ સાચાઈ તથા ઝાદાની તરફથી ઝાદાની હજુર ખરીસતમાં હમે ઝોલીઝ્મે છઈઝ્મે.

બાબ તરીજો.

શું હમે કરી પોતાને વખાણવા માંડીઝ્મે છઈઝ્મે? ઇઝ્મા સીફરનાં પતર તમારી તરફ લાવવાને કે તમારી પાસેથી સીફરનાં પતર લેવાને જેમ કેટલાઝ્મેકને જોઈઝ્મેછ, તેમ શું હમને જોઈઝ્મેછ? ૨ હમાઈં પતર જે હમારાં દીલામાં લખેલું, તે તમે છેઝ્મો, સરવ માણસો તે જાણેછે તથા વાંચેછે. ૩ તમે ખરીસતનું જાહેર પતર છેઝ્મો, હમથી સેવેલું, સઘથી લખેલું નહીં, પથરની પાટીઝ્મો પર નહીં, પણ જીવતા ઝાદાના રૂહથી દીલની પાટીઝ્મો જે ગોસતની છે તેઝ્મો પર લખેલું. ૪ ને ઝ્મેવો ભરોસો ખરીસતની મારફત હમે ઝાદાપર રાખીઝ્મે છઈઝ્મે. ૫ પોતાથી હમે પોતાની મેલે કંઈ વીચારવાને લાઝ્મેક નથી; પણ હમારી લાઝ્મેકત ઝાદાથી છે. ૬ જેણે હમને નવા અંદોખસતના લાઝ્મેક આદમ કીધા છે; હરફના નહીં, ખલકે રહના; કેમકે હરફ મારી નાંખેછે, પણ રૂહ જીવોડેછે. ૭ ને મોતની ખીદમત જે હરફેથી પથરોપર ડોતરેલી, તે ઝ્મેવી જલાલની સાથે હતી કે ખની ઇંસરાઝ્મેલ મુસાના ચેહેરાની જલાલ, જે ફના થનાર હતી, તેને લીધે તેના ચેહેરાપર નજર કરી શકતા નહીં હતા; ૮ તો તે કરતાં રહની ખીદમત જીઝ્માદા જલાલની કેમ નહીં થશે? ૯ કેમકે જે દંડ કરનાર ખીદમતને જલાલ હતી, તો રાસતીની ખીદમતને કેટલી જીઝ્માદા જલાલ છે? ૧૦ કેમકે જે જલાલી થઈ, તેને મોહોટી જલાલને લીધે જલાલ નહીં

હતી. ૧૧ કેમકે જોનેસત થઈજિ તે જો જલાલી હતું, તો જો કાઝ્મિમ રહેછે તે કેટલું જીઆદા જલાલી છે ? ૧૨ હમને ઝ્મોવી ઉમેદ થઈઆથી હમે ખુશી રીતે ખોલવાને ખીહીતા નથી. ૧૩ જે મુસાની મુઆફક કરતા નથી, જોણે પોતાના ચેહેરાપર પરદો નાં પીઝ્મો કે જોનેસત થનાર હતું તેની આખર ખની ઇસરાઝ્મિલ જોઈ શકીઆ નહીં. ૧૪ લેકાન તેઝ્મોનાં દીલ આંધલાં કરાઈઆં, કેમકે જીનો અંદામસત વાંચરામાં તે પરદો આજ મુધી રહેલો છે, તે પરદો ખરીસતથી નેસત થાઝ્મિછે. ૧૫ પણ આજ મુધી જરે મુસાની કીતાબ વંચાઝ્મિછે, તારે તે પરદો તેઝ્મોનાં દીલપર પડીઝ્મો રહેછે. ૧૬ લેકાન જરે તેઝ્મો આદાવંદની તરફ ફરો, તારે તે પરદો કહડારો. ૧૭ હવે આદાવંદ તે રહેછે; ને જાંહાં આદાવંદનો રહેછે, તાંહાં આજદગી છે. ૧૮ પણ હમે બધા બેપરદા ચેહેરાઝ્મિ આરસીમાં આદાવંદની જલાલ જોતાં, તેજ સુરતમાં આદાવંદના રહેથી જલાલથી જલાલને સારે બદલાઈઝ્મિ છઈઝ્મિ.

બાબ ચોથો.

વાસતે હમને આ ખીદમત છતાં હમને રહમ મલીઆથી હમે થાકી જતા નથી. ૨ બલકે હમે શરમનાં ગુપત કામ મુકી દીધાં છે, હમે ચતુરાઈથી ચાલતા નથી, ને આદાની વાત બાખત કંઈ કપટ કરતા નથી; બલકે બરહક કલામ જાહેર કરવાથી આદાની હજીર હરેક આદમીનાં દીલમાં પોતાને વખણાવી ઝ્મિ છઈઝ્મિ. ૩ પણ જો હમારી ઇજીલ ઢાંકેલી રહેછે, તો જોઝ્મો નારા પામેછે તેઝ્મોથી ઢાંકેલી રહેછે. ૪ આ જાહાનના આદાઝ્મિ જોઝ્મો બેઈમાન છે તેઝ્મોનાં દીલ આંધલાં કીધાં છે, કે ખરીસત જો આદાની સુરત છે તેની જલાલી ઇજીલની શેરાની તેઝ્મોપર ચમકે નહીં. ૫ હમે પોતાને નહીં, પણ ખરીસત ઇસુ જો આદાવંદ તેને જાહેર કરીઝ્મિ છઈઝ્મિ; ને હમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા સેવક છઈઝ્મિ. ૬ કેમકે આદા જોણે અંધારામાંથી શેરાની ચમકવાનો હુકમ કીધો, તેણે હમારાં દીલો શેરાન કીધાં, કે આદાની જલાલની પીછાનનું જીર ઇસુ ખરીસતના ચેહેરાથી હમને આપે.

૭ પણ હમને આ ખજનો માઠીનાં વાસણોમાં છે, કે કુદરતની ખુજરગી આદાનીજ થાઝ્મિ, હમારી નહીં. ૮ હમે હર તરફથી મુસીબતમાં છઈઝ્મિ, પણ દયાઝ્મિલા નથી; હેરાન થઈઝ્મિછઈઝ્મિ, પણ નાઉમેદ નથી; ૯ સતાવેલા છઈઝ્મિ, પણ છોડી દીધેલા નથી; નીચે પાડેલા છઈઝ્મિ પણ નારા પામેલા નથી; ૧૦ સદા

પોતાનાં બદનમાં ઇસુનું મરણ ઊંચકી ઝે છઠ્ઠી, કે ઇસુની શુંદગી પણ હમારાં બદનમાં જાહેર થાઝે. ૧૧ કેમકે હમે જીવનારા ઇસુને કીધે જાતને સદા સૌંપાઈઝે છઠ્ઠી, કે ઇસુની શુંદગી પણ હમારાં મરનાર બદનમાં જાહેર થાઝે. ૧૨ તારે હમારામાં જાતની ને તમારામાં શુંદગીની ઝસર થાઝે-છે. ૧૩ પણ હમને ઇમાનનો ઝેજ રહ છે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “હું ઇમાન લાવી ઝો વાસતે બોલી ઝો;” હમે પણ ઇમાન લાવી ઝા; વાસતે બોલી ઝે છઠ્ઠી. ૧૪ હમે જાણી ઝે છઠ્ઠી કે, જેણે જોદાવંદ ઇસુને ઉઠાડી-ઝો, તે હમને પણ ઇસુની મારફત ઉઠાડશે; ને તમારી સાથે હાજર કરશે. ૧૫ કેમકે કુલે ચીજ તમારે સાર છે, કે ફજલ જે નીહાઝત થઈ ઝો, તે ઘણાની શુકરચુજરીથી જોદાની જલાલ ઘણી વધારે. ૧૬ વાસતે હમે ઉદાસ થતા નથી; બલકે જે હમારી જાહેરી ઇનિસાનીઝત નેસત થાઝે છે, તો પણ આતીની દરોજ નવી કરાઝે છે. ૧૭ કેમકે હમારી પલકમરની હલકી મુસીબત હમારે સાર નીહાઝત ને હમેરાની જલાલનો ખાર ઊપજવે છે. ૧૮ જે ચીજો દેખાઝે છે તે ઝો નહીં, પણ જે ચીજો દેખાતી નથી, તે ઝોને હમે જોઈ ઝે છઠ્ઠી, કેમકે જે ચીજો દેખાઝે છે, તે પલકમરની છે; પણ જે ચીજો દેખાતી નથી તે હમેરાની છે.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હમે જાણી ઝે છઠ્ઠી કે જે હમારું જમીનપરનું માંડવા સરખું ઘર તોડી નંપાઈઈ; તો જોદાનું બાંધેલું, હાતથી બનાવેલું નહીં, ઝેવું હમેરાનું ઘર ઝાસમાનમાં હમને છે. ૨ કેમકે હમે ઝામાં ઝાહે મારી ઝે છઠ્ઠી; ને જોહોથી ઝારજી રાખી ઝે છ કે હમારાં ઝાસમાની ઘરથી ઢાંઢેલા થઈ ઝે. ૩ કે જે ઢેકાઈ ઝે, તો નાગા ન દેખાઈ ઝે. ૪ કેમકે જાંહાં સુધી હમે ઝા માંડવામાં છઈ ઝે, બોજથી દયાઈને ઝાહે મારી ઝે છઈ ઝે; લેકીન હમે ઝેમ નથી ચાહતા કે ઝેને ઉતારી નાંખી ઝે, પણ ઝે કે ઝેની ઉપર તેને પેહરી લઈ ઝે, કે જાત શુંદગીથી ગલાઈ જાઝે. ૫ ને જેણે હમને ઝેને સાર તઈ ઝાર કીધા તે જોદા છે, ને તેણે હમને રહનું બેઝાનું પણ ઝાપીઈ છે. ૬ વાસતે હમારી હમેરા આતરી છે, ને હમે જાણી ઝે છઈ ઝે કે બદનમાં વસતી કરવાથી હમે જોદાવંદથી ગેરહાજર છઈ ઝે. ૭ (કેમકે હમે ઇમાનથી ચાલી ઝે છઈ ઝે, નજરથી નહીં.) ૮ તો હમારી આતરજમા છે, ને ઝે ચાહી ઝે છઈ ઝે કે બદન-

થી ગેરહાજર થઇને ઝાદાવંદની પાસે હાજર થઈએ. ૯ ને એ વાસતે હમે ડ્રોસ કરીએ છઈએ કે હાજર ઇચ્છા ગેરહાજર થઈએ, તોપણ તેને પસંદ આવીએ. ૧૦ કેમકે આપણુ સરવે ખરીસતની ઇનસાફની ગાદી આગલ હાજર થવું જોઈએ, એ સાર કે હરેકે બદનમાં છતાં જે કાંઈ, ભણું કે ભુકું, તે પરમાણે તેનું ફલ પામે. ૧૧ વાસતે ઝાદાવંદનો ઝાફ જાણીને હમે આદમીએ સમ-જતીએ છઈએ; ને ઝાદાને હમારો હાલ જાહેર છે, ને ઉમેદ છે કે હમે તમારાં દીલોમાં પણ જાહેર થઈએ છઈએ. ૧૨ કેમકે હમે કરી તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ હમારે લીધે ફખર કરવાનો સખબ તમને એ સાર આવીએ છઈએ કે જેએ ખાલી દેખાવમાં ફખર કરેછે, ને ખાતનમાં નહીં, તેએને જવાબ આપવાને તમને કંઈ મલે. ૧૩ કેમકે જે હમે દેવાતા છઈએ, તો તે ઝાદાને સાર છે; ને જે હમે હુશીઆર છઈએ, તો એ તમારે સાર છે. ૧૪ કેમકે ખરીસતની મોહોબત હમને ખેંચે છે, કારણ કે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે, જે સરવને વાસતે એક મરણુ પામીએ, તો સરવ મુઆ હતા. ૧૫ ને સરવને વાસતે તે એ સાર મરણુ પામીએ કે, જે જીવે છે તેએ હવેથી પોતાને સાર નહીં, પણ જે તેએને સાર મરણુ પામીએ ને પાછો ઉઠીએ તેને સાર જીવે. ૧૬ વાસતે હવેથી હમે ડોઠને જીસમની રાહથી જાણતા નથી, ને અગર હમે ખરીસતને જીસમની રાહ પરમાણે જાણીએ, તોપણ હવેથી તે રીતે જાણતા નથી. ૧૭ વાસતે અગર ડોઠ ખરીસતમાં છે, તો તે નવો મખલુક છે, પુરાની રીજે ગુજરી ગઈ; જીએ, બધી રીજે નવી થઈ છે. ૧૮ ને એ બધી ઝાદા-થી છે, જેણે પોતાની સાથે આપણો મેલાપ ઇસુ ખરીસતથી કરાવીએ, ને મેલા-પની ખીદમત હમને આવી છે. ૧૯ ઇએને ઝાદા ખરીસતથી પોતાની સાથે જગતનો મેલાપ કરાવીને તેએના ગુનાહ તેઓ પર ગણતો નથી; ને મેલાપની વાત હમને સોંપી છે. ૨૦ એ સાર હમે ખરીસતના એલચી છઈએ, ગોઠઆ કે ઝાદા હમારી મારફત મીનંત કરેછે; વાસતે ખરીસતને બદલે હમે એલતેમાસ કરીએ છઈએ, કે તમે ઝાદા સાથે મેલાપ કરો. ૨૧ કેમકે જેણે ગુનાહ જાણીએ નહીં હતો, તેને તેણે આપણે સાર ગુનાહ કરાવીએ, કે આપણે તેનામાં ઝાદાની રા-સતી કરીએ.

બાબ છઠો.

તારે હમે તેના હમખીદમત તમને અરજ કરીએ છઈએ કે, ઝાદાનો ફજલ તમે ખાલી ના પામતા જાઓ. ૨ (કેમકે તે કેહેછે કે કખુલીઅતને વખત

મેં તારે શાંભલીજી, ને તારણને દાહોડે તારી મદદ કરીધી: જુઓ, હમણા કચ્છ-
લીઆતનો વખત છે; જુઓ, હમણા તારણનો દાહોડો છે.)^૩ ખીદમત બદનામ
ન થાએ, વાસેતે ડોઈને ડોકર ખાવાનો હમે સખબ નથી આપતા. ૪ પણ પોતાને
હેરેક વાતમાં જોદાના ખાદમ જેવા જાહેર કરીએ છઈએ. બહુ સખરથી, મુસી-
બનોથી, કુંગાલીઆતથી, તંગીથી; ૫ કૂટકા ખાવાથી, કેદથી, હંગામાઓથી,
મેહેનતથી, જગરણોથી, અપવાસોથી; ૬ પાકીજગીથી, એલમથી, બરદારા-
તથી, મેહેરયાનીથી, પાકરહથી, ખરી મોહોબતથી; ૭ બરહક વાતથી, જોદાની
કુદરતથી, રાસતીનાં હથીઆરોથી જમણે તથા ડાબે હાથે; ૮ ઈજત તથા બેઈજ-
તથી, બદનામી તથા નેકનામીથી, ડગનારા સરખા, તોપણ ખરા; ૯ અન-
એલખીતાના સરખા, તોપણ બહુ એલખાએલા; ખરતાના સરખા, તોપણ
જુઓ, હમે જીવતા છઈએ; સજ પામેલાના સરખા, તોપણ મારી નંખાએલા
નહીં; ૧૦ ગમગીનના સરખા, તોપણ હમેરા ખુરા છઈએ; મુફ્ફેસના સરખા,
તોપણ ઘણાને દોલતમંદ કરીએ છઈએ; નાદારના સરખા, તોપણ સઘલું
રાખીએ છઈએ. ૧૧ અએ કરીથીઓ, હમાઈં મોહો તમારે સાર ઉધડેડું છે,
હમાઈં દીલ કુશાદું છે. ૧૨ તમે હમથી તંગ થએલા નથી, પણ પોતાનાં દીલથી
તંગ થએલા છે એ. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ બાલકોને તેમ તમને હું કહું
છઈ) તમે પણ કુશાદાં દીલના થાઓ. ૧૪ બેઈમાનોની સાથે તમે જોડેલા ન
થાઓ; કેમકે રાસતીને નારાસતી સાથે શું એલાકો છે? ૧૫ ને રોશાને
અંધારાં સાથે શું મેલાપ છે? ને ખરીસતને બેલીઆલ સાથે શું સંપ છે? ઈમાન-
દારને બેઈમાન સાથે શું બાગ છે? ૧૬ ને જોદાનાં મંદીરને મુરતીએ સાથે
શું મેલ છે? તમે તો જીવતા જોદાનું મંદીર છેએ, જેમ જોદાએ કહીજી છે કે,
“હું તેએમાં રહીરા, ને આલીરા, ને હું તેએનો જોદા થઈરા, ને તેએ મારા
લોક થશે.” ૧૭ એ વાસેતે જોદાવંદ એમ કેહેછે કે, તમે તેએમાંથી નીકલી
આવો, ને જુદા થાઓ, ને નાપાકને ના અડકો, ને હું તમને કચ્છલ કરરા;
૧૮ ને હું તમારો બાપ થવરા, ને તમે મારા દીકરાઓ તથા દીકરીઓ થરો; એમ
કાદેર જોદાવંદ કેહેછે.

બાબ સાતમો.

વાસેતે અએ ખીઆરાઓ, આપણને આવા વાએદા છતાં, જીસમ તથા
રહતા મલીનપણથી આપણે પોતાને પાક કરીએ, ને જોદાના ડરથી પાકીજગીમાં
કમાલ થઈએ.

૨ હમને કબુલ કરો; હમે કોઈની સાથે બેઠનસારી નથી કીધી, કોઈને ખરાબ નથી કીધો, કોઈને છેતરીએ નથી. ૩ તમને તકસીર લગાડવા સારું છે કેહતો નથી ; કેમકે મેં અગાઉ કહીજી છે કે, તમારી સાથે મરવા સારું તથા જીવવા સારું તમે હમારાં દીલામાં છેએ. ૪ મારી વાતો તમારી બાબત બહુ બેધરક છે, મને તમારે લીધે બહુ કૃપ્પર છે, હું દીલાસાથી બરેલો છઈં, મારી બધી મુસીબતોમાં હું નીહામ્મત ખુરા છઈં. ૫ કેમકે હમે માકેદોની માં પોહાચીઆ, તારે હમારી જીસમને કંઈ ચિત્ત નહીં હતું, બલકે હમે હર તરફથી મુસીબતમાં ગરક થઈઆ હતા ; બાહર લડાઈએ, માંહે દેહરાતો હતી. ૬ તોપણ દુખી-આરાએને દીલાસો આપનાર બોદાએ તીતસના આવવાથી હમને દીલાસો આપીએ. ૭ ને કકત તેના આવવાથી નહીં, પણ તેને તમારી બાબત જે દીલાસો થઈએ તેથી પણ ; તેણે તમારી મોહોટી ઈલા, તમારો શોક, તમારી મારા પરની આસથા, એનું બીઆન હમને કીધું, એવું કે હું બહુ ખુરા થઈએ. ૮ કેમકે જે પત્રથી મેં તમને ગમગીન કીધો, તે જે મેં તોબા કીધી, તોપણ હવે હું તોબા કરતો નથી ; કારણ કે હું જોઈછઈં કે જે ગમગીની તે પત્રથી થઈ, તે થોડીજ મુદતની હતી. ૯ હવે હું ખુરા થાઈ છઈં, તમે ગમગીન થઈઆ તેને લીધે નહીં, પણ એ સારું કે તમારી ગમગીનીથી તમને તોબા થઈ, કેમકે તમે બોદાની મરજી પરમાણે ગમગીન થઈઆ, કે હમારાથી તમારું કસું જુકસાન નહીં થાએ. ૧૦ કેમકે બોદાની મરજી પરમાણેને જે ગમ તે ઉદાસ વીનાનો તોબા તારણને સારું કરાવે છે ; પણ દુનીઆનો ગમ જાત ઉપજાવે છે. ૧૧ જુએ કે તમારો ગમ જે બોદાની મરજી પરમાણે હતો, તેથી કેટલી આલાકી, કેટલી સફાઈ, કેટલો ગુસો, કેટલો બોક્, કેટલી આરજીમંદી, કેટલી ગેરત, કેટલો બદલા લેવો તમારામાં ઉતપન થઈએ : તમે હર તરેહ સાબેત કીધું કે આ કામમાં તમે સારું છેએ. ૧૨ વાસતે અગર મેં તમને લખીજી, તોપણ જેણે બેઠનસારી કીધી તેને સારું નહીં, તથા જેનાપર બેઠનસારી થઈ તેને સારું પણ નહીં, પણ એ સારું કે હમારી ફીકર જે તમારે સારું બોદાની આગલ છે ; તે તમને જાહેર થાએ. ૧૩ એ સારું તમારા દીલાસાથી હમે દીલાસો પામીઆ, ને તીતસની ખુશીથી હમે જીઆદા ખુશી પામીઆ, કારણ કે તેને રહ તમ સંબલાથી તાજે થઈએ. ૧૪ ને જે મેં તમ બાબત તેની આગલ કંઈ કૃપ્પર કીધો, તો હું શરમાતો નથી ; પણ જેમ હમે તમને બધો વાતો સાઆઈથી કહી, તેમ હમારો કૃપ્પર પણ તીતસની આગલનો સાચો ઠરીએ :

૧૫ ને જેમ તમે ૩૨ તથા કાંપવા સાથે તેને કબુલ કીધો, તેમ તમારી ફરમાન-બરદારી ધર્યાદ કરતાં, તેનાં દીલની મોહોબત તમારી ઉપર બહુજ થાચ્છે છે. ૧૬ વાસતે હું ખુરા છર્ગે કે હરેક વાતમાં મને તમારો બરોસો છે.

બાબ ગાઠમો

અને અચ્છે બાધચ્છો, જોદાનો જે ફજલ માફેદાનીની મંડલીચ્છો પર થધચ્છો છે, તે હમે તમને જાણાવીચ્છે છધચ્છે; ૨ કે મુસીબતની ભારી અજમાચ્છેરામાં તેચ્છોની ખુશીની જીઆદતા, તથા તેચ્છોના બહુજ કંગાલ-પણાચ્છે તેચ્છોની ઉદારપણાની દોલત ધણી વધી છે. ૩ કેમકે હું ગહવાઈ આપું છર્ગે કે, તેચ્છો મકદુરબર, બલકે મકદુરથી પણ જીઆદા, પોતાની મેલે ત-ધચ્છાર હતા. ૪ ને મોહોશી મીનંત સાથે હમારી દરખાસત કીધી કે હમે તે અખ-રોસ લઈચ્છે, ને, પવીતરોને તે પોહોંચ્યાડવામાં શરીક થધચ્છે. ૫ ને હમારી ઉમેદ પરમાણે નહીં, પણ પોતાને પેહેલાં જોદાવંદને, ને પછી જોદાવંદની મરજી પરમાણે હમને સોંપીચ્છાં. ૬ ચ્છે વાસતે હમે તીતસથી માગીર્ગે કે તેણે જેમ પેહેલાં રાઈ કીધું, તેમ તમારે દરમીઆન ચ્છે અખરોસને પુરી પણ કરે. ૭ વાસતે જેમ તમે હરેક વાતમાં કરો છે ચ્છો, ધચ્છાને ઈમાનમાં, તથા બોલવામાં, તથા ચ્છેલમમાં, તથા બધી દારોસમાં, તથા હમારી પરની તમારી મોહોબતમાં, તેમ આ નીઆમતની બાબત પણ તમે બહુ કરો. ૮ હોકમ તરીકે હું કેહેતો નથી, પણ બીજાચ્છોની તધચ્છારીના સખબથી, તથા તમારી મોહોબતની સાચાઈની અજમાચ્છેરા કરવા સારૂ કહુંછર્ગે. ૯ કેમકે આપણા જોદાવંદ ખરીસતના ફજલને તમે જાણો છે ચ્છો કે, તે દોલતમંદ હતો, તોપણ તમારે વાસતે દરીદરી થધચ્છો કે, તેની દરીદરાઈથી, તમે દોલતમંદ થાચ્છો. ૧૦ ને હું તમને ચ્છે વાતમાં સલાહ આપું છર્ગે ; કેમકે ચ્છે તમારે વાસતે મુનાસીબ છે, કારણ કે તમે ફકત ચ્છે કામ કરવાને રાઈ કીધું ચ્છેટલુંજ નહીં, પણ ચ્છેક વરરા અગાઉથી ચ્છેનો ધરાદો કીધો. ૧૧ વાસતે હવે ચ્છે કામ પુરૂં કરો, કે જે પરમાણે ધરાદો કરવાને તધચ્છાર હતા, તેમ મકદુરબર પુરૂં કરવાને પણ થાચ્છો. ૧૨ કેમકે અગર નધઅત પેહેલી છે, તો કોઈને જે નથી, તે પરમાણે નહીં, પણ જે છે, તે પરમાણે તે કબુલ છે. ૧૩ બીજાચ્છોને આરામ ને તમને તકલીફ થાચ્છે ચ્છેમ નહીં. ૧૪ પણ બરાખરીની તોરપર થાચ્છે, કે આ વખતે તમારી જીઆદતા તેચ્છોની કમીને પુરી કરે, ને તેચ્છોની જીઆદતા તમારી કમીને, ઈચ્છાને કે બરો-

ખરી થાએ. ૧૫ જેમ લખીજિ છે તેમ છે, જેણે ઘણું એકદું કીધું, તેનું વધીજિ નહીં ; ને જેણે થોડું એકદું કીધું, તેનું ઘટીજિ નહીં. ૧૬ ને જોદાના શુકર જેણે તીવરાનાં દીલમાં તમારી ખેરખાહીની ફીકર તુકી છે. ૧૭ કેમકે તેણે દરખાસત કચ્છલ કીધી ખરી, પણ પોતેજ તહઆર થઈને પોતાની ખુશીથી તમારી તરફ ગઈએ. ૧૮ ને તેની સાથે જે બાઈનાં વખાણુ ઇંજીલને લીધે બધી મંડલીએમાં છે તેને મોકલીએ છે. ૧૯ ને ફક્ત એજ નહીં, પણ મંડલીએનો પસંદ કરેલો પણ તે છે, કે હમારો સાથી થઈને એ ખખરોસ જેનો વહીવટ હમે જોદાવંદની જલાલને સાઈ, તથા તમારું ઉદારપાણું જાહેર કરવાને, કરીએ છઈએ તે હમારી સાથે લઈ જાએ. ૨૦ હમે એ ખખરદારી શખીએ છઈએ કે આ ખેરાત જેનો વહીવટ હમે કરીએ છઈએ તે બાબત હમને કોઈ બદનામ નહીં કરે. ૨૧ એ સાઈ જે વાતોની ફક્ત જોદાવંદની આગલ નહીં, પણ માણસોની આગલ પણ ખુખી છે, તેનો હમે દુર અંદરો કરીએ છઈએ. ૨૨ ને જે બાઈને હમે બહુ વાતોમાં અજમાએરા કરીને મેહેનતુ દીધો, ને હવે તમ ઉપરના મોહોટા બેરોસાથી તે વધારે મેહેનતું છે, તેને તેએની સાથે મોકલીએ છે. ૨૩ ને જે કોઈ તીવસ બાબત પુછે, તો તે મારો શરોક ને તમારે સાઈ મારો સાથી સેવક છે ; અગર જે હમારા બાઈએ બાબત પુછાએ, તો તેએ મંડલીએના રસુલ, તથા ખરીસતની જલાલ છે. ૨૪ વામને તમે પોતાની મોહોતના તથા તમારી બાબત હમારી કખપરના દાખલા તેએની આગલ તથા મંડલીએની આગલ દેખાડો.

બાબ નવમો.

તો પવીતરોની ખીદમત કરવા બાબત મારે તમને લખવાની જરૂર નથી. ૨ કેમકે હું તમારી તહઆરી જાણુંછજિ ; એજ કારણુ સાઈ મોકેદોનીના લોકોની આગલ તમારી વડાઈ કહુંછજિ કે, આખાએ એક વરરા અગાઉથી તહઆર થઈએ હતા ; ને તમારા આવેરો ઘણાને ચેતાવીઆ. ૩ તોપણ મેં બાઈએને મોકલીએ કે હમારી જે વડાઈએ વાતમાં તમારી બાબત છે તે ખાહી નહીં કરે, પણ જેમ મેં કહીજિ તેમ તમે તહઆર થાએ. ૪ નહીં તો જે મોકેદોનીના લોક મારી સાથે આવે, ને તમને તહઆર નહીં જીએ તો, (એમ નથી હમે કેહેતા કે તમે) પણ હમે વડાઈ કરવાનાં કારણુથી શરમીંદા થાએ. ૫ એ વાસને બાઈએની એ દરખાસત કરવી મને જરૂરની લાગી છે.

તેએ આગલથી તમારી તરફ જાય, ને તમને આગલથી ખબર આપેલી તમારી સખાવતને તદ્દ્યાર રાખે, કે તે સખાવતની તરેહ ને નહીં બખીલાઈની તરેહની ષાજીદ રહે. ૬ પણ હું એ કહુંછું કે, જે થોડું વાવે છે તે થોડું કાપશે; ને જે બહુ વાવે છે, તે બહુ કાપશે. ૭ જેમ હરેક પોતાનાં દીલમાં ડરાવે, તેમ આપે; ગમથી કે લાચારીથી નહીં; કેમકે ઝોદા ખુશીથી આપનારને આહે છે. ૮ ને ઝોદા તમારી ઉપર હર તરેહની નીઆમત જીઆદા કરવાને કાદર છે, કે તમે હમેશાં હર તરેહની બધી કીફાએમત પામીને હરેક નેક કામ કરવામાં વધતા જાઓ. ૯ (જેવું લખેલું છે કે, “ તેણે વરીઈ છે, તેણે કંગાલને આરીઈ છે, તેની રાસતી હમેશાં રહે છે.” ૧૦ હવે વાવનારને બી, તથા ખાવાને રોટલી જે આપે છે, તે તમને પણ આપે, ને તમારાં વાવેલાં બી બહુ વધારે, તથા તમારી રાસતીનાં ફલ જીઆદા કરે;) ૧૧ કે તમે હરેક રીતે દોલતમંદ થઈને બધી સખાવત કરો, કે તે હમારે આરારે ઝોદાની શુકરગુજરીનો સખબ થાય છે. ૧૨ કેમકે એ વહીવટની ખીદમત પચીતરોની ષાહતાજીને કકત દુર નથી કરતી, પણ એને લીધે ઘણાએથી ઝોદાની શુકરગુજરી ઘણી જીઆદા થાય છે. ૧૩ ઇઆને એ વહીવટના અનુભવથી તેએ એ વાસતે ઝોદાના શુકર કરે છે કે, તમે ખરીસતની ઇજાલને તાબે થવાનો એકરાર કરો છેએ, ને તેએની તથા સરવની તરફ તમારું ઉદારપણું બતાવો છેએ. ૧૪ ને તમારે સાદ તેએ દુઆ માગે છે, ને ઝોદાનો જે કમાલ ફલ તમારી ઉપર છે, તેને લીધે તમને બહુ આહે છે. ૧૫ ઝોદાની તે અખરોસ કે જેનું બીઆન થઈ નથી રાકતું તેને લીધે તેના શુકર હોજી.

બાબ દશમો-

હવે હું પાઉલ પોતે, જે હાજર છતાં તમારામાં હલકો, પણ ગેરહાજર છતાં તમારી તરફ હીમતવાન છું, તે હું ખરીસતની નરમાઈથી તથા ગરીબાઈથી તમને અરજ કરુંછું; ૨ ને માગુંછું કે કેટલાએક હમને જીસમાની આલના ગણે છે, તેએ પર જે ભાવથી હું હીમત કરવાનું ધારું છું, તેથી હાજર થઈઆ. પર મને હીમત ન થાય. ૩ કેમકે હમે જીસમમાં આલીએ છઈએ, તોપણ જીસમાની તોર પર લડતા નથી. ૪ (એ વાસતે કે હમારાં લડાઈનાં હથીઆર જીસમાની નથી, પણ ઝોદાને આરારે કીલા ભાંજી નાંખવાને કુવતમંદ છે.) ૫ કલપનાએને તથા હરેક ઈઆદા ઝોદાના એલમને ઉત્તરી ચહે છે, તેએને

માંજી નાંખે છે, જે હરેક ખીઆલને કેદ કરીને ખરીસતના ફરમાનખરદાર કરે છે. ૬ ને તમારી ફરમાનખરદારી પુરી થશે, તારે હરેક નાફરમાનખરદારનો બદલો લેવા સાર તથાઆર છે.

૭ શું તમે જાહેર ઝીજો પર નજર કરોછેઝી? અગર કોઈને પોતા આખત ઝમ ઝમકીન છે કે, પોતે ખરીસતનો છે, તો તે ઝમ પણ પોતાથી વીચાર કરે કે, જેમ તે ખરીસતનો, તેમ હમે પણ ખરીસતના છઈઝમ. ૮ કેમકે હમારો જે ઝમખતીઆર જોદાવંદથી તમારા નાશને સાર નહીં, પણ સુધારાને સાર, હમને અપાઝમલો છે, તે આખત જે હું કંઈ જીઆદા કૂખર કરું, તો હું શરમાઈ નહીં. ૯ કારણ કે હું પતરોથી તમને ખીહીવાડનારના જેવા ન દેખાઈ. ૧૦ કેમકે તેઝી કેહેછે કે, ઝમનાં પતર વજનદાર ને ભારી છે ખરાં, પણ ઝમની જીસમનું ડાલ નખલું ને ઝમનું ખોલવું હલકું છે. ૧૧ ઝમ કેહેતારાઝમ જાણવું કે, હમે ગેરહાજર છતાં પતરોથી વાતમાં જેવા છઈઝમ, તેવાજ હાજર થઈઆ પર કામમાં પણ થઈશું.

૧૨ કેમકે જે કેટલાઝમક પોતાને વખાણે છે, તેઝીનો સાથે હમે પોતાને ગણવાને ઈઆ પોતાને સરખાવવાને ધારતા નથી, પણ તેઝી પોતામાં પોતાને માપીને તથા પોતાની સાથે પોતાને સરખાવીને સમજતા નથી. ૧૩ પણ હમે મરીઆદ કરતાં વધારે કૂખર કરનાર નથી, પણ જે ફરવેલું માપ જોદાઝમ હમને વેહુંઝી આપીજી છે, તમ સુધી પોહોંચવા સાર, તે પરમાણે. ૧૪ કેમકે તમ સુધી ન પોહોંચીઆ સરખા હમે પોતાને આગલ તાણતા નથી; કેમકે ખરીસતની ઈજીલ કેહેતાં હમે તમ સુધી પણ પોહોંચીઆ છઈઝમ. ૧૫ મરીઆદથી બાહાર જઈને ખીજીઝીની મેહેનતપર હમે કૂખર કરતા નથી, પણ હમને ઉમેદ છે કે, તમારો ઝમતકાદ જીઆદા થઈઆ પર હમે પોતાનાં માપાં પરમાણે તમથી ઘણા જીઆદા વધશું; ૧૬ કે તમથી પેલીગમના જે પરાંત, તેઝીમાં હમે ઈજીલ જાહેર કરીઝમ, જે ખીજીનાં માપાંમાં જે તથાઆર થઈઆ, તે આખત કૂખર ન કરીઝમ. ૧૭ પણ જે કૂખર કરે છે, તે જોદાવંદમાં કૂખર કરે. ૧૮ કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે કચ્છલ કરેલો નથી, પણ જેને જોદાવંદ વખાણે છે તે.

આખ અગીઆરમે.

કું સાહું છઈ કે તમે મારી બેવકુફીની જરા ખરદારાત કરો; તમે તો મારી ખરદારાત કરોછેઝી. ૨ કેમકે જોદાઈ ગેરત જેવી ગેરત મને તમ આખતજી

કેમકે તમને પાક કુંઆરીના જેવા ખરીસતની આગલ સોંપવા સાહ ઝ્મંક વરની સાથે તમારાં લગન મેં ક્રીધાં. ૩ પણ મને ડર લાગે છે કે રખે જેમ સાપે પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ડગી, તેમ ખરીસતમાંની સફાઈ ખાખત તમરાં દીલ પણ તે ખીગાડે. ૪ કેમકે અગર ડોઈ આવીને ખીજા ખરીસતની મુનાદી કરે છે, જેની મુનાદી હમે નથી ક્રીધી; ઇઆ ડોઈ ખીજે રહ જે તમે નથી પામીઆ તે પામે છેઝ્મી; ઇઆ ખીજા ઇંજીલ જે તમને મલી નથી, તો તમારું ખરદારાત કરવું કીક છે. ૫ કેમકે હું પોતાને સહુથી મોટા રસુલોથી કંઈ કમ નથી સમજતો. ૬ ને જે બોલવામાં હું અધમ છઈ, તો પણ ઝ્મિલમમાં નહીં; લિકીન હમે બધી વાતોમાં હર તરેહ તમારે દરમીઆન જાહેર છઈઝ્મિ. ૭ શું મેં ઝ્મિ ગુનાહ ક્રીધો કે મેં પોતાને નીચો ક્રીધો, કે તમે ખુલંદ થાઝ્મો, કેમકે મેં તમને ખોદાની ઇંજીલ મફત રાંબલાવી? ૮ તમારી ખીદમતને સાહ મેં ખીજા મંડલીઝ્મીથી દરમાઈઝ્મો લઈ તેઝ્મીને લુંટી. ૯ ને જરે હું તમારે દરમીઆન હતો ને મોહતાજ હતો, તારે પણ ડોઈપર બોજ નહીં નાંખીઝ્મો, કેમકે જે બાઈ માકેઈ-નીથી આવીઆ, તેઝ્મીઝ્મિ મારી મોહતાજ પુરી ક્રીધી, ને બધી તરેહ મેં પોતાને તમારી ઉપર બોજ નાંખીઆ વગર પાછેરાખોઝ્મો છે ને રાખીરા. ૧૦ ખરીસતની સાચાઈથી જે મારામાં છે, હું કહું છઈ કે આખાઈના પરાંતમાં ઝ્મિવા કુખર કરવાથી ડોઈ મને રોકી રાકનાર નથી. ૧૧ શા વાસતે? શું ઝ્મિ વાસતે કે હું તમારી ઉપર મોહોખત રાખતો નથી? ખોદા તે જાણે છે. ૧૨ પણ હું જે કહું છઈ, તેજ કરતો રહીરા કે, જે કારણુ શોધે છે તેઝ્મીથી હું કારણુ કાપી નાંખું, ઇઆને જે બાખત તેઝ્મો કુખર કરે છે, તે બાખત તેઝ્મો હમારા જેવા દેખાઝ્મિ. ૧૩ કાંજે જે ઝ્મિવા લોક જુઠા રસુલો, કપટ કરનારા, ખરીસતના રસુલોનો સોંગ ધરનારા છે. ૧૪ ને ઝ્મિ તાજુખ નથી; કેમકે રોતાન પોતે જુરી ફીરિરાતાનો સોંગ ધરે છે. ૧૫ વાસતે તેના સેવકો પણ જે બદલાઈને રાસતીના સેવકોનો સોંગ ધરે છે, તો ઝ્મિ મોહોટી વાત નથી; તેઝ્મીનો અંત તેઝ્મીનાં કામ પરમાણે થશે. ૧૬ ફરી હું કહું છઈ, કે ડોઈ મને બેવકુફ નહીં સમજે, ને નહીં તો બેવકુફ પણ સમજીને મને કખુલ કરે, કે હું કંઈ થોડો કુખર કરું. ૧૭ હું જે કહું છઈ, તે ખોદાવંદની રાહ પરમાણે કેહેતો નથી, બલકે બેવકુફની રાહાથી. ૧૮ જે હીમત કુખર સાથે થાઝ્મિ છે તેથી ધણુઝ્મો જી સમાની કુખર કરે છે, તો હું પણ કુખર કરરા. ૧૯ કેમકે તમે બેવકુફની ખરદારાત ખુશીથી કરો છેઝ્મી, ઝ્મિ સાહ કે તમે પોતે અકલમંદ છેઝ્મી. ૨૦ કેમકે જે ડોઈ તમને ગુલામીમાં

ઘણેછે, જો દોઢ તમારું ગત્રી જામ્યેછે, જો દોઢ તમારું કંધ લેછે, જો દોઢ પોતાને ખુલદ કરે છે, જો દોઢ તમારું મોંહા પર તમારો મારે છે, તો તમે તેનો ખરદારાત કરો છેઝી. ૨૧ હું બેહરમતીનો આખત બોલું છઞીં, કે ગોઢઝા હમે કમજોર છઢઝી. પણ જો વાતમાં દોઢ હીમતવાત છે, તો (બેવકુફી થી આ હું કહું છઞીં, કે) હું પણ હીમતવાત છઞીં. ૨૨ શું તેઝી હેઝરી છે ? તો હું પણ છઞીં. શું તેઝી ઇસિરાઝીલી છે ? તો હું પણ છઢં. શું તેઝી ઇમિરાહીમતી નસત્ર છે ? તો હું પણ છઞીં. ૨૩ શું તેઝી ખરીસતના સેવક છે ? (હું નાદાનના જેવું કહું છઞીં કે) જીઆદા કામથી, ઝતીરો કૂટકા ખાવાથી, ઘણી કેદથી, વારેવારનાં મરણથી, હું જીઆદા છઞીં. ૨૪ ઇહુદીઝીથી પાંચ વાર ચાલીસમાં ઝેક કમ કૂટકા મેં ખાધા. ૨૫ તણ વાર છડીનો માર મેં ખાધા, ઝેક વાર પથરનો, તણ વાર વાહાણુ બાગવાની બલામાં હું પડીઝી, ઝેક રાત દાહોડા મેં દરીઝાના ઉડાંણુમાં કાહાડીઝી. ૨૬ ઘણી સફરોમાં, નદીઝીની ખીહીકમાં, લુઝરાઝીની ખીહીકમાં, પોતાની જોમની ખીહીકમાં, ગેરજોમીઝીની ખીહીકમાં, રોહેરની ખીહીકમાં, જંગલની ખીહીકમાં, દરીઝાની ખીહીકમાં, જ્યુકા બાઢઝીની ખીહીકમાં ; ૨૭ મેહેતત કરવામાં, તથા થાકમાં, ઘણીવાર ઉજગરામાં. ખુખમાં, તથા તરરામાં, ઘણીવાર અપવાસમાં, ઘણાંડમાં, તથા નાગાપણુમાં હું હતો. ૨૮ આહારની વાતો ઉપરાંત, સઘ્ઘી મેંડીઝીની ચીંતા દર રોજ મારા પર પડે છે. ૨૯ જોલુ કમજોર છે, ને હું કમજોર નથી ? જોલુ કોકર ખામ્યેછે, ને હું બલતો નથી ? ૩૦ જો મારે કૂખર કરવો જોઈઝી, તો હું મારી કમજોરીઝીમાં કૂખર કરરા. ૩૧ આપણુ ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ખોદ તથા આપ, જો હમેરા મુખારક છે, તે જાણે છે કે હું જ્યુકું નથી બોલતો. ૩૨ દમરાકમાં ઝારેત પાદરાહના સરદારે મને પકડવા ચાહીઝી, ને દમરાકીઝીનાં રોહેરમાં ચોકી મુકી હતી. ૩૩ પણ ખારીથી ઝેક યોપત્રીમાં જોટ પરથી હું ઉતારાઈઝી, ને તેના હાથથી છુટી ગઈઝી.

બાબ ખારેમો.

બેશક કૂખર કરવી મને રવા નથી, પણ ખોદાવંદનો ખરાારતો, તથા પરગટપણુનું ખીઆનહું કરરા. ૨ ચઉદ વરરા ઝગાઉ ખરીસતમાં ઝેક રાખસને મેં જાણીઝી; (તે બદનમાં હતો, ઝેં હું જાણતો નથી, ઇઆ બદન આહાર હતો, ઝેં હું જાણતો નથી, ખોદા જાણે છે :) તે રાખસ તોજન આસ-

मान सुधी उपर जेंची लेवाहम्मे. ३ ज्मेवा राप्सने में ज्जलीम्मे, (अद-
नमां ते हतो दे अदन आहार हतो ते हुं ज्जलुतो नथी, आद ज्जलु छे;) ४ दे
ते पारेदधसमां उपर लेवाहम्मे, ने तेजु न देहेवाज्जे ज्मेवी वातो शांभली, दे
जे देहेवी सज्जवर नथी. ५ ज्मेवा राप्स आयत हुं इप्पर कररा, पणु मारी कम-
ज्जेरीम्मे शीवाज्जे हुं पोता आयत इप्पर नहीं कररा. ६ देमदे अगर हुं इप्पर
करवा आलीरा, तोपणु हुं जेवकुक् नहीं थवरा, देमदे हुं सायुं ओलरा; पणु हुं ज्मे
साइ पोताने पाछो राणुंछर्णिं दे, रज्जे कोर्ध मने ज्जुज्जे, धम्मा मने शांभले, ते
करतां मने ज्जम्मादा गणु. ७ ने परगठपणुनी अंधीकताने लीधे हुं न पुलाजिं
वासते मारां अदनमां कोटो, दे ज्जे शेतातनो सेवक छे, मने सज्ज करवा साइ
अपाहम्मे, दे हुं न पुलाजिं. ८ ज्मे आयत तरणु वार में जोदावंदनी अरज
कीधी दे, ते माराभांथी दुर थाज्जे. ९ पणु तेजु मने कलीजिं दे, मारो इज्जल
तारे साइ पुरो छे : देमदे माइं कुवत कमज्जेरीमां पुइं थाज्जे छि. १० वासते
हुं मारी कमज्जेरीज्जेमां अहुं पुशीथी इप्पर कररा दे अरीसतनुं कुवत मारा
उपर रेहे. ज्मे साइ अरीसतने लीधे कमज्जेरीज्जेमां, नींदाज्जेमां, मोहोताज्ज-
ज्जेमां, सतावणुज्जेमां, तथा तंगीज्जेमां हुं अहुं पुरा छर्णिं ; देमदे ज्जरे हुं
कमज्जेर छर्णिं, तारे हुं कुवतमंद छर्णिं. ११ इप्पर कररीने हुं जेवकुक् थधज्जे, पणु
तमे मने ज्जइर पाडी, देमदे तमथी मारी वण्णाणु थरी ज्जेवती हती, कार-
णुदे अगर हुं कंधज्ज नहीं, तोपणु रसुलोमांता मोहोटा करतां हुं कंध कमतर नथी.
१२ रसुल थवानी नीशानीज्जे, कभाल सअर तथा मोज्जेज्जे तथा अदभुत
कामो तथा कुदरती कामोथी तमारामां ज्जहेर थध हती. १३ देमदे पीणु मंड-
लीज्जे करतां तमे रामां ज्जेछा थधज्जा ? शीवाज्जे ज्मे दे में तमारी उपर
ओज्ज नहीं नांज्जे. ज्मे मारी तकसीर मने माइ करणे. १४ ज्जुज्जे, ज्जा
तीज्जवार हुं तमारी पासे आववाने तधज्जार छर्णिं ; लेकीनहुं तमारी उपर ओज्ज
नहीं नांज्जरा ; देमदे तमइं ज्जे कंधहोज्जे ते नहीं, पणु तमने हुं शोषुं छर्णिं ;
देमदे छोकरांज्जेमे मा आप साइ नहीं; पणु मा आपे छोकरांज्जे साइ ज्मेकहुं
करवुं ज्जेहज्जे. १५ ने हुं तमारा ज्जेवने साइ अहुं पुशीथी अरबीरा, ने पोताने
अरवाज्जिलो कररा; हा, अगर मारी तमारी उपर ज्जम्मादा मोहोयत थधज्जाथी
हुं कम मोहोयत पाभरा, तोपणु ज्जेम कररा. १६ पणु ज्जेम होज्जे दे, में तमारा
पर ओज्ज नहीं नांज्जे, पणु अतुर छतां में तमने कपथी इसावीज्जा छे.
१७ ज्जेज्जेने में तमारी पासे मोकलीज्जा, तेज्जेमांता कोर्धनी मारइत में शुं

તમારું કંઈ લઈ લીધું ? ૧૮ મેં તીતસને ઝેલતેમાસ કીધી, ને તેની સાથે ઝેક બાઈને માકલી ઝી : તીતસે શું તમારું કંઈ લઈ લીધું ? હમે શું ઝેકલ ૩૬ માં ને ઝેકલ ૩૭ માં આવીયા નથી ?

૧૯ વલી, શું તમે ઝેમ ધારો છે ઝી કે હમે તમારી આગલ પોતાની તોડ કાહાડી ઝે છઈ ઝે ? હમે ખરીસતને આરે આદાની સાંમા બોલી ઝે છઈ ઝે ; અઝે પીઆરા ઝી, બધું તમારા સુધારને સાર છે. ૨૦ કાંજે હું ખીહું છઈ કે ૨ ઝે ઝેવું થાઝે કે મારા આવીયા પર જેવા તમને જેવા આહું છઈ તેવા નહીં જેઈ ; ને મને પણ તમે જેવા જેવા નથી આહતા તેવા જી ઝી. ઝેવું ન થાઝે કે તકરો, અદેઆઈ ઝી, યુસા, જઘડા ઝી, ગીબતો, કચકચો, રોખી-ઝી, તથા હુલોડો હોઝે. ૨૧ ૨ ઝે મારાં પાછાં આવીયા પર મારો આદા મને તમારે દરમીઆન નમાવે ; ને જે ઝી ઝે અગાઉ યુનાહ કીધા, પણ પોતાની નાપાકી તથા હરામ ખોરી તથા રોહવતની તોબા કીધી નથી, તે ઝી માંના ઘણા ઝીને સાર મને શોક થાઝે.

બાબ તેરમો.

૨૨ તીજી વાર હું તમારી પાસે આહું છઈ ; બે ઈઆ તરણુ શાહેદાનાં માહોથી હરેક વાત સાબેત કરારો. ૨ મેં પેહેલાં કહીઈ છે, ને ખીજી વાર હાજર થઈઆના જેવા આગલથી કહું છઈ ; ને જે ઝી ઝે અગાઉ યુનાહ કીધો તે ઝીને તથા ખીજી સરવને હવે ગેરહાજર છતાં હું લખું છઈ કે, જે હું પાછો આવરા, તો છેડનાર નથી. ૩ કેમકે ખરીસત મારી હસતક વાત કહે છે, ઝેની દલીલ તમે શોધો છે ઝી, તે તમારે સાર કમજોર નથી, પણ તમારામાં જોરાવર છે. ૪ અગર તે કમજોરીથી કરસપર મારી ઝી ગઈ ઝી, તોપણ આદાની કુદરતથી તે જીવે છે, ને હમે પણ તેનામાં કમજોર છઈ ઝે, તોપણ તમપરની આદાનો કુદરતથી હમે તેની સાથે જીવશું. ૫ તમે ઈમાનમાં છે ઝી કે નહીં ? ઝે બાબત પોતાની પરખ કરો. તમે પોતાને તપાસો, અગર તમે કોઈ રીતે નાકચુલ કરા ઝેલા નથી, તો શું તમે પોતાને જાણતા નથી કે ઈસુ ખરીસત તમમાં છે કે નહીં ? ૬ પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે તમે જાણશો કે હમે ના કચુલ કરા ઝેલા નથી. ૭ ને આદાથી હું ઝે દુઆ માયું છઈ કે, તમે કંઈ બદી ન કરો, ઝે વાસંતે નહીં કે હમે કચુલ થઈલા જાહેર થઈ ઝે, પણ ઝે વાસંતે કે તમે બધું કરો, હમે ના કચુલ થઈલા હોઈ ઝે તોપણ. ૮ કેમકે સાઆઈને ઉલટું હમે કંઈ કરી રા-

કતા નથી, પણ સાચાઈને સારૂ. ૯ કેમકે જરે હમે કમજોર છઈએ, ને તમે જો-
રાવર છેએ, તારે હમે ખુશ છઈએ, ને એ પણ ચાહીએ છઈએ કે તમે કમાલ
થાએ. ૧૦ હું ગેરહાજર છતાં એ સારૂ આ વાતો લખ્યું છઈ કે, હાજર છતાં,
જોદાવદે બાંધવાને સારૂ, ન ભાંજવાને સારૂ, જે એખતીઆર મને આપીએ
તેથી તમારી ઉપર સખતી ન કરું.

૧૧ છેલુ, એએ ભાઈએ, તમે સુખી રહો, કામલ થાએ, ખાતરજમા
રાએ, એક દીલના થાએ, મલીઆ રહો, ને મોહોખત તથા સલામતીનો જોદા
તમારી સાથે થશે ૧૨ પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૧૩ બધા
પવીતરો તમને સલામ કહે છે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ, જોદાની
મોહોખત, તથા પાક રહની રોખત તમ સધલાએની સાથે થાએ. આમીન.

ગલાતીઓને પાઉલનું પત્ર,

બાબ પેહલો.

પાઉલ રસુલ, આદમીએનો નહીં, તથા આદમીથી નહીં, પણ ઇસુ
ખરીસતથી, તથા જોદાબાપ, જેણે ઇસુને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેનાથી.
૨ તે હું તથા મારી સાથેના સધલા ભાઈ ગલાતીની મંડલીએ જોગ. ૩ જોદા
બાપથી, તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમને ફજલ તથા સલામતી
થાએ. ૪ જેણે આપણા યુનાહ સારૂ પોતાને આપીએ કે આપણા જોદા તથા
બાપની મરજી પરમાણે આપણને આ ખુશી દુનીઆથી છોડાવે; ૫ તેની જલાલ
હમેશ થાએ. આમીન.

૬ મને તાજુબ લાગે છે કે, જેણે તમને ખરીસતના ફજલમાં તેડીઆ તેના-
થી તમે એટલા જલદી ખીજ ઇજલામાં ફરી ગઈએ છેએ. ૭ તે ખીજ
નથી, અગર કેટલાએક એવા છે કે તમને ધભરાવે છે, ને ખરીસતની ઇજલા
ઉલટાવા આહે છે. ૮ પણ જે ઇજલા હમે તમને જાહેર કીધી છે, તે વીના
કોઈ ખીજ ઇજલા જો હમે, ઇઆ આસમાનથી કોઈ શરિશતો પણ તમને જા-
હેર કરે, તો તે લાનતી થાએ. ૯ જેમ હમે અગાઉ કહીઈ તેમ હમણા પણ ફરી
હું કહુંછઈ કે તમે જે પામી લીધી તે વીના કોઈ ખીજ ઇજલા જો કોઈ તમને

જાહેર કરે, તો તે લાનતી થાઓ. ૧૦ હવે હું આદમીઓને મનાવું છઉં કે જોદાને ? હ'આ શું આદમીઓને ખુરા કરવાનું હું શોધું છઉં ? જો હજી મુખી આદમીઓને મેં ખુરા કીધા હોતે તો હું ખરીસતનો બંદો નહીં થતે.

૧૧ પણ અમે ભાઈઓ, હું તમને જણાવું છઉં કે જો હ'જીલ મેં જાહેર કીધી, તે આદમીની તરફથી નથી. ૧૨ કેમકે કોઈ આદમીયા હું તે પામીઓ કે શી-ખીઓ નથી, પણ હમુ ખરીસતના જાહેર કીધાથી. ૧૩ હું ઇલુદી ધરમમાં હતો, તારે મારી જો આજ તે બાબત તમે શાંભલીઈ છે, કે જોદાની મંડલીને કેવી અતીરો હું સતાવતો ને વીખેરી નાંખતો હતો. ૧૪ ને મારા બાપ દાદાઓની રવામતો બાબત કેવો હોંસોલો થઈને મારી કોમના મારા ઘણા સાથીઓ કરતાં ઇલુદી ધરમમાં હું જીઆદા પરતીન થઈઓ. ૧૫ પણ જોદા જોણે મને મારી માનાં પેટથી જીદો કીધો, ને પોતાના કુજલથી જોલાવીઓ, તેની જોરે અમે મરજી થઈ, ૧૬ કે પોતાનો બેટો મારાપર જાહેર કરે, અમે સાફ કે તેની હ'જીલ ગેર-કોમીઓમાં હું જાહેર કરું, તારે મેં ગોરા તથા લોહીની સલાહ લીધી નહીં. ૧૭ ને મારાથી પેહેલાં જોઓ રસુલો થઈઆ હતા, તેઓ પાસે ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈ-ઓ નહીં, પણ અરબસતાનમાં ગઈઓ, નેતાંહાંથી પાછો દમસકમાં આવીઓ. ૧૮ ને તે બાદ તરણુ વરશે પીતરને મલવાને ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈઓ, ને તેની સાથે પંદર દાહાડા રહીઓ, ૧૯ ને જોદાવંદના ભાઈઓ આકુબ વીના રસુલો-માંના ખીલને મેં દોડા નહીં. ૨૦ ને જીઓ જો વાતો હું તમને લખું છઉં, જોદાની આગલ હું કહું છઉં કે તે જીકી નથી. ૨૧ પછી મુરીઓ તથા કીલકીતા મુલકોમાં હું ગઈઓ. ૨૨ ને ઇલુદામાંની ખરીસતની મંડલીઓ મને મોહોથી ઓલખતી નહીં હતી. ૨૩ પણ તેઓએ કકત અમે શાંભલીઈ હતું કે જોણે પેહેલાં હમને સતાવીઓ, તે જો હમાનનો અગાઉ મારા કરતો હતો, તેની હવે મુ-નાદી કરે છે. ૨૪ ને તેઓએ મારે લીધે જોદાની સીતાઓરા કીધી.

આખ બીજો.

કુરી અઉદ વરશ પછી ખારનામા સાથે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો ગઈઓ, ને તીતસને પણ મેં સાથે લીધો. ૨ ને મારું જવું ઇલહામથી થઈ, ને જો હ'જીલ ગેરકોમીઓને હું જાહેર કરું છઉં તે તેઓને કહી દેખાડી; પણ ખુજરગોને અમેકાંતમાં; રખે કોઈ રીતે હું બેકાએદા દોડું, કે દોડીઓ હોઈ. ૩ પણ તીતસ જો મારી સાથે હોતો, તે હોલની છતાં પણ તેની સુનવ કરવાની કોઈ અમે જશર નહીં

પાડી. ૪ ને ગુપત રીતે માંહે આવેલા ઝોટા ભાઈ ઝોને કીધે ઝે થઈ, જે-
 ઝો હમને ગોલામીમાં લાવવાને હમારી ઝાબદગી જે ખરીસત ઇસુથી છે,
 તેની જસુસી કરવાને છની રીતે માંહે આવીઆ. ૫ તે ઝોને હમે ઝેક ઘડી-
 ભર પણ તામે થઈને માનીઆ નહીં, કે ઇંજીલનો સાચાઈ તમારી તરફ કાઝમે
 રહે. ૬ ને જે ઝો જાહેરમાં બુજરગ હતા, (તે ઝો ગમે તેવા હોવા, તે મારે શું ?
 ઝોદા કોઈનું મોહો જેતો નથી,) પણ જે ઝો બુજરગ જણાતા હતા, તે ઝોથી
 મને કંઈ હાંસીલ થઈ નથી. ૭ પણ હલકું તે ઝો ઝે જરે ઝે દીઠું કે જેમ
 સુંતતી ઝોને સાઈ ઇંજીલ પીતરને, તેમ અસુંતતી ઝોને સાઈ મને સોંપેલી છે;
 (કેમકે જેણે પીતરમાં સુંતતી ઝોની રસાલત સાઈ અસર કીધી, તેણે મારામાં
 પણ ગેરકોમી ઝોને સાઈ અસર કીધી;) ૮ ને જે ફજલ મને મલી ઝો છે, તે
 ઇઆકુબ તથા કેકા તથા ઇ ઝોહાન, જે ઝો થંભના જેવા દેખાઈ ઝો, તે ઝો ઝે
 જરે જણાઈ ઝો, તારે મને તથા ખારનાખાને તે ઝો ઝે પંતો ઝાલાપણાનો જમ-
 ણો હાથ આપી ઝો કે, હમે ગેરકોમી ઝોની તરફ જઈ ઝે, ને તે ઝો સુંતતી-
 ઝોની તરફ. ૧૦ મગર એટલું જ માગી ઇ કે હમારે દરીદરી ઝોને ઇઆદ રાખ
 તા, ને તે કરવાને હું પણ તઈઆર હતો. ૧૧ પણ જરે પીતર અંતી ઝોખમાં
 આવી ઝો, તારે હું તેની સાંમને થઈ ઝો, કેમકે તે ઇપકાલા ઝેક હતો. ૧૨ કાર-
 ણુ કે ઇઆકુબની તરફથી કેટલા ઝેક આવીઆ પેહેલાં તે ગેરકોમી ઝોની સાથે
 ખાતો હતો, પણ તે ઝો આવીઆ પછી સુંતતી ઝોથી ખીડીને તે ખસી ગઈ ઝો,
 ને જુદો થઈ ઝો. ૧૩ ને ખીજ ઇહુદી ઝો ઝે પણ તેની સાથે ઠોંગ કીધો, એવા
 કે ખારનાખા પણ તે ઝોના ઠોંગથી ખેંચાઈ ગઈ ઝો. ૧૪ જરે મેં દીઠું કે તે ઝો
 ઇંજીલની સાચાઈ પરમાણે પાધરા ચાલતા નથી, તારે મેં સહુની સાંમા પીતરને
 કહી ઇ કે, જે તું ઇહુદી છતાં ઇહુદી ઝોની રીત પરમાણે નહીં, પણ ગેરકોમી ઝોની
 રીત પરમાણે ચલિ છે, તો ગેરકોમી ઝોને ઇહુદી ઝોની રીતે ચલાવવાનું તું કેમ કરે
 છે? ૧૫ હમે જાતના ઇહુદી છતાં, ને ગેરકોમી ઝોમાંના ગુનાહગાર ન છતાં, ૧૬ ઝે
 જણાને કે આદમી શરી ઝેતનાં કામથી રાસત ઇરતો નથી, પણ ઇસુ ખરીસત
 પરના ઇમાનથી, હમે પણ ખરીસત ઇસુ પર ઇમાન કીધો છે, ઝે સાઈ કે હમે
 શરી ઝેતનાં કામથી નહીં, પણ ખરીસત પરના ઇમાનથી રાસત ઇરી ઝે; કેમકે
 શરી ઝેતનાં કામથી કોઈ રાસત ઇરશે નહીં. ૧૭ પણ ખરીસતથી રાસત ઇરવાની
 તલાશ મારેહેતાં જે હમે પોતે ગુનાહગાર માલુમ પડી ઝે, તો શું ખરીસત ગુના-
 હનો સેવક છે? હરજે નહીં. ૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાંખી ઇ તે જે હું ફરી

બાંધું, તો હું પોતાને ખતાખેર ઠરાવુંછઈ. ૧૯ કેમકે હું શરીરખતથી શરીરખત બાબત મુઓછઈ, કે ખોદાને સારું હું જીવું. ૨૦ ખરીસતની સાથે કરસ પર હું જડાઈઓ છઈ, લેકીન હું જીવુંછઈ, તોપણ હું નહીં, પણ મારામાં ખરીસત જીવેછે; ને હવે જીસમમાં જે જીવુંછઈ હું કાઠાકું છઈ, તે ખોદાના ખેટા પર ઇમાન લાવીઆથી કાઠાકું છઈ; તેણે મારાપર મોહોખત કીધી, ને મારે સારૂ પોતાને આપીઓ. ૨૧ હું ખોદાનો કુજલ બેકાએદા નથી કરતો, કેમકે અગર રાસતી શરીરખતથી મલે છે, તો ખરીસત અમથો મુઓ.

બાબ તરીજો.

અએ નાદાન ગલાતીઓ, સાચાઈ ન માનવાને કોણે તમને મોહીત કીધા? તમારી આંખો આગલ કરસ પર જડાએલો ઇસુ ખરીસત તમારામાં જીવે દેખડાઈઓ છે. ૨ તમથી હું કુકત એટલું જાણવા ચાહું છઈ કે તમે શરીરખતનાં કામોથી રહ પામીઆ, કે ઇમાન સાંભલવાથી? ૩ શું તમે એવા નાદાન છેઓ? શું રહથી રાઈ કરીને હવે જીસમથી કમાલ થાઓ છેઓ? ૪ શું તમે એટલી બધી ચીજો ખાલી મહી છે? જે કદાપી ખાલી હોએ તો. ૫ જે તમને રહ આપેછે, ને તમારામાં અમતકારો કરે છે, તે શું શરીરખતનાં કામોથી કરેછે, ઇઆ ઇમાન સાંભલવાથી કરે છે? ૬ જેમ ઇબરાહીમ ખોદાપર ઇમાન લાવીઓ, ને તે તેને સારૂ રાસતી ગણાઈ. ૭ વાસતે તમે જાણો કે જેઓ ઇમાનના છે તેઓ ઇબરાહીમનાં ફરજંદ છે. ૮ ને ખોદા જેરકોમીઓને ઇમાનથી રાસત ઠરાવશે, કીતાએ એ આગાઉથી જોધને ઇબરાહીમને પેરાતર ખુશખબર આપી કે, “તારામાં બધી કોમો બરકત પામશે.” ૯ એ સારૂ જેઓ ઇમાનના તેઓ ઇમાનવાલા ઇબરાહીમની સાથે બરકત પામેછે. ૧૦ કેમકે શરીરખતનાં કામ કરનારા જેટલા છે, તેટલા લાનતી છે; કારણ કે લખીઈ છે કે, જે કોઈ શરીરખતની કીતાબમાં લખેલી બધી વાતોમાં કાએમ નથી રહેતો, તે લાનતી છે. ૧૧ પણ ખોદાની આગલ શરીરખતથી કોઈ રાસત નથી ઠરતો એ સારૂ જાણે છે, “કેમકે રાસત ઇમાનથી જીવશે.” ૧૨ પણ શરીરખત ઇમાનની નથી; પણ એમ કે જે આદમીએ તે પર અમલ કીધો, તે તેથી જીવશે. ૧૩ ખરીસતે આપણે બદલે લાનતી થઈને શરીરખતની લાનતથી આપણને છોડાવી લીધા; કેમકે લખેલું છે કે, “જે કોઈ લાકડાં પર લટકાઈઓ તે લાનતી છે.” ૧૪ એ સારૂ કે ઇબરાહીમ પરની બરકત ઇસુ ખરીસતને

આશરે ગેરક્રોમી ઝી પર આવે, કે આપણે રૂઠા યાતનો વાઝ્મદો ઇમાનથી પામી ઝી. ૧૫ ઝઝી ભાઈ ઝી, હું માણસની રીત પરમાણે કહુંછું કે આદમી ઝીનો પણ મુકરર કરેલો બંદોબસત ડોઈ તોડતું ઇઆ વધારતું નથી. ૧૬ હવે ઇબ્રાહીમને તથા તેની નસલને વાઝ્મદા આપીઆ હતા: ને નસલોને, ઝમ ઘણી યાતત ઝોદા કહેતો નથી, પણ તારી નસલને, ઝમ ઝમક યાતત બોલે છે, ને તે ખરીસત છે. ૧૭ તારે હું કહુંછું કે ખરીસત યાતત ઝોદા ઝી જે અગાઉ બંદો-બસત કીધો, તે આરશો ને તીસ વરસા પછી આપેલી શરીઅત ઝેવી રીતે રદ કરતી નથી કે વાઝ્મદો બાતલ થાઝી. ૧૮ કેમકે જે વારસો શરીઅતથી છે, તો વાઝ્મદાથી નથી; પણ ઝોદા ઝી વાઝ્મદાથી ઇબ્રાહીમને તે આપી ઝી. ૧૯ તો શરીઅત શા વાસતે છે? ગુનાહોને લીધે તે આપાઈ, જે નસલને વાઝ્મદો આપાઈ ઝી તે આવે તાંહાં લગી આપાઈ, શરિરાતાને વસીલે મધીઅસતને હાથે તે મુકરર થઈ. ૨૦ હવે મધીઅસત ઝમકનો નથી, પણ ઝોદા ઝમક છે. ૨૧ તારે શું શરીઅત ઝોદાના વાઝ્મદા ઝીથી ઉલટી છે? હરગેજ નહીં; કેમકે જુંદગી બખરો ઝેવી શરીઅત જે આપાઈ હવે, તો અલબતાં રાસતી શરીઅ-તથી થતે. ૨૨ પણ કીતાબે સરવને ગુનાહામાં બંધ કરીઆ, ઝી સાર કે ઇસુ ખરીસત પરના ઇમાનથી જે વાઝ્મદો. તે ઇમાનદારોને અપાઝી. ૨૩ પણ ઇ-માન અપાઈઆ પેશતર આપણે શરીઅત તલે હતા, ને જે ઇમાન જાહેર થનાર હતો તે આવે તાંહાં લગી બંધ કરાઝીલા હતા. ૨૪ ઝી રીતે આપણને ખરીસત સુધી પોહોંઆડવાને શરીઅત આપણો ઉસતાદ હતો, કે આપણે ઇમા-નથી રાસત ઠરી ઝી. ૨૫ પણ ઇમાન આવીઆ પર આપણે ઉસતાદને તાબે નથી. ૨૬ કેમકે તમે સરવ ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી ઝોદાનાં ફરજંદ છે ઝી. ૨૭ કેમકે તમે જેઠલા ખરીસતમાં બાપતીસમા પામીઆ, તેટલા ઝી ખરીસતને પેહેરી ઝી છે. ૨૮ ડોઈ ઇહુદી નથી ને હેલીની નથી; ડોઈ ગોલામ નથી ને અબદ નથી; ડોઈ મરદ નથી ને ઝીરત નથી; કેમકે તમે સરવ ખરી-સત ઇસુમાં ઝમકજ છે ઝી. ૨૯ ને જે તમે ખરીસતના છે ઝી, તો તમે ઇબ્રા-હીમની નસલ છે ઝી, ને વાઝ્મદા પરમાણે વારસ છે ઝી.

બાબ ચોથો.

હવે હું કહુંછું કે વારસ જાંહાં સુધી બાલક છે, તાંહાં સુધી સરવનો મલિક છતાં પણ ગોલામ તથા તેમાં કંઈ ફરક નથી. ૨ પણ બાપના ઇશવેલા

વખત સુધી સાચવનારાઓ તથા કારભારીઓને તાબે છે. ૩ ઓ પરમાણે આપણે પણ જરે બાલક હતા તારે દુનીઆની રસમોને તાબે છતાં ગોલામીમાં હતા. ૪ પણ વખત જરે પુરો આવીઓ, તારે જોદાઓ પોતાના બેટાને મોકલીઓ, તે ઓરતથી પેદા થઈને શરીરખતને તાબે થઈઓ, ૫ જે શરીરખતને તાબે જોઓ હતા તેઓને છોડવે ; ને જે આપણે તેનાથી બાલકપણું પામીઓ. ૬ ને તમે દીકરા છેઓ, ઓ સાઈ જોદાઓ પોતાના બેટાનો રૂહ તમારાં દીલામાં મોકલીઓ છે, જે આખઆ ઇઆને બાપ, ઓમ હાંક મારેછે. ૭ વાસો હવેથી તું ગોલામ નથી, પણ દીકરો છે, ને જો દીકરો, તો ખરીસતને આરો જોદાનો વારસ પણ છે. ૮ પણ જરે તમે જોદાને જાણુતા નહીં હતા, તારે હકીકતમાં જે જોદાઓ નથી તેઓની બંદગી તમે કીધી. ૯ પણ હવે જોદાને પીછાનીને, બલકે જોદાથી પીછતાઈને, તમે કેમ નબલી તથા કંગાલ રસમોની તરફ પાછા ફરો છેઓ, ને તેઓની ગોલામી તમે કેમ ફરી ચાહો છેઓ ? ૧૦ તમે દાહાડઓ, તથા મહીનાઓ, તથા ફસો, તથા વરસો પાલો છેઓ. ૧૧ મને તમારી બાબત ડર લાગે છે જે રખેને જે મેહેનત મેં તમારા પર કીધી તે બેશઓદા હોઓ.

૧૨ ઓઓ બાઈઓ, હું તમારી મીનંત ફરેછું જે, તમે મારા જોવા થાઓ; કેમકે હું તમારા જોવા છઠ્ઠો; તમે મારી કંઈ ખરાબી કીધી નથી. ૧૩ તમે જાણો છેઓ જે પેલેલાં મેં તમને બદનતી કમજોરીથી ઇજાલ જાહેર કીધી. ૧૪ ને મારાં બદનમાં જે ખાગાડ હતો તેને લીધે તમે મારો ધોકાર જે તીઆગ કીધો નહીં; બલકે મને જોદાના ફરેરાતા તરેહ, હા ખરીસત ઇસુની તરેહ, તમે કબુલ કીધો. ૧૫ તારે તમે જેવા સુખી હતા? કેમકે હું તમ બાબત ગહવાઈ આપું-છઠ્ઠો જે બની આવતે તો તમે પોતાની આંખો કાહાડીને મને આપતે. ૧૬ તો તમને સાચું જેહેવાથી શું હું તમારો દુરામન થઈઓ? ૧૭ તેઓ તમારા દીલસોજ છે, પણ શારી રીતે નહીં; બલકે તેઓ તમને અલગ કરવા ચાહે છે જે તમે તેઓના દીલસોજ બની જાઓ. ૧૮ પણ શારીને લીધે હમેશ દીલસોજ રહેવું સાઈ છે, ને ફકત હું તમારી પાસે હાજર છઠ્ઠો તારેજ નહીં.

૧૯ ઓ મારાં બચાઓ, ખરીસતની સુરત તમારામાં પેદા થાઓ તાંહાંસુધી તમારે સાઈ જાણવાનું કરાઈ મને ફરી થાઓ છે. ૨૦ ને હવે હું ચાંહું છઠ્ઠો જે તમારી પાસે આપું ; ને મારો અવાજ બદલું; કેમકે તમારી બાબત મને રાક છે. ૨૧ શરીરખતને તાબે થવાને ચાહનારાઓ, તમે શું શરીરખત નથી સાંબલતા, તે

મને કહો? ૨૨ કેમકે ઝમ લખીકું છે કે, ધખિરાહીમને બે દીકરા હતા, ઝમક લોંડીનો ને ખીબે આબદનો. ૨૩ પણ બે લોંડીનો તે જીસમ પરમાણે પેદા થઈઝ્યા, ને બે આબદનો તે વાઝ્મદા પરમાણે. ૨૪ ઝમે વાતો તમસીલ તરીક છે; કેમકે ઝમઝ્યા બે અંદોબસત છે, ઝમક તો સીનાહ પાહાડથી, તે ગોલામીને સારૂ જનમાવે છે, ઝમે હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબરાતાન-માંનો સીનાહ પાહાડ છે, ને તે હાલના હરરાલિમને મલતો છે, તે પોતાનાં છઠઝ્યાં સુધાં ગોલામીમાં છે. ૨૬ પણ ઉપરનું હરરાલિમ આબદ છે, તે આપણુ સઘલાની મા છે. ૨૭ કેમકે લખીજી છે કે, “અઝમે વાંઝીણી, બે જણુતી નથી, તે તું ખુરા થા, તું બે જણુવાની પીડા પામતી નથી, તે તું હાક મારીને ખુમ પાડ; કેમકે બેને વર છે તેના કરતાં છડીનાં છોકરાં વધારે છે.” ૨૮ તારે અઝમે બાહઝ્યા, ધસહાકની તરેહ આપણે વાઝ્મદાનાં ફરજદ છઠઝમે. ૨૯ પણ તે વેલા જીસમ પરમાણે બે પેદા થઈલો તેણે રહ પરમાણે પેદા થઈલા-ને જોમ સતાવીઝ્યા તેમ હમણુ પણ છે. ૩૦ પણ કીતાબ શું કેહેછે? લોંડીને તથા તેના દીકરાને કાહાડી મુક; કેમકે લોંડીનો દીકરો અબદના દીકરા સાથે વારસ નહીં થરો. ૩૧ વાસતે અઝમે બાહઝ્યા, આપણે લોંડીનાં ફરજદ નથી, પણ અબદનાં છઠઝમે.

ખાખ પાંચમો.

એ સારૂ ખરીસતે બે આબદગી આપણને આપી છે તે આબદગીમાં તમે કાઝ્મેમ રહો; ને ગોલામીની જીંહુસરી તલે ફરી ન જોડાઝ્યા. ૨ જીંહુઝ્યા, હું પાઉલ તમને કહુંછું, કે બે તમે સુંતત લેઝ્યાછેઝ્યા, તો ખરીસતથી તમને કંઈ કાઝ્મેદો થનાર નથી. ૩ ને હરેક સુંતતી થઈલા માણુસને હું ફરીથી સાહેદી આપુંછું કે આખી શરીઅત પાલવાને તે ફરજદાર છે. ૪ તમે જોટલા શરી-અતથી રાસત ઠરોછેઝ્યા, તેટલા તમે ખરીસતથી અલગા થઈઝ્યા છઝ્યા; તમે ફજલથી પડીઝ્યા છેઝ્યા. ૫ કેમકે હમે ધમાનથી રાસતોની ઉમેદની રાહ રહે જોઈઝ્યા છઠઝ્યા. ૬ કેમકે ખરીસત ધમુમાં સુંતત કે બેસુંતતથી કંઈ કાઝ્મેદો નથી; પણ ધમાન બે મોહોઅતથી અસર કરે છે. ૭ તમે શારી રીતે દોડીઝ્યા હતા, કોણે તમને રોકીઝ્યા કે સામાહના ફરમાનખરદાર તમે નહીં થાઝ્યા? ઈઝમે સમજ તમારા જોલાવનારથી નથી. ૮ થોડું ખમીર આખાં લોંદાને ખમીરી કરે છે. ૯ જોદાવંદથી તમારા પર મને બરોસો છે કે તમે ખીબે કંઈ બાવ નહીં

કરશો; જે તમને ધભરાવે છે, તે જે ક્રોધ હોય, તે પોતાનો દંડ ભોગવશે. ૧૧ ને યેસુસે ભાઈઓ, જે હું હજી સુધી સુંતતની મુનાદી કરું છું, તો હજી સુધી મારી સતાવણી કેમ થાય છે? તારે તો કરસની ઠોકર મટી ગઈ છે. ૧૨ હું ચાહું છું કે જેઓ તમને ધભરાવે છે તેઓ કપાઈ જાય.

૧૩ કેમકે યેસુસે ભાઈઓ, તમે આનંદગી પામવાને બોલાવેલા છે, તે આનંદગી જીસમને સારૂ ન વાપરો, પણ મોહોબતથી યેસુસે જીવનની ખીંદમત કરો. ૧૪ કેમકે આખી શરીર્યત યેસુસે વાતથી પુરી થાય છે કે, “તું જેમ પોતાપર તેમ પોતાના પેડાસી પર ખીચાર કર.” ૧૫ પણ જે તમે યેસુસે જીવને કરોડો તથા ચાલો છે, તો ખબરદાર રહો કે રમે યેસુસે જીવથી તમારો નારા થાય. ૧૬ હું યેસુસે કહું છું કે, તમે રહથી ચાલો ને તમે જીસમની આહેશો પુરી નહીં કરશો. ૧૭ કેમકે જીસમ રહની ઉલટાઈમાં આહેશ રાખે છે, ને રહ જીસમની બીજાઈમાં, ને યેસુસે યેસુસે જીવને ઉલટા છે, યેસુસે કે જે કંઈ તમે ચાહો છે, તે તમે કરી નથી શકતા. ૧૮ પણ જે તમે રહથી ચલવાઓ છે, તો તમે શરીર્યતને તાપે નથી. ૧૯ જીસમનાં કામ તો જાહેર છે, તે યેસુસે જે જનાકારી, હજમકારી, નાપાકી, શેહવત; ૨૦ જીસમપરસતી, જાહુ-ગરી, દુશમની, કજીયા, ગેરત, ગુસો, જધડા, ધુગા, તડ; ૨૧ યેસુસે આઈ, ખુત, છાકગાઈ, તથા શોખાઈ, ને યેસુસેનાં સરખાં જે કામો તે; તેઓ ખાખત જેમ મેં આગાઉ કહી, તેમ હું તમને ફરી ચેતાવું છું કે, જે યેસુસેનાં કામ કરે છે, તે યેસુસેની પાદશાહતનો વારસો નહીં પામશે. ૨૨ પણ રહનાં ફલ યેસુસે છે, મોહોબત, ખુશી, મુલાહ, ખરદારાત, ખેરખવાહી, બલાઈ, ઇમાન. ૨૩ નરમાઈ, તથા પહેરજગારી; યેસુસેનાં ઉલટી કંઈ શરીર્યત નથી. ૨૪ ને જે ખરીસતના છે તે યેસુસે જીસમને ખુશી ખસલતો તથા આહેશો સુધાં કરસપર જડી છે. ૨૫ જે આપણે રહમાં જીવીએ છીએ, તો આપણે રહમાં ચાલીએ પણ. ૨૬ આપણે જીવડી કામ કરનાર, યેસુસે જીવને ખીજવનાર, યેસુસે જીવની યેસુસે કરનાર ન થઈએ.

ખાખ છો.

ભાઈઓ, જે ક્રોધ શખસ ક્રોધ ખતામાં યેસુસે આવી પડે તો તમે જે રહાની તે તમે યેસુસેનાં નરમાઈના રહથી પાછો ઠોકાણે પાડો; પોતા ખાખત ખીચાર રાખતાં કે રમે તું પણ ઇમતેહાનમાં ચાલી પડે. ૨ તમે યેસુસે જીવનો

બોજ ઉઠાવો, ને ઝમે રીતે ખરીસતની શરીરમત પુરી કરો. ૩ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છઈં, ઝમેમ બે ધારેછે, તો તે પોતાને ભુલાવેછે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ને તારે વખાણનું કારણ તેને ખીજામાં નહીં, પણ પોતામાંજ થરો. ૫ કેમકે હરેક પોત પોતાનો બોજ ઉઠાવરો. ૬ બે કોઈ કલામ શીખે, તો શીખવનારને સઘલાં શારીનો છીસો આપે. ૭ છેતરાઓ ના, ખોદાની હડા થતી નથી; કેમકે માણસ જે કંઈ વાવે છે તેજ તે લણુરો; ૮ ઇમાને જે પોતાના જીસમ સાર વાવે છે, તે જીસમથી ખરાખી લણુરો; પણ રહેને સાર જે વાવે, તે રહથી હમેશાંની જીંદગી લણુરો. ૯ તો શાઈ કરતાં આપણે થાકવું નહીં, કેમકે જે કાઝમેર નહીં થઈએ, તો ઠીક વખતમાં લણુશું. ૧૦ વાસતે આપણને જેમ વગ મલેતેમ સહનું શાઈ કરોએ, પણ ખાસ કરીને જેઓ ઈમાનનાં ધરના છે તેઓનું. ૧૧ તમે જીઓ છેઓ કે મેં પોતાને હાથે કેવડું મોહોડું પત્ર તમને લખીજીએ. ૧૨ જીસમ બાબત જેટલા નેકતામો આહે છે, તેટલા તમારી સુંનત જબરદસ્તીથી કરાવે છે, ફક્ત એ સાર કે ખરીસતના ફરસને લીવે તેઓની સતાવણી ન થાએ. ૧૩ કેમકે જે સુંનતી થએલા છે, તેઓ પણ શરીરમત પાલતા નથી; પણ તમારી જીસમ બાબત ફખર કરે વાસતે તમારી સુંનત થવાને આહે છે. ૧૪ પણ એમ ન થાએ કે આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના ફરસ શીવાએ હું કંઈ ખીજામાં ફખર ફરં, તેથી મારી બાબત દુનીઆ ફરસે જડાઈ છે, ને દુનીઆ બાબત હું. ૧૫ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં સુંનત કંઈ નથી, ને એસુંનત કંઈ નથી; પણ તરી પેદાએરા છે. ૧૬ ને જેટલા એ કાનુન પરમાણે આલે છે તેઓ પર, તથા ખોદાના ઇસરાએલ પર સન્નામતી તથા રહમ થાએ.

૧૭ હવેથી મને કોઈ તસદી ન દે, કેમકે હું ખોદાવંદ ઇસુની નીશાનીએ મારાં બદનમાં લઈ ફરંછઈં. ૧૮ અએ બાઈએ, આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારા રહ સાથે થાએ. આમીન.

એપ્રેસીએને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

એફેસસમાં જે પવીતરો ઇમાને ઇસુ ખ્રીસ્ત પર ઇમાન લાવનારા છે, તેઓને જોવાની મરજીથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો રસુલ પાઉલ લખે છે. ૨ જોઇ આપણા આપથી, તથા જોઇવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને ફળ તથા સલામતી થાએ.

૩ મુબારક છે આપણા જોઇવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તનો જોઇ તથા બાપ, જેણે ખ્રીસ્તમાં આસમાનમાંની હરેક રહાની અરકત આપણને બખ્શી. ૪ જેમ તેણે દુનીઆનો પાઇઆ નાંખીઆ પેહેલાં આપણને તેનામાં પસંદ કીધા, કે આપણે તેની સાંભા મોહોમતથી પાક તથા બેએમ થઇએ. ૫ તેણે પેહેલાંથી આપણી બાબત એમ મુકરર કીધું કે આપણે તેની મરજીના નેક ઇરાદા પરમાણે ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે તેના પાલક થઇએ: ૬ એ સાહ કે તેના ફળની જલાલની તારીફ થાએ, જેથી તેણે આપણને તે પીઆરામાં કબુલ કીધા છે. ૭ તેનામાં તેનાં લોહીથી આપણે છુટકો ઇમાને ગુનાહોની માફી તેના નીહામત ફળથી પામીએ છઇએ. ૮ તે ફળ તેણે આપણા પર સરવ દાનાઈ તથા ડાહાપણથી બહુ વધારીઆ છે. ૯ તેણે પોતાની મરજીનો ભેદ જે પોતાના નેક ઇરાદા પરમાણે આગલથી પોતાનામાં ઇરાવીઆ હતો, તે આપણી ઉપર જાહેર કીધો; ૧૦ કે જમાનાઓનાં ચલનના પુરા થવામાં જે ચીજો આસમાન તથા જમીન પર છે તે બધીને ખ્રીસ્તમાં એકઠી કરે. ૧૧ જે પોતાના મરજીના મનસુબા પરમાણે બધાં કરે છે તેના ઇરાદા મુઆફક અગાઉથી મુકરર થઇઆ છતાં આપણે તેનામાં વતન પણ પામીઆ; ૧૨ કે હમે ખ્રીસ્ત પર પેહેલાં ભરોસો કરનારા તેના જલાલની તારીફને સાહ થઇએ. ૧૩ તમે પણ કલામે હક ઇમાને તમારાં તારણની ખુશખબર શાંભડીને તેના પર ભરોસો કીધો; ને તેના પર ઇમાન લાવીઆ બાદ તમને પણ વાએદના પાક રહથી મોહોર કરાઈ. ૧૪ જાંહાંસુધી ખ્રીસ્ત કીધેલો છુટકારો મલે તાંહાં સુધી તેના જલાલની તારીફ સાહ તે આપણા વતનનું બેઆનુ છે.

૧૫ એ સાહ હું એ શાંભડીને કે તમે જોઇવંદ ઇસુ પર ઇમાન લાવીઆ, ને સરવ પવીતરો ઉપર મોહોમત રાખો છે એ, ૧૬ તમારી બાબત શુકર કરવાને

તથા મારી દુઆ ચ્મોમાં તમને ઇઆદ કરવાને છોડતો નથી, ૧૭ કે આપણા ખોદા-
વંદ ઇસુ ખરીસતનો ખોદા જે જલાલનો બાપ છે, તે દાનાઈ તથા પરગટણાનો
૩૬ તમને આપે કે તમે તેને પીછાનો; ૧૮ ને તમારાં દીલની આંખો રોશન થાચ્મે
કે તમે સમજો કે તેના ખોલાવવાની ઉમેદ શી છે, તથા પવીતરોને સાઈ જે વતન
તેની જલાલની દોલત કેટલી છે; ૧૯ ને આપણુ ઇમાનદારોની તરફ તેની
કમાલ કુદરત કેવી મોહોટી છે, તેની કાદેર કુદરતની અસર પરમાણે. ૨૦ જે
તેણે ખરીસતમાં જાહેર કીધી જરે તેણે તેને મુચ્છેલાં ચ્મોમાંથી ઊઠાડી ચ્મો, ને
પોતાના જમણા હાથ ઉપર આસમાની ચ્મોમાં બેસાડી ચ્મો; ૨૧ ને બધી હકુમત,
તથા ચ્મે ખતોઆર, તથા કુદરત, તથા ખાવંદી, તથા હરેક નામ, જે કુકત આ
દુનીઆમાં નહીં, પણ આવતી દુનીઆમાં પણ કેહેવા ચ્મે છે, તે ચ્મો ઉપર બુલંદ
કીધો. ૨૨ ને કુલે ચીજ તેના પગ તલે મુકી, ને સરવ પર તેને મંડલીનું શીર
ઠેરવી ચ્મો. ૨૩ ચ્મે તેનું બદન છે તથા તેની ભરપુરી જે સરવેમાં સરવ ભરે છે.

બાબ બીજો.

ચ્મોને તમે ખતા ચ્મોમાં તથા ગુનાહોમાં જે મુચ્છેલા હતા તે તમને તેણે
જીવતા કીધા. ૨ જે ચ્મોમાં આ દુનીઆની ચાલ પરમાણે હવાના સરદારની
હકુમત પરમાણે તમે પેહેલાં ચાલી ચ્મો, તે ૩૬ નાફરમાન અરદાર છોકરાં ચ્મોમાં
અસર કરે છે. ૩ તે ચ્મોમાં હમે પણ સહુ પોતાનાં બદનની રોહવતો પરમાણે
અગાઉ ચાલી ચ્મો, ને તન મનની ખાહેરો પુરી કરતા હતા, ને ખીજ ચ્મો સર-
ખા સવભાવથી ગજબનાં ફરજંદ હતા. ૪ પણ ખોદા જે રહમમાં ગની છે, તેણે
આપણુ ગુનાહોમાં મુચ્છેલા ચ્મોને પોતાની મોહોટી મોહોચત જે તેણે આપણા ઉપર
કીધી ખરીસતની સાથે જીવાડી ચ્મો. ૫ (ફજલથી તમે તરા ચ્મેલા છે ચ્મો.)
૬ ને તેણે આપણુને તેની સાથે ઉઠાડી ચ્મો, ને આરામાની ચ્મોમાં ઇસુ ખરીસત-
ને વસીલે આપણુને સાથે બેસાડી ચ્મો ૭ ચ્મે સાઈ કે તે પોતાનો ફજલ, જેથી
ઇસુ ખરીસતને સખબ હમારી ઉપર તે મેહેરબાની કરે છે, તેની અતીરો દોલત
આવતા જમાના ચ્મોમાં દેખાડે. ૮ કેમકે તમે ફજલથી ઇમાનને સખબ તરા ચ્મેલા
છે ચ્મો; ને ચ્મે તમારાથી નથી, ખોદાની બખરોસ છે. ૯ કરણી ચ્મોથી નહીં,
કે રખે કોઈ વડાઈ કરે. ૧૦ કેમકે આપણે તેની કારીગરી છઈ ચ્મે, ખરીસત
ઇસુમાં નેક કામો કરવાને પેદા થઈ ચ્મો, જે ચ્મો બાબત ખોદા ચ્મે અગાઉથી
મુકરર કીધું કે આપણે તે બજવી ચ્મે.

૧૧ ઝ્મિ વાસતે ઇઆદ રાખજો કે તમે પેહેલાં જીસમની નીસખત ગેરકોમી હતા, ને જીસમમાંના હાથે કરેલા સુંતતી દેહેવાઝ્મિલા ઝ્મીથી તમે એસુંતતી દેહેવાતા હતા ; ૧૨ વસી તે વખત તમે ખરીસત વગરના, ને ઇસરાઝ્મિલનાં પરબપણથી અલગ, ને વાઝ્મિદાના બંદોબસતોથી આહાર, ને નાઉમેદ, તથા દુનીઆમાં ઝ્મીદા ચીનાના હતા. ૧૩ પણ તમે જે પેહેલાં દુર હતા, તે તમે હમણા ખરીસત ઇમુને સખખ ખરીસતનાં લોહી પાડવાથી પાસે થઈઝ્મી છેઝ્મી. ૧૪ કેમકે તે આપણી સુવેહ છે ; તેણે એને ઝ્મિક કીધા, ને જીદાઈની આડી ભીતને પાડી નાંખી ; ૧૫ ને પોતાનું બદન આપીને દુરામનને ઇઝ્મીને શરીઅતના હુકમો તથા રસમોને કાઢાડી નાંખી, કે સુવેહ કરાવીને પોતામાં તે એનું ઝ્મિક નવું ઇનસાન બનાવે ; ૧૬ ને દુરામનીને કહસપર મારીનાંખીને પોતામાં ઝ્મીદાનો સાથે ઝ્મિક બદનમાં એડેનો મેલાપ કરે. ૧૭ ને તેણે આપીને તમે દુર પડેલાઝ્મીને તથા પાસેનાઝ્મીને સુવેહની ખુશખબર જાહેર કીધી. ૧૮ કેમકે તેને વસીલે આપણે એઉ ઝ્મિકજ રહથી આપ પાસે દાખલ થઈઝ્મિ છઈઝ્મિ. ૧૯ વાસતે હવેથી તમે એગાના તથા મુસાફરો નથી, પણ પરીતરોના હમરોહેરી તથા ઝ્મીદાનાં ધરના છેઝ્મી. ૨૦ ને રસુલો તથા નખીઝ્મીના પાઠઆ પર તમે બાંધેલા છેઝ્મી, ને ઇસુ ખરીસત પોતે ખુણાનું મથાલું છે. ૨૧ તેનામાં આપી બાંધણી સાથે જોડેલી છતાં ઝ્મીદાવંદને સાર પાક મંદીર થતું જઝ્મિ છે ; ૨૨ ને તેમ તમે પણ ઝ્મીદાનો રહેવાસ થવા સાર રહથી સાથે બનો છેઝ્મી.

આખ તરીજો.

ઝ્મિ સખખ હું પાઉલ તમ ગેરકોમી ઝ્મીને સાર ખરીસત ઇમુનો બંધીવાન છર્ગી. ૨ ઝ્મીદાના ફજલનો કારબાર જે તમારે સાર મને આપેલા છે તે બાખત તમે શાંખલીર્ગી હરો ; ૩ કે ઇલહામથી તે ભેદ તેણે મને જાણાની ઝ્મી, (જેમ અગાજે મેં ટુંકામાં લખીર્ગી. ૪ તે વાંચવાથી ખરીસતના ભેદ બાખત જે મારી સમજ તે તમે જાણી શકસો,) ૫ જે આગલા જમાનાઝ્મીમાં બની આદમને ઝ્મીવી તરેહ માલુમ નહીં હતો જેવો તેના પાક રસુલો તથા નખીઝ્મીને રહથી હવે જાહેર થઈઝ્મી છે ; ૬ કે ગેરકોમી ઝ્મી ખરીસતમાં ઇજીલથી હમવતની તથા ઝ્મિક બદનના તથા તેના વાઝ્મીદાના શરીક થાઝ્મિ. ૭ ઝ્મીદાના ફજલની બખરોસથી જે તેની કુદરતની તાસીરથી મને મલી છે, હું તેનો આદમ છર્ગી. ૮ જે સરવ પરીતરોમાંના નાહાના ઝ્મીમાંનો નાહાનો, તે મને ઝ્મિ ફજલ આપાઈઝ્મી કે

અરીસતની ઇંજીલની બેક્રીઆરા દોલત ગેરદોમી અંગેમાં હું બહાર કહું; ૬ ને જોદા જેણે ઇસુ અરીસતથી સરવ પેદા કીધાં, તેની પાસે જે ભેદ દુનીઆની શરઆતથી ગુપત રહેલો હતો તેમાં ભાગીપણું શી રીતે થાય છે તે હું સરવને જણાવું. ૧૦ અમે સાફ કે જોદાની કમાલ દાનાઈ મંડલીને વસીલિ સરદારો તથા અમ્પતી-આરવાલા અંગે જે અંગે આસમાની મકાનોમાં તે અંગેને બહાર થાય છે. ૧૧ તે ઇશિદા પરમાણે જે તેણે આપણા જોદાવંદ અરીસત ઇસુમાં હમેશાંથી કીધો છે. ૧૨ તેનામાં ઇઆને તેની ઉપરના ઇમાનથી આપણે હીમત તથા ભરોસાથી દા-અલ થઈ અમે છઈ અમે. ૧૩ વાસતે હું ચાહું છઈ કે તમારે સાફ મારી જે સુસી-અતો તેથી તમે ઉદાસ ન થાઓ, કેમ કે અમે તમારી ઇજત છે. ૧૪ અમે વાસતે આપણા જોદાવંદ ઇસુ અરીસતના આપની આગલ હું ધું ઠણ ટેકવું છઈ; ૧૫ અ-નાથી આસમાન તથા જમીન પરનું તમામ આનદાન દેહેવા અમે છે; ૧૬ કે તે પો-તાના જલાલની દોલત પરમાણે તમને અમિયું આપે કે તમે તેના રહથી આતની ઇનસાનીઅતમાં બહુ બેરાવર થાઓ; ૧૭ ને અરીસત તમારાં દીલોમાં ઇમાનથી વસે, ને તમે મોહોઅતમાં જડ તથા પાઈઆ નાંખોને; ૧૮ તેની ઝોડાઈ, તથા લં-બાઈ, તથા ઊંડાણ, તથા ઊંચાણ કેટલું, અમે તમે સરવ પચીતરોની સાથે સમજી લેઓ; ૧૯ ને અરીસતની મોહોઅત જે અકલથી જુઆદા છે તે બાણવાને તમે બેરાવર કરાઓ, અંગે કે તમે જોદાની બધી ભરપુરીથી ભરાઈ જાઓ. ૨૦ તેની કુદરત જે હમારામાં તાસીર કરે છે, તે પરમાણે હમે જે માગી અમે ઇઆ ધારી અમે છઈ અમે, તે કરતાં અતીધણું કરવાને જે કુદરતવાન છે; ૨૧ તેને મંડલીને દરમીઆન પેહેડી દર પેહેડી ઇસુ અરીસતમાં હમેશાં સુધી જલાલ થાય છે. આમીન.

બાબ એથો.

હું જે હું જોદાવંદનો અંધીવાન તમારી મીનંત કહું છઈ કે જે તેડાંથી તમે તેડાઈ આ છો અંગે તેને લા અમેક ચાલો. ૨ પુરી લીનતા ને નમસ્તાથી સખર કરીને મોહોઅતથી અમેક બીબની અરદારાત કરો. ૩ દોરોસ કરો કે રહની અમેગાંગી સુલેહના અંધનોથી બાધેલી રહે. ૪ અમેક બદન તથા અમેક રહ છે, જેમ તમે તમારાં તેડાંની અમેક ઉમેદથી તેડાઈ આ છો અંગે. ૫ અમેક જોદાવંદ, અમેક ઇમાન, અમેક આપતીસમા, ૬ અમેક જોદા, જે મહુનો આપ, તે સઘલા ઉપર તથા સઘલા મને તથા તમ સરવમાં છે. ૭ ને અરીસતની અપ-

શેસનાં માપાં પરમાણુ આપણામાંના હરેકને ફળલ અપાઝ્મિલા છે. ૮ વાસતે તે ફેલેજે છે, “તેણે ઊંચાણુ પર ચહડીને અંધીવાનોને અંધ ક્રીધા, ને આદમીઝ્મીને અપ્પરોસો આપી.” ૯ હવે તે ચહડીઝ્મી ઝ્મિ શું છે? શું ઝ્મિ નહીં છે અવલ જ્મીનના નીચા ભાગોમાં તે ઉતરીઝ્મી? ૧૦ જે ઉતરીઝ્મી તે ઝ્મિજ છે કે જે અધાં આસમાનો પર ચહડીઝ્મી, કે તે સરવને ભરપુર કરે. ૧૧ ને પ્લીતરોને કમાલ કરવા સાહ, તથા ખીદમતનાં કામને લીધે, તથા અરીસતનાં અદનને સુધારવા સાહ, ૧૨ તેણે ફેટલાઝ્મિક રસુલો તથા ફેટલાઝ્મિક નખી તથા ફેટલાઝ્મિક ઇંજીલની મુનાદી કરનારા તથા ફેટલાઝ્મિક પાલકો તથા ઉસતાદો આપીઝ્મી છે. ૧૩ જ્ઠેહાં સુધી કે આપણે અધા ઇમાન તથા ખોદાના ખેટાની પીછાનની ઝ્મિગાંગી, ને કામલ હનિસાન ઇઝ્મીને અરીસતનાં પુરાં કદતા અંદાજ સુધી પોહાંઝ્મીઝ્મિ; ૧૪ કે આપણે હવેથી તાલીમના હરેક પવનથી, તથા માણુમની ડગાઈથી, તથા ફસવાની જીવતીનાં કપટથી હલવાઝ્મિલાં તથા ફરવાઝ્મિલાં છોકરાં નહીં રહીઝ્મિ. ૧૫ પણ મોહોઅતથી સાચું ખોલીને અરીસત જે શીર છે તેનામાં હર તરેહ વધતા જઈઝ્મિ. ૧૬ જેને આરોરે આપું અદન ઠીક તરેહ જોડાઝ્મિલું છતાં, તથા હરેક સાંધાના પુરાપણા સાથે ઘટ ક્રીધા છતાં, હરેક ઝંગમાંના ક્રીધેલાં માપાં પરમાણુ મોહોઅતમાં પોતાના સુધારથી અદનને વધારે છે.

૧૭ વાસતે હું ઝ્મિ ફલુંછર્ગે ને ખોદાવંદથી શાહેદી આપુંછર્ગે, કે જેમ ખીજ ગેરકોમીઝ્મી પોતાની વ્યાતજ અકલથી વ્યાજે છે તેમ તમે હવેથી ન ચલો. ૧૮ તેઝ્મીની સમજ અંધરાઝ્મિથી, ને જે જાહીલત તેઝ્મીમાં છે તે સખખ, તથા તેઝ્મીનાં દીલની સખતીને લીધે તેઝ્મી ખોદાની જીંદગીથી દુર છે. ૧૯ તેઝ્મીઝ્મિ પુન જડ થઈને લાભથી અધી નાપાકી કરવા સાહ પોતાને શોહેવતને તામે ક્રીધા છે. ૨૦ પણ તમે ઝ્મિ પરમાણુ અરીસતને શીખીઝ્મી નથી. ૨૧ અગર તમે તેનું શાંખલીજ છે, ને તેનાથી તાલીમ પામીઝ્મી છે, જે સાચાઈ ઇસુમાં છે તે પરમાણુ તો. ૨૨ તમે પેહેલાંનીઆલ નું પુરાનું ઇનસાનીઅત જે ફૂરેઅ આપનાર શોહેવતોના સખખથી અગડીજ છે તે ઉતારી નાંખો; ૨૩ ને તમારાં દીલના રહમાં નવા બનો; ૨૪ ને નવું ઇનસાનીઅત જે ખોદાની મુઆફક રાસતી તથા અરી પાકીજગીમાં પેદા થઈજે તે પેહેરો.

૨૫ વાસતે જીહાપણું છોડીને હરેક રાખસ પોતાના પડોસી સાથે સાચું ખોલો; કેમકે આપણે ઝ્મિક ખીજનના ઝંગ છઈઝ્મિ. ૨૬ ગુરો થાઝ્મી, પણ ગુતાહ ના કરો; તમારા કરોધે રહેતાં ગુરજ અસત ન થાઝ્મિ. ૨૭ ને રોતાનને જગી-

આ ના આપો. ૨૮ જ્યેણે ચોરી કીધી તે હવેથી ન ચોરે, પણ તે શારી પેશો અપતીઆર કરીને હાથોથી મેહનત કરે, કે મોહોતાબને કંઈ આપી શકે. ૨૯ કોઈ ગંદી વાત તમારાં મોહોથી ન નીકલે, પણ શારી સુધારનારી હોય્મિ તે, કે સાંબલનારા અંને ક્ષામ્પેદો અપરો. ૩૦ ને જોદાનો પાક રહ જોનાથી છુટકાના દાહાજ સુધી તમ પર મોહોર કરાઈ છે, તેને ગમગીન ન કરો. ૩૧ સઘલી કડવાસ, તથા કરોધ, તથા ગુસો, તથા અડબડું, તથા અદગોઈ તમામ બધી સાથે તમારામાંથી દુર કરો. ૩૨ ને તમે અંક ખીજા ઉપર મેહોરઆન તથા રહમદીલ થાઓ, ને અંક ખીજાને માફ કરો ; જેમ જોદા અંક ખરીસતને લીધે તમને માફી અપશી.

બાબ પાંચમો.

વાસતે તમે ખીઆરાં ફરજંદોની પહે જોદાની પેરવી કરનારા થાઓ.

૨ ને જેમ ખરીસતે પણ આપણા પર મોહોઅત કીધી, ને પોતાને આપણે સાર અરપણ તથા ફુરઆની ખુરામોહને સાર જોદા આગલ સોંપીઓ, તેમ તમે મોહોઅતથી આલો. ૩ પણ જેમ પવીતરોને લાઅંક છે તેમ હરામકારી, તથા બધી તરેહની નાપાકી, તથા લાલચનું નામ પણ તમારામાં અંક વેલા નહીં લેવાઓ. ૪ લજ્જમણી તથા ખેહુંદી વાત, તથા ઠઠાબાજી, જે ખેમુનાસીબ છે તે ન થાઓ ; બલકે શુકરગુજરી થાઓ. ૫ કેમકે તમે અંક જાણો છેઓ, કે કોઈ જનાકાર, કે પલીદ, કે લોખી, જે ખુતપરસત છે, અંકોને ખરીસત તથા જોદાની પાદશાહતમાં વારસો નથી. ૬ કોઈ તમને વીઅરથ વાતોથી ભુલાવો ન આપે ; કેમકે અંકોને સાર જોદાનો ગજબ નાફરમાનઅરદાર છોકરાં પર આપે છે. ૭ વાસતે તમે તેઓના શરીક ના થાઓ. ૮ કેમકે આગલ તમે અંકકાર હતા, પણ હવે જોદાવંદમાં રોશની છેઓ ; તમે રોશનીનાં ફરજંદોની પહે આલો. ૯ (કેમકે રહનાં ફલ કમાલ ખુખી, તથા રાસતી, તથા સાચાઈ છે.) ૧૦ જોદાવંદને શું ખુરા આવેછે, તેનો દરીઆંકત કરતા જાઓ. ૧૧ ને અંકકારનાં ખેહોંસલ કામોમાં શરીક ન થાઓ, પણ તેઓને વખોડો. ૧૨ કેમકે તેઓથી જે ગુપતમાં થાઓછે તે ખાખત ખોલવાની પણ શરમ લાગે છે. ૧૩ પણ જે સરવ વખોડાઓ છે તે રોશનીથી જાહેર થાઓ છે, કેમકે જે કંઈ જાહેર કરે છે તે રોશની છે. ૧૪ અંક વાસતે તે કહેછે કે, અંકો ઊંધનાર,

તું જાગતો થા, ને મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ઉઠ, ને ખરીસત તને રોશાન કરશે. ૧૫ તો સંભાલો કે ઝોકસાઈથી તમે ચાલો, એવકુકેની કણી નહીં, પણ દાનાવિની પહે. ૧૬ વખત વાપરીને ચાલો ; કેમકે દાહાડા ખુરા છે. ૧૭ ઝમ વાસતે તમે એસમજ ના રહે, પણ ઝોદાવંદની મરજી શી તે જાણીલિઝ્મો. ૧૮ ને શરાખ પીને મસત ના થાઝ્મો, તેમાં ખરાખી છે ; પણ રહથી ભરેલા થાઝ્મો. ૧૯ ગીતો તથા સીતાઝ્મશો તથા રહાની ગાઝ્મિણો પોતામાં ગાતા જાઝ્મો, ને પોતાનાં દીલમાં ઝોદાવંદને વાસતે ગાતા તથા વજડતા જાઝ્મો. ૨૦ આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી અધી વાતોમાં ઝોદા ઇઝ્મોને આપની શુકરખુભરી હમેશ કરતા જાઝ્મો. ૨૧ ઝોદાના ઝોકૂથી ઝમક ખીજની ફરમાન-ખરદારી કરો.

૨૨ વહુઝ્મો, તમે જેમ ઝોદાવંદની તેમ પોત પોતાના વરોની ફરમાનખરદારી કરો. ૨૩ કેમકે વર વહુનું શીર છે, જેમ ખરીસત પણ મંડલીનું શીર છે, ને તે બદનનો તારનાર છે. ૨૪ માટે જેમ મંડલી ખરીસતનો ફરમાનખરદાર છે, તેમ વહુઝ્મો પણ હરેક આખતમાં પોત પોતાના વરોની થાઝ્મો. ૨૫ વરો, તમે પોત પોતાની વહુઝ્મો પર પીઝ્માર કરો, જેમ ખરીસતે પણ મંડલી પર પીઝ્માર કીધો, ને તેને વાસતે પોતાને સોંપીઝ્મો ; ૨૬ કે તે તેને પાણીના ગોશલથી કલામની સાથે ઘોઘને પાક કરે ; ૨૭ ને કે પોતાની પાસે તે તેને ઝમ્પી જલાલી મંડલી કરી મુકે કે તેને ડાગ કે કરચલી કે ઝમ્પું કંઈ ન લાગીઝ્મા છતાં તે પાક તથા એઝ્મખ થાઝ્મો. ૨૮ ઝમ પરમાણે વરોને પોત પોતાની વહુઝ્મો પર પીઝ્માર કર્યો જોઈઝ્મો, જેમ પોતાનાં બદનો પર તેમ જે પોતાની વહુ પર પીઝ્માર કરે છે, તે પોતા પર પીઝ્માર કરે છે. ૨૯ કેમકે ડોઈઝ્મો પોતાનાં બદનની દુસમની કંઠી કીધી નથી, પણ તે તેને પાલિ તથા પોસે છે ; જેમ ઝોદાવંદ પણ મંડલીને. ૩૦ કેમકે આપણે તેનાં બદનના તથા તેના ગોશાતના તથા તેના હાડકાંનાં ઝંગ છઈઝ્મો. ૩૧ ઝમ સાઈ માણસ પોતાનાં મા આપને મુકીને પોતાની વહુની સાથે મલીઝ્મો રહે ; ને તે બંને ઝમક બદન થરો. ૩૨ ઝમ માહોયો ભેદ છે ; પણ ખરીસત તથા મંડલી આખત હું કહું છઈ. ૩૩ તોપણ તમે ઝમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમજ પોતાની વહુ પર પીઝ્માર કરે ; ને વહુ પોતાના વરની ઝબખ રાખે.

બાબ છઠો.

છોકરાં ઝો, તમે ઝોદાવંદમાં પોતાનાં મા આપને તાબે રહો; કેમકે ઝો વાજ્ઞી છે. ૨ તારા આપ તથા માની ઇજ્જત કર, ઝો વાઝ્ઞેદા સાથેનો પેહેલો હુકમ છે; ૩ કે તારું ભલું થાઝ્ઞે, ને જમીનપર તારો ઉમરદરાજ થરો. ૪ ને ઝ્ઞે આપો, તમે પોતાનાં છોકરાં ઝોને ન સ્વીહડવો; પણ ઝોદાવંદનો તરખી-અત તથા નશીહત કરીને તે ઝોની પરવરશી કરો. ૫ આકરો, ખીહીક તથા ધાકથી જેમ ખરીસતને તેમ દીલનો સફાઈથી જીસમને નીસખત જે તમારા ધણી ઝો તે ઝોના ફરમાનખરદાર થાઝ્ઞો. ૬ આદમી ઝોની ખુરામત કરનારા ઝોની તરેહ દેખાડવાને નહીં, પણ ખરીસતના અંદાઝોની તરેહ દીલથી ઝોદાની મરજી કરો. ૭ દીલથી આકરી કરો કે ગોઈઝા ઝોદાની, આદમીની નહીં. ૮ ઝો જાણીને કે હરેક જે કંઈ શાઈ કરે છે, પછી તે ગોલામ હોઝ્ઞે ઈઝા આજદ હોઝ્ઞે, તે ઝોદાવંદની પાસેથી તે પામરો. ૯ ને ઝ્ઞે ધણી ઝો, તમે ધમકી ઝો મુકી દઈને તે ઝોની સાથે ઝેમજ કરો; ઝે જાણીને કે તમારો પોતાનો પણ ધણી આસમાનમાં છે, ને તે કોઈનો તરફદારો નથી કરતો.

૧૦ છેલું, મારા ભાઈ ઝો, ઝોદાવંદ તથા તેની કુદરતનાં કુવતથી તમે જોરાવર થાઝ્ઞો. ૧૧ તમે શોતાનની જીગતી ઝોને ઉલટા ઉભા રહી શકો વાસતે ઝોદાના બધાં હથીઆર અંદ રહો. ૧૨ કેમકે આપણું લડવું ગોરાત તથા લોહીની સાથે નથી, પણ સરદારોની સાથે, તથા ઝેખતીઆરદારોની સાથે, તથા આ દુનીઆના અંધકાર હાકમોની સાથે, તથા ખુરા રહો, જે ઝો ખુલંદ મકાનોમાં છે તે ઝોની સાથે. ૧૩ વાસતે ઝોદાનાં બધાં હથીઆર લેઝ્ઞો, કે ખુરા દાહાડાઝ્ઞોમાં તમે મુકાબલો કરી શકો, ને સરવ કરીને કાઝ્ઞેમ રહી શકો. ૧૪ ઝે સાઈ સાઆઈથી તમારી કમર બાંધીને, તથા રાસતીનું ખખતર પેહેરીને, ૧૫ તથા સુલેહની ઇજ્જતની તઈઆરીમાં પગો ધાલીને ઉભા રહો. ૧૬ ઝે બધાં ઉપરાંત ઈમાનની દાલ લેઝ્ઞો, જેથી તમે તે જીજના બધા બલતા ભાલા હોલવી શકશો. ૧૭ ને તારણનો યેપ તથા રહની તલવાર જે ઝોદાનો કલામ છે તે લેઝ્ઞો. ૧૮ પુરી આરજી ને મીનંત સાથે હર વખત રહથી દુઆ માગો, ને તેમાં બધા પરીતરોને સાઈ મરાયુલ રહીને તથા મીનંત કરીને જગત રહો. ૧૯ ને મારે વાસતે પણ, કે મને બોલવાની તાકાત મલે, ને ઇજ્જતનો બેદ જાહેર કરવાને

હું માઈ મોહો હીમતથી ઉઘાડું. ૨૦ જેને લીધે હું કેદી ઝેલચી છઈ, કે જે રીતે મારે ખોલયું જેઈએ તે રીતે બેધરક ખોલું. ૨૧ ને મારો અહવાલ તથા હું શું કરું છઈ તે તમે જાણો વાસતે તુખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, તથા ખોદાવંદનો અમાનતદાર આદમ છે તે અંધું તમને જાણાવરો. ૨૨ એ કારણુ સારૂ મેં તેને તમારી પાસે મોકલીએ છે, કે હમારી હાલત તમે જાણો, ને તે તમારાં દીલોને દીલાસો આપે. ૨૩ ખોદા બાપથી તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી સલામતી તથા પીઆર ઇમાન સાથે ભાઈએને થાએ. ૨૪ આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જે સાચાઈથી પીઆર કરેછે, તે સરવ ઉપર ફજલ થાએ. આમીન.

ફીલિપીઓને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહલો.

ખરીસત ઇસુમાં જે પવીતરો ફીલિપીમાં છે, નેગાહબાનો તથા કારમારીએ સુધાં, તે સરવને ઇસુ ખરીસતના અંદા પાઉલ તથા તીમાથી લખેછે. ૨ આપણા બાપ ખોદાથી તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હું જરે તમને ઇઆદ કરુંછઈ, તારે તમારે લીધે મારા ખોદાના શુકર કરું છઈ; ૪ ને મારી હરેક દુઆમાં ખુશીથી તમે સરવને સારૂ હમેરાં દુઆ માયું છઈ; ૫ કે પેહલે દાહોડથી આજ સુધી તમે ઇજીલમાં શરીક રહીઆ. ૬ મને એ ભરોસો છે કે, જેણે તમારામાં નેક કામ સારૂ કીધું તે ઇસુ ખરીસતના દાહોડ સુધી તે કરતો જરો. ૭ એ પરમાણે તમ સરવ બાબત સમજવું મને મુનાસીબ લાગેછે: કેમકે તમે મારાં દીલમાં છેએ, ને મારાં અંધનમાં, તથા ઇજીલનો અચાવ ને તેની સાબેતી કરવામાં તમે બધા મારી નીઆમતમાં શરીક છેએ. ૮ કેમકે ખોદા મારો શાહેદ છે કે ઇસુ ખરીસત જેવો રહમ રાખીને હું તમ સરવને કેટલા ચાહું છઈ. ૯ ને હું એ દુઆ માયું છઈ કે, તમારી મોહોબત દાનાઈ તથા સરવ સમજ સાથે જુઆદ થતી જાએ. ૧૦ એ સારૂ કે જે વાતો ઉમદી તે તમે પારખો, ને કે તમે ખરીસતના દાહોડ સુધી ખાલેસ રહો, ને ઠોકર ન આએ. ૧૧ ને રાસતીનાં ફજા જે ઇસુ ખરીસતથી છે તેએથી તમે ભરેલા રહો, કે ખોદાનો જલાલ તથા તેની શીતાએશ થાએ.

૧૨ ઝ્મને ઝ્મઝ્મ ભાઈઝ્મો, હું ચાહુંછઈ કે તમે જાણો, કે મારી ઉપર જે બધું ગુજરીઈ તેથી ઇજીલનો જીઆદા ફેલાવ થઈઝ્મો, ૧૩ હીઝ્માં સુઝ્મી કે કાઈ-સારના ઝ્માપ્પા મેહેલમાં ને બીજાં બધાં મકાનોમાં મરાહુર થઈઈ કે હું ખરીસતને સાઈ બંધવો છઈ. ૧૪ ને ઝ્મોદાવંદમાંના ભાઈઝ્મોમાંના ઘણા મારા બંધનોથી હીમત પકડીને એઝ્મોફ કલામ બોલવાને દોલિર થઈઝ્મા છે. ૧૫ કેટલાઝ્મિક ઝ્મદેખાઈ તથા જઘડાથી ખરા, પણ કેટલાઝ્મિક નેક નઈઝ્મતથી ખરીસતની ઇજીલ જાહેર કરેછે. ૧૬ જઘડાલુઝ્મો તો સાફ દોલથી ખરીસતની ઇજીલ નથી શંભલાવતા, બલકે ઝ્મે ખીઆલથી કે મારા બંધનો પર ઝ્માર જીઆદા રંજ લાવે. ૧૭ પણ બીજાઝ્મો મોહોખતથી, ઝ્મે જાણોને કે ઇજીલ સાખેત કરવા સાઈ હું ડરાવાઈઝ્મો છઈ. ૧૮ તો શું! હરેક તરેહ, ઢાંગથી કે સાચાઈથી, ખરીસતની ખબર જાહેર થાઝ્મએ, ને તેથી હું ખુરા થાઈ છઈ, ને ખુરી પામતો જવરા. ૧૯ કેમકે હું જાણુંછઈ કે તમારી દુઆ તથા ઇસુ ખરીસતના રૂહની મદદથી ઝ્મેનો ઝ્મંજમ માઈ તારણ થરો. ૨૦ મારા ભરોસા તથા ઉમેદ પરમાણે કે હું કસામાં શરમીદો નહીં થવરા, પણ પુરો હીમતથી હમિરાંની તરેહ ખરીસત મારાં બદનમાં ઇઆ જીવતાં ઇઆ મરતાં બુજરગી પામરો. ૨૧ કેમકે મને જીવવું તે ખરીસત, ને મરવું તે લામ છે. ૨૨ ઝ્મગર હું બદનમાં જીવતો રહું, તો ઝ્મે મારી મેહેનતનું ક્ષુ છે, પણ હું શું પસંદ કરું તે હું જાણતો નથી. ૨૩ તો હું બંનેની તંગીમાં છઈ, કેમકે નીકલવું ને ખરીસત સાથે થવું ઝ્મે મારો ઇછા છે, કે જે બહુ બેહેતર છે. ૨૪ પણ બદનમાં રેહેવું તમારે સાઈ જીઆદા જરૂર છે. ૨૫ ને ઝ્મે ભરોસો છતાં હું જાણું છઈ કે હું રહીરા, ને તમે ઇમાન તથા ખુશીમાં જીઆદા થાઝ્મો વાસતે તમારી સાથે હું રહીરા; ૨૬ કે તમારી પાસે મારા પાછા આવવાથી મારે લીધે ખરીસતમાં તમારી જે ખુશી છે તે બહુ વધતી થાઝ્મે. ૨૭ ઝ્મેકલું ખરીસતની ઇજીલને લાઝ્મિક તમે ચાલો, ઝ્મેવા કે જે હું આવું ને તમને જોઈ, ઇઆ વેગલો છતાં તમ બાખત ઝ્મે શાંબલું કે તમે ઝ્મેક રૂહમાં કાઝ્મેમ રહીને ઇજીલના ઇમાનને લીધે ઝ્મેક જીવથી ડોરોસ કરો છેઝ્મો. ૨૮ ને ઝ્મે કે ઝ્મટકાવનારા ઝ્મોથી ડોઈ રીતે તમે બીહી નથી ગઈઝ્મો; ઝ્મે તેઝ્મોને સાઈ હલાકીની, પણ તમારે સાઈ તારણની નીશાની ઝ્મોદાની તરફથી છેઝ્મો. ૨૯ કેમકે ખરીસતને સાઈ તમને ઝ્મે ઝ્મપાઝ્મેલું છે કે ક્ષુત તેના ઉપર તમે ઇમાન લાવો ઝ્મેજ નહીં, પણ તેને સાઈ દુખ પણ બોગવો. ૩૦ જે દુખ મારામાં તમે દીઠું, ને હમણા મને છે, તે તમે શાંબલો છો, તે તમને પણ છે.

આખ બીજો.

વાસતે ખરીસતમાં જો કંઈ દીવાસો, જો મોહોખતની કંઈ તસલી, જો રૂહની કંઈ સંગત, જો કંઈ દરદમંદી કે રહમ હોય્મિ ; ૨ તો મારી ખુશી પુરી કરો, કે તમે એક ચીતના થાઓ, સરખી મોહોખત રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાઓ. ૩ ભાંડણ કે જુડી વડાઈથી કંઈ ન કરો ; પણ નમણુતાથી એક બીજને પોતા કરતાં બેહતર બાણો. ૪ તમે હરેક જે પોતાનાં તેજ પર નહીં, પણ જે બીજનાં તે પર પણ નજર રાખો. ૫ જે ચીત ખરીસત ઇસુને હતું તે તમને પણ થાએ. ૬ તે જોદાની સુરતમાં છતાં જોદાની અરોખર થવું ચોરી નહીં ગણુતો હતો ; ૭ તોપણ તેણે પોતાને ખાલી કરીઓ, ને ગોલામની સુરત પકડી, ને ઇનિસાનની શીકલમાં બનીઓ, ૮ ને આદમીની સુરતમાં દેખાઈને મોત સુધી ઇઆને કહસ પરના મોત સુધી તાબે થઈને તેણે પોતાને નીચ કીધો. ૯ એ વાસતે જોદાએ તેને બહુ સરકારજ કીધો છે, ને તેને જે નામ બધાં નામોથી બુજરગ છે તે આપીજી છે ; ૧૦ કે આસમાનપરનાઓ, તથા જમીનપરનાઓ, તથા જમીનતલેનાઓમાંના હરેક ઇસુને નામે ધુંટણુ ટેકવે ; ૧૧ ને હરેક જુઆત એકરાર કરે જોદા બાપની બુજરગીને સાર કે ઇસુ ખરીસત જોદાવંદ છે. ૧૨ વાસતે મારા પીઆરાઓ, જેમ તમે સદા માનીજી છે, હું હાજર હતો એકલું તે વખત નહીં, પણ હવે મારી ગેરહાજરીના વખતમાં બહુ વધતું માનોછેઓ, તેમ તમે પોતાનું તારણ બીહીકથી તથા કાંપવાથી પુરું કરો. ૧૩ કેમકે જે પોતાની મરજી પરમાણે તમારામાં ઇહવાની તથા કરવાની અસર કરે છે, તે જોદા છે. ૧૪ તમે કચકચ તથા તકરાર કરીઆ વીના બધાં કરો. ૧૫ એ સાર કે તમે આ વાંકી તથા અડીઅલ પેહેડી જેમાં તમે જોતો જે દુનીઆમાં છે તેના સરખા પરકારા કરોછોઓ, તેમાં નીરોશી તથા ભોલા તથા હપકા વગરના જોદાના ફરબંદ થાઓ, ૧૬ જુંદગીની વાત પરગટ રાખીઆ કરો, એ સાર કે ખરીસતના દાહાડામાં મને ખુશી થાએ કે, હું બેફાએદા દોડીઓ નથી, તથા બેફાએદા મહેનત કીધી નથી.

૧૭ પણ જો તમારા ઇમાનને લીધે કુરઆની તથા ખીદમત દાખલ હું રેડાજી, તો તેથી હું ખુરા છજી, ને તમ સરવ સાથે ખુશી કરુંછજી. ૧૮ તમે પણ એમ ખુરા થાઓ, ને મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૯ ને મને જોદાવંદ ઇસુથી એ ઉમદ છે કે તોમોથીને હું વેહો તમારી પાસે મોકલરા,

કે તમારો અહવાલ જાણીને હું પણ દીલાસો પકડું. ૨૦ કેમકે મારી પાસે એવા કોઈ એકદીલવાલો નથી કે જે આપોઆપ તમારી ચીંતા રાખે. ૨૧ કારણ કે સરવ પોતાનાં શોધે છે, પણ ઇસુ ખરીસતનાં જે છે તે નહીં. ૨૨ પણ તેની અજમાએશ તમે જાણોછેઓ, કે જેમદીકરો આપની સાથે તેમ તેણે મારી સાથે ખુશખબરીને લીધે ખીદમત કીધી. ૨૩ તો મને ઉમેદ છે કે મારી બાબત શું થવાનું છે તે જાણીને હું તેને તુરત તમારી તરફ મોકલશ. ૨૪ ને મને જોદાવંદમાં ભરોસો છે કે હું પોતે પણ વેહેલો આવશ. ૨૫ તોપણ એપાક્રોદીતસ જે મારો ભાઈ, તથા સાથે કામ કરનાર, તથા સાથી સીપાઈ, ને તમારો મોકલેલો, ને મારા ખપ પુરા પાડનાર, તેને તમારી તરફ મોકલવાની મને જરૂર પડી. ૨૬ એ કારણથી કે તે તમ સરવ પર બહુ હેત રાખતો હતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે શાંબલીઈ કે તે ખીમાર હતો. ૨૭ તે તો ખીમારીથી મરવા જેવો થઈઓ હતો ખરો, પણ જોદાએ તેના ઉપર રહમ કીધો, ને એકલો તેના ઉપર નહીં, પણ મારા ઉપર પણ, કે મને રોક પર રોક ન થાએ. ૨૮ વાસતે મેં તેને જલદી એ સાઈ મોકલીઓ કે, તમે તેને ફરી જોઈને ખુશી પામો, ને મારો પણ ગમ ઘટે. ૨૯ એ સાઈ તમે તેને જોદાવંદને સાઈ પુરી ખુશીથી કબુલ કરો, ને એવાઓને ઈજત લાએક ગણો, ૩૦ કેમકે ખરીસતનાં કામને લીધે તે મરવા પર હતો, ને તેણે પોતાના જીવની ચીંતા કીધી નહીં, કે મારી તરફની તમારી ખીદમતની જે કમી તે તે પુરી કરે.

બાબ ત્રીજો.

જેલું, મારા ભાઈઓ, જોદાવંદમાં ખુશ થાઓ; તે ને તેજ વાતો તમને લખીઆથી મને કંટાલો નથી, પણ તમારા બચાવને સાઈ છે. ૨ કુતરાંઓથી તમે ખબરદાર રહો, બદકારોથી ખબરદાર રહો, સુંનતીઓથી ખબરદાર રહો. ૩ કેમકે હમે જેઓ રહથી જોદાની એબાદત કરીએ છઈએ, ને ખરીસત ઇસુમાં ખુશી પામીએ છઈએ, ને જીસમ પર ભરોસો નથી રાખતા, તે હમે સુંનતી છઈએ. ૪ તોપણ મારાથી જીસમ પર ભરોસો રખાએ છે: જે કોઈ ખીજો જીસમ પર ભરોસો કરી શકે છે, તો હું વધતો. ૫ આઠમે દાહોડે સુંનત પામેલો, ઇસિરાએલની એબાદને, બનીઆમીનના શીરકાનો, હેબરીઓનો હેબરી, શરીઅત પરમાણે ફરોસી; ૬ આસ્થા પરમાણે મંડલીને સતાવનાર, ને શરીઅતની રાસતી પરમાણે હું જેએબ હતો. ૭ લકીન જે વાતો

મારા લાભની હતી, તેને ખરીસતને સારૂ મેં નુકસાન દાખલ ગણી. ૮ હા, ખેરાક, ખરીસત ઇસુ મારા ખોદાવંદને પીછાનવાની ખુબીને લીધે હું સઘલાંને નુકસાન ગણ્યુંછું, તેને લીધે મેં સઘલાંનું નુકસાન ભોગવીશું, ને સઘલાંને ગંદગીના સરખાં ગણ્યુંછું કે, હું ખરીસતને મેલવું. ૯ ને હું તેનામાં મહું, મારી પોતાની રાસતી જે શરીરખતથી છે તેથી નહીં, પણ જે ખરીસત પરના ઝ્મિતકાદથી છે, ઇઝ્માને જે રાસતી ખોદાથી ઇમાનને આરો મલે છે; ૧૦ કે હું તેનાં મરણનો ઝ્મિકસાન થઇને, તેને તથા તેના પાછા ઉડવાના સામરથને, તથા તેનાં દુખોના ભાગીઆપણાને, ઝ્મિને આરો જ્ઞાણું; ૧૧ કે હું કોઇ તરેહથી મરીગઝ્મેલાઝ્માના પાછા ઉડવા સુધી પોહોંચું. ૧૨ હું ઝ્મિટલામાં પામીઝ્મા ઇઝ્મા ઝ્મિટલામાં સંપુરણ થઇઝ્મા, ઝ્મિમ નહીં, પણ હું ઝ્મિ સારૂ પાછલ લાયુંછું કે, જેને સારૂ હું ખરીસત ઇસુથી પકડી લેવાઇઝ્મા તેને હું પણ પકડી લશું. ૧૩ ઝ્મઝ્મે ભાઇઝ્મા, મેં પકડી લીધું છે ઝ્મિમ હું ગણુનો નથી, પણ ઝ્મિક કામ હું કરુંછું, ઇઝ્માને જે પાછલાં તે ભુલુંછું, પણ જે આગલાં તેની ગમ ધારીછું. ૧૪ ખરીસત ઇસુને આરો ખોદાના ઉપરના તેડાંની સરતનાને સારૂ હું નીશાનીની ગમ પાછલ લાયુંછું. ૧૫ ઝ્મિ સારૂ જેટલા પુરા તેટલા હમે ઝ્મિજ ભાવ રાખીઝ્મે, ને જે કસામાં તમે બીજો ભાવ રાખો-છેઝ્મા, તે ખોદા તમને તે પરગટ કરશે. ૧૬ તોપણ જે પર હમે પોહોં-ચીઝ્મા તે પર ઝ્મિકજ માપણીથી ચાલીઝ્મે, ઝ્મિકજ ભાવ રાખીઝ્મે. ૧૭ ઝ્મઝ્મે ભાઇઝ્મા, મારી પાછલ ચાલનાર થાઝ્મા, ને જેમ હમે તમારા નમુનારૂપ છઇઝ્મે, તેમ જે ચાલે છે તેઝ્માને ધારી જીવિઝ્મા. ૧૮ કેમકે ઘણા ઝ્મિવા ચાલે છે જેઝ્મા ખાખત મેં તમને ઘણી વાર કહીશું, ને હમણા પણ રડતાં કહુંછું કે, તેઝ્મા ખરીસતના કહસના વેરી છે. ૧૯ તેઝ્માનો ઝ્મંત નારા, તેઝ્માનો ખોદા પેટ, ને તેઝ્માનો મહીમા પોતાની લાજ છે, ને તેઝ્મા સંસારમાંની ચીજો પર ચીત લગાડી રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પરજપણું આસમાનમાં છે, તાંહાંથી પણ તારનાર ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની રાહ આપણે જોઇઝ્મે છઇઝ્મે. ૨૧ તે આપણા ખાટી બદનને ઝ્મિવું બદલી નાંખશે કે તે તેના જલાલી બદનની મુઆફક થાઝ્મે : તે પોતાની કુદરતની તાસીર પરમાણે જેથી પોતાને તાખે બધાં કરે છે તેથી ઝ્મિ કરશે.

બાબ ચોથો.

વાસોતે, ઝ્મઝ્મે મારા બહુ પીઆરા તથા ઝ્મજીજ ભાઇઝ્મા, મારી ખુશી તથા

તાજ તમે છેઓ; અઓ વાહલાઓ, તમે જોદાવંદમાં મન્યુત રહે. ૨ ઇ-
દીઓને હું ઓલતેમાસ કરુંછઈ, ને સીનતેએને પણ ઓલતેમાસ કરુંછઈ, કે
તેઓ જોદાવંદમાં ઓક દીલ થાઓ. ૩ ને અઓ ખરા સોખતી, હું તને
પણ ઓલતેમાસ કરુંછઈ કે, જે ઓરતેઓ ઇંજીલની મારી સાથે ડોરોસ કી-
ધી છે, તેઓની તથા કલેએનસની તથા જીંદગીની કીતાબમાં જેઓનાં નામ
લખીઓ છે. ઓવા મારા બીજા હમખીદમતગારોની મદદ કર. ૪ જોદાવંદ-
માં હમેશા ખુશી કરો, વધી હું કરુંછઈ કે, ખુશી કરો. ૫ તમારી ડોમલતા સરવ
માણસોને પરગટ થાઓ, જોદાવંદ પાસે છે. ૬ કસાની ચંતા ન કરો, પણ હરેક
બાબતમાં તમારો અરજો દુઓથી તથા મીનંતથી શુકરચુબરી સાથે જોદાને
જણાવો. ૭ જોદાની સુલાહ, જે સઘલી સમજથી બાહાર છે, તે ખરીસત ઈ-
સુમાં તમારાં દીલો તથા મનોને સંભાલરો. ૮ છિહું, અઓ ભાઈઓ, જે
કંઈ વાતો સાચી. જે કંઈ મુનાસીબ, જે કંઈ સીધી, જે કંઈ પાક, જે કંઈ પસંદ
પડનારી, જે કંઈ ખુબીબરેલી છે, અગર કંઈ નેકી કે કંઈ તારીફ હોઓ, તો તે
વાતો ઉપર ધીઓન લગાડો. ૯ ને જે કંઈ તમે શીખીઓ, ને કબુલ કીધું, ને
શાંભલીઈ, ને મારામાં દીહું, તે કરો; ને સુલાહનો જોદા તમારી સાથે થરો.

૧૦ મને જોદાવંદમાં ઓ મોહોટી ખુશી થઈ કે મારી બાબત ચંતા કરવાથી
તમે હમણાને વખતે પાછા પરકુલીત થઈઓ; તે બાબત તમે ચંતાતુર હતા,
પણ તમને જોગવાઈ ન હતી. ૧૧ હું મોહોતાજીને લીધે નથી બોલતો,
કેમકે હું ઓ શીખીઓ છઈ કે જે હાલતમાં હું હોઈ તેમાં રાજી રહું. ૧૨
હું ઘટવું જાણુંછઈ, ને વધવું પણ જાણુંછઈ; હર મકાનમાં ને બધી વાતોમાં
તુરપત થવું, ભુખું રહેવું, વધવું કે ઘટવું ઓ હું શીખીઓ છઈ. ૧૩ ખરીસત,
જે મને તાકાત આપે છે, તેનાથી હું સઘલું કરી રાકુછઈ. ૧૪ તોપણ મારાં
દુબમાં તમે મારી મદદ કીધી ઓ રાઈ કીધું.

૧૫ અઓ શીખીઓ, ઓ પણ તમે જાણોછેઓ કે ઇંજીલની સુનાદીની
રાઈમાં જરે હું મોકેદોનીથી નીકલી ઓવીઓ, તારે તમ વગર કોઈ મંડલીઓ
આપવા લેવામાં મારી મદદ કીધી નહીં. ૧૬ થેસસાલોનીકેમાં પણ મારી અ-
ગતને સારૂ તમે ઓક બેવાર મોકલીઈ હતું. ૧૭ હું દાન શોધુંછઈ ઓમ
નહીં, પણ જે ફલ તમારા હીસાબમાં બહુ થાઓ તે હું શોધું છઈ. ૧૮ મારી
પાસે બધું છે, બલકે બહુ છે; હું બરેલા છઈ, ઓપાકરોદીતસ પાસેથી તમારી

મોકલેલી ચીજો હું પામીએ, તે જોદાની પાસે ખુશખો તથા કુર્યાનીના ભેવી છે. ૧૯ ને મારો જોદા પોતાની જલાલની દાલત પરમાણે તમારો હરેક અગત ઇસુ ખરીસતને વસીલે ભરી આપશે. ૨૦ હવે જોદા જે આપણો આપ, તેની ખુબરગી હમેરા થાએ. આમીન.

૨૧ ખરીસત ઇસુમાં હરેક પરીતરને સલામ કહે : મારી માથે જે ભાઈ-એ છે તેએ તમને સલામ કહે છે. ૨૨ અધા પવીતરો, ને અસુસ જે કાઈ-મરના ઘરમાં છે, તેએ તમને સલામ કહે છે. ૨૩ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ ઉપર થાએ. આમીન.

કલસીએને પાઉલનું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા ભાઈ તીમોથી ક્લો-સીમાં ખરીસતના પરીતરોને તથા ઇમાન લાવનારા ભાઈએને લખે છે. ૨ જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હમે હમેરા તમારે સાર દુઆ માગતાં જોદાના ઇઆને આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપના શુકર કરીએ છઈએ. ૪ જરથી ખરીસત ઇસુ પરનો તમારો એતકાદ તથા સઘલા પવીતરો પરના પીઆર આખત હમે શાંભલીજી છે તારથી. ૫ જે ઉમેદ તમારે સાર આસમાનમાં મોજુદ છે તેને લીધે, તે આખત તમે ઇજલાના હક કલામમાં પેહેલાં શાંભલીજી છે. ૬ તે તમારી પાસે આવી છે, જેમ આખી દુનીઆમાં, ને ફજ આપે છે; જે દાહોડે તમે જોદાનો ફજલ સાચાઈથી શાંભલીએ ને એલખીએ તે દાહોડાથી તમારામાં પણ તે ફજ આપે છે. ૭ જેવું હમારા વાહલા સાથી સેવક એપાકુરાથી પણ તમે શીખીએ, તે તમારે સાર ખરીસતનો વીરાવાસુ સેવક છે. ૮ ૩૬થી જે તમારો પીઆર તે તેણે હમને જણાવીએ. ૯ વાસેને હમે એ શાંભલીજી તે દાહોડેથી તમારે સાર દુઆ માગવી તથા એ અરજ કરવાને ચુકતા નથી કે તમે તમામ દાનાઈથી તથા રહાની સમજથી જોદાની મરજીની એલખમાં પુરા થાએ; ૧૦ એવા કે તમે અધામાં રાજી કરવાથી જોદાવંદને લાએક ચાલો, ને હરેક નેક કામમાં ફજ લાવતા રહે, તથા જોદાની પીછાનમાં વધો; ૧૧ ને તેની જ-

લાલી કુદરતથી બધી રીતે મજબુત થતા જાઓ, કે ખુશીથી હર રીતે તમે સખર તથા અરદાસત કરો. ૧૨ ને બાપ જેણે આપણને અજવાલામાંના પવી-તરોના વારસાના હીસાને સાહ લાગ્યેક કીધા છે તેના શુકર કરતા જાઓ. ૧૩ તેણે અંધકારના અપ્પતીઆરમાંથી આપણને છોડાવીઆ, ને પોતાના પીઆ-રા બેટાની પાદશાહતમાં આપણને પાર પાડીઆ. ૧૪ તેનામાં તેના લોહી પાડ-વાને આશરે આપણને છુટકો ઇઆને ગુનાહની માફી છે. ૧૫ તે આશુદીક ઝો-દનું રૂપ છે, ને કુલે ખલકતનો પેહેલોટો છે. ૧૬ કેમકે તેનાથી બધો ચીજો જે આસમાન તથા જમીન પર છે, દેઆઈતી કે આણુદેઆઈતી, તખ્તો કે હકુ-મતો, અપ્પતીઆરો કે મલિકગરીઓ, તે પેદા થઈ છે; બધી ચીજો તેનાથી તથા તેને સાહ પેદા થઈ છે. ૧૭ ને તે સઘલાંથી અગાઉ છે, ને તેનાથી બધું ટકે છે. ૧૮ ને તે બદનનું ઇઆને મંડલીનું શીર છે, તે શરૂમાં ઇઆને મુઝ્મલાંઓમાંથી પેહેલોટો છે, કે બધો વાતોમાંતેનો દરજ્જો પેહેલો થાઓ. ૧૯ કેમકે બાપની ખુશી અમ્મ થઈ કે, સઘલી કમાડીઅત તેનામાં વસતી કરે. ૨૦ ને તેને આશરે ઇઆને તેના કરસપરના લોહીને આશરે સલાહ કરાવીને સઘલાં જે જમીન ઉપર છે કે આસમાન ઉપર છે, તે સઘલાંનો મેલાપ પોતાની સાથે તેને આશરે કરાવે. ૨૧ ને તમને પણ જેઓ આગલ બેગાના તથા ખુરાં કા-મોને લીધે દુરામન હતા, તેણે પોતાના જીસમાની બદનનાં માતથી મેલાપ કરાવીઓ છે; ૨૨ કે તે તમને પાક તથા બેઓબ ને બેતકસીરદાર પોતાની આગલ હાજર કરે. ૨૩ જે તમે ઇમાનમાં મજબુત થતા તથા કાઓમ ૨-હેતા જાઓ; ને જે ઇંજીલ તમે શાંભડી છે, ને જેની મુનાદી આસમાન તલેના હરેક પરાણીને થઈ છે, ને જેને લીધે હું પાઉલ સેવક ઠરીઓ છઈ, તેની ઉમેદથી ટલી ન જાઓ તો. ૨૪ હું મારાં દુઓ જે તમારે સાહ છે તેમાં ખુરા છઈ; ને ખરીસતનાં દુઓનું ઝીછાપણું તેનાં બદન ઇઆને મંડલીને સાહ હું મારાં પો-તાનાં બદનથી ભરી આપું છઈ. ૨૫ જોદાની વાત પુરી કરવાને જોદાનો કારભાર જે તમારે સાહ મને અપાઓલો છે તે પરમાણે હું તેનો ઇઆને મંડ-લીનો સેવક છઈ. ૨૬ જે બેદ જમાનાઓ તથા પેહેડીઓથી ગુપત રખાઈ-ઓ હતો, પણ હવે તેના પવીતરોને જાહેર કીધો છે; ૨૭ જેઓને જોદાઓ અંજી જાહેર કરવાને આહીઈ કે ગેરકામીઓને લીધે તે બેદની જલાલનો ખબનો શું છે, તે ઝી છે કે ખરીસત તમારામાં જલાલની ઉમેદ છે. ૨૮ જેની અખર આ-પીને હમે હરેક આદમીને નશીહત કરીઓ છઈ, ને હર રાખસને પુરી દાના-

૪થી શીખવીએ છઠ્ઠીએ, કે હમે હરેક માણસને ખરીસત ઇસુમાં પુરો કરીને હાજર કરીએ. ૨૬ ને એ વાસતે તેની અસર ને જોઈથી મારામાં કામ કરેછે તે પરમાણે હું કશાટથી મેહેનત કરુંછું.

બાબ બીજો.

હું ચાહુંછું કે તમે એ જાણો કે, તમારે સાર તથા લાગ્યાદીક્રીમાંના ઓને સાર, તથા જોડલાએ શરીરમાં મારું મોહો દીધું નથી તેઓને સાર મને કેટલી ચંતા છે; ૨ કે તેઓનાં દીલને તસલી થાએ, ને તેઓ પોતામાં મા-હોમતથી બંધાએલા રહે, કે તેઓ પુરી સમજના તમામ ખબનાને પેહિચિ, ને ઓદા ઇઆ બાપ તથા ખરીસતના ભેદને જાણે; ૩ તેનામાં દાનાઈ તથા એલમનો બધો ખબનો છુપો રહેલો છે. ૪ ને મોહોનાર વાતોથી કોઈ તમને ન બુલવે વાસતે હું એ કરુંછું. ૫ કેમકે જો કે હું શરીરથી દુર છું, પણ રહથી તમારી પાસે છું, ને તમારી શારીરીત તથા ખરીસત પરના તમારા ઇ-માનની મજબુતી જોઈને ખુશ થાઈ છું. ૬ વાસતે જેમ તમે ખરીસત ઇસુ ઓદાવંદને કબુલ કીધો છે, તેમ તેનામાં ચલો. ૭ તેનામાં જડ થવેલા, તથા બધેલા, ને જેમ તમે તાલીમ પામીઆ તેમ ઇમાનમાં મજબુત રહો, ને શુકરગુજરી સાથે તેમાં વધતા જાઓ. ૮ ખબરદાર એમ ન થાએ કે કોઈ શીલસુરી ઇઆ બેહુંદા ફરેબથી ને ખરીસત પરમાણે નહીં, પણ આદ-મીઓના દસતુર તથા દુનીઆઈ એલમના તતવ પરમાણે છે, તેથી કોઈ તમને લુટી લે. ૯ કેમકે શરીરને ઓદાઈની આખી કમાલીઅત તેનામાં વસે છે. ૧૦ ને તમે તેનામાં કામીલ થઈએ છે; તે સરવ સરદારી તથા મુખ-તીઆરીનું શીર છે. ૧૧ ને જે સુંનત હાતે ફરેલી નથી, તે સુંનત તમે તેનામાં પામીઆ છે; ઇઆને શરીરના પાપી અંગને ખરીસતની સુંનતને આશરે ઉતારી નાંખવાથી; ૧૨ તેની સાથે તમે બાપતીસમમાં દયાઈઆ ને સાથે ઉડાઈઆ, ઇઆને ઓદાએ તેને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીએ તેના તે કામના અંતકાદથી. ૧૩ ને તમે પાપોથી, તથા પોતાનાં શરીરનાં અસુંનત-પણથી મુઆ હતા, તારે તેણે તમારાં સઘલાં પાપ માફ કરીને તમને તેની સાથે જીવતા કીધા છે. ૧૪ હુકમોના દસતપ્ત ને આપણે ઉલટા હતા તે તેણે બુંસી નાંખીઆ, ને તેને વચમાંથી કાઢાડીને કરસ પર ખીલે જડીઆ. ૧૫ ને સરદારો તથા એખતીઆરવાલાઓનો એખતીઆર છીનવી લીધો, ને તેઓની

બહાર રસવાઈ કરીને તેઓ પર કૃતેહ પામીઓ. ૧૬ વાસતે ખાવા પીવા કે પરવ કે ચાંદરાત કે સખતના રોજ બાબત ઢોઢ તમારો ઇનિસાફ ન કરે. ૧૭ ઈ આવનારી ખીનાઓનો છાઈઓ છે, પણ બદન ખરીસતનું છે. ૧૮ જે ખાલી નમણુતાઈ તથા શ્રીરિશતાઓની પરસતીશમાં રાજી છે, ને પોતે દીઠાં નથી તેઓમાં પેસે છે, ને પોતાની જીસમાની અકલથી ધુલાઈ છે, ને શીરને પકડતો નથી, ઈવે ઢોઢ તમને ન ભુલવે. ૧૯ ઈથી આખું બદન સાંધા-ઓથી તથા જોડનાર ગોથી પાલણુ પામીને તથા પુરું જોડાઈલું થઈને જો-દાના વધારીઓથી વધે છે. ૨૦ વાસતે જે તમે દુનીઆઈ તતધાને લીધે ખરીસતની સાથે મુઆઈઓ, તો તમે કેમ જેઓ દુનીઆમાં જીવે છે તેઓની મુઆઈક દસતુરોને તાબે છેઓ. ૨૧ ઈ બધાં કામમાં લાવવાથી નારા થા-ઈ છે. ૨૨ તેઓને ન અડકો, ન આખો, ન ચાંપો; તેઓ તો આદમીના હુ-કમ તથા તાલીમ પરમાણે છે. ૨૩ તેઓ ખાલી ઈઆદતમાં તથા નમણુ-તાઈમાં તથા બદનની ગફલતમાં દાનાઈનું ડોલ રાખે છે ખરા, પણ બદનને આ-સુદા કરવામાં કંઈ ગુણુકારી નથી.

બાબ ત્રીજો.

વાસતે જે તમે ખરીસતની સાથે ઉઠીઆ છેઓ તો જે ચીજો ઉપ-રની છે, જાંહાં ખરીસત જોદાના જમણુ હાત ઉપર બેઠો છે, તેઓની શોધ રાખો. ૨ ઉપરની ચીજો પર ચીત લગાવો, જમીન પરની ચીજો પર નહીં. ૩ કેમકે તમે મુઆ છેઓ, ને તમારી જંદગી ખરીસતની સાથે જોદાની પાસે સંતાડેલી છે. ૪ આપણી જંદગી જે ખરીસત છે તે જરે પરગટ થરો, તારે તમે પણ તેની સાથે જલાલમાં પરગટ થરો.

૫ ઈ વાસતે જમીન પરનાં તમારાં અંગો જેમકે હરામકારી, નાપાકી, રોહ-વત, ખુરી ઇછા, તથા લોભ જે ખુતપરસતી છે, તેઓને તમે મારી નાંખો. ૬ ઈવાંઓને સખખ જોદાને ગજબ નાફરમાનબરદાર ફરજંદો ઉપર આવે છે. ૭ ને આગલ જરે તમે તેઓની વચે રહેતા હતા તારે તમે પણ તેઓની રાહપર ચાલતા હતા. ૮ પણ હવે તમે ગુસો, કરોધ, કીનો, બદગોઈ, બદજુબાની, ઈ બધાંને દુર કરો. ૯ તમે ઈક ખીજ સાથે જીવું ન બોલો, કેમકે તમે જીવનાં માણસપણુને તેની કરણીઓ સુધાંપોતાપરથી કાહાડી નાખીજી છે ૧૦ ને જે નવું માણસપણું પોતાના પેદા કરનારના રૂપ પરમાણે સમજવે સારૂ નવું કીધેલું

છે તે પેહેરેલા થઈઆ છેએ. ૧૧ તેમાં નથી હેલેનો કે નથી ધુલુદી, નથી સુંન-
તપણું કે અસુંનતપણું, નથી જંગલી કે સકુથી, નથી ગુલામ કે આબદ; પણ
ખરીસત સઘલા સંબંધી સઘલું છે. ૧૨ વાસને ખોદાના પસંદ કરેલા એએ
પત્રીતર તથા પીઆરા છે તેએની મુઆફક દરદમંદી તથા મેહેરઆની તથા ન-
મણુતાઈ તથા બલમનસાઈ તથા અરદારાતનો લેખાસ પેહેરો. ૧૩ તમે એએ
ખીબની અરદારાત કરો, ને અગર કોઈને કોઈ સાથે કબુએ હોએ તેો માફ કરો,
હઆને એમ ખરીસતે તમને માફ કીધા છે તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ ને એ સ-
ઘલાં ઉપરાંત પીઆર એ કમાલીઅતનું બંધન છે તે પેહેરો. ૧૫ એને ખો-
દાની મુલાહ એને સાર તમે એએકતન થઈને તેડેલા છેએ, તે તમારાં દીલમાં
સાહેબી કરે, ને તમે શુકરગુબર થાએ. ૧૬ ને ખરીસતનો કલામ તમારામાં
બધી દાનાઈ સાથે બહુ રહે, ને તમે એએ ખીબને કમાલ દાનાઈથી તાલીમ તથા
નશીહત કરો, એને જબુર તથા ગીત તથા રહાની ગબ્લો શુકરગુબરી સાથે
ખોદાવંદને લીધે દીલથી ગાએ. ૧૭ ને એ કુંઈ તમે કરો, બોલવું કે કામ,
તે બધું ખોદાવંદ હસુનાં નામથી કરો; ને તેને આરો ખોદા બાપના શુકર કરો.

૧૮ એએ વહુએ, એમ ખોદાવંદમાં મુનાસીબ છે તેમ તમે પોતાના વરોની
ફરમાનઅરદારી કરો. ૧૯ એએ વરો, તમે પોતાની વહુએ પર પીઆર
કરો, ને તેએની સાથે કડવાસ ન કરો. ૨૦ એએ છોકરાંએ, તમે તમારાં મા-
બાપની હરેક વાત માનો; કેમકે ખોદાવંદને એ બહુ પસંદ છે. ૨૧ એએ
બાપો, તમે પોતાનાં છોકરાંએને ન સીડવો, એ તેએ બેદીલ થઈ જાએ. ૨૨
એએ આકરો, દુનીઆમાં એ તમારા રોઈ છે તેએને બધી વાતમાં ફરમાન-
અરદાર થાએ, પણ ખુરામંદીઆએની માફક ફકત દેખાડવાને નહીં, બલકે
સાફ દીલથી ખોદાને ખીલીનારાએની તરેહ. ૨૩ ને એ કુંઈ તમે કરો તે બધું,
ખોદાવંદને સાર, ને માણસને સાર નહીં, એવું સમજીને, દીલાબનથી કરો.
કેમકે તમે જાણોએએ કે ખોદાવંદથી વતનનું ફલ તમે પામરો; કારણકે ખોદા-
વંદ ખરીસતની આકરી તમે કરોએએ. ૨૫ પણ એ બુઈ કરે છે, તે પોતાની
કીધેલી ખુરાઈનું ફલ પામરો; ને કોઈનો તરફદારી થતી નથી.

આખ એથો.

એએ રોહો, તમે પોતાના આકરોની સાથે અદલ ધનસાફથી ચાલો, એ
જાણીને કે તમારો પણ ખાવંદ આસમાન પર છે. ૨ દુઆ માગવામાં મરાયુલ

રહે, ને તેમાં શુકરચુબરી સાથે હુશીઆર રહે. ૩ ને તેની સાથે હમારે સારૂ પણ દુઆ માગો કે જોદા હમારે વાસતે જોલવાનો દરવાજો ઉઘોડે, કે હું ખરી-સતના ભેદનું જેને લીધે હું કેદમાં છર્જી ખીઆન કરું, ૪ કે હું તેને જેવું મને લાજમ છે તેવો જાહેર કરું. ૫ તમે વખતને સફલ કરીને આહારના-ઓની સાથે દાનાઈથી ચાલો. ૬ તમારું જોલવું નીમકથી સવાદકીધેલું હમેરા ફલજથી થાઓ, કે તમારે હરેકને કેવો જવાબ આપવો ઓ તમે જાણો. ૭ તો ખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, ને દીઆનતદાર આદમ, ને જોદાવંદની ખીદમતમાં શરીક છે, તે મારો બધો અહવાલ તમને કેહેરો. ૮ તેને મેં ઓ સારૂ જોક-લીઓ કે તે તમારો હાલ જાણે, ને તમારાં દીલને દીલાસો આપે. ૯ ને તેની સાથે આનીસીમસને, જે દીઆનતદાર તથા પીઆરો ભાઈ છે, ને તમારામાં-નો છે, તેને જોકલીઓ છે; તેઓ તમને હીઆંનો બધી ખબર આપરો. ૧૦ આરીસતારખસ જે મારી સાથે કેદી તે તમને સલામ કેહે છે; આરણુવાનો જાણેજ મારક પણ, (જેની આખત તમે હુકમ પામીઓ છે, ઓ, તે જે ત-મારી પાસે આવે તો તેની ખાતર રાખજો;) ૧૧ ઈસુ જે હવસતસ કેહે-વાઓ છે તે પણ, ઓ ઓ સુંવતીઓમાંના છે. ઓકલા ઓઓ જોદાની પાદ-શાહતને વાસતે મારા સાથી સેવકો છે; ઓઓ મારો દીલાસો થઈઓ છે. ૧૨ તમારામાંનો ઓપાકરાસ જે ખરીસતનો આદમ છે તે તમને સલામ કેહે છે; ને તે તમારે સારૂ દુઆ માગવામાં હમેરા કોરોસ કરે છે કે તમે જોદાની મરજીની હરેક વાતમાં કામીલ ને પુરા થાઓ. ૧૩ કેમકે હું તેની આખત શાહેદી આ-પુંછર્જી કે તેને તમારે સારૂ તથા લાઓદીકીનાઓને સારૂ તથા હેરાપલીસમાં-નાઓને સારૂ બહુ આસથા છે. ૧૪ વાહલો તખીબ લુક તથા દેમાસ તમને સલામ કેહે છે. ૧૫ લાઓદીકીમાંના ભાઈઓ તથા નીમકસ તથા જે મંડલી તેનાં ઘરમાં છે તેઓને સલામ કેહે. ૧૬ ને તમે ઓમ કરો કે આ પતર તમારામાં વંચાઈઓ પછી લાઓદીકીમાંની મંડલીમાં પણ વંચાઓ, ને લા-ઓદીકીનું પતર તમે પણ વાંચજો. ૧૭ ને તમે આરખીપસને કહો કે જોદાવંદથી તું જે ખીદમત પામીઓ છે તે પુરી કરવાને હુશીઆર રહે.

૧૮ હું પાઉલની આ મારા હાતથી સલામ. મારા બંધનો હવ્યાદ કરો. તમ પર ફજલ થાઓ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદા આપ તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓની મંડલીને પાઉલ તથા સીલવાન તથા તીમોથી લખે છે. જોદા આપણા આપથી તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી કુલ્લ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૨ હમારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરીને હમેરા તમે સરવ આખત જોદાના શુકર કરીએ છઠ્ઠાં. ૩ ને જોદા આપણા આપની આગલ તમારા ઇમાનનું કામ તથા પીઆરની મેહેનત તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પરની ઉમેદની સમુરી હમેરા ઇઆદ કરીએ છઠ્ઠાં. ૪ અએ ભાઈઓ, જોદાથી પીઆર પામેલાઓ, હમે જાણીએ છઠ્ઠાં કે જોદાએ તમને પરાંદ કરીઆ છે; ૫ કેમકે હમારી ઇજીલ ફકત વાતથી નહીં, બલકે કુદરતથી, તથા પાકરહથી તથા પુરા એતકાદથી તમારી પાસે આવી છે; ને તમે જાણો-એઓ કે હમે તમારે લીધે તમારામાં કેવા હતા. ૬ ને તમે મોહોટી મુસીબતમાં તથા પાકરહની ખુશી સાથે વાત માનીને હમારી તથા જોદાવંદની પાછલ આલનારા થઈઆ; ૭ એવા કે તમે મોહોટીનીના તથા આપ્પાઈઆના કુલે ઇમાનદારોને સાહ નમુના થઈઆ. ૮ કેમકે ફકત મોહોટીનીઆ તથા આપ્પાઈઆમાં તમારાથી જોદાવંદની વાત નથી ફેલી; પણ હેરક જગેમાં તમારો એતકાદ જે જોદાપર છે તે પરગટ થઈઓ, હીઆંતક કે હમારે કેહેવાની કંઈ અગત નથી. ૯ કારણ કે તમારામાં હમે કેમ દાખલ થઈઆ, એ હમ આખતની ખબર, ને તમે જીવતા તથા ખરા જોદાની બંદગી કરવાને મુરતીઓથી જોદાની તરફ શી રીતે ફરીઆ, ૧૦ ને તેના બેઠાને તેણે મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ; ઇઆને ઇસુને, જે આવનાર ગળ્યથી આપણને છોડાવેછે, તેની આસમાનથી આવવાની રાહ જોવાને તમે શી રીતે ફરીઆ, એ બધું તેઓ વીગતવાર કેહે છે.

આખ બીજો.

કેમકે, અએ ભાઈઓ, તમે જાણોએઓ કે તમારામાં હમારો પેસાવ બેફાએદા નથી થઈઓ. ૨ પણ જેમ તમે જાણોએઓ તેમ હમે પેહેલાં

શીલપીમાં બહુમુસીયત તથા રસવાઈ ઊઠાવી, તોપણ આપણા ઓદાથી હીમત પા-
મીને ઓદાની ઇંજીલ પુરી ફોરોસથી તમારે દરમીઆન રાંબલાવી. ૩ કેમકે
હમારો તાલીમ કપટની, કે નાપાકીની, કે દગલબાજીની નહીં હતી; ૪ પણ
જેમ ઓદાએ ઇંજીલનો કારભાર ચલાવવાને હમને પસંદ કરીઆ, તેમ હમે
ઓલીએ છઠ્ઠાએ, આદમીને રાજી કરવાને નહીં, બલકે ઓદાને, જે હમારાં
દીલને પારખે છે. ૫ કેમકે હમે કદી ખુશામતની વાત બોલતા નહીં હતા,
એ તમે જાણોછેએ; કે નથી લાલચની પરવા રાખી, ઓદા સાહેદ છે; ૬
કે ન આદમીઓથી, કે ન તમારાથી, કે ન ખીજઓથી ઇજત આહાતા હતા,
જે કે ખરીસતના રસુલો હોવાના સખબથી હમે તમારી ઉપર બોજ નાંખી શકતે.
૭ પણ હમે તમારે દરમીઆન એવા લીન રહીઆ કે જેમ ધાવમા પોતાનાં બ-
ચાંઓને પાલે છે; ૮ તેમ હમે તમને બહુ આહનાર છતાં કૂકત ઓદાની ઇં-
જીલ નહીં, પણ હમારા જીવ પણ તમને આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે
હમને વાહાલા હતા. ૯ કેમકે અએ ભાઈઓ, હમારી મેહેનત તથા કરાટ
તમે ઇઆદ રાખો છેએ, કે તમારામાંના કોઇપર બોજ ન રાખીએ વાસતે હમે
રાત દાહોડો કામ કરતાં ઓદાની ઇંજીલની મુનાદી તમને કીધી છે: ૧૦ તમે
સાહેદ છેએ, ને ઓદા પણ છે, કે તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં હમે કેવી પાકી,
તથા રાસતી, તથા એએમીથી ચુજરાત કરતા હતા. ૧૧ જેવું તમે પોતે
જાણોછેએ કે જેમ આપ પોતાનાં છોકરાંને તેમ હમે તમારામાંના હરેકને તાલીમ
તથા દીલાસો આપતા હતા; ૧૨ ને ઓદા જેણે તમને પોતાની પાદશાહત
તથા જલાલમાં તેડીઆ છે, તેને લાએક તમે ચાલો એમ નશીહત કરતા હતા.
૧૩ ને એ વાસતે ઓદાની શુકર હમે હમેશ કરીએ છઠ્ઠાએ કે તમે જરે
હમથી ઓદાની વાત રાંમલીને કચ્ચલ કીધી, તારે તેને આદમીની વાતના
જેવી નહીં, પણ જેમ તે ખરેખરી ઓદાની વાત છે, તેમ તમે તેને માની, ને
તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં તે અસર કરેછે. ૧૪ કેમકે અએ ભાઈઓ,
ખરીસત ઇસુમાં ઓદાની જે મંડલીએ ઇહુદામાં છે તેઓની પાછલ તમે ચાલ-
નારા થઇઆ, કારણ કે જેમ ઇહુદીઓથી તેઓએ દુખ સહીઆં તેમ તમે પણ
પોતાના દેશના લોકોથી તેહેવાં દુખ સહીઆં છે. ૧૫ તેઓએ ઓદાવંદ ઇસુને
તથા પોતાના નબોઓને પણ મારો નાંખીઆ ને હમારો પણ સતાવણી કીધી;
તેઓ ઓદાને ખુશ નથી આવતા, ને કુલે લોકથી ઉલટા છે. ૧૬ ગેરકેમી-

ઝ્માનું તારણ થાઝ્મે ઝ્મિથી વાત તેઝ્માને ફેહેવાને તેઝ્મા હમને મને કરેછે, ઝ્મિથી તેઝ્મા પોતાનાં પાપ સદા પુરાં કરેછે, કેમકે તેઝ્માપર અતીઅંત ગળખ ઝ્માવીઝ્મા છે. ૧૭ ને અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે દીલથી નહીં, પણ જાહેરથી ધડીમર તમથી જીદા થઈઝ્મા છતાં બહુ ડોરોસ કીધી કે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે. ૧૮ ઝ્મેવાસતે હમે ઈઝ્માને મેં પાઉલ ઝ્મેક બેવાર આહીજીં કે તમારી પાસે આવું, પણ રોતાને હમને રોકીઝ્મા. ૧૯ કેમકે હમારી ઉમેદ, તથા ખુશી, તથા કુખરનું તાજ શું છે? શું તમેજ આપણા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની આગલ તેના આવવાને વખત તે નહીં થરો? ૨૦ ઝ્મેકીનત તમે હમારી ખુજરગી તથા ખુશી છેઝ્મા.

બાબ તરીજો.

વાસતે જરે હમારેથી વધારે ખરદાસત નહીં થઈ તારે આયેનસમાં ઝ્મે-કલા રહેવાને હમે રાજી થઈઝ્મા. ૨ ને તીમોથી જે હમારો ભાઈ તથા જોદાને સેવક, તથા ખરીસતની ઈજીલમાં મેહનત કરવાને હમારો સાથી છે, તેને મોક-લીઝ્મા કે તે તમને તમારા ઈમાનમાં મજબુત કરે, ને દીલાસો આપે; ૩ કે ડોહ આ મુસીબતોથી ન હલાવાઝ્મે, કેમકે તમે જાણો છેઝ્મા કે આપણે ઝ્મિને સારૂ ડરવાઈઝ્મા છઈઝ્મે. ૪ ને જરે હમે તમારી પાસે હતા તારે હમે તમને પેહેલાંથી કહીજીં કે હમે મુસીબતમાં આવી પડશું; તેજ પરપાણે થઈજીં, જેમ તમે જાણોછેઝ્મા. ૫ ઝ્મે વાસતે જરે મારાથી વધારે ખરદાસત નહીં થઈ, તારે તમારો ઝ્મેતકાદ જાણવાને મોકલીઝ્મા, ૨ઝ્મેને કે જીલવનારઝ્મે તમને જીલવીઝ્મા હોઝ્મે, ને હમારી મેહનત બેકાઝ્મેદા ગઈ હોઝ્મે. ૬ પણ હવે તીમોથી તમારી તરફથી હમારી પાસે આવીઝ્મા, ને તમારા ઝ્મેતકાદ તથા પીઆરની શારી ખખર હમને આવી, ને કહીજીં કે જેમ હમે તમને તેમ તમે પણ હમને જોવાને ઘણી ઈછા રાખો છેઝ્મા, ને હમેરા હમારી ઈઆદ કરો છેઝ્મા. ૭ ઝ્મે વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે પોતાની બધી મુસીબત તથા તંગીમાં તમારા ઈમાનના સખખ તમથી દીલાસો પામીઝ્મા. ૮ કેમકે અગર જોદાવંદમાં તમે કાઝ્મેમ રહો તો હમે જીવીઝ્મે છઈઝ્મે. ૯ કેમકે જે બધી ખુશીથી હમે તમથી હમારા જોદાની આગલ ખુશી કરીઝ્મે છઈઝ્મે, તેને સારૂ હમે તમારી બાખત જોદાના શુકર કેમ કરી રાકીઝ્મે? ૧૦ હમે રાત દાહોડા બહુ દુઝ્મા માગીઝ્મે છઈઝ્મે કે હમે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે, ને તમારા ઈમાનનું જ્માછાપણું પુરૂં કરીઝ્મે. ૧૧ ને જોદા આપણો બાપ પોતે તથા આપણો જોદાવંદ ઈસુ ખરીસત તમારી તરફ આવવાને

હમરો રસતો કાહોડે. ૧૨ ને જેમ હમરો પીઆર તમ પર છે, તેમ ઝોદાવંદથી તમરો પીઆર પણ ઝમ્ક ળીજ પર તથા સરવ પર વધીને બહુ થાઝમે. ૧૩ ઝમે સાઈ કે તે તમરાં દીલોને આપણા ઝોદાવંદ ધસુ અરીસતના પોતાના સરવ પવીતરો સુધાં આવવાને વખત ઝોદા આપણા આપની આગલ પાકીજગીમાં ઝેઝમેબ મજબુત કરે.

બાબ ચોથો.

તો ઝમ્મે ભાઈઝ્મા, ઝોદાવંદ ધસુને લીધે હમે તમને અરજ તથા મી-
નંત કરીઝમે છઠઝમે, કે તમરે કહી રીતે ચાલીને ઝોદાને ખુશ કરવો, ઝમે જેમ
તમે હમરાથી શીખીઆ તેમ તમે કરો. ૨ કેમકે તમે જાણોછેઝ્મા કે હમે ત-
મને ઝોદાવંદ ધસુની તરફથી કેવા હુકમો આપીઆ છે. ૩ કેમકે ઝોદાની મર-
જી ઝમે છે કે તમે પાક થાઝ્મા ; હરામકારીથી તમે દુર જાઝ્મા. ૪ તમારામાં-
નો હરેક પોતાનાં બદનને પાકીજગી તથા ધજતથી રાખવાનું જાણે. ૫ ગેરકોમી-
ઝ્મા જેઝ્મા ઝોદાને જાણતા નથી તેઝ્માની પેડે રોહેવતની મસતીમાં નહીં. ૬
કોઈવાતમાં કોઈ પોતાના ભાઈને છેતરે નહીં, કેમકે ઝોદાવંદ ઝમેવા સરવનો બ-
દલો લેનાર છે, જેમ હમે તમને અગાઉ કહીઝે, ને શાહેદી આપી. ૭ કારણ કે
ઝોદાઝમે આપણને નાપાકીને સાઈ નહીં, પણ પાકીજગીને સાઈ બોલાવીઆ
છે. ૮ વાસતે જે વખોડે છે તે આદમીને નહીં, પણ ઝોદા જેણે પોતાનો પાક-
રહ હમેને આપીઝ્મા છે તેને પણ વખોડે છે.

૯ હવે ભાઈપણાના પીઆર બાબત મારે તમને લખવાની કંઈ અગત નથી,
કેમકે ઝમ્ક ળીજ પર પીઆર કરવાને તમે ઝોદાથી શીખેલા છેઝ્મા. ૧૦ ને
આખા માકેદોનીમાં જે સરવ ભાઈઝ્મા છે તેઝ્મા પર તમે તે કરોછેઝ્મા; તોપણ
ભાઈઝ્મા, હમે તમારી ઝમેથી અરજ કરી ઝમે છઠઝમે કે તે તમે બહુ જીઆદા કરો.
૧૧ ને જેમ હમે તમને હુકમ આપીઝ્મા તેમ તમે ગરીબાઈથી રહેવાને, તથા
પોત પોતાનો કારોબાર કરવાને, તથા પોતાને હાતે કામ કરવાને શીખો; ૧૨ કે
આહારનાઝ્માની આગલ તમે દરસતીથી ચાલો, ને તમને કોઈ ચીજની અગત
ન રહે.

૧૩ પણ ઝમ્મે ભાઈઝ્મા, જે ઊંઘી ગઈઆ છે તેઝ્મા બાબત તમે અ-
જાણીઆ રહે ઝમે હું નથી ચાહાતો, કે જે બીજાઝ્મા બીન ઉમેદ છે તેઝ્માની
પેડે તમે ગમ નહીં કરો. ૧૪ કેમકે જે આપણે માનીઝમે છઠઝમે કે ધસુ મરી

ગઈઝ્મો, ને પાછો ઉઠીઝ્મો, તો તેમ ઈસુમાં થઈને જે બંધી ગઈઝ્મો છે તેઝ્મોને પણ ખોદા તેની સાથે લાવરો. ૧૫ કેમકે ખોદાવંદની વાતથી હમે તમને ઝ્મો કહીઝ્મો છઈઝ્મો કે ખોદાવંદના આવવા સુધી ઝ્માપણે જે જીવતા રહીશું તે બંધે-લાઝ્મોની ઝ્માગલ થનાર નથી. ૧૬ કેમકે ખોદાવંદ પોતે મોહોટ્ટી ધુમથી વડા શરીરાતાના અવાજ સાથે ખોદાનું રણસીંગડું કુકતાં ઝ્માસમાન પરથી ઉતરરો; ને ખરોસતમાં થઈને જે મુઝ્મા છે તેઝ્મો પેહેલાં ઉઠરો. ૧૭ પછી ઝ્માપણે જે જીવતા રહીઝ્મો છઈઝ્મો તે ઝ્માપણે ઝ્મિકકા તેઝ્મોની સાથે વાદલાંઝ્મોમાં ખોદાવંદને મલવા સાઈ ખંચાઈ જઈશું, ને ખોદાવંદની સાથે હમેરા રહીશું. ૧૮ વાસને તમે ઝ્મે વાતોથી ઝ્મિક ખીજને દીલાસો ઝ્માપો.

બાબ પાંચમો.

૫ ઝ્મો બાઈઝ્મો, વખતો તથા મોસમો બાબત મારે લખવાની તમને અગત નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે પુરું જાણો છેઝ્મો કે જેમ રોતે ચોર તેમ ખોદાવંદનો દાહોડો ઝ્માવે છે. ૩ કેમકે જરે તેઝ્મો કેહેરો કે સુલાહ તથા સલામતી છે, તારે જેમ ગરબવંતી બધરીનું કરાટ તેમ ઝ્મિકઝ્મિક હલાકત તેઝ્મોપર આવરો, ને તેઝ્મો બચી રાકનાર નથી. ૪ પણ ઝ્મો બાઈઝ્મો, તમે ઝ્મેવા અંધારામાં નથી કે તે દાહોડો ચોરની પેઠે તમ પર ઝ્માવે. ૫ તમે સરજ ઝ્માજવાલાનાં છોકરાં, ઈઝ્માને દાહોડાનાં છોકરાં છેઝ્મો, ઝ્માપણે રાતના તથા અંધારાના નથી. ૬ વાસને ખીજઝ્મોની મુઝ્માકક ઝ્માપણે બંધવું નહીં, પણ ચોક્કી કરવી, ને હુશીઆર રેહેવું. ૭ કેમકે જે બંધે છે, તેઝ્મો રોતે બંધે છે, ને જે પીધેલ થાઝ્મે છે, તેઝ્મો રોતે પીધેલા થાઝ્મે છે. ૮ પણ ઝ્માપણે દાહોડાના છઈઝ્મો, વાસને હુશીઆર રહીઝ્મો, ઈમાન તથા પીઆરનું બખતર, તથા તારણની ઉમેદનો ટોપ પેહેરેલા થઈઝ્મે. ૯ કેમકે ખોદાઝ્મે ઝ્માપણેને ગજબ સાઈ નહીં, પણ ઝ્માપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતથી તારણ પામવા સાઈ ઈરાવીઝ્મા છે. ૧૦ કારણ કે ઝ્માપણે સાઈ તે ઝ્મે વાસને મુઝ્મા કે જે ઝ્માપણે જાગતા રહીઝ્મે ઈઝ્મા બંધીઝ્મે તો ઝ્માપણે તેની સાથે ઝ્મિકકા જીવીઝ્મે. ૧૧ ઝ્મે સાઈ જેમ તમે કરોછેઝ્મો તેમ મોહોમાં દીલાસો ઝ્માપો, ને ઝ્મિક ખીજને કાઝ્મેમ કરો.

૧૨ અને ઝ્મો બાઈઝ્મો, હમે તમારી અરજ કરીઝ્મે છઈઝ્મે કે તમારામાં જે મહેનત કરે છે, ને ખોદાવંદને કીધે તમારા ઝ્માગેવાન છે, ને તમને તાલીમ કરે છે, તેઝ્મોને તમે જાણો. ૧૩ ને તેઝ્માનાં કામને સાઈ તેઝ્માને મોહોબતથી મા-

હોટી ધજલત આપો. ને તમે માહોમાં મુલાહ રાખો. ૧૪ ને અગ્નિ ભાઈઓ, હમે તમારી મીનંત કરીએ છઈએ કે અડીઅલોને તમે ચેતાવો, જઈક દીલવાલાઓને દીલાસો આપો, કમજોરીઓને આધાર થાઓ, બધાઓની અરદાસત કરો. ૧૫ જુઓ કે કોઈ ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ નહીં કરે; પણ હમેશા એક બીજા સાથે તથા સહુની સાથે શારી સલુકાઈ રાખો. ૧૬ હમેશા ખુશ રહો. ૧૭ હમેશા દુઆ માગો. ૧૮ હરેક વાતમાં શુકરગુજરી કરો, કેમકે ખરીસત ઈસુમાં તમ બાબત જોદાની એ મરજી છે. ૧૯ રહને ન બુજવો. ૨૦ નબુઅતોનો ધીકાર ન કરો. ૨૧ સઘલાને પારખો, જે શાઈ છે તે પકડી રાખો. ૨૨ બદીના હરેક દેખાવથી દુર રહો. ૨૩ ને સલામતીનો જોદા તમને બીલકુલ પાક કરે; ને તમારું બધું, ઈઓને તમારો રહ, તથા જન, તથા બદન આપણા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતના આવવા સુધી જે એમ બ સલામત રહે. ૨૪ જેણે તમને બોલાવીઆ તે સાચો છે, તે તેમજ કરશે. ૨૫ ભાઈઓ, તમે હમારે સાર દુઆ માગો. ૨૬ સઘલા ભાઈઓને પાક ચુંબનથી સલામ પોહોંચાડો. ૨૭ હું તમને જોદાવંદના સમ ધાલુંછઈ કે, સરવ પાક ભાઈઓની આગલ આ પતર વંચાએ. ૨૮ આપણા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતનો ફજલ તમ પર થાએ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું બીજું પતર,

બાબ પેહેલો.

આપણા બાબ જોદા, તથા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓમાં જે મંડકી છે, તેને પાઉલ, તથા સોલવાન, તથા તીમોથી લખે છે. ૨ આપણા બાબ જોદાથી તથા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૩ ભાઈઓ, લાજમ છે કે હમે તમારી બાબત હમેશા જોદાના શુકર કરીએ, જેમ મુતાસીબ છે, કેમકે તમારું ઈમાન બહુ જાઓદા થતું જાએ છે, ને તમે સરવમાંના હરેકનો ખીઆર એક બીજા ઉપર ધણો થાએ છે. ૪ હીઆંતક કે હમે પોતે જોદાની મંડકીમાં તમારે લીધે ફખર કરીએ છઈએ જે બધાં દુખ તથા મુસીબતો જે તમે સહો છેઓ તેથી તમારી સખર તથા ઈમાન

જાહેર થાય છે. ૫ ઝોદાના સાચા ઈનસાફનો આ ઝમ્ક નમુનો છે, કે તમે ઝોદાની પાદશાહતને લાઝમ્ક ગણુઝો, જેને સાફ તમે દુખ ઉઠાવો છેઝો. ૬ કેમકે ઝોદાની નજદીક ઝમ્ક ઈનસાફ છે કે જે તમને સતાવે છે તેઝોને દુખ આપવાં, ને તમને, જેઝો દુખ પામો છેઝો, ૭ હમારી સાથે ઝોદાવંદ ઈસુ જરે આસમાન પરથી પોતાના જબરદસ્ત શ્રેસતાઝોની સાથે ભડકતી આગમાં જાહેર થશે તારે આરામ આપે. ૮ તારે ઝોદાને જે જાણુતા નથી, ને આપણા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની ઇજ્જલને માનતા નથી, તેઝોનો દંડ તે કરશે. ૯ તેઝો ઝોદાવંદની આગલથી, તથા તેની કુદરતની જલાલથી હમેશાની હલાકતની સજ પામશે. ૧૦ જરે તે પોતાના પવીતરોથી ખુજરગી પામવા સાફ (હમારી શાહેદી તો તમથી મનાઈ હતી) તથા જે ઝમ્તકાદ કરે છે તે સરવથી આશચરીઝવાન મનાવવા સાફ આવશે તે દાહોડે. ૧૧ વાસતે હમે હમેશ તમારે સાફ ઝમ્વી દુઆ માગીઝમ્ક છઝમ્ક કે, આપણો ઝોદા તમને આ તેડાં લાઝમ્ક ગણુ, ને ભલાઈની સઘલી ઈજા તથા ઈમાનતાં કામ કુદરતથી પુરાં કરે. ૧૨ ઝમ્વાં કે આપણા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતનું નામ તમથી ખુજરગ થાય્મ્ક, ને આપણા ઝોદા તથા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતના ફજલ પરમાણે તમે તેનાથી ખુજરગી પામો.

બાબ બીજો.

૭વે ભાઈઝો, આપણા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતના આવવા, તથા તેની પાસે આપણા ઝમ્કકા થવા બાબત હમે તમને ઝમ્વી અરજ કરીઝમ્ક છઝમ્ક; ૨ કે ખરીસતનો દાહોડો આવીઆ સરખા તમે મનમાં ઝમ્કાઝમ્ક ન ખુજો ને ઘભરાઝો ના, રહથી નહીં, ને વાતથી નહીં, ને હમથી લખેલાં સરખા પત્રથી પણ નહીં. ૩ કોઈ પરકારે પણ કોઈ તમને ન ભુલાવે, કેમકે તે ફરી જયું અગાઉ થઈઆ વગર [તે દાહોડો નહીં આવશે], ને તે ગુનાહનો રાખસ પોહલાં જાહેર થશે, જે નાશનો દીકરો છે. ૪ જે અટકાવે છે, ને સરવ જે ઝોદા ઈઆ બંદગી લાઝમ્ક કેહેવાઝમ્ક છે, તેને ઉલટો તે પોતાને જાચો કરે છે, ઝમ્વા કે પોતે ઝોદા છે, ઝમ્મ પોતાને દેખડાવતાં ઝોદાનાં મંદીરમાં ઝોદા સરખા બેરો છે. ૫ તમને શું ઈઆદ નથી કે જરે હું તમારી પાસે હતો, તારે મેં તમને ઝમ્ક વાતો કહી હતી? ૬ ને તે પોતાના વખતમાં જાહેર થાય્મ્ક, વાસતે તેને હવે શું અટકાવે છે, ઝમ્ક તમે જાણો છેઝો. ૭ કેમકે બદકારીનો ભેદ અસર કરતો જાય્મ્ક છે,

પણ જે હમણા અટકાવે છે તે વચમાંથી કહડાઝ્મે ઝમટલું જરૂર છે. ૮ ને તે પછી તે બદકાર જાહેર થશે, તેને જોદાવંદ પોતાના મોહોના સવારાથી હલાક કરશે, ને પોતાના આવવાનાં તેજથી તેનો નાશ કરશે. ૯ તેનું આવવું શેતા-નની પેરણા પરમાણે સઘલાં સામરથ તથા ચમતકાર તથા જોટાં અચરત કામ સુધાં છે. ૧૦ ને જે નારા પામે છે, તેઝ્મોમાં બધી ખુરાઈની કમાલ દગલ-બાજી સાથે છે; તેઝ્મો તારણ પામે ઝ્મે સારૂ તેઝ્મોઝ્મે સાચાઈ પર પીઝ્માર રાખીઝ્મો નહીં. ૧૧ ને ઝ્મે વાસતે જોદા તેઝ્મોપર ઝ્મેવી ડગાવવાની અસર મોકલશે કે, તેઝ્મો જુઠાઈ પર ઝ્મેતકાદ કરશે. ૧૨ ઝ્મે શીતે કે જેઝ્મોઝ્મે સાચાઈપર ઝ્મેતકાદ કીધો નહીં પણ નારાસતીથી રાજી રહીઝ્મા તેઝ્મો બધાપર સજા આવે.

૧૩ પણ અઝ્મે જોદાવંદથી પીઝ્માર પામેલા ભાઈઝ્મો, હમને લાજમ છે, તમે આવત જોદાના શુકર હમેરા કરીઝ્મે, કેમકે જોદાઝ્મે તમને અવલથી પસંદ કીધા કે તમે રૂથ્યા પાકીજગી હાંસલ કરીને તથા સાચાઈપર ઝ્મેતકાદ કરીને તારણ પામે. ૧૪ ઝ્મે કારણ સારૂ તેણે તમને આપણા જોદાવંદ ઇસુ-ખરીસતનો જલાલ પામવા સારૂ હમારી ઇંજીલથી તેડીઝ્મા છે. ૧૫ વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મો, તમે મજબુત રહે, ને બોલવાથી, ઇઝ્મા હમારાં પતરથી, જે વાતો તમે શીખીઝ્મા તે જોરથી પકડી રાખો. ૧૬ હવે આપણો જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પોતે તથા આપણો આપ જોદા જેણે આપણા પર પીઝ્માર કીધો, ને હ-મેશાનો દીલાસો, તથા શારી ઉમેદ ફજલથી ઝ્માપી, ૧૭ તે તમારાં દીલને દી-લાસો આપે, ને હરેક શારી વાતમાં તથા કામમાં તમને મજબુત કરે.

બાબ તીજો.

છેલું, અઝ્મે ભાઈઝ્મો, હમારે સારૂ ઝ્મેવી દુઝ્મા કરો, કે જોદાવંદની વાત વેહેત્રી ફેત્રી જઝ્મે, ને જેમ તમારામાં તેમ ખુજરગી પામે. ૨ ને ઝ્મે કે અડી-અલ, તથા ખુરાં માણસોથી હમે છુટીઝ્મે, કેમકે બધાઝ્મોને ઇમાન નથી. ૩ પણ જોદાવંદ વીરાવાસુ છે, તે તમને મજબુત કરશે, ને ખુરાઈથી બચાવશે. ૪ ને જોદાવંદથી હમને તમારી આવત ઝ્મેવું ઝ્મેકીન છે કે, હમે જે હુકમ તમને કરીઝ્મે છઠઝ્મે તે તમે પાલો છેઝ્મો ને પાલરો. ૫ ને જોદાના પીઝ્મારમાં તથા ખરીસતની રાહ જોવાની ધીરજમાં, જોદાવંદ તમારાં દીલને મદદ કરે. ૬ હવે અઝ્મે ભાઈઝ્મો, આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી હમે તમને હુ-

કમ આવીએ છઠ્ઠાએ કે હરેક ભાઈ જે અડીઅલપણાથી ચલે છે, ને જે તાલીમ હમારેથી તેણે લીધી, તે પરમાણે નથી ચાલતો, તેથી તમે દુર થાઓ. ૭ કેમકે તમારે હમારી પછવાડે શી રીતે ચાલવું પડે છે એ તમે પોતે જાણો છે, કારણ કે હમે તમારામાં અડીઅલપણાથી ચાલીઆ નહીં હતા. ૮ ને હમે કોઈનું અંન મફત આપું નથી, પણ તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મુકીએ, વાસતે હમે મેહેનતથી તથા કરાઈથી રાત દાહાડો કામ કીધું. ૯ એ વાસતે નહીં કે હમને એખતીઆર નહીં હતો, પણ તમે હમારી પાછલ ચાલનાર થાઓ, વાસતે તમારો નમુનો થવાને હમે એમ કીધું. ૧૦ વધી જરે હમે તમારી સાથે હતા તારે પણ હમે તમને એ હુકમ કીધો હતો કે, જો કોઈ કામ કરવા નથી ચાહાતો, તો તે આએ પણ નહીં. ૧૧ કેમકે હમે શાંભલીએ છઠ્ઠાએ કે તમારામાં કેટલાએક અડીઅલપણાથી ચલે છે, કંઈ કામ કરતા નથી, પણ પરાઈ ચરઆ કરે છે. ૧૨ તો એવાએને હમે હુકમ કરીએ છઠ્ઠાએ, ને આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી નશીહત કરીએ છઠ્ઠાએ કે, તેઓ એનથી કામ કરતાં પોતાનું અંન આએ. ૧૩ પણ ભાઈએ, તમે રૂંડ કરતાં ન થાકો. ૧૪ ને જો કોઈ હમારા આ પતરમાંની વાત નહીં માને, તો તેને ધારી રાખો, ને તે શરમાએ વાસતે તેની સાથે મલતા ન જાઓ. ૧૫ તોપણ તેને દુરામનની પડે ન જાણો, પણ જેમ ભાઈને તેમ તેને નશીહત કરો. ૧૬ હવે સલામતીનો ઝોદાવંદ પોતે હર તરેહથી તમને હમેરા સલામતી અખરો. ઝોદાવંદ તમ સરવની સાથે રેહે.

૧૭ હું પાઉલના હાતની સલામ, હરેક પતરમાં મારી એ નીશાની છે, એજ તરેહ હું લખુંછું. ૧૮ આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ પર થાઓ. આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

આપણા તારનાર ઝોદાની તથા આપણી ઉમેદગાહ ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના હુકમ પરમાણે, ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ ઇમાનમાંના પોતાના દીકરા તીમોથીને લખે છે; ૨ ફજલ, રહમ, તથા સલામતી આપણા બાબ ઝોદાથી તથા આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તને થાઓ. ૩ માકેદોનીમાં

જતી વખતે મેં તને ઝેલતીમાસ કીધી કે તું ઝેસસમાં રહીને ખીબ-
 ઝોને કેહે કે તેઓ ખીજી તાકીમ નહીં આપે; ૪ ને કાહાંણીઓ
 તથા બેહુદ નસબનામાઓ જે ઝેલાહી તરખીઅત ઇમાનથી છે તેનું નહીં,
 પણ તકરારનું આઝ્મિસ થાઝ્મિ છે, તેઓ પર ચીત ન રાખે, તેમ તું કર. ૫
 હુકમનો અંબમ માહોઅત છે, જે પાકદીલી, તથા નેકનીઅતી, તથા બેમકર
 ઇમાનથી થાઝ્મિ છે; ૬ તેથી કેટલાઝ્મિક ચુકીને બેહુંદા બકવાસની તરફ ફરી
 ગઈઓ છે; ૭ ને તોરતના ઉસતાદ થવા આહે છે, પણ સમજતા નથી કે
 તેઓ શું કેહે છે, ને કેઈ વાતોની તકરાર કરે છે. ૮ પણ હમે ઝે બહોળીઝે
 છઠઝે કે શરીઅત શારી છે, અગર કોઈ તેને શરીઅતની તોર પર કામમાં લાવે
 તો. ૯ ને ઝે બહુતાં કે શરીઅત રાસતને સાહ નહીં, પણ બેકેદ, તથા નાક-
 રમાન બરદારો, બેદીનો, તથા ગુનાહગારો, નાપાકો, તથા બદકારો, આપને મારી-
 નાંખનારાઓને, તથા માને મારીનાંખનારાઓને, તથા ખુનીઓને; ૧૦ જ-
 નાકારીઓને, પુરશ સંભોગીઓને, માણસોને ચારનારાઓને, જુહાઓને,
 તથા જુહા સમ ખાનારાઓને સાહ, ને ઝે શીવાઝ્મે જે કુંઈ સહી તાલીમને
 ઉલટું હોઝ્મે તેને સાહ છે. ૧૧ મુઆરક ખોદાની જલાલી ઇંજીલ જે મને સોં-
 પેલી છે તે પરમાણે છે. ૧૨ ને આપણા ખોદાવંદ ખરીસત ઇસુ જેણે મને
 કુવતમંદ કીધો તેનો હું શુકરગુબર છર્જી, કે તેણે મને અમાનતદાર ગણીને ખી-
 દમતમાં બોલાવી ઝો. ૧૩ પેહેલાં હું કુકર બકનારો, તથા સતાવનારો, તથા દુખ-
 દેનારો હતો, લેકીન મારી ઉપર રહમ થઈઝો, કેમકે જરે હું બેઈમાન હતો
 તારે અણબહુપણથી ઝેમ કીધું. ૧૪ ને આપણા ખોદાવંદનો ફજલ, ઇમાન
 તથા ખીઆર સુધાં, જે ઇસુ ખરીસતમાં છે, તે બહુ વધીઝો. ૧૫ આ વાત
 બરોસા જોગ છે, ને પુરી માનવા લાઝ્મેક છે, કે ખરીસત ઇસુ ગુનાહગારોને
 તારવા સાહ દુનીઆમાં આવી ઝો, ને તેઓમાં હું મુખી છર્જી. ૧૬ લેકીન મારા
 ઉપર રહમ ઝે સાહ થઈઝો કે ઇસુ ખરીસત પરથમ મારાપર પુરી સખર દે-
 ખાડે, કે જેઓ તેના ઉપર હમેશાંની હુંદગીને સાહ ઇમાન લાવે તેઓનો હું
 નમુનો થાઈ. ૧૭ હવે જે હમેશાંનો પાદશાહ, ગેરફાતી, ગેબી, તથા ઝેકલો
 દાનાવ ખોદ છે, તેને ઇજત તથા ખુબરગી હમેશાંની હમેશાં હોવો. આમીન.
 ૧૮ અઝે તીમોથી દીકરા, તારી આબત જે નખુઅતો પેહેલાં થઈ તે મુઆફક
 હું તને આ હુકમ આપું છર્જી કે, તું તે પરમાણે શારી લખાઈ લડે; ૧૯ ને ઇ-

માન તથા નેકનધમ્મિત રાખે, જેને કેટલાં ઝમ્કે મુકી દઈને ઈમાનનું વાહાણુ તોડીજ છે. ૨૦ તે ઝમ્કામાંના હુમેનીઅસ તથા આલિકસાંદર છે, તે ઝમ્કાને મેં ઝમ્ સારૂ શોતાનને સાંપીઆ છે કે, તે ઝમ્કા કુકર બકવા ન શીખે.

ખાખ બીજો.

હુંવે સહુથી પેહેલાં હું ઝમ્ ઝમ્લતેમાસ કરૂં છઠ્ઠી કે મુનાબ્નતો, તથા દુ-આઝ્મો, તથા અરજી ઝમ્કો, તથા શુકરચુબરી ઝમ્કો બધા આદમી ઝમ્કો સારૂ કરવી; ૨ પાદશાહો તથા સરવ ઝમ્ખતી આરવાલા ઝમ્કાને સારૂ, કે આપણે પુરી દીનદારી તથા ઈમાનદારીથી ચેન તથા આરામમાં જીંદગી ચુબરી ઝમ્કો. ૩ કેમકે આપણા તારનાર ખોદાની નજરમાં ઝમ્ ખુબ તથા લાઝમ્ક છે. ૪ તે સાહે છે કે બધાં માણસ તારણુ પામે, ને સાચાઈની ઝમ્કાખમાં આવે. ૫ કેમકે ખોદા ઝમ્ક છે, ને ખોદા તથા આદમી ઝમ્કો વચે ઝમ્ક દરમીઆની છે, ઈઆને આદમી ખરીસત ઇસુ. ૬ તેણે સહુના છુટકા સારૂ પોતાનેજ આપી ઝમ્કો, કે ઠીક વખતે તેની ગહવાઈ અપાઝમ્કો. ૭ તે સારૂ હું મુનાદી કરનારો તથા રસુલ ઇરાવાઈ ઝમ્કો, (ખરીસતમાં હું સાચું કહું છઠ્ઠી, જીહું ખોલતો નથી,) ગિરજામી ઝમ્કાને ઈમાન તથા સાચાઈનો શીખવનારો થઈ ઝમ્કો. ૮ વાસતે હું આહું છઠ્ઠી કે, હરેક ડેકાણે લોક યુસો તથા રાક રાખીઆ વીના પાક હાતો ઉઠાવીને દુઆ માગે. ૯ ને ઝમ્ પણુ કે ઝમ્કારતો મુનાસીબ પોરાકથી લાજ તથા નેક અકલ સાથે પોતાને સંગારે; યુંથેલા બાલ, કે મુંતા, કે મોતી, કે ઘણા કીમતી લેઆસથી નહીં. ૧૦ પણુ જે ઝમ્કારતો ખોદાપરસતીનો ઝમ્કરાર કરે છે તે ઝમ્કાને લાઝમ્ક છે તેમ નેક કામોથી. ૧૧ ઝમ્કારતે છુવી રીતે પુરી ફરમાનબરદારી સાથે શીખવું. ૧૨ પણુ ઝમ્કારત શીખવે કે મરદપર હુકમ ચલાવે ઝમ્કી પરવાંગી હું આપતો નથી, પણુ તે ખાખાશી સાથે રહે. ૧૩ કેમકે આદમ પેહેલો બનવાઈ ઝમ્કો, પછી હવા. ૧૪ ને આદમે ફરેબ નહીં ખાધો, પણુ ઝમ્કારત ફરેબ ખાધને યુનાહમાં ફસી. ૧૫ પણુ જે તે ઝમ્કો ઈમાન, તથા મોહોબત, તથા પાકીજગીમાં હુદીઆરીથી પાઝમ્કાર રહે, તો જાણવાના સબબથી બચશે.

ખાખ ત્રીજો.

ઝમ્ ખરી વાત છે કે જે દોષ નેગાહબાનીનું કામ ચાહે છે તો તે શાહ કામ ચાહે છે. ૨ વાસતે નેગાહબાન બે ઝમ્કે, ઝમ્કે ઝમ્કારતનો ખાવંદ, હુદીઆર,

અકલમંદ, મહલાજદાર, પહરોણા રાખનાર, તથા તાલીમ આપવાને લાગ્નિક હોય્મિ. ૩ દારૂખોર નહીં, મારપીટ કરનાર નહીં, લજમણા નફાનો લોભીઆ નહીં, પણ સેહેનાર, તકરારી કે લાલચુ નહીં. ૪ પોતાનાં ઘરમાં ખુખીદાર બંદોબસત રાખનાર, ને પુરી દરસતીથી પોતાનાં છોકરાંને હુકમમાં રાખનાર હોય્મિ. ૫ કેમકે જો કોઈ પોતાનાં ઘરનો બંદોબસત રાખી નથી શકતો, તો ખોદાની મંડલીની ખબરદારી શી રીતે તે કરશે ? ૬ નવો શાગીરદ નહીં હોય્મિ, રખે તે ગરૂર થઈને શેતાનના દંડમાં પડે. ૭ ને બાહારનાઓથી તે શારી ગહવાઈ પામેલા હોય્મિ, કે શરમ તથા શેતાનના કાંદામાં તે ન પડે. ૮ ને ઝમેજ તરેહ કારભારીઆ પણ મહલાજદાર હોય્મિ, જે વચનવાલા નહીં, ઘણા શરાખી નહીં, લજમણા નફાના લોભીઆ નહીં. ૯ ઇમાનના ભેદને સાફ દીલથી ઇઆદ રાખનાર હોય્મિ. ૧૦ ને ઝમેજને પણ પેહેલાં અજમાવા, ને તે બાદ અગર જે ઝમેજ હરે તો કારભાર ચલાવે. ૧૧ ઝમેજ તરેહ ઝમેજોની ઝમારતો પણ મહલાજદાર હોય્મિ, ચાડીઝમેણુ નહીં, હુશીઆર, ને બધી વાતમાં દીઆનતદાર હોય્મિ. ૧૨ હરેક કારભારી ઝમેક ઝમારતનો ખાવંદ હોય્મિ, તેઓ પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાં શારી રીતે ચલાવનારા હોય્મિ. ૧૩ કેમકે જેઓએ શારી રીતે કારભાર કીધો તેઓએ પોતાને સાફ શારી પદવી, તથા ખરીસત ઇસુના ઇમાનમાં બહુ હીમત મેલવી છે. ૧૪ હું તારો પાસે વેહેલો આવવાની ઉમેદ રાખીને તને આ વાતો લખુછી. ૧૫ અગર મને વાર લાગે, તો એ વાતોથી તું જાણે કે ખોદાનું ઘર, જે જીવતા ખોદાનું મંદીર છે, તથા રાસતીનો થાંભ ને સાચાઈનો ટેકો છે, તેમાં શી રીતે તારે ચાલવું. ૧૬ ને ખીન તકરાર દીનદારીનો ભેદ મોહોયો છે: ખોદા બદનમાં જાહેર થઈઓ, રહથી રાસત હરીઓ, શીરેસતાઓને નજર આવીઓ, ગેરકોમીઓમાં તેની મુનાદી થઈ, દુનીઆમાં તેના ઉપર ઇમાન લવાઈઈ, જલાલમાં ઉઠાવી લેવાઈઓ.

બાબ એથો.

૩૬ સાફ કેહેછે કે આખર જમાનામાં કેટલાએક ઇમાનથી ફરી જરો, ને ગુમરાહ કરનારા રહેલો તથા દેવાની તાલીમ ઉપર ધીઆન આપરો. ૨ જેઓ ઢાંગથી જીવું બોલશે, તેઓનાં દીલ ડાહ્યામ દેનાર લોહોડાંથી સુન થઈ ગઈઓ છે: ૩ તેઓ લગન કરવાને મને કરશે, ને જે ખોરાક ઇમાન લાવનારાઓને તથા

સાચાઈના જાણનારાઓને શુકરચુબરી સુધાં લેવાને ઓદાઓ પેદા કીધા તેથી દુર થવાને હુકમ કરશે. ૪ કેમકે ઓદાની સરખવેલી હરેક ચીજ શારી છે, ને જો શુકરચુબરી સુધાં લે તો ઇંકાર લાગ્યેક નથી. ૫ કારણ કે ઓદાની વાતથી તથા દુઆથી તે પાક કરાગ્યે છે. ૬ આ વાતો બાહ્યોને જાણવાથી તું ઇસુ ખરીસતનો શારો સેવક થશે, ને ઇમાનની વાતોથી, તથા જે શારી તાલીમમાં તું તરખીઅત પામીઓ તેથી તું પક્ષશે. ૭ પણ એહુંદી તથા બુઠીઓની કાહાણીઓ તું તુછ કર, ને દીનદારી બાબત તું ઢોરોસ કર. ૮ કે-મેકે જીસમાની ઢોરોસનો કાગ્યેદો કમ છે, પણ દીનદારી બધી રીતે કાગ્યેદે-મંદછે, તેને હમણાનો તથા થનાર જીંદગીનો વાગ્યેદો છે. ૯ યે વાત ખરી ને પુરી માનવા લાગ્યેક છે. ૧૦ કેમકે હમે મેહેવત કરીએ છઠ્યે, તથા ઇપકા ખાહ્યે છઠ્યે, યેજ સાફ કે જીવતો ઓદા જે બધા આદમીઓનો, ખાસ કરીને ઇમાનદારોનો, અઆવનાર છે તેનાઉપર હમે ભરોસો રાખીએ છે. ૧૧ યે વાતો ફરમાવ ને શીખવ. ૧૨ ઢોઘ પણ તારા જવાનપણાને લીધે તને ન વખોડે, પણ બોલચાલ, તથા મોહોઅત, તથા રહ, તથા ઇમાન, તથા પાકીજગીથી ઇમાનદારોનો તું નમુનો થા. ૧૩ જાંહાં સુધી હું આયું તાંહાં સુધી તું પહડતો, નશીહત કરતો, તથા તાલીમ આપતો રહે. ૧૪ જે અખરોસ તારામાં છે, જે તને નજીઅતની રહથી વડીલાના હાત મુકવાથી મલી, તે બા-બત તુ ગાશીલ ના રહે. ૧૫ આ વાતોપર ધીઆન રાખતો જ, યેઓનોજ થઈ રહે, કે તારો કાગ્યેદો બીજાઓને જાહેર થાગ્યે. ૧૬ પોતાની તથા તાલી-મની અખરદારી રાખ, યેઓમાં કાગ્યેમ રહે, કેમકે યે કરવાથી તું પોતાને તથા પોતાના શાંબલનારાઓને પણ તારશે.

બાબ પાંચમો.

તું ઢોઘ વડીલને ના ધમકાવ, પણ તેની યેવી મીનંત કર જેવીકે બાપ-નો કરે છે. ને જીવાનોની જેમ બાહ્યોની. ૨ ઘરડીઓની જેમ માર્યો-ની, જીવાન યારોતાની જેમ એહેનોની, કમાલ પાકીજગીથી. ૩ વીધવા-ઓને ઇઆને જે ખરેખરી વીધવાઓ તેઓને માન આપ. ૪ પણ જે ઢોઘ વીધવાને છોકરાં કે છોકરાંનાં છોકરાં હોગ્યે, તો તે પેહલાં પોતાનાં ઘરમાં દીનદારી જાહેર કરે, તથા પોતાના માઆપના હુકો અદા કરવાને શીખે, કેમકે યે સાફ ને ઓદાની નજરમાં કચુલ થવા લાગ્યેક છે. ૫ હવે જે ખરેખરી વીધ-

વા તથા ઝમ્કાકી થઈ છે, તે જોદાનો ભરોસો રાખે છે, ને રાત દાહોડા મુનાગત તથા દુઆ માગવામાં રહે છે. ૬ પણ જે ઝમ્સઆરામમાં રહે છે, તે જીવતીજ સુઠ છે. ૭ ને તું આ વાતો ફરમાવ કે તેઓ જે ઝમ્મય ફરે. ૮ પણ જે કોઈ પોતાને સાઈ તથા ખાસ ફરીને પોતાનાં ધરનાંને સાઈ અગાઉથી જોઈ સુકતો નથી, તો ઈમાનથી મુનકીર ને એઈમાનથી તે બદતર છે. ૯ સાહ વરશથી ઝોઈ ઉમરની વીધવા ગણુ પીમાં ન લેવા ઝમ્, જે ઝમ્કજ મરદની ઝમ્રત હતી તે. ૧૦ તે નેક કામથી વખણા ઝમ્લી, ને તેણે છોકરાં ઝમ્નો તરખીઅત કીધી હોઝમ્, મુસાફરોને ઉતારો આપી ઝમ્ હોઝમ્, પતીતરોના પગ ઘાઈઆ હોઝમ્, જે ઝમ્ દુખમાં છે તે ઝમ્નોની મદદ કીધી હોઝમ્, ને હરેક નેક કામની પાછલ લાગી હોઝમ્ તો. ૧૧ પણ જીવાન વીધવા ઝમ્ને કબુલ ન કર, કેમકે જરે તેઓ ખરીસતને ઉલટી મસત થશે, તારે લગન કરવા આહારો. ૧૨ તે ઝમ્ને દંડ છે, કેમકે તે ઝમ્ ઝમ્સલ ઈમાન છોડી દીધો. ૧૩ ને ઝમ્ શીવા ઝમ્ આલસુ થઈ ને ઘરે ઘર ફરવાને શીખે છે, ને ફકત આલસુ નહીં, પણ જે અઘટતાં તે ખોલીને બડખડી ઝમ્ણુ તથા પરાઈ ચરઆ કરનારી થા ઝમ્ છે. ૧૪ વાસને હું આ હું છર્જા કે જીવાન ઝમ્રતો લગન કરે, છોકરાં જાણે, ધર ચલાવે, ને દુરામનોને નીંદા કરવાનું કંઈ બાહાનું ન આપે. ૧૫ કેમકે હમણાજ કેટલી ઝમ્ક રોતાનના પાછલ ફરી ગઈ છે. ૧૬ જે કોઈ ઈમાનદાર મરદ કે ઝમ્રતને વીધવા ઝમ્ હોઝમ્, તો તે ઝમ્ તે ઝમ્નોની મદદ કરે, ને મંડતી ઉપર ભાર નહીં મુકે, કે જે ઝમ્ ખરેખરી વીધવા ઝમ્ છે તે ઝમ્નોની તે મદદ કરે.

૧૭ જે વડીલા શારી રીતે કારભાર ચલાવે છે તે ઝમ્નો અમણી ઈજ્જત લા ઝમ્ક ગણુ ઝમ્, ખાસ જે ઝમ્નો કલામ તથા તાલીમ બાબત મહેનત કરે છે તે ઝમ્નો. ૧૮ કેમકે કીતાબ છેલે છે કે, જે બલદ દાણુ ખુદલે છે, તેનાં મોહો પર તું જાલી ન બાંધ; ને કામ કરનાર પોતાની મજ્બુરી લા ઝમ્ક છે. ૧૯ જે ઈઆ તણુ શાહેદ લીધા વગર વડીલ પરની તોહોમત ન શાંબલ. ૨૦ ગુનાહગારોને સહુની આગલ તું ધમકાવ, કે ખીજ ઝમ્ને પણ ખીજીક લાગે. ૨૧ જોદાની તથા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની તથા પસંદ કરેલા શીરશાત ઝમ્નોની સાહામાં હું તને હુકમ કરું છર્જા કે, તરફદારી કરીઆ વીના ને આ વાતોને ઝમ્ક ખીજથી ચહડતી ઉતરતી સમજીઆ વીના ઝમ્ને તું પાલ. ૨૨ ઝમ્કા ઝમ્ક કોઈ પર તું હાત ન મુક, ને ખીજ ઝમ્નોના ગુનાહમાં શરીક ન થા, પોતાને પાક રાખ. ૨૩ ને હવે ફકત પાણી ના પી, પણ તારાં પેઠને સાઈ તથા તારી અકસાર કમજોરીને સાઈ યોડે.

વધન કામમાં લાવ. ૨૪ ફેટલાએક આદમીના ગુનાહ જાહેર થઈને આગલથી દંડમાં જાએ છે, ને ફેટલાએકના પાછલ જાએ છે. ૨૫ તે પરમાણે ફેટલાએકનાં નેક કામ પણ જાહેર છે; ને જે બીજી રીતનાં છે, તેઓ છુપાં રહી નથી શકતાં.

આખ છઠ્ઠો.

જેટલા આકર ગુંસરી તલે છે, તેટલા પોતાના શેઠોને પુરાં માનને લાએક ગણે, કે જોદાનાં નામની તથા તાક્ષીમની નીંદા ન થાએ. ૨ ને જેઓના શેઠ ઇમાનવાલા છે, એઓ ભાઈ છે વાસતે વજોડવા નહીં, બલકે તેઓની આકરી જીઆદા એ સાફ કરવી, કે તેઓ ઇમાનદાર, ને પીઆરા, ને નીઆમતમાં શરીક છે. એ વાતો તું શીખવ ને નરીહત કર. ૩ અગર કોઈ બીજી તાક્ષીમ કરે છે, ને આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની રાહી વાતો, ને જે તાક્ષીમ દીનદારીને સુનાસીબ છે, તે કમ્બલ નથી કરતો, ૪ તો તે મગર છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર તથા લોગતી જીદ કરવાનો મરજ તેને છે, જેથી અદેખાઈ, કજીઆ, બદગોઈ તથા બદગુમાની થાએ છે. ૫ ને જે આદમીઓ દીલમાં બીગોડવા તે સાચાઈ વગરના થઈઆ, તેઓની આલથી ભુંડી તકરાર ઉડે છે; નેકો દીનદારી છે એમ તેઓ સમજે છે, એવાઓથી તું દુર થા. ૬ પણ દીનદારી સંતોરા સુધાં તો મોહોયો નેકો છે. ૭ કેમકે દુનીઆમાં આપણે કંઈ લાવીઆ નથી, ને જાહેર છે કે આપણથી કંઈ લઈ જવાવાનું નથી. ૮ વાસતે આપણને ખાવાનું તથા પેહેરવાનું છતાં તેથી આપણે સંતોરી રહેવું. ૯ વધી જે દોલતમંદ થવા આહે છે, તેઓ ઇમતેહાનમાં તથા ફાંદામાં તથા બહુ ઘેલાઈમાં તથા ખુરા હવસોમાં પડે છે, જેથી આદમીઓ હલાકી તથા જાહનમમાં ડુબે છે. ૧૦ કેમકે નાણાનો લોભ બધી ભુડાઈની જડ છે, તેના આજીવંદ થઈઆથી ખાજે ઇમાનથી ભટકતા થઈઆ છે, ને પોતાને તરેહ તરેહના ગમોથી વીંધી નાંખીઆ છે. ૧૧ પણ, એએ બંદેજોદા, એવાઓથી તું નાહાસ, ને રાસતી, દીનદારી, ઇમાન, મોહોબત, સખર, તથા સાલસાઈની પાછલ આલ. ૧૨ ઇમાનની શારી લડાઈ લડ, ને હમ્મરાંતી જીંદગી પકડ, જેને સાફ તું તેડાઈઓ, ને ઘણા શાહેદોની આગલ તે શારો એકરાર કીધો. ૧૩ જોદા જે બધાને જીવતા કરે છે, તેની આગલ તથા ખરીસત ઇસુ જેણે પંતીઅસ પીલતની આગલ શારો એકરાર કીધો, તેની સાહામા હું તને અગતે હુકમ આપું

છર્ગ; ૧૪ કે તું આ હુકમ બેડાગ, તથા કૃપકા લાગ્યેક થઈશ્ચા વીના આપણા
 ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના બહિર થવા સુધી પાલ. ૧૫ જે મુખારક તથા ઝેકલો
 કાદર, જે પાદશાહોનો પાદશાહ તથા ઓદાવંદોનો ઓદાવંદ, જેને ઝેકલોનેજ
 બેમરગી છે, તે પોતાના વખતમાં તેને બહિર કરશે. ૧૬ જે અજવાલા પામે
 જવાતું નથી, ને આદમીઓમાંથી કોઈએ જેને દીડું નથી, ને કોઈથી દેખાતું
 નથી, તેમાં તે રહે છે, તેને ઈજત તથા હમેશાનું કુવત હોજે. આમીન.

૧૭ આ બહાનના દોલતમંદોને તું હુકમ કર કે તેઓ મગર ન થાય, ને
 બેચુનીઆદ દોલતપર નહીં, પણ જે જીવતો ઓદા આપણને ભોગવવા સાર બધું
 શારીરે આપે છે, તેના પર ભરોસો રાખે. ૧૮ તેઓ નેકી કરે, બલાંકામોથી દો-
 લતમંદ થાય, સખાવત કરવાને તથા વેહેંચી આપવાને તઈઆર રહે. ૧૯
 આવતા વખતને સાર ઉમદા પાઈઆની પુંજી પોતાને સાર ઝેકકી કરે, કે તેઓ
 હમેશાંની જંદગી પામે.

૨૦ અએતીમોથી, બેદીનીની બેહુંદીવાતોથી, તથા ઝોટી કેહેવાએલી વીદી-
 આની ઉલટાઈથી તું કર, ને તને જે સોંપેલું છે તે પાલ. ૨૧ કેટલાએક તે વી-
 દીઆ કબુલ કરવાથી ઇમાનથી ફરી ગઈશ્ચા. તારા ઉપર ફજલ થાય, આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

ખરીસત ઇસુમાં જંદગીના વાએદા પરમાણે ઓદાની મરજીથી ઇસુ ખરી-
 સતનો રસુલ પાઉલ પીઆરા દીકરા તીમોથીને લખે છે. ૨ ઓદા બાપથી, તથા
 આપણા ઓદાવંદ ખરીસત ઇસુથી ફજલ, રહમ તંથા સલામતી તને થાય.

૩ જે ઓદાની હું મારા બાપદાદાએ પરમાણે પાક દીલથી બંદગી કરે છર્ગ,
 તેના શુકર કરે છર્ગ, કે રાત દાહોડો મારો દુઆઓમાં તને હું હમેશા ઇઆદ
 રાખું છર્ગ. ૪ ને હું તારાં આંસુઓ ઇઆદ કરીને તને મલવાને ઘણો આરજુમંદ
 છર્ગ, કે હું ખુશીથી ભરાઈ જઈશ. ૫ ને તારો ઢોંગ વગરનો એતકાદ જે પે-
 હેલાં તારી વડીઆઈ જોઈસમાં હતો, પછી તારી મા ઇઉનીકેમાં, ને મને ભરોસો
 છે કે તારામાં પણ તે છે, તે હું ઇઆદ કરું છર્ગ. ૬ વાસતે હું તને ઇઆદ કરા-

તું છર્ગ છે, જોદાની જે અપ્પરોસ તારાપર મારા હાત મુકવાથી આવી છે, તેને તું ફરી સહગાવ. ૭ કેમકે જોદાએ આપણને ખીણીકનો રહ નહી, પણ કુદરત તથા મોહોબત તથા હુશીઆરીનો આપીએ છે. ૮ વાસતે આપણા જોદાવંદની ગહવાહ, તથા હું તેના અંધીવાનને લીધે તું શરમીદો ના થતો, બલકે જોદાની કુદરતથી ઇંજીલનાં દુખોમાં શરીક થા. ૯ તેણે આપણને તારીઆ, ને પાક તેડાંથી તેડીઆ છે, આપણા કામ પરમાણે નહીં, પણ પોતાના ઇરાદા તથા ફજલ પરમાણે, કે જે ખરીસત ઇસુની મારફત દુનીઆની શરઆત પેહેલાં આપણને આપેલા હતો. ૧૦ પણ હવે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જોહોરથી જોહેર થઈએ છે, તેણે માનને નેસત કીધું છે, ને ઇંજીલથી જીંદગી તથા એમરગી રોરાન કીધી છે. ૧૧ હું તે બાબત સુનાદી કરનારો, તથા રસુલ તથા ગેરકોમીએને શીખવનાર મુકરર કરાઈએ છર્ગ. ૧૨ ને એજ સાફ હું દુખો ભોગવું છર્ગ, લેકીન શરમાતો નથી, કેમકે જેના પર મેં એતકાદ કીધો છે તેને હું જાણું છર્ગ, ને મને એવો ભરોસો છે કે મેં તેને જે સોંપીએ છે તેને તે દાહાડા મુધી બચાવી રાખવાને તે કાદેર છે. ૧૩ જે સાબેત વાતો તેં મારાથી શાંબલી છે તે નમુના તરીકે ઇમાન તથા ખરીસત ઇસુના પીઆરથી તું પકડી રાખ. ૧૪ જે પાક રહ આપણામાં રહે છે તેના આશારાથી તું તે શારી અમાનત જે તને મળી છે તે સંભાલી રાખ.

૧૫ એ તું જાણે છે કે આશીઆમાંના સઘલા મારાથી ફરી ગઈઆ છે, તેએમાં કુજલસ તથા હરમોગેતસ છે. ૧૬ ઉનેસીફરસનાં ઘરપર જોદાવંદ રહમ કરે, કેમકે તેણે ધણીવાર મને તાજો કીધો, ને મારી એડીથી શરમીદો નહીં થઈએ. ૧૭ પણ તે રહમમાં હતો તારે મોહેનતથી તેણે મને શોધીએને મને મળીએ. ૧૮ જોદાવંદ તેને એવું અપ્પરો કે તે દાહોડ જોદાવંદ પાસે તે રહમ પામે: ને એકેસસમાં તેણે મારી કેટલી ખીદમત કીધી, એ તું શારી-પડે જાણે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે, અએ મારા દીકરા, ખરીસત ઇસુમાં જે ફજલ છે તેથી તું મજબુત થા. ૨ ને મારી જે વાતો તેં ઘણા સાહેદોની આગલ મારાથી શાંબલી, તે તું એવા અમાનતદાર આદમીએને સોંપ કે તેએ ખીજાએને શીખવી શકે. ૩ વાસતે તું ઇસુ ખરીસતના શારા સીપાહના જેવું દુખ મોડે. ૪ જે લડે છે તે

પોતાને દુનીઆના મામલાઓમાં યુત્તો નથી, કે જેણે તેને પસંદ કરીને ફ્રાન્સમાં ધાલીઓ તેને તે ખુરા કરે. ૫ ને જે ડોઠ કુસતી પણ કરે છે, તો કાગ્ગેદા પરમાણે કુસતી કીધા વગર તેને તાજ મલતું નથી. ૬ ખેડુત જે પેહેલાં મેહેનત કરે, તો ફલનો હીસો તે પામે. ૭ હું જે વાતો કહું છઈ તે પર તું વીચાર કર, ને જોદાવંદ તને સઘલી વાતોની સમજ આપે. ૮ ઇઆદ રાખ કે ઈસુ ખરીસત જે દાઉદની નસલનો છે તે મારી ઇજલ પરમાણે મુઝેલાંઓમાંથી ઉકડાઈઓ છે. ૯ તેને સાઈ હું બુંડું કરનારની પડે બંધનો સુધી દુખ સહું છઈ, પણ જોદાનો કલામ બંધ નથી થતો. ૧૦ જે સાઈ પસંદ કરેલાઓને લીધે હું સઘલું સહું છઈ, જે વાસતે કે ખરીસત ઇસુનું જે તારણ તે હમેશાંની જલાલ સુધાં તેઓ પામે. ૧૧ જે વાત ભરોસાજોગ છે કે જે આપણે તેની સાથે મુઆ, તો તેની સાથે જીવતા પણ રહીશું. ૧૨ જે આપણે દુખ સહીએ છઈએ, તો તેની સાથે પાદશાહી પણ કરશું; જે આપણે તેનો ઇંકાર કરીએ, તો તે પણ આપણો ઇંકાર કરશે. ૧૩ જે આપણે ઇમાન લાવતા નથી, તો પણ તે અમાનતદાર રહે છે, તેનાથી પોતાનો ઇંકાર કરાતો નથી. ૧૪ જે વાતો તું ઇઆદ કરાવીને જોદાવંદની આગલ આ ગહવાઈ આપ કે બોલોની તકરાર જેથી કંઈ ફાગ્ગેદો થતો નથી, પણ ફક્ત શાંબલનારાઓને ફેરવી નાંખે છે, તે ડોઠ ન કરે. ૧૫ તું લાજનાં કારણ વગર કામ કરનાર તથા સાચી વાત ખરાબર વેહેંચનાર જોદાની પાસે પોતાને પસંદ કરેલો થવાની મેહેનત કર. ૧૬ પણ ખુરી તથા બેહુંદી વાતો દુર કર, કેમકે તેઓ બેદીની ઘણી વધારશે. ૧૭ ને તેઓની વાત નાસુરની પંઠી આતી જશે, તેઓમાં હુમેનીઅસ તથા ફીલિતસ છે. ૧૮ જેઓ સાચાઈથી ચુકી જઈને જેમ કહે છે કે કીઆમત થઈ ચુકી છે, ને કેટલાંએકનું ઇમાન ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૯ તો પણ જોદાનો પાઈઓ મજબુત રહેલો છે, તે પર જે મોહાર છે કે જે જોદાવંદના છે. તેઓને તે જાણે છે, ને જે હરેક ખરીસતનું નામ લે છે, તે બદીથી દુર થાએ. ૨૦ પણ મોહોટાં ઘરમાં ફક્ત સુંનાનાં ને રૂપાનાં વાસણ નથી, લાકડાનાં તથા માટીનાં પણ છે, ને કેટલાંએક માનને સાઈ, ને કેટલાંએક અપમાનને સાઈ છે, ૨૧ વાસતે જે ડોઈ પોતાને જેઓથી પાક કરે છે, તો તે માનને સાઈ પાક કરેલું તથા મલિકને બહુ ફાગ્ગેદમંદ હરેક શારાં કામને સાઈ તદખ્યાર કરેલું વાસણ થશે.

૨૨ જીવાનીના ખુરા હવસોથી નાહાસ, પણ જેઓ પાકદીલથી જોદાવંદનું

નામ લે છે તેઓની સાથે રાસતી, હમાન, મોહોબત, તથા મુલાહની પાઠલ ચાલ. ૨૩ બેવકુફી તથા નાદનીના સવાલિને ઠાલી નાંખ, ઝમ્ બહુનીને કે તેઓ જઘડા પેદા કરે છે. ૨૪ ને જોદાવંદનો અંદો જઘડા કરે ઝમ્ મુનાસીબ નથી. પણ સહુની સાથે નરમાઈ કરનારો, તથા શીખવવામાં હુશીઆર, ને દુખ સેહેનાર તે હોઝમ્. ૨૫ ને આડે આવનારોઝમ્ને બલમનસાધથી સમજવે, કે કદાચ સાચાઈ માનવા સાહ જોદા તેઓને તોખા બખરો. ૨૬ ને તેઓ જોઝમ્ને રોતાને શીકાર કીધા છે, કે તેઓ તેની મરજી પરમાણે ચાલે, હુશીઆરીથી તેના ફાંદામાંથી છુટે.

બાબ તીજો.

તું ઝમ્ બહુ કે આખરી જમાનામાં ખુરો વખત આવરો. ૨ આદમી ખુદ મોહોબતી, લાલચુ, વડાખેર, મગર, કુફર બકનારા, માખાપના નાફરમાનખરદાર, નાશુકર, નાપાક; ૩ બેકદર, અંદોબસત તોડનારા, તોહોમતી, બેપહેરજગાર, બેરહમ, નેજોના દુરામન; ૪ દગાખાજ, સરકશ, કુલેલા, જોદાથી ઝમ્શઆરમને જીઆદા ચાહાનારા; ૫ દીનદારીનું ડોલ રાખનારા, પણ તેની કુદરતનો ઇંકાર કરનારા થરો; ઝમ્વાઝમ્થી તું દુર જ. ૬ કેમકે ઝમ્ઝમ્માંના ઝમ્વા છે કે ઘરોમાં પેસેછે, ને ગુનાહોથી લાદેલી તરેહ તરેહના ખુરા હવસોથી ફસી ગઝમ્લી બેવકુફ ઝમ્વારોને ભમાવી નાંખે છે. ૭ તેઓ હમ્શ શીખે છે, પણ સાચાઈની ઝમ્લાખમાં કદી પોહોચી શકતી નથી. ૮ જે રીતે હઆનસ તથા હઆખરસ મુસાને નડીઆ તે પરમાણે ઝમ્ઝમ્વા પણ સાચાઈને અટકવે છે, ઝમ્ઝમ્વા અકલના બહુ ખીગોડલા, ને હમાન બાબત નાકબુલ કીધેલા રાખસો છે. ૯ પણ ઝમ્ઝમ્વા બહુ આગલ ચાલનાર નથી, કેમકે જેમ તેઓની નાદની જહેર થઈ તેમ સહુની આગલ ઝમ્ઝમ્વાની પણ જહેર થરો. ૧૦ પણ મારી તાલીમ, ચાલ, ડરાવ, હમાન, સખર, મોહોબત તથા ખરદાસત; ૧૧ ને અંતીઝમ્ખમાં, હદીનીમાં, તથા લુસતરામાં, જે સતાવણીઝમ્વા તથા દુખો મેં સહીઆં, કેટલી સતાવણી મેં સહી, ને જોદાવંદે તે સરવથી શી રીતે મને છોડવીઝમ્વા ઝમ્ બધાંથી તું પુરો વાકે છે. ૧૨ ને જે સરવ ખરીસત હસુમાં દીનદારીથી હંદગી ગુજરવા ચાહે છે, તેઓ સતાવણી પામરો. ૧૩ પણ ખુરા તથા ડગ આદમી ફરેખ આપીને તથા ફરેખ ખાઈને બદીમાં જીઆદા ને જીઆદા વધરો. ૧૪ પણ જેવાતો તું શી-

ખીચ્છા ને ચ્છમકીનન જાણી છે તેચ્છામાં કાચ્છમ રહે, ચ્છ જાણીને કે કોણુથી તું ચ્છ શીખીચ્છા છે. ૧૫ ને ચ્છ પણુ કે પાક કીતાખ તું અચ્છગીથી જાણુ છે, તે તને ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી તારણુ ખાખત દાનાવ કરવાને શકતીવાન છે. ૧૬ કુલે કીતાખ ઇલિહામથી છે, ને તાલીમ, તથા નશીહત, તથા સુધારવાને તથા રાસતીમાં તરખીચ્છતને વાસતે કાચ્છમદેમંદ છે; ૧૭ કે ખોદાનો અંદો કામીલ તથા અધાં નેક કામને સાર તઇચ્છાર થાચ્છે.

આખ ગોથો.

વાસતે ખોદાની આગલ તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત જે પોતાના જાહેર થવાના તથા પાદશાહીના વખતમાં જીવતાચ્છાનો તથા મુચ્છલાચ્છાનો ઇનિસાફ કરશે તેની આગલ તાકીદથી હું તને ચ્છે હુકમ આપું છર્ગી; ૨ કે તું કલામની મુનાદી કર, વખત તથા ખેવખત તેમાં મરાગુલ રહે, ઇપદો આપ, ધમકાવ, ને અધી અરદાસત તથા તાલીમથી સમજાવ. ૩ કેમકે ચ્છેવો વખત આવશે જેમાં તેચ્છા સહી તાલીમની અરદાસત નહીં કરશે, પણ અંજવાલીઆ કાન રાખીને પોતાની ખુરી ખવાસો પરમાણુ ઉસતાદ પર ઉસતાદ ચ્છેકદા કરશે. ૪ ને તેચ્છા સાચાઇથી કાન ફેરીને કાહાણીચ્છા પર લગાડશે. ૫ પણ તું અધી વાતોથી હુશીચ્છાર રહે, હુખ સેહે, ઇંજીલ સંખલાવનારાચ્છાનું કામ કર, પોતાની ખીદમતને પુરી પકી કર. ૬ કેમકે હવે હું અરપણુ કરાચ્છેલો થવા સાર તઇચ્છાર છર્ગી, ને મારે કુચ્છ કરી જવાનો વખત પાસે છે. ૭ હું શારી લડાઈ લડી ચુકીચ્છા છર્ગી, મેં પોતાનું દોડું પુરું કીધું છે, મેં ઇમાન રાખીજી છે; ૮ આખરે મારે સાર રાસતીનું તાજ તઇચ્છાર છે, ખોદાવંદ જે રાસત હાકમ છે તે તે દાહાડમાં મને આપશે; ને કુકત મને નહીં, પણ જે સરવ તેના જાહેર થવાને ચાહે છે તેચ્છાને પણ.

૯ મારી પાસે વેહેલો આવવાની તું ડોરોસ કર. ૧૦ કેમકે દીમાસે આ જાહાનને પસંદ કરીને મને મુકીને થેસસાલોનીકેમાં ગઇચ્છા છે; કરેસકસ ગાલાતીમાં; તથા તીતસ દાલમાતીમાં ગઇચ્છા છે. ૧૧ ચ્છેકલો લુકા મારી સાથે છે, તું મારકને પોતાની સાથે લાવજે, કેમકે ખીદમતને સાર તે મને ખહુ કામનો છે. ૧૨ ને તુખીકસને મેં ચ્છેકેસસમાં જોકલીચ્છા છે. ૧૩ જે ડગલો મેં તરોઆસમાં કારપસની પાસે મુકીચ્છા તે તથા કીતાખો, ખાસ કરીને ચાંમડાનાં પાના, આવતી વખતે સાથે લઇ આવજે. ૧૪ આલેકસાંદર

કસારાએ મારી સાથે બહુ બદી કીધી, જોદાવંદ તેનાં કામ પરમાણે તેને બદલો આપે. ૧૫ તેનાથી તું પણ બચારદાર રહે, કેમકે તેણે હમારી વાતો બહુ અટકાવી. ૧૬ મારા પેહેલા જવાબની વખતે કોઈ મારી સાથે નહીં હતો, બધાએ મને છોડી દીધો, તે તેઓના હિસાબે ન ગણાએ. ૧૭ પણ જોદાવંદ મારી સાથે હતો, ને તેણે મને તાકાત બખશી કે મારી મારકૂત પુરી મુનાદી થાએ, ને કુલે ગેરકોમી શાંબલે; ને હું સહીંના મોહોથી છોડવાઈએ. ૧૮ ને જોદાવંદ મને હરેક પુરાં કામથી છોડાવશે, ને પોતાની આસમાની પાદશાહી સુધી બચાવશે; તેની બુજરગી હમેશ થાએ. આમીન. ૧૯ પરીસકાને તથા અકુલાને તથા અનેસીફરસનાં ઘરનાંએને સલામ કહેજે. ૨૦ એરાસતસ ફરીયામાં રહીએ; ને તરોશીમસને મલિતસમાં મેં માંદો છોડીએ. ૨૧ સીઆલા પેહેલાં આવવાની તું કોશોમ કર; ઈઉબુલસ તથા પુદેસ તથા લીનસ તથા કલાઉદીઆ તથા સઘલા બાઈ તને સલામ કહે છે. ૨૨ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત તારા રહની સાથે થાએ, ને તારા પર ફજલ થાએ. આમીન.

તીતસને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

પાઉલ જે જોદાનો બંદો, ને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ, જોદાના પરસંદ ફેલાએનાં ઇમાન પરમાણે, તથા સાચાઈની એલબ જે દીનદારી બાબત છે; ૨ હમેરાંની હુંદગીની ઉમેદથી કે જેનો વાએમો જોદા જેનાથી મુહું નથી જોલાવું તેણે દુનીઆની શરઆત આગલ આપીએ; ૩ પણ ઠીક વખતે પોતાના ફલામની જે મુનાદી આપણા તારનાર જોદાના હુકમથી મને સોંપેલી છે તેથી જાહેર કીધો; ૪ સરખાં ઇમાનના પોતાના દીકરા તીતસને લખે છે; જોદા આપથી, તથા અપણા તારનાર જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ, રહમ, તથા સલામતી તને થાએ.

૫ એ કારણુ સાઈ મેં તને ફરેતેમાં મુકીએ, કે જે અપુરાંતે તું ઠીક કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ આપીએ તેમ તું રોહરે રોહર વડીલાં ઇરવે. ૬ જે કોઈ તોહોમત વગરનો છે, એકજ વહુનો વર, જેને ઇમાનદાર છોકરાંએ છે, ઉડાઉપણની તોહોમતવાલો કે અડીઅલ નથી તો તેને. ૭ કેમકે ને-

ગાહ્યાન જે ખોદાનો કારભારી છે તે તોહમત વગરનો હોય્મ, ખુદપસંદ ઇ-
આ ગુસાદાર, ઈઆ શરાખી, મારકુટીઓ, ઇઆ લબમણા નફાનો લોખી
નહીં. ૮ પણ પહરોણા રાખનાર, નેકોને આહાનાર, હુશીઆર, રાસત, પાક,
તથા પહરેજગાર જોઈય્મ. ૯ તાલીમ પરમાણુ ઇમાનના કલામને મજબુ-
તીથી રાખનારો, કે સહી તાલીમથી નશીહત કરવાને તથા આડું બોલનારાઓ-
ની નીસાં કરવાને તે શકતીવાન થાય્મ. ૧૦ જેમજે અડીઅલ તથા ખાલી
લવાડો કરનારા તથા દગાબાજ ઘણા છે, ખાસકરી તેઓ સુંનતીઓમાંના
છે. ૧૧ તેઓનાં મોહો બંધ કરવાં જોઈય્મ, કારણ કે લબમણા નફાને માર
બેમુનાસીબ વાતો શીખવાને આખા કુટુંબોને ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૨ તે-
ઓમાંના એક તેઓના નખીઓ કહીં છે કે, કરેલી હમેશા જુદા, જુદાં જન-
વર, આલમુ પેટના છે. ૧૩ એ ગહવાઈ ખરી છે, વાસતે તું તેઓને સખત
શીતે એવા ધમકાવ; ૧૪ જે તેઓ ઇહુદીઓની કાહાણીઓ પર તથા સા-
આઈથી ઉલટાવનારા આદમીના હુકમ પર ચીત ન રાખીને ઇમાનમાં મજબુત
થાય્મ. ૧૫ પાક લોદીને બધાં પાક છે, પણ નાપાકો તથા બેઈમાનોને કંઈ
પાક નથી; બલકે તેઓની અકલ તથા દીલ પણ નાપાક છે. ૧૬ ખોદાને
પીછાનવાનો એકરાર તેઓ કરે છે, પણ કામોથી તેનો ઇંકાર કરે છે; તેઓ
ધીકાર લાએક તથા નાકરમાનબરદાર તથા દરેક નેક કામ ખાખત નાકચુલ છે.

બાબ બીજો.

પણ સહી તાલીમને લાએક જે વાતો છે તે તું કેહે. ૨ એવી
કે ઘરડાઓ હુશીઆર, શાનદાર, પહરેજગાર થાય્મ; ને ઇમાન, તથા મોહોખ-
ત, તથા સખરમાં મજબુત થાય્મ. ૩ એજ શીતે ઘરડીઓ પણ એવી
ચાલ ચલે કે જે પાકીજગીને લાએક છે; તોહોમત મુકનારી નહીં, બહુ વધ-
ન લેનારી નહીં, પણ શારી વાતો શીખવનારી થાય્મ. ૪ ને જીવાન આર-
તોને હુશીઆર કરે, કે તેઓ પોતાના વરો તથા છોકરાંઓ પર પીઆર કરે; ૫
ને સમજદાર, પાકદામન, ઘરમાં રહેનારી, નેક, ને પોતાના વરોનાં કેહેવામાં
રહે, કે ખોદાના કલામની બદનામી નહીં થાય્મ. ૬ એજ શીતે જીવાન મર-
દોને પણ નશીહત કર કે તેઓ હુશીઆર રહે. ૭ ને બધી વાતોમાં તું પોતાને
નેક કામોનો નમુનો કરી દેખડાવ; તારી તાલીમ ખાલિસ, દરસત, તથા બેમ-
કર હોય્મ, તારી વાત એવી સહી હોય્મ કે ઇપકા લાએક નહીં થાય્મ; ૮ જે જે

ઉલટો છે તે તારા ઉપર ઝમ્બ લગાડવાનું કંઈ યાહાનું ન પામીને રામાઝ્મ. ૯ આક્રોને શીખવ કે પોતાના ધણીઝ્મોને તામે યાઝ્મે, તે સઘલી વાતોમાં તે-ઝ્મોને ખુરા કરે, ને પાછા જવાખ નહીં આપીઆ કરે. ૧૦ હાત નહીં મારે, પણ પુરી અમાનતદારી દેખાડે, કે તેઝ્મા આપણા તારનાર ઝોદાની તાલીમને બધી રીતે શોભાવાન કરે. ૧૧ કેમકે ઝોદાનો તારણ લાવનાર કુજલ બધા લોહોને જાહેર થઈઝ્મા છે. ૧૨ તે આપણને ઝમ્મ શીખવે છે કે બેદીની, તથા દુનીઆની ખુરી ખાહેશોનો ઇંકાર કરીને આ જાહાનમાં હુરીઆરી, તથા રાસતી, તથા દીનદારીથી હુંદગી યુજરની. ૧૩ ને મુઆરક ઉમેદ પામવાની ઇઆને ઝુજરગ ઝોદા તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જાહો-જલાલી જાહેર થવાની રાહ જોતા રહીઝ્મે. ૧૪ જોણે પોતાને આપણે બદલે આપીઝ્મા, કે તે આપણને બધી બદકારીથી છોડાવે, ને ઉમતને જે નેક કા-મોમાં સરગરમ રહે, તેને પોતાને સાર પાક કરે. ૧૫ ઝમે વાતો કેહે, તથા નશીહત કર, ને પુરા ઝમ્બતીઆરથી ધમકાવ; કોઈ તને તુછ ન કરે.

ખાખ તીઝ્મે.

તેઝ્મોને ઇઆદ કરાવ કે તેઝ્મો સરદારો તથા ઝમ્બતીઆરવાલા-

ઝ્મોના ફરમાનખરદાર યાઝ્મે, હાકમોને માનનારા યાઝ્મે, ને હરેક નેક કામને સાર તઈઆર રહે. ૨ ને કોઈના હકમાં ખુરં ખોલનારા નહીં, કે બકીઆરા નહીં, પણ નરમ, ને બધા આદમીઝ્મા સાથે બધી રીતે ભલમનસાઈ કરે. ૩ કેમકે આપણે પણ અગાઉ નાદાન, નાફરમાનખરદાર, ફરેખ ખાનારા, તરેહ તરેહની રોહવતો તથા ઝમેરોની યુલામીમાં હતા, ને બદખવાઈ, તથા અદેખાઈમાં વખત કાહાડતા હતા, ને નફરતને લાઝ્મેક તથા ઝમેક ખીજની નફરત કરનાર હતા. ૪ પણ જરે અપણા તારનાર ઝોદાની મેહેરખાની તથા ખીઆર આદ-મી પર જાહેર થઈઝ્મા, ૫ તારે તેણે પોતાના રહમથી આપણને બચાવીઆ, રાસતીનાં કામો જે હમે કીધાં તેથી નહીં, પણ ખીજ જનમના નાહાવાથી, તથા પાકરહના નવા કરવાથી. ૬ તેણે તે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતની મારફત આપણા પર બહુ રેડીઝ્મા છે. ૭ કે આપણે તેના કુજલથી રાસત કરીને તથા વારસ ખનીને હમેરાંની હુંદગીના ઉમેદવાર થઈઝ્મે. ૮ ઝમે વાત સાચી છે, ને હું આહુંછર્ગી કે તું ઝમે વાતો તાકીદથી કહીઆ કરે, કે જેઝ્મા ઝોદાપર ઇમાન લાવીઆ છે, તેઝ્મા અંદેશો રાખીને નેક કામોમાં મરાયુલ રહે, ઝમેવાં કામો

બધાં ને આદમીઓને સારૂ ક્ષમ્પેદેમંદ છે. ૯ પણ બેવકુક તકરારો તથા નસ-
બનામાંઓ તથા ઠરાઓ તથા શરીરમત આખતના જઘડાઓથી દુર રહે, કેમકે
તેઓ બેકુકમ્પેદા તથા બેહુંદા છે. ૧૦ જે આદમી પાપંડી છે તેને ક્ષમ્પેક બે-
વાર નરીહત કરીને કાહાડી મુક. ૧૧ ક્ષમ્પે જલણીને કે જે ક્ષમ્પે છે તે આડો
ગઠઓ છે, ને યુનાહ કરે છે, ને પોતે પોતાનો દંડ કરે છે. ૧૨ જરેહું આ-
રતીમાસને ઇઆ તુખીકસને તારી તરક મોકલું, તારે મારી પાસે નીકાપોલીસમાં
આવવાની ડોરોસ કરજે, કેમકે તાંહાં સીઆલો કાહાડવાને મે ઠરાવીજી છે. ૧૩
જેનસ શાસતરીને તથા આપલોસને તું ક્ષમ્પેવી અખરદારીથી પોહોંઆડજે કે
તેઓને કુંઈ સીજની મોહોતાજી નહીં રહે. ૧૪ ને આપણા લોક પણુ જર-
રીમતને સારૂ નેક કામ આણુ રાખવાને શીખે, કે તેઓ બેકુકમ્પેદા ન રહે. ૧૫
મારી સાથે જે સઘલા છે તેઓ તો સલામ ક્રેહે છે; ઇમાનના સખખથી જેઓ
આપણા પર પીઆર કરે છે તેઓને તું સલામ ક્રેહે. તમા સરવપર ફજલ
થાઓ. આમીન.

શ્રીલભોનને પાઉલનું પતર.

૧ પીઆરા તથા હમારા સાથી કામ કરનાર શ્રીલભોનને તથા પીઆરી આ-
પશીઆને; ૨ તથા હમારા સાથી સીપાહ આરખીપસને, તથા તારાં ઘરમાંની
મંડલીને, ખરીસત ઇસુનો અંધીવાન પાઉલ, તથા તીજોથી ભાઈ લખે છે. ૩
જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી
તમને થાઓ.

૪ તારો પીઆર તથા ઇમાન જે જોદાવંદ ઇસુ પર, તથા સરવ પવીતરો પર છે,
તે આખત શાંભલીને; ૫ હું પોતાની દુઆઓમાં તારી ઇઆદ કરું છજી, ને
મારા જોદાના શુકર હમેરા કરું છજી; ૬ કે ખરીસત ઇસુની જે હરેક શારી
વાત તમારામાં છે તેની આલખ થવાથી તારા ઇમાનનું ભાગીઆપણું અસરદાર
થાઓ. ૭ કેમકે તારા પીઆરને લીધે હમને બહુ ખુશી તથા દીલાસો થાઓ
છે, કારણુ કે ક્ષમ્પે ભાઈ, તારાથી પવીતરોના જીવને આરામ થાઓ છે.

૮ વાસતે જે વાજખી છે તે તને હુકમ તરીકે ક્રેહેવાને મને ખરીસતથી બહુ
હીમત છે. ૯ પણ હું ઘરડો પાઉલ, તથા હમણા ઇસુ ખરીસતનો અંધીવાન

છતાં જ્યુદી રીતે પીઆરથી તને ઝેલતેમાસ કહુંછીં. ૧૦ ઝનેસીમસ મારો દીકરો, જેને મેં મારાં અંધનમાં જનમાવીઓ, તેની બાબત હું તને ઝેલતેમાસ કહુંછીં. ૧૧ પેહલાં તે તને કુર્મ્મદેમંદ નહીં હતો, પણ હવે તને તથા મને બહુ કુર્મ્મદો આપનાર થઈઓ છે. ૧૨ તેને મેં પાછો માકલીઓ છે, ઝે-સાર તું તેને ઇઆને મારા કલેજાંના તુકડાને કબ્બલ કર. ૧૩ તેને મેં પોતાની પાસે રાખવાનું આહીંજીં કે ઇંજીલ બાબતના અંધનોમાં તારી વતી તે મારી ખીદમત કરે. ૧૪ પણ તારી મરજી વીના મેં નહીં આહીંજીં કે કંઈ કરું, કે તારો ઝેહસાન લાચારીથી નહીં, પણ ખુશીથી થાઓ. ૧૫ તે કદાચ તારાથી થોડી મુદત ઝે સાર જ્યુદો થઈઓ કે તું તેને હમેશાંને સાર પામે. ૧૬ હવેથી ગોલામના જેવા નહીં, બલકે ગોલામથી બેહેતર, ઇઆને ભાઈના જેવા, તે મને ઝેવો છે, ને જીસમની રાહ તથા ખોદાવંદના મળ્ય તને કેટલો જીઆદા. ૧૭ વાસતે જો તું મને શરીક ગણે છે, તો જેમ મને તેમ તેને કબ્બલ કર. ૧૮ ને જો તેણે કંઈ તારું જુકસાન કીધું, ઇઆ જો તે તારો કરજદાર છે, તો તે મારા હીસાબે લખ. ૧૯ હું પાહિલ પોતાને હાતે આ લખુંછીં, હું તે પાછું આપશ. પણ હું તને ઝે કેહેતો નથી કે તું પો-તેજ મારાં કરજમાં છે. ૨૦ ઝઝે ભાઈ, મને તારાથી ખોદાવંદમાં ખુશી થવા દે, ખોદાવંદમાં માં કલેજું ગ્રાહું કર. ૨૧ તારી ફરમાનખરદારીનો ભરોસો રાખીને મેં તને લખીંજીં છે, ને હું બાબુંછીં કે હું જે કહુંછીં તે કરતાં તું જીઆદા કરશે.

૨૨ ને મારે સાર પણ ઉતારો તહઆર કર, કેમકે મને ઝે ભરોસો છે કે તમારી દુઆઓથી હું તમને અપાઈશ. ૨૩ ખરીસત ઇમ્મિને સાર મારો સાથી કેદી ઝેપાફરસ; ૨૪ ને મારક, આરીસતારખસ, દેમાસ, તથા લુકા, મારા સાથી કામ કરનારા, તને સલામ કેહે છે. ૨૫ આપણા ખોદાવંદ ઇમ્મિ ખરીસતનો ફજલ તારા રહની સાથે થાઓ. આમીન.

હેબરીઓને પત્ર.

આખ પેહેલો.

ખોદાએ નખીઓની હસકત પેહેલાં આપદાદાઓને વરેવાર તથા

બહુ રીતે કહીઆ બાદ; ૨ આ છેલા દાહાડાઓમાં બેઠાથી આપણને કહીઈ છે, જેને કુલે ચીજોનો વારસ ઠરાવીઓ છે, ને જ્ઞેનાથી તેણે દુનીઆ બનાવી છે. ૩ તે તેના જલાલનું તેજ, તથા અસથીતવાની પરતીમા છે, ને પોતાની કુદરતના કલામથી સઘલાં થાંભી રાખે છે; એ સાહ તે પોતે આપણા યુનાહો સાફ કરીને બુલંદીમાં જનાએઅલીની જમણી ગમ બેઠો છે. ૪ તે શ્રીર-રાતાઓથી એ કદર બુજરગ ઠરીઓ કે જે કદર વતનમાં તેઓથી તે બેહેતર નામ પામીઓ.

૫ કેમકે તેણે શ્રીરરાતાઓમાંના ઢોણને કદી એમ કહીઈ કે, “તું મારો બેઠો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે?” ને વલી, “હું તેનો આપ થવરા, ને તે મારો બેઠો થશે?” ૬ ને વલી, તે જરે પેહેલોટાને દુનીઆમાં લાવીઓ, તારે કેહે છે કે, “ખોદાના કુલે શ્રીરરાતા તેનો સજ્જો કરે.” ૭ ને શ્રીરરાતાઓ આખત તે એમ કેહે છે કે, “તે પોતાના શ્રીરરાતાઓને રહે, તથા પોતાના ખા-દ્દમેને આગના ભડકાં કરે છે.” ૮ પણ બેઠા આખત કેહે છે કે, “અએ ખોદા, તાઈં તખત હમેરાં છે, તારો ચોખ રાસતીનો ચોખ છે; ૯ તેં રાસતીનો પીઆર ને બદીનો કંઠણો કીધો, વાસતે ખોદાએ ઇઆને તારા ખોદાએ તારા સાથીઓ કરતાં તને ખુશીના તેણે અખીરોક કીધો છે.” ૧૦ વલી એ કે; “અએ ખોદાવંદ, તેં રાહઆતમાં જમીનનો પાઠઓ નાંખીઓ, ને આસમાનો તારા હાતોનાં કામ છે; ૧૧ તેઓ નેસત થઈ જરો, પણ તું રેહે છે; ને તેઓ સઘલાં પોરાક સરખાં જુના થઈ જરો; ૧૨ ને આદરની પેડ તું તેઓને લપે-ટરો, ને તેઓ બદલારો, પણ તું તેવોજ છે, ને તારાં વરરા કદી જતાં નહીં રેહેરો.” ૧૩ ને તેણે શ્રીરરાતાઓમાંના ઢોણને કદી એમ કહીઈ કે, “જાહાં સુધી તારા દુરામનોને હું તાઈં પાએઆસન કરૂં, તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેરા?” ૧૪ શું તેઓ બધા ખીદમત કરનાર રહે, તારણનું વતન પામનારઓને લીધે ખીદમત કરવા સાહ મોકલાએલા નથી?

બાબ બીજો.

વાસતે જે વાંતા આપણે શાંભલી છે, તેઓને આપણે કદી નહીં

જાઈએ, એ સારૂ તેઓપર બહુજ ચીત રાખવું જોઈએ; ૨ કેમકે શ્રિરતાઓથી કહેલો કલામ જે કાએમ રહીએ, ને હરેક તકસીર તથા નાફરમાન-બરદારીની વાજબી સજ થઈ; ૩ તો આપણે આવાં મોહોશં તારણની ગફલતમાં રહીએ તો શી રીતે બચીએ? એનું બીઆન જોદાવંદથી પેહેલું થઈ, ને શાંભલનારાઓથી આપણને સામેત થઈ. ૪ જોદા પોતે તેઓની સાથે નીશાનીઓ, તથા કરામતો, તથા તરેહ તરેહના મોજેજોએ, તથા પોતાની મરજી પરમાણે પાકરહની બકરોસો વેહંચવાથી ગહવાઈ આપતો રહીએ. ૫ કેમકે જે આવનાર દુનીઆ બાબત આપણે બોલીએ છઈએ તે તેણે શ્રિરતાઓના એપતીઆરમાં નથી મુકી. ૬ પણ જોઈ જોઈ એક જણે એવી સાહેદી આપીને કહીજે કે, “આદમી શું છે કે તું તેની ઇઆદરાએ છે? ઇઆ આદમીનો બેદો શું કે તું તેને જુએજે? તે તેનો મરતબો શ્રિરતાઓથી કંઈ કમ કીધો. ૭ તે તેના પર જલાલ તથા હજતનું તાજ મુકીજે છે, ને પોતાના હાતનાં કામ પર તેને ફરાવીએ છે. ૮ તે તેના પગ તલે સઘલાં મુકીઆં છે;” તો સઘલાં તેને તાએ કીધાથી તેને તાએ ન કીધેલું કંઈ રહેવા દીધું નથી, તોપણ સઘલાં તેને તાએ થઈઆં, એમ આજ સુધી આપણે જોતા નથી. ૯ પણ હમિ થોડી વાર સુધી શ્રિરતાઓ કરતાં કંઈ એઓ કરાઈઆ પર માત સેહેવાનાં ફારણથી જલાલ તથા હજતનું તાજ તેના પર મુકાએલું આપણે જોઈએ છઈએ, તે એ સારૂ એઓ કરાઈએ કે જોદાના ફજલથી હરેક માણસને બદલે તે મરણ ભોગવે ૧૦ કેમકે જેને સારૂ સઘલાં છે, તથા જેનાથી સઘલાં છે, તેને એ લાએક હતું કે, ઘણા દીકરાઓને જલાલમાં લાવનારને, ઇઆને તેઓના તારણના પેરાવાને દુખને આસરે કામીલ કરે. ૧૧ કેમકે જે પાક કરે છે, ને જે પાક કરાએ છે, તે સઘલા એકથીજ છે, વાસતે તે તેઓને ભાઈ કેહેવાને નહીં શરમાતાં કેહે છે કે, ૧૨ “હું તાઈં નામ મારા ભાઈઓને શંભલાવરા, મંડલીમાં હું તારી સીતાએસ કરરા.” ૧૩ ને વલી, “હું તેના પર ભરોસો રાખરા;” ને વલી, “જુએ, હું તથા જે છોકરાં જોદાએ મને આપીઆં છે તે.” ૧૪ તો છોકરાં ગોરા તથા લોહીમાં શરીક છે, વાસતે તેપણ તેમાં શરીક થઈએ કે;

પોતે માતને આશરે માતનુ જોર રાખનારને ઇઆને રોતાનને હલાક કરે; ૧૫ ને માતની ખીલીકથી જે પોતાની આખી ઉમર યુલામીમાં હતા તેઓને છોડવે. ૧૬ કેમકે તેણે શીરેશતાઓની જાત નથી પકડી, પણ ઇબરાહીમની નસલની પકડી છે. ૧૭ ઝં સાફ તેને બધી રીતે પોતાના બાઇઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, કે તે જોદાની વાતોમાં લોહિના યુનાહોની તોજસ કરવા સાફ ઝંક રહીમ તથા અમાનતદાર સરદાર કાહીન થાઓ. ૧૮ કેમકે તેની ઇમતેહાન થઇઆથી જે દુખ તેણે ભોગવીઓ, તેથી તે જોઓ ઇમતેહાનમાં પડે છે તેઓની મદદ કરી શકે છે.

બાબ તીજો.

વાસતે, અઓ પાક બાઇઓ, જોઓ આસમાની તેડાંમાં શરીક

થઇઓ, જે રસુલ તથા સરદાર કાહીન ખરીસત ઇસુ જોનો આપણે ઝંકરાર કરીઓ છઇઓ, તેને તાકીને જુઓ. ૨ જેમ મુસા પોતાના આખાં ઘરમાં તેમ ઝં પણ પોતાના ઇરાવનારની આગલ અમાનતદાર હતો. ૩ કેમકે જે પરમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન છે, તે પરમાણે મુસા કરતાં વધતાં માન લાઓક ઝં ગણાઓ છે. ૪ કારણુ કે હરેક ઘરનો ડોઘ બાંધનાર છે, પણ જેણે કુલે ઝીજો બનાવી તે જોદા છે. ૫ પણ મુસા પોતાનાં બધાં ઘરમાં આકરની પડે અમાનતદાર હતો, કે જે વાતો જાહેર થવાની હતી તેઓ બાબત ગહવાઇ આપે. ૬ પણ ખરીસત તો બેટાની પડે પોતાનાં ઘર પર તેવો હતો. ને તેનું ઘર આપણે છઇઓ, ઝં શરતથી કે આપણે ભરોસો તથા ઉમેદથી થતી ખુશી આખર સુધી આપણે પકડી રાખીઓ. ૭ ઝં વાસતે (જેમ પાકરહ કેહે છે તેમ, “અગર આજે તમે તેનો અવાજ શાંભલો; ૮ તો જેમ રાનમાં આજમાઓરાને દાહોડે યુસાને વખત થઇજી તેમ તમે પોતાનાં દીલ સખત ના કરો. ૯ જાંહાં તમારા બાપદાદાઓએ મને આજમાવીઓ, ને મારી પરખ લઇને ચાલીશા વરસા સુધી મારાં કામ જોઇઓ. ૧૦ વાસતે તે પેહેડીથી નારાજ થઇને મેં કહીજી કે, તેઓનાં દીલ હજેરા યુમરાહ થાઓ છે, ૧૧ ને તેઓએ મારા મારગ જાણીઆ નથી, વાસતે મેં મારા યુસાથી સમ બાધા કે તેઓ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.) ૧૨ જુઓ બાઇઓ, કે તમારામાંના ડોઘમાં બેઇમાનીનું બુરૂંદીલ ન હોઓ કે જીવતા જોદાથી તે કરી જાઓ. ૧૩ પણ દરરોજ જાંહાં સુધી આજ કેહેવાઓ તાંહાં સુધી ઝંક

બીજાને નશીહત કરો કે તમારામાંથી કોઈ ગુનાહના ફરિયાદી સખત નહીં થઈ જાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે પોતાના ભરોસાની રાહચાત આપર સુધી કાચ્છેમ રાખીએ તો આપણે ખરીસતમાં શરીર છાચ્છે. ૧૫ જ્યાં સુધી આજ કહેવાએ છે ત્યાં સુધી તમે તેનો અવાજ શાંભાવો, જેમ ગુમાને વખતે તેમ તમારાં દીલ સખત ન કરો. ૧૬ કેમકે કેટલાએક શાંભાવીને ગુસો ચહાવીએ, પણ સુસાની મારફત મી સરમાંથી નીકળીઆ તે સઘલાએ નહીં. ૧૭ ને તે આવીસ વરસ સુધી કોણથી નારાજ હતો? શું જોએએ ગુનાહ કીધા, જોએનાં મુડાં રાનમાં પડીઆં. તેએ સાથે નહીં? ૧૮ ને જોએ ધમાન લાવીઆ નહીં તેએ વગર કોણુ બાબત તેણે સમ ખાધા કે તેએ તેના આરામમાં નહીં પેસરો? ૧૯ તો આપણે જોએએ છાએ કે જોએમાનીના સખત તેએ દાખલ થઈ શકીઆ.

આજ ચોથો.

વાસતે તેના આરામમાં દાખલ થવાનો વાએદો બાકી રહીઆથી જરૂર છે કે આપણે ડરીએ કે રખેને આપણામાંનો કોઈ પાછલ રહી જાય. ૨ કેમકે જેમ તેએને તેમ આપણને પણ ખુરાખખરી કહેવાઈ છે, પણ શાંભાવી વાતની સાથે શાંભલનારાએનો એતકાદ ન થાવાનાં કારણથી તેએને તે કાએદેમંદ નહીં થઈ. ૩ કારણુ કે આપણે જો ધમાન લાવીએ છાએ તે આપણે તો આરામમાં પેસીએ છાએ, જેમ તેણે કહીજી કે, “મેં મારા ગુસાથી સમ ખાધા છે કે, તેએ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો” તેમ; તોપણ કાએ તો દુનીઆનો રાહથી ખનીઆં છે. ૪ કેમકે સાતમા દાહાડા બાબત કોઈ કોણુ તેણે એમ કહેવું છે કે, “સાતમે દાહાડે જોદાએ પોતાનાં સઘલાં કામથી આરામ લીધો.” ૫ પણ એ જગોમાં તે ફરી કહે છે કે, “તેએ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.” ૬ તો જોએને પેહેલાં ખુરાખખરી કહેવાઈ તેએ જોએમાનના સખતથી દાખલ થઈઆ નહીં, તારે કેટલાએકનું દાખલ થવું બાકી રહીજી છે. ૭ ફરી એકજ દાહાડે ઠરાનીને દાઉદથી તે કહે છે કે, “આજ, કેટલીક સુદત બાદ, જેમ લખેલું છે, કે આજ તમે તેનો અવાજ શાંભાવો તો પોતાનાં દીલ સખત ન કરો.” ૮ કેમકે જો દહોશુઆએ તેએને તે આરામમાં દાખલ કીધા હોતે, તો તેણે તે બાદ બીજા દાહાડા બાબત કહીજી નહીં હોતે. ૯ વાસતે જોદાના લોડોને સારૂ આરામ બાકી રહીએ છે, ૧૦ કેમકે પોતાના આરામમાં જે

પેટા છે, તેણે પણ પોતાનાં કામથી આરામ લીધો છે, જેમ જોદાએ પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ વાસતે તે આરામમાં દાખલ થવાને આપણે ડોરોસ કરવી જોઈએ, નહીં તો રખે બેઠમીનીના સખચથી તેઓની પેટ ડોઈ પેડે. ૧૨ કેમકે જોદાનો ફલામ જીવતો, તથા કુવતદાર, તથા બેધારી તલવાર કરતાં પણ તેજદાર છે, ને જન તથા રૂહ ને સાંધા તથા ગુદાના કકડા કરીને આરપાર પેસનાર છે; ને દીલના ખીઆલ તથા ઈશિદા પીછાનનાર છે. ૧૩ ને ડોઈ મખલુક તેનાથી છુપો નથી, બલકે જેની સાથે આપણને કામ છે તેની નજરમાં સહુ કંઈ ઉઘાડું તથા ખોલું છે. ૧૪ તો આપણને એવા સરદાર કાઢીન છતાં કે જે આસમાનમાં ગઈએ છે, ઇઆને જોદાનો બેટો ઇસુ, આપણને આપણો એકરાર મજબુત પકડી રાખવો જોઈએ. ૧૫ કેમકે આપણે સરદાર કાઢીન એવા નથી કે આપણી નખલાઈએમાં આપણી સાથે હમદરદ નહીં થઈ શકે; પણ ગુનાહ શીવાએ બધી વાતોમાં આપણી પેટ અજમાઈએ હોતો. ૧૬ વાસતે આવા, આપણે ફજલનાં તખત પાસે બેઠક નહીં કે આપણને રહમ મલે, તથા હાજતની વખતે મદદ કરવાને ફજલ હાંસલ કરીએ.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હરેક સરદાર કાઢીન જે આદમીઓમાંથી ચુની કહડાએ છે, તે આદમીઓને વાસતે સુકરર થાએ છે, તે કેમને સારૂ કે જે જોદા સાથે એલાઈ શખે છે, ઇઆને અરપણો તથા ગુનાહોની કુરઆનીએ અહડાવાને, ૨ કે એવકુકે તથા ગુમરાહો પર તે રહમ કરી શકે, કેમકે તે પોતે પણ કમજોરીમાં ગીરફતાર છે. ૩ ને એ સખચથી જેમ લોશને સારૂ તેમ પોતાને સારૂ પણ તેણે ગુનાહોની કુરઆની અહડાવી જોઈએ. ૪ ને ડોઈ આદમી એ ઇજત પોતાથી પામતો નથી, મગર હાજતની મુઆફક જોદાથી જે તેડાઈએ છે તે પામે છે. ૫ એજ તરેહ ખરીસતે પણ સરદાર કાઢીન થવાની ઇજત પોતાથી એખતીઆર નહીં કીધી; પણ જેણે તેને કહીઈ કે “તું મારો બેટો છે, આજે મેં તને જનમાવીએ છે” તેણે તે તેને અખશી. ૬ જેમ ખીજે ડેકાણે તે કેહેછે કે, “મલકીસેદકની તરેહ તું હમેશાંનો કાઢીન છે.” ૭ જે દાહાડાએ તે અદનમાં હતો તેમાં તેણે રડી રડીને તથા આંસુએ પાડીને માતથી જે તેને અચાવી શકનાર તેની પાસે દુઆએ તથા અરજી કીધી, ને જોદાને લીધે તેનું શંખલાઈઈ. ૮ અગરએ તે બેટો હોતો, તોપણ જે દુઆ

તેણે ઉઠાનીઆં તેથી તે ફરમાનખરદારી શીખીઓ. ૯ ને કામીલ થઈને પોતાના સઘલા માનનારાઓને સારૂ હમેશાંનાં તારણનું કારણ થઈઓ. ૧૦ ને જોદાની તરફથી મેલકીમેદકની તરેહ સરદાર કાહીન ઢેહેવાઈઓ. તેની આખત હમારે બહુ વાત ઢેહેવાની છે, પણ તે તમાથી સમજવી કઠણ છે; કેમકે તમે શાંભલવાને સુસત થઈઓ છે. ૧૨ ને જોવારે તમને ઉમતાદ થવું જોઈતું હતું, તેવારે જોદાના કલામની સુલ વાતો શી છે, ઓ ઢોઈઓ તમને ફરી શીખવવાની જરૂર છે; ને તમે ઓવા થઈઓ કે તમને દુધ જોઈઓ, સખત જોરાક નહીં. ૧૩ કેમકે જો હરેક દુધ લે છે તે રાસતીના કલામ આખત અપરવીન છે, કારણ કે તે બાકક છે. ૧૪ પણ સખત જોરાક કામીઓને સારૂ છે, ઢ્યાને જોઓની ઇંદરીઓ વપરાઈઓથી તેજ થઈને બહુ તથા બુઠું પીછાને છે તેઓને વાસતે.

આખ છઠો.

એ વાસતે આપણે ખરીસતની તાલીમની સુલ વાતો છોડીને કામીલ થવાની તરફ જઈઓ; ને સુડદાં કામોથી તોળા કરવાનો, તથા જોદા પર ઇમાન લાવવાનો, તથા આપતીસમાની તાલીમનો, ૨ તથા હાત સુકવાનો, તથા યુઓલાંઓના પાછા ઉઠવાનો, તથા હમેશાંના ઇનસાફનો પાઈઓ ફરી ન નાંખીઓ. ૩ ને અગર જોદા યાહે તો આપણે ઓ કરશું. ૪ કેમકે જોઓ ઓક વાર શેરાન થઈઓ, ને આસમાની બખરોસ આખી, ને પાકરહમાં શરીક થઈઓ, ૫ ને જોદાના ઉમદા કલામની તથા આવનાર દુનીઆની કુદરતો આખી, ૬ ને પછી તેઓ જો પડે, તો તેઓને તોળા કરવા સારૂ ફરી નવા કરવા ઓ નામમકીન છે, કારણ કે તેઓ જોદાના બેથાને પોતાને સારૂ ફરી કરસે જડે છે, ને જોહર રીતે તેની રસવાઈ કરે છે. ૭ કેમકે જો જમીન પોતા પર વારેવાર વરસેલા વરસાદને પીઓ છે, ને ગોતાના ખેડનારાઓના કાઓદાને સારૂ તરકારી ઉપજવે છે, તે જોદાથી ખરકત પામે છે. ૮ પણ જો કાંચ તથા જીંઠકચારી ઉપજવે છે, તે નાકચુલ થાઓ છે, ને લાનતી થવાને નજદીક છે; તેનો અંત બલવા સારૂ છે. ૯ લેકીન, ઓઓ પીઆરાઓ, અગર હમે ઓમ જોલીઓ છઈઓ, તોપણ તમે આખત ઓ કરતાં બેહતર તથા તારણવાલી વાતોનો બરોસો રાખીઓ છઈઓ. ૧૦ કેમકે જોદા બેઇનસાફ નથી કે તે તમારાં કામને તથા મોહોખતની મેહેનત જો તમે તેનાં નામ પર પવીતરોની ખીદમત કરી-

ને દેખડાવા છે ગ્યા તેને તે ભુલી જાગ્યે. ૧૧ ને હમે આહીએ છઠએ કે તમારામાંનો હરેક કામીલ ઉમેદને વાસતે આપર સુધી ગ્યેવી ફોરોસ કરીઆ કરે; ૧૨ કે તમે સુસત નહીં થઈ જાગ્યો, પણ ધમાન તથા સપર રાખીઆથી જોગ્યો વાગ્યેદાગ્યોના વારસ થઈઆ છે, તેગ્યોની પેરવી કરનારા થાગ્યો. ૧૩ કેમકે જોદાએ ધબરાહીમને વાગ્યેદો આપીઆ પર પોતે જોના સમ આગ્યે ગ્યેવો કોઈ વધતો મોહોયો નહીં મલીઆથી તેણે પોતાનાજ સમ આધને કહીઈ કે, ૧૪ “ગ્યેકી નન હું તને અરકતો પર અરકત આપરા, ને તારી ગ્યોલાદને બહુ વધારરા.” ૧૫ ને સપર રાખીઆ પર વાગ્યેદાનું ક્લ તે પામીગ્યો. ૧૬ હકીકતમાં લોક મોહોયોના સમ આગ્યે છે, ને સાગ્યેત કરવા સાઈ તેગ્યોમાં હરેક કજીઆની હદ સમ છે. ૧૭ વાસતે જોદાએ પોતાના ડરાવનું મજબુત કાગ્યેમપણું વાગ્યેદાના વારસોને વચનનું વતન દેખાડવા આહીને સમથી સાગ્યેત કીધું; ૧૮ કે જોમાં જોદાથી જીહું જોલાતું નથી ગ્યેવી ન કરનારી બે બાબતથી આપણે જો આગલ મુકેલી ઉમેદ પકડવાને દોડીઆ છઠએ તે આપણને ઘણો દીલાસો થાગ્યે. ૧૯ તે ઉમેદ આપણા જાનનું સાગ્યેત તથા કાગ્યેમ લંગર છે, ને પડદામાં દાખલ થાગ્યે છે. ૨૦ તાંહાં આગલ દોડનાર ઇસુ આપણે સાઈ પોડો છે, ને મેલકી સેદકની તરેહ હમેરાંનો સરદાર કાહીન થઈગ્યો છે.

બાબ સાતમો.

કેમકે એ મેલકી સેદક સાલિમનો પાદશાહ જોદા ગ્યેતાલાનો કાહીન

હતો, જેણે ધબરાહીમ જરે પાદશાહોને મારીને પાછો વલીગ્યો તારે તેને મલીગ્યો, ને અરકત આપી. ૨ જેને ધબરાહીમે સઘલાંનો દસમે ભાગ આપીગ્યો; પેહેલાં તે પોતાનાં નામ પરમાણે રાસતીનો પાદશાહ છે, ને પછી સાલિમનો પાદશાહ, ધઆને સુલાહનો પાદશાહ છે. ૩ તે બાપ વગર, મા વગર, નસલ વગરનો છે, જેના દાહાડાની રાઈ તથા જીંદગીની આપર નથી, પણ જોદાના બેટાના જેવો બનેલો છતાં હમેરા કાહીન રેહે છે. ૪ તો હવે વીચાર કરો કે તે કેવો જીવરગ હતો કે જેને અપણા પીતા ધબરાહીમ વડીકે લુટનો દસમે ભાગ આપીગ્યો. ૫ ને લેવીની ગ્યોલાદ જે કાહીનનો ગ્યોહદો પામે છે તેગ્યોને લોટોની પાસેથી, ધઆને ધબરાહીમની કમરથી પેદા થગ્યેલા પોતાના ભાઈગ્યોની પાસેથી, શરીઅત પરમાણે દસમે ભાગ લેવાનો હુકમ છે. ૬ પણ જેની નસલ તેગ્યોથી નથી, તેણે ધબરાહીમની પાસેથી દસ-

મા ભાગ લીધો, ને જેને વાગ્યેમઠા મક્કીઆ હતા તેને અરકત આપી. ૭ ને
 અર્ધી તકરાર વગર નાહનો માહોરાથી અરકત પામે છે. ૮ ને હીઆં મરનાર
 આદમી દસમા ભાગ લે છે; પણ તાંહાં જેની આખત રાહેદી આપેલી છે કે,
 તે જીવતો છે, તે લે છે. ૯ ને હું એમ કહી શકું છું કે, જે લેવી દસમા
 ભાગ લે છે, તેણે પણ ઈબ્રાહીમની મારકૂત દસમા ભાગ આપીએ. ૧૦ કે-
 મકે જરે મેલકીસેદક તેના આપને મક્કીએ તારે તે પોતાના આપની કમરમાં
 હતો. ૧૧ વાસતે જે લેવીના કાહીનપણાથી કમાલીઆત થતી હતી (કાર-
 ણુકે તે વખતમાં લોથોને રાશીઆત મલી હતી) તો શી જર હતી કે ખીજો
 કાહીન મેલકીસેદકની રીત પરમાણે જાહેર થાય, ને હાજનની રીત પરમાણે
 નહીં ખોલવાય? ૧૨ કારણુ કે કાહીનપણું બદલાઈઆ છતાં રાશીઆતનું પણ
 બદલાવવું જરૂર થાય છે. ૧૩ કેમકે જેની આખત આવાતો રહેવાય છે,
 તે ખીજ શીરકાનો છે, જેહેમાંના કોઈએ કુરઆનગાહની ખીદમત કીધી
 નથી. ૧૪ કેમકે એ જાહેર છે કે હુદુદાથી આપણો જોદાવંદ નીકલીએ,
 ને તે શીરકાના કાહીનપણા આખત સુસાયે કંઈ કહીજી નથી. ૧૫ ને એ પણ
 સાફ જાહેર છે કે મેલકીસેદકની રીત પરમાણે એક ખીજો કાહીન જાહેર થા-
 ય્યે છે, ૧૬ જે જીસમાની રાશીઆતના હુકમ પરમાણે નહીં, પણ હમેશાંનો
 જીંદગીની કુદરત પરમાણે થઈએ છે. ૧૭ કેમકે તે રાહેદી આપે છે કે,
 “તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશા કાહીન છે.” ૧૮ કેમકે આગલા
 હુકમની નબલાઈથી તથા અફલતાથી તે કાહીડી નંખાય છે. ૧૯ કારણુ કે
 રાશીઆતે કંઈ કામીલ નથી કીધું, મગર એક બેહતર ઉમેદે દાખલ થઈને
 કીધું છે, જેથી આપણે જોદાની પાસે પોહોંચીએ છઈએ, ૨૦ ને વસી એમ
 નહીં કે તે સમ વીના કાહીન થઈએ; (ને તેએ સમ આધા વગર કાહીન થ-
 ઈઆ છે ખરા; ૨૧ પણ આ તો સમ સુધાં, ને તેખી જેણે એને કહીજી કે,
 “જોદાવંદે સમ આધા છે, ને તે ફરનાર નથી કે, તું મેલકીસેદકની રીત પ-
 રમાણે હમેશાં કાહીન છે;”) ૨૨ તેમ હસુ એક બેહતર બંદોખસતનો
 જમીન થઈએ. ૨૩ ને જે કાહીન થઈઆ તેએ ઘણા હતા, કેમકે
 માતને સખખ તેએથી જરી નહીં રહેવાઈ. ૨૪ પણ એ હમેશા રહે છે, વાસતે
 એને અબદલાઉ કાહીનપણું મક્કીએ છે. ૨૫ વાસતે જેએ એની માર-
 કૂતે જોદાની પાસે આવે છે, તેએને આખર સુધી એ તારી શકે છે; કેમકે એ
 તેએને સાફ મીનંત કરવાને હમેશા જીવતો રહે છે. ૨૬ ને એવા સરદાર

કાઠીન આપણે લાગ્યું હતો, કે જે પાક, એતકસીર, ખલિસ, ગુનાહગારોથી દુર રહેલા, ને આસમાનોથી બુલંદ છે. ૨૭ સરદાર કાઠીનોની પેઠે તે જાહેતાજ નહીં કે પેહેલાં તે પોતાના ગુનાહોને સાફ, ને પછી લોહોનાને સાફ, ઘરોજ દુરખાની ચહડાવે; કેમકે એણે એકજ વખત પોતાને અરપણુ કીધાથી એમ કીધું. ૨૮ કેમકે શરીઅત કમજોર આદમીઓને સરદાર કાઠીન ડરાવે છે; પણ શરીઅતઆદ સમગ્રી વાત જે થઈ તે બેઠાને જે હુમરાં તક કામીલ છે તેને ડરાવે છે.

આખ આદમો.

હું જે વાતો હમને કહી છે, તેનો સાર એ છે કે, આપણને એક એવા સરદાર કાઠીન છે, કે જે આસમાનમાં જનાએઅલીનાં તખતની જમણી ગમ બેઠો છે. ૨ પાક મકાનનો, તથા જે ખરો માંડવો ખોદાવંદે ઉભો કીધેલા, આદમીઓએ નહીં, તેનો કારભારી તે છે. ૩ કેમકે હરેક સરદાર કાઠીન અરપણુ તથા દુરખાનીઓ ચહડાવાને ડરાવાએ; વાસતે તેને પણ કંઈ ચહડાવાની જરૂર હતી. ૪ અગર તે જમીન પર હોતે, તો કાઠીન નહીં થતે; કેમકે શરીઅત પરમાણુ અરપણુ ચહડાવાને કાઠીનો છે; ૫ જેઓ આસમાની ચીજોના નમુના તથા છાઈઓની ખીદમત કરે છે, જેમ મુસા જોરે માંડવો તહ-આર કરનાર હતો તારે ખોદાથી હુકમ પામીઓ: તેણે કહીજીકે જો, જે નમુનો પાહાડ પર તને દેખાડવીઓ તે પરમાણુ બધી ચીજો તું કરંજે. ૬ પણ હવે જેમ તે બેહતર બંદોઅસતનો દરમીઆની છે, જે બેહતર વાએદાઓથી કાએમ થઈઓ છે, તેમ તે હવે બેહતર કારભાર પામીઓ છે. ૭ કેમકે જો તે પેહેલા બંદોઅસત એએબ હોતે તો ખીજને સાફ જગીઆ નહીં શોધતે. ૮ પણ એબ ખતાવીને તે તેઓને કેહે છે કે, “ જુઓ, ખોદાવંદ એમ કેહે છે કે, એવા દાહાડા આવે છે, કે જેમાં હું ઇસરાએલનાં ઘરની સાથે તથા ઇહુદાનાં ઘરની સાથે નવો બંદોઅસત કરરા. ૯ તેઓના આપદાઓને મીસરમાંથી બાહાર કાહાડવા સાફ જે દાહાડે મેં તેઓના હાત પકડીઆ તે વખતે તેઓની સાથે જે બંદોઅસત મેં કીધો તે પરમાણુ નહીં, કેમકે મારા તે બંદોઅસતમાં તેઓ કાએમ રહીઆ નહીં; ને ખોદાવંદ કેહે છે કે, મેં તેઓની ચંતા કીધી નહીં. ૧૦ કારણુ કે ખોદાવંદ કેહે છે કે તે દાહાડાઓ પછી ઇસરાએલનાં ઘરની સાથે જે બંદો-

બસત હું કરરા તે ઝેજ છે કે, હું મારા કાનુનો તેઓની અકલમાં મુકરા, ને તેઓનાં દીલ પર તે લખરા, ને હું તેઓનો આદા થવરા, ને તેઓ મારા લોક થરો. ૧૧ તારે હરેક પોતાના પંડ્રસીને તથા હરેક પોતાના ભાઇને શીખત્રીને ઝેમ નહીં કેહેરો, કે આદાવંદને પીછાન, કેમકે તેઓમાંના નાહાનાથી મા-હાઇરા સુધી સહુ મને ઝેલાખરો. ૧૨ કેમકે તેઓની છુરાઇઓ પર હું રહમ કરરા, ને તેઓના ગુનાહ તથા તેઓની તકસીર હું ફરી ઇઆદ નહીં કરરા.” ૧૩ નવા અંદાબસત કેહેવાથી તેણે પેહેલાને જુનો કીધો છે. ને જે જુનું તથા ઝરઝરીજી થઇજી તે મટી જવાને તઇઆર છે.

આખ નવમો.

તો પેહેલામાં ઝેઆદતના કાનુનો તથા ઝેક દુનોઆઈ પાક જગે પણ હતી. ૨ કેમકે પેહેલો જે માંડવો બનેલો હતો, તેમાં સમેદાન તથા ટેખલ તથા નજરની રોટકી હતી, ને તેને પાક જગે કેહેજી. ૩ ને ખીજ પડદાની અંદર જે માંડવો પાકોનો પાક કેહેવાઝે છે તે હતો. ૪ તેમાં સુંતાની ધુપદાની, તથા સુંને આરાપાસ મહડેલી અંદાબસતની પેટી હતી, જેમાં માણા ખરેસું સુંતાનું વાસણ તથા હાઈનની પોલા કુટેલી લાકડી, તથા અંદાબસતનો તખતી-ઓ હતી. ૫ ને તેના ઉપર જલાલી કુખીમ હતા, તેઓની છાઈઓ રહમની ઝેકક પર પડતી; હમણા ઝે ખીનાઓનું તકસીલવાર ખીઆન થતું નથી. ૬ જરે ઝે બધી ચીજો તઇઆર થઈ હતી, તારે કાહીનો પેહેલા માંડવામાં હર વખત જઈને ખીદમત બજવતા હતા. ૭ પણ ખીજમાં કુકત સરદાર કાહી-ન વરરામાં ઝેક વખત જતો હતો; પણ લોહી વીના નહીં, જે તે પોતાની તથા લોહીની ખતાઓને સાઈ અહડાવતો હતો. ૮ ઝેથી પાકરહ ઝે જાહેર કરતો હતો કે જાંહાં સુધી પેહેલો માંડવો હતો તાંહાં સુધી પાકોનાં પાક મકાનની રાહ ઉઘડાઈતી નહીં. ૯ તે માંડવો તે વખતને સાઈ મીસજ હતો, જેમાં અરપણા તથા કુરખાનીઓ અહડાવતા, જે ઝેઆદત કરનારને ઇઆને તેનાં દીલને ની-સખત કામીલ કરી નહીં શકતી. ૧૦ તે ખાવા પીવા તથા અનેક નાહાવા ઘેવા તથા જીસમાની રસમો સાથે સુધારાના વખત સુધી તેઓ પર મુકરર કીધાં હતાં. ૧૧ પણ જરે ખરીસત આવનારી નીઆમતોનો સરદાર કાહી-ન થઈને આવીઓ, તારે જીઆદા જુજરગદાર તથા કામીલ માંડવાથી આવી-ઓ, જે હાંતોથી બનેલો ઇઆને આ ખલકતનો નથી. ૧૨ બકરા કે વા-

છડાઓનાં લોહીથી નહીં, પણ પોતાનું જ લોહી લઈને પાક મકાનમાં ઝીક વાર ગઈઓ, ને આપણે સારૂ હમેશાંનો છુટકો મેલવીઓ. ૧૩ કેમકે જો ગો-ધાઓનું તથા બકરાંનું લોહી, તથા વાછડીની રાખ નાપાકોને છાંટવાથી બદન-ની સફાઈની બાબત તેઓને પાક કરે છે; ૧૪ તો ખરીસત જોણે હમેશાંના રૂઠથી પોતાને બેઝબ ઝોદાની આગલ કુરબાની તરીકે ચહડાવીઓ તેનું લો-હી કેટલું જીઆદા તમારાં દીલો તથા અકલને મુડદાં કામોથી પાક કરશે ? ૧૫ ને ઝીજ સબબ તવા બંદોબસતનો દરમીઓની તે છે, કે પેહેલાં બંદોબસતના યુના-હોના છુટકારા સારૂ તે માતપામે, કે જોઓ તેડાઓલા છે તેઓ હમેશાંના વત-નનો વાઓદો પામે. ૧૬ કેમકે જાંહાં વસીઓતનામુ છે, તાંહાં વસીઓત કરનારનાં માતની પણ જરૂર પડે છે. ૧૭ કારણ કે વસીઓત આદમીઓનાં મરણ પછી અમલમાં આવે છે, વસીઓત કરનાર જીવે છે તાંહાં સુધી કદી તેનું જોર નથી. ૧૮ વાસતે પેહેલાં પણ લોહી વગર મુકરર નહીં થઈઓ. ૧૯ કેમકે મુસાઓ શરીઓતના હરેક હુકમ સરવ લોકોને કહીઓ પર પાણી તથા કીરમજી રૂઆં તથા ધજોબ સુધાં વાછડાનું તથા બકરાંનું લોહી લીધું, ને કીતાબ પર તથા સધલા લોકોપર પણ છાંટીને કહીજી કે, ૨૦ “જો બંદોબસત ઝોદાઓ તમારો સાથે ડરા-વીઓ છે તેનું લોહી ઝી છે.” ૨૧ ને તેજ તરેહથી તેણે માંડવો તથા ખીદમ-તનાં બધાં વાસણ પણ લોહીઓ છાંટીઓ. ૨૨ ને શરીઓત પરમાણે આશરે બધી ચીજો લોહીથી પાક કરાઓ છે; ને લોહી વેહેવડવીઓ વગર માફી નથી થતી. ૨૩ તો આસમાની ચીજોના તમુનાઓ ઝીમ પાક કરવા જોઈતા હતા, પણ ખુદ આસમાની ચીજો તે કરતાં ઝીથી બેહતર કુરબાનીઓથી પાક થાઓ. ૨૪ કેમકે ખરીસત હાતથી બનેલાં પાક મકાનો જો ખરાનાં તમુના છે, તેમાં ગઈઓ નથી, પણ આપણે સરૂ ઝોદાની આગલ હાજર થવાને આસમાનમાં ગઈઓ છે. ૨૫ ને જોમ આગલ સરદાર કાહીન ખીજનું લોહી લઈને પાકોનાં પાક મકાનમાં હરવરશા પેસે છે, તેમ ઝી વારેવાર પોતાને અરપણ કરે ઝીમ નહીં; ૨૬ કેમકે જો ઝીમ હો, તો દુનીઓની રાઈથી ઘણીવાર તેને સેહેવાની જરૂર પડતે; પણ હવે આખરી જમાનામાં ઝીક વાર જાહેર થઈઓ કે પોતાની કુરબાની કરવાથી યુનાહને ઠાલ. ૨૭ ને જોમ આદમીઓને ઝી-કવાર મરવું, ને તારપછી ઈતસાફ કરવો મુકરર થઈઓ; ૨૮ તેમ ખરીસતે ઘણાઓના યુનાહ યક્ષી નાંખવા સારૂ ઝીકવાર કુરબાની કીધી, ને જો તેની ગાહ જીઓ છે તેઓને તારવા સારૂ બીન યુનાહ તે ખીજ વાર જાહેર થશે.

બાબ દશમો.

કેમકે શરીરમત આવનારી નીઆમતોનો છાહઓ છતાં, ને તેઓનો અ-
રો આકાર ન છતાં, જે કુરબાનીઓ તેઓ દર વરસા અહડાવતા હતા તેથી જો-
ઓ તાંહાં આવતા તેઓને કદી કામીલ નહીં કરી શકતી. ૨ જો ઓમ
હતે, તો તેઓ કુરબાની અહડાવીઆથી શું પાછા ન રહેતે? કેમકે ઓમઆદત
કરનારા ઓમકવાર પાક થઈઆ છતાં ફરી ગુનાહનું દીલ તેઓને નહીં હતે. ૩
પણ તે કુરબાનીઓ વરસોવરસા ગુનાહોની ઈઆદ કરાવેછે. ૪ કેમકે ગો-
ધાઓનું તથા અકરાઓનું લોહી ગુનાહો મટાડે ઓમ બની શકતું નથા. ૫
વાસતે દુનીઆમાં આવતાંજ તે કહેછે, “તે કુરબાની તથા અરપણો નહીં
આહીઆં, પણ મારે સાહ તે બદન તમઆર કીવું છે. ૬ બહીદાન તથા પાપને
લીધેનાં અરપણમાં તારી કંઈ પરસંતા નહીં હતી; ૭ તારે મેં કહીજી કે, જો,
હું આવુંછઈ, (મારો બાબત કીતાબના દફતરમાં લખેલું છે) કે, અઓ
આદા, તારી મરજી બજાવું.” ૮ ઉપર જરે તેણે કહીજી કે, કુરબાની તથા અર-
પણ તથા બહીદાન તથા ગુનાહને સાહ કુરબાની જે શરીરમત પરમાણે કરાઓ છે
તેઓ તે આહી નહીં, ને તું તેઓમાં ગજી નહીં હતો, ૯ તારે તેણે કહીજી કે,
અઓ આદા, જો તારો મરજી બજાવને હું આવુંછઈ, તો તે પેહેલાને મીઠાવે છે
કે ખીજને સાબેત કરે. ૧૦ તે મરજીથી ઈસુ ખરીસતનાં બદનની ઓમકજ વાર
કુરબાની કરવાને આરે આપણે પાક થઈઆ છઈઓ. ૧૧ ને હરેક આદમ
હમેરા ખીદમત કરતાં, તથા જે કુરબાનીઓ ગુનાહ કદી મીઠાવી શકે નહીં તે
અકસર વખત અહડાવતો ઉભો રહેછે. ૧૨ લકીન ગુનાહોને સાહ ઓમકજ
કુરબાની હમેરાને સાહ કરીને આદાની જમણી ગમ ઓ જોડા છે. ૧૩ ને
તારથી ઈતેજર કરેછે કે તેના દુરામનો તેનું પાઓઆસન કરાઓ. ૧૪ કેમકે
તેણે ઓમકજ કુરબાનીથી જોઓ પાક કરાઓ છે તેઓને હમેરાને લીધે કામીલ
કીધા છે. ૧૫ ને પાકરહે પણ જે અગાઉ કહીજી હતું તે પરથી આપણને
તે ગહવાઈ આપેછે; ૧૬ કે આદાવંદ કહેછે કે, “તે દાહાડાઓ પછી હું જે
બંદોબરાત તેઓની સાથે કરરા, તે ઓજ છે કે, હું પોતાની શરીરમત તેઓ-
નાં દીલમાં મુકરા, ને તેઓની અકલ પર લખરા. ૧૭ ને તેઓના ગુનાહ
તથા તેઓની તકસીર હું કદી ઈઆદ નહીં કરરા”. ૧૮ હવે જાંહાં તેઓની
મારી થઈ છે, તાંહાં ફરી ગુનાહને સાહ ખીજી કુરબાની જોઈતી નથી. ૧૯

વાસતે, અર્ચે બાહ્યો, જરે આપણે દીલિરી હાંસલ કીધી, કે પાકામાંનાં પાક મકાનમાં ઇસુનાં લોહીથી દાખલ થઈએ ઇમાને એક નવી તથા જીવતી રાહધી, ૨૦ જે તેણે પોતાની જીસમના પડદાને ફાડીને આપણે સાફ તઈઆર કીધી; ૨૧ જરે આપણને સરદાર કાહોન છે કે જે ઝોદાનાં ધરનો મુખતીઆર છે, તારે આવા, ખરાં દીલ તથા કમાલ ઇમાન સાથે, ૨૨ ને દીલની ખુરાઈ પર છંટકારો કરીને તથા આપણાં બદનને સાફ પાણીથી ધોઈને નજદીક જઈએ- ૨૩ આપણી ઉમેદના એકરારને મજબુત પકડી રાખીએ, (કેમકે જેણે વાચ્છેદો આપીએ છે તે સાચો છે.) ૨૪ ને આપણે એક ખીજને મોહોગત તથા નેક કામમાં ઉસકેરવાને ધીઆનમાં રાખીએ. ૨૫ આપણે એકઠા થવાનું કેટલાએકની રીત પરમાણે ન મુકીએ, બલકે એક ખીજને નરીહત કરીએ, ને તમે તે દાહોડો જેથ્લા પાસે આવતો જીએછીએ તેટલું એમ જીઆદા કરો. ૨૬ કેમકે આપણે સાચાઈની એલાખ પામીઆ બાદ જે જાણી ખુજીને ગુનાહ કરીએ તે ગુનાહોને સાફ ખીજ કુરઆની બાકી નથી, ૨૭ પણ ઇનસાફની ખીજામણી રાહ જેવી તથા આતશી ગજબ, જે દુરામનોને ખાઈ નાંખેછે, તે બાકી રહેછે. ૨૮ જે કોઈએ મુસાની શરીઆતને વખોડી તે રહમ પામીઆ વગર બે કે તણ શાહેદથી મરણ પામતો; ૨૯ તે જેણે ઝોદાના બેઠાને પગતલે છુંદીએ, ને જે બંદોગસતના લોહીથી પોતે પાક થઈએ હતો તેને નાપાક ગણીજી, ને ફજલના રહને ફગીએ, તે કેટલી જીઆદા કઠણ સખ લાએક થરો ? તેનો વીઆર કરો, કેમકે જેણે એમ કહીજી છે કે, ૩૦ “ ઝોદાવંદ કેહેછે, કે બદલો લેવો એ માફ કામ છે, હું બદલો લેવરા;” ને ફરી કે, “ઝોદાવંદ પોતાના લોકોનો ઇનસાફ કરશે,” તેને આપણે જાણીએ છઈએ. ૩૧ જીવતા ઝોદાના હાતમાં પડ્યું એ ખીજામણું છે. ૩૨ પણ આગલા દાહોડા તમે ઇઆદ કરો, જેમાં તમે રોરાન થઈને દુખોની મોહોટી લડાઈઓની બરદાસત કીધી. ૩૩ એમાંનું થોડુંક તો એ વાસતે કે લાજ પામવા તથા મુસીબત ઉઠાવવાનો તમે નમુનો થઈએ; ને થોડું એ વાસતે કે જેઓની એ રીતે બદ સલુકી થતી હતી તેઓના શરીક તમે થાએ. ૩૪ કેમકે તમે મારા બંધનમાં હમદરદી થઈએ, ને પોતાના માલોની લુટ ખુશીથી કચુંલ કીધી, એ જાણીને કે આપણે સાફ એહતર મીલકત આસમાન પર છે, જે કાએમ રહેરો. ૩૫ વાસતે તમે પોતાના બરોસાને ના છોડો, કેમકે તેનું ફલ મોહોડું છે. ૩૬ કેમકે તમને સખરની જરૂર છે, કે તમે ઝોદાની મરજી પર

અમલ કરીને વાચ્છેદાનું ફલ પામે. ૩૭ કેમકે જે આવનાર છે, તે થોડી વાર પછી આવશે, ને વીલંબ નહીં લગાડશે. ૩૮ ને રાસત ઇમાનથી જીવશે; અગર કોઈ પાછો હટે, તો મરે જીવ તેનાથી રાજી નહીં થશે. ૩૯ તોપણ આપણે તે ચ્યામાના નથી જે ચ્યા હલાકત સુધી પાછા હટે છે; પણ તે ચ્યામાના છઠ્ઠે જે ચ્યા જનના તારણ સુધી ઇમાન રાખે છે.

આમ જગીચારમો.

ઈમાન ઉમેદની ચીજોનો આધાર, ને અનદીઃ ચીજોનો સાહેદ છે.

૨ કેમકે તેથી વડીલા સાહેદી પામેલા થઈયા. ૩ ઇમાનથી હમે જાણીએ છઈએ કે ઓદાના ફલામથી આલમો બની છે, ચ્ચેવી કે જે ચીજો દેખાએ છે તે દેખાઈતી ચીજોથી નથી થઈ. ૪ ઇમાનથી હાખેલે કાઈન કરતાં બેહતર દુરખાનો ઓદાને અહુડની, તેથી તે રાસત છે ચ્ચેમ તેની આખત ગહવાઈ અપાઈ; ઓદાએ તેનાં દાનો આખત સાહેદી આપી, ને તેથી તે સુઆ પછી પણ બોલે છે. ૫ ઇમાનથી હજોખ ઉડાવી લેવાઈએ કે તેને જાત નહીં લાગે, ને તે જડીએ નહીં, કેમકે ઓદાએ તેને ઉડાવી લીધો, કારણ કે તેના ઉડી જવાના પેહેલાં તેની આખત એ ગહવાઈ અપાઈ હતી કે તેણે ઓદાને રાજી કીધો. ૬ પણ ખીન ઇમાન તેને રાજી કરવો બનતું નથી; કેમકે ઓદાની પાસે જે જાએ છે, તેને એ ચ્ચે કીન રાખ્યું જોઈએ કે તે છે, ને જે તેને ઘેરો સથી શોધે છે, તેને બદલો આપનાર તે છે. ૭ ઇમાનથી જુદે જે ખીનાએ તે વખત નજર પડતી નહીં હતી તે આખત ઓદાથી આગાહી પામીને ઓદાથી પોતાનાં કુટુંબને બચાવા સારૂ વાહાણુ બનાવીશ; તેથી તેણે દુનીઆને ગુનાહગાર ઠરાવી, ને જે રાસતી ઇમાનથી ભલે છે તેનો વારસ તે થઈએ. ૮ ઇમાનથી ઇબ્રાહીમ જે મકાન પોતે વતનને સારૂ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તે તેડાઈયા પર ફરમાન-બરદાર થઈએ; ને પોતે કાંઈ જાએ છે એ ન જાણતાં નીકળીએ. ૯ ઇમાનથી તેણે વાચ્છેદાની જમીન પર એમ મકાન કીધો કે જોઈએ તે તેની નથી, ને ઇસિહાક તથા ઇઆકુબ જેઓ તેની સાથે વાચ્છેદાના વારસ હતા તેઓ બરોબર તંજુ ચ્યામાંરહીએ. ૧૦ કેમકે જે શોરને પાઈએ છે, જેનો બનાવનાર તથા વસાવનાર ઓદા છે, તેમાં જવાની તે રાહ જોતો હતો. ૧૧ ઇમાનથી સારા પણ ધરબ ધરવાને તાકાત પામી, ને જાણવાનો વખત વીતીએ બાદ જાણી; કેમકે જેણે વાચ્છેદા આપીએ તેને તેણે સાચો ગણીએ. ૧૨ વાસતે એકથી, ને તે પણ

મુઝેલાના સરખો, તેનાથી આસમાનના સીતારા તથા દરીઆ કીનારાની બેશુ-
માર રેતી જેવી ઝોલાદ પેદા થઈ. ૧૩ ઝે બધા હમાનમાં મરી ગઈઝા,
ને વાઝેદાઝોને નહીં પોહોંચીઝા, પણ તેઝોને દુરથી દીઠા, ને બરોસો કીધો,
ને કઝુલ કરી લીધો, ને ઝેકરાર કીધો કે પોતે જમીનપર પરદેશી તથા મુસાફર
છે. ૧૪ કેમકે જેઝો ઝેવી વાતો કહેછે, તેઝો સાફ દેખડાવે છે કે તેઝો કોઈ
વતન શોધે છે. ૧૫ ને જે મુલકથી તેઝો નીકલીઝા તેપર જો તેઝોઝે
ચીત રાખીજી હોત, તો પાછા ફરવાની ફરમુદ તેઝોને હતી. ૧૬ પણ તેઝો ઝેક
બેહતર મુલકની, જે આસમાની. તેની હંતેબરી રાખેછે; વાસતે બોદા તે-
ઝોનો બોદા કહેવાતાં શરમાતો નથી, કેમકે તેણે તેઝોને સાર ઝેક શોહર
તમઆર કીધું છે. ૧૭ ઇગિરાહીમની અજમાઝેશા જરે થઈ તારે તેણે ઇ-
માનથી ઇસહાકને અરપણુ કીધો, ઇઝાને વાઝેદા જે પામીઝો તેણે પોતાનો
ઝેકલતો દીકરો અરપણુ કીધો. ૧૮ જેની બાબત ઝેમ કહેવાજી હતું કે, “ઇસ-
હાકથી તારી નસલ કહેવારો.” ૧૯ તે ઝેમ સમજતો હતો કે મુઝેલાંઝોને
ઉઠાડવાને બોદા કાદર છે, ને તેઝોમાંથી તમસીલની તોરે તે તેને પામીઝો.
૨૦ હમાનથી આવનારી ચીજો બાબત ઇસહાકે ઇઝાકુબને તથા ઇસાવને
દુઆ દીધી. ૨૧ હમાનથી ઇઝાકુબે મરતી વેલા ઇઉસફના બેહુ દીકરાઝોને
દુઆ દીધી, ને પોતાની લાકડીના માથા પર થોભીને સજ્દા કીધો. ૨૨ હ-
માનથી ઇઉસફે મરતી વખતે બની ઇસરાઝેલના નીકલવા બાબત કહીજી, ને
પોતાનાં હાડકાં બાબત હુકમ આપીઝો. ૨૩ હમાનથી મુસા જરે જનમીઝો
તારે તણુ મહીના સુધી તેનાં મા બાપથી સંતડાઈઝો; કેમકે તેઝોઝે દીહું કે
તે ખુબસુરત છોકરો છે, ને તેઝો પાદશાહના હુકમથી ખીધાં નહીં. ૨૪ હમા-
નથી મુસાઝે ઉમરે પોહોંચીઝા પર ફરોની દીકરીનો દીકરો કહેવાવાને ના
પાડીજી; ૨૫ ગુનાહનાં સુખ કે જે થોડી મુદતનાં છે, તેઝો ભોગવવા કરતાં
બોદાના લોહો સાથે દુખો ઉઠાવવાં તેણે પ્રસંદ કીધું. ૨૬ મીસરના ખબના કરતાં
ખરીસત બાબતની નીંદા જીઆદા દોલત છે, ઝેમ તેણે ગણીજી; કેમકે તેની
નેગાહ બદલો પામવાપર હતી. ૨૭ હમાનથી પાદશાહના ગુસાને નહીં ખીહીને તેણે
મીસર છોડીજી; કેમકે જે અનદીઠ છે તેને ગોઠઝા જેઠને તેણે સહીજી. ૨૮
હમાનથી તેણે પાસખા જસન તથા લોહી છાંટવાનું પાલીજી, કે રખે જેણે પેહલો-
ઝોને હલાક કીધો તે તેઝોને છેરે. ૨૯ હમાનથી તેઝો જેમ સુકી
જમીન પરથી તેમ લાલ દરીઆમાંથી પાર ગઈઝા; મીસરીઝો તેમ કરવા

ગઠઆથી ગુંગલાઈ મુઆ. ૩૦ ઇમાનથી ઇરીઆનો દોઢ સાત દાહાડા મુધી ઘેરી લીધા પર પડી ગઠઆ. ૩૧ ઇમાનથી રાહાબ છીનાલ તે બસુસોને સલામત પોતાનાં ઘરમાં લીધાથી બેઇમાનોની સાથે હલાક નહીં થઇ.

૩૨ હવે હું વધારે શું કહું? કેમકે ગીદીઆન તથા બારાક તથા સામસન તથા ઇમ્મફતા તથા દાઉદ તથા સામુઆલ તથા નબીઆ આખત બીઆન કરવાને મને વખત નથી. ૩૩ તેઆ ઇમાનથી પાદશાહોપર ફોતહ પામીઆ, રાસતીનાં કામ કીધાં, વાઆદા હાંસલ કીધા, સહીઆનાં આહો અંધ કીધાં; ૩૪ આતરાની તેજી બુબલી, તલવારની ધારથી બચી ગઠઆ, કમજોરીમાં જોરાવર થઇઆ, લડાઇમાં બાહાદુર બનીઆ, ૩૫ ને બેગાનાઆની ફોજોને નહસાડી: આરતો પોતાના મુઆલંઆને પાછાં ઉઠવાથી જીવતાં પામીઆં; ને કેટલાઆંક માત મુધી જુડાઇ ગઠઆ, ને છુટકારો કબુલ નહીં કીધો, કે બેહતર કીઆમત તક પોહોંચે. ૩૬ ને કેટલાઆંક મસખરીઆઆં તથા કોરડાઆઆં, ને અંધનોથી પણ, તથા કેદપણાથી, પરખ પામીઆ. ૩૭ તેઆ પથરોથી મરાઇઆ, આરીઆથી ચીરાઇઆ, ઇમતેહાન પામીઆ, તલવારની ધારથી મારીઆ ગઠઆ, ગેટાંનાં આમડાં તથા બકરાંનાં આમડાં પેહેરીને ફરતા રહીઆ; તંગીમાં, મુસીબતમાં, તથા દુખમાં પોડાતા હતા. ૩૮ (દુનીઆ તેઆને લાઆંક નહીં હતી;) તેઆ રાનોમાં, તથા પાહાડોમાં, તથા પરચીની આહો ને યુક્તઆમાં રખડતા હતા. ૩૯ ને આ સરવ ઇમાનથી શારી ગઠવાઇ પામીઆ, પણ વાઆદા તક નહીં પોહોંચીઆ. ૪૦ આઆં આપણા વાંતા કામીલ ન થાઆં વાસને આદાઆં આપણે સાઈ જઆદા બેહતર ચીજ આગાઉથી તઇઆર કીધી હતી.

બાબ બારમે.

તો આપણી આસપાસ રાહેદી આપનારાઆની આંકેલી વાદલ-રૂપ બીડ છે, તારે આપણે હરેક બોજ તથા મેહેજથી ઘેરી લેનાર ગુનાહ નાંખી દઇઆં, ને આપણી આગલ મુકેલી દોડ પર સખર આંચીને દોડીઆં. ૨ આપણા ઇમાનનું મુલ તથા તેને કામીલ કરનાર ઇમુને જોતાં; કે જોણે પોતાની આગલ મુકેલી ખુશીને લીધે શરમંદગીને હીસાબમાં નહીં લાવીને કહસ સહીઆં, ને આદાનાં તખતની જમણી ગમ બેઠા છે. ૩ જોણે પોતા પર ગુનાહ-ગારોની આંકેલી બધી ઉલટી તકરાર સહી તેનો વીઆર આં સાઈ કરો, કે તમે પોતાનાં દીલમાં થાકીઆથી કમજોર નહીં થાઆં.

૪ તમે ગુનાહની ઉલટાઈમાં ઢોરોસ કરીને હજી લોહી સુધી અટકાવીજ નથી. ૫ ને જે નરીહત ફરજંદોની તરેહ તમને કરાએ છે તે તમે ખુલી ગઈઆ કે, “અએ મારા દીકરા, ઓદાવંદની સજને તું તુછે ના કર, ને તે જરે તને ધમકાવે તારે શીકસતેદીલ થઈ ના જ. ૬ કેમકે ઓદાવંદ જેનાપર પીઆર કરે છે, તેની તે સજ કરે છે, ને જે હરેક દીકરાને તે કપુલ કરે છે, તેને મારે છે.” ૭ જે તમે સજ સહો છેએ, તો જેમ દીકરાએ સાથે તેમ તમારી સાથે ઓદા વેહેવાર પડે છે, કેમકે બાપ સજ કરતો નથી, એવા કહીએ દીકરો છે? ૮ પણ સજ, જેના ભાગીઆ સરવ છે, તે વગર જે તમે છેએ, તો તમે દીકરા નથી, પણ હરામકારીના છેએ. ૯ વલી આપણા જીસમાની બાપોએ આપણી સજ કીધી, ને આપણે તેએની અદબ રાખી, તો શું આપણા રહેના બાપના હુકમમાં તેથી જીઆદ રહીને નહીં જીવીએ? ૧૦ કેમકે તેએએ તો કેટલાએક દાહાડા સુધી પોતાને જેમ રાઈ લાગીજ તેમ આપણી સજ કીધી, પણ એણે તો આપણા ફરજંદાને સાર, કે આપણે તેની પાકીજગીમાં રારીક થઈએ. ૧૧ કોઈખી સજ હમણા ખુશી કરનાર લાગતી નથી, પણ દલ-ગીર કરનાર છે; પણ આખરે જેએ તેથી તરખીઅત પામે છે તેએને રાસ-તીનાં ફલ એનથી બખરો છે. ૧૨ વાસતે ઠીલા હોતોને, તથા નબલાં ઘુંટ-ણોને તમે મજબુત કરો; ૧૩ ને પોતાના પગોને સાર સીધા રસતા કરો, કે જે લંગડા છે તે ભટકાએ નહીં; પણ સમા કરાએ.

૧૪ બધા લોકો સાથે સલાહ રાએ, ને પાકીજગીની પેરવી કરો, જે વગર ઓદાવંદને કોઈ જરો નહીં. ૧૫ તમે બહુ હુશીઆર રહો કે કોઈ ઓદાનો ફજલ પામવામાં પાછલ નહીં પડે, રએ કોઈ કડવી જડ ઉગવાથી તમને તસદી દે, ને તેથી બહુ લોક નાપાક થઈ જએ; ૧૬ રએ કોઈ ઇસાવની પડે જનાકાર ઇઆ બેદીન થાએ, તેણે થોડા ખોરાકને સાર પેહેલો-ટાનો પોતાનો હક વેચીએ. ૧૭ કેમકે તમે જાણોએએ કે તારબાદ બરક-તનો વારસ તે થવા આહોતો હતો, પણ નાકપુલ કરાઈએ, ને તોબા કરવાને તેણે આંસુએથી બહુ રોધીજ, તોપણ તે જગીઆ નહીં પામીએ. ૧૮ વલી તમે એવાંએની પાસે આવીઆ નથી, ઇઆને અડકાનાર પાહાડની, તથા બલતી આગની, તથા અંધરાએલા આસમાનની, તથા અંધકારની, તથા તોફાનની, ૧૯ તથા રણસીંઘડાના અવાજની, તથા વાતની એવી વાણીની

કે જેના સાંભલનારાઓએ અરજ કીધી કે તે બોલવું તેઓની સાથે ફરી ન થાઓ. ૨૦ કેમકે જે ઠરાવી આપીજી હતું, તે તે લોકોથી સેહેવાજી નહીં, ને જો કોઈ જનવર પણ પાહાડને અડકે, તો તે પથરે મરાઓ, ઇચ્છા બાલાથી વીંધાઓ, ૨૧ ને જે દેખાઈજી તે એવું ખીલામણું હતું કે મુસાઓ કહીજી કે, “હું બહુ ખીહુંછજી, ને ધુજુંછજી.” ૨૨ પણ તમે સીઓન પાહાડની પાસે આવીઆ છેઓ, ને જીવતા ઓદાના રોહરની પાસે, ઇચ્છાને આસમાની ઇશાલેમની પાસે, ને હજરો હજર શીરેશતાઓની ગણતી પાસે, ૨૩ પેહેલોટાઓ જેઓનાં નામ આસમાનમાં લખેલાં છે તેઓની આખી મીજલસ ઇચ્છાને મંડીની પાસે તથા સહુના ઇનસાફ કરનાર ઓદાની પાસે, તથા કમાલ થઓલા રાસોતાના રહેની પાસે, ૨૪ તથા નવા બંદોબસતના દરમીઓની ઇસિની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાખેલના લોહી કરતાં બેહતર બોલે છે તેનો પાસે આવીઆ છેઓ. ૨૫ જે બોલે છે તેને તમે નાકબુલ ન કરો, વાસતે હુરીઆર રહે; કેમકે જેણે જમીન પર તાક્કીમ કીધી, તેને જેઓએ નાકબુલ કીધો, તેઓ જો બચીઆ નહીં, તો આસમાનપરથી તાક્કીમ આપનારથી જો આપણે માહો ફેરવીજી તો કેમ બચશું? ૨૬ તેના અવાજે જમીનને તેવ-બતે હલાવી, પણ હવે તેણે વાઓદો આપીને કહીજી છે કે, “ફરી એકવાર હું ફકત જમીનને નહીં, પણ આસમાનને પણ હલાવી નાંખશ.” ૨૭ ને “ફરી એકવાર” એ વાત એમ બતાવે છે કે જે ચીજો હલાવાઓ છે, તેઓ બનાવકી ચીજોની પેઠે ટકી જઓ છે, એ વાસતે કે જે ચીજો ટલનાર નથી, તેઓ કાઓમ રહે. ૨૮ વાસતે આપણે ન હલાવનાર પાદરાહત પામીને ફજલ પકડી રાખીઓ, જેથી ઓદાની બંદગી પસંદ પડતી રીતે અદબ તથા ઓદાઈ ઓફની સાથે ફરીઓ. ૨૯ કેમકે આપણે ઓદા ભરામ કરનારી આગના જેવો છે.

બાબ તેરમો.

બા. ઇચ્છાપરની માંહાબત રહે. ૨ મુસાફરોને પહરોણા રાખવાનું તમે ન બુલો, કેમકે તેથી કેટલાઓએ ન જાણતાં શીરેશતાઓને પહરોણા રાખીઆ છે. ૩ કેવીઓને એમ ઇચ્છાદ કરો કે ગોઓ તમે તેઓની સાથે કેદમાં રીક છેઓ; ને તેમજ જેઓ રંજમાં છે તેઓને, કે તમારાં પણ તેઓનાં સરખાં બદન છે. ૪ લગન કરવાં સહુમાં ભલાં છે, ને ખીજાનું નાપાક નહીં;

પણ હરામકારીઓ તથા જનાકારીઓનો ધનસાક્ષી જોવા કરશે. ૫ તમારી ચાલ લાલચ વીનાની થાઓ; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોરા રાઓ; કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, “હું તને હરગેજ નહીં મુકરા, ને હું તને નહીંજ છોડરા.” ૬ વાસતે આપણે આતરજમાથી કહી રાકીઓ કે જોવાવંદ મારો મદદગાર છે, આદમી મને શું કરશે તે બાબત હું બીહીનાર નહીં. ૭ તમે તમારા પેરાવાઓને, જેઓએ તમને જોવાની વાત કહી છે, તેઓને ઇઆદ કરો, ને તેઓની ચાલના અંતપર વીચાર રાખીને તેઓના ઇમાનની પાછલ ચાલો. ૮ ઇસુ ખરીસત ગઈ કાલે તથા આજે તથા હમેશા ઓકસાન છે. ૯ તમે રંગ રંગની બેગાની તાલીમથી હીઆં તાંહાં દોરતા ના કરો, કેમકે ઓ બેહતર છે કે દીલ કુજલથી મજબુત થાઓ; આવાનાંઓથી નહીં, જેથી તેઓની પછવાડે જનારાઓને કંઈ કુઓદો થઈઓ નહીં. ૧૦ આપણને ઓવી કુરબાનગાહ છે કે તેપરનું આવાનો ઓખતીઆર માંડવામાં ખીદમત કરનારાઓને નથી. ૧૧ કેમકે ગુનાહને લીધે જે જનવરોનું લોહી સરદાર કાહીનથી પાક જગેમાં લવાઓ છે, તેઓનાં રારીર ઇવણી બાહાર બલાઓ છે. ૧૨ વાસતે ઇસુઓ પણ પોતાનાં લોહીથી લોહોને પાક કરવા સાઈ મેરયા બાહાર સહીજી. ૧૩ ઓ સાઈ આપણે તેનું અપમાન સેહેતાં તેની પાસે ઇવણી બાહાર જઈઓ. ૧૪ કેમકે હીઆં આપણને રેહેનાર રોહેર નથી, પણ ઓક આવનારને આપણે રોધીઓ છઈઓ. ૧૫ તો તેને આરારે આપણે શુકરની કુરબાની ઇઆને તેનાં નામને કબુલ કરવાથી હોઠાનું કુલ હમેશા ચહડાવીઓ. ૧૬ ને બલાઈ તથા સખાવત કરવાનું તમે ના બુલો, કેમકે ઓવી કુરબાનીઓથી જોવા ખુરા થાઓ છે. ૧૭ તમે પોતાના પેરાવાઓને માનીને તેઓને તાબે થાઓ, કેમકે હીસાબ આપનારાઓની પકી તેઓ તમારા પરાણોની ચોકી કરે છે, તમે ઓ સાઈ તાબે થાઓ કે તેઓ ખુશીથી તે આપે, ને ગમથી નહીં; કેમકે તે તમારે સાઈ નુકસાન છે. ૧૮ તમે હમારે સાઈ દુઆ માગો, કેમકે હમે ઓકીન જાણીઓ છઈઓ કે હમે નેક નઈઅત છઈઓ, બધી વાતોમાં સાચી દીઆનતથી રેહેવા ચાહીઓ છઈઓ. ૧૯ ને હું અરજ કરુંછું કે તમે ઓ કરો; આસ કરીને ઓ કે તમારી પાસે માઈ પાછું આવવું જલદી થાઓ.

૨૦ હવે સલાહનો જોવા જે હમેશાંના અંદોબસતનાં લોહીથી ગેરાંના મોહોરા રખેવાલ આપણા જોવાવંદ ઇસુને મુઓલાંઓમાંથી પાછો લાવીઓ, ૨૧ તે તમને હરેક નેક કામને સાઈ ઓવા કામીલ કરે કે તમે તેની મરજી પાલો, ને

તેની તબ્દરમાં જે પસંદ આવેછે, તે તમારામાં ઇસુ ખરીસતને વસીલે કરે: તેની ખુલ્લગી હમેશાં હમેશા થાઓ. આમીન.

૨૨ અગ્ને બાઈઓ, હું તમારી એકલતેમાસ કહું છઈ કે નશીહતની વાત માનો, કેમકે મેં મુખતેસરમાં આ પતર લખીઈ છે. ૨૩ જાણો કે બાઈ તીમ્મથી છુટીઓ છે, જો તે વેહેલા આવે, તો તેની સાથે હું તમને મલરા. ૨૪ તમે તમારા સઘલા આગેવાનોને તથા સઘલા પવીતરોને સલામ કોહો; ઇતાલોમાંના તમને સલામ કહેછે. ૨૫ તમ સઘલા સાથે ફજલ થાઓ. આમીન.

ઘઝ્ઝાકુબ્બનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખોદા તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ખંદો ઘઝ્ઝાકુબ્બ વેરાઈગ્ગેલા બાર શીરકાને સલામ કહેછે.

૨ અગ્ને મારા બાઈઓ, જરે તમે તરેહ તરેહની અજમાગ્ગેરોમાં પડો, તારે તે કમાલ ખુશી ગણો. ૩ અગ્ને જાણીને કે તમારા ઇમાનની અજમાગ્ગેરા સખર પેદા કરેછે. ૪ પણ સખરને કામ પુરું કરવા દેઓ, કે તમે કામીલ તથા પુરા થાઓ, ને કસામાં અધુરા નહીં. ૫ ને તમારામાંનો જો કોઈ ઘનાઈમાં નાકેરા છે, તો ખોદા જે સરવને ઘાતારપણથી આપછે, ને ડપકો દેતો નથી, તેની પાસે તે માગે, ને તે તેને આપરો. ૬ પણ ઇમાનથી માગે, કંઈ શક ન રાખે, કેમકે જે શક રાખેછે, તે દરીઆના મોજાં જેવો છે જે પવનથી હડસેલાઓ તથા હલાવાઓ છે. ૭ તે રાખસ અમેમ ન સમજે કે ખોદાવંદથી તેને કંઈ મલરો. ૮ જે મનવાલું માણસ પોતાની સઘલી ચાલમાં ડગમગાઓ છે.

૯ ને જે બાઈ નીચ છે, તે પોતાની ખુલંદી પર ફખર કરે. ૧૦ ને જે દોલતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણા બાબત; કેમકે ઘાસનાં ફુલની પેઠે તે જતો રહેશે. ૧૧ કેમકે સુજ જાલથી ઉગીઓ કે ઘાસને ચીમલાવે છે, ને તેનાં ફુલ ખરી પડેછે, ને તેની ખુબસુરતી જતી રહેછે; તેમ દોલતમંદ પણ પોતાના મારગમાં ચીમલાઈ જશે. ૧૨ મુમારક છે તે રાખસ જે અજમાગ્ગેરાની ખરદાસત કરે છે, કેમકે જરે તેની અજમાગ્ગેરા થઈ રહેશે તારે હંદગીનું તાજ જે બાબત ખોદાઓ તેના પર પીઆર કરનારાઓને વાગ્ગેદા આપીઓ તે તે પામરો. ૧૩ જે જા-

ધ/મનેહાનમાં ફૂસે તેણે ઝંમેમ નહીં ઢેહેવું કે ખોદાથી ધમિતેહાનમાં હું ફૂસી ઝા
 ઘર્ણ, કેમકે ખોદા બદીથી અજમાઈ ઝા જતો નથી, ને ઢોહને અજમાવતો પણ
 નથી. ૧૪ પણ હરેક રાખસ પોતાના હવસોથી ખંચાઝાલો તથા લાલચુ થઈને
 બદીમાં ફૂસે છે. ૧૫ પછી હવસ હામીલ થઈને ગુનાહને જણેછે, ને ગુનાહ ત-
 મામી તક પોહોંચીને જાતને જણેછે. ૧૬ મારા પીઆરા ભાઈ ઝા, તમે ફૂરેખ ના
 આઝા. ૧૭ હરેક ઉમદી બખરોસ, તથા હરેક કામીલ નીઆમત ઉપરથી છે,
 ને રોરાની ઝાના આપની તરફથી ઉતરેછે, જેમાં બદલાવા તથા ફૂરી જવાનો છા-
 ધ ઝા પણ નથી. ૧૮ તેણે પોતાની મરજીથી સાચાઈના કલામે આપણને ઝા
 સાઈ જનમાવી ઝા કે આપણે તેના મખલુકોમાં પેહેલાં ફૂલોના જેવા થઈ ઝા. ૧૯
 ઝા વાસતે, ઝા ઝા મારા પીઆરા ભાઈ ઝા, હરેક માણસ શાંબલવાને ઉતાવળો,
 ખોલવાને ધીમો, તથા ગુસામાં ધીરો થા ઝા. ૨૦ કેમકે આદમીનો ગુસો
 ખોદાની રાસતીનાં કામ નથી કરતો. ૨૧ વાસતે બધી ગંદગી તથા ફાલતુ
 બદીને ફૂંકીને જે કલામ પેવંદ કીધેલો છે, ને જે તમારા જન તારી રાકેછે, તેને
 નમનતાઈથી કપ્તુલ કરો.

૨૨ પણ તમે વાત પાલનારા થા ઝા, પોતાને ભુલવતાં ફૂકત શાંબલનારા
 ન થા ઝા. ૨૩ કેમકે જે ઢોઈ વાતનો પાલનાર નથી, પણ ફૂકત શાંબલનાર
 છે, તો તે પોતાનું જોહો આરસીમાં જોનાર રાખસના જેવો છે. ૨૪ કે-
 મકે તે પોતાને જી ઝા, પછી તાંહાંથી જા ઝા, ને પોતે ઢેહેવા હતો, ઝા
 તુરત ભુલેછે. ૨૫ પણ આજદગીની કમાલ શરીઅતમાં ડોકીઆં ફૂરીને જે જી-
 ઝા, ને તે પરમાણે ચાલે છે, તે શાંબલોને ભુલનાર નથી, પણ અમલ કર-
 નાર થઈને પોતાના અમલમાં મુઆરક થશે. ૨૬ અગર તમારે દરમીઆન ઢોઈ
 પોતાને દીનદાર જાહેર કરેછે, ને પોતાની જીભને લગામ નથી આપતો, પણ
 પોતાનાં દીલને ફૂરેખ ઝાપેછે, તો તેની દીનદારી આતલ છે. ૨૭ ખોદા
 ધ આને આપની આગલ જે દીનદારી પાક તથા બે ઝા તે ઝા છે કે,
 નયાપાંને તથા વીધવા ઝાને તે ઝાનાં દુખની વેલા જેવા જવું, ને પોતાને
 દુનીઆથી બેડાધ રાખવો.

આખ બીજો.

મારા ભાઈ ઝા, આપણા જાહોજલાલી ખોદાવંદ ધ/સુ ખરીસતનું ધમાન
 આદમી ઝાની તરફદારી કરવા સાથે ના રાખો. ૨ કેમકે સુંનાની વીઠીવાલું

માણસ, જેના અંગ પર શારો પોરાક છે, તે જો તમારી મીજલસમાં આવે, ને કોઈ ગરીબ જેના અંગ પર મેલાં લુગડાં છે તે પણ જો આવે, ને શારો પોરાક પેહેરવાને જોઇને તમે કહોછે આ ક્રે, ૩ તમે હીઆં શારો ડેકાણે બેરો; પણ ગરીબને કહોછે આ ક્રે તું તાંહાં ઉભો રહે, ઇઆ હીઆં મારાં પાઆઆસન પાસે બેરા. ૪ તો શું તમે પોતામાં તરફદારી નથી કરતા, ને બદ ખીઆલના શું હાકમ નથી થઈઆ ? ૫ મારા ખીઆરા ભાઈઆં, તમે શાંબલો, આ દુનીઆના ગરીબો ઇમાનમાં દોલતમંદ થાઆ, ને જોદાઆ પોતા પર ખીઆર કરનારાઆને પાદશાહત આપવાને જે વાઆદો આપીઆ તેના વારસ થાઆ, વાસતે શું તેણે તેઆને પસંદ નથી કીધા ? ૬ લેકીન તમે ગરીબોને ધીકારી આ છે. દોલતમંદો શું તમ પર જીલમ નથી કરતા, ને અદાલતોમાં તમને ધસડી નથી લઈજતા ? ૭ શું તેઆ જે બુજરગ નામ તમ પર મુકેલું છે તેની ઠઠા નથી કરતા ? ૮ જો તમે પાદશાહી શરીઆતને કીતાબ મુજમ પુરી કરો, કે “ તું પોતા સરખો પોતાના પેડાસી પર ખીઆર કર,” તો ઘણું શાઈ કરોછેઆ, ૯ પણ જો તમે તરફદારી કરોછેઆ, તો ગુનાહ કરોછેઆ, ને તકસીર કરનારાઆના જેવા શરીઆતથી સાબેત થાઆ છેઆ. ૧૦ કેમકે જે કોઈ કુલે શરીઆત પાલે છે, ને કકત આક વાતમાં ચુકરો, તો તે બધીનો ગુનાહગાર થાઆ છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહીઈ કે તું જના ન કર, તેણેજ કહીઈ છે કે તું ખુન ન કર, વાસતે જો તું જના કરતો નથી. પણ ખુન કરેછે, તો તું શરીઆત તોડનાર થાઆછે. ૧૨ જેઆનો ઇનસાફ આબદગીની શરીઆત પરમાણે થનાર છે તેઆની પેડે બોલો ને કરો. ૧૩ કેમકે જેણે રહમ નથી કીધો, તેનો ઇનસાફ રહમ ચીના થરો. ને ઇનસાફ ડરવા પર રહમ ખુશી પામેછે.

૧૪ મારા ભાઈઆ, જો કોઈ કહેછે કે, મને ઇમાન છે, પણ જો તેને અમલ નથી, તો શું ઇમાન તેને તારી રહેછે ? ૧૫ અગર કોઈ ભાઈ ઇઆ બેહેન ઉધાડાં હોઆ, તથા રોજના અંન વગરનાં હોઆ; ૧૬ ને તમરામાંનો કોઈ તેઆને કહે કે, સલામત જાઆ, તાપો, ને તુરપત થાઆ, તોપણ બદનને જે જરૂરનું છે તે જો તમે તેઆને નથી આપતા, તો શું કાઆદો ? ૧૭ તેમજ ઇમાન પણ જો અમલ સાથે નથી, તો તે આકલો છતાં મુડડ છે. ૧૮ કદાચ કોઈ કહેરો કે તને ઇમાન છે, ને મને અમલ છે; તો તું તાઈ ઇમાન પોતાના અમલ ચીના મને દેઆડ, ને હું મારું ઇમાન પોતાના અમલથી તને દેઆડરા. ૧૯ તું ઇમાન લાવેછે કે આક જોદા છે, આ તું શાઈ કરેછે;

દેવો પણ એ માને છે ને કાંપે છે. ૨૦ પણ એ હલકા માણસ, તું કારે સ-
મજરો કે અમલ વીના હમાન મુડું છે? ૨૧ આપણા બાપ હબરાહીને કુરબાન-
પર પોતાના દીકરા હસહાકને મહાવીએ તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં
હરીએ? ૨૨ તેના હમાને તેના અમલ સાથે કરાવીજી, ને અમલથી હમા-
ન કામીલ થઈએ, એ તું જુએ છે. ૨૩ ને તે લખાણુ પુરૂં થઈજી જે છે છે
કે, “હબરાહીમ ખોદાપર હમાન લાવીએ ને તે તેને સારૂં રાસતી ગણાઈ;” ને
તે ખલીલ અલલા છે હેવાઈએ. ૨૪ તો તમે જુએ છે એ કે, એકલા
હમાનથી નહીં, પણ અમલથી આદમી રાસત ડરાવાઈ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે
રાહાબ ધીનાલે પણ બસુસોને કબુલ કીધા, ને તે એને ખીજે રસતે આહાર
મોકલીએ, તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં ડરાવાઈ? ૨૬ કેમકે જેમ રૂહ વીના
બદન મુએલું છે, તેમ અમલ વીના હમાન પણ મુએલા છે.

બાબ તીજે.

મારા ભાઈએ, તમારામાં ઘણા ઉસતાદ ન થાએ, એ બહુને કે
તેથી ઘણી સબ થાએ છે. ૨ કેમકે આપણે બધા વારેવાર તકસીર કરીએ
છઈએ, જે કોઈ બોલવામાં તકસીર કરેતો નથી, તો તે કામીલ રાખસ છે,
ને તે પોતાનું આખું બદન તાએ કરી રાકે છે. ૩ જુએ, ઘોડાએનાં મો-
હોમાં આપણે લગામ આપીએ છઈએ કે તે એ આપણે તાએ રેહે, ને તે એનાં
આખાં બદન ફેરવીએ છઈએ. ૪ જુએ, વાહાણો કેવાં મોહોટાં છે, ને સખત
પવનથી ઉડે છે, તો પણ જાંહાં સુકાનીની મરજી હોએ તાંહાં બહુ નાહાનાં સુકા-
નથી ફેરવાઈ છે. ૫ તેમ જીભ પણ નાહાનું અંગ છે, પણ મોહોટી કપ્પર
કરે છે; જુએ, યોડી આગ કેહેવા મોહોટા ઢગલાને સલગાવે છે. ૬ ને જીભ
એક આગ છે, ને બદીની એક આલમ છે, જીભ આપણાં અંગોમાં એવી
છે કે આખાં બદનને ડાગ લગાડે છે, ને પેદાએરાના ઘેરા સલગાવે છે, ને તે પોતે
બહનથી સલગાવાઈ છે. ૭ કેમકે હર કીસમના બનવર, તથા અત્રીઆં,
તથા પેટે આલનારાં એમાંની તથા દરીઆમાં રહેનારાં એમાંની હરેક બત તાએ
કરાઈ છે, ને માણસથી તાએ કરાઈ છે. ૮ પણ જીભને કોઈ માણસ તાએ
કરી નથી રાકતું; એ તો એક બલા છે, જે ડરતી નથી, ને મોત લાવનાર જે-
રથી ભરેલી છે. ૯ આપણે તેથી ખોદા બાપને મુબારક કહીએ છઈએ, ને
તેથી ખોદાની સુરત પરમાણે બનેલાં માણસોને બદદુઆ આપીએ છઈએ;

૧૦ તેજ મોહોથી મુબારકબાદી ને બદદુઆ નીકલે છે; મારા ભાઈઓ, એમ થવું મુનાસીબ નથી. શું જરો એક નલમાંથી મીઠું તથા ખાંદ પાણી કાઢાડે છે? ૧૨ મારા ભાઈઓ, અંજીરી શું જઘતુનનાં ફલ લાવી શકે છે? ઈઆ દરાખનો વેલો અંજીરોને? એમ એકજ જરો ખાંદ તથા મીઠું પાણી કાઢાડી નથી શકતો.

૧૩ તમારામાં અકલમંદ તથા દાનાવ ઢોણ છે? તે નેક ચાલથી દાનાઈની નરમાઈ સાથે પોતાનો અમલ દેખાડે. ૧૪ પણ જો તમે પોતાનાં ઘીલમાં કડી અદેખાઈ તથા જઘડા રાખો છેઓ, તો કુખર ના કરો, ને સાચાઈને ઉલટું જીવું ન ખોલો. ૧૫ એ દાનાઈ તે નથી જે ઉપરથી ઉતરે છે, પણ એ દુનીઆઈ, નફસાની તથા શોતાની છે. ૧૬ કેમકે જાંઠાં અદેખાઈ તથા જઘડા છે, તાંઠાં ટેંગે તથા હરેક બુંડું કામ છે. ૧૭ પણ જે દાનાઈ ઉપરથી છે તે પેહલી પાક છે, પછી સલાહ કરનારી, હલીમ, નરમ, રહમથી તથા શારાં ફોથી ભરેલી છે, તરફદાર નથી, ને મકરખોર નથી. ૧૮ ને જે મુલાહ કરે છે તેઓ રાસતીનાં ફલ મુલાહે વાવે છે.

બાબ ચોથો.

તમારામાં લડાઈ તથા જઘડા કાંઠાંથી આવે છે? શું તમારાં અંગમાંના લડાઈ કરનાર હવસોથી નહીં? ૨ તમે ખાહેરા કરો છેઓ, પણ પામતા નથી; તમે મારી નાંખો છેઓ, ને મેલવવાને બહુ ચાહો છેઓ, પણ હાંસલ કરી શકતા નથી; તમે લડાઈ કરો છેઓ, ને જઘડો કરો છેઓ, પણ તમને નથી, કેમકે તમે માગતા નથી. ૩ તમે માગો છેઓ, પણ પામતા નથી, કેમકે તમે પોતાના હવસોપર ખરચવાને ખુશી રીતે માગો છેઓ. ૪ અએ જનાકારીઓ તથા જના કરાવનારીઓ, શું તમે એ જાણતાં નથી કે, દુનીઆની દોસતી ખોદાની દુરામની છે, વાસતે જે ઢોઢ દુનીઆનો દોસત થવા ચાહે છે, તે ખોદાનો દુરામ ન છે. ૫ શું તમે એમ વીચારો છેઓ કે કીતાબ ખાલી કેહે છે કે, “જે રહ આપણામાં વસતી કરે છે તે અદેખાઈપર ઉભરાએ છે.” ૬ પણ તે તો જીઆદા ફજલ બખરો છે, વાસતે તે કેહે છે કે, ખોદા મગરોને તુછ કરે છે, પણ નમણતાઈવાલાને તે ફજલ બખરો છે. ૭ વાસતે તમે ખોદાને તાબે થાઓ, શોતાનની સાંભે થાઓ, ને તે તમારાથી નાહાસરો. ૮ તમે ખોદાની પાસે જઓ, ને તે તમારી પાસે આવરો; અએ યુનાહગારો, તમે

પોતાના હાત ધુમ્પો, ને અમ્પે બે મનવાલામ્પો, તમે પોતાનાં દીલ પાક કરો. ૯ તમે અફરોસ તથા ગમ કરો, ને રેડો, તમારું હસતું રોક, તથા ખુશી ઉદાસ થઈ જાઓ. ૧૦ જોદાવંદની આગલ તમે નમણુતાઈ પકડો, ને તે તમને ઊંચા કરશે. ૧૧ અમ્પે ભાઈઓ, તમે અમ્પે ધીજની બદગોઈ ના કરો, ને પોતાના ભાઈની બદગોઈ કરેછે, ને પોતાના ભાઈનો ધનસાફ કરેછે, તે શરીર અતને ઉલટું બોલેછે, ને શરીર અત પર ધનસાફ ડરાવેછે; ને જો તું શરીર અત પર ધનસાફ ડરાવેછે, તો તું શરીર અત પાલનાર નથી, પણ ધનસાફ કરનાર છે. ૧૨ શરીર અતનો આપનાર અમ્પે છે, તે તારવાને તથા હલાક કરવાને રાકતીવાન છે, તું દોલુ છે કે ખીજ પર ધનસાફ ડરાવેછે?

૧૩ હવે ચાલો તમે જે દોહોછેઓ કે, આજ ધમ્પા કાલે હમે કલાણા રોહે-રમાં જમને તાંહાં અમ્પે વરસા ભર રહીશું, ને વેપાર કરીને નફો મેલવશું. ૧૪ પણ કાલે શું થશે અમ્પે તમે જાણુતા નથી, કેમકે તમારી જીંદગી શું છે? તે તો ધુમ્પર છે, જે થોડીવાર દેખાઓ છે, ને પછી ગેબ થઈ જાય છે. ૧૫ તે કરતાં તમારે અમ્પે મે દેહેવું જોઈઓ કે, જો જોદાવંદની મરજી હશે, ને હમે જીવતા રહીશું, તો અમ્પે ધમ્પા તે કરશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગરવ કરવામાં કુપર કરો છોઓ, અમ્પે બધી કુપર છુટી છે. ૧૭ વાસતે જે બહુ કરી જાય છે, પણ કરતો નથી, તેને ગુનાહ લાગે છે.

બાબ પાંચમે.

અમ્પે દોલત મંદો, તમારી પર આવનાર આફતોને લીધે તમે હામ્પે હામ્પે કરતા રેડો. ૨ તમારી મીલકત સરી ગઈ, ને તમારાં લુગડાં ઉધાઈથી ખાધલાં થઈયાં. ૩ તમારું સુંતું તથા રૂપું કીચાઈ ગઈછે, ને તેનો કાટ તમ પર શાહેદ થશે, ને આતશની પેડે તમારાં અંગ ખાઈ જશે. ૪ તમે છેલા દાહાડાઓને સાફ દોલત સંઘરી છે. જીઓ, જે મજુરોઓ તમારાં અંતર કાપીયાં છે, તેઓની મજુરી તમે દગાથી પાછી રાખી, તે ખુમ પાડેછે, ને કાપનારાઓની ખુમ ફેળોના જોદાવંદના કાનોમાં પેઠી છે. ૫ તમે જમીન પર અમ્પેશ આરામ કીધો, ને મોજીલા થઈયા છેઓ, મારીનાં ખવાના દાહાડાને સાફ તમે પોતાનાં દીલ સખત કીધાં છે. ૬ જે રાસત તેને તમે નારાસત ડરાવીઓ, ને મારીનાં ખીઓ, પણ તેણે તમને અટકાવીયા નહીં.

૭ અમ્મિ ભાઈમ્મિ, ખોદાવંદના આવવા સુધી તમે સખર પકડો; જ્યુમ્મિ, ખેડુક જમીનનાં કીમતી ફૂલની રાહ જ્યુમ્મિ છે, ને પેહેલા તથા છેલ્લા વરસાદ પામીઆ સુધી તે બાબત સખર રાખે છે. ૮ તમે પણ સખર રાખો, પોતાનાં દીલને કામ્મિમ કરો, કેમકે ખોદાવંદનું આવડું પાસે છે. ૯ અમ્મિ ભાઈમ્મિ. તમ પર તકસીર ન ઠરાવામ્મિ વાસતે અમ્મિક ખીજ પર કચકચ ન કરો, જ્યુમ્મિ, ધનસાફ કરનાર ખારણુ આગલ ઉભો છે. ૧૦ અમ્મિ મારા ભાઈમ્મિ, જે નખીમ્મિમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી કહીજી છે તેમ્મિને દુખ ઉઠાવવાનો તથા સખર પકડવાનો નમુનો તમે લેમ્મિ. ૧૧ જ્યુમ્મિ, જે સેહે છે તેમ્મિને નેકબખત આપણે ગણી અમ્મિહમ્મિ; તમે ઈમ્મિબની સખર બાબત શાંભવીજી છે, ને ખોદાવંદની મતલબને જાણો છેમ્મિ કે ખોદાવંદ ધણો રહીમ તથા મેહેરબાન છે.

૧૨ સહુથી પેહેલાં મારા ભાઈમ્મિ, તમે સમ ન ખામ્મિ, આસમાનના નહીં, ઈમ્મા જમીનના નહીં, ઈમ્મા ખીજ કુંધ સમ ન ખામ્મિ, પણ તમે દંડમાં ન પડો વાસતે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થામ્મિ.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુખી છે? તો તે દુઆ માગે; શું કોઈ ખુશાલ છે? તો તે ગામ્મિણુ ગામ્મિ. ૧૪ તમારાં શું કોઈ ખીમાર છે? તો મંડરીના વડીલાને તે ખોલાવે, ને તેમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી તેને તેલ ચોલીને તેને સાર દુઆ માગે. ૧૫ ને ઈમાનની દુઆ ખીમારને ખચાવશે, ને ખોદાવંદ તેને ઉઠાડશે; ને જે તેણે યુનાહ કીધા હશે તો તે તેને માફ કરાશે. ૧૬ તમે સમા કરામ્મિ વાસતે પોતાના યુનાહ અમ્મિક ખીજની પાસે કબુલ કરો, ને અમ્મિક ખીજને સાર દુઆ માગો; રાખત રાખસનાં દીલના જોરથી કીધેલી દુઆ બહુ અસર કરે છે. ૧૭ અમ્મિમ્મિ આપણા સરખો ઈનસાન હતો, પણ તેણે દુઆમાં અરજ કીધી કે વરસાદ ન વરસે; ને સાહાડા તણુ વરસા સુધી જમીન પર વરસાદ વરસીમ્મિ નહીં. ૧૮ પછી તેણે ફરી દુઆ માગી ને આસમાને વરસાદ આપીમ્મિ, ને જમીને પોતાનું ફૂલ ઉપજવીજી.

૧૯ અમ્મિ ભાઈમ્મિ, જે તમારામાંનો કોઈ સાચાઈથી ભુલી જામ્મિ, ને કોઈ તેને પાછો ફેરવે; ૨૦ તો તે અમ્મિ જાણે કે યુનાહગારને તેની યુમરા-હીથી જે પાછો ફેરવે છે, તે અમ્મિક જાનને માતથી ખચાવશે, ને બહુ યુનાહને ઠાંકશે.

પીતરનું પેહેલું પતર.

આબ પેહેલો.

૧ પંતસ, ગલાતી, કાપાદોકીઆ, આસીઆ તથા ખીથુનીઆમાંના વેરા-
એલા મુસાફરો; ૨ જે ઓદા બાપના અગાઉ જાણીઆ પરમાણે અગાઉથી
પસંદ કરેલા છે, એ સાફ કે રહની પાક તાસીરથી ફરમાનબરદાર થાએ, ને ઇસુ
ખરીસતનાં લોહીથી છંદાએ, તેઓને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પીતર લખેછે;
તમારાપર ફજલ તથા સલામતી શુઆદ થતી જાએ.

૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ઓદા તથા બાપ મુબારક હોજો, જેણે
આપણને પોતાની મોહોટી રહમતથી ઇસુ ખરીસતના પાછા ઉઠવાથી શુવતી ઉ-
મેદને સાફ ફરી જનમાવીઆ છે; ૪ કે જે વતન અનબગડું, તથા ચોખું, તથા
અચીમલાનાર છે, ને જે આસમાનમાં રાખેલું છે, તે આપણે પામીએ. ૫ જે
તારણ આખર જમાનામાં જાહેર થવાને તઈઆર છે તે પામવાને આપણે ઓ-
દાની કુદરતે ઇમાનથી રખાએલા છઈએ. ૬ જેમાં તમે બહુ ખુસ છેએ, તો
અગર હમણા થોડીવાર બહુ અજમાએશોને લીધે, જો જરૂર છે, તો તમે દુખી
છેએ. ૭ તે એ સાફ છે કે તમારા ઇમાનની અજમાએશ આતશથી પરખા-
એલાં કાની સુનાં કરતાં બહુ મુલવાન છતાં ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને દાહોડે
તારીફ તથા ઇજત તથા જલાલને લાએક થાએ. ૮ તેને બીનેદએ તમે
પીઆર કરોછેએ, ને જો કે તમે હમણા તેને જોતા નથી, તોપણ ઇમાન રા-
ખીને તમે તેનામાં એવી ખુશી ને ખુરમી કરો છેએ કે તે બખીઆન તથા
જલાલથી ભરેલી છે. ૯ ને તમે પોતાના ઇમાનનું કુલ ઇમાને જનોનું તારણ
પામે છેએ. ૧૦ જે નખીએએ તમારી ઉપર જાહેર થનાર નીઆમત બાબત
પેશનગોઠ કીધી તેએએ એ તારણ બાબત બહુ તજવીજ કીધી. ૧૧ તે-
એએ એ તલાશ કીધી કે ખરીસતનો રહ જે તેએમાં હતો તેણે ખરીસતનાં
દુખો તથા તે બાદની જલાલ બાબત જે ગહવાઈ આગલથી પુરી તે કીઆ ને
કેવા જમાનાના બીઆનમાં હતી. ૧૨ તેઓને એ જાહેર કરાઈઈ હતું કે
તેઓ પોતાને સાફ નહીં, પણ આપણે સાફ તે વાતોથી ખીદમત કરતા હતા;
જેની બખર તમે આસમાનથી મોકલેલા પાકરહની મદદથી જેએએ ઇજલ
રાંબલાવી તેઓથી મલી; ને એ વાતોનો દરીઆકત કરવાને ફીરિશતાએ
બહુ આહે છે.

૧૩ વાસતે તમે પોતાનાં મનની કમર બાંધો, હુશીઆર થાઓ, ને ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને વખત ને ફજલ તમારા પર થવાનો છે તેની પુરી ઉમેદ રાઓ. ૧૪ તમે ફરમાનખરદાર ફરજંદો થઈને પોતાની ખુરી ખાહેશો જોઓ-માં તમે નાદાનીના વખતમાં ગીરફતાર હતા તેઓ પરમાણે ન ચાલો. ૧૫ પણ જોણે તમને તેડીઆ તે જોવા પાક છે, તેવા તમે પણ બધી ચાલમાં પાક થાઓ. ૧૬ કેમકે લખેલું છે કે, “હું પાક છઈં, વાસતે તમે પાક થાઓ.” ૧૭ ને જો બાપ હરેકનાં કામ પરમાણે બીન તરફદાર ઈનસાફ કરેછે, તેનું નામ જો તમે લખો છોઓ, તો તમારી મુશાફરીનો વખત બીહીકથી કાહોડો. ૧૮ કેમકે તમે ઝમે જાણાછોઓ કે તમે પોતાના બાપદાદાઓથી આવેલા બેહુંદા દસતુરોથી જો ખલાસી પામીઆ છોઓ તે કંઈ ફાની ચીજો ઈઆને સુંતાં કે રૂપાંથી નથી; ૧૯ પણ ખરીસતનાં બેક્રીમત લોહીથી, જો બેડાગ તથા બેઝમબ હલવાનના જોવા છે. ૨૦ તે તો દુનીઆનાં મંડાણ પેહેલાં મુકરર થઈઓ હતો ખરો, પણ તમારે સારૂ આ આખરી જમાનામાં જાહેર થઈઓ. ૨૧ તેની મારફત તમે જોદાપર ઇમાન લાવો છોઓ; ઝમેણે તેને મુઝમેલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ, ને જલાલ આપી, કે તમારૂં ઇમાન તથા ઉમેદ જોદાપર થાઓ. ૨૨ તમે જેમ પાકરહની મદદથી સાઆઈની તાબેદારી કરીને પોતાનાં દીલ બાઈઓ પર બીનદોગ પીઆર કરવા સુધી પાક કીધાં છે, તેમ પાક દીલથી ઝમેક બીજા પર બહુ પીઆર કરો. ૨૩ કેમકે તમે ફાની બીજથી નહીં, પણ ગેરફાનીથી ઈઆને જોદાના જીવતા તથા હમેશા રેહનાર કલામથી ફરી જનમીઆ છેઓ. ૨૪ કારણ કે સઘલા પરાણી ધાસ સરખા છે, ને આદમીની બધી ખુજરગી ધાસનાં ફુલ જોવી છે, ધાસ સુકાઈ જાઓછે, ને તેનું ફલ ખરી પેડે છે; પણ જોદાવંદનો કલામ હમેશા રેહેછે; ૨૫ ને જો કલામ ઇંજીલથી તમને જાહેર થઈઓ તેજ ઝમે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે બધી બદી, તથા બધો દગો, તથા દોગ, તથા અદેખાઈ, તથા બદગોઈઓ દુર કરીને; ૨ નવાં જનમેલાં બાલકની પેડે કલામનું ખાલેસ દુધ ચાહો, કે તમે તેથી વધો. ૩ જોદાવંદ મેહેરબાન છે, ઝમેમ જો તમે આખીજી હોઓ તો.

૪ જો જીવતો પથર છે માણુમથી તાપસંદ કરેલો ખરો, પણ જોદાથી પસંદ

થગ્ગેલો, તથા કીમતી; ૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ જીવતા પથરના જેવા બંધાઈ આ છેગ્ગો, ને રહાની ઘર તથા કાઠીનોની પાક જમાત બનતા જાગ્ગો છેગ્ગો, કે રહાની કુરબાનીગ્ગો જે ઇશુ ખરીસતને વસીલિ યોદાને પસંદ છે તે સહડાવો. ૬ ગ્ગે સાઈ કીતાબમાં પણ ગ્ગે લખેલું છે કે, “ જીગ્ગો, સીગ્ગો-નમાં હું ગ્ગેક પસંદ કરેલો તથા કીમતી ખુણાનો મુખી પથર મુકુંછગ્ગી, ને જે તેના પર ઇમાન લાવે છે તે શરમારો નહીં.” ૭ તો તમ ઇમાન લાવનારાગ્ગોને તે કીમતી છે ખરો; પણ જે માનતા નથી, તેગ્ગોને સાઈ જે પથર બાંધનારાગ્ગોગ્ગે ના પસંદ કીધો તેજ ખુણાનું મથાલું, ૮ ને જેસ ખવાડનાર પથર, તથા ડોકર ખવાડનાર ખડક થઈગ્ગો છે, તેગ્ગો નાકરમાનખરદાર છતાં કલામ બાબત ડોકર ખાગ્ગે છે, ગ્ગે સાઈ તેગ્ગો ઠરીગ્ગા હતા. ૯ પણ તમે પસંદ કરેલી ઉમત, પાદશાહી કાઠીનપણું, પાક ડોમ, ને આસ લોક છેગ્ગો, કે જીજી તમને અંધારામાંથી પોતાની અજાગ્ગેય રોશનીમાં બોલાવીગ્ગા તેની ખુબીગ્ગો તમે કહી દેખો. ૧૦ તમે પેહેલાં ડોમ નહીં હતા, પણ હવે બોદાની ડોમ છેગ્ગો; પેહેલાં તમારી ઉપર રહમત નહીં હતી, પણ હવે તમારી ઉપર રહમત છે.

૧૧ અગ્ગે પીઆરાગ્ગો, હું તમારી મીનંત કરુંછગ્ગી કે તમે પરદેશીગ્ગો તથા મુસાફરો છતાં જીરામાની આહેરો જીગ્ગો જનના મુકાબલામાં લડાઈ કરે છે. તેગ્ગોથી પહેરજ રહો: ૧૨ ને ગેરકોમીગ્ગોને દરમીઆન તમારી આલ નેક રાગ્ગો, કે તેગ્ગો તમને બદકાર જાણીને તમારી બદગોઈ કરે છે, તો તમારાં નેક કામપર નજર કરીને જે દાહોડે તેગ્ગોપર નેગાહ થરો, તારે બોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૩ માણસના હરેક ડરવેલાને બોદાવંદને લીધે તમે તાબે થાગ્ગો; પાદશાહને, જેવા કે સહુથી બુજરગને; ઇગ્ગા હાકમોને, ૧૪ જેવા કે બદકારોની સબ્બ તથા નેકી કરનારાગ્ગોની તારીફ કરવાને તેના મોકલેલાગ્ગોને. ૧૫ કેમકે બોદાની મરજી ગ્ગે છે. કે તમે નેક અમલ કરીને આહમકોની નાદાનીનાં મોઢો બંધ કરી નાગ્ગો. ૧૬ તમે પોતાને આજદ જાણો, પણ પોતાનો આજદગીને બદીનો પડો ના કરો; પણ પોતાને બોદાના બંદા સમજો. ૧૭ સહુની હુમત રાગ્ગો, બાઈગ્ગોપર પીઆર રાગ્ગો, બોદાની બીહીક ધરો, પાદશાહની ઇજત કરો.

૧૮ આકરો, કમાલ અદબથી પોતાના શેઠોને તાબે રહો, જે શાશ તથા નરમ છે. ફકત તેગ્ગોને નહીં, પણ કડાગ્ગોને પણ. ૧૯ કેમકે જો કોઈ બોદાની તરફ દીલ રાખવાને લીધે દુખ ઉઠાવીને સખર કરે છે, તો તે વખાણુ લા-

એક છે. ૨૦ કેમકે જો તમે તકસીર કરીને તમાર્યા આધા, ને સખર કીધી, તો તેમાં શું કુખર છે? પણ જો નેકી કીધાથી દુખ ઉઠાવો છેએ ને તેમાં સખર કરો છેએ, તો એ ઝાદાની આગલ પસંદ છે. ૨૧ કેમકે તેનેજ સાર તમે તેડાઈએ છેએ, કારણ કે ખરીસેતે પણ આપણે સાર સહીઈ છે, ને આપણને નમુનો આપીએ છે, કે તમે તેનાં પગલાંમાં ચાલો. ૨૨ તેણે કંઈ ગુનાહ કીધો નહીં હતો, ને તેનાં માહોમાં કપટ મલીઈ નહીં હતું. ૨૩ તેણે નોંદા પામીને પાછી નોંદા ન કીધી; દુખો સેહેતાં ધમકાવીએ નહીં, પણ પોતાને વાજબી ધનસાફ કરનારને સોંપીએ. ૨૪ તેણે પોતે કહસપર પોતાનાં બદનમાં આપણા ગુનાહ લઈને ભાગવીએ, કે આપણે ગુનાહે આખત મુએલા થઈને રાસતીમાં જીવીએ; તેની પરના મારથી તમે સમા થઈએ. ૨૫ કેમકે તમે ભટકતાં ગેટાંના જેવા હતા, પણ હવે પોતાના જનોના રખે-વાલની તથા નેગાહબાનની તરફ પાછા આવીએ છેએ.

આખ તીએ.

એજ પરમાણે વહુએ, તમે પોત પોતાના વરોને તાએ થાએ, કે જો કોઈ કલામ માનતો નથી, તો તેએ વહુએની ચાલથી ખોન કલામે માને. ૨ જરે તેએ તમારી પાક ચાલ જે એક સાથે છે તે જીએ તારે. ૩ તમારો સણુ-ગાર બાહારનો ઈએને ગુંથેલા બાલોમાં તથા સુંનાના દાગીનામાં, તથા કપડાં પેહરવામાં ન થવા દેએ. ૪ પણ દીલની પોશીદી ઈનસાનીઅતમાં હોએ, જે ગેરફાની તેથી, ઈએને હક્કીમ તથા ગરીબ મીજબ જે ઝાદાની આગલ ખે-કીમત છે. ૫ કેમકે આગલા જમાનામાં જે પાક એરોતોએ ઝાદાપર ભ-રોસો કીધો હતો, તેએએ પોતાના વરોને તાએ થઈને એ પરમાણે પોતાને સણુગારી હતી. ૬ જેમ સારા ઇબ્રાહીમની ફરમાનબરદારી કરતી, ને તેને ઝાદાવંદ કેહેતી હતી, જો તમે નેકી કરો છેએ, ને કંઈ એકથી હેરાન થતી નથી, તો તમે તેની દીકરોએ છેએ. ૭ એ પરમાણે વરો, તમે તેએની સાથે દાનાઈથી રહે, ને વહુને નાજુક પેદાએશ સમજીને ઈજત આપો, ને જાણો કે જુંદગીનાં વતનની નીઆમતમાં તમે ખેજી શરીક છેએ, કે તમારી દુઆએ રોકાએ નહીં.

૮ છેલું, તમે સરવ એક દીલ ને હમદરદ થાએ, ભાઈએપર માહેખત રાખો, રહમ દીલ તથા સહુકાઈ રાખનાર થાએ. ૯ જુંડાઈને બદલે જુંડાઈ,

ધર્મી નીંદાને બદલે નીંદા ન કરો; બલકે દુર્યા આપો; કેમકે તમે યે જાણો-
 છેડ્યાં કે તમે અરકતના વારસ થવાને ઓલાઈઆ છેડ્યાં. ૧૦ કેમકે જે
 કોઈ જીવંતી આહે છે તથા શારા દાહાડા જોવાને ધરે છે, તે પોતાની જીભને
 બદીથી, ને પોતાના હોડાને દગાની વાત કેહેવાથી રોકે. ૧૧ તે બદીથી દુર
 જાએ, ને નેકી કરે, સુલાહને તે શોધે, ને તેની પાછલ રહે. ૧૨ કેમકે
 ઓદાવંદની નેગાહ રાસતોપર, ને તેના કાન તેડ્યાની દુર્યાડ્યા ઊપર છે, પણ
 ઓદાવંદનું મોહો બદકારોની ઊલટાઈમાં છે. ૧૩ ને જો તમે નેક અમલ
 કરનાર થઈઆ, તો તમારું યુરું કરનાર કોણ છે? ૧૪ વહી, અગર તમે રાસ-
 તીને સાઈ દુખ ઉઠાવો છેડ્યાં તો તમે નેકબખત છેડ્યાં, ને તેડ્યાના બીહીવ-
 શવીઆથી ન બોહો, ને ન ગભરાડ્યાં. ૧૫ પણ ઓદાવંદ ઓદાને પોતાનાં
 દીલથી પાક જાણો; ને તમારામાં જે ઊમદ છે તેનો સખબ જે કોઈ પુછે, તેને
 નરમાઈ તથા અદબથી જવાબ આપવાને હમેશ તઈઆર રહો. ૧૬ ને દીલ
 નેક રાખો, કે જેડ્યાં તમને બદકાર સમજીને યુરું કેહે છે, ને ખરીસતમાંની
 તમારી નેક આલને લીધે તમારી ઉપર જીહાં ઓહતાન ઉઠાવે છે, તેડ્યાં શર-
 માડ્યાં. ૧૭ કેમકે અગર ઓદાની મરજી યેવી છે કે બલું કરવાથી તમે
 દુખ પામો, તો યુરું કરીને દુખ પામવાથી યે બેહતર છે. ૧૮ કેમકે ખરી-
 સતે પણ યેકવાર યુનાહોને લીધે દુખ ઉઠાવીઆં, ધર્યાને જે રાસત હતો તેણે
 નારાસતોને સાઈ, કે તે આપણને ઓદાની પાસે પોહાંચાડે; તે બદનમાં મરણ
 પામીડ્યાં, પણ રહથી જીવતો થઈડ્યાં. ૧૯ તેથી પણ તેણે જઈને જે રહો
 કેદમાં હતા તેડ્યાંને મુનાદી કીધી; ૨૦ જેડ્યાં આગલ નાકરમાનબરદાર
 હતા, જે વખત ઓદાની સમર જીહના દાહાડાડ્યાંમાં વાહાણ તઈઆર થતું
 હતું તારે ઇંતેબર કરવી હતી, તેમાં થોડા જન ધર્યાને આઠ આદમી પાણીથી
 બચી ગઈડ્યાં. ૨૧ તેની મીસાલ બાપતીસમ (ધર્યાને જે બદનનો મેલ
 કાહોડે છે તે નહીં, પણ નેક નઈઆર્તીથી ઓદાને જવાબ આપવો) તે ધસુ
 ખરીસતને પાછા ઉઠવાને વસીલિ આપણને પણ બચાવે છે. ૨૨ તે આસમાન-
 માં જઈને ઓદાની જમણી ગમ છે, ને શરિશતાડ્યાં તથા યેખતીઆરીડ્યાં
 તથા કુદરતીડ્યાં તેને તાબે છે.

બાબ ચોથો.

વાસતે ખરીસતે આપણે સાઈ બદનમાં દુખ ઉઠાવીઆં છે, તારે તમે

પણ ઝિજ ઇરાદાથી હથીઆરબંધ થાઓ; કેમકે જેણે બદનમાં દુખ ઉઠાવીઆં છે તે ગુનાહથી દુર થઈઓ છે; ૨ કે તે તારથી બદનમાંનો બાકી રહેલો વખત આદમીઓના ખુરા હવસો પરમાણે નહીં, પણ ઓદાની મરજી પરમાણે કાહોડે. ૩ કેમકે ગેરકામીઓની મરજી પરમાણે કરવાને જેટલી ઉમર ગુજરી તેટલી આપણને બસ છે; તારે આપણે રોહવતમાં, હવસોમાં રારાબની મસતીમાં, ખાધેલ ખીધેલપણામાં, તથા લાનવી ખુતપરસતીમાં ચાલતા હતા. ૪ ને તેઓ તાજુબ થાઓ છે કે તમે તેવા શીસાદની મસતીમાં તેઓનો સાથે નથી દોડતા, ને તેને લીધે તમારી બદગોઈ કરે છે. ૫ જીવતાંઓ તથા મુઓલાંઓનો ધનસાફ કરવાને જે તકગાર છે, તેને તેઓ હીસાબ આપરો. ૬ કેમકે મુઓલાંઓને પણ ઇજલાની સુનાદી ઝમે સાફ કાઢી હતી કે જીસમ બાબત તેઓ પર આદમીઓ પરમાણે ઇનસાફ ઇરાવાઓ, પણ રહ બાબત તેઓ ઓદાની આગલ જીવે.

૭ પણ કુલે સીજની આખર નજદીક છે; ઝમે વાસતે હુશીઆર થાઓ, ને દુઆ માગતાં જગતા રહેો. ૮ ને સહુ કરતાં દીલસોજ મોહોબત ઝમિક ખીજ ઉપર તમે રાજો, કેમકે મોહોબત બહુ ગુનાહોને ઠાંકે છે. ૯ કમકમ કાઢા વગર ઝમિક ખીજને પહેરાણા રાજો. ૧૦ તમારાંમાંના હરેકને જેમ નીઆમત મલી છે, તેમ ઓદાના તરેહ તરેહ ફજલના શારા કરબારીઓની પડે તમે ઝમિક ખીજની ખીદમતમાં તે વાપરો. ૧૧ જે કોઈ બેલિ, તો ઓદાના કલામ પરમાણે તે બેલિ; જે કોઈ ખીદમત કરે, તો જે કુવત ઓદા તેને આપે તે પરમાણે તે કરે; ઝમે સાફ કે હસુ ખરીસતને વસીલિ બધી વાતમાં ઓદાની ખુજરગી જાહેર થાઓ ! તેને જલાલ તથા કુદરત હચેરાં થાઓ. આમીન.

૧૨ અઝમે ખીઆરાઓ, જે આતશી અજમાઓશ તમને આજમાવા સાફ તમારી ઉપર આવી તેથી તાજુબ ના થાઓ કે ગોઈઆ તમારી ઉપર ઝમિક અજબ બનાવ બનીઓ. ૧૩ પણ તમે ખરીસતનાં દુઓમાં શરીક છેઓ વાસતે ખુરા થાઓ, કે તેની જલાલ જાહેર થવાને વખત તમે બેનીહાઝમિત ખુશી કરો. ૧૪ અગર ખરીસતનાં નામને સાફ તમને ઇપકા મલિ છે, તો તમે મુખારક છેઓ, કેમકે જલાલનો તથા ઓદાનો રહ તમ પર રહે છે; તેઓ તેની બદગોઈ કરે છે ખરા, પણ તમારાથી તેની જલાલ જાહેર થાઓ છે. ૧૫ પણ તમારામાંનો કોઈ ખુની, ઇઆ ચોર, ઇઆ બદકાર, ઇઆ ખીજઓનાં કામમાં હાથ ધાલનારના જેવો થઈને દુખ ન

ઉઠાવે. ૧૬ પણ અગર કોઈ ખરીસતીઆન થવાના સંબંધથી દુખ પામે, તે તે ન રામ્યાં, બલકે એને લીધે ખોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૭ કેમકે વખત આવીઆ છે કે ઇનસાફ ખોદાનાં ધરથી રાફ થાએ, ને જે તે હમથી રાફ થાએ છે, તે જેઆ ખોદાની ઇંજીલને માનતા નથી તેઆનો અંબમ શું થશે? ૧૮ ને અગર રાસત મુરાદેલીથી બચી જાએ, તે બેદીનો તથા યુનાહગારોનું કો-કાણું કાંઈ થશે? ૧૯ વાસને જેઆ ખોદાની મરજી પરમાણે દુખ પામે છે, તેઆ નેકી કરતાં પોતાના પરાણે ખોદા જે ખાલેકી આમીન છે તેને સોંપે,

બાબ પાંચમો.

જે વડીલા તમારામાં છે તેઆને હું પણ એક વડીલ, તથા ખરી-સતનાં દુખોનો સાહેદ તથા જાહેર થનાર જલાલનો શરીક છતાં એલતેમાસ કહુંછું; ૨ કે ખોદાનું જે યેલું તમારામાં છે તેની પરવરશી કરો, નેગાહબાનીનું કામ લાચારીને લીધે નહીં, પણ ખુશીથી કરો; ના રવા નફાને સાફ નહીં, પણ દીલા-બનથી કરો. ૩ ને વતન પર સાહેબી કરવાની પેડ નહીં, પણ યેલાના નમુના મીસાલે. ૪ ને સરદાર રખેવાલ જરે જાહેર થશે તારે તમે જલાલનું તાજ જે કરમાઈજતું નથી તે પામશો. ૫ એજ તરેહ, અએ જીવાનો, તમે પણ વ-ડીલાને તાબે થાએ; બલકે તમે બધા એક ખીબને તાબે થાએ, ને નમણુ-તાઈનો લેનાસ પેહેરો; કેમકે ખોદા મગરોને ધીકારે છે; ને નમણુતાઈવાલા-એને ફજલ અપરો છે. ૬ ખોદાના જોરાવર હાત તલે પોતાને નમણો, કે તે તમને ઠીક વખતે સરકરાજી અપરો. ૭ તમારી બધી અંતા તેના પર નાંખો. કેમકે તે તમ બાબત અંતા કરેછે. ૮ હુશીઆર તથા જાગતા થાએ; કેમકે તમારો હુશમન રોતાન ગાજનાર સહીની પેડે શોધતો કરેછે કે કોઈને ફારી આ-એ. ૯ તમે ઇમાનમાં મજબુત થઈને તેનો સાંભે થાએ; ને જાણો કે એવાં દુખો તમારા બાઈએ જેઆ દુનીઆમાં છે તેઆ પણ ઉઠાવે છે. ૧૦ હવે ખોદા જે કામીલ ફજલ કરેછે, જેણે પોતાની હમિશાંતી જલાલને સાફ ખરીસત ઇસુથી આપણને ખોલાવીઆ છે, તે પોતે તમને થાંડું દુખ સહીઆ પછી કામીલ કરે, કાએમ કરે, મજબુત કરે, ને પાએદાર કરે. ૧૧ જલાલ તથા કુદરત હમિશાં મુધી તેનીજ છે. આમીન.

૧૨ સીલવાન જે હું ધાઈઉં કે તમારી તરફ અમાનતદાર બાઈ છે, તેની

હસતક હું તમને સુખતેસરમાં લખીને નશીહત કરુંછઊં, ને ગહવાઈઆપું છઊં કે, જે કુલમાં તમે કામ્મિમ છેએ તે ઓદનો સાથે કુલ છે. ૧૩ ખાખ-લોનમાંની મંડરી જે તમારી સાથે પસંદ કરાઈ તે તથા મારો દીકરો મારક તમને સલામ છેએ. ૧૪ તમે મોહોમાં મોહોપતની સુખતથી સલામ કરો; તમે બધા જેએ ખરીસત ઇસુમાં છેએ તેએની સલામતી થાએ. આમીત.

પીતરનું ખીજું પતર.

આખ પેહેલો.

આપણા ઓદા તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની શસતીથી હમાગ સરખું કીમતી ઇમાન જે પામીઆ છે તેએને ઇસુ ખરીસતનો બંદો તથા રસુલ મી-નોન પીતર લખેએ. ૨ ઓદા તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુની પીછાનથી કુલ તથા સલામતી તમારા ઉપર શુઆદા થાએ.

૩ જેણે આપણને જલાલ તથા નેકી પામવાને ઓલાવીઆ, તેની પીછાનથી પોતાની ઓદાઈ કુદરત પરમાણે તેણે આપણને શુંદગી તથા દીનદારી સાથે તાહુકો રાખનારી કુલ આજો ઇનાએમ કીધી. ૪ એને સારૂ આપણને ધણા મોહોટા તથા કીમતી વાએદા અપાઈઆ છે, કે તમે તેએથી જે ગંદગી દુની-આમાં ખુરી ખવાએરાને સખબ છે તેથી છુટીને તેએને આસરે તખીએતે ઇલાહીમાં શરીક થાએ. ૫ ને એ સારૂ તમે તેમાં કામીલ ડોરોસ કરીને પોતાના ઇમાન સાથે હીમત, તથા હીમત સાથે પીછાન; ૬ તથા પીછાન સાથે પહરેજગારી, તથા પહરેજગારી સાથે સખર, તથા સખર સાથે દીનદારી; ૭ તથા દીનદારી સાથે ખીરાદરી મોહોપત, તથા ખીરાદરી મોહોપત સાથે પીઆરને જો-ડતા જાએ. ૮ કેમકે એ બધાં તમારામાં થઈઆથી તથા વધીઆથી, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમને ગાશીલ તથા એકલ નહીં થવા દેરો. ૯ પણ જેને એ આજો નથી તે આંધણો છે, આંજો વીચીએ, ને પોતા-ના આગલા ગુનાહોથી ઘોવાઈએ તે વીસરી ગઈએ છે. ૧૦ વાસતે અએ બાઈએ, તમારૂં તેડાવવું તથા પસંદ આવવું સાએત કરવા સારૂ શુઆદા ડોરોસ કરો; કેમકે અગર તમે એમ કરશો તો કદી નહીં પડશો. ૧૧ બલકે તમે આપણા ઓદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની હમશાની પાદશાહતમાં મોહોટી ઇજત સાથે દાખલ થશો.

૧૨ વાસતે જો કે તમે એ વાતો જાણોછોએ, ને હાલની સામ્રાજમાં કા-
એમ છેએ, તોપણ એ વાતોની હંમેશા તમને ઈઆદ આપવાને હું ગાશીલ
નહીં થવરા. ૧૩ બલકે મને એ વાજબી લાગેછે કે જાંહાંસુધી હું આ તંબુમાં
છઈ, તાંહાંસુધી ઈઆદ આપી આપીને તમને હુશીઆર કરું. ૧૪ કેમકે હું જા-
ણુછઈ કે જેમ આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતે મને દેખડાવીઈ તેમ મારો તંબુ
જલદી પડવાનો છે. ૧૫ ને હું કેરોસ કરરા કે મારા જવા બાદ આ વાતો તમે
હંમેશા ઈઆદ રાખો. ૧૬ કેમકે હમે ચતુરાઈથી બનાવેલી કાહાણીએની પા-
છલ ચાલીને તમને આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત તથા આવવાની
ખબર જાણાવી નથી, બલકે હમે તેની ખુજરગી હમારી આંખોથી જા-
ઈ. ૧૭ કેમકે જરે બહુ મોહોઈ જલાલથી તેની બાબત એવો અવાજ આ-
વીએ કે, એ મારો પીઆરો ખેટો છે, એનાથી હું બહુ ખુશ છઈ, તારે ખોદા
બાપથી તે ઈજત તથા હુરમત પામીએ. ૧૮ ને હમે તેની સાથે પાક પાહાડ
પર હતા તારે એ અવાજ આસમાનથી આવતો શાંભલીએ. ૧૯ ને હ-
મારી પાસે એથી જુઆદ સામેત કલામ ઈઆને નખીએનો કલામ છે; જાંહાં
સુધી પોહો ક્રુટે, ને સવારનો સીતારો તમારાં દીલોમાં ઉગે, તાંહાં સુધી તેને
અંધારાં મકાનમાં રોશની આપનાર ચેરાગના જેવો સમજીને તેના પર ચીત લ-
ગાડવાથી તમે દરસત કરો છેએ. ૨૦ પેહેલું તમારે એ જાણવું કે કીતાબની
કોઈ નખુઅત પોતાથી ખુલનાર નથી. ૨૧ કેમકે નખુઅતની વાત આદમીની
ખાહીરાથી કદી નથી થઈ, બલકે ખોદાના પાક આદમીએ પાકરહના ખોલાવી-
આથી બોલીએ.

આબ બીએ.

પૂણુ જેમ તે લોહિમાં જુઠા નખીએ હતા, તેમ તમારામાં પણ જુઠા
ઉસતાદો થરો, એવા કે હલાક કરનારી યુમરાહ વાંતો છુપી રીતે મોહિ લાવરો, ને
જે ખોદાવંદ તેએને વેચાતા લીધા તેનો ઈંકાર કરીને પોતાપર હલાકી જલદી
લાવરો. ૨ ને તેએની યુમરાહીમાં ઘણાએ ચાલરો; ને તેએને લીધે રાહે
રાસતની બદનામી થરો. ૩ ને જાભે દગાની વાતોથી તેએ તમને વેચાઉ કરરો;
સજનો હુકમ જે કંઈકે મુદતથી તેએ ઉપર થઈએ તેને હવે વીલંબ નથી;
ને તેએની હલાકત ઈંધતી નથી. ૪ કેમકે ખોદાએ ગુનાહગાર શીરેરાતા-
એને નહીં છોડીએ, બલકે જાહાનમમાં નાંખીને ઈનસાફના દાહાડાડા સુધી

અંધારાની સાંકળોમાં રાખીઆ; ૫ ને જ્યુની દુનીઆને છોડી નહીં, પણ બેદીનોની આલમપર રેલ મોકલીને આઠમે રાખસ ગુહ જે રાસતીની મુનાદી કરનાર હતો તેને અચાવી ગ્મો. ૬ ને સદોમ તથા ગમોરા શેહેરોને ભસમ કરી નાંખીઆં, ને તેગ્મોને નેસત નામુદ કરીને તેગ્મોનો દંડ કાઢો; તેગ્મોને આઈનેદ બેદીનોને સાહ નમુના કરી રાખીઆ. ૭ ને રાસત લોત તે નાપાક લોટોની ખુરી આલથી દુખી થતો હતો તેને છોડાવી ગ્મો. ૮ (કેમકે તે રાસત તેગ્મોમાં રહીને તેગ્મોનાં બેકાગ્મોદા કામે જોઈઆ તથા શાંભલીઆથી પોતાનાં સાચાં દીલમાં દુખી થતો હતો). ૯ તો જોદાવંદ દીનદારોને ઈમિતેહાનમાંથી છોડાવાનું. તથા બેદીનોને ઈનસાફના દાહાડા મુધી સળને સાહ રાખવાનું જાણે છે. ૧૦ અમુસન તેગ્મોને જેગ્મો શેહેવતોથી જીસમની તોર પર ચલિછે; ને હકુમતનો ધીકાર કરે છે; તેગ્મો મગર તથા ખુદપસંદ છે, ને ઈજતવાલાગ્મોને બેધરક બદનામ કરેછે. ૧૧ તોપણ શેરેશતાગ્મો જેગ્મો જોર તથા કુદરતમાં તેગ્મો કરતાં જીઆદ છે, તેગ્મો જોદાવંદની આગલ તેગ્મોની નાલેશ કરતા નથી. ૧૨ પણ તેગ્મો જે જનવરો જાતી બેઅકલ છે, ને શીકાર તથા હલાક થવાને પેદા થઈઆં તેગ્મોની મુઆફક જે વાતો નથી સમજતા તેગ્મોની બદનામી કરેછે, ને પોતાની અરાખીમાં હલાક થાગ્મે છે. ૧૩ તેગ્મો પોતાની બદીને બદલો પામરો, દીવસને વખત ગ્મો કરવી તેગ્મો મુખ ગણે છે, તેગ્મો ડાગ તથા ગ્મોબ છે, ને તમારી સાથે ખાઈને પોતાની દગાખાજીગ્મોથી ગ્મો ઇશરત કરે છે. ૧૪ તેગ્મોની આંજો જનાથી ભરેલી છે, ને ગુનાહ કરવાથી અંધ નથી પડતી, તેગ્મો બેકાગ્મોમ જાનેને ખુલાવે છે, તેગ્મોનાં દીલ લાલચોમાં કસાગ્મોલાં છે, તેગ્મો લાનતની ગ્મોલાદ છે. ૧૫ તેગ્મો સીધો રસતો છોડીને ભટકતા થઈઆ, ને અમુરના દીકરા બલામ જેણે નારાસતીની મજૂરી આહી તેની રાહપર આલનારા થઈઆ છે. ૧૬ પણ તે પોતાની બદીને લીધે ડપકો પામીગ્મો, મુગાં ગધેડાંગ્મો આદમીના આવાજથી તે નખીની ઘેલાઈ રોકી. ૧૭ તેગ્મો પાણી વગરના કુઆ છે, તથા તુફાને દોડાવેલાં વાદલાં છે, હમેશાનાં અંધકારની કાલક તેગ્મોને સાહ રાખેલી છે. ૧૮ કેમકે જેગ્મો ખુલમાં ચલિ છે તેગ્મોમાંથી જે પુરા અચી નીકલેલાગ્મોને તેગ્મો બોહુદી કુલેલી વાતો કહીને જીસમાની શેહેવતો તથા નાપાકીગ્મોમાં ખેંચે છે. ૧૯ તેગ્મો તેગ્મોને આબદગીનો વાગ્મોદો આપે છે, પણ પોતે બદીના ગોલામ છે, કેમકે જેથી જે જીહીતાગ્મે છે તેથી તે ગોલામીમાં ઘલાગ્મે છે. ૨૦ કેમકે જે

જોદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરી સતની પીછાનથી તેઓ સંસારની ખુરાઈઓથી બચીઆબાદ તેઓમાં પાછા ફરીઆ, ને મગલુબ થઈઆ, તો તેઓને પાછલો હાલ પેહેલાંથી બદતર છે. ૨૧ કેમકે સતનીની શહ પીછાનવા બાદ તેઓને જે પાક હુકમ અપાઈઓ તેથી ફરવા ફરતાં જે પીછાન ન થઈ હતે તો બેહતર થતે. ૨૨ પણ એક સાચી ક્રેહવત પરમાણે તેઓને થઈઈ ક્ર, કુતરૂં પોતાની આકની ગમ, ને ધુઓલી ખુડેણ કાદવમાં લોટવાને ફરી છે.

બાબ તીજો.

ખીઆરાઓ, આ ખીચું પતર હવે હું તમને લખુંછઈ, એ અંનેથી તમારાં પાક દીલોને ચેતાવતાં એવાં ઉસકેરૂં છઈ કે, ૨ પાક નખીઓથી જે વાતો અગાઉ ક્રેહેવાઈ હતી તેની તથા જોદાવંદ તથા તારનારના હમ રસુલોના હુકમોની ઇઆદ રાખો. ૩ એ પેહેલું જાણી રાખો કે છેલા જમાનામાં મસખરી કરનારા આવરો, જેઓ પોતાના ખુરા હવસો પરમાણે ચાલરો; ૪ ને ક્રેહેરો કે તેના આવવાનો વાએદો કાંહાં છે? કેમકે આપદાદાઓ ઊંધી ગઈઓ છે. તાહારથી સઘલાં જેવાં પેદાએશની શરૂમાં હતાં તેવાંજ હમણા પણ રહે છે. ૫ કેમકે તેઓ જાણી ખુજીને એ વીસરે છે કે જોદાના કલામથી આસમાનો પેહેલાંથી થઈઓ છે, ને જમીન પાણીની બાહાર તથા પાણીમાં રહેતી હતી. ૬ તેના સખમથી આગલી દુનીઆ પાણીમાં દુનીને હલાક થઈ. ૭ ને આસમાન તથા જમીન જે હમણા છે તે તેજ કલામથી આગને સારૂ ધનિસાફ તથા બેદીનોની હલાકત સુધી બલવાને રાખેલાં છે. ૮ પણ ખીઆરાઓ, આ એક વાત બાબત તમે અજાણીઆ ના રહો કે જોદાવંદની નજદીક એક દાહોડા હજર વરસના જેવા, ને હજર વરસ એક દાહાડના જેવાં છે. ૯ જોદાવંદ પોતાના વાએદાઓ બાબત સુસતી નથી કરતો, જેમ બાજે લોક સુસતી સમજે છે, પણ આપણી તરફ તે સખર રાખે, એ સારૂ કે તે કોઈની હલાકત નથી ચાહતો, પણ ચાહે છે કે સહુ તોખા કરે. ૧૦ જોદાવંદનો દાહોડા જેમ રોતે ચોર આવે છે તેમ આવરો, ને તે વખતે આસમાનો મોટા આવાજ સાથે ચાલીઆં જરો, ને તતવો ઝાલથી બલાઈ જરો, ને જમીન તથા તેપરનાં કામે બાલી નંખારો. ૧૧ તો એ સરવ વીધરાઈ જનારાં વાસને ચાલથી તથા દીનદરીથી તમને દેવા થયું પડે છે. ૧૨ જોદાના જે દાહાડમાં આસમાનો સલગાવેલાં થઈને વીધરાઈ જરો, તથા તતવો જાલથી ગલાઈ જરો, તેના

આવવાની રાહ જોતાં તમે ઉતાવળ પણ કરો. ૧૩ તોપણ આપણે તેના વા-
ચ્છેદ પરમાણે નવાં આસમાન તથા નવી જમીન જેમાં રાસતી વસે છે તેની
રાહ જોઈએ છઈએ. ૧૪ વાસતે, અમે પીઆરાએ, એ ચીજોની રાહ
જોતાં એથી કોરોસ કરો કે તમે ખેડાગ, ખેએખ સલામતી સાથે તેની હજુ-
રમાં હાજર થાએ. ૧૫ ને આપણા ઓદાવંદની સગર તારણને સાર છે એમ
સમજો, જેમ આપણા પીઆરા ભાઈ પાઉણે પણ તેને આપેલો દાનાઈ પર-
માણે તમને લખીઈ છે. ૧૬ જેમ તેનાં બધાં પતરોમાં આ વાતો બાબત
કહીઈ છે, તેઓમાં કુટલીએક વાત સમજવી મુશ્કેલ છે, જેઓ જાહેલ
તથા એકાએમ છે તેઓ તે વાતોને જેમ બીજી કીતાબોને પણ પોતાની હલા-
કતને સાર ફેરવી નાંખે છે. ૧૭ વાસતે, પીઆરાએ, અગાઉથી જાણીએ
છતાં તમે અબરદાર થાએ કે ખુરાએની ખુલની તરફ એઆઈ જઈને પોતાની
ઉસતવારીથી ન પડો. ૧૮ પણ ફજલમાં તથા આપણા ઓદાવંદ ઇઆને તાર-
નાર ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમે વધતા જાએ: તેની જલાલ હમણા
ને હમેશાંતક થાએ. આમીન.

ધર્મોહાનનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જીંદગીના કલામ બાબત, જે રાઈથી હતો, જેને હમે શાંભાલીએ,
જેને હમે હમારી આંખોએ દોડો, જેના પર હમે જોઈઈ, ને જેને હમે હાતો-
થી અડકીએ. ૨ (કેમકે જીંદગી જાહેર થઈ, ને હમે તે દીઠી, ને શાહેદી
આપીએછઈએ, ને તે હમેશાંની જીંદગી જે બાપની પાસે હતી, ને હમારી
પર જાહેર થઈ તેની અબર તમને આપીએછઈએ.) ૩ હમે જે દીકું છે,
ને શાંભલીઈ છે, તેની અબર તમને આપીએછઈએ કે, તમને પણ હમારી
સાથે સંગત થાએ, ને હમારી સંગત બાપની સાથે, તથા તેના ખેડા ઇસુ
ખરીસતની સાથે છે. ૪ ને હમે તમને આ વાતો એ સાર લખીએ
છઈએ કે તમારી ખુશી ખુરી થાએ. ૫ ને જે અબર હમે તેનાથી શાં-
ભલી, ને તમને જાહેર કરીએછઈએ, તે એ છે કે ઓદા શેરાની છે, ને તેના-
માં કંઈ અંધારું નથી. ૬ જો આપણે કહીએછઈએ કે આપણી તેની
સાથે સંગત છે, ને અંધારામાં ચાલીલીએછઈએ, તો આપણે જુકું કહીએ-

છઠઠમ્મિ, ને સાચાઈ પાલતા નથી. ૭ પણ જોમ તે રેરાનીમાં છે, તેમ જો આપણે રેરાનીમાં ચાલીએ, તો આપણને એક બીજા સાથે સંગત છે, ને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનું લોહી આપણને કુલે ગુનાહથી પાક કરે છે. ૮ જો આપણે કહીએ કે આપણને ગુનાહ નથી, તો આપણે પોતાને બુલવીએ છઠઠમ્મિ, ને આપણામાં સાચાઈ નથી. ૯ જો આપણે પોતાના ગુનાહ કબુલ કરીએ, તો આપણા ગુનાહ માફ કરવાને, તથા આપણને બધી નારાસતીથી પાક કરવાને તે અમાનતદાર તથા આદલ છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ કે આપણે ગુનાહ કીધો નથી, તો આપણે તેને જીવો પાડીએ છઠઠમ્મિ ને તેની વાત આપણામાં નથી.

બાબ બીજો.

અમે મારાં છોકરાં, તમે ગુનાહ ન કરો વાસતે હું તમને એ વાતો લખું છઠ્ઠી, પણ જો કોઈ ગુનાહ કરે, તો ઇસુ ખરીસત જો રાસત તે બાપનો પાસે આપણો વકીલ છે. ૨ ને તે આપણા ગુનાહની તોજરા છે, ને ફક્ત આપણા ગુનાહની નહીં, પણ તમામ દુનીઆના. ૩ જો આપણે તેના હુકમો પર અમલ કરીએ તો તેથી આપણે જાણીએ કે આપણે તેને જાણીએ છે. ૪ જો કેહે છે કે હું તેને જાણું છઠ્ઠી; ને તો પણ તેના હુકમ પર અમલ નથી કરતો, તે જીવો છે, તેનામાં સાચાઈ નથી. ૫ પણ જો કોઈ તેનો હુકમ પાલિ છે, તેનામાં ખોદાનો પીઆર કામીલ થઈએ છે; આપણે એથી જાણીએ કે આપણે તેનામાં છઠ્ઠમ્મિ. ૬ જો કેહે છે કે હું તેનામાં રહું છઠ્ઠી, તેને એમ કરવું પડે છે કે જોમ તે ચાલીએ હતા, તેમ તે પણ ચાલે. ૭ ભાઈએ, હું તમને કોઈ નવો હુકમ લખતો નથી, પણ જો જીવો હુકમ તમને રાઈથી મલીએ તે, જો વાત તમે રાઈથી શાંબલી તેજ તે જીવો હુકમ છે. ૮ વલી હું તમને એક નવો હુકમ લખું છઠ્ઠી, જો તેનામાં તથા તમારામાં ખરો છે. કેમકે અંધાઈ ગુજરી ગઈ છે, ને ખરી રેરાની હમણા અમકે છે. ૯ જો કેહે છે કે હું રેરાનીમાં છઠ્ઠી; ને પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે હજી સુધી અંધારામાં છે. ૧૦ જો પોતાના ભાઈ પર પીઆર કરે છે તે રેરાનીમાં રહે છે, ને તેનામાં ઠોકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જો પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે અંધકારમાં છે, ને અંધારામાં ચાલે છે, ને પોતે કાંદાં જાએ છે એ તેને માલુમ નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંખો આંધલી કીધી છે.

૧૨ છોકરાંઓ, તેનાં નામને લીધે તમામ ગુનાહ માફ થઈયા, વાસતે હું તમને લખુંછીં. ૧૩ બાપો, જે શરૂથી છે તેને તમે બાણીઓ, વાસતે હું તમને લખુંછીં. શુવાનો, તમે તે શુરાને જીતીતીઓ છે, વાસતે હું તમને લખુંછીં. છોકરાંઓ, તમે બાપને બાણીઓ છે, વાસતે હું તમને લખુંછીં. ૧૪ બાપો, જે શરૂથી હતો તેને તમે બાણીઓ છે, વાસતે મેં તમને લખીં છે. શુવાનો, તમે મજાબુત છોઓ, ને બાદનો કલામ તમારામાં રહેછે; ને તમે તે શુરાને જીતીતીઓ છે, વાસતે મેં તમને લખીં. ૧૫ દુનીઆ તથા દુનીઆની સ્ત્રીઓનો પીઆર તમે ન કરો, જે કોઈ દુનીઆનો પીઆર કરેછે, તો બાપનો પીઆર તેનામાં નથી. ૧૬ કેમકે જે અધું દુનીઆમાં છે, હચ્છાને જીસમાની આહેરા, તથા આંખોની આહેરા, તથા જીંદગીની ગરૂરી, તે બાપથી નથી, પણ દુનીઆથી છે. ૧૭ ને દુનીઆ તથા તેની આહેરા ચાલી જાય છે, લેકીન બાદની મરજી પરમાણે જે ચલે છે તે હમણે રહે છે.

૧૮ છોકરાંઓ, આ આખરી જમાનો છે, ને જેમ તમે શાંબલીજી કે ખરીસતનો દુરામન આવે છે, તેમ હમણા ખરીસતનો દુરામનો અહું થઈયા છે, જેથી આપણે બાણીઓ છઈઓ કે આ આખરી જમાનો છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંની નીકલી ગઈયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહીં હતા, કેમકે જે તેઓ આપણામાંના હતા, તો આપણી સાથે રહેતા, પણ તેઓ નીકલીઓ કે બહાર થઈ કે તેઓ અધા આપણામાંના નહીં હતા. ૨૦ ને જે પાક તેથી તમને અમીરોક છે, ને તમે સરવ જાણોઓ. ૨૧ તમે માચાઈ જાણાતા નથી, જે સાઈ નહીં, પણ તમે તે જાણોઓ, ને સાચાઈમાં કંઈ જુઠાપણું નથી, વાસતે મેં તમને લખીં છે. ૨૨ જે ઇંકાર કરેછે કે, હમ્મિ તે ખરીસત નથી, તે વગર જુઠા કોણ છે? બાપનો તથા બેટાનો જે ઇંકાર કરેછે, તે ખરીસતનો દુરામન છે. ૨૩ જે કોઈ બેટાનો ઇંકાર કરેછે, તેને બાપ નથી. ૨૪ જે વાસતે તમે જે શરૂથી શાંબલીજી છે, તે તમમાં રહે: અગર જે તમે શરૂથી શાંબલીજી તે જ તમારામાં રહે તો તમે બેટામાં તથા બાપમાં રહેશો. ૨૫ ને જે વાઈમદો તેણે આપણને આપીઓ તે જે છે હચ્છાને હમણાંની જીંદગીનો છે. ૨૬ જે તમને ફરેજ આપેછે તેઓ બાબત મેં તમને જે વાતો લખી છે. ૨૭ ને જે અમીરોક તમે તેનાથી પામીઓઓ, તે તમારામાં રહેછે, ને કોઈ

તમને શીખવે એની તમને જરૂર નથી, પણ જેમ તે અભીરોક તમને અધું શીખવે છે તેમ; ને તે ખરો છે, ખોટો નથી, ને જેવું તેણે તમને શીખવીજી, તેમજ તમે તેમાં રહો. ૨૮ ને હવે, છોકરાંએ, તમે તેનામાં રહો, કે જરૂર તે જાહેર થાએ, તારે આપણે બેબાક હોઈએ, ને તેના આવવાને વખત તેની આગલ શરમાઈએ નહીં. ૨૯ તમે જો એ જાણો છે એ કે તે રાસત છે, તો તમે એપણુ જાણો કે હરેક જે રાસતી કરેછે, તે તેનાથી જનમીએ છે.

બાબ તીજે.

જીએ, બાપે કેવા પીઆર આપણા ઉપર કીધા છે કે આપણે આદાનાં ફરજંદ કેહેવાઈએ, એ સાહ દુનીઆ આપણને એમલખતી નથી, કેમકે તેણે તેને એમલખીએ નહીં. ૨ પીઆરાએ, હવે આપણે આદાનાં ફરજંદ છઈએ, પણ આપણે શું થઈશું એ હજીસુધી દેખાવું નથી, તોપણ આપણે જાણીએ-છઈએ કે જરૂર તે જાહેર થશે તારે તેના જેવા આપણે થઈશું, કેમકે તે જેવો છે તેવા આપણે તેને જોઈશું. ૩ ને જે હરેકને તે પરની એ ઉમેદ છે, તે પોતાને પાક કરે છે, જેમ તેપણુ પાક છે. ૪ જે હરેક યુનાહ કરેછે, તે શરીઅત રદ કરે છે, કેમકે શરીઅત રદ કરવી એજ યુનાહ છે. ૫ ને તે આપણા યુનાહ ઉઠાવી લેવાને જાહેર થઈએ એ તમે જાણોછીએ; ને તેનામાં યુનાહ નથી. ૬ જે કોઈ તેનામાં રહે છે, તે યુનાહ કરતો નથી; જે કોઈ યુનાહ કરેછે, તેણે તેને દોડા નથી, ને તેને જાણીએ નથી. ૭ છોકરાંએ, કોઈ તમને ફરજ ન આપે; જેમ તે રાસત છે, તેમ જે રાસતી કરે છે તે પણ રાસત છે. ૮ જે યુનાહ કરે છે, તે શોતાનનો છે; કેમકે શોતાન રાઈથી યુનાહ કરે છે; આદાનો ખોટો એ સાહ જાહેર થઈએ, કે શોતાનનાં કામને તે નેસત કરે. ૯ જે કોઈ આદાથી જનમીએ છે તે યુનાહ કરતો નથી; કેમકે તેનામાં તેનું ખી રહે છે; ને તે યુનાહ કરી રાકતો નથી, કારણકે તે આદાથી જનમીએ છે. ૧૦ એથી આદાનાં ફરજંદ તથા શોતાનનાં ફરજંદ જાહેર થાએ છે, જે કોઈ રાસતી કરતો નથી, ને જે પોતાના બાઈપર પીઆર કરતો નથી, તે આદાનો નથી. ૧૧ કેમકે જે અબર તમે રાઈથી શાંભલી, તે એજ છે કે આપણે એક ખીજા પર પીઆર કરીએ. ૧૨ કાઈનની મુઆફક નહીં, જે તે ખુરાનો હતો, ને પોતાના બાઈને મારી નાંખીએ, શા વાસતે તેણે તેને મારી નાંખીએ? એ વાસતે કે તેનાં

કામ ખુરાં ને તેના ભાઈનાં રાસત હતાં. ૧૩ મારા ભાઈઓ, અગર દુનીઆ તમારો ઉપર દુરામની કરે છે, તો તેથી તાજુબ ના થાઓ. ૧૪ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે માતથી નીકલીને જુદગીમાં આવીઆ છઈએ, કેમકે આપણે ભાઈઓ પર પીઆર કરીએ છઈએ; પોતાના ભાઈ પર ને પીઆર કરતો નથી, તે માતમાં રહે છે. ૧૫ જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર દુરામની કરે છે તે ખુની છે, ને તમે જાણો છોએ કે કોઈ ખુનીમાં હમેશાંનો જુદગી રહેતી નથી. ૧૬ ખોદાનો પીઆર આપણે એથી જાણીએ, કે તેણે આપણે સારૂ પોતાનો જીવ આપીએ, ને લાજમ છે કે આપણે પણ ભાઈઓને સારૂ જીવ આપીએ. ૧૭ પણ જેની પાસે આ દુનીઆનો માલ છે, ને તે પોતાના ભાઈને માહતાજ જુએ છે, તોપણ તેના ઉપર રહમ નથી કરતો, તો ખોદાનો પીઆર તેનામાં શી રીતે રહે છે? ૧૮ મારાં છેડકરાંઓ, આપણે વાતથી કે જાબથી નહીં, પણ કામ તથા સાચાઈથી પીઆર કરીએ. ૧૯ ને તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે સાચાઈના છઈએ, ને તેની આગલ આપણા દીલની આતર જમા કરશું. ૨૦ કેમકે જો આપણા દીલ આપણને દેડે છે, તો આપણા દીલ કરતાં તો ખોદા માહોયો છે, ને તે અધું જાણે છે. ૨૧ પીઆરાઓ, જો આપણા દીલ આપણને દંડતાં નથી, તો ખોદા આગલ આપણને ભરોસો છે. ૨૨ ને આપણે જે કંઈ માગીએ છઈએ, તે તેનાથી પામીએ છઈએ; કેમકે આપણે તેના હુકમો પાલીએ છઈએ, ને જે કંઈ તેની નજરમાં પસંદ છે તે કરીએ છઈએ. ૨૩ ને તેનો હુકમ એ છે કે આપણે તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનાં નામ પર એતકાદ કરીએ, ને તેણે જેમ આપણને હુકમ આપીએ તેમ માણેમાં પીઆર કરીએ. ૨૪ ને તેના હુકમ જે પાલે છે, તે તેનામાં, ને તે પણ તેનામાં રહે છે; ને તેણે જે રહ આપણને આપીએ છે, તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે તે આપણમાં રહે છે.

બાબ ગોથો.

પીઆરાઓ, હરેક રહેને ના માનો, પણ રહેને અજમાવો કે તેઓ ખોદાની તરફથી છે કે નહીં; કેમકે ઘણા જુદા પેગંબરો દુનીઆમાં આવીઆ છે. ૨ હરેક રહ જે કબુલ કરે છે કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખોદાનો છે, એથી તમે ખોદાનો રહ જાણો. ૩ ને હરેક રહ જે કબુલ કરતો નથી કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખોદાનો નથી;

ને ખરીસતને ઉલટો રૂઠ ને આવત તમે શાંભલીજી છે કે તે આવે છે, તે એજ છે ; ને હવે તે આવી ચુકીઆ છે. ૪ છોકરાંઆ, તમે જોદાનાં છેઆ, ને તમે તેઆને જીહીંતીઆ છે; કેમકે ને તમારાંમાં છે તે ને દુનીઆમાં છે તેના કરતાં જાહેરો છે. ૫ તેઆ દુનીઆના છે, વાસતે દુનીઆ આવત ખોલે છે, ને દુનીઆ તેઆનું શાંભલેછે. ૬ આપણે જોદાના છઠઆ; ને જોદાને જાણેછે તે આપણુ શાંભલેછે; ને જોદાનો નથી, તે આપણુ શાંભલતો નથી; એથી આપણે સાચાઈનો રૂઠ તથા ગુમરાહીનો રૂઠ જાણીએ છઠઆ.

૭ પીઆરાઆ, આપણે એક ખીજ ઉપર પીઆર કરવો જોઈએ; કેમકે પીઆર જોદાથી છે; ને ને પીઆર કરેછે તે જોદાથી જનમીઆ છે, ને જોદાને જાણે છે. ૮ ને પીઆર કરતો નથી, તે જોદાને જાણતો નથી; કેમકે જોદા પીઆર છે. ૯ જોદા આપણા ઉપર ને પીઆર કરે છે તે એથી જાહેર થાએછે કે જોદાએ પોતાના એકનાએક એટાને દુનીઆમાં જોકલીઆ કે આપણે તેનાથી જીનીએ. ૧૦ પીઆર એમાં છે; એમ નહીં કે આપણે જોદા પર પીઆર કીધો, બલકે તેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને આપણા ગુનાહની તોજસ કરાવા સાર પોતાના એટાને જોકલીઆ. ૧૧ પીઆરાઆ, જો જોદાએ આપણા પર એટલો પીઆર કીધો, તો આપણે પણ એક ખીજ પર પીઆર કરવો જોઈએ. ૧૨ જોદાએ કદી જોદાને દીડા નથી; જો આપણે જાહેમાં પીઆર કરીએ તો જોદા આપણામાં રહે છે. ને તેનો પીઆર આપણામાં કામીલ થઈઆ છે. ૧૩ આપણે તેનામાં રહીએ છઠઆ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી જાણીએછઠઆ કે, તેણે પોતાના રૂઠનું કંઈ આપણને આપીજી છે. ૧૪ ને હમે દીડું છે, ને શાહેદી આપીએછઠઆ, કે આપે પોતાના એટાને દુનીઆનો તારનાર થવા સાર જોકલીઆએ. ૧૫ ને જોદા એકરાર કરે કે ઇસુ જોદાનો એટો છે, તેનામાં જોદા ને તે જોદામાં રહે છે. ૧૬ ને આપણા પર જોદાનો ને પીઆર, તે આપણે જાણીઆ, ને તે પર એતકાદ કીધો. ૧૭ જોદા પીઆર છે; ને ને પીઆરમાં રહેછે, તે જોદામાં રહેછે, ને જોદા તેનામાં. એથી આપણામાં પીઆર કામીલ થઈઆ છે, કે ઇનસાફને દાહોડે આપણે હીમતમાં જોઈએ, કેમકે જોવો તે છે, તેવાજ આપણે આ દુનીઆમાં છઠઆ. ૧૮ પીઆરમાં ખીહીક નથી, પણ કામીલ પીઆર ખીહીકને બાહાર કાહોડેછે; કેમકે ખીહીકમાં પીડા છે; ને ને ખીહીએ તે પીઆરમાં

કામીલ નથી થઈ ગ્યો. ૧૯ આપણે તેના ઉપર પીઆર કરીએ છઈએ, કેમકે તેણે આપણા ઉપર પેહેલા પીઆર કીધો છે. ૨૦ જો કોઈ કહેછે કે, હું જાદા પર પીઆર કરુંછી, તોપણ પોતાના ભાઈ પર દુરામની રાખેછે, તો તે જ્યોડો છે; કેમકે પોતાનો ભાઈ જેને તે જ્યુએ છે તેના પર પીઆર જો તે કરતો નથી, તો આણુદીક જાદા પર શી તરેહ તે પીઆર કરે છે? ૨૧ ને એ હુકમ હમે તેનાથી પામીઆ છઈએ કે જાદા પર ને પીઆર કરેછે, તે પોતાના ભાઈપર પણ પીઆર કરે.

બાબ પાંચમો.

ઈસુ તે ખરીસત છે, એમ ને કોઈ માને છે, તે જાદાથી જનમીએ છે; ને જે હરેક જનમાવતાર પર પીઆર કરેછે, તે તેનાથી જનમેલા પર પણ પીઆર કરેછે. ૨ જરે આપણે જાદા પર પીઆર કરીએ છઈએ, ને તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, તારે એથી આપણે જણીએ છઈએ કે આપણે જાદાનાં ફરજંદો પર પણ પીઆર કરીએ છઈએ. ૩ કારણ કે જાદા પરનો પીઆર એજ છે કે આપણે તેના હુકમો બજવીએ, ને તેના હુકમો ભારી નથી. ૪ કેમકે ને કોઈ જાદાથી જનમેલો છે, તે દુનીઆને જીહીતે છે; ને જે ફતેહ દુનીઆને જીહીતે છે તે આપણુ ઇમાન છે. ૫ ને ઇમાન લાવે છે કે ઇસુ જાદાનો એટો છે, તે શીવાએ દુનીઆને ને જીહીતે છે તે કોણ છે? ૬ પાણીથી તથા લોહીથી ને આગીએ તે એજ છે, ઇમાને ઇસુ ખરીસત; ફક્ત પાણીથી નહીં, પણ પાણી તથા લોહીથી; ને જે શાહેદી આપેછે, તે રહ છે; કેમકે રહ સાચો છે. ૭ કારણ કે આસમાનમાં શાહેદી આપનાર તણુ છે; ઇમાને બાપ, કલામ, તથા પાકરહ; ને એ તણુ એક છે. ૮ ને જમીન પર શાહેદી આપનાર તણુ છે; રહ, તથા પાણી, તથા લોહી; ને એ તણુ એકમાં ભલે છે. ૯ જો આપણે આદમીની શાહેદી માનીએ છઈએ, તો જાદાની શાહેદી જીઆદા મોહોટી છે, કેમકે ને શાહેદી જાદાએ પોતાના એટા બાબત આપી છે, તે એજ છે. ૧૦ ને કોઈ જાદાના એટા પર ઇમાન લાવેછે, તેને પોતાનામાં શાહેદી છે, ને કોઈ જાદા પર ઇમાન નથી લાવતો, તે તેને જ્યોડો કરે છે. કેમકે જાદાએ ને શાહેદી પોતાના એટા બાબત આપી છે, તે પર એકીન ન લાવીએ. ૧૧ ને તે શાહેદી એ છે કે જાદાએ આપણુને હમૈરાંની જીંદગી આપી છે, ને તે જીંદગી તેના એટામાં છે. ૧૨ ને તે એટો છે, તેને જીંદગી છે; ને તે જાદાનો એટો નથી તેને

હુંગી નથી. ૧૩ હજારાની હુંગી તમને છે એ તમે જાણો, ને જાદના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવો, એસાર જાદના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવનારાએને એ વાતો મેં લખી છે; ૧૪ ને તેની તરફ આપણે ભરોસો એ છે કે, જો આપણે તેની મરજી પરમાણુ કંઈ માગીએ તો તે આપણુ શાંભલે છે. ૧૫ ને જો આપણે માગીએ છઈએ, તે બાબત તે આપણુ શાંભલે છે, એ જો આપણે જાણીએ છઈએ, તો જો આપણે તેની પાસે માગીએ તે આપણને મલે છે, એ આપણે જાણીએ છઈએ. ૧૬ જો કોઈ પોતાના બાઈને યુનાહ કરતાં જીએ, કે જો જાતતક નથી પોહોંચાડતો, તો તે માગે: ને જાતતક પોહોંચાડે એવા યુનાહ નથી કરતા તેએને સાર તેને હુંગી મલરો. ૧૭ જાતતક પોહોંચાડે એવા યુનાહ છે, તે બાબત માગવું એમ હું કહેતો નથી. બધી નારાસતી યુનાહ છે; પણ એવા યુનાહ છે કે જો જાતતક નથી પોહોંચાડતો. ૧૮ આપણે જાણીએ છઈએ કે જાદથી જો જનમીએ છે તે યુનાહ કરતો નથી, પણ જાદથી જો જનમીએ છે તે પોતાને સંભાલે છે; ને તે બુડો તેને અડકતો નથી. ૧૯ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે જાદના છઈએ, ને આખી દુનીઆ ખુરાઈમાં પડી રહે છે. ૨૦ ને આપણે એ જાણીએ છઈએ કે જાદનો બેટો આવીએ છે, ને જો ખરો તેને આપણે જાણીએ વાસતે આપણને સમજ આપી છે, ને જો ખરો તેનામાં આપણે છઈએ, ઇમાને તેના બેટા ઇસુ ખરીસતમાં એજ ખરો જાદ તથા હજારાની હુંગી છે. ૨૧ છોકરાંએ, તમે પોતાને મુરતીએથી બચાવી રાખો. આમીન.

ઈઆહાનનું બીજું પત્ર.

૫ સંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાંએને વડીલ લખે છે; જોએને હું સાચાઈથી પીઆર કંઈછઈ, ને કંકત હું નહીં, પણ જો સરવે સાચાઈને જાણી છે, તેએ પણ કરે છે; ૨ ને સાચાઈ આપણામાં રહે છે, ને આપણી સાથે હજારાં રહેશે તેને લીધે. ૩ જાદ આપથી, તથા આપના બેટા જાદવંદ ઇસુ ખરીસતથી કુજલ તથા રહમ તથા સુઝાહ તમને સાચાઈ તથા પીઆરમાં યાએ.

૪ જો આપણે આપથી હુકમ પામીએ, તેમ તારાં છોકરાંએમાંનાં કુટલાંએને સાચાઈથી ચાલતાં મેં લીધાં, વાસતે મને બહુ ખુશી પેદા થઈ. ૫ ને હવે, બાઈ, હું તને નવો હુકમ લખુંછઈ એમ નહીં, પણ શરૂથી જ

આપણા ઉપર થઈએ તે પરમાણુ હું તારી અરજ કરુંછું કે આપણે એક પીઠાં ઉપર પીઆર કરીએ. ૧ ને પીઆર એજ છે, કે આપણે તેના હુકમો પરમાણુ ચાલીએ: ને હુકમ એજ છે, કે જેમ તમે શરૂથી શાંભલીઈ છે તેમ આપણે તે પરમાણુ ચાલીએ. ૭ કેમકે ઘણા બુલવનારા દુનીઆમાં પેલા છે એ આ એકરાર કરતા નથી કે હસુ ખરીસત જી સમમાં આવીએ છે. બુલવનાર તથા ખરીસતને ઉલટો તેજ છે. ૮ તમે પોતા બાબત ખબરદાર રહે કે જે હમે કીધાં છે તે હમે ન ખાઈએ, પણ પુરો બદલો પામીએ. ૯ જે કોઈ તકસીર કરે, ને ખરીસતની તાલીમમાં રહેતો નથી, ખાદા તેનો નથી; જે ખરીસતની તાલીમમાં રહે, આપ તથા બેટો તેના છે. ૧૦ જે કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એ તાલીમ લાવતો નથી, તો તમે તેને ઘરમાં ન લેએ, ને તેને સલામ ન કરો. ૧૧ કેમકે જે તેને સલામ કરે છે, તે તેના ખુરાં કામમાં શરીક છે. ૧૨ તમને લખવાની મને બહુ વાતો છે, પણ કાગલથી તથા સાહીથી લખવાનું મેં ન ચાહું; લેકીન ઉમેદવાર છું કે તમારી પાસે આવું, ને રૂબરૂ હું, કે આપણી ખુશી પુરી થાએ. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બેહેનનાં છોકરાં તને સલામ કહે છે. આમીન.

ઈશ્વરોહાનનું તીજું પતર.

જેનાપર હું સાચાઈથી પીઆર કરું છું તે પીઆરા ગાઈઅસને લખું છું. ૨ પીઆરા, હું સહુથી જીઆદા એ વ્યાહું છું કે જેમ તારો જીન ખેરીઅતમાં છે, તેમ તું બધી રીતે ખેરીઅતમાં રહે ને તંદુરસત થાએ. ૩ કેમકે જેમ તું સાચાઈથી ચાલે છે તેમ બાઈએએ આવીને તારી સાચાઈની શાહેદી આપી, વાસતે મને બહુ ખુશી થઈ. ૪ મને જાહેડી ખુશી એમાં છે કે હું શાંભલું કે મારાં છોકરાં સાચાઈમાં ચાલે છે. ૫ પીઆરા, બાઈએને તથા પારકાએને સાહ તું જે કરે છે, તે ઈમાનદારીને લાએક છે. ૬ તેએએ મંડલીને આગલ તારા પીઆરની શાહેદી આપી છે, તેએને જે ખાદાને લાએક રસતાની મદદ કરશે તો તું સાહ કરશે. ૭ કેમકે તેએ તેનાં નામને સાહ નીકલીઆ, ને ગેરકામીએ પાસેથી કંઈ ન લીધું. ૮ એ સાહ એવાએને કબુલ કરવા આપણને લાજમ છે, કે આપણે સાચાઈ બાબત સાથી કામ કરનાર થઈએ. ૯ મેં મંડલીને લખીઈ છે, પણ દીઅતરીફસ જે તેએમાં

માહોદે દરજ્જો આહે છે તે હમને કબુલ કરતો નથી. ૧૦ વાસતે જો હું આપું, તો હું તેનાં કામ જ તે કરે છે તેની ઈઆદ કરશ, તે હમારી આપત ખુરી વાતો બકે છે; ને અમથી પણ ન ધરાધને તે પોતે બાધઅને કબુલ કરતો નથી, ને જો આહે છે તેઅને રોકે છે, ને મંડલીમાંથી આહાર કાહોડે છે. ૧૧ પીઆરા, જો ખુરં તેની પાછલ નહીં, પણ જો નેક તેની પાછલ ચાલ. જો નેકી કરે છે તે આદાનો છે; પણ જો બદી કરે છે તેણે આદાને દીઠા નથી. ૧૨ દેવેતરીઅસના હકમાં સહુઅં, સાચાઈઅં પણ શાહેદી આપી છે. ને હમ પણ શાહેદી આપોઅં છઈઅં, ને તમે જાણો છૈઅં કે હમારી શાહેદી ખરી છે. ૧૩ મારે લખવાનું તો ઘણું હતું, પણ મેં ન ચાહીજી કે સાહી ને કલમથી તારી ઉપર લખું. ૧૪ પણ ઉમેદવાર છઈ કે તને જલદી જોવરા, ને ચુક-તેગો કરશ. તારી સલામતી થાઅં. દોસેતો તને સલામ કેહે છે. દોસેતોને તુ નામથી સલામ કેહે.

ઇહુદાનું પતર.

ખોદા આપે પાક કીધેલાઅને, તથા ઇસુ ખરીસતે અચાવી રાખેલાઅને તથા તેડેલાઅને, ઇસુ ખરીસતનો અંદો ને ઈઆકુબનો બાધ ઇહુદા લખે છે. ૨ રહમ તથા સુલાહ તથા પીઆર તમારા પર વધતો જાઅં.

૩ પીઆરાઅને, જરે સમાન તારણ આપત હું લખવાને કોરોસ કરતો હતો તારે મને જરૂર લાગી કે લખીને તમને નશીહત કહું કે પવીતરોને જો ઇમાન અંક વાર અપાઈજી હતું તે સાર તમે બહુ જતન કરો. ૪ કેમકે કેટલાઅંક શાખસ જો પેહેલાં અંજ દંડને સાર ઠરાવાઈઆ હતા, તેઅને ચુપત રીતે માહે પેઠા છે, તેઅને ખેદીન છે, ને આપણા આદાના કજલને રોહેવતપણાથી બદલી નાંખે છે, ને આદા જો અંકલો માલિક છે તેનો તથા આપણા આદાવંદે ઇસુ ખરીસતનો ઇંકાર કરે છે. ૫ તમે પેહેલાંથી અં જાણો છૈઅં ખરા, પણ હું તમને ઈઆદ કરાવા ચાહુંજી કે આદાવંદે મીસરમાંથી લોકોનું તારણ કીધા પછે તેઅને માંના ખેમિનોને હલાક કીધા. ૬ ને જો શ્રીરાતાઅને પોતાના પેહેલા હાલમાં ન રહી-આ, પણ પોતાનું મકાન મુકી દીધું, તેઅને માહોદા દાહાડાના ઈનસાફ સાર તેણે હમેરાંની સાંકલોમાં અંધકાર તલે રાખીઆ છે. ૭ તેમજ સદોમ તથા ગ-મોરા, તથા તેઅનેની આરો ગમના રોહેરો, જોઅંઅં તેઅનેની પઠે જનાકારી

ક્રીધી, ને પારકાના અંગની પાછલ લાગીઆ, તેઓ હમેશાંની આગમાં ગીર-
કૃતાર થઇને નમુના દાખલ બનીઆ છે. ૮ એજ રીતે આ ખુઆખીઆ પણ
જીસમને નાપાક કરે છે, હકુમતને તુછ ગણે છે, ને મરતાઆવાલાઓની બદગોષ્ટ
કરે છે. ૯ પણ મીઆઓને જે સરદાર શીરેશોતો છે, તેણે જરે મુસાની લારા
બાબત રોતાન સાથે તકરાર કરીને હુજત ક્રીધી, તારે તેણે નીંદાની તોહોમત તેના
પર લાવવાને હીમત ન પકડી, પણ કહીજી કે, ખોદાવંદ તને ધમકાવે. ૧૦ લોકીત
ઓઓ જે બાબત કુંઠ જાણતા નથી તેની બદગોષ્ટ કરે છે, ને એઓકલ જાનવ-
રોની પેઠે જે ચીજો તેઓ સવભાવથી જાણેછે તેથી પોતાને ખીગોડે છે. ૧૧
અફસોસ છે તેઓ પર! કેમકે તેઓ કાઠવને મારગે ચાલીઆ છે, ને બલામ-
ની ગુમરાહીમાં નફાને સાઈ ગઈઆ છે, ને ડોરાહની ઉલટાઈમાં હલાક થઈઆ
છે. ૧૨ ઓઓ તમારી મોહોબતની જીઆકૃતોમાં ડગો છે, ઓઓ તમારી
સાથે ખાતી વખત બેધરક પોતાનાં પેટ ભરી લે છે. ઓઓ પવનથી ઉડતાં
પાણી વગરનાં વાદલાં છે; ઓઓ કમલાઓલાં ઝાડ છે, જેને ફૂલ નથી, એ
વાર મુઓલાં, ને જડથી ઉખડાઓલાં; ૧૩ ઓઓ દરીઆના ઉછલતાં મોજાં,
પોતાની શરમનું ફીણુ કાઠાડનારા, ભટકનારા સીતારા, જેઓને સાઈ અંધકારની
કાલક હમેશાં રાખેલી છે. ૧૪ ને આદમથી સાતમે જે હેનોખ હતો તેણે
ઓઓ બાબત પેશીનગોષ્ટ ક્રીધી કે, જીઓ, ખોદાવંદ પોતાના દશ હજાર પવી-
તરો મુધાં આવે છે, ૧૫ એ સાઈ કે સહુનો ધનસાફ ડરાવે, ને તેઓમાં જે
સરવ બેદીન છે, તેઓની બેદીનીનાં બધાં કામે, જે તેઓએ બેદીનીથી ક્રી-
ધાં, તથા જે બધી સખત વાતો બેદીન ગુનાહગારોએ તેને ઉલટી કહી, તે બા-
બત તેઓનો ધનસાફ કરે. ૧૬ ઓઓ કચકચ કરનારા તથા ખોડ કાઠડનારા
છે, તથા પોતાના ખુરા ખવાસ પરમાણે ચાલનારા છે; ઓઓનાં મોહો બહુકુ-
લેલી વાતો બોલે છે, ને ઓઓ નફાને સાઈ આદમીઓની ખુરામત કરે છે.

૧૭ પણ પીઆરઓ, જે વાતો આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રમુલોએ
પેહેલાં કહી, તે તમે ઇઆદ રાખો; તેઓએ તમને કહીજી કે, આખર જમાના-
માં મસખરી કરનારા આવરો, જેઓ પોતાની બેદીનીની ખુરી આહેરો પર-
માણે ચાલરો. ૧૮ એઓ તેઓ છે કે જે પોતાને અજગ કરે છે. ઓઓ
નફાની છે, પણ રૂઠ ઓઓમાં નથી.

૨૦ પણ પીઆરઓ, તમે પોતાના પાક ઇમાનમાં પોતાને બાંધતાં, તથા
પાક રૂઠથી દુઆ માગતાં, ખોદાના પીઆરમાં પોતાને રાખો, ૨૧ ને હમેશાંની

જંદગી સુધી આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રહમની રાહ જુઓ. ૨૨ ને ઇમતીઆન કરીને બાબે પર રહમ કરો; ૨૩ ને ખીબાઓને આગ-માંથી ખેંચીને ખીલીકથી તારો, ને જે પોશાકને જીસમથી ડાગ લાગેલા છે તેની અદાવત કરો. ૨૪ હવે, જે તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવાને, તથા પોતાની જલાલની હજુરમાં કામીલ ખુશી સાથે તમને બેચ્ચે સુકવાને શકતીવાન છે, ૨૫ જે એકલો દાનાવ જોદા આપણો તારનાર છે, તેને જલાલ તથા ખુબરગી તથા કુદરત તથા એખતીઆર હમણાથી હમેશાંતક હોવો. આમીન.

પરગટપણું.

બાબ પેહેલો.

ઇસુ ખરીસતનું પરગટપણું કે જે જોદાએ એને એ સાર આપીજી કે જે વાતો જલદીથી બનનાર છે તે પોતાના અંદાને કહી દેખાડે; ને તેણે પોતાના શીરેશાતાને મોકલીને તેની મારફત પોતાના અંદા ઇઆહાનને જાહેર કીધું, ૨ જેણે જોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની શાહેદી તથા જે કંઈ પોતે દીધું, તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૩ જે વાંચે છે, ને જે આ નખુઅતની વાતો સાંભલે છે, ને એમાં જે લખીઆં છે તે પાલે છે, તેઓ મુખારક છે; કેમકે વખત નજદીક છે.

૪ જે સાત મંડલી આસીઆમાં છે તેઓને ઇઆહાન લખે છે. જે છે, ને હતો, ને થરો, તેનાથી તથા તેનાં તખતની હજુર જે સાત રહ છે તેઓથી, ૫ ને ઇસુ ખરીસત જે અમાનતદાર શાહેદ, જે મુએલાંઓમાંથી પેહેલો જનમેલો, ને જમીનપરના પાદશાહેનો સુલતાન, તેનાથી પણ તમારાપર ફજલ તથા સુલાહ થાઓ. ૬ જેણે આપણા પર ખીઆર કીધો, ને પોતાનાં લોહીથી આપણા ગુનાહ ધોઈઆ, ને જોદા ઇઆને પોતાના બાપને સાર આપણને પાદશાહે તથા કાહીનો બનાવીઆ, તેને જલાલ તથા એખતીઆર હમેશાંતક હોવો. આમીન.

૭ જુઓ, વાદલાં સુધાં તે આવે છે, ને હરેક આંખ તેને દેખરો, ને તેઓ પણ જેણે તેને વીંધીઆ, ને જમીનપરના કુલે લોક તેને સાર વીલાપ કરરો. હા, આમીન. ૮ જોદાવંદ એમ ફરમવે છે કે, આલફા તથા આમીગા, અવલ તથા આખર, જે છે, તથા હતો, તથા આવનાર છે, તે પુરો કુદરતી હું છું.

૯ હું ઇચ્છોહાન જે તમરો ભાઈ, તથા ઇસુ ખરીસતનાં દુખ તથા પાદશા-
હત તથા સખરમાં તમરો રારીક છર્ગ, ખોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની
ગહવાઈને વાસતે પાતમસ કહેવાચ્છેલા ખેટમાં હતો. ૧૦ ખોદાવંદના દાહા-
ડામાં હું રહે ભરેલો હતો, ને મેં પોતાની પાછલ રણુસીંગડાંના અવાજ સરખો
ખોહોટો અવાજ અમ કહેતાં રાંભલીચ્છો કહે હું આલકા તથા ચ્છોમીંગા, અવલ
તથા આખર છર્ગ; ૧૧ ને તું જે દેખેછે તે ક્રીતાખમાં લખ, ને આસી-
આમાંની સાત મંડલી અમ્કેસસમાં, તથા સમરણમાં, તથા પેરગામસમાં,
તથા થુઆતીરમાં; તથા સારદીસમાં, તથા શીલાદેલશીમાં, તથા લાચ્છોમીદીક્રીમાં
છે, તેચ્છોની પાસે ખોકલ.

૧૨ અને જે અવાજ મારી સાથે ખોલીચ્છો તે જોવા સાઈ હું ફરીચ્છો, ને
ફરીચ્છો પર સુંનાની સાત સમેદાની મેં દીઠી. ૧૩ ને તે સાત સમેદાનીની
વચ્ચમાં આદમના ખેટા સરખો મેં અમ્કને દીઠો, તે પગ સુધી જમ્મા પેહેરેલો
તથા છાતીપર સુંનાનો પટથો ખાંધેલો હતો. ૧૪ ને તેનું માથું તથા ખાલ સુક્રેદ
ઉનના જેવા અરક સરખા સુક્રેદ હતા, ને તેની આંખો આગના રોહોલા
પરમાણે; ૧૫ ને તેના પગ ભડીમાં ખલતાં સકાઈ પીતલના જેવા, ને તેનો
અવાજ ઘણા પાણીના અવાજ સરખો હતો; ૧૬ ને તે પોતાના જમણા
હાતમાં સાત સીતારા રાખતો હતો, ને તેનાં ખોહોમાંથી તેજદાર ખેધારી તલ-
વાર નીકલતી હતી, ને તેનો અહેરો આક્રતાખ જરે ખોહોટાં તેજથી અમકે છે
તેના જેવા હતો. ૧૭ ને જરે મેં તેને દીઠો, તારે સુચ્છોલા સરખો હું તેના
પગ પાસે પડીચ્છો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાત મારા પર સુક્રીને મને
કહીર્ગે કે, ખીહી ના, હું અવલ તથા આખર છર્ગ; ૧૮ ને જે જીવે છે તે હું છર્ગ.
હું સુચ્છો પણ હતો, ને જીચ્છો; હમેશાંસુધી જીવતો છર્ગ. આમીન. ને હાદી-
સની તથા માતની કુંચીચ્છો મારી પાસે છે. ૧૯ તે જે જે દીઠાં છે, ને જે જે
છે, ને અમે પછી જે જે થરો, તે તે લખ. ૨૦ મારા જમણા હાતમાં જે
સાત સીતારા તે દીઠા તેનો, તથા સુંનાની પેલી સાત સમેદાનીનો ભેદ અમે છે
કે, સાત સીતારા તે સાત મંડલીચ્છોના શરિરાતા છે, ને જે સાત સમેદાની તે
દીઠી તે સાત મંડલી છે.

બાબ બીજો.

અમ્કેસસની મંડલીના શરિરાતાને તું લખ કે, જે પોતાના જમણા હા-

તમાં સાત સીતારા રાખે છે, જે સુંતાની સાત સમેદાનીની વચ્ચમાં ચાલે છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૨ તારાં કામ તથા તારી મેહેનત, તથા તારી સખર હું જાણુંછઈ, ને એ પણુ કે તું ખુરાએની બરદાશત કરી શકતો નથી, ને જેએ કેહે છે કે હમે રસુલ છઈએ પણુ નથી, તેએને તેં પરખી લીધા, ને તેએ જુઠા, એમ તેં જાણીઈ; ને તેં બરદાશત કીધી છે, ને તને સખર છે, ૩ ને મારાં નામને લીધે તેં મેહેનત કરી છે, ને થાકીએ નથી. ૪ તોપણુ તારે ઉલટું મને કંઈ છે, કે તેં પોતાનો પેહેલો પીઆર છોડીએ છે. ૫ વાસતે તું કાંહાંથી પડીએ તે ઇઆદ કર, ને તોઆ કર, ને પેહેલાંનાં કામ કર; નહીં તો હું વેહેલા તારા પર આવરા, જે તું તોઆ નથી કરતો તો તારી સમેદાની તેની જગેથી હું ખરોડીશ. ૬ પણુ તને એટલું છે કે નીકોલાઈએનાં કામ જે પર હું પણુ આદાવત રાખુંછઈ તે પર તું આદાવત રાખે છે. ૭ ૩૬ મંડલીએને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલે. જે જીહીંતે છે તેને આદાની પારેદઈસ વચેના જીવનનાં જાહાડ-પરનું હું આવા દઈશ.

૮ એને સમુરણુની મંડલીના શીરશતાને લખ કે, જે આવલ તથા આખર, જે મુએ હતો પણુ જીવતો છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૯ હું તારાં કામ, તથા મુસીબત, તથા કં ગાલપણું જાણુંછઈ; (તોપણુ તું દોલતમંદ છે) ને જે કેહે છે કે હમે ઇહુદી છઈએ, ને નથી, પણુ રોતાનની જમાત છે, તેએનું કુકરપણું હું જાણુંછઈ. ૧૦ જે જે તું મેહેનાર છે તેએમાંના એકથી પણુ ન ખીહી. જુએ, તમે પરખાએ વાસતે તમારામાંના કેટલાએકને રોતાન બંદીઆનામાં નાંખરો, ને તમને દશ દાહાડાનું સંકટ થરો; તું મરણુ સુધી ઇમાનદાર રહે, ને હું તને જીંદગીનું તાજ આપરા. ૧૧ ૩૬ મંડલીએને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલે. જે જીહીંતે છે તેને ખીજાં માતનું દુખ નહીં લાગરો.

૧૨ એને પેરગામસની મંડલીના શીરશતાને લખ કે, જેને ધારવાલી બેધારી તલવાર છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૧૩ હું તારાં કામ જાણુંછઈ, ને એ પણુ કે તું કાંહાં વસતી કરે છે, ઇઆને જાંહાં રોતાનનું તખ્ત છે તાંહાં; ને તું મારું નામ પકડી રાખે છે, ને જરે મારો ઇમાનદાર સાહેદ આંતીપાસ, જે તમારામાં જાંહાં રોતાન વસતી કરે છે તાંહાં મારી નંખાઈએ, તે દાહાડાએમાં તેં મારા પરના ઇમાનનો ઇંકાર નહીં કીધો. ૧૪ તોપણુ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, એવાં કે બલામની તાકીમ જેએ પકડી રાખે છે, તેએ તારે તાંહાં છે, તેણે બાલાકને શીખવું કે બની ઇસરાએલ

આગલ ડોકર અવગવનાર પથર સુકે કે તેઓ મુરતીઓની કુરખાની ખાઓ, ને હરામકારી કરે. ૧૫ ને તારે તાંહાં ઝવેવા પણ છે કે જેઓ નીકોલા-ઈઓની તાલીમ પકડી રાખે છે, તેપર હું અદાવત રાખુંછઈ. ૧૬ તોખા કર, નહીં તો હું તારા પર વેહેલો આવરા, ને મારાં મોહોમાંની તલવારથી તેઓની સાથે લડરા. ૧૭ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને હું યુપત મુકેલા માણામાંથી ખાવા દધરા, ને ઝમેક સુકેદ પથર પણ હું તેને આપરા, ને તે પથર પર ઝમેક નવું નામ લખીઈ છે, કે જે તેને પામનાર વગર ખીજું કોઈ જાણતું નથી.

૧૮ અને યુઆતીરની મંડલીના શરિરાતાને લખ કે, મોદાનો ખેટો, જેની આંખો આગના ભડકા જેવી તથા પગ સકાઈ પીતલના જેવા છે, તે ઝમે વાતો કહે છે કે, ૧૯ તારાં કામ, તથા પીઆર, તથા ખીદમત, તથા ઈમાન, તથા સખર ને તારાં છેલાં કામ પેહેલાંનાં કરતાં જીઆદા છે, ઝમે હું જાણુછઈ. ૨૦ તોપણ મને તારા પર થોડાંઝમેક ઝમેવાં છે કે, જીજેબેલ જે પોતાને ભચીરા કહેનારી કહે છે, તે ઝમારતને મારા અંદાઓને શીખવવા તથા યુમરાહ કરવા દે છે, કે તેઓ હરામકારી કરે, ને મુરતીઓ પરની કુરખાનીઓ ખાઓ. ૨૧ ને તે પોતાની હરામકારીની તોખા કરે વાસેતે મેં તેને ફરસુત આપી, પણ તેણે તોખા નહીં કીધી. ૨૨ જીઓ, હું તેને ખાટલે નાંખીરા, ને તેની સાથે જે જના કરે છે, તેઓ જે પોતાનાં કામની તોખા કરતા નથી, તો તેઓને મોહોટી મુસીબતમાં નાંખરા. ૨૩ ને તેનાં છોકરાંને હું માંતે મારી નાંખરા, ને સઘલી મંડલી જાણુરો કે મનોને તથા દીલોને જે શોધે છે તે હું છઈ; ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પરમાણે હું આપરા. ૨૪ પણ તમે તથા યુઆતીરમાંના ખીજ જેટલા તે તાલીમને કબુલ રાખતા નથી, ને જેઓ ઝમે રોતાનનાં ઊંડાપણા, જેમ તેઓ કહે છે તેમ, જાણુઆં નથી, તે તમને હું ઝમે કહુંછઈ કે, હું તમારા પર ખીજો ભાર નહીં મુકરા. ૨૫ ઝમેકહું જે તમારી પાસે છે તે હું આહું તાંહાંસુધી મજબુત પકડી રાખો. ૨૬ ને જે જીહીંતે છે, ને આખર સુધી મારાં કામ પાલે છે, તેને કોમો પર હું ઝમેખતીઆર આપરા. ૨૭ ને લોહોડાંના દંડથી તે તેઓ પર સાહેબી કરરો; જેમ કુંભારનાં વાસણના તેમ તેઓના ચુરા કરરો, જેમ હું પણ મારા બાપથી પામીઓ તેમ. ૨૮ ને હું સહવારનો સીતારો તેને આપરા. ૨૯ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ તીજે.

અને સારદી સની મંડલીના શ્રીરશતાને લખ્ય કે, જેને ઓઘાના સાત રહ, તથા સાત સીતારા છે, તે અપે વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછી, કે નામથી તું જીવે છે, પણ તું મુઅ્મિલો છે. ૨ તું જગરૂત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તદ્દિઆર છે તે અપેને મજબુત કર; કેમકે તારાં કામ ઓઘાની આગલ પુરાં થઅેલાં મેં જોઈઆં નથી. ૩ વાસતે ઈઆદ કર કે તું શી તરેહ પા-મીઆ ને શાંબલીઈ, ને મજબુત પકડી રાખ, ને તોખા કર, કારણ કે જો તું જગરૂત નહીં થરો, તો હું ચોરની પડે તારા પર આવરા, ને કહી ઘડી હું તારા પર આવરા, અપે તું જાણુરો નહીં. ૪ તોપણ સારદી સમાં જે અપે પોતાના લુગ-ડાં ખીગાડીઆં નથી, અપેવાં કેટલાંક નામ તારી પાસે છે, ને તે અપે સુફેદ લુ-ગડાં પેહેરેલા મારી સાથે ચાલરો, કેમકે તે અપે લાઅેક છે. ૫ જે જીહીતે છે તે જ સુફેદ લુગડાં પેહેરેલા થરો, ને જંદગીની ક્રીતાબમાંથી તેનું નામ હું બુ-સરા નહીં, પણ મારા બાપની સાંહાંમાં તથા તેના શ્રીરશતા અપેની સાંહાંમાં તેનું નામ હું કમ્પુ બરરા. ૬ રહ મંડલી અપેને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલે.

૭ અને શીલાદેલશીની મંડલીના શ્રીરશતાને લખ્ય કે, જે પાક, જે ખરો, જેને દાઉદની કુઆ છે, જે ઉઘાડે છે ને કોઈ અંધ કરતો નથી, ને અંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી, તે અપે વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછી; ૮ જો તારી આગલ મેં ઉઘાડું બારણુ રાખીઈ છે, ને કોઈ તેને અંધ કરી રાકતો નથી; કેમકે તને થોડું જોર છે, ને તે મારી વાત પાલી છે, ને મારાં નામનો ઈ-કાર કીધો નથી. ૯ જો, અપે જે કહે છે, કે હમે ઇહુદી છઈ અપે ને નથી, પણ જીહું ખોલે છે, તે અપેને હું રોતાનની જમાતના કરરા. જો, તે અપેને હું અપેમ કર-રા કે તે અપે આવરો, ને તારા પગ આગલ પગે લાગરો, ને તે અપે જાણુરો કે મેં તને ખીઆર કીધો છે. ૧૦ તે મારી સખરની વાત પાલી છે, વાસતે જ-મીન પરના રહેનારા અપેની અજમાઅેરા કરવા સાઝ અજમાઅેશનો જે વખત આખી દુનીઆ પર આવનાર છે તેથી પણ હું તને અચાવરા. ૧૧ જો, હું વે-હેલો આપુંછી, કોઈ તાઈ તાજ ન લે, વાસતે જે તાઈ છે તેને તું પકડી રાખ. ૧૨ જે જીહીતે છે તેને હું મારા ઓઘાના મંદીરમાં યંબ કરરા, અપેવા કે તે ફરી બાહાર નીકલનાર જ નથી, ને તે પર મારા ઓઘાનું નામ, તથા મારા બો-

દાનું જે નવું ઈશિરાલિમ શહેર મારા ઝોદાથી આસમાનથી ઉતરે છે તેનું નામ, તથા મારું નવું નામ લખરા. ૧૩ રૂઠ મંડલીઝ્માને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલ.

૧૪ ઝ્માને લાઝ્માદીકીમાંની મંડલીના ફીરરાતાને લખ કે, જે આમીન, જે ઇમાનદાર તથા ખરો શાહેદ, જે ઝોદાની પેદાઝ્મારાનો મુખ્તીઆર છે, તે ઝ્મા વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું બાલુછર્ગી, ૧૫ કે તું ઠાહોડો નથી, ને ઉનહો પણુ નથી, તું ઠાહોડો ઇઆ ઉનહો થાઝ્મા ઝ્મામ હું આહુંછર્ગી. ૧૬ પણુ તું હું-કાઝ્માલો છે, ઇઆને ઠાહોડો નથી ને ઉનહો પણુ નથી, વાસતે હું પોતાનાં મોહોમાંથી તને ઝ્માકી કાહાડરા. ૧૭ કેમકે તું કહે છે કે, હું દોલતમંદ છર્ગી, ને મેં મીલકત મેલવી છે, ને કોઈ ચીજનો હું મોહોતાજ નથી; પણુ બાણુતો નથી કે તું લાઆર, તથા બેહાલ, તથા દરીદરી, તથા આંધલો, તથા નાગો છે. ૧૮ હું તને ઝ્મા સલાહ આપુંછર્ગી કે, તું દોલતમંદ થાઝ્મા વાસતે આગથી પરખેલું સુંતુ મારી પાસેથી વેઆતું લે; ને તું પેહેરણા થાઝ્મા, ને તારાં નાગા-પણુથી લાજ પરગટ ન થાઝ્મા, વાસતે સુફેદ લુગડાં લે; ને તું દેખતો થાઝ્મા, વાસતે ઝ્માજન લખને તારી આંખોને ચોપડ. ૧૯ હું જેટલાને પીઆર કહે-છર્ગી તેટલાને ઇપકો તથા સજ આપુંછર્ગી, વાસતે દીલગરમ થા, ને તોયા કર. ૨૦ જો, હું આરણુ આગલ ઉભો રહુંછર્ગી, ને ડોકુંછર્ગી, જો કોઈ મારો અવાજ શાંબલ, ને આરણું ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માહે આવરા, ને તેની સાથે જમ-રા, ને તે મારી સાથે જમરો. ૨૧ જે જીહીતે છે તેને મારાં તખ્ત પર મારી પાસે બેસવા દહરા, જેમ હું પણુ જીહીતીને મારા બાપની પાસે તેનાં તખ્ત પર બેઠોછર્ગી. ૨૨ રૂઠ મંડલીઝ્માને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલ.

બાબ ચોથો.

એ પછી મેં જોઈઈ, ને જીઝ્મા, આસમાનમાં ઝ્માક દરવાજો ઉઘડા-ઈઆ હતો, ને જે પેહેલો અવાજ મેં શાંબલીઝ્મા તે રણુસીંગડાના જેવો હતો, ને તેણે મારી સાથે બોલતાં કહીઈ કે હીઆં ઉપર આવ, ને ઝ્મા પછી જે જે થવાનાં છે તે હું તને દેઆડરા. ૨ ને તુરત હું રૂઠમાં હતો, ને જીઝ્મા, આસ-માનમાં ઝ્માક તખ્ત મુકાઈઈ ને તખ્તપર ઝ્માક બેઠો છે. ૩ ને જે બેઠો તે જોવામાં ઇઆરફ તથા અકીકના પારાણુ સરખો હતો, ને તખ્તની આસપાસ મેઘધનુશ જે ઇઆમાં પાના સરખું હતું. ૪ ને તખ્તની આસપાસ ચોવીસ

તપ્તો હતાં, ને તે તપ્તોપર ચોવીરા વડીલ બેઠેલા મેં દીઠા, જેઝ્યાઝ્મી સુકુંદ
 લુગડાં પેહ્લેલાં હતાં, ને જેઝ્યાનાં માથાંઝ્યા પર સુંનાનાં તાજ હતાં. ૫ ને
 તપ્તમાંથી વીજલીઝ્યા, તથા ગરજનાઝ્યા તથા અવાજો નીકલતા હતા; ને
 તપ્તની આગલ આગના સાત દીવા બલતા હતા, જે ઝાદાના સાત રૂહ છે.
 ૬ ને તપ્તની આગલ બીલોરો કાચના જેવો ઝમક સાફ દરીઝ્યા હતો, ને
 તપ્તની મધે તથા તપ્તની ચારે ગમ ચાર પરાણી આગલ પાછલ ઝાંખે
 ભરેલા હતા. ૭ ને પેહેલો પરાણી સહીના જેવો, ને બીજો પરાણી વાછરડાના
 જેવો, ને ત્રીજો પરાણીને માણુસના સરખું મોહો હતું, ને ચોથો પરાણી ઉડતા
 ઉકાખના સરખો હતો. ૮ ને ચાર પરાણીમાંના ઝમક ઝમકને છ છ પાંખ હતી,
 ને આસપાસ તથા માંહેથી ઝાંખે ભરેલા હતા, ને પાક, પાક, પાક, ઝાદાવંદ
 ઝાદા, પુરો કાદેર, જે હતો, ને છે, ને થરો, ઝમક ફેહેતાં તેઝ્યા રાત દા-
 હોડો આરામ લેતા નથી. ૯ ને તપ્તપર જે બેરો છે, જે હમશાંસુધી
 જીવે છે, તેને જરે તે પરાણીઝ્યા યુજરગી, તથા ધજત, તથા શુકરગુજરી
 આપે છે, ૧૦ તારે તે ચોવીરા વડીલો તપ્તપર બેશનારની આગલ પડે છે,
 ને જે હમશાંસુધી જીવે છે તેનો સજદો કરે છે, ને પોતાનાં તાજ તપ્ત આગલ
 નાંખીને ફેહે છે, કે ૧૧ ઝમક ઝાદાવંદ, યુજરગી તથા ધજત તથા કુદરત
 પામવાને લાઝમક તું છે; કેમકે તેં કુલે ચીજો પેદા કીધી, ને તેઝ્યા તારી
 મરજીથી છે, ને પેદા થઈ હતી.

બાબ પાંચમો.

અને તપ્તપર બેસનારના જમણા હાતમાં ઝમક કીતાબ મેં જોઈ,
 તે માંહે તથા બાહાર લખેલી, ને સાત મોહોરથી મોહોર કરેલી હતી. ૨ ને મેં
 ઝમક જોરાવર શીરશતાને દીઠા, જેણે યુલંદ અવાજે યુમ પાડતાં કહીજી કે, ઝમ
 કીતાબને ઉઘાડવાને ને તેની મોહોરો ઉખેડવાને ઢોણુ લાઝમક છે? ૩ ને આ-
 સમાનમાં, ઈઆ જમીનપર, ઈઆ જમીનની તલે, તે કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆ
 તેપર જોવાને ઢોંધને મકદુર નહીં હતી. ૪ ને હું બહુ રડીઝ્યા, કે તે કીતાબ
 ઉઘાડવાને, તથા વાંચવાને, તથા તેપર જોવાને પણ ઢોંધ લાઝમક મલીઝ્યા
 નહીં. ૫ તારે તે વડીલામાંથી ઝમક મને કહીજી કે, તું રડ ના, જો, ઇહુદાના
 શીરકાનો જે સહી છે, જે દઉદનું મુલ છે, તે આ કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆને
 ઝમની સાત મોહોર ઉખેડવાને જીહીતીઝ્યા છે. ૬ ને મેં જોઈજી, જુઝ્યા,

તે તખ્તની તથા તે ચાર પરાણીની, તથા તે વડીલિની વચમાં એક હલવાન ઉભો રહીએ. તે મારીનાંબેલા જેવો હતો; તેને સાત સીંગડાં, તથા સાત આંખ હતી, એ [આંખો] આદાના સાત રહ છે, જે આખી જમીનપર મોકલેલા છે. ૭ તારે તેણે આવીને તખ્તપર ખેરાનારના જમણા હાતમાંથી તે ક્રીતાખ લીધી. ૮ ને જરે તેણે તે ક્રીતાખ લીધી, તારે તે ચારે પરાણી તથા તે ચોવીશ વડીલો તે હલવાનની આગલ પડીઆ, ને હરેકને વીણા તથા સુંનાનાં પેઆલાં હતાં, જેમાં ખુશખોઠ બરેલી હતી, એ પવીતરોની દુઆએ છે. ૯ ને તેએએ નવું ગીત ગાતાં કહીજે કે, તુંને એ ક્રીતાખ લેવા તથા તેની મોહોરો ઉઘાડવાને લાએક છે, કેમકે તું મારીનંખાઇએ, ને તે પોતાનાંલોહીએ હમને હરેક શરકા, તથા બોલી, તથા લોક, તથા કોમમાંથી આદાને સાર વેચાતા લીધા છે. ૧૦ ને હમારા આદાને સાર હમને પાદરાહો, તથા કાહીનો ક્રીધા છે, ને હમે જમીનપર પાદરાહી કરશું. ૧૧ ને મેં જોઇજે, ને તખ્ત તથા પરાણીએ તથા વડીલિની આસપાસ મેં ઘણા શરિશતાએનો અવાજ શાંભલોએ, ને તેએની ગણતી દશ હજરની દશ હજર તથા હજરોની હજર હતી. ૧૨ તેએએ મોહોરે અવાજે કહીજે કે, જે હલવાન મારીનંખાઇએ હતો તે કુદરત, તથા દોલત, તથા દાનાઈ, તથા કુવત, તથા ધંજત તથા ખુજરગી, તથા અરકત પામવા લાએક છે. ૧૩ ને હરેક મખલુક જે આસમાનમાં, તથા જમીનપર તથા જમીનની તલે છે, ને દરીઆમાં જે છે, તથા કુલે આજે જે તેએમાં છે, તેએને એમ કહેતાં મેં સાંભલીજે કે, તખ્ત પરના ખેરાનારને તથા હલવાનને અરકત તથા ધંજત તથા ખુજરગી તથા કુવત હમેશાં થાએ. ૧૪ તારે તે ચારે પરાણીએ કહીજે, આમીન; ને તે ચોવીશ વડીલો પડીઆ, ને જે હમેશાંતક જીવે છે તેનો સજ્જો ક્રીધો.

બાબ છઠો.

એને જરે હલવાને તે મોહોરોમાંની એકને ઊઘાડી, તારે મેં દીઠું, ને તે ચાર પરાણીમાંના એકનું મેં શાંભલીજે, જેણે ગરજનાના અવાજ જેવું કહીજે કે, આવ ને જો. ૨ ને મેં જોઇજે, ને જુએ, એક સુદે ઘોડો હતો, ને તેપર જે બેઠો તેની કમાન હતી, ને તેને તાજ અપાઇજે, ને તે જીહીંતવો તથા જીહીંતવા સાર નીકલીએ. ૩ ને જરે તેણે બીજો મોહોર ઉઘાડી, તારે મેં બીજા પરાણીને એ કહેતાં શાંભલીએ કે, આવ ને જો. ૪ તારે બીજો

ઘોડો રોતો નીકલીઆ, ને તે પર જે બેઠો તેને જમીન પરથી સુલાહ લઇ લેવાનું અપાઈઈ હતું, ને એમ કે લોકો એક ખીજને મારી નાંખે, ને તેને માહિટી તલવાર અપાઈ. ૫ ને જરે તેણે તીજ માહિર ઉઘાડી, તારે તીજ પરણીને એ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ને મેં જોઈઈ, ને જુઆ, કાલો ઘોડો, ને તે પર જે બેઠો તેના હાતમાં તરાજવાં હતાં. ૬ ને આર પરણીઆની વચમાં એક અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, પાવલાને સાર શેરભર ધર્જે, ને તણુ શેરભર જવ એક પાવલાને સાર; પણ તેલ તથા વધન તું ન ખીગાડ. ૭ ને જરે તેણે ચોથી માહિર ઉઘાડી, તારે ચોથા પરણીનો અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ૮ ને મેં જોઈઈ, ને જુઆ, શીકા રંગનો એક ઘોડો, ને તે પરના ખેરાનારનું નામ માત, ને તેની સાથે પગલ પાછલ ચાલતું, ને તલવારે, તથા દુકાલે, તથા મોતે, તથા જમીનના જનવ-રોએ દુનીઆમાંના ચોથા હીસા પર મારી નાંખવાનો એખતીઆર તેને અપા-ઈઆ. ૯ ને જરે તેણે પાચમી માહિર ઉઘાડી, તારે જોદાના કલામને લીધે, તથા પોતે જે શાહેદી આપી હતી તેને લીધે, મારી નાંખ્યાલાઆના રહ કુર-ખાનગાહ તલે મેં દીઠા. ૧૦ ને તેઆએ ખુલંદ અવાજે હાંક મારતાં કર્હીઈકે, એએ જોદાવંદ, પાક તથા અરહક, ધનસાફ ડરાવવાનું, તથા જમીન પરના રેહે-નારાઆથી હમારાં લોહી પાડવાનો બદલો લેવાનું તું કાંહાંસુધી કરેતો નથી? ૧૧ ને તેઆમાંના હરેકને સુકેદ લુગડાં અપાઈઆં, ને તેઆને એમ કેહેવાઈઈ કે, તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઆ જેઆ તમારી પેઠે મારી નાંખાવા-ના છે, તેઆ પુરા થાએ, તાંહાંસુધી હજુ થોડીવાર સખર કરો. ૧૨ ને જરે તેણે છઠી માહિર ઉઘાડી, તારે મેં જોઈઈ, ને જુઆ. માહિટો ધરતીકંપારો થ-ઈઆ, ને સુરજ ખાલોના નમદા સરજો કાલો થઈઆ, ને ચંદર લોહી જેહેવા થઈઆ. ૧૩ ને જેમ માહિટા પવનથી હલાવેલી અંજીરીના કાચાં ફલ પેડે છે, તેમ આસમાનમાંના સીતારાઆ જમીન પર પડીઆ. ૧૪ ને આસમાન લેપ-ટેલાં કાગલની પેઠે નીકલી ગઈઈ, ને હરેક પાહાડ, તથા બેટ પોત પોતાને ઠાં-મથી ખસેડાઈઆં. ૧૫ ને દુનીઆના પાદશાહે, તથા અમીરો, તથા દોલત-મંદો, તથા સરદારો, તથા જોરાવરો, તથા હરેક અંધવો, તથા હરેક છુરેલો, એ-આએ જોહોમાં તથા પાહોડોના પથરોમાં પોતાને સંતાડીઆ. ૧૬ ને એ-આએ પાહોડોને તથા પથરોને કર્હીઈકે. તમે હમારા પર પેડો, ને તખત પર

असनारनां मोहोती तथा ते हलवानना गन्पथी हमने संतोडो. १७ कुमडे तेना गन्पथो मोहोडो दाहोडो आवीम्मा छे, ने डोण्डो उलो रडी रडि छे?

आज सातमो.

अने अमे पछी में आर शरिराताम्माने जमीनना आर खुंण्डा पर उभा रेहोतां दीडा; ने तेम्माने जमीनना आर पवनने अमे पकडी राप्पीम्मा डे जमीनपर, तथा दरीम्मा पर, तथा डोह जलहाड पर पवन न वाम्मे. २ जीज शरिराताने उगमणुथी अहडतां में दीडा, ने तेनी पासे अणवतां जोदानी मोहोर हती, ने जे आर शरिराताने जमीनने तथा दरीम्माने जीगाडवानुं अपाधण्डि हतुं तेम्माने तेण्डे मोहोटे अवान्ने कहीण्डे, ३ जहांसुधी हमे हमारा जोदानी सेवडोने तेम्माना कपाल पर मोहोर करीम्मे, तांहांसुधी तमे जमीनने तथा दरीम्माने, तथा जलहाडोने जीगाडो ना. ४ ने जेम्मा पर मोहोर थर्ध तेम्मानी गणुती में सांभली डे, धसराम्मेलना शरिकाम्माभांता अधा शरिकाभां अमेक लाप्य चुमालीराहण्डर पर मोहोर थर्ध. ५ धहुदानी शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, इमेनना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, गादना शरिकाणा पार हण्डरपर मोहोर कराध; ६ आरोरना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, नडुतालीना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, मनासेना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध; ७ सीमानना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, खेवीना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, धसाकारना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध; ८ जेणुलानना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, धडिसडुना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध, जनीम्माभीनना शरिकाणा पार हण्डर पर मोहोर कराध.

९ अमे पछी में जेण्डण्डि, ने जेण्डे अधी डोम, तथा शरिका, तथा लोड, तथा जेलीनामांथी मोहोटी सभा, जे डोहथी गण्डाध नहीं, तेम्मा तपतनी आगल, तथा हलवाननी आगल, उभा रडीम्मा; तेम्मा सुद्धे लुगडां पेहेरेला हता, ने तेम्माना हातमां अण्डुरीनी डलीम्मा हती, १० ने तेम्माने अण्डे अवान्ने अण्डु पाडीने कहीण्डे, हमारे जोद तपतपर जे जेरो छे तेने तथा हलवानने तारणुनी तारीकू हेलो. ११ तारे कुले शरिराताम्मा तपतनी तथा वडीलानी तथा आरे पराणुम्मानी आसपास उभा रडीम्मा, ने पोतानां मोहो पर तपत आगल पडीने जोदो सज्जे करीने कहीण्डे, १२ आभीन,

બરકત, તથા બુજરગી, તથા દાનાઈ, તથા શુકરગુબરી, તથા ઈજત, તથા કુવત, તથા કુદરત, હમેશાં સુધી હમારા જોદાને થાઈએ. આમીન. ૧૩ ને તે વડીલામાંથી ઝમ્દે જવાબ દેતાં મને કહીજી કે, જે સુફેદ લુગડાં પેહેરેલા તેમ્મા દોણુ છે ? ને કાંહાંથી આવીઆ છે ? તારે મેં તેને કહીજી, સાહેબ તું જાણે છે. ૧૪ ને તેણે મને કહીજી, જેમ્મા માહોટી મુસીબતમાંથી આવીઆ, તેમ્મા ઝમ્દે છે; ને તેમ્માઝમ્દે પોતાનાં લુગડાં ઘોઘઝાં, ને હલવાનનાં લોહીથી સુફેદ કીધાં. ૧૫ વાસતે તેમ્મા જોદાનાં તખ્ત આગલ છે, ને તેનાં મંદીરમાં રાત દાહોડો તેની બંદગી કરે છે, ને તખ્ત પર જે બેશે છે તે તેમ્મામાં રેહશે. ૧૬ તેમ્માને ફરી ભુખ નહીં લાગશે, ને ફરી તરસા પણુ નહીં લાગશે, ને સુરજના કીરણુ ઇઆ કંઈ ગરમી તેમ્મા પર નહીં પડશે. ૧૭ દેમદે જે હલવાન તખ્તની મધ પર છે તે તેમ્માને ચરાવશે, ને જીવતાં પાણીના જરામ્મા પાસે તેમ્માને લઈ જશે, ને જોદા તેમ્માની આંજો પરથી હરેક આંસુ પુઠ્ઠી નાંખશે.

બાબ આઠમો.

અને જરે તેણે સાતમી માહોર ઉઘાડી, તારે આરારે ઝમ્ક ઘડી સુધી આસમાનમાં ખામોશી થઈ. ૨ પછી જોદાની આગલ જે સાત શીરશતા ઉભા રહીઆ તેમ્માને મેં દીક્ષા, ને તેમ્માને સાત રણુસીંગડાં અપાઈઝાં.

૩ અને બીજો શીરશતો આવીને કુરબાનગાહ પાસે ઉભો રહીઆ, ને તેની પાસે સુનાની ધુપદાની હતી, ને તેને બહુ ખુશખોઈ અપાઈ કે સરવ પવીતરોની દુઆમ્મા સાથે તખ્તની સાંમે સુનાની જે કુરબાનગાહ તેપર અરપણુ કરે. ૪ ને તે શીરશતાના હાતથી ધુપનો ધુંઆડો પવીતરોની દુઆમ્મા સાથે જોદાની આગલ ચહડીઆ. ૫ તે શીરશતાઝમ્દે ધુપદાની લઈને તથા તેમાં કુરબાનગાહની આગ ભરીને જમીન પર તે નાંખી; તારે અવાજો તથા ગરજનામ્મા, તથા વીજલીમ્મા, તથા ધરતીકંપારો થઈઆ.

૬ અને જે સાત શીરશતાની પાસે સાત રણુસીંગડાં હતાં, તેમ્માઝમ્દે વજન-ડવા સાર પોતાને તઈઆર કીધા. ૭ પેહેલા શીરશતાઝમ્દે વજનડીજી, તારે લોહી ભેલેલાં કરાંની વરસડી તથા આગ થઈ, ને જમીનપર ફેંકાઈઝાં, ને જાહોડોનો તીજો ભાગ બહી ગઈઆ ને હરેક લીલો રોપ પણુ બહી ગઈઆ.

૮ અને બીજા શીરશતાઝમ્દે વજનડીજી, તારે આગથી બલતા માહોટા પાહા-ડના જેવું કંઈ દરીઆમાં ફેંકાઈજી, ને દરીઆનો તીજો ભાગ લોહી થઈઆ.

૯ ને દરીઆમાંના ઊતપન થયેલા પરાણીઓનો તીજો ભાગ મરી ગઈઓ, ને વાહાણોનો તીજો ભાગ નારા પામીઓ.

૧૦ અને તીજ શરિરાતાએ વળડીઈ, તારે દીવાના જેવો બલતો એક મોહોયે સીતારો આસમાનમાંથી પડીઓ, ને નદીઓના તીજ ભાગ પર તથા પાણીના જરાઓ પર પડીઓ. ૧૧ ને તે તારાનું નામ કડવાદૈના કહેવાઈ; ને પાણીનો તીજો ભાગ કડવાદૈનારૂપ થઈઓ, ને પાણી કડવું થઈઓને લીધે માણસોમાંના ઘણા મરી ગઈઓ.

૧૨ અને ચોથા શરિરાતાએ વળડીઈ, તારે સુરજનો તીજો ભાગ, તથા ચંદ્રનો તીજો ભાગ, તથા સીતારાઓનો તીજો ભાગ મરાઈઓ, એવા કે તેઓનો તીજો ભાગ અંધકાર થઈઓ, ને દાહાડના તીજ ભાગે પરકારા કીધો નહીં, ને રાતે પણ એજ તરેહ થઈઈ. ૧૩ ને મેં જોઈ, ને અંતરીપરામાં ઉડતા એક શરિરાતાને મોહોયે એવાજે એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, જે બીજા તણ શરિરાતા વળડનાર છે, તેઓનાં રણસીંગાંના આક્રી એવાજને લીધે જમીન પરના રહેનારાઓને અકસોસ, અકસોસ, અકસોસ.

બાબ નવમો.

અને પાંચમા શરિરાતાએ વળડીઈ, તારે આસમાનથી જમીન પર પડેલા એક સીતારાને મેં દીડા, ને તેને જડાંણના આડાની કુચી અપાઈ. ૨ ને તેણે જડાંણના આડાને ઉઘાડીઓ ને મોહોયે ભડીતા જેવા ધુંઆડો જડાંણમાંથી નીકલીઓ, ને જડાંણના ધુંઆડાથી સુરજ તથા અંતરીપરા અંધકારે ભરાઈ ગઈઓ. ૩ ને તે ધુંઆડામાંથી ઠીડો જમીનપર નીકલીઓ, ને જેમ જમીન પરના વીછુઓને અધીકાર છે તેમ તેઓને અધીકાર અપાઈઓ. ૪ તારે તેઓને એવા હુકમ અપાઈઓ કે જમીનનાં ધારાને તથા ડોઈ લીલી ચીજને તથા ડોઈ જહાડને ન બીગાડે, પણ જે માણસોને ખાદાની મોહાર પોતાનાં કપાલ પર નથી એઓને માતર. ૫ ને એમ તેઓને અપાઈઈ કે તેઓ એઓને મારીનાંપે નહીં, પણ પાંચ મહીનાં સુધી એઓ પીડા પામે, ને વીછુ જરે માણસને ડંબ મારે છે તેવારની પીડા પરમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ ને તે દાહાડઓમાં લોક માત શોધરો, પણ તેને પામરો નહીં; ને તેઓ મરવા આહારો, પણ માત તેઓથી નાહાસરો. ૭ ને તે ઠીડાનાં ડોલ લડાઈને સારૂ તઈઆર કીધેલા ઘોડાઓના જેવાં હતાં, ને તેઓનાં માથાંઓ

પર સુંતાના જેવાં તાજાં હતાં, તે ઝમ્મીનાં મોહોડાં માણુસોના મોહોડાં જેવાં હતાં. ૮ ને તે ઝમ્મીના બાલ બધરાંના બાલ જેવા, ને તે ઝમ્મીના દાંત સહીં ઝમ્મીના દાંતના જેવા હતા. ૯ ને તે ઝમ્મીને લોહોડાંનાં બખતર સરખાં બખતર હતાં, ને તે ઝમ્મીની પાંખોનો અવાજ લડાઇને સાર દોડતા ઘણુ ઘોડાના રથોના અવાજના સરખો હતો. ૧૦ ને વીછુ ઝમ્મીના સરખાં તે ઝમ્મીને પુંછડાં હતાં, ને તે ઝમ્મીના પુંછડાંમાં ડંખ હતા, ને પાંચ મહીના સુધી માણુસોને દુખ દેવાનો તે ઝમ્મીને અધીકાર હતો. ૧૧ ને ઊંડાણુના ખાડાનો જે ફરિરોતો તે તે ઝમ્મી પર પાદશાહ હતો, તેનું નામ હેબરી બોલીમાં આબાદદોન, પણ હેલલાસી બોલીમાં તેનું નામ આપલોન છે. ૧૨ ઝમ્મિક અફસોસ થઇ ગઇ ઝમ્મી છે; ને જ્યુ ઝમ્મી, ઝમ્મી પછી બીજા બે અફસોસ આવે છે.

૧૩ અને છઠ્ઠા ફરિરોતા ઝમ્મી વળડીજી, તારે ખોદાની સામાની સુંતાની કુરખા-નગાહના ચાર સીંગડાંમાંથી મેં ઝમ્મિક અવાજ શાંભલી ઝમ્મી. ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા ફરિરોતાને રણુસીંગડું હતું તેને કહીજી કે, ફરાત મોહોટી નદી પર જે ચાર ફરિરોતા બાંધેલા છે તે ઝમ્મીને છોડ. ૧૫ ને તે ચાર ફરિરોતા છોડાઇઝમ્મી, ને તે ઝમ્મી ઝમ્મીસાર તઇઆર થમ્મીલા હતા, કે ઝમ્મિક ઘડી, તથા દાહોડો, તથા મહીનો, તથા વરરા સુધી માણુસોના તીજા ભાગને મારી નાંખે. ૧૬ ને ક્રોજના સવા-રોની ગણુતી વીરા કરોડ હતી, ને તે ઝમ્મીની ગણુતી મેં શાંભલી. ૧૭ તે ઝમ્મી રીતે દરશણુમાં ઘોડા ઝમ્મીને તથા તે ઝમ્મી પરના ખેરાનારા ઝમ્મીને મેં દીક્ષા; તે ઝમ્મીનાં બખતર આગરંગી, તથા જાંખુરંગી, તથા ગંધકરંગી હતાં, ને ઘોડા ઝમ્મીનાં માથાં, તથા સહીં ઝમ્મીનાં માથાં જેવાં હતાં, ને તે ઝમ્મીનાં મોહોડાંમાંથી આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક નીકલીઝમ્મી. ૧૮ ઝમ્મી તેણુથી, ધુંઆને આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક, જે તે ઝમ્મીનાં મોહોડાંમાંથી નીકલીઝમ્મી, તેથી માણુ-સોનો તીજો ભાગ મારી નંખાઇ ઝમ્મી. ૧૯ કેમકે તે ઝમ્મીનાં મોહોડાંમાં, તથા તે ઝમ્મીના પુછડાંમાં, તે ઝમ્મીનું સામરથ છે, કારણુ કે તે ઝમ્મીનાં પુછડાં સાપના જેવાં, ને તે ઝમ્મીને માથાં હતાં, જેથી તે ઝમ્મી દુખ દે છે. ૨૦ ને બાકીનાં જે માણુસો તે આફતોથી મારી નહીં નંખાઇ ઝમ્મી, તે ઝમ્મી ઝમ્મી પોતાના હાતનાં કામો બાબત તોખા કીધી નહીં; ઝમ્મી રીતે કે તે ઝમ્મી ભુતોને, તથા સુંતાની, તથા રૂ-પાંની, તથા પીતલની, તથા પથરની, તથા લાકડાની મુરતી ઝમ્મી, જે ઝમ્મીને જો-વાની, તથા શાંભલવાની, તથા ચાલવાની પણ શકતી નથી તે ઝમ્મીને પુજે નહીં. ૨૧ ને તે ઝમ્મી ઝમ્મી પોતાનાં ખુનો બાબત તથા પોતાની જાદુગરી ઝમ્મી બાબત,

તથા પોતાની જનાકારી ખામત, તથા પોતાની ચોરીઓ ખામત તોખા કીધી નહીં.

ખાખ દશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં એક બીજા જોરાવર ફીરિશતાને મેં દોડા, તેણે વાદલ પેહેરેલું હતું, ને તેનાં માથા પર મેઘધનુશ હતું, ને સુરજના જ્યું તેજું મોહો તથા અગનીના થંભો જોવા તેના પગ હતા. ૨ ને તેના હાતમાં એક નાંહાંની ઉઘાડી કીતાખ હતી. ને તેણે પોતાનો જમણો પગ દરીઆ પર તથા ડાબો જમીન પર મુકીઓ. ૩ ને જેમ સહીં ગરજે છે, તેમ તેણે મોહોટે અવાજે હાંક મારી; ને જરે તેણે હાંક મારી, તારે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ. ૪ ને જરે તે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ, તારે હું લખવા માંડતો હતો, પણ મને એ કહેતાં આસમાનથી એક અવાજ મેં શાંભલીઓ કે, સાત ગરજનાઓ જે વાતો કહી, તેને તું મોહોરથી અંધ કર, ને તે લખ ના. ૫ ને મેં જે શ્રીરશતાને દરીઆપર, તથા જમીનપર ઉભો રહેતાં દોડા, તેણે પોતાનો હાથ આસમાનની ગમ ઊઠાનીઓ. ૬ ને જે હમ્મશાં મુધી જીવે છે, જેણે આસમાન તથા તેમાંનાં, ને જમીન તથા તેપરનાં, ને દરીઓ તથા તેમાંના પેદા કીધાં, તેના સમ આઘને તેણે કહીજીકે, હવે પછી વખત થરો નહીં. ૭ પણ સાતમા શ્રીરશતાના અવાજના દાહાડાઓમાં, હમ્માને જરે તે વળડવા લાગરો, તારે જેમ આદાઓ પોતાના સેવક નથીઓને અપર આપી છે, તેમ તેનો ભેદ પુરો થરો. ૮ ને આસમાનમાંથી અવાજ જે મેં શાંભલીઓ, તેણે ફરી મારી સાથે ખોલતાં કહીજી કે, તું જા, ને જે શ્રીરશતા દરીઆ પર, તથા જમીન પર ઉભો રહે છે, તેના હાતમાં જે નાંહાંની ઉઘાડી કીતાખ છે તે લે. ૯ તારે મેં શ્રીરશતા પાસે જાઘને તેને કહીજી કે, તે નાહાંની કીતાખ મને આપ. ને તેણે મને કહીજી કે, તે લે, ને તેને આઘનાંખ, ને તે તારા પેઠને કડવું કરરો, પણ તારાં મોહોમાં મધના જેવી મીઠી લાગરો. ૧૦ તારે મેં શ્રીરશતાના હાતમાંથી તે નાંહાંની કીતાખ લીધી, ને તેને આઘનાંખી, ને મારાં મોહોમાં મધના શરખી તે મીઠી હતી, પણ તેને આઘા પર માંહેં પેઠ કડવું થઈજી. ૧૧ ને તેણે મને કહીજીકે, તને ફરી ઘણા લોહો, તથા ડોમો, તથા ખોલીઓ, તથા પાદશાહો ખામત નમ્મ-અત કહેવી પડે છે.

બાબ અગીઆરમો.

અને લાકડીના જેવું એક બંદ મને આપાઈએ, ને શરિરાતાએ ઉભા રહીને કહીએ કે, તું ઉઠ, ને ખોદાનાં મંદીર તથા કુરખાનગાહ, તથા તેમાં જેઓ એવાદત કરે છે તેઓનું માપ લે. ૨ પણ મંદીર બાહાર જે આંગણુ છે, તેને બાહાર રાખ, ને તેનું માપ ન લે; કેમકે ગેરકોમીઓને તે આપેલું છે; ને તેઓ બેહેંતાલીશ મહાના સુધી પાક રોહિરને ખુંદી નાંખશે. ૩ ને મારા બે શાહેદને હું એવું આપરા કે તેઓ તાટ પેહેરેલા થઇને એક હજાર બરો ને સાઠ દાહાડા સુધી નશ્તુઅત કરશે. ૪ જઇતુનનાં જે બે જહાડ તથા જે બે સમેદાની જમીનના ખોદાની આગલ ઉભાં રહે છે તેઓ એજ છે. ૫ ને જે કોઇ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેઓનાં મોહોમાંથી આગ નીકલેછે, ને તેઓના દુશમનોને પાઇ નાંખે છે; ને જે કોઇ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેમજ તેને મારીઆ જવું પડેછે. ૬ તેઓને એપ્તીઆર છે કે આસમાનને બંધ કરે, કે તેઓની નશ્તુઅતના દાહાડાઓમાં વરસાદ ન વરશે; ને પાણીઓ પર તેઓને એપ્તીઆર છે કે તેને લોહીમાં બદલીનાંખે ને તેઓ જીવવાર આહે તેટલીવાર જમીનને હરેક આકૃતથી મારે. ૭ ને જરે તેઓ પોતાની શાહેદી આપી રહેશે, તારે જે જનવર ઊંડાંણુમાંથી નીકલેછે, તે તેઓની સાથે લડશે, ને તેઓને જીહીંતરો તથા તેઓને મારી નાંખશે. ૮ ને જે મોહોડું રોહિર રહાની તોરે સદામ તથા મીસર કેહેવાએ છે, જ્યાં આપણો ખોદવંદ કરસે જહાડઓ તે રોહિરના રશતામાં તેઓનાં મુડદાં (પડીઆં રહેશે). ૯ ને લોદાના તથા શીરકાઓના તથા બોલીઓના તથા કોમોના સાહાડાતણુ દાહાડા સુધી કેટલાએક તેઓનાં મુડદાં દેખશે, ને તેઓનાં મુડદાંને સમશાનમાં રાખવા નહીં દેશે. ૧૦ ને જમીનપર રહેનારા એઓ પર ખુશી ખુરમી કરશે, ને મોહોમા બેટ મોકલશે; કેમકે તે બે નખીઓએ જમીન પરના રહેનારાઓને પીડા દીધી હતી. ૧૧ ને સાહાડા તણુ દાહાડા પછી જીંદગીનો રહ ખોદાની તરફથી તેઓમાં પેઠા, ને તેઓ પોતાને પગે ઉભા રહીઆ, પછી તેઓના દેખનારાઓ પર મોહોટી ખીલીક પડી. ૧૨ ને તેઓએ આસમાનથી મોહોટો અવાજ પોતાને કેહેતાં શાંભલીઓ કે, તમે હીઆં ચહડી આવો. ને તેઓ વાદલાએ આસમાનમાં ચહડી ગઇઆ, ને તેઓના દુશમનોએ તેઓને દીઠા. ૧૩ ને તે વખતે

મોહોટો ધરતીકંપારો થઈએ, ને તે શોહરનો દશમી ભાગ પડી ગઈએ, ને તે ધરતીકંપારાથી માણસોમાંના સાત હજાર મારી નંખાઈએ, ને જે બાકી રહીએ તેએ ગભરાએલાં થઈએ. ને આસમાનના આદાનો તેએએ તારીક કીધી. ૧૪ બીજો અફસોસ થઈ ગઈએ છે; જુએ, તીજો અફસોસ વહેલો આવે છે.

૧૫ અને સાતમા શીરેરાતાએ વળડીઝિં; તારે આસમાનમાં એમ કહેતા મોહોટા અવાજો થઈએ કે, આ દુનીઆની પાદશાહતો આપણા આદાવંદની તથા તેના ખરીસતની થઈ છે, ને તે હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે. ૧૬ ને જે ચોવીરા વડીલો આદાની આગલ પોતાનાં તખત પર બેઠા હતા, તેએ ઊંધા પડીએ, ને આદાનો સજ્દો કરતાં કહીંજિં કે, અએ આદાવંદ આદા, પુરા કાદેર, જે છે, ને હતો, ને થરો, ૧૭ હમે તારા સુકર કરીએ છઈએ; કેમકે તે પોતાની મોહોટી કુદરત કીધી ને પાદશાહી કીધી છે. ૧૮ ને ટોમો ગુરો ભરાઈ, પણ તારો ગજબ આવીએ છે, ને મુએલાંએનો ધનસાફ ઠરાવાનો વખત, ને તારા સેવક ઇઆને નખીએ, તથા પવીતરો, તથા જે નાહાંના મોહોટા તારાં નામથી બીહિ છે, તેએને ફલ અપાએ તથા જેએ પરથવીનો નારા કરે છે તેએનો નારા થાએ. ૧૯ ને આસમાનમાં આદાનું મંદીર ઉઘડાઈ, ને તેનાં મંદીરમાં તેના બંદોખસતની પેટી દેખાઈ, ને વીજ-લીએ તથા અવાજો તથા ગરજનાએ તથા ધરતીકંપારો તથા કરાંની મોહોટી વરશી થઈ.

બાબ બારમો.

અને આસમાનમાં એક મોહોટી નીશાન દેખાઈ ઇઆને એક એરત સુજ એડેલી, ને તેના પગ તલે અંદર, ને તેનાં માથા પર બાર સીતારાનું તાજ હતું. ૨ ને તેણે ગરબવંતી છતાં, જણવા સાફ કરાટ બોગવતાં, તથા પીડા પામતાં ખુમ પાડી. ૩ ને આસમાનમાં બીજી નીશાની પણ દેખાઈ; જુએ, અગનીરંગી મોહોટો અજગર, જેને સાત માથાં, ને દશ સીંગડાં, ને તેનાં માથાંએ પર સાત તાજ હતાં. ૪ ને તેના પુંછડાએ આસમાનના સી-તારાએનો તીજો ભાગ ખેંચીએ, ને તેએને પરથવી પર નાંખીએ, ને જે એરત જણવાની હતી, તેની આગલ તે અજગર ઉભો રહીએ, એસાફ કે જરે તે જણે તારેજ તેના બાલકને પાઈ નાંખે. ૫ ને તેણે બાલક નર

જણીઓ જે બધી કોઓ પર જોહોડાના દંડથી સાહેબી કરનાર છે, ને તેનો તે આલક ખોદા પાસે તથા તેનાં તખ્ત પાસે લઈ જવાઈઓ. ૬ ને તે ઝોરત જંગલમાં નાહાઈ, તાંહાં ખોદાથી તેને સાઈ તઈઆર ક્રીધેલું ઝીક ડેકાણું છે, જાંહાં તેઓ તેને આરશોં ને સાઈ દાહાડા સુધી પાલે.

૭ અને આસમાનમાં લડાઈ થઈ, મીખાઓલ તથા તેના શીરશતા અજગરની સાથે લડીઆ, ને અજગરે તથા તેના શીરશતાઓએ લડાઈ ક્રીધી. ૮ તોપણ તેઓ જીહીંતીઆ નહીં, ને તેઓની જગે ફરી આસમાનમાં મલી નહીં. ૯ પણ તે જોહોડો અજગર બાહર નંખાઈઓ, ઇઆને તે ઘરડો સાપ, જે બંધો મુકનાર તથા શોતાન કહેવાઓ છે, જે આખી દુનીઆને ફરેબ આપેછે, તે જમીન પર નંખાઈઓ, ને તે સુધાં તેના શીરશતાઓ પણ નંખાઈઆ. ૧૦ તારે આસમાનમાં જોહોડો અવાજ ઝીમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, હમણા તારણ તથા કુદરત, તથા હમારા ખોદાની પાદશાહત તથા તેના ખરીસતની હકુમત થઈછે, કેમકે હમારા બાઈઓ પર જોહોમત મુકનાર, જેણે હમારા ખોદા આગલ રાત દાહોડો તેઓ પર જોહોમત મુકી, તે નીચે ફેંકાઈઓ છે. ૧૧ ને તેઓએ હલવાનના જોહીથી તથા પોતાનો સાહેદીની વાતથી ઝીને જીહીંતીઓ છે, ને જાત સુધી તેઓએ પોતાના જીવ પર ખીઆર ક્રીધો નહીં. ૧૨ ઝી વાસતે, અઓ આસમાનો, તથા તેઓમાં શેહેનારાઓ, તમે ખુશી કરો. અઓ જમીનપર તથા દરીઆમાં શેહેનારાઓ, તમને અકુસોસ છે; કેમકે શોતાન તમારી પાસે ઉતરીઓ છે, ને તેને બહુ કરોધ છે, કાંજે તે જાણેછે કે મારો વખત થોડો છે. ૧૩ ને પોતે જમીન પર ફેંકાઈઓ, ઝીમ અજગરે જોહને જે ઝોરત નરને જણી હતી, તેને તેણે સતાવી. ૧૪ તે ઝોરતને જોહોડા ઉકાયની બે પાંખ અપાઈ, ઝી સાઈ કે સાપનાં જોહોથી તે રાનમાં પોતાને ડેકાણે ઉડી જાઓ. જાંહાં ઝીક વખત તથા વખતો તથા અડધો વખત તે પલાઓ છે. ૧૫ તે સાપે પોતાનાં જોહામાંથી નદીના જેવું ઝોરત પછવાડે પાણી નાંખીજી, ઝી સાઈ કે તે તેથી તણાઈ જાઓ. ને જમીને તે ઝોરતની મદદ ક્રીધી, ઇઆને જમીન પોતાનું જોહો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે પોતાનાં જોહામાંથી નાંખી તેને પીગઈ. ૧૬ ને અજગર તે ઝોરત પર યુસે થઈઓ, ને તેની બાકી ઝોલાદ, ઇઆને જેઓ ખોદાના હુકમ પાલેછે, ને જેઓની પાસે ઇસુ ખરીસતની શાહેદી પણ છે, તેઓની સાથે લડવાને તે નીકલીઓ.

બાબ તેરમો.

અને હું દરીઆની રેતી પર ઉભો રહીશ્ચો, ને એક જનવરને દરી-આમાંથી નીકલતાં મેં દીઠું, જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં, તથા તેનાં સીંગડાંઓ પર દશ તાજ, તથા તેનાં માથાંઓ પર કુકરનાં નામ હતાં. ૨ ને જે જનવરને મેં દીઠું, તે ચીતાના જેવું, ને તેના પગ રીંછના પગ જેવા, ને તેનું મોઢો સહોનાં મોહોના જેવું હતું, ને તે અજગરે પોતાની કુદરત તથા પોતાનું તખત તથા મોહોયો એપ્પતીઆર તેને આપીશ્ચો. ૩ ને તેનાં માથાંઓમાંનાં એકને મરવા સરખું ધાએલ મેં દીઠું, ને તેનાં મરણનો ધા રૂઆઈશ્ચો, ને આપી દુનીઆએ તે જનવરની પછવોડે અચરત કીધું. ૪ ને જે અજગરે તે જનવરને એપ્પતીઆર આપીશ્ચો, તેનો સજ્દો તેએએ કીધો, ને તેએએ તે જનવરનો પણ સજ્દો કીધો, ને કહીજીંદે, આ જનવરના સરખું ઢોણુ છે ? એની સાથે ઢોણુ લડી શકે છે ? ૫ ને મોહોયો વતિ તથા કુકર બકનાર મોહો તેને અપાઈજી, ને ખેહંતા-લીશ મહીના મુઘી રેહેવાનો એપ્પતીઆર તેને અપાઈશ્ચો. ૬ ને તેણે ખોદાની બાબત કુકર બકવાને પોતાનું મોહો ઉઘાડીજીંદે તેનાં નામની તથા તેના માંડવાની તથા આસમાનમાં રેહેનારાએની બાબત તે કુકર બકે. ૭ ને તેને અપાઈજીંદે પવીતરોની સાથે તે લડે, ને તેએને જીંદીતે, ને કુલે શીરકાએ પર તથા બોલીએ પર તથા કોમો પર તેને એપ્પતીઆર અપાઈશ્ચો. ૮ ને જમીન પર સરવ રેહેનારાએ જેએનાં નામ દુનીઆનો પાઈશ્ચો માંડવાથી મારી નાંખેલા હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં નથી, તેએ તેને પુજરો. ૯ જે ઢોહને કાન છે, તો તે શાંભલે. ૧૦ જે ઢોહ કેદ કરવાને ઢોહને લઈ જાએ, તો તે કેદમાં જરો; જે ઢોહ તલવારથી મારી નાંખે, તો તેને તલવારે મરીઆ જવું પડે છે. હીઆં પવીતરોની સખર તથા ઇમાન છે.

૧૧ અને મેં જમીનમાંથી એક ખીજાં જનવરને નીકલતાં દીઠું, ને હલવાનનાં જેવાં તેને બે સીંગડાં હતાં, પણ અજગરની પડી તે બોલીજી. ૧૨ ને પેહેલાં જનવરનો સરવ એપ્પતીઆર રાખીને તેની આગલ તે અમલ કરે છે, ને પેહેલા જનવરનાં મરણનો ધા રૂઆઈશ્ચો હતો તેની પુજ જમીનથી ઇઆને તે પરના રેહેનારાએથી કરાવે છે. ૧૩ ને તે મોહોયો અમતકાર કરે છે, એવા કે માણસના દેખતાં આસમા-

નથી જમીન પર આગ પણ વરસાવે છે. ૧૪ ને જે ચમતકારો તે જનવરના દેખતાં કરવાનું તેને અપાઈજી હતું, તેઓને આશરે જમીન પર રહેનારાઓને તે બુલાવેછે, ને જે જનવર તલવારનો ધા પામીજી પણ જીતીજી તેની મુરતી કરવા સાર જમીનપર રહેનારાઓને તે કહેછે. ૧૫ ને તે જનવરની મુરતીમાં જીવ ધાલવાનું ઝંને અપાઈજી હતું, ઝંવું કે તે જનવરની મુરતી બેલ ને જોડલા તે જનવરની મુરતીને નહીં પુજે તેટલા મારીનંપ્યાઓ ઝંવું પણ તે કરે. ૧૬ ને નાહાંના મોહોઠા, દોલતમંદ તથા દરીદરી, આગદ તથા ગોલામ, સરવને તે ઝંમ કરાવેછે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાત પર ઈઆ પોતાનાં કપાલ પર નીશાની લે. ૧૭ વધી જેને તે નીશાની ઈઆ તે જનવરનું નામ ઈઆ તેનાં નામની ગણતી છે, તે વગર કોઈ બીજાથી વેચાઓ લેવાઓ નહીં, ઝંમ પણ કરાવેછે. ૧૮ હીઆં દાનાઈ છે, જેને સમજ છે તે ઝં જનવરની ગણતી ગણે, કેમકે તે માણસની ગણતી છે, ને તેની ગણતી છરોં છરોટ છે.

બાબ અઉદમો.

અને મેં જોઈજી, ને જુઓ કે સીઓન પાહાડ પર હલવાન ઉમો રહીઓ, ને તેની સાથે ઝંક લાખ ચુમાલીસ હજાર હતા, જેઓનાં કપાલ પર તેના બાપનું નામ લખીજી હતું. ૨ ને બહુ પાણીના અવાજના જેવો તથા મોહોટી ગરજનાના અવાજના જેવો આસમાનમાંથી અવાજ મેં શાંભલીઓ, ને વીણા વગડનારાઓનો અવાજ પોતાની વીણા પર વગડતાં મેં શાંભલીઓ. ૩ તારે તપ્તની તથા તે આર પરાણીઓની તથા વડીલોની આગલ નવાં ગીત જેવું તેઓ ગીત ગાતા હતા, ને જમીનથી જે ઝંક લાખ ચુમાલીસ હજાર ઉધાર પામેલા વગર કોઈ તે ગીત શીખી ન શકીજી. ૪ બધરીઓની સાથે જેઓ નાપાક નથી થઈઆ તેઓ ઝં છે; કેમકે તેઓ કુંઆરા છે, ને હલવાન જાહાં જાઓછે તાહાં તેની પાછલ જે આલેછે તેઓ ઝં છે; ઝંઓ ખોદાને તથા હલવાનને સાર પહેલું ફલ થવાને માણસમાંથી ઉધાર પામેલા છે. ૫ ને ઝંઓનાં મોહોમાં કપટ મલીજી નથી; કેમકે ખોદાનાં તપ્ત આગલ તેઓ બેઓ છે.

૬ અને આસમાનમાં ઉડતા બીજા શરીરોના મેં દોઠો, ને જમીન પરના રહેનારાઓને, ઈઆને દરેક કોમ તથા શીરકા તથા ખોલીવાલાઓ તથા લોકને, હમેશાંની ખુશખબર જાહેર કરવાની તેની પાસે હતી. ૭ ને તેણે મોહોટે અવાજે

કહીજી છે, ઓદાથી ખીહો, ને તેને યુજગરી આપો; કેમકે ઇતસાકે ડરાવવાનો તેનો વખત આવીએ છે, ને જોણે આસમાન તથા જમીન તથા દરીએ તથા પાણીના ઝરાએને પેદા કીધા છે, તેને પુજો. ૮ ને તેની પાછલ એક ખીજો શરિરાતો આવતાં એમ બોલીએ છે, આખલાન પડીજી છે, તે માહો-તું રોહર પડીજી છે, કેમકે તેણે પોતાની જનાકારીના ગજબનો વઢન બધી દો-માને પાઈએ છે. ૯ ને તીજ શરિરાતાએ પણ તેનો પાછલ આલતાં માહોટે અવાજે કહીજી છે, જો દોઢ તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજે, ને તે નીરાની પોતાના કપાલ પર ઈઆ પોતાના હાત પર લેછે; ૧૦ તો ઓદાના ગજબનો વઢન ઈઆને જે તેના ગજબના પીઆલામાં નરો રેડેલા છે તેમાંથી તે પીરો, ને પાક શરિરાતાએની આગલ તથા હલવાનની આગલ આગમાં તથા ગંધ-કમાં તે પીડેલા થરો. ૧૧ ને તેએની પીડાનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહેડે છે, ને એએ તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજે છે, તેએને તથા જે દોઢ તેનાં નામની નીરાની લેછે તેને, રાત દાહોડો વીસામે નથી. ૧૨ હીઆં પધી-તરોની સખર છે, ઈઆને ઓદાના હુકમ તથા ઈસુ ખરીસતનું ઈમાન જે પાલે છે તેએ હીઆં છે. ૧૩ ને મને એ દેહેતાં આસમાનથી એક અવાજ મેં શાંભલીએ છે, તું એમ લખ, કે હમણાથી એએ મરણુ પામે ઈઆને ઓદાવંદમાં એએ મરે છે, તેએ સુખારક છે; ૩૬ દેહે છે હા, એ સાહ કે તેએ પોતાની મેહેનતથી વીસામે પામે, ને તેએનાં કામ તેએની પાછલ આ-વરો. ૧૪ એને મેં જોઈ, ને જુએ ઘોણું વાદલ ને વાદલ પર આદમીના બેઠા જેવા એક બેડેલા, જેનાં માયાં પર સુંતાનું તાજ હતું, ને જેના હાતમાં ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૫ એને મંદીરમાંથી ખીજ શરિરાતાએ નીકળીને વાદ-લ પર બેશનારને માહોટે અવાજે હાંક મારીએ, કે તું પોતાનું દાતરડું લગા-વીને કાપ, કેમકે કાપવાનો વખત આવીએ છે, કારણ કે જમીનની બેતી પાકી છે. ૧૬ ને વાદલ પરના બેશનારે જમીન પર પોતાનું દાતરડું લ-ગાવીજી, ને જમીનની બેતી કપાઈ. ૧૭ પછી આસમાનમાંનાં મંદીરમાંથી ખીજે શરિરાતો નીકળીએ, તેને પણ ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૮ ને ખીજે શરિરાતો પણ કુરઆનગાહથી નીકળીએ, તેને આગ પર એખતીઆર હોતો, ને જેને ધારવાણું દાતરડું હતું તેણે તેને માહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજી છે, તું પોતાનું ધારવાણું દાતરડું લગાવીને જમીનના દરાખ વેલાની લુખાને લણી લે, કેમકે તેની દરાખ પાકી ચુકી છે. ૧૯ તારે તે શરિરાતાએ પોતાનું દા-

તરફ જમીન પર લગાવીજી, ને જમીનના દરાખ વેલાનું લણી લીધું, ને જો-
દાના ગજબના દરાખના મોહોટા કુંડમાં નાંખીજી. ૨૦ ને દરાખનો કુંડ રોહેર
બાહાર ખુંદાઈગ્યા; પછી દરાખના કુંડમાંથી લોહી ઘોડગ્યાની લગામે
સુધી આરે બેરોં ગાઉ લગી વહી નીકલીજી.

બાબ પંદરમો.

અને બીજી મોહોટી તથા અજગ્યાની નીરાની આસમાનમાં મેં દીડી,
૪આને સાત શ્રેશતાને તેગ્યાની પાસે છેલી સાત આકૃત હતી, કેમકે તે-
ગ્યામાં જોદાનો ગજબ ભરપુર કીધેલા છે. ૨ ને અગની બેલેલા કાચના
દરીઆ જેવું મેં દીડું, ને જેગ્યા તે જનવર પર, તથા તેની મુરતી પર, તથા
તેની નીરાની પર, તથા તેનાં નામની ગણતી પર ફોતેહ પામીઆ હતા, તેગ્યા
તે કાચના દરીઆ પર ઉભા રહેતા હતા, ને તેગ્યાને જોદાની વીણુગ્યા હતી.
૩ ને તેગ્યાએ જોદાના અંદા મુસાનું ગીત તથા હલવાનનું ગીત ગાતાં કહીજી
કે, અગ્યા જોદાવંદ જોદા, પુરા કાદેર, તારાં કામ મોહોટાં તથા આરાચ-
શીઅવાન છે; અગ્યા પવીતરોના પાદશાહ, તારા મારગ રાસત તથા ખરા છે.
૪ અગ્યા જોદાવંદ, તારાથી નહીં બીજીરો, ને તારાં નામની જુજરગી નહીં
કરશે, અગ્યા કેણુ છે? કેમકે અગ્યા તું પાક છે, વાસતે બધી કોમો
આવશે, ને તારો સબ્દો કરશે, કારણુ કે તારો ધનસાક તેં જાહેર કીધો
છે. ૫ અને મેં જોઈજી, ને જુગ્યા, આસમાનમાં શાહેદીના માંડવાનું
મંદીર ઉઘડાઈજી. ૬ ને જે સાત શ્રેશતાની પાસે સાત આકૃત હતી,
તેગ્યા સાક તથા અલકતાં લુગડાં પેહેરેલા, તથા છાતીએ સુંનાના પટકા
બાંધેલા મંદીરમાંથી નીકલીઆ. ૭ ને તે આર પરાણુગ્યામાંના અગ્યા તે
સાત શ્રેશતાને સુંતાનાં સાત પીઆલાં આપીઆં, જે જોદા હમેશાં સુધી
જીવેકે તેના ગજબથી તે બરેલાં હતાં. ૮ ને જોદાની જલાલથી તથા તેની
કુદરતથી મંદીર ધુંઆડે ભરાઈ ગઈજી, ને તે સાત શ્રેશતાની તે સાત આકૃત
પુરી થઈ તાંહાંસુધી કાઢથી મંદીરમાં પેસાઈજી નહીં.

બાબ સોલમો.

અને અગ્યા મોહોટો અવાજ મંદીરમાંથી મેં શાંબલીગ્યા, તેણે સાત
શ્રેશતાને અગ્યા કહીજી કે. તમે જાગ્યા, ને જોદાના ગજબનાં પીઆલાં જ-
મીન પર રેડો. ૨ તારે પેહેલા શ્રેશતા ગઈગ્યા, ને તેણે પોતાનું પીઆલું જ-

મીન પર રેડીઈ; ને જે માણસો તે જનવરની નીશાની રાખતાં હતાં, ને તેની સુરતીને પુજતાં હતાં, તેઓ પર ભંડું તથા કકણુ ધારૂં થઈ. ૩ ને બીજા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું દરીઆ પર રેડીઈ, ને મુડાનાં લોહી સરખા તે થઈઓ, ને દરીઆમાંનો હરેક જીવતો પરાણી મરીગઈઓ. ૪ ને તીજા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું નદીઓ પર, તથા પાણીઓના જરાઓ પર રેડીઈ; ને તે લોહી થઈઓ. ૫ ને પાણીના શ્રીશતાને ઓમ બોલતાં મેં શાંભલીઓ કે, ઓમ બોદાવંદ, જે છે. ને હતો, ને ઘરો, તે ઓમજ ધનસાક ડરાવીઓ વાસતે તું રાસત છે. ૬ કેમકે તેઓએ તારા પવીતરેનું, તથા નખીઓનું લોહી વહેવડાવીઈ, ને તે તેઓને લોહી પીવાને આપીઈ છે, કારણ કે તેઓ લાઓક છે. ૭ ને કુરબાનગાહમાંથી બીજાને ઓમ કેહેતાં મેં શાંભલીઈ કે, હા, ઓમ બોદાવંદ બોદા, પુરા કાદેર, તારા ધનસાકનાં કામ ખરાં તથા વાજી છે. ૮ ને એથા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું સુરજ પર રેડીઈ; ને આગથી માણસોને જલાવી નાખવાનું સામરથ તેને આપાઈ. ૯ ને માણસો મોહોથી આંચથી જલાઈ ગઈઓ, ને બોદાનો જેને આ આકૃત પર ઓખતીઓ છે, તેનાં નામ પર તેઓ કુર બકીઓ, ને તેઓએ તેને જુવરગી આપવાને તોઆ કીધી નહીં. ૧૦ ને પાંચમા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું તે જનવરનાં તખત પર રેડીઈ, ને તેનું તખત અંધારૂં થઈગઈ, ને તેઓએ દુખને લીધે પોતાની જીભો કુડી. ૧૧ ને પોતાનાં દુખને લીધે, તથા પોતાના ધારાને લીધે, આસમાનના બોદાપર કુર બકીઓ, ને તેઓએ પોતાનાં કામો બાખત તોઆ કીધી નહીં. ૧૨ ને છઠા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું મોહોથી નદી કુરાત પર રેડીઈ; ને તેનું પાણી સુકાઈ ગઈ, એ સારૂ કે ઉગમણુના પાદશાહોનો રસતો તઈઓ થઈ. ૧૩ ને તે ઓજગરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જનવરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જુડા નખીનાં મોહોમાંથી તન નાપાક રહેને દેડકા જેવા નીકલતાં મેં દીઠા. ૧૪ કેમકે તેઓ અમતકાર કરનાર દેવાના રહે છે, જેઓ પુરા કાદેર બોદાના મોહોથી દાહાડાની લડાઈને સારૂ જમીનના ધ્યાને આપી દુનીઆના પાદશાહોને ઓકડા કરવાને તેઓના પર બાહાર જઈ છે. ૧૫ જુઓ, ચેરની પેઠે હું આલુંછઈ, જે એકી કરે છે, ને પોતાનાં લુગડાં ઓવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને પોતાની લાજ તેઓ ન દેખે, તે મુબારક છે. ૧૬ તારે હેખરી બોલીમાં આરમાગેદાન કેહેવાઓલે ડેકાણે તેણે તેઓને ઓકડા

ક્રીધા. ૧૭ ને સાતમા ફૂરિરાતાએ પોતાનું પીઆલું હવામાં રેડીઈ, ને આસમાનનાં મંદીરનાં તખ્તમાંથી મોહોયે અવાજ નીકલીએ, જોણે કહીઈ કે, થઈઈ. ૧૮ ને અવાજે, તથા ગરજનાએ, તથા વીજલીએ થઈ, ને મોહોયે ધરતી-કંપારે, એવા મોહોયે કે માણસ જમીન પર થઈમાં તારથી એવા મોહોયે ધરતી-કંપારે નથી થઈએ. ૧૯ ને મોહોયાં રોહરના તણુ ભાગ થઈએ, ને કોમોનાં રોહર પડીએ, ને મોહોયા આબલોનની ઇઆદ જોદાની આગલ થઈ, એસાર કે તે પોતાના ગજબની ગરમીના રસનું પીઆલું તેને આપે. ૨૦ ને હરેક બેટ નાહાહા, ને પાહોડે પણ દેખાઈએ નહીં હતા. ૨૧ ને મોહોયાં કરાંની વરરાટી થઈ, આરારે એક એક માણનાં કરાં આસમાનથી માણસો પર પડીએ, ને કરાંની આકૃતને લીધે માણસો જોદા પર કુફર બકીએ, કેમકે તેની આકૃત મોહોટી હતી.

આખ સતરમો.

અને જે સાત ફૂરિરાતાની પાસે તે સાત પીઆલાં હતાં, તેએમાંનો એક આનીએ, ને મારી સાથે જોલતાં મને કહીઈ કે, હીએમાં આવ, ને જે મોહોટી કરાએણુ ઘણુ પાણીએ પર બેઠેલી છે તેનો ઇનસાફ કરવો હું તને દેખાડીશ. ૨ તેની સાથે જમીનના પાદરાહોએ જના ક્રીધી છે, ને તેની જનાના વઈનથી જમીનના રોહનારા પીધેલા થઈએ. ૩ ને રહમાં તે મને રાનમાં લઈ ગઈએ, ને નીંદાનાં નામથી ભરેલાં સાત માથાંનાં, તથા દશ સીંગડાનાં ક્રીરમીજી રંગનાં જાનવર પર બેઠેલી એક બઈરીને મેં દીઠી. ૪ ને તે બઈરીએ જાંબુએ તથા ક્રીરમીજી રંગનાં લુગડાં પેહેરેલાં હતાં, ને સુંને, તથા જવાહેરે, તથા મોતીએ શોભાવાન હતી, ને તેના હાતમાં સુંનાનું પીઆલું, તેના વજોડવાપણથી તથા જનાની નાપાકીથી ભરેલું હતું. ૫ ને તેના કપાલ પર એવું નામ લખેલું હતું કે બેદ, મોહોડું આબલોન, ધીનાલોની તથા જમીનની નફરતોની મા. ૬ ને મેં દીડું કે તે બઈરી પચીતરોનાં લોહીથી તથા ઇસુના શાહેદાનાં લોહીથી પીધેલી હતી; ને હું તેને જોઈને મોહોટા આરાચરીએથી આરાચરીએવાન થઈએ; ૭ તારે તે ફૂરિરાતાએ મને કહીઈ, કે તું કેમ આરાચરીએવાન થઈએ છે? તે બઈરીનો તથા તેને ઊંચકી લઈ જનાર જાનવર જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં છે તેના બેદ હું તને કેહવશ. ૮ જે જાનવર તેં દીડું, તે હતું, ને નથી, પણ અથાક ઊંડાંણમાંથી નીકલનાર તથા નારામાં જનાર છે, ને જમીન પર રોહનારાએ જેએનાં નામ દુનીએનો પાઈ-

આ નાંખવાથી જીંદગીની કીતાબમાં લખીઆં નહીં હતાં તેઆ તે જનવર હવું, ને નથી, તોપણ છે, આ જોઇને તાજુબ થશે. ૯ હીઆં સમજ રાખનાર મન છે; તે સાત માયાં સાત પાહાડ છે, તેઆ પર તે બધરી બેઠી છે. ૧૦ ને સાત પાદશાહ છે, પાંચ પડીઆ છે, ને આંક છે, ને બીજો હજી-સુધી આવીઆ નથી, ને જરે તે આવશે તારે યોગ દાહાડ તેને રેહેવું પડે છે. ૧૧ ને જે જનવર હવું, ને નથી, તેજ આંક છે, ને તે સાતમાંનો છે, ને નારામાં જન્મ છે. ૧૨ ને જે દશ સીંગડાં તેં દીઠાં છે તેઆ દશ પાદશાહ છે, આંઆ હજીસુધી પાદશાહી પામીઆ નથી, પણ તે જનવરની સાથે આંક ધડીબર પાદશાહીનો જેવા આંખતીઆર પામે છે. ૧૩ આંઆનું આંક મત છે, ને આંઆ પોતાનું સામરથ તથા અધીકાર તે જનવરને સોંપી આપશે. ૧૪ આંઆ હલવાનની સાથે લડશે, પણ હલવાન આંઆને જીહી-તરો; કેમકે તે આદાવંદોનો આદાવંદ તથા પાદશાહોનો પાદશાહ છે, ને જે તેની સાથે છે, તેઆ તેડલા તથા પસંદ કીધેલા તથા ઇમાનદાર છે. ૧૫ ને તેણે મને કહીજીકે જે પાણી તેં દીઠાં છે, જંહાં તે કશાબેણ બેઠી છે, તેઆ લોઢા, તથા મેલા, તથા ઢોમો, તથા બોલીઆ છે. ૧૬ ને તે જનવરનાં જે દશ સીંગડાં તેં દીઠાં, તેઆ તે કશાબેણ પર દુરામની કરશે, ને તેને ઉજડ તથા નાગી કરશે, ને તેનું ગીરા આશે, ને આગથી તેને બાકી નાંખશે. ૧૭ કેમકે આદામ તેઆનાં મનમાં આંમ મુકીજી છે કે તેઆ તેની ઇજા પુરી કરે, ને આંક મત રાખે, આદાની વાતો પુરી કરશે તાંહાંસુધી પોતાનું રાજ તે જનવરને સોંપે. ૧૮ ને જે બધરીને તેં દીઠી છે, તે તે માહોટું રોહર, જે જમીનના પાદશાહો પર હકુમત કરે છે.

આખ દરાડમો.

અને આ પછી આંક બીજા શરિરાતાને આસમાનથી ઉતરતાં મેં દીઠા, તેને મહિયો આંખતીઆર હતો, ને તેની જલાલથી જમીન રોરાન થઇ. ૨ ને તેણે જરેથી માહોટા અવાજે કહીજી કે, માહોટું આબલાન પડીજી છે, પડીજી છે, ને દેવોની વસતી, તથા હરેક નાપાક રૂહનો વાસો, ને હરેક અરાબ તથા દેવશાહ પકશીનું પીજાં થઇજી છે, ૩ કેમકે બધી ઢોમોઆં તેની જનાકારીના ગજબનો વંધન પીધો છે, ને જમીનપરના પાદશાહોઆં તેની સાથે જના કીધી છે, ને જમીન પરના વેપારી તેના સુખબોગની અધીકતાથી દોલતમંદ થઇઆ છે. ૪ ને આસમાનમાંથી આંક બીજો અવાજ આંમ

કેહેતો મેં શાંભવીઓ, કે અઓ મારા લોક, તેમાંથી નીકળો, ઓસાર કે તમે તેના યુનાહના શરીક ન થાઓ, ને ઓસાર કે તમે તેની આકૃત- માંનું કંઈ ન પામો. ૫ કેમકે તેના યુનાહ આસમાન સુધી પોહોંચીઆ છે, ને ઓદાઓ તેની બદકારીઓ ઇઆદ કીધી છે. ૬ જોમ તેણે તમને ભરી આબીજી તેમ તમે તેને ભરીઆપો, ને તેની કુરહીઓ પરમાણે તેને બમણુજ આપો; જે પીઆણું તેણે મેલવીને ભરીજી છે, તેમાં તેને સાર બમણુ મેલવીને ભરો. ૭ તેણે પોતાને જોટલી મહીમાવાન કીધી ને સુખભોગ કીધો, તેટલી પીડા તથા દુખ તેને આપો, કેમકે તે પોતાનાં મનમાં કેહે છે કે, હું રાણી બેઠી છઈ, હું વીધવા નહીંજ, ને દુખ પામનાર નહીંજ. ૮ ઓસાર ઓક દાહાડામાં તેની આકૃતો ઇઆને ખાત તથા દુખ તથા દકાલ આવરો, ને તે અગનીથી પુરં બહારો, કેમકે ઓદાવંદ ઓદા, જે તેનો ઇનસાક કરે છે, તે કા- દેર છે. ૯ ને જમીનના જે પાદશાહોઓ તેની સાથે જના કીધી છે, તથા સુખ- ભોગ કીધો છે, તેઓ જરે તેના બલવાનો ધુંઆડો જોરો, તારે તે આબત રડરો, ને તેને લીધે વીલાપ કરરો. ૧૦ ને તેની પીડાની ખીલીકને લીધે આઘા ઉભા રહીને કેહેરો કે, હાઓ હાઓ, હાઓ હાઓ, તે ખોહોડું રોહર આબલાન, તે જોરાવર રોહર, કેમકે ઓક ઘડીમાં તારો દંડ આનીઓ છે. ૧૧ ને જમીન પરના વેપારી પણ તે આબત રડરો, ને વીલાપ કરરો, કેમકે હવેથી કોઈ તે- ઓનો માલ વેચાતો લેતો નથી; ૧૨ ઇઆને સુંનું તથા રૂપું તથા જવાહર તથા ખોતી તથા કુમાશી લુગડાં તથા જાંબુઆં લુગડાં તથા રેશમ તથા કીરમજી લુ- ગડાં તથા સરવ સુગંધી લાકડાં તથા હાથીદાંતનાં હરેક વાસણુ તથા હરેક મુ- લવાન લાકડાનાં વારાણુ તથા પીતલ તથા લોહોડું તથા મરમરના પથર; ૧૩ તથા તજ ને ધુપ વસતુઓ તથા અતરો તથા લોખાન તથા વઘન તથા તેલ તથા જી- હીંણો મેદા તથા ઘઈ તથા ઢોરો તથા ગેયાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા શરશિ તથા આદમીઓના રહ. ૧૪ ને તારા જીવની ઇછાનાં ફલ તારાથી ગઈઆં છે, ને સરવ શોભાવાન તથા તેજસવી વસતુ તારાથી ગઈ છે, ને હવેથી તે તને નહીંજ મલરો. ૧૫ ઓ વસતુઓના વેપારી, જે તેથી દોલતમંદ થઈઆ, તેઓ તેની પીડાની ખીલીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા આઘા ઉભા રેહેરો. ૧૬ ને કેહેરો કે, હાઓહાઓ, હાઓહાઓ, તે ખોહોડું રોહર, ઇઆને કુમાશી તથા જાંબુઆં તથા કીરમજી લુગડાં પેહેરેલું, ને સુંને તથા જવાહરે તથા ખોતીઓ શોભાવાન.

૧૭ કેમકે એક ઘડીમાં એટલી મોહોટી સંપત નારા થઈ છે. ને હરેક નાખોદા, તથા વાહાણના સરવ ઘણીએ તથા ખલાસીએ, ને જેટલા લોક સમુદ્ર પર કામ ચલાવે છે તેએ આઘા ઉભા રહીઆ. ૧૮ ને તેએએ તેના બલવાનો ધુંઆડો દેખીને ખુબ પાડતાં કહીઈ કે, આ મોહોટાં રોહરે સરખું કીઈ છે? ૧૯ ને તેએએ પોતાનાં માથાં પર ધુલ નાંખીને રડતાં તથા શોક કરતાં મોહોટે એવાજે કહીઈ કે, હાએહાએ, હાએહાએ, તે મોહોટું રોહરે, જેની સંપતીથી જે સરવને દરીઆપર વાહાણ હતાં તેએ દોલતમંદ થઈઆ, પણ તે એક ઘડીમાં ઉબડ થઈઈ. ૨૦ એએ આસમાન, તથા પાક રસુતો, તથા નખીએ, તેપર તમે ખુશી કરો; કેમકે એદાએ તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો. ૨૧ તારે એક જોરાવર ફીરેશતાએ મોહોટી ઘંટીના પડના જેવો એક પથર ઊંચકી લીધો, ને દરીઆમાં નાંખીને કહીઈ કે, એમ બાબલોન, તે મોહોટું રોહરે, જોરથી ફેંકારો, ને કદી ફરી દેખારો નહીં. ૨૨ ને વીણા વળડનારાએનો તથા ગવઈઆએનો તથા વાંસકી વળડનારાએનો તથા રણસીંગડું વળડનારાએનો એવાજ ફરી તારામાં શંભલારો નહીં; ને હર કંઈ કારીગરીનો કોઈ કારીગર હવેથી તારામાં દેખારો નહીં; ને હવેથી ઘંટીનો સાદ તારામાં શંભલારો નહીં. ૨૩ ને દીવાનું એજવાલું હવેથી તારામાં પરકારા કરરો નહીં; ને વર કંનાનો એવાજ હવેથી તારામાં શંભલારો નહીં; કેમકે તારા વેપારી દુનીઆનાં મોહોટાં માણસ હતાં, કાંજે તારી જાદુગરીથી બધી કોમો બુલાવાઈ. ૨૪ ને નખીએનું તથા પવીતરેનું તથા જમીન પર જેટલા લોક મારી નંખાઈઆ તે સરવનું લોહી પણ તેમાં જડીઈ હતું.

બાબ ઝોગણીશમો.

એને તે પછી આસમાનમાં બહુ લોકોનો મોહોટો એવાજ એમ કહેતાં મેં શંભલોએ કે, હલિલુહઆ, એદાવંદ આપણા એદને તારણ તથા જલાલ તથા ઇજત તથા કુદરત. ૨ કેમકે તેનો ઇનસાફ ખરો તથા વાજબી છે; કેમકે જે મોહોટી કરાએણે પોતાની જનાથી જમીનને ખીગાડી, તે પર તેણે ઇનસાફ કીધો છે, ને પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો તેના હાતથી લીધો છે. ૩ ને તેએએ ફરી કહીઈ કે, હલિલુહઆ, ને તેનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહડીએ. ૪ ને ચોવીરા વડીલો તથા ચાર પરાણી પડીઆ, ને તખ્ત પર ખેરાનાર એદને સજ્દા કરતાં કહીઈ, આમીન, હલિલુહઆ. ૫ ને તખ્ત-

માંથી એમ કહેતો અવાજ નીકળીએ છે, આપણા ઓદાના સરવ સેવકો, તથા તેથી ખીણીનારા નાહાંના તથા મોહોટા તમે તેની તારીફ કરો. ૬ ને ઘણા લોકોના અવાજ જેવો તથા ઘણા પાણીના અવાજ જેવો તથા ભારે ગરજના-એના જેવો અવાજ એમ કહેતાં મેં શાંભલીએ છે, હલિલુઈએ, કેમકે ઓદાવંદ જે ઓદા, જે બધી કુદરત રાખનાર, તે પાદશાહી કરે છે. ૭ આપણે હરખ ને ખુશી કરીએ, ને તેને જલાલ આપીએ, કેમકે હલવાનનાં લગન આવીએ છે, ને તેની કંનાએ પોતાને તથ્યઆર કીધી છે. ૮ ને તે કંના શારાં તથા તેજસવી કુમાશી લુગડાં પહેરે, એમ તેને અપાઈ, કાંજે તે કુમાશી લુગડાં પવીતરોની રાસતી છે. ૯ ને તેણે મને કહીજે કે, તું એમ લખ કે, તે હલવાનના લગનના જમણને સાર જે તેડાઈએ છે, તેએ મુખ્ય-રક છે. ને તેણે મને કહીજે કે ઓદાની ખરી વાતો એ છે. ૧૦ ને હું તેનો સજ્જો કરવાને તેના પગ આગલ પડીએ, પણ તેણે મને કહીજે કે, ખખર-દાર, એમ ન કર, હું તારો સાથી સેવક, ને તારા ભાઈ જેએ ઇસુની શાહેદી આપે છે તેએમાંનો છજે, તું ઓદાનો સજ્જો કર; કેમકે ઇસુની શાહેદી તે નખુઅતનો રહ છે.

૧૧ એને આસમાન ઉઘડેલું મેં દીઠું, ને જુએ, સુફેદ ઘોડા, ને તેપરનો ખેરાનાર આમાનતદાર તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે રાસતી ધનસાફ કરે છે, ને લેડ છે. ૧૨ ને તેની આંખો આગના ભડકા જેવી, ને તેનાં માથા પર ઘણા તાજ ને તેનું એવું નામ લખેલું કે જે તે વગર ખીજા કોઈએ જાણી-જે નહીં. ૧૩ ને તે લોહીમાં ખેલેલું લુંગડું પહેરેલો, ને તેનું નામ ઓદાનો કલામ કહેવાએ છે. ૧૪ ને આસમાની ફેળો સુફેદ ઘોડા પર સુફેદ તથા સાફ કુમાશી લુગડાં પહેરેલી છતાં તેની પાછલ ગઈ. ૧૫ ને તેનાં મોહો-માંથી ધારવાલી એક તલવાર નીકળે છે, એ સાર કે તેથી ગેરકોખીએને તે મારે, ને લોહોડાંના દંડથી તેએાપર તે સાહેબી કરશે, ને કાદેર ઓદાના યુસાનો તથા ગજબના વધનનો કુંડ તે છુદે છે. ૧૬ ને તેનાં લુગડાંપર તથા તેની જાંગ પર એ નામ લખીજે છે કે, પાદશાહેનો પાદશાહ તથા ઓદાવંદનો ઓદાવંદ.

૧૭ એને સુરજમાં ઉભો રહેતાં એક શીરશાતાને મેં દીઠો, ને તેણે આસ-માનમાં ઉડનારાં સઘલાં પકશીએને મોહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજે કે, તમે આવો, ને મોહોટા ઓદાના જમણને સાર એકઠા થાએ. ૧૮ એ સાર કે તમે પાદશાહેનું ગોરા તથા સરદારોનું ગોરા તથા કુદરતીએનું ગોરા તથા ઘોડા-

ઝોનું તથા તેઝોના સવારોનું ગોરા તથા નાહાંના મોહોટા સઘલા છુટેલા તથા ચાકરોનું ગોરા ખાઝો. ૧૯ ને તે જનવરને, તથા જમીનના પાદશાહોને, તથા તેઝોનાં લશકરને, તે ઘોડા પર ખેરાનારની તથા તેની કોજની સાથે લડવા સાઝ ઝેકઠાં થઝેલાં મેં દીઠાં. ૨૦ ને તે જનવર પકડાઈ, ને તેની સાથે ખોટો નથી, જેણે તેની આગલ ઝેવા ચમતકાર કીધા કે તેથી તેણે તે જનવરની નીરામી લેનારાઝોને તથા તેની મુરતી પુજનારાઝોને ભુલાવીઝ્યા, તેપણુ [પકડાઈઝો], ને ઝે અંજો જીવતાંજ ગંધકથી બલનારી આગની ખાહીમાં કેંકાઈઝ્યા. ૨૧ ને જે બાકી તેઝો ઘોડા પર ખેરાનારના મોહોમાંથી જે તલવાર નીકડી તેથી મારીનંખાઈઝ્યા, ને તેઝોના ગોરાથી સઘલાં પકડી તુરપત થઈઝ્યાં. બાબ વીશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં ઝેક શરિશતાને મેં દીઠા, કે જેની પાસે અથાક ઊંડાણની કુંચી હતી, ને જેના હાતમાં મોહોટી સાંકલ હતી. ૨ ને તેણે અજગર, જે ધરડે સાપ, જે દેવ તથા શેતાન છે, તેને પકડીઝો, ને ઝેક હજાર વરસા લગી તેને ખાંધીઝો. ૩ ને તેણે તેને અથાક ઊંડાંણમાં ફેંકીઝો, ને તેને અંધ કીધો, ને તે પર મોહોર કીધી, ઝે સાઝ કે હજાર વરસા પુરાં થાઝે તાંહાં મુધી ગેરકોમીઝોને ફરી તે ન ભુલાવે, ને તારપછી ચોડી વાર મુધી તેને છોડાઈ જવું પડેછે.

૪ અને મેં તખ્તો દીઠાં, ને તેઝો પર લોક ખેડેલા, ને તેઝોને ઠનસાક દરાવાનું અપાઈ, ને જેઝોનાં માથાં હ/મુની શાહેદીને લીધે, તથા ખોદાની વાતને લીધે કાપીનંખાઈઝ્યાં હતાં, તથા જેઝોઝે તે જનવરની કે તેની મુરતીની પુજ નથી કીધી, ને પોતાનાં કપાલ કે પોતાના હાત પર તેની નીરામી લીધી નથી, તેઝોના રહેને [મેં દીઠા], ને તેઝો જીવતા થઈઝ્યા, ને ખરીસતની સાથે હજાર વરસા પાદશાહી કીધી. ૫ પણ મુઝેલાઝોમાંના જે બાકી તેઝો તે હજાર વરસા પુરાં થઈઝ્યાં મુધી ફરી જીવતા ન થઈઝ્યા, ઝેજ પેહેલું પાછું-ઉઠવું છે. ૬ પેહેલા પાછા-ઉઠવામાં જેને ભાગ છે, તે મુખારક તથા પાક છે, ઝેવાઝો પર ખીજાં માતની સવા નથી, પણ તેઝો ખોદાના, તથા ખરીસતના કાહીન થશે, ને તેની સાથે ઝેક હજાર વરસા પાદશાહી કરશે.

૭ અને જરે તે હજાર વરસા થઈ ચુકશે, તારે શેતાન તેનાં અંધનથી છોડશે. ૮ ને જમીનના ચાર ખુણામાંના લોક ગોગ તથા માગોગને ભુલાવાને તથા લડાઈને સાઝ તેઝોને ઝેકઠા કરવાને તે નીકલશે; તેઝોની ગણતી દરી-

આની રેતી સરખી છે. ૯ ને તેઓ જમીનની સપાટીપર ગઈઆ, ને પતીત-
રોની ઢાવણીને, તથા વાહાલાં શોહેરને ઘેરીઈ, ને આસમાનમાંથી આદાની પા-
સેથી આગ ઉતરી, ને તેઓને આઈ નાંખીઆ. ૧૦ ને રોતાન, જેણે તેઓને
બુલાવીઆ, તે આગની તથા ગંધકની આહીમાં, જાંહાં તે જનવર તથા તે
જ્યુઝો નખી છે, તાંહાં ફેંકાઈઆ, ને રાત દાહોડે હમેશાં સુધી તેઓ પીડા પામશે.
૧૧ ને મેં જોહોટાં સુકેઃ તખતને, તથા તેપર જે ખેડો હતો તેને દીડા, જેની
નજર આગલથી જમીન તથા આસમાન નાહાં, ને તેઓને ઠેકાણુ મલીઈ
નહીં. ૧૨ પછી મેં ઝમમ દીઠું કે જે મરી ગઈઆં હતાં, તેઓ નાહાંનાં
જોહોટાં આદાની આગલ ઉમાં રહીઆં, ને ક્રીતાઓ ઉઘડાઈ, ને ખીજી ક્રી-
તાખ જે જીંદગીની છે, તે પણ ઉઘડાઈ, ને તે ક્રીતાઓમાં જે જે લખીઆં હતાં
તે પરથી મુઝ્મલાંઓની કરણીઓ પરમાણે તેઓનો ધનસાફ ડરાવાઈઆ. ૧૩
ને દરીઆઓ પોતાની માહિનાં મરી ગઈઓને પાછાં આપીઆં તેમ જોત-
માંનાં તથા નરકમાંનાં મરી ગઈઓને તેઓએ પાછાં સોંપીઆં, ને તેઓનાં
કામ પરમાણે તેઓમાંના હરેકનો ધનસાફ ડરાવાઈઓ. ૧૪ ને જોત તથા
નરક આગની આહીમાં ફેંકાઈઆં; ઝમજ ખીજું જોત છે. ૧૫ને જે કોઈ
જીંદગીની ક્રીતાખમાં લખેલો ન મરીઓ, તે આગની આહીમાં ફેંકાઈઓ.

બાબ જોકવીશમે.

અને નવું આસમાન તથા નવી જમીન મેં દીઠાં, કેમકે પેહેલું આસ-
માન તથા પેહેલી જમીન આલી ગઈઆં હતાં, ને દરીઓ ફરી નોહતો. ૨
તારે મેં ઈઓહાને ઝમમ દીઠું કે તે પતીતર શોહેર નવું ઇશાલિમ આદાની પા-
સેથી આસમાનથી ઉતરવું હતું, ને જેમ કંના પોતાના વરને સાફ સણગારેલી
તેમ તે તઇઆર ક્રીથેલું હતું. ૩ પછી આસમાનથી જોહોટો અવાજ
ઝમમ કહેતાં મેં શાંભાલીઓ કે, જ્યુઓ, આદાનો માંડવો માણુસોની પાસે છે,
ને તે તેઓની સાથે વસતી કરશે, ને તેઓ તેના લોક થશે, ને આદા પોતે
તેઓની સાથે છતાં તેઓનો આદા થશે. ૪ ને આદા તેઓની આંજા-
પરનું હરેક આંસુ પુછી નાંખશે, ને જોત ફરી થનાર નથી, ને શોક કે રડવું
કે કરાટ ફરી થનાર નથી, કેમકે પેહેલી વાતો થઈ ગઈ છે. ૫ ને તખત
પર જે ખેડો હતો તેણે મને કહીઈ કે, જ્યુઓ, હું બધી આજો નવી કહે
છઈ; ફરી તેણે મને કહીઈ કે તું લખ, કેમકે આ વાતો ખરી તથા ભરોસા
જોગ છે. ૬ ને તેણે મને કહીઈ કે, થઈઈ છે, હું આલફા તથા ઝોમેગા,

અવલ તથા આપ્પર છર્ગિ, તરરાને હું જીવનના જરાનાં પાણીમાંથી મક્ત આપરા. ૭ જે જીહીતેછે તે સઘલી યીજો વતનમાં પામરો, ને હું તેનો ખોદા થવરા, ને તે મારો દીકરો થરો. ૮ પણ ખીહીકણાંએનો, તથા ખેઠ- માનોનો, તથા વખોડાઉએનો, તથા ખુન્નીએનો, તથા જનાકારીએનો, તથા જાદુગરોનો, તથા મુરતીના ભગતોનો, તથા સઘલા જ્યુઠાએનો ભાગ અગની તથા ગંધકથી બલનારી ખાહીમાં થરો, એજ ખીજું માત છે.

૯ અને જે સાત શીરિતાની પાસે સાત છેલી આફતોથી ભરેલાં સાત પી- આલાં હતાં, તેએમાંનો એક મારી પાસે આવીએ, ને મારી સાથે ખોલતાં કહીજી કે, તું હીઆં આવ, ને જે કંતા તે હલવાનની વહુ છે, તે હું તને દેખા- ડીરા. ૧૦ ને એક મોહોટા તથા જિયા પાહાડ પર તે મને રહેને આશરે આઘો લઈગઈએ, ને તે મોહોટું શેહેર ઇઆને પવીતર ઇશાલિમ ખોદાની પાસેથી આસમાનથી ઉતરતું મને દેખાડીજી. ૧૧ તેને ખોદાની જલાલ હતી, ને તેનું તેજ અતી મુલવાન જવાહેર સરખું છે, ઇઆને ઇમ્મસકે પારાણુ જે ખીલા- રી પરમાણુ નીરમલ છેએ, તેના જેવી. ૧૨ ને તેને મોહોટો તથા જિયા ડોટ હતો, ને આર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે આર શીરિતા ને તે ઉપર નામે લખેલાં, તે નામે બની ઇસરાએલનાં આર શીરકાનાં છે. ૧૩ ઉગમણુ ગમ તણુ દરવાજા, ઉતર ગમ તણુ દરવાજા, દખરાણુ ગમ તણુ દરવાજા, તથા પરાચમ ગમ તણુ દરવાજા હતા. ૧૪ ને તે શેહેરના ડોટને આર પાઈઆ હતા, ને તેમાં હલવાનના આર રસુખાનાં નામ હતાં. ૧૫ ને મારી સાથે જે વાત કરતો હતો તેની પાસે સુંતાની લાકડી હતી, એ સાફ કે તે શેહેરનું, તથા તેના દરવાજાએનું, તથા તેના ડોટનું માપું તે લ. ૧૬ ને તે શેહેર આખું વસેલું છે, એવું કે તેની જેટલી લંબાઈ તેટલી ઓડાઈ છે, ને તેણે તે શેહેરનું માપું લાકડીએ દોહોડા હજાર ગાઉ લીધું, ને તેની લંબાઈ, તથા ઓડાઈ, તથા જિયાઈ અચર છે. ૧૭ પછી તેણે તેના ડોટનું માપું લીધું તે એકશો સુંખાલીશ હાત, માણસના ઇઆને તે શીરિતાના માપા પરમાણુ. ૧૮ ને તે શેહેરના ડોટની બાંધણી ઇઆસફની હતી, ને તે શેહેર નરા સુંતાનું નીરમલ કાચના જેવું હતું. ૧૯ ને તે શેહેરના ડોટના પાઈઆ હરેક રીતના મુલવાન પારાણુથી સણુગારેલા હતા; પેહોલા પાઈઆ ઇઆસફે, બીજો લીલમ, ત્રીજો ગઉદંતા, ચોથો પાનું; ૨૦ પાંચમે લાલડી ઇસમ, છો લાલડી, સાતમે શોનપારાણુ અઈમે શીરિજા, નવમે માણુક, દરામે શોનલરાણી, અગી-

આરમો લરાણીઓ, આરમો ઇઆકટ. ૨૧ ને તેના આર દરવાજા આર માતી હતાં, હરેક દરવાજા એક એક માતીનો, ને તે શહેરનો રસતો પરકાશી કાચના જેવો, નરાં સુંનાનો હતો. ૨૨ ને મેં તેમાં મંદીર દીઠું નહીં, કેમકે આદાવંદ જે આદા, જે કાદેર તે તથા હલવાન તેમાંનું મંદીર છે. ૨૩ ને તે શહેરમાં સુરજ અથવા ચંદર પરકારા કરે, એવી જરૂર નથી; કેમકે આદાની જલાલે તેને પરકારા કીધો, ને હલવાન તેની રોશની છે. ૨૪ ને તરાએલાએના કુલો તેની રોશનીમાં ચાલશે, ને જમીનના પાદશાહે પોતાની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવે છે. ૨૫ ને દીવસને વખત તેના દરવાજા કદી અંધ નહીં થશે, ને તાંહાં રાત પડશે નહીં. ૨૬ ને તેઓ કોમોની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવશે. ૨૭ ને કંઈ નાપાકી કરનાર, કે વખોડાઉ, કે જીવું ખોલનાર, તેમાં પેસનારજ નથી; એઓનાં નામ હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં છે, એકલા તેઓ પેસશે.

આખ 'ત્રાવીશમો.

અને આદાના તથા હલવાનના તખ્તમાંથી નીકલતાં જીવનનાં પાણીની ખીલોરી કાચના સરખી નીરમલ પવીતર નદી તેણે મને દેખાડી. ૨ તેના રસતામાં તથા નદીને આ પાર ને પેલેપાર જીવનનું જાહાડ હતું, જે આર જાતના ફલ આપતું, ને તે પોતાનાં ફલ હરેક મહીનામાં આપતું હતું, ને તે જાહાડનાં પાતરાં લોકોને નીરોગી કરવા સાહ હતાં. ૩ ને હવેથી કોઈ શરાપ તાંહાં થનાર નથી, પણ તેમાં આદાનું તથા હલવાનનું તખ્ત થશે, ને તેના સેવક તેની સેવા કરશે. ૪ ને તેઓ તેનું માહો જોશે, ને તેઓનાં કપાલ પર તેનું નામ થશે. ૫ ને તાંહાં રાત પડશે નહીં, ને તેઓને દીવાની તથા સુરજની રોશનોની જરૂર નથી, કેમકે આદાવંદ આદા તેઓ પર પરકારા કરેછે, ને તેઓ હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે.

૬ અને તેણે મને કહીજી કે, એ વાતો ભરોસા જોગ તથા ખરી છે, ને આદાવંદ જે પાક નખીએનો આદા તેણે, જે જે વહેલાં થવાનાં છે તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સાહ, પોતાના ફીરિશતાને માકલીએ છે. ૭ જીઓ, હું વહેલો આવુંછજી, આ કીતાબમાંની નખુઅતો જે પાલે છે તેને મુખારક છે. ૮ ને જેણે એ દીઠાં ને શાંભલીઆં તે હું ઇએહાન છજી; ને જરે મેં શાંભલીઆં ને દીઠાં, તારે જે ફીરિશતાએ મને એ વાતો દેખાડી તેના પગપર સજદો કરતો

હું પડીઝ્યાં. ૯ પણ તેણે મને કહીજી કે, ખપ્પરદાર, ઝમ્મ ન કર, કેમકે હું તારો સાથી સેવક, તથા નખીઝ્યા તારા ભાઈ/અંધામાંનો, તથા જે આ ક્રીતાખ-માંની વાતો પાલે છે તેઝ્યામાંનો છર્જી; તું જોદાનો સજ્જો કર. ૧૦ ને તેણે મને કહીજી કે, આ ક્રીતાખનો નશ્વરતોને જોહોરથી અંધ ન કર, કેમકે વખત પાસે છે. ૧૧ જે નારાસત છે, તે હવથી નારાસત રહે; ને જે નાપાક છે, તે હવથી નાપાક રહે; ને જે રાસત છે, તે હવથી રાસત રહે, ને જે પાક છે, તે હવથી પાક રહે. ૧૨ ને જીઝ્યા, હું વહેલો આપુંછર્જી, ને જેવું હરેકનું કામ હશે તેવું તેને ભરી આપવાને મારો બદલો મારી સાથે છે. ૧૩ હું આલક્ષા તથા ઝમ્મિગા, અવલ તથા આખર, પેહેલો તથા છેલો છર્જી. ૧૪ જે તેના હુકમ માને છે, તેઝ્યા મુખારક છે; ઝમ્મિસાર કે જીંદગીનાં જલહાડ પર તેઝ્યાને ઝમ્મિપતીઆર થાઝમે, ને તેઝ્યા દરજાજીઝ્યામાંથી રોહરમાં પેરો. ૧૫ કેમકે કુતરાં તથા જલદુગરો, તથા જનાકારીઝ્યા, તથા ખુનીઝ્યા, તથા મુર-તીના બકત, તથા હરેક જે જીઝ્યા પર પીઆર કરે છે, ને તે કરે છે, તેઝ્યા બાહાર છે. ૧૬ મંડકીમાંના તમને ઝમે વાતોની સાખીતી આપવાને મેં ઇસુઝમે પાતાનો ફીરિશતો મોકલીઝ્યા છે; હું દાઉદનું મુલ તથા નસલ, ને સહવારનો અમકતો સીતારો છર્જી. ૧૭ ને રહ તથા કંના કેહે છે કે, તું આવ, ને જે શાં-બલે છે તે ઝમ્મ કેહે કે, તું આવ, ને જેને તરશ લાગે છે તે આવે, ને જે આહે તે જીંદગીનું પાણી મફત લે.

૧૮ તો આ ક્રીતાખની નશ્વરતો જે શાંબલે છે તે હરેકને હું પરમાણુ આ-પુંછર્જી કે, જે કોઈ તેઝ્યાને વધારશે, તો તેનાપર જોદા આ ક્રીતાખમાં લ-ખેલી આફતો વધારશે. ૧૯ ને જે કોઈ આ ક્રીતાખની નશ્વરતોમાંથી કાહા-ડશે, તો જોદા તેનો ભાગ જીંદગીની ક્રીતાખમાંથી તથા પવીતર રોહરમાંથી તથા આ ક્રીતાખમાં જે લખેલાં છે તેમાંથી કાહાડી નાંખશે. ૨૦ જે આ વાતોની સાહેદી આપે છે, તે કેહે છે કે, નીશચે હું વહેલો આપુંછર્જી. આમીન. ૨૧ અઝમે જોદાવંદ ઇસુ, તેમજ તું આવ. આપણા જોદાવંદ ઇસુ, ખરીસતનો ફજલ તમ સઘલાની સાથે થાઝમે. આમીન.

(તમામ.)

